



భక్త
వివేదన



“భక్తినివేదన” పత్రికయొక్క శ్రీవిరోధి నామ సంవత్సర జమ ఖర్చుల వివరములు
— 1949 మార్చి లగాయతు 1950 మార్చి వరకు —

| | | |
|---|-----|-----------------|
| దాతలవలన పత్రికా ప్రారంభనిధికి గాను | | |
| ఈయబడిన విరాళముల జమ | ... | 2414_0_0 |
| పత్రిక చందాదారులనల్ల చందాసమ్మతి జమ | | 3325_0_0 |
| పత్రికకు నచ్చిన కట్టుములు | | 14_0_0 |
| శ్రీపతిష్ఠాద్వైత ప్రచారక సంఘ మహర్షిగారు శాఖ | | |
| వారి వద్ద బదులు పుచ్చుకొన్నది | | 75_0_0 |
| శ్రీ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారిని | | |
| బదులు పుచ్చుకున్నది | | 300_2_9 |
| | | <u>6128_2_9</u> |

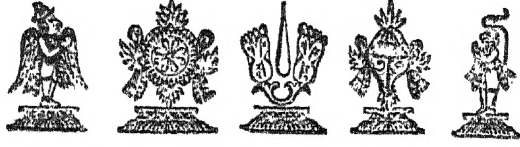
ఖర్చులు

| | | |
|-----------------|-----|-----------------|
| కాగితమునకై | ... | 1968_5_0 |
| అచ్చునకు | ... | 1996_1_6 |
| ప్రింట్రింగునకు | ... | 318_0_0 |
| బాంకులకు | ... | 370_9_0 |
| జీతములకు | ... | 595_11_9 |
| ప్రయాణములకు | ... | 367_9_3 |
| పోస్టేజికి | ... | 415_7_9 |
| స్టేషనరీకి | ... | 12_0_0 |
| ఆనామము ఖర్చులకు | ... | 84_6_6 |
| | | <u>6128_2_9</u> |

(అనగా. ఈసంవత్సరమున ప్రారంభనిధికై దాతలవలన ఈయబడినవిరాళములు రూ.2414_0_0 గాక అదనముగా రూ.375_2_9 బదులు చేయవలసివచ్చినది.

ఈపరిస్థితులవలన మేము సంకల్పించుకున్నంత ఉత్సాహముతో పత్రికను సకలశ్రేతోత్తిమి ఈ ఆర్థికపరిస్థితులు సరిగా సర్దుబాటునగాని ఇకముందుకూడా పత్రికను ఉత్సాహముతో వదుపుట కష్టమును సంగతిని వేరే తెలుపవలసిన పనిలేదు కదా గాన ఉదాహరణన మత్తాభిమానముగలదగు స్వ-సగహృద్ములుబద్ధురా ఈపత్రికకై విరివిగా విరాళములను చందాలను వయచేసి పత్రికను బోషించ గోరుచున్నాము.

శ్రీరామ



శ్రీమతే రామానుజాయనమః

ప్రచార విభాగము

తే॥ 26-3-50 ది హైదరాబాదు నందలి నాంపల్లిలోని శ్రీరామ ప్రతాపభవనమున సీతారాంబాగు సంస్కృత కళాశాలాధ్యక్షులగు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. కో. కం. అప్పన్. శతకోపరామానుజాచార్యస్వామివారి అధ్యక్షతక్రింద జరిగిన శ్రీవిష్ణుదైవిత ప్రచారకసంఘ ఏకాదశవార్షిక విరాట్ సమావేశ తీర్మానములు.

1. విరోధినామ సంవత్సర సంపూర్ణ కార్యక్రమమును గూర్చిన కార్య దర్శి నివేదికను ఆమోదించుట.

కార్యక్రమ వివరము

- అ. చైత్రమాసములో మద్రాసులో శ్రీరామ క్రితువు జరుపబడెను. ఆశ్వయుజ మాసములో విజయవాడలో శ్రీరామానుజ క్రితువు జరుపబడెను.
- ఆ. ఇవిగాక నర్సాపురం, చీరాల, ఒంగోలు, అంగలకుదురు, బందరు, శ్రీరామ తీర్థం, రాజమండ్రి, పాలకొల్లు, ఏలూరు, కోరుకొండ గ్రామములలో మాస సభలు జరుపబడెను.
- ఇ. విజయవాడ రామానుజ క్రితుసందర్శముననే ఉభయ వేదాంత ప్రవర్తకుల బ్రహ్మరథోత్సవము, కవితాసమ్మేళనము, షోడశకర్మాధికార సమావేశములున్న జరుపబడెను.

- ఈ. సంఘాదేశానుసారముగ ద్రావిడవేదమున పరీక్షయ జరుపబడి శ్రీరైరుం దేవిస్వారక బహుమతులొసంగబడెను.
- ఉ. ఉభయవేదాంత పాఠశాల యిద్దరు విద్యార్థులతో అర్చమూరులో నిర్వహించబడుచున్నది.
- ఊ. సంఘాదేశానుసారము శక్యమైనంతవరకు చందాలను విరాళిములను వసూలుచేసి పత్రిక నడుపబడుచున్నది.
- ఋ. పత్రికా ప్రచురణాది సౌకర్యములకు ఒక ముద్రాణాలయమును నెలకొల్పటకు పూర్తి ప్రయత్నము చేయబడినది.
- ఋ. చిన్నచిన్న గ్రంథము లచ్చొత్తించబడి ప్రచురింపబడినవి.
౧. రామానుజ చరిత్రకు సంబంధించినట్టియు వారి గ్రంథ విషయములకు సంబంధించినట్టియు వ్యాసములు పండితులచే వ్రాయబడి సంగ్రహించబడినవి.
౨. బాదరు, విజయవాడ, విశాఖపట్టణం శ్రీరామ శ్రీకృష్ణములతో సంబంధం లేవా మహిళాసంఘములు స్థాపించబడి నభయగామిపబడినవి.
- ఎ. ఒంగోలులో యీసంవత్సరముంతయు ఉపన్యాసకేసరి నున్నప్పుడు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూక కో. కం. రాగాచార్యులవారిచే కాలానుగుణ్య సర్పాటుగానుపబడి నిర్విఘ్నముగా నాగించబడుచున్నది.
- ఏ. విజయవాడలో శ్రీపాదేస్వరివారి రామానుజ కృష్ణముల బాలికా పాఠశాల నెలకొల్పబడినది.
- ఐ. సంఘపండితులచే పెక్కుమందికి పంచసంస్కారములు ప్రసాదించబడినవి.
- ఒ. తిరుమలలో సంఘముతరపున మతప్రచారమువల్ల సంఘపండితులచే ఉపన్యాసములు గావింపబడెను.

2. సంఘముయొక్క- ప్రచారకార్యక్రమమును అందులో ప్రతువిధాన కార్యక్రమమును విరివిగాను చక్కగాను బరిసించుచునుటకు గాను ప్రారంభాది ఏర్పాట్లకుగాను కనీసము 5000/ రూపాయలు విధివిధానము చేయుటకు నిర్ణయించుకొని అందులకుగాను యీసంఘసభ్యులను విశేషించి పండితపరిషత్సభ్యులను విరివిగా విరాళములను స్వయంహస్తల ద్వారా సమకూర్పవలసినదని సంఘముకొనుచున్నది.

పైనవివరించిన ప్రచారక్రతు విధానకార్యక్రమములను నడిపించుటకు తాత్కాలికపు ఖర్చులనిమిత్తమై ఈనిధినుండి యథాయోగ్యముగా వినియోగపరచి 200/ రెండునందల రూపాయలు ఖర్చుచేయుటకు ఈ

సంఘ సంచాలకసమితి ప్రధమద్వితీయ సభ్యులగు తె. కం. గోపాలాచార్యులు ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు గార్లకు సంపూర్ణ ఆధికారమియ్యడమైనది. అంతకుమించి ఖర్చుచేయవలసినచో కార్యకారిణీ సభ్యుల అమోదమును పొందవలెను.

3. ఈసంఘప్రచార కార్యక్రమము నామోదించుచు తమయొక్క సంపూర్ణ అమోదఆశీర్వాదములను అనుగ్రహించిన—

- 1 శ్రీశ్రీశ్రీ వాఙ్మామలై జీయర్ స్వామివారు
- 2 శ్రీశ్రీశ్రీ మైసూరు పరకాల మఠంజీయర్ స్వామివారు
- 3 శ్రీశ్రీశ్రీ తిరునా గాయణపురం జీయర్ స్వామివారు
- 4 శ్రీ శ్రీ శ్రీ కంచి ఆళకియమణవాళ జీయర్ స్వామివారు
- 5 శ్రీ శ్రీ శ్రీ తిరుపతి పెదజీయర్ స్వామివారు
- 6 శ్రీ శ్రీ శ్రీ తిరుపతి చిన్నజీయర్ స్వామివారు
- 7 శ్రీశ్రీశ్రీ అహోబిల మఠంజీయర్ స్వామివారు
- 8 శ్రీశ్రీశ్రీ తిరుక్కురుగుడి జీయర్ స్వామివారు

వీరి ఆశీర్వాద పత్రికలు అచిరకాలమున యీపత్రికయందు ప్రచురింపబడును.

వీరికి యీసంఘము తనయొక్క సంపూర్ణసార్థిక కృతజ్ఞతాపూర్వకనతి సందోహము లర్పించుచున్నది. మరియు ఈమతాధిపతులందరును దేశసంచారము చేయుచు వీలైనన్ని ప్రాంతములలో ఉభయవేదాంత పాఠశాలలను నెలకొల్పుచు తమ స్వాస్థీనములనున్న అన్ని ప్రదేశములయందు మఠములు సంస్థలద్వారా విరివిగా ఈమతప్రచారమును జరిపించు చూడుటకును ప్రార్థించడమైనది.

మరియు యిదేలక్ష్మముతో పనిచేయుచున్న ఈసంఘమునకు తమ అర్థిక ధార్మిక సహాయమును సంపూర్ణముగా చేయవలసినదని ఈసంఘముకోరుచున్నది.

4. భారతదేశ సంస్కృతి అభ్యున్నతికి అత్యంతప్రధానమైన సంస్కృతభాషకు రాజకీయముగకూడా యోగ్యమైన గౌరవస్థానమును యిచ్చుచు ఇదిఅభివృద్ధి పొందుటకు కావలసిన నూతన పాఠశాలస్థాపన స్థాపింపబడిన వాటినిపోషణ పుస్తకప్రచురణ, గ్రంథాలయములు, పత్రికప్రచురణము మొదలగు సహాయముచేయుటకు సర్కారు వారిని కోరడమైనది.

5. తూర్పు గోదావరిజిల్లా రాజమండ్రి తాలూకా కోరుకొండ శ్రీ విశిష్టా ద్వైత ప్రచారకసభవారు యీ వైశాఖమాసము నుండి తమగ్రామములో వేదాంతపాఠశాలను ప్రారంభించి సహాయమును చేయుమని కోరినకోరికను అంగీకరించడమైనది. ఈపాఠశాల నిర్వహణకుగాను సంఘ నిధినుండి తగిన ఆర్థికసహాయమును చేయుటకు కార్యదర్శుల కధికారము నిచ్చుచు తీర్మానించడమైనది. ఈపాఠశాల పాఠ ప్రవచనాది కార్యకలాపమును నిర్వహించుటకు తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారిని నియమించడమైనది.

6. ఇంతవరకు ఈ సంఘకార్యక్రమమును చక్కగ నడిపించిన కార్యకాణి సమితి సభ్యులకు కృతజ్ఞతను తెలియజేయుచు ఈ విశ్రుతినామ సంవత్సరమునకు ఈ క్రిందివారిని నూతన కార్య నిర్వాహకవర్గముగా ఎన్నుకొనడమైనది.

అధ్యక్షులు:- శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్. శ్రీ పరాశర సుదర్శనభట్టరు అయ్య వార్లంగారు.

ఉపాధ్యక్షులు:- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ అద్దంకి తిరుమల సమయోద్ధండ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహకుమార తిరువేంగడతాత దేశికాచార్యులు అయ్యవార్లంగారు.

కార్యదర్శి :- తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

కార్యదర్శి, }
కోశాధికారి } ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు

సభ్యులు:- శ్రీమాన్ కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు

,, శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు

,, గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు

,, మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు

,, నండ్లూరి అప్పలాచార్యులుగారు

- శ్రీమాన్ కో. కం రంగాచార్యులుగారు
 ,, శ్రీ తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు
 ,, కందాళ పెద్ద అప్పలాచార్యులుగారు
 ,, దాసశేషుగారు
 ,, వేదాల వెంకటాచార్యులుగారు
 ,, శ్రీ సీతారామ యతీస్తులుగారు
 ,, నడాధూరు గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు
 ,, గొబ్బూరి నరసింహాచార్యులుగారు
 ,, ముదురై వరాహనరసింహాచార్యులుగారు
 ,, తె. కం. కుమారరామానుజాచార్యులుగారు
 ,, లంక వెంకటనరసయ్యనూరిగారు

అందులో అయినగురికి తక్కువగాకుండా ప్రతి కార్యకానికి సమితి సమావేశమునకు హాజరుకావలెను.

7. తెంగల, వడకల, ద్రావిడ, ఆంధ్ర, దాక్షిణాత్య ఉత్తరదేశీయత్యాదివైషమ్యములు వీడి సమకుచిత విచారములు లేక సద్భావనా పూర్వకముగా భగవత్ప్రసాద తీర్థపరిగ్రహాది విషయములలోను, సర్వవిషయములలోను సమత్వముండవలెను. శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతప్రచారమును సర్వతో ముఖముగా వ్యాపింప జేయుటకు అందరును ఏకీభవించి పనిచేయవలెను.
8. విరోధినామ సావత్తరం తాల్కూకు జమాఖర్చులను సరిచూచి ప్రచురించుటకు శ్రీ పరాశరసుదర్శనభట్టర్ అయ్యవాల్లంగారిని కోరడమైనది.
9. ఏడవ తీర్మానమును ఈ క్రింది సవరణలతో అంగీకరించడమైనది.

విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు సంబంధించిన అన్ని విషయములలోను వడగల, తెంగల, ఉత్తరాది, దక్షిణాది భేదములను పాటించక ఏకమత్యముతో కలసి ప్రచారము చేయవలసినదిగా అందరిని ఈ సంఘము పార్థించడమైనది.

ప్రస్తాపకులు,
 స్వామి వాసుదేవాచార్య,
 సీతారాంబాగ్.
 హైద్రాబాద్ (వైజం.)

ఈ వికృతినామ సంవత్సర కార్యకారితో సమితివారి రెండవ తీర్మానాను
సారముగా అర్థనైజింగు నిధికి అభిమాను లొసంగి

—/ వి రా శ ము లు /—

| | | |
|-----|---|--------|
| 1. | తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 2. | ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 3. | శ్రీ పరాశర సుదర్శనభట్టర్ ఆయ్యవార్లంగారు | 30-0-0 |
| 4. | శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 5. | కొ. యి. వెంకటాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 6. | న. గోపాల కృష్ణమాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 7. | గుడిమెళ్ల నరసింహాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 8. | శ్రీ. తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 9. | శ్రీ. తి. పు. ధర్మాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 10. | ఆనూరి శైలవల్లిశైలయ్యంగారు | 30-0-0 |
| 11. | ఆ. తి. పు. వెంకటనృసింహాచార్యులుగారు | 30-0-0 |
| 12. | కొ. కం. రంగాచార్యులుగారు | 20-0-0 |
| 13. | వేదాల రంగాచార్యులుగారు | 20-0-0 |
| 14. | ఏడదపురి హెళ్ళ వెంకటకోనప్పాచార్యులుగారు | 15-0-0 |
| 15. | కొ. యి. శ్రీనివాస రామాచార్యులుగారు | 10-0-0 |
| 16. | అకిలంకం నరసింహాచార్యులుగారు | 10-0-0 |
| 17. | శ్రీ చక్రవర్తుల నరసింహాచార్యులుగారు | 10-0-0 |
| 18. | గొ. రంగాచార్యులుగారు | 10-0-0 |
| 19. | బూరుగగడ్డ కండాజైఅశహరింగరాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| 20. | ఉత్పల రఘునాథాచార్యులుగారు. | 5-0-0 |



శ్రీ హయగ్రీవానమః
గీతా విశేషార్థములు

తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.

విదారుగురు పండితులు కూర్చుండి యిష్టాగోష్ఠి జరుపుచుందురు. శిష్యుడు గీతాగ్రంథమును చేబూని తనవైపు గురువుగారు చూడవలెనని పెడముఖముగా 'ధర్మక్షేత్రే...'యని కూని రాగమును పీయుచుండును.

గురువు :- ఏమిరా ! ఇక్కడ తారులాడుచున్నావు, వాళ్ళంతా చదువుకొంటూంటే వెళ్ళుచువుకో.

శిష్యుడు :- ఒక్క సందేహం వచ్చిందండి వాళ్లెవళ్ళకీ తెలిసిందికాదది.

గురువు :- కావ్యాలన్నీ వెలగబెట్టారు, ఇప్పుడు కౌముదికూడా మిడుకుతున్నారు. సాహిత్యార్థం గల మొదటి అధ్యాయంలోనే సంశయాలా ? పది శ్లోకాలయ్యాయో లేదో ?

శిష్యుడు :- ఆ పదో శ్లోకంలోనేనండి.

గురువు :- ఆ 'పర్యాప్త' శ్లోకమా ఏమిటి. ఊ. చదువు. గొప్పశ్లోకం చూకింది !

శిష్యుడు :- అపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితం ।
పరాప్తం త్విదమేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితం ॥

గురువు :- సరే ! బాగా విను.

భీష్మాభిరక్షితం = భీష్మునిచే. సంరక్షింపబడిన, అస్మాకం బలం = మన సేన, అపర్యాప్తం = అపరిమితము.

శిష్యుడు :- 'తత్' అండి

గురువు :- 2 లానికి విశేషణం చేయరా ఏముంది.

శిష్యుడు :- గురువుగారూ ! ఉండండి. దుర్యోధనుడు తన సేనలో నుండియే మాట్లాడుచున్నాడు గదా! ఎదురుగా దగ్గర నేయున్న తన సేనను 'తత్ బలం' అనవచ్చునా అండి.

గురువు :- (ఆలోచించి) ఉ హూ - ఏదీ పుస్తకం. (కొంతసేపు చూచి) ఓరే ! 'పర్యాప్త' అనే శబ్దము కర్తరిక్త ప్రత్యయార్థము. తెలిసిందా. అంటే సమాపకం అనగా నాశన పరుడైనది అన్నమాట. 'అపర్యాప్తం' అంటే, నాశనము చేయజాలనిది. అని అర్థం చెప్పకో. ఈమాట చూడు 'భీష్మాభిరక్షితం అస్మాకం బలం' అనగా భీష్మునిచే రక్షింపబడిన మన సైన్యమును, తత్ = ఆ పాండవసైన్యము, అపర్యాప్తం = నాశనము చేయజాలనిది, భీమాభిరక్షితం ఏతేషాం బలం = భీమునిచే రక్షింపబడిన పాండవ

వైద్యమును, ఇదం = యీ మన వైద్యము, వ్యర్థం = నాశనము చేయచాలినది అని చెప్పితే చక్కగా సరిపోతుంది. పో.

శిష్యుడు:- గురువుగారూ ! పాండవవైద్యాన్ని ఒకసారి పరోక్షంలోనున్నట్లు 'తత్' అని, ఒకసారి అపరోక్షంలో నున్నట్లు 'ఏతేషాం బలం' అని చెప్పవచ్చునా అండి. అదీకాక- పాండవ వైద్యాన్ని తత్ అనడానికి అది దుర్యోధనుడికి పరోక్షం కాదే. ఏమంటే- 'దృష్ట్యాతు పాండవానీకం,' 'పత్యైతాం పాండు పుత్రాణాం,' 'ఏతేషాం బలం' అని యీ విధంగా ప్రత్యక్షంగా నున్నట్లు చెప్పాడుగదా ! పోనీయండి అది ఎల్లాఉన్నా స్వర సంగ్రహవచ్చే అర్థాన్ని విడిచిపెట్టి యితా అర్థం చెప్పవచ్చునా అండి.

గురువు :- ఏమిటిరా ! చెప్పినట్లు చదవక పేపుకుంటున్నావు. పో. చెప్పినట్లు వర్ణించు.

ఒక పెద్దలు :-

ఆడేమిటండి. శాస్త్రులుగారూ - ఆకుర్రాణ్ణి అల్లా గదిమేస్తారేం సాపం ! ఆ భీముణ్ణి యిక్కడికి యీ భీష్ముణ్ణి అక్కడికి తోసేసి పాతభేదం కల్పించాడి. అన్నీ కుదురు తాయి. భీమాభి రక్షితం తద్బలం అస్మాకం బలంప్రతి అవర్యాప్తం. అంటే భీమునిచే రక్షింపబడే ఆ పాండవబలము మన బలమునుగూర్చి చాలదు. భీష్మాభిరక్షితం ఇదం బలం ఏతేషాం బలంప్రతి వర్యాప్తం. అని రైటుగా అతికినట్లు సరిపోతుంది.

మరియొక పెద్దలు :-

అబ్బే ! అందరూ లోకంలో చదివే పాఠాన్ని మార్చడం అంత సరసంగాలేకు. ఇంకా- ఆ పాఠాన్ని అల్లాగే ఉంచి పాతక్రమంకన్న అర్థక్రమం ప్రబలంగనుక ఇక్కడి భీష్మ పదాన్ని అక్కడికి అక్కడి భీమపదాన్ని యిక్కడికి అన్వయించడంగాని, ఇక్కడి 'అవర్యాప్తం తత్' అక్కడికి, అక్కడి 'వర్యాప్తం త్విదం' ఇక్కడికి అన్వయించడం గాని చేయండి బాగుంటుంది. చక్కని అర్థం కుదరాలంటే దూరాన్వయం అంగీకరించాలి మరి.

ఇంకొక పండితులు :-

సరే ! బాగుంది ! 'నీ ఎడంచెయ్య తీయవయ్యా నా పుర్రచెయ్య పెడతాను' అన్నట్లుంది నీ యోజన. ఇంకా కావాలంటే ఒక్కొక్క పాదాన్ని రెండు వాక్యాలక్రింద విడగొట్టండి. ఎల్లాగంటారా - 'అవర్యాప్తం తత్' (అనగా ఆ పాండవుల వైద్యము అసమర్థమైనది) ఎందుకనగా - అస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితం = మన బలమును ప్రభలమైన భీష్మాచార్యులు కాపాడుచున్నాడుగనుక.

పర్యాప్తం త్వదం = మన బలము సమర్థమైనది. ఎందుకనగా - ఏతేషాం బలం భీమాభిరక్షితం = ఈ పాండవుల బలము ఆయనకంటె దుర్బలుడగుట భీమునిచే కాపాడబడుచున్నది గనుక అంటే టక్కున సరిపోతుంది.

వేరొక పండితులు:—

ఇదేం అన్వయమండీ ఏ ప్రతిజ్ఞకి ఆ హేతువు క్రమంగా కుదరాలా? అక్కరలేదా !
అపర్యాప్తం తత్ - కుతః - భీమాభిరక్షితత్వాత్ -

పర్యాప్తం త్వదం - కుతః - భీష్మాభిరక్షితత్వాత్ - అని పాండవబలము భీమునిచే కాపాడబడుచున్నది గనుక అసమర్థమైనదనీ, మన బలము భీష్మునిచే కాపాడబడుచున్నదిగనుక సమర్థమైనదని చెప్పితే స్వరసంగా ఉంటుంది గాని ఎక్కడి హేతువక్కడా అక్కడి హేతు విక్కడానా ? ఏ బలాన్ని ఎవడు రక్షిస్తూఉంటే వాడు ప్రబలుడో దుర్బలుడో దాని సామర్థ్య అసామర్థ్యానికి కారణమాలాడుగాని వేరొక డెల్లా అవుతాడు. పోనీ యీ హేతువు నక్కడా ఆ హేతువు నిక్కడా అన్వయిస్తామంటే వెనుక మీరాక్షేపించిన దూరాన్వయ దోషం రానే వచ్చింది. అందుకు నామాటవిని మన రామానుజాచార్యుల్నికూడా అడగండి. ఆయనే చెపతాడో ఏమయ్యా! కుదరక కొట్టుకు చస్తావుంటే బెల్లంకొట్టినరాయిలాగ మాట్లాడవేం

రామానుజాచార్యులు:—

(చిరునవ్వుతో) (కానీయండి మీరు మహాపండితులు మీముందు నేనా చెప్పడం ఆంజనేయులు ముందా కుష్మిగంతులు అయినా పెద్దలడిగారు తోచింది చెప్పడం ధర్మం అయితే వినండి) అయ్యో! రామా! రాజబాట విడచి దొంగల గుడిసెలో దూరతారేం పాపమయ్యా!

దుర్యోధనుడు స్వయముగా భీమునిచే రక్షింపబడే పాండవసైన్యాన్ని భీష్మునిచే రక్షింపబడే తన సైన్యాని చూచి తమర్ని గెలువడానికీ పాండవబలం సరిపోతుందని వాళ్లని గెలవడానికీ తన బలం సరిపోదని తనగురువుగారికి మనవి చేసుకొని దుఃఖిస్తున్నాడు. అందుకు అర్థం యిల్లా చెప్పాలి. తత్ = ఆకారణంవల్ల భీష్మాభిరక్షితం అస్మాకం బలం అపర్యాప్తం : చాలకున్నది. భీమాభిరక్షితం ఇదం ఏతేషాంబలం పర్యాప్తం = చాలియున్నది. అనిచెప్పితే సరిపోతుంది.

అందరూ కలిసి:—

భీష్మ! ఆచార్యులు గారూ! అబద్ధానికి అయ్యవార్లంగారే సరి. మొత్తంమీద అయ్యవార్లతనం కాపాడుకున్నావయ్యా! లెక్కపెట్టుకో ఎన్ని అబద్ధాలు సవరించాలో

1. తత్—బలం అని యీ రెండుపదాలకు విశేషణవిశేష్యభావం స్వరసంగా కనిపిస్తూ ఉంటే దాన్ని చెడగొట్టడం.
2. ఆకారణం వల్ల అనడానికి ఇంతకు పూర్వం తనబలసామర్థ్యానికి పరబల అసామర్థ్యానికి కారణాలేమైనా చెప్పితేగదా.
3. భీష్మద్రోణాదులు అండగా వుండగా తనబలం దుర్బలంఅని ఎల్లా అనుకుంటాడు.
4. ఎప్పుడు పట్టినా తనబల సామర్థ్యాన్నే దుర్వోధనుడు చెప్పడం రివాజు. అతడు పిరికి పందకాదు ఏడవడానికి. ధృతరాష్ట్రునితో 'సభేతవ్యం మహారాజ నశోచ్యాభవతా వయం సనుర్గా స్మ పరాన్ జేతుం బలిన స్సమశే విభో'॥ అని చెప్పలేదా?
5. రెండవరోజు యుద్ధారంభంలో ఇల్లాగే రాజులతో చెప్పాడు.

ఆపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం పార్థాభిరక్షితం॥

పర్యాప్తం త్వదమేతేషాం బలం పార్థివసత్తమాః॥

అక్కడ అర్థం ఎల్లా చెప్పారు. 'పార్థాభిరక్షితం తద్బలం అస్మాకం ఆపర్యాప్తం' అనే చెప్పాలిగాని 'అస్మాకం బలం' అనిచెప్పితే కుదురుతుందామరి. అల్లాగేయిక్కడకూడాను తెలిసిందా అయ్యవార్లంగానూ!

రామానుజాచార్యులు:-

తెలియకేం మీ తెలివితక్కువ స్వంతంగా తెలిసింది. ఈఆక్షేపణ లేమైనా సారంగా ఉన్నాయా? మీపాండిత్యం ఎంత సారమైందో ఇవీ అల్లాగేవున్నాయి. ముందు నేనొక ప్రశ్నఅడుగుతాను దానికి సమాధానం మీరండరు అలోచించి చెప్పండి:-

తనసేన 'భీష్మాభిరక్షితం అని దానికి ప్రతికొటిగా పాండవసేన భీమాభిరక్షితం అన్నాడు గదా భీష్మునికి జోడిగా భీముణ్ణి ఎందుకు వేశాడో కాస్త చెప్పండి శాస్త్రులవారూ!

భీష్ముల్లాగ భీముడు సేనాపతా? కాను-ధృష్టద్యుమ్నుడే సేనాపతి.
భీష్మునితో సమాన పౌరుషం కలవాడనా? కాదు-ఆమాట భీష్ముడే చెప్పాడు.

'శక్తౌ హం ధనుస్సైకేన నిహన్తుం సర్వపాండవాన్' అని.

శత్రుబలానికి అధిపతి అనా - కాదు - అఅధిపతి ధర్మరాజే. భీష్ముల్లాగ ఆబలంలో ప్రధానుడనా-కాదు. అల్లుటివాడు అర్జునుడే మరెవరకు చెప్పినాలో సెలవీయ్యండి ?

అందరును:-అదీ మీరే సెలవీయ్యండి.

రామా:- అది ఎందుకంటే-తమలో ఒకణ్ణైనా మిగల్చకుండా గుంపనాశనం చేస్తానని పత్తిష్ఠ చేసినవాడు భీముడు. అందుకు తగ్గ సాహసం సహాయం బలం అన్నీ ఉన్నాయీకూడాను. పాండవుల్ని తల పువ్వు వాడకుండా కాపాడాలనే అభిమానం కలవాడు భీష్ముడు. అందుకు ఆయనకు పోటీగా యీయన్ని తగిలించాడు. కాబట్టి శత్రుభయం పూర్తిగా కనిపిస్తుంది. దుర్యోధనుడికి స్వబల పరబల సామర్థ్యాసామర్థ్యాలకి కారణం వెచుకచెప్ప లేదన్నారే. కళ్ళుతెరిచి గ్రంథం చూడండి. తనబలంకంటే పాండవబలం నాలుగు అక్షౌహిణీలు తక్కువగదా వాళ్ల సేనను చూచి 'మహాతీం చమూం' అని ఎందుకు గుండె బాదుకున్నాడు? ఇది పరబలాన్ని వర్ణించడం కాదూ 'తవశిష్యేణ ధీమతా' అని ప్రతినాయకుడైన ధృష్టధ్యుమ్నుణ్ణి వర్ణించడంకాదూ. 'అత్రశూరా మహేష్వాసాః భీమార్జున సమాయుధి,' 'సర్వఏవమహారథాః' అని వాళ్లంతా భీమార్జునులలాగే ఉన్నారనడం, అందరూ మహారథులే అనడం సుమారు యిరవైమందిని పేర్లు పెట్టి వర్ణించడం ఇదంతా పరబల సామర్థ్యానికి కారణంకాదూ! తనసేననేనావర్ణించాడా సేనాపతి నేనావర్ణించాడా. ఏమీలేదు. వైగా తనసేనలో పృథానులుఏడుగురిపేర్లు మాత్రమే చెప్పాడు. వాళ్లవైనా సవ్యగాచెప్పొచ్చు. అయంగళంగా 'మద్ధరే త్వక్తజీవితాః' అన్నాడు. ఏమిటండీ! శుభం పలకరా ముకెన్నా అంటే పెళ్లికూతురు ముండన్నట్టే, వీటికన్నిటికేంగాని అయ్యా! 'తస్య సంజనయా హర్షం' అంటాడే సంతోషం పుట్టించవలసి వచ్చిందంటే అంతవరకు ఏంచేస్తున్నాడన్నమాటండీ. అందుకే శ్రీ భాష్యకారులు అంతర్విషణ్ణః అభవత్ అన్నారు. వైగా చూడండి - 'సఖేషోధార్తరాష్ట్రానాం హృదయాని వ్యధారయత్' ఆశంఖధ్వని దుర్యోధనాధులగుండెల్నే బద్దలు కొట్టిందట. దాని శిఖాగోయ్యా! ఏం. ఏమటారు. తత్ అంటే అందువల్ల అనడం 'బాగుదంటారా ?

తత్ అని పాండవబలానికి విశేషణం చేయడానికి అదేమైనా వీడికి పరోక్షంలో ఉండా. 'దృష్ట్యాతు, పత్యైతాం ఏతేషాం' అని ఎదురుగా చూపిస్తుంటేను.

భీష్మ దోగ్ధాదులు కాపాడుతూంటేమాత్రం వాళ్లెల్లా చచ్చిపోతారో ఆఉపాయం తను ఎరుగును కనుక పాండవులకి తెలుస్తే బ్రతకనిస్తారా అని భయం ఉండకూడదూ. 'సభేతవ్యం మహారాజ' అని చెప్పాడుకాడా అంటే అప్పుడల్లా చెప్పొచ్చు. ఇప్పుడు

ఇప్పుడు దృఢంగా బంధించిన వ్యూహాన్ని, అనేక మహా భటుల్లో నిండిన శత్రు పక్షాన్ని చూచేటప్పటికి భయం దఃఖం పొర్లి పొంగనూవచ్చు. ఎరగడా ఏమిటి వాళ్ళ బలాన్ని తన దుర్బలాన్ని, గోగ్రహణం చూచాడుకాడా స్వగ్రహణం (గంధ ద్వలచే) చూచాడుకాడా! అమే మరుపువచ్చే ఘట్టాలా? 'అకారా దీనినామాని అర్జున తస్మాత్తేతసః' అన్నది యీ మొగాడేగా! మొదటిరోజున చెప్పినట్లే రెండవ రోజున చెప్పాలని రాజశాసనం ఏమిటి? రెండవరోజున తన పక్షంలోనున్న రాజు లికి తన ధైర్యం చూపించి ఓదార్చడానికి అల్లా చెప్పవచ్చు. దానికేం. ఇదంతా అలో చించే 'దృష్ట్యాతు' అన్నదగ్గర 'తు' వేశాడు. వ్యాసుడు వెర్రివాడుకాడు. ఏం! ఏమటారు? సరిపోయిందా?

అందరూకలసి :—

శభాష్ - ఈనేర్పు మీకే యిచ్చాడయ్యా భగవంతుడు. ఎన్ని చదువుకుంటే ఏ ప్రయోజనం - ఆచార్యులుగానూ పెద్దలికి పదివేల వందనాలు. మాబాగా సమర్థిం చావయ్యా. పోయివస్తాం.





నారీ విభాగము

భక్తి బంధము

చిరంజీవి :- గోదాదేవి.

ఒకమాటు కృష్ణుడు చాలా అల్లరిచేస్తే వాళ్లమ్మకి చాలా కోపం వచ్చి ఒక తాడు తొచ్చి.

1. దామ్నా - చైవ - ఉదరే - బద్ధా - పత్య - - బద్ధా - దులూఖలే -
యది - శక్నోషి - గచ్ఛత్య! - అతిచంచలచేష్టిత! —

ఒక కొన కడుపుక్కట్టి, రెండోకొన రోటిక్కట్టి - 'ఊ - అంతేకావాలి. అల్లరి పిల్లాడా! ఇమాటు వెళ్ళు చూస్తాను' అంది.

ఏంచేశాడు? సరే, అనుకున్నాడు. వాళ్లమ్మని అల్లా వెళ్ళనిచ్చాడు. ఊ, బరబరా, బరబరా.....

లీలాశుకుడు ఇది విన్నాడు. ఇల్లా కట్టుకుంటారా? - ఎక్కడైనా? అని నవ్వేట్టు. ఆయన ఇంకో తమాషాగా కట్టాల్లేండి ఎల్లాగంటే —

పాపం ఆయనికి కళ్ళులేవు. గుడ్డాడు. రోజూ బువ్వెవరు పెడతారు పాపం. కృష్ణా! కృష్ణా! అంటూ కూర్చునేవాట్టు ఒకమూల చచ్చినట్టు - కృష్ణుడే గడ్డపెరుగూ బువ్వా కలిపి, తెచ్చి తినిపిస్తూ ఉండేవాట్టు. ఎవరబ్బాయి! నువ్వు? అంటే బెల్లంకొట్టినరాయి. మాట లేదు

మంత్రీలేదు. ఈయన కృష్ణుడే అని కనిపెట్టి బువ్వపెట్టేప్పుడు చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకున్నాట్ట. దొరికేవు దొంగా అని. కృష్ణుడు చెయ్యి లాక్కొని పారిపోయాట్ట - ఆయనన్నాట్ట.

2 హస్త - మాషివ్య - యాతోసి - బలాత్ - కృష్ణ - కి మద్భుతం -
హృదయాత్ - యచి - నిర్యాసి - పౌరుషం - గణయ మి - తే ||

అమ్మదొంగా ! బలవంతుగా చెయ్యి లాక్కొనిపోయావా ? అదేం గొప్పా ! వెళ్ళు. వెళ్ళు. ఎల్లా వెడతావో ! మీ అమ్మలా కట్టేరు అరుకున్నావు కాంసు పాపం. నా మనస్సులోంచి వెళ్ళు ఎల్లా వెడతావో. నీ మొగాడితనం చూస్తాను. ఈయన భక్తి అంటారే ఆ తాటితో మనస్సులో గట్టిగా కట్టాడేంకి అందుకూ అల్లా అన్నాడు. ఎంత గొజకున్నా - ఉహూ ! ఎక్కడికి వెడతాడు ? అదేదో కుక్కలాగ అక్కడే పడున్నాడు.

అల్లా మనం కట్టొచ్చు. అల్లా కడితే మన దగ్గరా

అల్లా పడుతాడు. ఏంచేస్తాడు ?

శ్రీకృష్ణుడు దేవుడేనా !

చిరంజీవి :- ఊరవస్తు అలివేలు మంగతాయారు,

కోరు కొండ.

కొందరు ఇతర మతస్తులు మా కృష్ణుడు దేవుడా ! అని అడుగుతూఉంటారు. దానికి కొంతమంది కల్లెర్రజేసి పళ్లు కటకట కొరికి లోకువైతే మీదబడి కొడతారు లేకుంటే తిడతారు. మరికొందరు సబువుగా సమాధానం చెప్పతారు అసలు యీ విషం, మనవాళ్ళ తల కెక్కకుండా మనం నిజా తెలుసుకోవాలి అందరికీ తెలిసేట్లుగా సాటిచాలి. అదేమిటో కొంచెం విచారించా.

మనం వాడుకలో దేవుడు దేవుడు అంటూ గాని వేదాంతాల్లో 'బ్రహ్మ' అంటారు. బ్రహ్మంటే నాలుగు ముఖాల దేవుడునుకుంటా రేమో అని కొన్నిచోట్ల 'పరబ్రహ్మ' అంటారు. నిజంచేత 'బ్రహ్మ' అని దీర్ఘం లేకుంటే పరమాత్మ అని 'బ్రహ్మ' అని దీర్ఘంఉంటే నాలుగు ముఖాల బ్రహ్మదేవుడని ఉండను కోండి. కాని ఆ రహస్యం ఎవళ్ళకి తెలుస్తుంది. సరే ! యీ బ్రహ్మ ఎలాంటివాడో ముందు

తెలుసుకుంటే మన కృష్ణుడికి ఆ లక్షణాలున్నాయా లేవా అని తరువాత ఆలోచించవచ్చు. మనకీ సంగతి ఎవరు చెప్పతారు? అసలు దేవుడున్నాడని మనకెవరు చెప్పతారో వారే ఆయన ఎల్లా ఉంటారో ఏం చేస్తారో అవన్నీ చెప్పతారు. అది చెప్పేవారు ఎవరు? ఇంకెవరు మన వేదమూలే. అయితే చూద్దాం ఆయన్ని గూర్చి ఆవిడ ఏ చెప్పాడు. ఇది గొప్ప వేదాద రహస్యం. మరి, కాస్త శ్రద్ధగా వినండి చెప్పతాను.

అనగనగా వరుణుడని ఒక గొప్ప ఋషి ఉండేవాడు. ఆయనికి భృగువని ఒక కొడుకు. ఆ కొడుకు మంచి బుద్ధిచూతుడున్ను చిన్నప్పటి నుంచి పెద్ద పిన్న దేవుడు దెయ్యం అంటే అతి శ్రద్ధగా ఉండేవాడు. ఎనిమిదేళ్లు రాగానే తండ్రి వడుగుచేసి వేదా చదివించాడు. ఒకనాడు ఆ భృగువుకి బ్రహ్మంటే ఎల్లాంటివాడో తెలుసు కూదామని పుట్టింది. తండ్రి గొప్ప పండితుడు. ఇంకేం. గబగబ వెళ్లాడు. నాన్నా? నాకు బ్రహ్మ ఎల్లాంటివాడో అలక్షణాలు చెప్పు అని వినయంగా అడిగాడు. అడిగితేగాని చెప్పకూడ నుగా. ఆయనకూడా ఇల్లాంటి ప్రశ్న నా కొడుకు ఎప్పుడైనా వేస్తాడా అని చూస్తున్నాడు. సరే ఇవాళ అడిగాడు. మహా సంతోషం కలిగింది నాయనా! అది సులభంగా తెలిసేడికాదు బాగా ఆలోచించి విమర్శించి తెలుసుకోవాలి నేను కొన్ని లక్షణాలు చెప్పతాను. వాటినిబట్టి అల్లాంటివాడేవడో నీవు బాగా ఆలోచించి నీకు దెలిసింది నాతో చెప్పుమన్నాడు. సరే! కానీ, అన్నాడు కొడుకు. ఇదిగో ఈ కనపడేవి యావత్తు ప్రాణులు ఎవడివల్ల పుడుతున్నాయో, ఎవడివల్ల పోషించబడి

రక్షింపబడుతున్నాయో, ఎవడివల్ల సహరించబడుతున్నాయో వాడే బ్రహ్మ; వాడే దేవుడు. బాగా ఆలోచించు అన్నాడు. సరే ఆయనేదో ఆలోచించాడు తండ్రి ఏదో బేసన్నాడు కాదన్నాడు. తండ్రి కొడుకులు క్రిందానినాదా పడ్డారు. అదంతా మనకెందుకుకాని ప్రస్తుతం యీ లక్షణం ఒక్కటి చాలు. దీన్నిబట్టి కృష్ణుడీలక్షణాలున్న దేవుడనా కాడా చూద్దాం.

మనల్ని అందర్నీ పుట్టించేవాడెవడు? నాలుగు ముఖాల బ్రహ్మ. ఆయనకే సందేహం కలిగిందట ఒకనాడు నాకంటే ప్రాణుల్ని పుట్టించేవాడెవడని. కృష్ణుడని కనిబెట్టేడు. నీకితగర్వంగా ఉందా అని. సరే, ఇతనికి నా తడాకా చూపిద్దాం. అనుకున్నాడు. కృష్ణుడు, అతని యీడు పిల్లలు, దూడల్ని కాసేవారు. పెద్ద వాళ్ళు ఆవుల్ని కాసేవారు. ఒకనాడు కృష్ణుడు వాడలకొద్ది పిల్లల్ని వేలకొద్ది దూడల్ని వెంటబెట్టుకొని అడవిలోకి వెళ్ళి ఒకవేపు వాటిని మేతకి విడిచిపెట్టి ఒకవేపు ఆటకీ దొరికించుకున్నాడు. ఈసందర్భంలో బ్రహ్మకి గర్వం తలకెక్కిందికాదు. దానికితగ్గట్టే మనకుట్టప్ప, ఆయనికి యీ దూడల్ని యీపిల్లల్ని అందర్నీ ఎత్తుకుపోయి దాచేద్దాం కృష్ణుడేంచేస్తాడో చూద్దాం అని బుద్ధిపుట్టించాడు. ఇంకేముంది దేవతలకి తలచగానే తాతపెళ్లేగా. ముందు దూడల్ని మాయంచేశాడు. ఆడుతూపాడుతూ అన్నాలుతంటూ యీ పిల్లలు దూడలకేసి చూస్తే ఏవీ? లబో దిబో అని పరుగు లంకించుకున్నారు. ఆగండిఅన్నాడు కుట్టప్ప మీరిలాగే అన్నాలు తంటూఉండండి. నేనొక్క ఊణంలో మళ్ళించుకొస్తానని కొమ్మూడుకుంటూ బయలుదేరేడు. తిరిగివిసిగి వేసారాడుగాని దూడలేదు

గుడికిలేదు. ఇదేమిటా? అని పిల్లలదగ్గరికి వచ్చేటప్పటికి వీళ్లే? అంతా గాయబ్. ఏమిటాయీ మాయ అని ఒక్కసారి కళ్లుమూసుకొని చూసేసరికి మన నాలుగు ముఖాలవాడు దూడల్ని పిల్లల్ని పెట్టుకొని బ్రహ్మాలోకంలో కులుకుతూ కనిపించాడు. ఓరి పిచ్చిముండావాడా! నన్ను మాయనుచేస్తావా అని ఒక చిటికలో.

గోపాల సుతుల లేరని
గోపికలకు చెప్పనేల గోపాలకులన్ ।
గోపికల నలర బాబుర
కేపుల రూపములనే జరిచెదననుచున్.

‘ఒహువ్యాం ప్రజామెను’ అని ఒక మంత్రం చదివి రా అనేసరికి -

కరముల్ పాదములక శిరంబులవ లగ్నంబుల్ ముఖంబుల్ భుజం ।
తరముల్ చుక్కులు గన్నులుక శ్రవణముల్ దంతానులుక దండకాం ।
బరస్రగ్యేణ విమాణభూషణవయో భాషాగుణాభ్యానత ।
త్పరతల్ వీడ్వకుండ దాల్చె విభుడా వత్యార్భరాకారముల్ ॥

అన్నట్లు అవ్వేచేతులు అవ్వేకాళ్లు. తలలు చేప్పేదేమిటి వయస్సు, స్వరం, గుణాలు, రుచులు ముచ్చటచుక్కలు ఒక్కటి తప్పకుండా అన్నిరూపాలుతో నొక్కడే ధరించేవాడు. ఇంకా బ్రహ్మదేవుడు ఒకమాటు చేసినలాంటిది. మరొకటి చేయలేదు. ఒకడికి పొట్టిముక్కు ఒకడికి పొడుగుముక్కు. ఒకడికి చింపికళ్ళు - ఒకడికి వారకళ్ళు - ఒకడికి గుండ్రముఖం ఒకడికి కోలముఖం ఇంకేగా యితని సృష్టి. ఇది అల్లాగా, పొటో సరే - సరే ఇంటికి బయలుదేరేడు.

మరలుపు. మనియెడు కర్తయు,
మరలించుకుమారకులును మరలెడుక్రేపుల్ ।
పరికింప దానయై హరి -
మరలంజనె లీలతోడ మందకు సధిపా ।

ఇక్కడో చిత్రం జరిగింది. మన నాలుగు ముఖాలవాడు యివన్నీ దాని కృష్ణుడేంచేస్తున్నాడో చూద్దామని మళ్ళీ యిక్కడకు వచ్చేటప్పటికి కృష్ణుడు బ్రహ్మనేష-తో గబగబ బ్రహ్మ ఇంట్లోకి వెళుతూ ఆ గేట్లో వాళ్ళు తోటి ఓరేయ్! కృష్ణుడు దొంగ సుమండ్రి. నాలాగే వేచు వేసుకుని పచ్చి మాయచేస్తాడు. ముడవట్టి గొటి గోపలికి రానివ్వకండి. బ్రాగ్మత్త. అని చెప్పి గోపలికి నెట్టి ఆయన సింహాసనంనొద

దైతాయించాడు. భూలోకంలో యీ మాయం తా మాసి ముక్కుమీద వేల్చుకొని నేను గట్టిగా దాచారుగదా. మళ్ళీ ఇక్కడికి ఎల్లా వచ్చాయిరాబాబూ. అవి అక్కడ ఉన్నాయా లేవా చూద్దాం అని గబగబ వచ్చి తన యింట్లోకి రాబోయేసరికి ఇంకేముది ఆగేట్లో వాళ్ళు టేట్! ఆగమన్నారు. నిర్ధాంతపోయి అరే! నేనురా అన్నాడు. సరే కట్టిపెట్టు అన్నారు వాళ్ళు. ఏవేవో ఆనవాళ్లు చెప్పబోయాడు. ఈ టక్కులు యీటమార్లు వెప్పేవెళ్లేను. ఇప్పుడు మా ప్రభువు అన్నారు. కొంప ముంచారా

అంజనా ముందుకు అడుగువేశాడు. అర్థచంద్ర
ప్రయోగాలు ప్రారంభ మయ్యాయి ఆయ్యో !
కర్మమా! ఎరక్కపోయి తెచ్చుకున్నానురా
దేముడా అని గోలపెట్టాడు. మన కృష్ణయ్య
నవ్వుతూ ఆరూపంతోనే వచ్చాడు. చూడండి
బాబూ అన్నారు గేటుకీపల్లు తెల్లబోతున్నారు
బ్రహ్మయ్య ఆగండి ఆగండి అనివాళ్లని మంద
లిస్తున్నాడు కిష్టయ్య ఇంకేముంది బారుమని
కాళ్లమీద పడేసరికి కృష్ణుడు నిజరూపంతో
నిలచాడు ఎవడురా సృష్టికర్త అన్నాడు నువ్వే
నువ్వే చువ్వే అన్నాడు ముమ్మాటికీ ఊమించాను
పోయి నీపని చూచుకోఅన్నాడు ఇప్పటికీ ఒక్క
ఏడాది అయింది ఎక్కడ వ్యవహారం అక్కడే
మామూలుగా జరుగుతునే ఉంది చూశారా
ఒక్కబ్రహ్మలక్షణం కట్టించా మన కృష్ణుడికి
పూర్తిగా.

ఇంక రక్షించేలక్షణం సరిచూద్దాం
రక్షించడం అంటే ఏమిటి? కష్టాలుపోగొట్టి
యిష్టాలు యివ్వడం ఇందుకు సమర్థులెవరు ?
దేవతలు ఈమాట భగవంతుడే అందరికీ ఉప
దేశించాడు గీతలో

దేవా భావయతా నేన తేదేవా

భావయంతువః

పరస్పరం భావయంతః శ్రేయః

పరమవాప్యభః

అని అంటే దేవతల్ని నిూరు ఆదరిస్తే
వారు మిమ్మల్ని ఆదరిస్తారు ఇల్లా ఒకర్ని ఒకరు
ఆదరించుకొంటే గొప్ప శ్రేయస్సు కలుగుతుంది
మనదేవతల్ని ఆదరించడం అంటే యజ్ఞయాగా
దులు చేసి వారికి అహుతు లర్పించడం. ఇంక
వారు మనల్ని ఎల్లాఆదరిస్తారో చూడండి ప్రాణు
లన్నీ ఎల్లా బ్రతుకుతాయి అన్నవల్ల ఆ అన్నం
ఎల్లావస్తుంది వర్షంవల్ల ఆవర్షమో వరుణదేవుడివల్ల
ఆవరుణ దేవుడు ఆవర్షం ఎవరిమ్మంటే ఇస్తాడు
అడుగో అక్కడే వచ్చిందిచిక్కు ఆసలు అంద
రికీ ఉద్యోగాలిచ్చి వాళ్లుచేసే పనులు పురమా
యించేవాడు శ్రీమన్నారాయణుడే. ఒక్కడికి
ఒక్కొక్క డిపార్టుమెంటు. అందరికీ ప్రభువు
ఇంస్తుడు అందుకే ఆయనికి దేవేంద్రుడు అనిపేరు
ఆయనికి ఆఉద్యోగం యిచ్చింది మన నారాయ
ణుడే. యశావ్వనం ధనసంపత్తి, ప్రభుత్వం అని
వేకితా! ఏకైకమప్రసన్నాధ్యక్షిముయత్రోచతుష్టయం
అంటే యవ్వనం, డబ్బు, అధికారం, అవివేకం
ఇందులో ఒక్కొక్కటే కొంప తీస్తుంది. అన్నీ
ఉంటే చెప్పాలి.



చతుర్భుజుడు :

వి॥ సా॥ మ్యాపురి మోకటరమణ,

కో రు కొం డ

మనకి చేతులు రెండే. మనుష్యుల్లో అంతకంటే ఎక్కువ చేతులున్నవాళ్లు ఉన్నట్టు మనం కనలేదు వినలేదు. ఇంకా రాక్షసుల్లో యిరువై చేతుల వాళ్లు వెయ్యి చేతులవాళ్లు ఉండే వారట. దేవతల్లో మాత్రం ఆరు చేతుల వాళ్లు ఎనిమిది చేతులవాళ్లు పది చేతులవాళ్లు ఇల్లా సరి సంఖ్యతో చేతులుండడం ఉంది. కాని నాలుగు చేతుల వాడు శ్రీమన్నారాయణుడొక్కడు తప్ప ఇంక మనుష్యుల్లోగాని రాక్షసుల్లోగాని దేవతల్లోగాని ఎవరూలేరు అయితే ఒకటి, 'విరాజనః పరమః సామ్యమువైశి' 'మను సాధర్య మాగతాః' అని శ్రుతిలోను గీతలోను చెప్పినట్టు పరమపదంలో ఉండే నిత్యసూరులు, ముక్తులు మాత్రం ఆయనలాగే నాలుగుచేతుల్తో ఉంటారట అది ఆయనయిష్టం వాళ్లనల్లా ఆయన అనుగ్రహించాడు. భూమిలో మాత్రం అల్లాంటి వాడు లేనూ లేడు, తెచ్చిపెట్టుకుంటాడా చంపాడన్నమాటే ప్రాండక నాసుదేవు డేమయినాడు మరి అదేమంటే? నాలుగు చేతులుండడం ఆయన కొక్కడికే తగింది. అది ఒకవేదాంత రహస్యం. పైకి చెప్పేయమంటారా! అయితే శ్రద్ధగా వినండి పురుషార్థాలంటే మీకు తెలుసా పురుషులు కోరే ఫలాలన్నమాట. అవి ఎన్నో చెప్పగలరా? నాలుగు ఏమిటి? ధర్మం అర్థం కాదు మోక్షం. ప్రపంచంలో ఒక్కడికి ఏదో ఒక్కటే యిచ్చేశక్తివుంటుంది. సూర్యుడు ఆరోగ్యం ఇస్తాడు, డబ్బు అగ్ని హవాత్తుడిస్తాడు,

శంకరుడు జ్ఞానం యిస్తాడు. ఇల్లాగే యీపురుషార్థాలు కూడా ఒక్కడేవుడెవ్వడూ ఇవ్వలేదు అల్లా ఇవ్వగలవాడు మన శ్రీమన్నారాయణుడొక్కడే. చూడండి మీలో ఎవ్వరైన ఏసిని మాదగ్గరగాని ఏరైలు ప్రేషనులోగాని ఎప్పుడైనా టిక్కెట్టు కొన్నారా? కొంటే ఆ టిక్కెట్టు అమ్మేగిదికీ ఎన్నికిటికిలుంటాయో చూశారా? ఒక కిటికీలో ఫస్టుక్లాసు టిక్కెట్టు ఒకకిటికీలో సెకండు క్లాసు ఇల్లాగ లోపల ఒక్కడే వుండి సునకావలసిన రకరకాల టిక్కెట్టు యిస్తాడు ఒకరికంటే టిక్కెట్టుకి ఒకకిటికీ ఉంటుంది. అల్లాగే భగవంతుడు మన యోగ్యతనుబట్టి ధర్మం అర్థం కాదు మోక్షం అనే నాలుగురకాల ఫలాలు తనొక్కడే యిస్తానని తెలియజానికి నాలుగు కిటికీల్లాగ నాలుగుచేతులు పెట్టుకూచున్నాడు అందుకే పెద్దలు 'చతుర్థాం పురుషార్థానాం దాతా దేవశ్చతుర్భుజః అన్నారు. అంతే నాలుగు రకాల పురుషార్థాలు యిచ్చేవాడు ఆనాలుగు భుజాల దేవుడే అన్నమాట' అందుకే గీతలో కూడా

చతుర్విధా భజంతేమాం జనాస్సుకృతి నోరున!

ఆరో జిజ్ఞాసు రథా ధీ జ్ఞానీచ భరతుభా' అన్నాడు అంటే అర్జునా! పోయినసాము యిప్పించమని ఏడ్చేవాడు, కొత్త ఆస్తి వచ్చిపడాలని దేవుళ్లాడేవాడు కైవల్యం కావాలని మొత్తుకొనే వాడు కేవలం మోక్షాన్నే కోరే నాభక్తుడు

వీళ్లు నలుగురు పుణ్యాత్ములూ నన్నే వాటి కోసం సేవిస్తారు సుమా అన్నాడు.

ఇల్లా నాలుగు పురుషార్థాలూ యిచ్చేవాడు ఇకొకడుంటేగా నాలుగు భుజాలుండడానికి అందుచేత ఆయనొక్కడే సకల ఫలములు యిచ్చే దేవుడు.

అయితే ఆలయాల్లోను, బొమ్మల్లోనూ, నాలుగు చేతులు నారాయణుడికి చూస్తున్నాం గాని ఏ అవతారంలోనైనా ఎవరైనా చూశారా అంటే చూడకే చూచినవారు చూచారు. అల్లా చూడ్డానికి చాలా జ్ఞానం భక్తి ఉండాలి.

రామావతారంలో ముందోదరిమాత్రం 'తమ సః పరమోధాతా శంఖచక్రగదాధరః అని గావణాసుడు చచ్చిపోయినప్పుడు ఏడుస్తూ నాథా! ఆరాముడు సామాన్యుడుకాడు సాక్షాత్తు నాలుగు చేతుల నారాయణుడని చెప్పానుకానా? అయ్యో! నీవు విన్నావా? అని ఏడిచినట్లుంది. కాని అది ముఖ్యంగా కృష్ణావతారం సాత్తు. ఆ అవతారంలో కంసుడు చచ్చేవరకు ఆతి గుట్టు నూటా నూటా కనిపించే దట. తరువాతమాత్రం భక్తులందరికీ నాలుగు చేతుల్లో సేవే. శ్రీకృష్ణుడు పుట్టగానే నాలుగు చేతుల్లోనే పుట్టేట్టు. 'తమద్భుతం బాలకమం బుజేక్షణం చతుర్భుజం శంఖగదాద్యుదాయధం' అని వసుదేవుడు నాలుగు చేతుల్లోనే చూచినట్లు, దేవకీదేవికూడా అల్లాచూచి కంసుడికి భయపడి బాబోయ్! 'ఉపసంహర విశ్వాత్మన్ అదోరూపం చతుర్భుజం' అని ఆరూపం మార్చేవరకు మొత్తుకున్నట్లుంది. కంసుడుండగా మాత్రం చాటూమాటూను. చూడండి ఒక

చమత్కారం. ఒక గోపిక్కి ఆ దర్శనభాగ్యం ఎల్లా కల్పించాడో.

పీతే పీత నిషణ్ణ బాలక గళే తిష్ఠా స
గోపాలకో ।

యంత్రాం తస్థిత దుగ్ధభాండమ వక్య
ప్రాయోచ్ఛాద్య ఘంటారవం ।
వక్త్రోపాంత కృతాంజలిః కృత శిరః
కంపంపిబక్ యః పయః ।
పాయాదాగత గోపికానయనయోగ్గం దూష
పూత్కారకృత్ ॥

అంటే శ్రీకృష్ణుడు పిల్లల్లో ఒకయిల్లో దూరేడు. అయితే ఏంలాభం పెరుగుపాలు అండకుండా వైనేక్కడో ఉట్టిల్లోఉన్నాయి చూచాడు. అమ్మ నీశిఖాకొయ్య! అన్నాడు సరేమీపనిచేస్తానుండండి అక్కడ పీటలన్నీ ఒకదానిమీద ఒకటిపెట్టి దానిమీద ఒకదిట్టమైన పిల్లాణ్ణి ఎక్కించి వాడి భుజమీద తనెక్కేడు. ఉట్టిచల్లగా చచ్చినట్లందింది. పాలకుండ మంచాడు కాని దానికి ఆనవాలు కట్టినగంట గణగణమూది. ఆసి, నీముండామొయ్య అని ఒకచేత్తో ఆగంటవాగకుండా పట్టాడు. మరిరెండుచేతులుచ్చర్చి నోటి దగ్గరపెట్టి బుర్రోడుపుతు కొట్టేస్తున్నాడు. యింతలోకి ఆచప్పుడువిని ఒకగోపిక పుట్టిములిగినట్లే వగర్చుకుంటూవచ్చి ఆ ఆ అంటోంది. మనవాడేంచాశాడు నోటినిండా పాలుపట్టి తుబుకుని దానికళ్లలోఉమ్మేసి అది కళ్లునలుపుకొంటూఉంటే అదేపరుగు చూశారా ఇప్పుడు ఎన్ని చేతులుకని పించాయో. ఒకదానితోకుండవంచడం ఒకదాంతో గంట వాక్కండా ఘట్టుకోడం దోసిలితో పాలు త్రాగడం నాలుగుచేతులకీ పని తగిలింది ఇంక

కంసును చచ్చాక ఆరూపం ఆయనికి సహజమే అయింది. అఖికి శత్రువైన శిశుపాలిడికిరూడా ఆనాలుగు చేతుల రూపం కనిపించిదట. “ఉదార పీఠం చతుర్భుజం । శంకచక్రిగదాధరం,” అని ఉంది. విష్ణుపురాణంలో.

ఆంజునిడికి చూడండి చూపించమని గోలెడితే విశ్వరూపం చూపి చూడ! తీరా చూపించాక అమ్మ నాయనోయ్ ఈ రూపం మారుస్తావా చావమంటావా? - ఆకిరీతుం పెట్టుకొని గద, శంఖం, చక్రి, ధరించిన “తేనైవరూపేణ చతుర్భుజేన” అన్నట్లు నీ మూమూలు నాలుగుచేతుల రూపం చూపించునాయనా? అని దేవుల్లాడితే అల్లాగ చూపించునట్లు గీతలో పదకొండవ అధ్యాయంలో ఉంది. శాబట్టి కృష్ణావతారం సాక్షాత్తు శ్రీమన్నారాయణుని సకల పురుషార్థాలూ ఇచ్చే ఉత్తమవతారం అని నమ్మండి.

మన ఇండ్రిడికి ఇవి అన్నీ ఉన్నాయి. దేవతలకి తిరిగివస్తులు అని పేరు గదా. అంటే ఎన్నో శ్లోకాలు 30 ఏళ్లే. ఇంక నిత్యయావనం అన్న మాటగా, ఇంకొకటి పరమైశ్వర్యం కలవాడని అర్థం. దేవేంద్రుడంటే దేవతలందరికి ప్రభువుగదా. అవివేకానికి మొదటివాడే. ఇంక వాడి అనర్థానికి లోతుమిటి చెప్పండి. ఇది ఎల్లా పరిణమించిందో చూడండి. ప్రాణులన్నీ అన్నంవల్ల గదా బతుకుతాయి. ఆ అన్నం వర్షంవల్ల. ఆవర్షం వరుణుడివల్ల. ఆవరుణుడు నా చేతిలోవాడే. అని వాడి గర్వానికి మేరలేకపోయింది. సాపం గొల్లలు ఏడాదికి ఒకసారి ఇంద్రయాగం అంటూ చేసి దేవేంద్రుణ్ణి బ్రాహ్మనార్థంస్వామిలాగ మెక్కపెడతారు. ఆరతులందరికీ వచ్చింది.

ఆయన ఊణాధ్యాయం పారాయణ ప్రారంభించాడు. గోకులంలో పెద్ద హడావిడిగా ఉంది. అన్నరాసులేకాపు - కూరలకు డలేకాను - బూరెల పోగులేకాదు ఓ కిటికీలూసిపోతుంది - గోకులం అంతా. ఇదంతా చూచాడు కృష్ణయ్య ఏందుకీ హడావిడి అన్నాడు ఇదంతా ఎవరికీ పెడతారన్నాడు. దేవేంద్రుడుకే అనేసరికి ఆయనకి కోపం వచ్చింది. వల్లకాను, కొండకి పెట్టండి అన్నాడు కొండ తిట్టుదిరా? నాయనా? అన్నాడు నంనడు ఓ తప్పుకుండా తిట్టుది. దానివల్లే మనం బ్రతుకుతున్నాం అన్నాడు. దేవేంద్రుడు వర్షం యిస్తాడురాబాబూ! ఆయనికి కోపంవస్తే వర్షం కురవదు. వర్షం లేకపోతే పంటలు పండవు. పంటలు పండకపోతే మనం గోవులు మాడిపోతాం అన్నాడు. ‘అహం వర్షం నిగృహ్ణామి ఉస్మిజామిచ’ అనగా నేనే వర్షం యిచ్చిన మానినా అంటే వాళ్లకే తెలుస్తుంది. అన్నీ మనకి ఈ గోవర్ధనపర్వతమే యిస్తుంది దానికి పెట్టండి నేను దానిచే తినిపిస్తా నన్నాడు. సరే అని దానికే పోశారా కుంభం అంతా. అందులో దూరి అంతా ఆరగించాడు. గోవర్ధనం అంటే ఆయనే. దేవేంద్రుడికి కడుపు మండింది. చూచాడు. పట్టరాని కోపం వచ్చింది. ఎవడురా యీపని చేశాడు అని చూశాడు. ఒక కుర్రగుంటడా మమ్మల్ని కాపాడేవాడు చూడండి నా ప్రతాపం అని మేఘాల్ని పిలిచి రాళ్లు కురిపేయండి గొల్లాళ్ళమీద అన్నాడు. ఆరంభమైంది రాళ్లవాన. ఇంకేముంది పిరికి గొల్లలు లబో దిబో. కృష్ణయ్య కొంపముంచావయ్యోయ్ అన్నారు. ఏమీ భయం లేదన్నాడు. రాళ్లని రాళ్ళతోటే అడ్డుతానన్నాడు. ఆకొండ లేవనెత్తేడు. రండి దీనికిందకి అన్నాడు.

బాలం దీతడు కొండవొడ్డది మహాభారంబు
సైరింపగా ।

బాలాశోయని దీనిక్రింద నిలవన్ శంకింపగా
బోలదీ !

తైలంబోనెరి బతు సంయుత ధరా
చక్రంబు పైబడ్డ నా ।

కే లల్లాడగు బాధులార ! నిలదీక్రిగదా
ప్రమోదంబుగదా.

నన్ని దానిక్రింద దూకారు. ఏడురోజులు
ఏడిచాడు. దేవేంద్రుడు. ఈకొండ యిల్లాగే
ఉంది. ఆవర్తం అల్లాగేఉంది. హాయిగా వీళ్ల
కుని వీళ్ళకి సాగిపోతూఉంది. దేవేంద్రుడికి కళ్ళు
తెరిచాయి. గర్వం ఉడిగింది.

నీనామధ్యమెరుగ మేళముల చేసి
ఘోషమున్ భీషణ
గా)సారంబుల మూచిడిక ముఖము నాకై
వల్లపుల్ సేయరం
హాన చేసిన భవస్మహత్వమున నా
యద్యోగ మిట్టియ్యె నీ
దాసున్నున్న గృతాపరాధు గరుణ
దర్శింపవే మాధవా!

అని కాళ్ళమీద పడ్డాడు. ఎవడురా - రక్ష
కును అన్నాడు కృష్ణుడు మహాపాపా నీవేనీవే
నీవే. అని చెంపలు వా యిచ్చుకున్నాడు.

ఉ. జాగ్రత్త --

నా మూర్ఖ చేయు మండుము.

నీయధికారంబుకుదు నిలుపు సుకేంద్రా!

శ్రీయుతుడుతై మది పడు.

శ్రీయంబులు గల్లు హమ్మని తిరిగిమనా!
అన్నాడు.

చూచారా రెండో లక్షణం రక్షణ కర్తవ్య
త్యం యీతనికెల్లా ఒప్పించో.

ఇ క మూడవది - సర్వసంహారం,
"ది నేను చెప్పేదేమిటి, భారతయుద్ధం అం
తా నడిపి 18 అమెరికీలు అటూ ఇటూ సంహ
రింపచేసిన చతురుడెవ్వడో మీకు తెలియదా
విశ్వరూపం మాపించి --

మయైవేతే నిహతాః పూర్వమేవ నిమిత్తం
మాత్రం భవసవ్యసాచి!

అట్లునా! వీళ్ళందరినీ నేనిదివరకే చూపాను.
ఉరికి పీచుగులే అల్లా కనబడుతున్నారు. నువ్వు
ఉరికి చెయ్యి చేసుకొని మాటదక్కించుకో అని
ప్రత్యక్షంగా చూపించాడు. ఆ లక్షణంకూడా
పూర్తియిదా ఇంక దేవు డెవడంటారు మన
కృష్ణుడేనా? సందేహమా?



కావలెను

తూర్పు గోదావరి జిల్లా కోరుకొండ గ్రామములో ఈవిక్రమి సంవత్సర వైశాఖ శు॥ ౧౧ శిశుక్రవారము (డి॥ 4—1950) తేదీనుండి ఉభయ పేదాంత పాఠశాల శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు సమర్పించినది రు 5—0—0

ఇందు శ్రీభాష్య-భగవద్విషయములు పూర్తిగా వానికి కావలసిన ప్రకరణ గ్రంథములతో పాటు శ్రీ ఉ. పే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారిచే పాఠముచెప్పబడును.

ఇందు చదువుకొనుటకై యోగ్యులగు విద్యార్థులు కావలెను. యోగ్యులైన విద్యార్థులకు ఒక్కొక్కరికి నెల 1 కి 25-0-0 చొప్పున ఉచిత విద్యాభివేతనము కూడ ఈయబడును. చేరదలచినవారు వెంటనే తెలుపవలసినది.

కార్యదర్శి

శ్రీ. వి. ప్ర. సం.

కోరుకొండ (వయా) రాజమండ్రి.

కావలెను

తూర్పు గోదావరి జిల్లా రహితాపురం అను గ్రామమున ఒక చిన్న దివ్యస్థలమైన కోవెలలో అధ్యాపక-తల్లిహ కైంకర్యముల చేయుటకు యోగ్యులగు ఒకస్వామికావలెను.

ఉండదలచిన వారు తాము కోరు జీతము వద్దగైరా వివరములతో రిస్కయికాదు వ్రాయగోరెదము.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యాలయం
అర్తమురు (వయా) ద్వారపూడి

తూ. గోదావరి జిల్లా.

కట్టుములు

పాలకొల్లు వాస్తవ్యులగు బంగారు మాణిక్యంగారు కుమారుని వివాహము సందర్భములో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు సమర్పించినది రు 5—0—0

గునుపూడి కాపురస్తులు గంభి గంగన్నగారి కుమారులై వివాహసందర్భమున ఈ సంఘమునకు సమర్పించినది రు 2—0—0

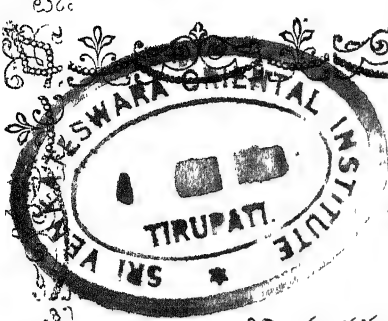
పాలకొల్లు కాపురస్తులు శ్రీకాకుళపు శేషారావుగారి కుమారుడు వివాహము సందర్భమున ఈ సంఘమునకు సమర్పించినది 2—0—0

ముత్తపల్లి శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ల రంగాచార్యులుగారు సీనియర్ పాప్రులు భక్తినివేదన సత్రికకు పోషకులు గారు 25-0-0 లు సమర్పించి శ్రీయఃపతి కళ్యాణమునకు పాత్రులైరి,

శ్రీ గుడిమెళ్ల తిరుమల వీరరాఘవాచార్యులుగారి ఇంట్లో బారసాల సందర్భములో సంఘమునకు 2-0-0

శ్రీ పోలీసు రామయ్యగారు ఇంట్లో వివాహ సందర్భము సంఘమునకు సమర్పించినది 1—0—0

వాడవల్లి కాపురస్తులు శ్రీనల్లపోతు సీతారామానుజదాసుగారు సంఘమునకు సమర్పించినది 1-0-0 వీరందరికి ఆయురారోగ్య భాగ్యభోగములు యిచ్చి శ్రీయఃపతి రక్షించుగాక.



భక్త వివేచన

వేదాంత పత్రిక.

స్వతి మాసమునందును శ్రీవిశ్వనాథైశ్వర ప్రచార సంఘ పంకిత పరి
సత్సమావేశము వివిధ ప్రాంతముల యందును జరుగుచుండును. అందు పంకితుల
చేతను విదుషేమములచేతను సంస్కృతి అంధభాషలలో వేదాంత సారస్వదాయ
పయములు ఉపన్వసించి బహుచుండును.

మరియు వివిధ సన్మానులను నిందించి పంకితుల చే వర్ణించబడి నిర్ణయ
ములు చేయబడుచుండును.

ఈ ఉపన్యాస సంగ్రహములున్ను, ఇలాంటి వర్ణనలతో నిర్ణయము
లున్ను జిజ్ఞాసుల శ్రేణులు తమతరములున్ను, సంఘ ప్రచారక కార్యక్రమ
మున్ను యందు ప్రచురించ బడుచుండును.

చందాలు

| | |
|------------------------|-----------|
| సాధారణ చందా సం॥రం 1 కి | రూ॥ 5—0—0 |
| పూజారి చందా " " | 10—0—0 |

విరాళములు

| | |
|--------------------|------------|
| పోషకులు సం॥రం 1 కి | రూ॥ 25—0—0 |
| రాజపోషకులు " " | 58—0—0 |
| మహారాజపోషకులు " " | 116—0—0 |

కార్యవర్గ

అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్య

అర్థ మూ రు.

(వయా) ద్వార పూ జి.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా.



శ్రీనివాసోపాసనా

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
అ య మ ల మూలమునై నదన్తి
అకర్ణమగువిష్ణు సఖిలజగంబుల
పుట్టించి రక్షించి పుణకునాడు
సూర్యమగుజీవ మాతనిసాధనం
బిదియెల్ల విష్ణునియదియెయగును
ఊనియమించునను చితమచ్యులకగు
సంబంధమీదీప చక్రకులను

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము
శ్రీనివాసోపాసనా పంచాంగము

సీ॥ నారాయణునిజేర్చు నాణెంబునిత్యయో
గంబునుదగు గుణగణపుగల్గి
దివ్యమంగళతను దీపనంబునుపాయ
కర్తవ్యభాగః సంవర్తనములు
శ్రీశ్రీనివాసుల'చేత్తి' కైంకర్యంబు
స్వామిసర్వంబుల స్వామియగుట
కైంకర్యమిమ్మని కై మోడ్చి వేడుట
ప్రబలవిరోధుల ప్రహరణంబు.

తే॥ గీ॥ లనెడు నీపదియర్థాల నవధరించి
మననములు జేయువారల మనుచుటలను
మంత్రతత్వంబటంచన్న మహిమలనిది
రెండుఖండాల పదములారెంటు వెలుగు.

సీ॥ జగదీశ్వరియుసర్వ జగదీశుబ్రోయసి
నిత్యానపాయయై నెగడుసిరిని
చక్కనగాముందు సాగిలిసేవించి
యాశ్రయఁబోచితాఖలగుణములు
అతివేలముగగల్గు నారమాగాధుని
శ్రీపాదములజేరి సేవజేతు
ఆశ్రితేష్టప్రాప్తికాధారముగసిరి
గూడినయాత్మేళు కొరకునేను.

తే॥ గీ॥ సర్వకాలంబులందుల సకలదాస్య
ములనుమమతాహములరెంటు ముక్తుడనను
చేయగోరుదు నెదనెట్టి' చెరువులేక
శ్రీపతులసేవలేగదా జీవురూపు.
ననుజేర నేనుజెప్పిన వెనుకటి
ధర్మములనెల్ల వీడ్కొనినన్నే
పరమార్తి శరణుజొరుమే
దురితంబులదోలిగొందు దుఃఖంపకునూ!

సీ॥ నీకథినుశనని నిశ్చయమొందుచు
కర్మాదులనుజేయ కశకున్ద్రోయ
సర్వధర్మంబుల సంత్యాగమొరరించి
వడ్డిబసన్నుడనయ వరలుటకును
జాలకదుఃఖముల్బాల్చ గనొందుచు
చేష్టలదక్కుచు చెడుచునుంటి
ఈద్యశజ్ఞానంబు నెదగొన్ననాదగు
సపరాధమెల్లను వణనగలవు,

తే॥ గీ॥ నీవటంచును మనమున నిశ్చయించి
గట్టిగానీదు పదములె వట్టికొంటి
పార్థసారిధివై నీవు బల్కినట్టి
చివరెనాక్యంబు స్మరించి శ్రీగమేశ?



(శ్రీమతేరామానుజాయనమః)

భక్తినివేదన పత్రికా ప్రభావము

కం. భక్తినివేదన - పత్రిక ముక్తినిదప్పకను గూర్చు ముదమున నిహముక్
శక్తిగలవారు మీ రను - రక్తిని చందాలబంపి రయముగ గొనుడి.

చం. ప్రాతినెలయందు భాగవతవర్ణలు స్త్రీపురుషాదులెల్లరున్
మతమును వ్యాప్తిచేయుటకు మానుగజేరుచు నేటికొర! సం
తతముప్రజావళిన్ సభలదన్నుచు భక్తిప్రపత్తిగూర్చి స
న్యతిపరదర్శనార్థములతాము ప్రచారముచేయసాగిరే.

ఉ. ఈవిధిభాగ్యముంగలుగు టీశుని సత్కరుణా విశేషమే
పావనమయ్యేలోకమును భాగవతోత్తమ పాదపూతమై
శ్రీవిభువైభవంబులను జేరుచునెల్లరు వింటధన్యులై
ధీవిభవంబు నొందెదరు దేశమునం గలినాశమయ్యెడిన్.

చం. ఓరమ వికుంతమైతనరె బాయుచులీల విభూత్యంతయున్
సరసయతీంద్రదర్శనము సార్థకమయ్యెను నేడెచూడ స
న్వరవరయోగి పుంగవుల వాంఛలవన్నియు నేడెదీరె స
న్వరకురుకాపురీశుల ప్రబంధములున్ ఫలియించెనేడహా॥

మ. కనులారంగనిసేవ చేయుడిక మీకపంబులుందీరెడిన్
జనులారావిని సంతసంబుగొనుడి సందేహముల్ బాసెడిన్
ఘనులౌపూర్వుల సచ్చరిత్రలను వేగాధంబుగావించుమీ
జననంబుల్ సఫలంబుజేసికొనుడి సందేహముంబొందకన్.

చం. నెలనెలజూచుభాగ్యమును నెమ్మిలభింపగలేదు సంతతా
విల హృదయుండనౌట జనివింటిని యొక్కటిరెండుసార్లు సె
ద్దల మధురోక్తులన్నియును తథ్యమునామన మావహించి ని
ష్కలుషుబునీతుజేసెనిదె సాగిలిమ్మొక్కెద ధన్యతంగనన్

తా. పున్నెంబియ్యది లోకమంతకును సంపూర్ణానుకంపణ భవా
పన్నంబైన జగంబుబోచుటకు గోపాలార్కవర్ణులే సుసం
పన్నుల్ సర్వభరంబులూనుచు మహాప్రాజ్ఞుల్ బహుశ్రద్ధ శ్రీ
మన్నారాయణవర్ణులు నైరపరే మాయందరింపన్ సభల్.

కం. కలివృద్ధిబొందె పత్రి - వెలయుచు నీవేగుదెంచి విశ్వమునెల్లన్
కలుషమడంచుచు జనులకు - కలుముల నొనగూర్చుమమ్మకరుణామయై.

(శ్రీ న. చ. నరసింహదాసుడు, (పెన్నాక అగ్రహారము.)

శ్రీరామాయణ విశేషార్థములు



'అప్రయుక్తము' మొదలగు నోషములు లేక 'శ్లేష' మొదలగు గుణములతో నొప్పుచు 'ఉపమానము' మొదలగు అలంకార సహితము లై యుండు శబ్దార్థములు 'కావ్యము' అన బడును. ఇట్టి 'కావ్యము'నకు శబ్దార్థములు శరీరము వంటివి వ్యంగ్యార్థము ప్రాణము వంటిది. కావున వ్యంగ్యార్థము లేని కావ్యము ప్రాణము లేని శరీరము వంటిదే యగును. వ్యంగ్యార్థ మనగా వ్యంజనావృత్తిచే బోధింపబడు గర్భవిశేషము, వ్యంజనావృత్తియనగా

(అన్వితేషు పదార్థేషు సాక్ష్యాధోవస్తారార్థం అర్థాంతర విషయః శబ్దవ్యాపారః అనగా పాశ్యము నందలి పదములచే జెప్పబడు ముఖ్యార్థములు అర్థవర్తనలచే ప్రస్తుతమున కవసరమగు నట్లన్వయించి యుండ కావ్య శరీర మైన సాక్ష్యార్థ శోభశై వాచ్యార్థముగాని లక్ష్యార్థముగాని కాక వేగోక విలక్షణముగు నర్థమును సూచించు శబ్ద వ్యాపారము, ఇట్టి వ్యంగ్యార్థము ప్రధానముగా గల కావ్యము ఉత్తమ కావ్య మనబడును, నీనికే ధ్వని యని సామాంతరము. వ్యంగ్యార్థ మప్రధాన మైనచో మధ్యమ కావ్యము, అది యన్వప్యమగుచో నధమము, ఇది చిత్రిమనియు నెప్పబడును.

ఇట్టి ఉత్తమ కావ్యములలో నగ్రగణ్యము శ్రీమద్రామాయణము, అగ్రగణ్య మననో

ఇదియే యాది కావ్యము, ఇంతకు ముందు వేదము నందే ఛందస్సు గోచరించెడిది. కావున శ్రీ రామాయణమునందు వాచ్యార్థ లక్ష్యార్థ ములను గాక వ్యంగ్యార్థములనే ప్రధానముగ పరిగ్రహించవలెను.

మరియు నది వేదాంతార్థ విశదీకరణార్థమై బ్రహ్మ ప్రేరణచే నాత్మికి ముఖము నుండి వెలువడిన దివ్య ప్రబంధము 'వేదో పబ్బంపాణాద్ధాయతాన గ్రాహయత ప్రభుః' వ్యం రామాయణం కృత్స్నం సీతాయా కృతం మహతే (వాల్మీకిమహర్షి సర్వోత్కృష్టమైన సీతా చరిత్రయే ప్రధానముగా గల శ్రీరామాయణమును వేదాంతార్థమును విశదీకరించుటకు ఆ కుశలముల కుపదేశించెను) అని భానే రామాయణమున చెప్పి యుండెను.

ప్రాణిజీవ పూర్వభాగార్థో దర్శకప్రేక్షకధ్యతే.

జరిహస పురాణాధ్యం వేదాంతార్థః ప్రకాశ్యతే.

వేదము పూర్వభాగము కర్మకాండ గావున కర్మమును సంబంధించిన చిత్తగల ధర్మశాస్త్ర సామ్యార్థమును విశదీకరించును. ఉత్తరభాగము బ్రహ్మభాగమనబడు వేదాంతార్థము గాన నది ఇతిహాస ము అనబడు రామాయణ భాగతా మలచే తను శ్రీమద్రామాయణము శ్రీవిష్ణుపురాణము మొదలగు పురాణముల చేతను దాని యగ్ర

ము విశదీకరింపబడవలెను. దీనిని బట్టి శ్రీమద్రామాయణ కథా సందర్భము గూడ ననేక వేదాంతార్థములనువ్యంజనావృత్తితో వ్యక్తపరచుచున్న దని మనము దృఢముగ విశ్వసించవలెను, అందు మొదటిది యగు

తప స్స్విద్యాయ నిరతం తపస్వీ వాగ్విదాం వరం
నారదం పరివ్రజచ్చ వాల్మీకి ర్ముని పుంగవమ్.

అనెడు శ్లోకమెట్లు చక్కగ నొక యుపనిషత్కర్తమును విశదీకరించుచున్నదో విచారితము. ఈ శ్లోకముచే వివరింపబడు శ్రుతివాక్యము ఆధర్వణికము. అది—

పరిత్యక్తోక్తాన్ కర్మచిత్తాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేద మాయాత్,
వా స్త్వకృతః కృతేన తద్విజ్ఞానార్థం స గురుమేవా విగచ్ఛేత్.
సమిచ్ఛాదీ ణ్యోక్రియం విహ్నినిష్ఠం తస్మై స విద్వా
నుపపన్నాయ్. సమ్యక్ ప్రణాంకచిత్తాయ శమాన్వితాయ
యేనా తరం పురుషం వేద సత్యం ప్రోవాచ తాం తత్వతో
బ్రహ్మవిద్వామ్॥ అనునది.

అనగా— “ముముక్షువగు సాంగ సశిరస్సు వేదాధ్యాయన సంపన్నుడు” శాస్త్రోక్తములగు కౌమ్య కర్మలు నశ్వర ఫలములకే సాధన మని మీమాంసా సన్న్యాయములచే నిశ్చయించి యిట్టి కర్మల నాచరించుటచే నిత్యమగు పరమపురుషుడు లభించడని వాటియందు విరక్తుడై మిగిలినట్టి పరమ పురుషార్థమునకు సాధన మేదియో తెలియగోరి గురువున కనుష్ఠా నోపయుక్తము లగు సమిథాదుల చేబూని సంపూర్ణ వేదాంతజ్ఞానసంపన్నుడై బ్రహ్మసాక్షాత్కార సంపన్నుడగు నాచార్యుల నాశ్రయించి ప్రణిపాత శుశ్రూషాదులచే నాతనిని ప్రసన్నునిగా జేసు

కొని వేదాంతార్థములజ్ఞానతో ప్రశ్నించవలెను. ఇట్లా శ్రయించిన శమదమాది సంపన్నుడగు నాశిష్యున కాయాచార్యుడు పరమాత్మ సాక్షాత్కారమున కుపయుక్తమగు బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించవలెను.

ఈశ్వర్యము నీ శ్లోక మిట్లు పబ్బంహణము గావించుచున్నది.

ఈ శ్లోకమందలి “తపస్వీ” యను శబ్దముపై శ్రుతివాక్యములోని “పరిత్యక్తోక్తాన్ కర్మచిత్తాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేద మాయాత్ నా స్త్వకృతః కృతేన” యన వాక్యఖండమును వివరించుచున్నది.

‘కృష్యాది వ్యాపారముచే లభించిన సస్యాది ఫల మనిత్యమైనట్లు కౌమ్యకర్మలచే సొందబడు స్వర్గాది ఫలములును అనిత్యములని విమర్శించి తెలుసుకొని నిత్యమగు పరమపద మీయనిత్య కర్మాచరణము వలన లభించదని వాటియందు విరక్తిని చెందవలెన’ ని గదా పైవాక్యమున కర్థము.

ఇచ్చటను “తపస్వీ” యనగా ప్రశక్తిమగు తపస్సు కలవాడని యర్థము. తపస్సనగా— “తపోహి స్వాధ్యాయః” అను శ్రుతివాక్యము వలన వేదమనియు, “తపసా ముత్తమం తపః ప్రథమం ఛందసామంగ మాహు ర్వాకరణం బుధః” అను ప్రమాణము వలన వ్యాకరణాది వేదాంగము లనియు నర్థముగాన తపస్వీ యనగా సాంగముగను సశిరస్థముగను వేదాధ్యాయనము గావించిన వాడు గావున కర్మలు అల్పా శ్చిర

ఫలములను మాత్రా మొసంగునవి యను జ్ఞానము కలవాడనియు, 'తపస్వీ తాపసే శోచ్యే' అనెడు వైజయంతీ నిఘంటు సమాణమును బట్టి మోక్షాభిలాష కలవాడనియు నర్థము గాన నది పై శ్రుతి వాక్యముతో సమానార్థమనుట విఘ్నశయము.

శ్రుతివాక్యమందలి 'సమ్యక్ప్రకాంత చిత్తాయ శమాన్వితాయ' అను శబ్దములకు అంతరిందియ బహిరిందియముల జయించిన వాడని యర్థము.

ఈ శ్లోకమందలి 'వాల్మీకి' శబ్దముచే పుట్టుచుండి పుట్టిన వాడని యర్థ మగుటచే పుట్టులు పోయు నంతటి తపస్సు చేయుట కెంతయో శమ దమాదులుండవలెను గాన నర్థాపత్తి చే నవి సిద్ధించు చున్నవి. కావున యీ పద మాశ్రుతి వాక్య ఖండమునకు సమానార్థకము.

శ్రుతివాక్యమునందలి 'శ్రోత్రియ' శబ్దమునకు 'శ్రోత్రియ శ్చందోఽధీతే' యను ప్రమాణమును బట్టి వేదమును చదువుకొనిన వాడని యర్థము గాన నీ శ్లోకమందలి 'స్వాధ్యాయ నిరతం' అనెడు పద మాయర్థమును బోధించు చున్నది.

శ్రుతివాక్యమునందలి 'విద్వాన్' అనెడు పదమునకు అనుష్టాన పర్వవసాయి యగు సంపూర్ణ వేదాంతార్థముల నెఱింగిన వాడని యర్థము గాన నీ శ్లోకమునందలి "వాగ్విదాం వరమృత" ను పద మాయర్థము నుపబృంహితము గావించుచున్నది.

శ్రుతియందలి "బ్రహ్మనిష్ఠ" మృనెడు పదమునకు బ్రహ్మ సాక్షాత్కార సంపన్నుడని యర్థము గాన నీ శ్లోకమునందలి 'మునిపుంగవ మృనః' పద మాయర్థమునే విశదీకరించుచున్నది.

శ్రుతియందలి "గురు" శబ్దమునకు "గు శబ్ద స్త్వింధకార స్స్యతో గు శబ్దస్త నిర్విరోధకః! అంధకార నిరోధిత్యాత్ గురు రిత్య భిధీయతే" 'గు' శబ్దమునకు అజ్ఞానాంధకారమున్న 'రు' శబ్దమునకు దానిని పోగొట్టువాడ నియు నర్థము గాన అజ్ఞానాంధకారమును పోగొట్టువాడు గురు వని యర్థము. ఈ శ్లోకమునందలి నారద శబ్దము తత్సమానార్థకము. ఎట్లన...

'నారం' అజ్ఞానమును, ద్యుతి-ఖండించు చున్నాడు గనుక నారదుడనగా అజ్ఞానమును పోగొట్టువా డని యర్థమగుచున్నది.

శ్రుతియందలి 'తద్విజ్ఞానార్థం స గురు మేవా భిగచ్ఛేత్' అను వాక్యఖండమును ఈ శ్లోకమందలి 'పరిపప్రచ్ఛ' యను పదము ఉపబృంహణము గావించుచున్నది. దాని నెరుంగుటకు గురువుకొద్దకేగుట యడిగి తెలుసుకొనుటకే గదా! ఇందు అడుగుటయే ప్రధానము- తద్విది..... పరిపప్రచ్ఛేత్' యని శ్రీకృష్ణు డుపదేశించెను గదా!

ఇట్లు శ్లోకముచే పై శ్రుతివాక్య మంతయు తెన్నగ నుపబృంహితము గావించ బడుటచే సారీ పులాక న్యాయముగ రామాయణ మంతయు నిదే విధముగ శ్రుత్యపబృంహణముని సూచించ బడినది.

వాల్మీకి ఎవరు?

వాల్మీకి మహర్షిని గూర్చిన పుక్కిడి పురాణములన్నియో గలవు. వాటికంత విశ్వసనీయమగు ప్రమాణములు గాన్పింపవు. అంతియగాక వాటికి విరుద్ధమగు ప్రమాణములు గూడ వెక్కులుగలవు. అందు కొన్నిటిని విమర్శింతము.

శ్రీవిష్ణుపురాణమున “ఋగ్వేద భూతార్థవస్తస్మాత్ వాల్మీకి ర్యో భిధీయతే” అనగా భృగుమహర్షికి ఋక్షుడని యొక కుమారుడు కలడు. ఆతడే వాల్మీకి యని గలదు.

ఉత్తరరామాయణమున “భార్గవేన తి సంస్కృతో భార్గవేన తపస్వినా” అనియుకలదు. దీనిచే వాల్మీకి భృగు పుత్రుడని తెలియుచున్నది.

‘చక్రే ప్రచేతసః పుత్రః తం బ్రహ్మ ప్యన్యమన్యత’ (ప్రచేతసుని కుమారుడు తపస్సు చేసెను దానిని బ్రహ్మ యామోదించెను) అనియు ‘వేదః ప్రాచేతనా దాసీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా’ (ప్రచేతసుని కుమారుని నుండి సాక్షాద్వేదము రామాయణముగ ననతరించెను) అనియు ప్రసిద్ధముగ గాన్పించుచుండుటచే నీతడు వరుణుని పుత్రుడని స్పష్టమగుచున్నది.

‘పల్మీకస్య అపత్యం పుమాన్ - వాల్మీకిః’ అను వ్యుత్పత్తిని బట్టి యీతడు పుట్టనుండి పుట్టిన బిడ్డడని తెలుపబడుచున్నది.

ఇట్లు భృగుపుత్రుడగుట ప్రచేతసపుత్రుడగుట వల్మీకపుత్రుడగుటయు నత్యంత విరుద్ధ

మగుటచే అసలు న కితడెవడని సందేహము కలుగుచున్నది. పై మూడు వ్యవహారములకును విరోధము లేకుండ పెద్దల్లి సమర్థించుచున్నారు ఇతడు వాస్తవముగ భృగుపుత్రుడనుటకు సందేహములేము. ఈతడు నిశ్చల తరమగు తపస్సునం దుండగ నీతని శరీర మంతయు పుట్టచే నావరింపబడెను. పిమ్మట వెక్కుకాలమునకు వరుణుడు (ప్రచేతసుడు) నిరంతర వర్ష భారము కుగిపించుటచే నాపుట్ట యంతయు కరిగి యీతడందుండి ప్రాదుర్భవించెను. కావున నీతడు ప్రాచేతసుడనియు వాల్మీకి యనియు చెప్పబడుచున్నాడు.

లేక భృగువంశమున ప్రచేతసు డని పేరు గల నొక మహాత్ము డుండి యుండవచ్చును.

ఆయనకు ఋక్షుడను నామాంతరము గల వాల్మీకి పుత్రుడై యుండెను. అయినను రఘు వంశమునందు జన్మించిన రామునకు రాఘవ, రఘునందన శబ్దముల వలెనే వాల్మీకి కిని భార్గవ భృగునందన శబ్దములు ఉపపన్నములు కాగలవు. ఈతనికి పుట్టకు పుత్రుడను అర్థ మిచ్చెడు ప్రత్యయముతోకూడిన వాల్మీకి శబ్దము గౌణము కాని ముఖ్యము కానేరదు. కావున ఈతని కీమూడు నామధేయములును సమంజసములే.

దీనినిబట్టి యీతనిగూర్చి అత్యంత హేయముగ జెప్పెడు కథలు అప్రమాణికములని తెలియచున్నది.

రెడునియమములు

“శ్రీమన్నారాయణ”



లోకములో నియమబద్ధ జీవితమునకు చాలా మంది భయపడుచుందురు. కాని అది పిరికి తనమునకు సూచన. ఏలన జగత్తంతయు నియమబద్ధమైయుండుటవల్ల మాత్రమే మనకు గుఱుచున్నది. ఒక్క తృప్తికాలము సూర్యభగవానుడు ఉదయించుటలో ఉలసించెనా-ఒక్క అంగుళము జరిగి ప్రవర్తించెనా జగత్తున కెట్టి మహోపద్రవము తోటసిండునో ఉహించజాలము కదా! ఒక్కసూర్యుడన్న మాటయేల? ప్రకృతిలోని ఏకైకమైనను సరియే, తనకు భగవన్నియమితమైన నియమమును ఏమాత్రము అతిక్రమించినను జగత్తున కనర్థము తప్పదు. తనకూ తప్పదు.

ప్రకృతి కున్నటులనే జీవుని జీవితమునకు కూడ అపార కరుణామయుడైన సర్వేశ్వరుడు నియమముల నేర్పాటుచేసెను. జ్ఞానస్వరూపుడై జ్ఞానగుణ ప్రధానుడైన ఈజీవుడు తనకు భగవంతుడిచ్చిన కించిత్స్వతంత్యమును దుర్వినియోగ పరచుకొని తన నియమబద్ధ జీవితమునుండి పోలిన సర్తించుచున్నాడు. దానివల్ల అమితభాదల ననుభవించుచున్నాడు.

నియమబద్ధముగ నడచుకొనుట కేవలము శరీరమున కొక్కదానికి మాత్రమే సంబంధించి వదికాదు, అది ఆత్మకు కూడ అనువర్తించునదియే. శరీరములేని ఆత్మ అనుపయోగము, ఆత్మ లేని శరీరము నింద్యమే.

లోకములోని ప్రతివస్తువు నొకదాని సహాయముపై మరొకటి యాధారపడి యున్నవి.

కావున బుద్ధిమంతుడైన ప్రతి మానవుడు తన జీవితమును సార్థక పరచుకొనవలెనన్నచో నియమబద్ధ మొనర్చుకొని తీరవలెను. తాను ఏది ధర్మమని నిశ్చయించుకొనునో ఆనిర్ణయమున కున్న దాని యనుష్ఠానమునకున్న వ్యవధియుండరాదు.

ఏది అధర్మముగ నిశ్చయింపబడునో అట్టిదాని విసర్జనలో ముణికాలవిలంబము కూడ పోషించరానిదే.

వైద్యుడొకడు నూతనముగ ఒక గ్రామమున బల్లకట్టెను. కాని పలహోదైనను ఒక్కడు కూడ ఆయనవద్దకు వెళ్ళకుండెను. ఒకనాడాయగా గ్రామవెద్దనుపిలిచి యంత వెద్ద గ్రామములోను వైద్యునిపహా కోసవారొక్కరు లేకుండుట కేమికారణమని యడిగెను.

అందులకా గ్రామస్తుడు తమ గ్రామస్తులకు “రెండు నియమను” నియమమొకటన్నదనియు
జానివలన ఎవరికి ఎప్పుడు శరీరానారోగ్యము గలుగదనియు గాన తమకు నైద్యుని అవసరము
లేదనియు తెలిపెను.

ఆ రెండు నియమ మేమనగా:-

రోజుకు రెండు
వారముకు రెండు
పక్షముకు రెండు,
మాసముకు రెండు,
ఋతువుకు రెండు,
అయినముకు రెండు
వర్షముకు రెండు.

రోజుకు రెండనగా:-

వారముకు రెండనగా:-

పక్షముకు రెండనగా:-

మాసమునకు రెండు:-

ఋతువుకు రెండు:-

అయినముకు రెండు:-

వర్షముకు రెండు:-

రోజుకు రెండు పర్యాయములు మాత్రమే సాపడుట.

వారమునకు రెండు మారులు మాత్రమే స్త్రీసంగమముండుట.

స్త్రీలు శుక్రవారమునను పురుషులు శనివారమునను ఒక్కొక్క
పర్యాయము చొప్పున పక్షమునకు రెండు పర్యాయములు
అభ్యంగన మాచరించుట.

మాసములోని రెండు ఏకాదశులయందును రెండు పర్యాయములు
ఉపవసించుట.

మాసమున కొక్కొక్క పర్యాయము చొప్పున ఋతువునకు రెండు
పర్యాయములు శ్మరకర్మ చేయించుకొనుట.

మూడేసినెలల కొక్కొక్క పర్యాయము చొప్పున, అయినమునకు
రెండు పర్యాయములు విరోచనావదనేవ చేయుట.

ఆరేసినెలల కొక్కొక్క పర్యాయము చొప్పున సంత్సరములో రెండు
పర్యాయములు తీర్థయాత్రము చేయుట.

ఇది శరీరమునకు సంబంధించినది మాత్రమే.

ఇటువలెనే మనము "ఆధ్యాత్మిక రెండు నియమము" ను కూడ పాటించినచో యమునకై భయపడనక్కరలేదు. పరమా పదమండలి భగవత్పి, రక్తగుణ్యో మనకు స్థానము కూడ సుస్థిరమై యుండగలదు.

ఉగ్రయమున రెండు :-

1. గతిచింతనము.

2. హరినామ స్మరణము.

సాయమున రెండు :-

1. విష్ణు సహస్రనామ జపము.

2. లక్ష్మీ అష్టోత్తర జపము.

దివసమున రెండు :-

1. భగవదర్చనము (తదర్చనము.)

2. భాగవతారాధనము (తగీయారాధనము.)

పారమున రెండు :-

1. దివ్యదేశ దర్శనము.

2. దివ్యతీర్థ స్నానము.

పక్షమున రెండు :-

1. ఏకాదశ్యపవాసము.

2. ద్వాదశి పారాయణము.

మాసమున రెండు :-

1. స్వాచార్య తిరునక్షత్రం.

2. తిరువాచోమొడి అనుసంధానము.

ఋతువున రెండు :-

1. మంత్రార్థకాలక్షేపము.

2. శ్రీవచనభూషణాలంకరణము.

ఆయనమున రెండు :-

1. తీర్థయాత్ర గమనము.

2. శ్రీశస్థలాస్వయము.

వత్సరమున రెండు :-

1. ధనుర్మాస వ్రతము.

2. శ్రీరామాయణ పఠనము.

వృత్తవ్యం రెండు :-

1. ఆచార్య సన్నిధి

2. భగవత్సన్నిధి

వక్తవ్యం రెండు :-

1. ఆచార్య వైభవం

2. స్వనికర్షము

జస్తవ్యం రెండు :-

1. గురుపరంపర

2. ద్వయమంత్రార్థము

కర్తవ్యం రెండు:-

1. ఆచార్యకైంకర్యము
2. భగవద్కైంకర్యము

కైంకర్యం రెండు:-

1. ఇష్టప్రాప్తి
2. అనిష్టనివృత్తి

విగాఢ్యం రెండు:-

1. అహంకారము
2. మమకారము

పరిగ్రహ్యం రెండు:-

1. పూర్వాచార్యవచనము
2. పూర్వాచార్యానుష్ఠానము

హిత్యాజం రెండు:-

1. అవైష్ణవ సహవాసము
2. అభిజన విద్యా ధనాభిమానము

భోక్తవ్యం రెండు:-

1. భగవన్నివేదితము
2. భాగవతశేషము

అనుభావ్యం రెండు

1. స్వప్రార్థనార్థము
2. సాచార్యకృపారథము



“శ్రీ భక్తి సంజీవని”

భక్తి, జ్ఞాన, కర్మయోగముల తెలుపు మాసపత్రిక
సాలుచందా రూ 4-0-0 విడి సంచిక 0-6-0
చిరునామా:- భక్తి సంజీవని కార్యాలయము,
దాసకూట అంగలకుదురు (వయా) తెనాలి
గుంటూరు జిల్లా.

“మోక్ష సాధని”

నైతిక-ధార్మిక-వైజ్ఞానిక-భక్తివ్యాసముల
వెలువరించు మాసపత్రిక.
సాలుచందా రూ 2-0-0 విడి పత్రిక 0-3-0
చిరునామా:- కార్యదర్శి శ్రీరామనామక్షేత్రము
గుంటూరు.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

★ శ్రీ రామానుజాచార్యదివ్యాక్షు ★

(ఎనుబదిరెండు వార్తలు)

1 ప్రపన్నుడనగా ఆత్మ-ఆత్మీయముల భగవంతుని కర్పించినవాడు. అట్టివానికి అత్తయ్యార్య గురించి విచారించవలసిన పనిలేదు. విచారించెనా ఆత్మసమర్పణ మనునది వర్ణనమగును.

2 దేహయ్యార్య కర్మాధీనము. గనుక దానిని గూర్చి ప్రపన్నుడు విచారించవలసిన పనిలేదు. విచారించెనా నాస్తికుడగును. దేహ-ఆత్మ యాత్రలలో దేనితో సంబంధము కలిగియున్ననా స్వహంపహాని కలుగును. గనుక పగమప్రాప్యమైన భగవద్భాగవతాచార్య కైంకర్యమందే కాలముగడువవలెను.

3 ప్రపన్నుడు తనకాలమును గడుపుటకు అనుదువిధములున్నవి.

౧ శ్రీభాష్యకాలక్షేపము చేయుచుండవలెను. లేదా

౨ ఆశ్వారాదుల దివ్యక్రీడాక్షులైన నాలాయిర ప్రబంధముల కాలక్షేపము చేయవలెను. లేదా

3 దివ్యదేశములయందు కైంకర్యముచేయుచుండవలెను. లేదా

౪ సదాభ్యయమంత్ర మంగళార్థాను సంభాషణ చేసుకొనుచుండవలెను.

లేదా

౫ జ్ఞానానుష్ఠానముగ. ప్రపన్నుని అభిమానమునకు ప్రత్యేకముగ వలెను.

ఈ అనుదిలీని చూచి కలిగి యుండుట యుగ్యమనది.

4 ప్రపన్నులకు ఆనుకూలులు ప్రతికూలులు. అనుభయము. అని మాంసు చిరగమం. అనుభయ కలరు.

౧ అనుకూలులు యితర ప్రపన్నులు వీరిని జూచినచో మిక్కిలి ప్రీతితో ప్రవర్తించవలెను.

౨ ప్రతికూలులు భగవద్విరోధులు. వీరిని జూచినచో సర్పాదుల జూచినట్లు వలె భయముతో దూరముగ తొలగి పరవర్తించవలెను.

3 అనుభయము = సంసారులు.

వీరిని జూచినచో ఉపేక్షభావముతో పరవర్తించవలెను.

ప్రతికూలుడు అనుకూలించినపుడు వారిని
రక్షించవలెను.

5 ధనముక్తి మున్నగువానిపై ఆశచే ప్రతి
కూలుల నాదరించినచో రాజమహిషి భిక్ష
మెత్తుట రాజునకవమానమైనటులనర్హేశ్వరుని
మనస్సుకు బాధకలుగును.

6 అర్థకామాదులచే అనుకూలురైన ప్రప
న్నుల ఆదరించినచో రాజుకుమారుని అవమా
నించినచో రాజున కాగ్రాహము కలిగినటుల
సర్వేశ్వరుని కాగ్రాహము కలుగును.

7 అనుభయుల నాదరించినచో గాజునకు
రత్నమునకు బేధము తెలియనివాని జ్ఞానము
వ్యర్థము.

8 భగవద్-భాగవత-ఆచార్య కైంకర్యముల
యందు సమాన ప్రతిపత్తి యుండవలెను.

9 ఇందిరియముల కధీనులై యుండరాదు.

10 సామాన్య శాస్త్రము, యందు నిష్ఠులై
యుండరాదు.

11 విశేషశాస్త్రమందే సదా నిష్ఠులై యుండ
వలెను.

12 జ్ఞానానుష్ఠానపరులై యుండవలెను.

13 శబ్దాది విషయములయందు ప్రావణ్యముండ
రాదు.

14 చందన-కుసుమ-తాంబూలాదుల ఆశపడ
రాదు.

15 శబ్దాదివిషయ భోగముల నైదింటి
యందును సమబుద్ధి యుండవలెను.

16 భగవంతుని గుణకీర్తనమువలనే భాగవతుల
గుణకీర్తనమునుకూడ నాదరించవలెను.

17 భగవద్వివేకము - మంగళ-విగ్రహమందు వలెనే
భాగవత-విగ్రహమందును ఆదరణ ముండ
వలెను.

18 దివ్యదేశములయందును ప్రేమ నిత్య
క్షేత్రముల యందుండరాదు.

19 భాగవత శ్రీపాదపూర్వకు విధిప్రేరేపక
భగవత్-భాగవత-ఆచార్య కైంకర్యములను
భయము-భక్తి-విశ్వాసము-ప్రేమ-సంతో
షములతో చేయవలెను.

20 ప్రపన్నుల జ్ఞానానుష్ఠానముల ఉపాయమని
తలంచక ఉపేయములని తలంచవలెను.

21 ప్రపన్నులను ఏకవచనముగా బిలువరాదు.

22 ప్రపన్నులను సేవించునపుడే ముందుగ
అంజలి చేయవలయును.

23 భగవత్-భాగవత-ఆచార్యసన్నిధిని కాళ్ళు
జూచరాదు.

24 నిద్రించునపుడైనను భగవత్-భాగవత-
ఆచార్య గృహముల దిక్కునకు కాళ్ళు
జూచరాదు.

25 ప్రతిదినము గురుపరంపరాను సంధానము
చేయుచు మేల్కొనవలెను.

26 భగవత్సన్నిధియందును ప్రపన్నుల గోష్ఠి
యందును తిరుమంత్రమునను సంధించుచు
దండము సమర్పించవలెను.

27 ప్రపన్నులు భగవద్భాగవతాచార్య-గుణ-
కీర్తనము చేయుచుండగా వారిని సంతోష
పెట్టవలెనేగాని మధ్యలో లేచిపోకూడదు.

28 ప్రపన్నులు వేంచేసినచో వారి కెదురుగ
వెళ్ళి పిలుచుకొనిరావలెను.

- 29 ప్రపన్నులు తిరిగి వెళ్ళిపోవునపుడు వారిని
కొంతదూరము వెంటవెళ్ళి సాగనంపవలెను.
- 30 ప్రపన్నుడు తనయాత్మయాత్రకై తానై
పాటుపడ నపసరము లేదు. గాన దేహ
యాత్రకై పామరుల వెంటనంటి వారిని
స్తుతించుచు కీర్తించుచు నుండుట స్వరూప
హాని.
- 31 భగవంతుని దివ్యగోపురములను, సన్నిధి
విమానములను జూచిన వెంటనే గంభము
సమర్పించ వలయును
- 32 ఇతర దేవతలజూచి ఆశ్చర్యపడరాదు.
- 33 భగవత్-భాగవత ఆచార్య మందిరములను
ప్రదక్షిణముగ పోరాదు.
- 34 భక్తులు కానివారలు సాక్షికపుణ్యములు
చెప్పినను వినరాదు.
- 35 ఇతర దేవతల వార్తలవిని నరతోపహాసరాదు.
నిందించురాదు.
- 36 భక్తులు భగవత్-భగవత్-ఆచార్య గురు
ముల కీర్తించుచుండ పాపిని గరిత్రోసిరిప
చేయవలెను. గాని తప్పుల పట్టరాదు.
- 37 భక్తుల విగ్రహార్చనను త్రొక్కిరాదు.
- 38 తననీడ వారిమీద పారునటుల నడువరాదు.
- 39 సంసారుల స్పృశించి భక్తులస్పృశించరాదు.
- 40 ప్రపన్నులు పరస్పరము 'దాసుడు' అనిచేసి
స్యనహరించవలెను. దాసుడ ననిన వానిని
పూజించవలెను. అగాధరించుట అపచార
పేతువు.
- 41 భక్తుల జన్మ-వృత్తులను బట్టిగాక జ్ఞానాను
ష్ఠానముల బట్టి ఆదరించవలెను.
- 42 భక్తుల దోషముల నున్నప్పుడేనైన తలంచ
గాదు. దాన్నిచేనుచ్చరించరాదు. గుణము
లను మాత్రమే స్మరించునలెను. పలుకవలెను
- 43 పామరులు జూచుచుండగా భాగవత-స్వా
చార్య శ్రీపాదతీర్థమును చేర్చుకొనరాదు.
- 44 తత్వత్రయ-రహస్యత్రయ స్థానము లేనిదాని
శ్రీపాదతీర్థము వేర్చుకొనరాదు.
- 45 జ్ఞానానుష్ఠానములు; సదాచార్య సంబంధము
గలవా శ్రీసాదతీర్థమును నిత్యము స్వీక
రించుచుండవలెను.
- 47 తానూ భక్తులతో సమానుడననిగాని అధ
కులవని గాని తలంచరాదు. భగవత్సేవ
తలంచవలెను.
- 48 పామరుల స్వర్గకర్మచరణ నలుచే పాప
ములతో ప్రసాదముగ భాగవత శ్రీపాదతీర్థ
మును స్వీకరించవలెను.
- 49 జ్ఞానానుష్ఠానరాస్యసంస్కృతప్రపన్నులను
వగవదేహాలుగు భావించి పోయిందో
పాశేష చక్రిపత్తి యుగనరాదు.
- 50 భాగవత శ్రీపాదతీర్థమును ఇతరులచేత గాన
తానే స్వయముగ చేర్చుకొనవలయును.
- 51 పాపికులచే గాచాధిపదము పెనుకూర్చు
సేవించరాదు.
- 52 జ్ఞాన-భక్తి-కైరాస్యములగుల పోలి భవ
కుడ్యైస్యులుగ తలంచవలెను.
- 53 ఆశ్వురుల ప్రతిష్ఠలేనట్టియు, ఆశ్వురుల
ప్రబంధాధ్యయనములేనట్టియు దేవాలయము
లలో తీర్థప్రసాదముల స్వీకరించరాదు.

- 53 ఆళ్వారుల ప్రతిష్ఠయు వారి ఆరాధనయు హరి ప్రబంధాధ్యయనముగల విష్ణ్వలయు ములు దివ్యదేశములు. అచ్చట దృష్టి దోషము-స్పర్శదోషము లేదు. ఎవరు జూచు చున్నను భగవన్ని వేదిత శీర్షప్రసాదముల స్వీకరించవలెను.
- 54 ఉపవాసమున్నను భగవత్పన్నిధయందు తీర్థ ప్రసాదముల స్వీకరించవలెను.
- 55 భగవత ప్రసాద క్షేమము పావనమైనది. దాని యందు ఉచ్చిష్టబుద్ధియుండరాదు.
- 56 శ్రీరంగనాథుని సంబంధమున్నవలెను.
- 57 శంకరాచార్యుని పితృపతి భక్త శిష్యుల యనవలెను.
- 58 కంచుని పెరుమాళ్ళ కోవిల యనవలెను.
- 59 గరుత్మాంతుని గరుడాద్వారనిగాని పెరియ తిరునాడి యనిగాని అనవలెను.
- 60 హనుమంతుని శిరియశిరునాడి యనవలెను.
- 61 గుసలుని శ్రీగుహాప్రవేశమాన్ యనవలెను.
- 62 భక్తుల సన్నిధి భవ మంచుగూడముల చేష్ట కొనరాదు.
- 63 భక్తుల నవమానించరాదు.
- 64 సదా భగవత్-భాగవత్-ఆచార్య గుణాను భవములే స్మరించవలెను. లోకవ్యవహార ముల స్మరించరాదు.
- 65 ప్రతిదినము ఒకఘడియయైనను ఆచార్య వైభవమును కొనియాడవలెను.
- 66 ఆళ్వారుల పాశురములను, ఆచార్యుల వచన అనుష్ఠానములను సదా అనుసంధించుకొను చుండవలెను.
- 67 దేహభిమానులతో సహవాసము కూడదు.
- 67 శ్రీవైష్ణవచిహ్నముల ధరించుకొని, విషయ ప్రాప్త్యాదు కలిగియుండు వారితో సహ వాసము చేయరాదు.
- 68 కణిసాక్షులతో సహవాసము చేయరాదు.
- 70 పరులను నిందించు స్వభావముగల వారితో సంభాషించరాదు.
- 71 ఇతర దేవతలగురించి ప్రసంగించరాదు.
- 72 ఇతర దేవతాధిక్యమును వినినను-పలికినను, అటుసిమ్మట శ్రీవైష్ణవులతో సంభాషించ వలెను.
- 73 భక్తుల నవమాన పరచువారిని నూడరాదు.
- 74 ద్వయమంత్రాధికారులు కాని వారితో ఎన్నడు సహవాసము చేయరాదు.
- 75 భగవంతుడే మనకుపాయము. గాన ఇతర పాయముల నవలంబించువారి నుపేక్షించ వలెను.
- 76 పృథన్నుల గోష్ఠితో పొద్దుపుచ్చవలెను.
- 77 తత్త్వత్రయ గహస్యత్రయ నిష్కలేనివారితో సహవాసము చేయరాదు.
- 78 భక్తుల సంభాషణతో కాలక్షేపము చేయ నలెను.
- 79 భక్తులు తనను అవమానపరచినను వారి విషయమై అపకారబుద్ధియుండరాదు.
- 80 ఏదైన ప్రపన్నులు విరక్తిచే వెంటనే పరమ పదమునకుపోవ తొందరపడినచో, “దాసుని ఏలుకొనువారింకెవరున్నారు” అని, వారిని మంచిమాటలచే ఊరడించవలెను.

81 ఆశ్రిత విరోధి ని రసనార్థమై సర్వేశ్వరుడు
రామ-కష్టాద్యవతారముల నెత్తెను. వారి
యందు మనుష్యప్రతిపత్తికూడదు. అర్చా
రూపములందు లోహ-కాష్టాధిప్రతిపత్తియు
కూడదు. అటులచేసిన మాతృయోని పరీక్షా
సమయై మహాపాతకమునకు కారణమగును.
82 అర్చారూపులైనట్టియు, సాక్షాత్తుగ వేంచేసి
యున్నట్టియు భగవత్-భాగవత్-ఆచార్యుల

యందు శేషత్వ-పారతంత్ర్య స్వరూపనిష్ఠులై
సర్విదా సర్వవిధ క్షైంకర్యములను చేయు
మండపలయును.

ఈవినుబడిరెండువార్తలను ప్రపన్నులు ప్రతి
దినము అనుసంధించుకొను చుండవలెను. అట్టి
వారికి ఇహ-పర-భోగ-ఆనందములు సంపూర్ణ
ముగ కలుగును.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ



“శ్రీ వైష్ణవ పత్రిక”

భక్తిప్రభోధకముగు నేదాంత మాసపత్రిక.

సాలుచందా రూ 4-0-0 విడిపత్రిక 0-6-0

చిరునామా:- శ్రీ వైష్ణవపత్రిక కార్యాలయము

వెంటపాడు (వయా) తాడేపల్లిగూడెము

పశ్చిమగోదావరి

“రామానుజ పత్రిక”

నేదాంత మాసపత్రిక.

సాలుచందా రూ 5-0-0 విడిపత్రిక 0-6-0

చిరునామా:- రామానుజపత్రిక కార్యాలయము

సన్నిధివీధి, కాంచీవరము.



ప్ర మే య శే ఖ ర ము

ముముక్షువుని య మోక్షమార్గము . భద్రనుభవము

- | | |
|--|-------------------------------------|
| 1 నిహే తుకభగవత్కటాక్షము. | 29 ఆరంభాద్రతలస్నానము. |
| 2 అజ్ఞాతసుకృతము. | 30 దివ్యాలంకారము. |
| 3 అద్యేషము. | 31 నివ్యవిమానారోహణము. |
| 4 భగవద్బాగవతవిషయకాభిముఖ్యము. | 32 తిల్యకాంతారప్రవేశము. |
| 5 త్యాజ్యోపాదేయవిభాగజ్ఞానకౌశూల్యము. | 33 దివ్యస్సరసత్కారము. |
| 6 సాత్వికసంభాషణము. | 34 తిల్యగంధప్రవేశము. |
| 7 సదాచార్యసమాశ్రయణము. | 35 బ్రహ్మగంధప్రవేశము. |
| 8 త్యాజ్యోపాదేయనిశ్చయము. | 36 అపాకృతగోపురప్రాప్తి. |
| 9 ప్రాప్త్యాంతరవైరాగ్యము. | 37 దివ్యనగరప్రాప్తి. |
| 10 పరమప్రాప్త్యాభినివేశము. | 38 సూరిపరిషత్ప్రత్యుద్గమనము. |
| 11 సింహాసనస్వీకారము. | 39 రాజమార్గగమనము. |
| 12 భగత్ప్రాప్తిత్వం | 40 బ్రహ్మజేజఃప్రవేశము. |
| 13 సర్వేశ్వరస్మృతివిషయమగుట | 41 దివ్యగోపురప్రాప్తి. |
| 14 భూతసూక్ష్మశరీరపరిగ్రహము | 42 బ్రహ్మవేశ్యప్రవేశము. |
| 15 పరమాత్మ సంస్కరము | 43 దివ్యమంటపప్రాప్తి. |
| 16 హార్దానుగ్రహనిరూపితమార్గవిశేషప్రకాశము | 44 దివ్యపారిషత్ప్రాప్తి. |
| 17 హృదయగుహానిర్గమనము | 45 సపత్నీక సర్వేశ్వరదర్శనము |
| 18 మూర్ధన్యనాడీనిష్క్రమణము. | 46 స్తుతిప్రణామాంజలిప్రముఖసంభ్రమాను |
| 19 అర్చిరాదిమార్గగమనము. | వర్తనము. |
| 20 ఆదివాహికసత్కారము. | 47 పరమాత్మ సమీపప్రాప్తి. |
| 21 ఆవరణాతిక్రమణము. | 48 పాదశీత పర్యంకారోహణము. |
| 22 ప్రకృత్యతిలంఘనము. | 49 భగవదుత్సంగసంగమము. |
| 23 విరజాస్నానము. | 50 ఆలోకనాలాపాద్యనుభవము. |
| 24 సూక్ష్మశరీరవిశ్లేషము. | 51 ఆలింగనాద్యనుభవము. |
| 25 అపహతపాపకార్యదిగుణగణపాదుర్భావము. | 52 స్వరూప-రూప-గుణ విగ్రహాద్యనుభవము |
| 26 అమృతనవకరస్పర్శము. | 53 అనుభవజనిత ప్రీతిప్రకరము. |
| 27 భగవత్సంకల్పితదివ్యదేహప్రాప్తి. | 54 నానావిధవిగ్రహ పరిగ్రహము. |
| 28 అకాలకాల్యదివ్యదేహప్రాప్తి. | 55 సర్వదేశ-సర్వకాల-సర్వావశోచిత |
| | సర్వప్రకారకైంకర్యము. |





శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆమాఢమాన పండిత పరిషత్

ఆ హ్వా న ప త్రి క

శ్రీ కోదండరామస్వామివారి ఆలయమున ఒంగోలు (గుంటూరు జిల్లా)

స్వస్తి శ్రీ వికృతి నామ సంవత్సర అధిక ఆమాఢ బి ౧౦ బూ బుది నానమ (ది. 9-7-1950 జేదీ) మొదలు వరుసగా 3 గోజాలు గుంటూరు జిల్లాలోని ఒంగోలు పట్టణముందలి శ్రీ కోదండరామస్వామివారి దేవాలయమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ అధికామాఢమాన పండిత పరిషత్ సభలు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీహను గొడవర్తి శతకోపాచార్యస్వామివారి (వసలపూడి) అద్యక్షత క్రింద జరుపబడి సెక్కురు పండితోత్తములచే వివిధ వేదాంతపితయములు ఉపన్యసించబడును.

ప్రతిదినము ఉదయమున గం 7-30 లగాయతు 10-30 వరకున్న సాయంకాలమున గం 4-0 లగాయతు 7-0 వరకు పండితులచే వేదాంతోపన్యాసములున్ను,

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నమున గం 2-0 లగాయతు గం 4-0 నగకు శ్రీలకు ప్రత్యేకము విదుషీమణులచే వేదాంతోపన్యాసములున్ను ఉపన్యసను.

ప్రతిదినము ఉదయమున పండితుల విశిదిలో గం 5-30 మొదలు గం 6-30 వరకు తిరువారాధనము, తీర్థప్రసాదగోష్ఠియు; పిమ్మట గం 6-30 మొదలు గం 7-30 వరకు భాగవత బృంద తిరువీధ్యుత్సవమున్ను జరుగుచు.

గాన తామెల్లరు ఈకార్యక్రమమున పాల్గొని అనందింపగోరుచున్నాము.

కేంద్రసంఘ కార్యదర్శి

తె. కం. గోపాలాచార్యులు

ప. కార్యదర్శి.

ఇ. ట్టు.

ఆహ్వాన సంఘము

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు

అధ్యక్షులు: చుండూరి సుబ్రహ్మణ్యం

కొంజేటి వెంకటసుబ్బయ్య

ఉపాధ్యక్షులు: దేను సుబ్రహ్మణ్యం

తాతా లక్ష్మయ్య

సంయుక్తకార్యదర్శులు: నూనె వెంకటేశ్వర్లు

చింతూరి వరదరాజం

పల్లిశెట్టి వెంకటసుబ్బరావు

కొల్లపల్లి లక్ష్మీసుందరం

సహాయకార్యదర్శులు: కాండూరి జగన్నాథాచార్యులు

తాతా జూలయ్య

పోశాధికారి మున్మల వెంకటసుబ్బరావు

కార్యసిద్ధాహక సభ్యులు: చియ్యపు హనుమంతరావు, గుర్రం సుబ్బారాయుడు, రాధా రాధాచార్యులు

చక్కా యతీరాజం, చియ్యపు సుబ్బారాయుడు.

కార్యక్రమము 9-7-1950 ఆదివారము.

ఉదయము గం 5-30
6-30
7-30

తిరువారాధనము- తీర్థప్రసాద గోష్ఠి

తిరువీఠ్యుత్సవము

శాంతిపాఠము. ప్రార్థన. అహోనసంఘోపన్యాసము. కార్యదర్శినివేదిక అధ్యక్ష అభిభాషణము.
శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీమదద్వంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల లక్ష్మీనరసింహాకుమార
తిరువేంగడ తాతదేశికాచార్యులయ్యవార్లంగారు రామానుజుల ఔదార్యము
శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మాహాభాష్యం తిరుమల నల్లాని చక్రవర్తుల వరదాచార్యులుగారు

శ్రీరామాయణము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిరుమల పురిమళ్ల వెంకటాచార్యులుగారు

కర్మయోగము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శేషభట్టరు వీరరాఘవాచార్యులుగారు

శింగరాయకొండ

శ్రీలక్ష్మి ప్రత్యేక సభ- శ్రీమతి నందూరి ఆనందమ్మగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నల్లాని చక్రవర్తుల తిరువేంకట జగన్నాథాచార్యులుగారు

జటాయువుమహారాజు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టరు ఆయ్యవార్లంగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

విశిష్టాద్వైతము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు

“నేహనా సా స్తికించన”

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండూరి యిక్ష్మై విల్ల శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు

11-7-1950 సోమవారము

ఉదయము గం 7-30

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు

భక్తి

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవికృత్యమిత్ర-విమర్శక శిరోమణి-విద్యారత్న

గొట్టుముక్కల రమాకాంతాచార్యులుగారు బి. ఏ.

సంభాసనస్కారము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉత్పల తిరువేంగడాచార్యులుగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శృంగారం అప్పలాచార్యులుగారు

ద్రావిడవేదము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ దాసశేషుగారు

శ్రీవైష్ణవ కర్తవ్యము

శ్రీలక్ష్మి ప్రత్యేక సభ - శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యేత్యాది సంపత్కుమార

యతిరాజు జీయర్ స్వామివారు

అర్థవంశము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అధ్యక్షులవారు.

తత్వవైజ్ఞానిక

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవిరత్న గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యులుగారు

రమ్యము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శృంగారం అప్పలాచార్యులుగారు

గాయత్రీవైభవము

11-7-1950 మంగళవారము

ఉదయము గం 7-30

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీమదద్వంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల

కుమార సింగరాచార్యులుగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. వెం. ల. నరసింహాచార్యులుగారు

శ్రీవైష్ణవలక్షణము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ స్వామివేదాంత వాచస్పతి తె. కం. రామానుజాచార్యులుగారు అశిస్సులు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కాండూరి కృష్ణమాచార్యులుగారు

ద్రావిడవేదప్రాశస్త్యము

శ్రీలక్ష్మి ప్రత్యేక సభ-శ్రీమతి ఆ. వెం. ల. నరసమ్మగారు

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు

సంధ్యాపదనము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు

నవవిధసంబంధము

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉపన్యాసకేసరి సుబోధక సుధీమణి కో.కం. రంగాచార్యులుగారు విభురనీతి

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అధ్యక్షుల ఆంత్యోపన్యాసము

మధ్యాహ్నము గం 2-0
సాయంత్రం గం 4-0

మధ్యాహ్నము గం 2-0
సాయంత్రం గం 4-0



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ద్ర అ త్తిముఖ్య ప్రకటన

“జ్ఞానేహినః పశుభిస్సమానః” మానవ జన్మ మెత్తినః ప్రతివారికిన్ని జ్ఞానసముపార్జన అత్యంతము ఆవశ్యకమై యున్నది,

‘జ్ఞానాత్ మోక్షంః’ మోక్షాకాంక్షికిజ్ఞానమే ప్రధాన హేతువైయున్నది. విద్యావ్యాసంగము లేనిదే జ్ఞానప్రసంగము నొనకూడదు.

అందు శ్రీవిశిష్టాద్వైతులు జగద్గురువులై భాసిల్లుటకు ప్రధానకారణము వారి విద్యా వ్యాసంగమే; ప్రతిభయే.

తమజ్ఞానానుష్ఠాన ప్రతిభా విశేషముచే జగత్తునందంతటను జేగీయమాన యశఃకీర్తి మంతులైన భగవద్రామానుజులువారి యవ తారస్థలమగు శ్రీపేరుంబూదూరునందు శ్రీశ్రీశ్రీ ఎంబారు తిరువెంకటరామానుజజీయరు స్వామి వారిచే “శ్రీఉభయవేదాంతవర్ధిని” పాఠశాల స్థాపించబడి సుమారు 60 సంవత్సరములనుండి మహామహులైన పండిత ప్రకాండులచేతను; దానకన్యలైన శ్రేష్ఠివరులచేతను చక్కగా నడిపించబడుచున్నసంగతి లోకవిదితమేగదా. ఈ

మధ్యనే ఈకళాశాల “జ్ఞేమంఘ జ్ఞానిఉత్సవ మత్తినైభవముగా జరుపుకున్నది.

దేశములో యిప్పుడున్న, యిదివరలోయున్న పండితులందరు ఏరోవిధము గా ఈపాఠశాల సంబంధము గలవారే యన వచ్చును. ఇందు యిప్పుడు సాహిత్యము - అలంకారశాస్త్రము - న్యాయము - వ్యాకరణము - శ్రీవిశిష్టాద్వైత వేదాంతములు మదరాసు విశ్వవిద్యాలయ శిరోమణి, బిరుదుపరిక్షలకు శిక్షణ సమయముచున్నది.

విద్యార్థులకు ఉచితముగ బంతులొడివనందు సాయములు చేయబడుచు. యోగ్యతాను సారముగ ఉచితముగ పుస్తకములు, బహు మతులు వగైరాలుకూడ నొసంగబడును.

ఈనెలలో ఈకళాశాల తిరిగి ప్రారంభమవుచున్నది. గాన యిందుచేరవలచినవారు నెలకొని తమ దరఖాస్తులను తమ యోగ్యతలతో సహా వ్రాసి నెలకొని ఈకింది చిరుగామము పంపవలసినది.

ఎంబ్రెన్సు పరిక్షలో ఉత్తముల నవారు మాత్రమే యిందు చేరవచ్చులు.

శ్రీ. రావుబహదూరు. వి. రంగనాథము శ్రేష్ఠిగారు

కార్యదర్శి—స్వవహర్తి.

శ్రీ ఉభయవేదాంత వర్ధిని కళాశాల.

27. సాత్ మాడ స్త్రీటు. తిరువళ్ళిక్కేణి, మదరాసు.

తూర్పుగోదావరిజిల్లా కాకినాడపురవాస్తవ్యులైన శ్రీమాన్ వంగిపురం వెంకటరంగాచార్యులుగారు ది 19-5-1950 తేదీని జరిగిన తమ జ్యేష్ఠకుమారుని ఉపనయన మహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0 ను సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సుల సమకూర్చుగాక.

తూర్పుగోదావరిజిల్లా అనపర్తి గ్రామకాపురస్తులైన శ్రీమాన్ నల్లనిచక్రవర్తుల ఆప్పలాచార్యులుగారు తమ జ్యేష్ఠ కుమారుని శోభన కార్యమహోత్సవ సందర్భమునను; తమ రెండవ కుమారుని ఉపనయనమహోత్సవ సందర్భమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0ను సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సుల సమకూర్చుగాక.

తూర్పుగోదావరిజిల్లా అర్తమూరు గ్రామస్తులగు ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు 5-6-1950 తేదీని తమకుమార్తెయొక్క శుభ కార్య మహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0ను సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సులను సమకూర్చుగాక.

శ్రీమాన్. జి. వి. వల్. నరసింహాచార్యులు గారు. బి. ఏ. (స్నేహలు ఘస్టు క్లాసు మేజిస్ట్రేటు తాడేపల్లిగూడెం) కుమారుడు వెంకటేశ్వరునకున్న మొక్కలుతిప్ప వాస్తవ్యులు

శ్రీమాన్ ఎన్. ఎస్. వి. రంగాచార్యులు బి. ఎ. గారి కుమార్తె చి. సా. కుముదపల్లి తాయారునకున్న జరిగిన వివాహ సందర్భమున వధూవరుల యిద్దరి తరపున చేరి నాలుగు రూపాయలు చొప్పున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచార సంఘమునకు సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సులను సమకూర్చుగాక.

గుంటూరుజిల్లా కొర్నిపాడు గ్రామస్తులగు శ్రీమాన్ చిగురుపాటి వెంకటశివరామయ్య గారి కుమార్తె చి. సా. కాంతిమతిదేవి అన్న ప్రాశన మహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘమున రూ 2-0-0 సమర్పించిరి. వీరి

నర్వేశ్వరుడు సకల సన్మంగళముల సమకూర్చుగాక.

కాకినాడ వాస్తవ్యులగు శ్రీమాన్ గుడిమెట్ల వెంకటరాజుగారు తమకుమార్తెయొక్క వివాహ మహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 10-0-0 లును సమర్పించిరి. వీరికి, నూతనవధూవరులకున్న శ్రియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సులను సమకూర్చుగాక.

(21 వ పేజీ తరువాయి)

తూర్పుగోదావరిజిల్లా చేబ్రోలు గ్రామస్తులగు శ్రీమాన్ ములుకూరి వెంకయ్యగారు తమ కుమారుని వివాహ మహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘమునకు రూ. 0-0-0 సమర్పించిరి. వీరికి శిరియఃపతి సమస్త శ్రేయస్సులను సమకూర్చుగాక.

అర్తమూరు గ్రామమునందలి శ్రీ యతిరాజ ఉభయవేదాంత పాఠశాలలో శ్రీ వచన భూషణ కాలక్షేపచాతుమొలు ఉత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘమునకు శ్రీశ్రీశ్రీ పరహంస పరివ్రాజకాచార్యేత్యాది శ్రీసంపత్కుర యతి రాజ జీయదుస్వామివారు రూ. 3-0-0లు బహుమతిగ సమర్పించిరి. శ్రీచిన్నం ఆదమ్మగారు రూ. 1-0-0 సమర్పించిరి. వీరికి మా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతా వందనములు.



(23 వ పేజీ తరువాయి)

| | |
|---------------------------|-------|
| వీరా ఆదిలక్ష్మమ్మగారు | 2-0-0 |
| అచ్యం సత్యంగారు | 2-0-0 |
| శీరం అప్పారావుగారు | 2-0-0 |
| ఒకభక్తురాలు | 2-0-0 |
| కొండూరి రామరావు | 2-0-0 |
| తవ్వ గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు | 2-0-0 |
| మాజేటి సుబ్రహ్మణ్యంగారు | 1-0-0 |
| కూరపాటి సీతారామదాసుగారు | 1-0-0 |
| దొమ్మగంటి కృష్ణవేణమ్మగారు | 1-0-0 |
| ఒకభక్తురాలు | 1-0-0 |

చెరశి. 1206-0-3

1. మానం వెంకట్రామయ్యచౌదరిగారు ఐ 25 బియ్యం
2. పుమ్మా సత్యన్నారాయణగారు రే 24 సన్నగిబియ్యం
రే 24 సన్నగిబియ్యం
3. మానువల్లి రంగనాయకులుగారు మి 2 బియ్యం
4. తణురువాస్తవ్యులు ఐ 2 బియ్యం
5. మాజేటి సుబ్బయ్యగారి ధార్య వెంకటరత్నమ్మగారు } మ 1 బియ్యం
6. కూరగాయల వర్తక సంఘంవారు 4 బోజంబు
సరిపడు కూరగాయలు

—♦ జమా-ఖర్చుల వివరం ♦—

జమ

1206-0-3 చందాల వసూలు.

10-8-0 మిగిలిన సర్కులు ఆమ్మరం.

1216-6-3 చెరశి.

ఖర్చులు

సంబంధిత సన్మానములను, చంద

స్వామిలకు అర్పణచేయు ఖా 726-0-0

నాణ్యబోజాలకు శదియోరాదన ఖా 499-11-0

అమ్మరం 1225-11-0

జమ 1216-6-3

చేరినట్లు అమ్మ 9-4-9

9-4-9 జమ సలాది కృష్ణానందరావుగారు యిచ్చినరొట్టం

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా ఏలూరుపట్టణమున శ్రీవిరోధినామసంవత్సరమున జరిగిన శ్రీవిశిష్టా ద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పంశిత పరిషత్సభల జమా-ఖర్చుల వివరము.



| | | |
|--|--|--------|
| పంశిత సభలకు చందాలు చెచ్చినవారి పేర్లు | ఒకభక్తురాలు | 10-0-0 |
| శ్రీమోతే నరశింహారావు జమీందారుగారు | కనిగొళ్ళ జనార్దనగూర్తుగారు | 10-0-0 |
| సలాది విజయలక్ష్మి, మట్టపల్లి ఆననూయమ్మగార్లు | పోలిశెట్టి గోపాలస్వామి | 10-0-0 |
| సలాది వాయారమ్మగారు | రేపాక శేషావతారం, రంగయ్యగార్లు పాలకొల్లు. | 8-0-0 |
| కంభంపాటి అన్నపూర్ణమ్మగారు | కొండూరి లక్ష్మమ్మ, శోచిలాంచగార్లు | 6-0-0 |
| కందుల అన్నపూర్ణమ్మగారు | కొమండూరి సంవత్తుమార గోవిందాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| దీమరుర్తి వెంకటమ్మగారు | అప్పనయినాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| సున్నా సత్యదత్తాత్రేయమూర్తిగారు | కొల్లిపర వెంకటేశ్వరరావుగారు | 5-0-0 |
| మద్దుల కనకదుర్గాంబగారు | బూర్లగడ్డ సత్యన్నారాయణగారు | 5-0-0 |
| వేల్పా చిట్టియ్యగారు | నార్సి సభాపతిగారు | 5-0-0 |
| మోతే కృష్ణారావు జమీందారుగారు | పాలేటి నరశింహారావుగారు | 5-0-0 |
| మోతే అంజరత్నరాజకుమార్ జమీందారుగారు | చుండూరి రాధాకృష్ణమూర్తిగారు | 5-0-0 |
| ప్ర॥ భం॥ కృ॥ వీరరామచార్యులు, } శ్రీరంగాచార్యులుగార్లు } | పోలిశెట్టి నారాయణరావుగారు | 5-0-0 |
| ఈదర వెంకటాపుగారు | ఎక్కిరాల నరసమ్మగారు | 5-0-0 |
| మోతే నారాయణరావు జమీందారుగారు | కొల్లిపర పుండరీకాక్షుడుగారు | 5-0-0 |
| గంగిరి అంజనేయులు, కనిగొళ్ళ ప్రకాశరావుగార్లు | ఒకభక్తురాలు | 5-0-0 |
| కొండూరి శేషమ్మగారు | ఈదర వెంకయ్యగారు | 5-0-0 |
| కొత్తమాను శీతారామయ్య అండ్ సన్సు | నల్లని చక్రవర్తుల కృష్ణ అయ్యంగారు | 5-0-0 |
| కనిగొళ్ళ శివలక్ష్మినారాయణ, మద్దుల నారాయణగార్లు | డింగిరి నరశింహాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| లక్కింశెట్టి వెంకటసుబ్బారావుగారు | కందుల సుందర శివరావుగారు | 5-0-0 |
| మోతే వెంకటసుబ్బమ్మగారు | పచ్చిగొళ్ళ సుబ్బారావుగారి ధార్య } వర్ధనమ్మగారు బెజవాడ } | 5-0-0 |
| బూర్లగడ్డ వెంకట కృష్ణయ్య సన్ రంగరాజుగారు | డిబో వారి కుమార్తె పుల్లమ్మగారు | 5-0-0 |
| రంకిపాటి రంగారావు, నారాయణరావుగార్లు | బొమ్మగంటి రామానుజాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| నందూరి ఆనందమ్మగారు | పెద్దెంటి శీతారామానుజాచార్యులుగారు | 5-0-0 |
| యెల్లపల్లి శేషయ్యగారు | మోటమర్తి మల్లిఖార్జునరావుగారు | 5-0-0 |
| చలువూరి నాగభూషణంగారు | కొత్తమాను శ్రీమన్నారాయణమూర్తిగారు | 5-0-0 |
| శ్రీమాన్ కందాడై వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు | సాతులూరి పెంగటకృష్ణమాచార్యులుగారు | 4-0-0 |
| మా॥ భూ॥ శ్రీనివాస శతగోపాలాచార్యులుగారు | సుగ్గిశెట్టి వెంకటరత్నంగారు | 4-0-0 |
| పచ్చిపులుసు వెంకయ్యగారు | బూరిశెట్టి శౌందర్యమ్మగారు | 4-0-0 |
| పేసీపాటి రామానుజాచార్యులుగారు | తాటికొండ రత్నంగారు | 4-0-0 |
| | బొత్తుగంటి సుభద్రమ్మగారు | 3-0-0 |
| | చూరపాటి శంకరయ్యగారు | 2-0-0 |

(తరువాతి 22 వ పేజీలో)

అర్తమూరు గ్రామమునందు శ్రీ
విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము తరఫున
పంచసంస్కారముల నొందిరి. ఏతన్మ
హోత్సవమున ఈ సంఘమునకు రూ
8-0-0 లను సన్మానముల సమర్పించిరి.

వీరి భగవద్భాగవతాచార్య కైం
కర్య నిరతి ఇతోధికముగ వృద్ధిచెందు
గాక.

మైల న ర ము

కృష్ణాజిల్లా మైలనరము గ్రామము
లోని శ్రీమాన్ నోనెల శ్రీమహాచార్యులు
గారు శ్రీభక్తివివేచన పత్రికకున్న; శ్రీ
విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘమునకున్న
రూ 25-0-0 విరాళమునా సమర్పించిరి
వీరికి శ్రీయఃపతి సమస్త శ్రీయఃస్సలను
సమగూర్చుగాక.



చీరాల

గుంటూరుజిల్లా చీరాల గ్రామములో ది 13-6-1950 తేదీ నుండి జరిగిన
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ జ్యేష్ఠమాస పండితపరిషత్తు సంవత్సరమున అచ్చటి
ఆహ్వానసంఘమువారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారమునకై రూ 58-0-0ను సమర్పించిరి
వీరి శ్రీవైష్ణవశ్రీ ఇతోధికముగ నభివృద్ధి చెందుగాక.



మైల న ర ము

కృష్ణాజిల్లా మైలనరము గ్రామములోని శ్రీశ్రీ శ్రీమహాదేవుని సరమంగ
య్యమ్మ బహద్దరు జమీందారుణిగారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు
సుమారు రూ 400-0-0 లు ఖరీదుగల నాంప్రదాయ గ్రంథరాజములను;
తాత్కాలిక విరాళముగ రూ 40-0-0ను సమర్పించిరి.

వీరి భగవద్భాగవతాచార్య కైంకర్య నిరతి ఇతోధికముగ వృద్ధిచెంది
శ్రీయఃపతి కృతః పాతులగుదురుగాక.



రిజిష్ట్ర నెం. 5049.

Book-Post

ఇది "భక్తినివేదన" వేదాంత మాసపత్రిక అమ్మూరు, (నయా) స్టోర్ ప్రెస్ లోను, స్టోర్ ప్రెస్ లోను, 30

భక్తినివేదన

(వేదాంత మాసపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ రాజములున్ను;
భక్తిప్రచార విషయమైన వాక్యములున్ను;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయములైన ప్రశ్నోత్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చందాలు:

సాధారణ చందా సం. ౧౦ 13 రూ. 5 0 0
సహాయ చందా ,, సం. 10 0 0

వివాహములు:

పోషకులు సం. ౧౦ 13 రూ. 25 0 0
రాజపోషకులు ,, సం. 58 0 0
మహారాజ పోషకులు ,, సం. 116 0 0

కార్యాలయము:

"భక్తినివేదన" కార్యాలయము,
అన్నమూరు (నయా) వార్తాపత్రిక.
హుర్దు గోదావరి జిల్లా.





శిన్నియమ్మాళ్ళు అధ్యవసాయము.

(శ్రీమన్నారాయణ.)

శిన్నియమ్మాళ్ అను నామె మహాప్రపన్నురాలు. ఈమె ఒకనాడు వానమమ్మలె జీయరును సేవించుటకై వెళ్లెను. అప్పుడు జీయరు తామర కొలనులో స్నానమాచరించ బోవు చుండెరి. శిన్నియమ్మాళ్ జీయరుకు దండము సమర్పించి నిలిచెను. అప్పుడు వారిద్దరికి జరిగిన సంభాషణ చాల హృద్యంగమైనది. ప్రపన్నులందరు ముఖ్యముగ తెలుసుకొనవలసినదియున్న అయి యున్నది.

జీయరు:- అమ్మాయి! మీదేశమేది? నిత్యనివాస ప్రాంతమేది?

శిన్నియమ్మాళ్:- స్వామి! మాది తిరువడుది దేశము. (నమ్మాళ్వార్లు అవతరించిన దేశము.)

జీయరు:- ఊరుపేరేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- “తిరుక్కురుగూరు” మావూరు.

జీయరు:- ఇల్లు ఎచ్చట?

శిన్నియమ్మాళ్:- “పండుడైయాన్ పెరుమాళ్ళు వేంచేయున్నదే మాయిల్లు

జీయరు:- మీకులమేమి? శిన్నియమ్మాళ్:-

శిన్నియమ్మాళ్:- మాకులము “అచ్యుతకులము”

జీయరు:- మీపేదమేది?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాది ద్రావిడపేదము.

జీయరు:- మీగోత్రమేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాది పరాంకుశగోత్రము.

జీయరు:- మీసూత్రమేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాది రామానుజసూత్రము.

జీయరు:- మీకారికయేది?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాది పరకాల కారిక.

జీయరు:- మీ కుడిపేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాది అంజుకుడి. (భగవంతుని యందలి అత్యంత ప్రేమచే ఆయన సౌందర్యాదులకు భయపడి మంగళా శాసనము చేయుకుడి.)

జీయరు:- మీబందువులెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- ఆత్మబందువులే మాబందువులు. (ప్రపన్నులకు ప్రసన్నులే ఆత్మబందువులు.)

జీయరు:- మీన్నేహితులెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- పరిపూర్ణమైన అర్థపంచకజ్ఞానముగల భక్తులు మాన్నేహితులు.

జీయరు:- మీకిష్టులైనవారెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- మీఅంతరంగికదాసులు మాకిష్టులు.

జీయరు:- మీతండ్రిగారెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాతండ్రి దేవనాయకుడు. (వానమామలై వేంచేసియున్న పెరుమాళ్ళు.)

జీయరు:- మీతల్లిగారెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- మాతల్లి శ్రీవరమంగైయమ్మ (వానమామలై లోవేంచేసియున్న పిరార్క్కమ్మలు)

జీయరు:- మీరు వెళ్ళు స్థలమేది?

శిన్నియమ్మాళ్:- వానమామలై మాగమ్యస్థానము.

జీయరు:- మీభర్తగారెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- వరమంగై మామనివన్ మాభర్తగారు.

జీయరు:- మీమామగారెవరు?

శిన్నియమ్మాళ్:- కాంతోపయంతులుమా మా మగారు.

జీయరు:- మీ ఉద్యోగమేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- భగవత కైంకర్యమే మాకుపని?

జీయరు:- దానివలన ప్రయోజనమేమి?

శిన్నియమ్మాళ్:- కైంకర్యమే ప్రయోజనము.

జీయరు:- మీయధికారమేమి?

శిన్నియమ్మాళ్ళు:- సర్వాధికారమే. (ప్రసత్తిచేయుట) మాయధికారము.

జీయరు:- మీనిష్ఠయేది?

శిన్నియమ్మాళ్ళు:- మానిష్ఠ పంచమోపాయనిష్ఠ (ఆచార్యనిష్ఠ)

జీయరు:- మీఉపాయమేది?

శిన్నియమ్మాళ్ళు:- మాది చరమోపాయము (ఆచార్యాభిమానము)

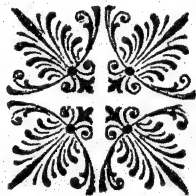
జీయరు:- మీకేది యభిమానము?

శిన్నియమ్మాళ్ళు:- మాయభిమానము భాగవతాభిమానము.

జీయరు:- మీప్రార్థనయేమి?

శిన్నియమ్మాళ్ళు:- కైంకర్య ప్రార్థనే మాప్రార్థన.

అప్పుడు ఆశిన్నియమ్మాళ్ళయొక్క అధ్యవసాయమునకు శ్రీవైష్ణవశీక వానమామలైజీయరు చాల సంతోషించి ఆమెకు మోక్షమిచ్చునటుల శ్రియఃపతిని ప్రార్థించిరి. ఈసంభాషణలోని భావములను మనము జ్ఞాపకముంచుకొని అనుష్ఠానమునందుంచు కొనవలసినవై యున్నవి.





శ్రీమతేరామానుజాయనమః

∴ భక్తి - ప్రపత్తులు :-

శ్రీమన్నారాయణ.

మోక్షమును పొందగోరు వారికి భక్తియోగమే అలంబనీయమని కొందరున్ను, ప్రపత్తియోగమే శరణ్యమని కొందరున్ను తెలుపుచున్నారు.

శిష్టాచారము ననుసరించి ఏది మనకు అనలంబనీయమో నిశ్చయించు కుండమన్న అందు కూడ ఇట్టి వివాదమే ద్యోతకమవుచున్నది. జగదాచార్యులై మోక్షమార్గనిర్ధారణసిద్ధాంత సంస్థాపకాచార్యవర్యులైన భగవద్రామానుజులవారు బ్రహ్మసూత్రములకున్ను; వానికి మూలములగు ఉపనిషత్తులు-భగవద్గీతలకున్నుకూడ భక్తియోగ పరముగనే వ్యాఖ్యానమును సానించిరి. మరియు శ్రియఃపతి విషయమున శరణాగతిని విన్నవించిరి.

శ్రీరామానుజపదానుయాయులున్ను లోకాచార్యులున్ను అయిన పిళ్ళై లోకాచార్యులు వారు, భగవద్రామానుజులు భక్తిపరముగ వ్యాఖ్యానించిన గీతాచరమశ్లోకమునకే ప్రపత్తిపరముగ వ్యాఖ్యానించిరి.

మరియు తిరువాయిమొడి యొక్క రెండవ దశక వ్యాఖ్యానములో భగవద్రామానుజుల వారు ప్రపత్తిపరముగ మొదట వ్యాఖ్యానించిన వానికే తరువాత (శ్రీభాష్యాదుల సానించిన పిమ్మట) భక్తిపరముగ వ్యాఖ్యానము సానించినటుల వంబిళ్ళగారు తెలుపుచున్నారు.

అయితే యందులకు కారణమేమి?

భక్తి-ప్రపత్తులనునవి కేవలము పరస్పర విరుద్ధములగు యోగములుకావు. ఒకే యోగమునకు రెండు దశావిశేషములు. ఒకటి ప్రారంభదశ; రెండవది పరిపక్వదశ. ఇంకా,

ఒకే వ్యక్తికి బాల్య-వృద్ధాప్య అవస్థలయందు; వ్యక్తి ఒక్కడే అయినను నామధేయ-స్వరూప-స్వభావ-అధికార-అంగ- ఆపేక్షిక-ఫల- విశేషాదులయందు వైలక్షణ్యముండునటులనే భక్తి-ప్రపత్తులకు కూడ అవస్థావిశేషముల ననుసరించి పరస్పర వైలక్షణ్యములున్నవి. అంతేగాని పరస్పర విరుద్ధము లెంతమాత్రమున్ను కావు. ప్రత్యుత్పరస్పర సహకారులే.

వీటిని విధించుటలో అధికారులయొక్క తారతమ్యముల ననుసరించియు, శక్తి-అశక్తుల ననుసరించియు, విజ్ఞులగు శిష్యులు వివిధమార్గములను అనుసరించి యున్నారు.

అందుచే భగవద్రామానుజులవారికి భక్తియందే తాత్పర్యముగాని ప్రపత్తియందు కాదనిగాని; శ్రీనంబశ్చై-పిశ్చైలోకార్చ్యులు ప్రభృతులకు ప్రపత్తియందే ఆదరణగాని భక్తియందు లేదనికాని చెప్పవలగదు.

ప్రస్థానత్రయమునకు భక్తిపరముగ వ్యాఖ్యానమును వ్రాసిన భగవద్రామానుజుల వారు గద్యత్రయము చేతను శరణాగతిని ఏల యాచరించిరి?

ద్రావిడవేదాంతము నంతకు ప్రపత్తిపరముగ వ్యాఖ్యానమును సాధించిన శ్రీనంబశ్చై-పిశ్చైలోకార్చ్యులు-పెరియవాచ్యాంబిశ్చై మున్నగు సత్సంప్రదాయ ప్రవర్తకులు తమ వ్యాఖ్యానములకు భగవద్రామానుజుల ప్రస్థానత్రయ వ్యాఖ్యానములనే పరమ ప్రమాణముగ తీసుకొనిరి.

ప్రపత్తిశాస్త్ర పారావార పారంగతులైన శ్రీమణవాళ మహామునులకు యతీంద్ర ప్రవణులనేగదా బిరుదు నామము.

మననిత్య చాత్తుమొలులోకూడ “రామానుజార్చ్యదివ్యాజ్ఞావర్థతాం” అని ప్రారంభించి “మణవాళమామునియే ఇన్న మొరు నూత్తాండిరుం” అని అచుసంధించుట ఆనూచానాచారమై యున్నది కదా.

వారు లోకోద్ధారకులున్న-ఉపదేశ కర్తలున్న గాన ప్రపంచ-జ్ఞాన-నాడీ-నిదానమును నిదానించి తాప్రత్యయాకులు సంసార-వ్యాధికి తగిన ఉపదేశరూపావధముల ప్రసాదించిరి.

భక్తి-ప్రపత్తులకు గల వైలక్షణ్యములు సంగ్రహముగా ఈక్రింద తెలుపబడుచున్నవి. బుద్ధిమంతులగువారు తమకుచితమైన వాటిని స్వీకరించి సేవించి తరించి లోకము నుద్ధరింతురు గాక.

సాంగముగ వేద-వేదాంతముల
పరిపూర్ణముగ అధ్యయనముచేసిన
వారై, పూర్వోత్తరమీమాంసముల
పరిచయముచే చిదచిద్విలక్షణుడై
అనవధికాతిశయానందరూపుడై
విఖిల హేయప్రత్యసీకుడై-సమస్త

ఆకించస్యత్వ
అనన్యగతిత్వ
రూపధర్మవిశిష్టతై
భగపరితుని
నాశ్రయించిన
వారు ప్రపన్నులు.

కల్యాణగుణాత్మకుడైన బ్రహ్మను
తెలుసుకొని, ఆయనను పొం
దుటకు సాంగమైన భక్తినే
సాధనముగా స్వీకరించి తద్వారా
మోక్షమును పొందదలచిన
వారు భక్తులు.
వ్యాసాంబరీష-శుక-శౌనక-దాల్భ్య-
నారద-శాండిల్యాది ప్రభృతులు.

శ్రీగోదా-పరాంకుశ-
పరకాల-నాథ-
యామున-యశివర-
యతీంద్రప్రవణ
ప్రముఖులు.

భక్తి

ప్రపత్తి

★ నామధేయములు :

1. భక్తి; ధ్యానము; ఉపాసనము; వేదనము;
ప్రీతిరూపాపన్న-దర్శనసమానాకార జ్ఞాన
విశేషము.

ప్రపత్తి; న్యాసము; భరన్యాసము; న్యాసవిద్య;
శరణాగతి; సాధ్యభక్తి; ఫలభక్తి; నవవిధ
సంబంధ స్మరణపూర్వక-స్వసర్వస్వభార సమ
ర్పణరూప జ్ఞాన విశేషము.

★ స్వరూపము :

2. ప్రారంభ-స్థితి-విశేషము.
3. ప్రవృత్తిపరమైనది.
4. సాధన స్వరూపము.
5. ఉపాయకోటి ప్రవిష్టమైనది.
6. కర్మవిశేష స్వరూపము.
7. ఉపాయోపాయములలో వైరూప్యము
గలది. (భక్తాత్మక-గుణభూతమైన జ్ఞాన
శేషము ఉపాయమున్ను; గుణిమైన భగ
వంతుడు ఉపేయముగాను గలది.)
8. చేతన సహజస్వరూపమైన ప్రేమయొక్క
ప్రారంభదశ.

అంతిమ-స్థితి-విశేషము.

నివృత్తిపరమైనది.

సాధ్య స్వరూపము.

ఉపేయకోటి ప్రవిష్టమైనది.

జ్ఞానవిశేష స్వరూపము.

ఉపాయోపాయములలో సారూప్యము గలది.

(భగవంతుడే ఉపాయము; భగవంతుడే ఉపే
యముగాను గలది.)

చేతన సహజస్వరూపమైన ప్రేమయొక్క
పర్యవసాన దశ.

9. భగవద్భక్తులయెడ వాత్సల్యము కలిగి యుండుట,
భగవత్పూజయందంగీకారము లిగియుండుట
భగవంతునిస్వయముగ పూజించుచుండుట
డంబములేకుండుట,
భగవచ్ఛరిత్ర శ్రీవణమున ఆశక్తి కలిగి యుండుట,
సర్వదా భగవంతుని స్మరించుచుండుట,
భగవంతుని విడిచి ఊణకాలము బ్రతుక లేకుండుట,
అనుపనిమిది విధానములతోకూడుకున్నది స్వభావము.
10. యమ-నియమ-ఆసన-ప్రాణాయామ.
ప్రత్యాహార-ధాన్య-దారణ-సమాదిరూప
అష్టాంగయోగయక్తమై తైలధారవ
దవిచ్చిన్నస్మృతి సంతానరూపమైనది.
11. అసకృత్కర్తవ్యమైనది.
12. యత్కించిత్ అహంకార గర్భితమైనది.
13. కర్తృత్వ-భౌక్తృత్వ-జ్ఞాతృత్వముల స్వాశ్రితునకు కలిగించుచది.
14. స్వార్థైకవేషముగలది.
15. జీవస్వరూప-స్వభావ-అననుగుణమైనది.
16. తిక్రరణములకు క్లేశ సాధ్యమైనది.
17. దుశ్శక్తమైనది.
18. స్వ-పర-జ్ఞాన గర్భితమైనది.
19. ద్వైతభావ విశిష్టమైనది.
20. స్వస్వరూపాతిరిక్తమైనది.
21. స్వతంత్రజ్ఞానగర్భితమైనది.
- భగవద్విషయమున అనుకూలసంకల్పముండుట'
భగవద్విషయమునకు ప్రతికూలమైన వానిని విసర్జించుట,
భగవంతుడే రక్షించునను మహావిశ్వాసము కలిగియుండుట,
భగవంతునే రక్షకునిగా వరించుట,
భగవంతునికే ఆత్మసమర్పణముచేయుట,
కార్పణ్యము. (నిర్వేదము) కలిగియుండుట,
అను (అయిదు) ఆరు విధానములతో కూడు కున్నది.
- మహావిశ్వాసరూప జ్ఞానాత్మకమైనది.
- సకృత్కర్తవ్యమైనది.
కేవలయాభ్యాగర్భితమైనది.
కర్తృత్వ-భౌక్తృత్వ-జ్ఞాతృత్వముల స్వాశ్రితునికి లేకుండగ జేసి భగవంతుని యందు కలిగించునది,
పరార్థైకవేషముగలది.
జీవస్వరూప-స్వభావ-అనుగుణమైనది.
సుకరము-సుసుఖము-సులభము-అయినది.
సుశక్తమైనది.
పరార్థైక వేషమైన దగుటచే పరజ్ఞానమే గాని 'స్వ'జ్ఞానము లేనిది.
అద్వైతభావాత్మకమైనది.
స్వస్వరూపప్రయుక్తమైనది.
అత్యంతపారతంత్ర్యజ్ఞానగర్భితమైనది.

★ అధికారి.

22. త్రైవిణ్ణికుడై, అందును, పురుషుడై,
అందును ఉపసీతుడై, అందును సాంగ
వేదాధ్యయన సంపన్నుడై, అందును
పరమహంసాది సన్యాసియై, అందును
అనవరతభగవన్నిష్ఠుడైన వానికి
గాని అవలంబించుటకుగాని ఫలించుట
గాని లేనిది.

23. మిశ్ర సత్త్వాధికారకమైనది.

24. శక్తి కలవానిచే మాత్రమే అవలంబించ
తగినది.

ఆకించన్యత్వ - అనన్యగతిత్వములుగల స్వేదజ-
అండజ ఉద్భిజ-జరాయుజమను నాలుగురకముల
ప్రాణిమాతృలు, స్త్రీపురుషబేధము లేకుండుగ
బ్రాహ్మణాది నాలుగువర్ణములు; బ్రహ్మచర్యాది
నాలుగు ఆశ్రమములు; బాల్యాది నాలుగు
అవస్థలవారు; ధర్మాది నాలుగు పురుషార్థములు
కోరువారికి అభీష్టముల ఫలింపజేయునది.

శుద్ధ సత్త్వాధికారమైనది.

అశక్తునిచే కూడ అవలంబించ తగినది.

★ అంగములు :

25. వివేకము-విమోక్షము- అభ్యాసము-క్రియ-
కల్యాణము - అనవసాదము - అనుద్వేషము
గలది.

ఆకించన్యత్వము - అనన్యగతిత్వము అను ధర్మ
ద్వయము గలది.

★ అపేక్షితములు :

26. కర్మము-జ్ఞానము అను అంగసాపేక్ష గలది.

27. అంతిమస్మృత్యపేక్షగలది.

28. అర్చరాది మార్గగమన నియమాపేక్షగలది.

29. సాంగవేదాధ్యయన సాపేక్షితమైనది.

అంగసాపేక్ష రహితమై స్వతంత్ర ఫలప్రసక్తునది
అంతిమస్మృత్యపేక్ష లేనిది.

భగవదిచ్ఛానుసార మార్గమే గాని అర్చరాది
మార్గమేయను నియమములేనిది.

స్వస్వరూప - పరస్వరూప - ఉపాయస్వరూప -
ఉపేయస్వరూప - విరోధి స్వరూప రూపఅర్థ
పంచక జ్ఞానమున్నచో సరిపోవునది.

30. దేశ నియమము; కాలనియమము; ప్రకార
నియమము; ఫలనియమము గలది.

విషయనియమము ఒక్కటియేతప్ప దేశ-కాల-
ప్రకార-ఫలనియమాదులేవియు లేనిది.

31. చిరకాల సాధ్యమైనది.

ఇచ్ఛాకాలమాత్ర సాధ్యమైనది.

32. చేతన ప్రయత్న సాపేక్షితమైనది.

చైతన్య ప్రయత్నమాత్ర సాపేక్షితమైనది.

★ ఫలవిశేషములు.

33. ఉత్తర-పూర్వాఘముల మాత్రము
నశింపచేయజాలినది.

ప్రారబ్ధమును నశింపచేయలేనిది.

34. ప్రారబ్ధప్రాప్త శరీరముల అవసానమందే
గాని మోక్షప్రాప్తిలేనిది.

35. ఫలవేశయందు ఆనందకరమైనది.

ఉత్తర పూర్వాఘములను ప్రారబ్ధమును కూడ
పూర్తిగ నశింపచేయజాలినది.

ఆర్జునానందో ఈశరీరావసానమందే మోక్షమును
పొందించ జాలినది.

ప్రారంభము నుండియు కూడ సర్వదా ఆనంద
కరమైనది.

★ విశేషములు.

36. మోక్షప్రాప్తివరకు ఆవృత్తిచేయుచునే
యుండవలసినది,

37. వేదపురుషునిద్వారా విస్తారముగ విధించ
బడినది.

శాస్త్రపఠనాదుల వలన తెలియబడినది.

38. పరభక్తి-పరజ్ఞానము-పరమాభక్తి యను
విభాగత్రయము గలది.

39. ప్రపత్తికి అంగము.

40. వివేకాది సాధన సప్తక జన్యమైనది.

ఒకపర్యాయము మాత్రమే చేయవలసినది.

వేదవేద్యునిచే సాక్షాత్తుగ విధి-అనుష్ఠానములు
గలది. గురుముఖతః రహస్యాది శాస్త్రముల
యందు సత్సాంప్రదాయ పూర్వకముగ
మాత్రము తెలియబడునది,

దృఢప్రసక్తి-ఆర్తప్రసక్తియను విభాగద్వయము
గలది.

భక్తికి అంగి.

భగవత్కృపా జన్యమైనది.



శ్రీ విశిష్టాద్వైతము

శ్రీమన్నాయన



శిష్యుడు:- ఆచార్య! విశిష్టాద్వైతము అనగా నేమి? దాని మూలసిద్ధాంతమేమి?

గురువు:- ప్రపంచమున ముఖ్యముగ మూడు తత్వములున్నవి. (1) ఈశ్వరుడు, (2) జీవుడు, (3) ప్రకృతి, అనునవి. ఇవి మూడున్న పరస్పరము భిన్నములైనవి. అనాదియైనవి. యదార్థములైనవి. ఒకదానికొకటి విలక్షణమైనవి.

ఇందు ఈశ్వరుడు సర్వస్వతంత్రుడు. అద్వితీయుడు. తనతో సమానుడుగాని, అధికుడుగాని లేనివాడు. మిగత రెండు తత్వములకు శేషియైనవాడు, నియామకుడు, ఆధార భూతుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, సృష్టి-స్థితి-లయ-అంతప్రవేశ, నియమన, మోక్షకారకుడు, జ్ఞానస్వరూపుడు. సమస్త కల్యాణగుణాత్మకుడు, విలక్షణ విగ్రహవిశిష్టుడు, స్వరూపతః విభువు, ఆనందాత్మకుడు, సర్వవ్యాపి. ఈయన తన లీలార్థమై తన సంకల్పముచే తనయొక్క ఒక అంశయైన ప్రకృతిని పంచీకరణ ప్రక్రియద్వారా 24 తత్వములుగ జేసి దానియందు, తనయొక్క మరొక అంశయైన జీవులలో తాను ప్రవేశించి ఆజీవులను ఆప్రకృతిలో ప్రవేశపెట్టి వానికి నామ రూపముల కల్పించెను. దీనినే సృష్టియందురు.

వీనియొక్క ఉనికికై తాను ఆజీవులయందుండి వానిచే పనిచేయించుచుండును. దీనినే

స్థితియందురు. కొంతకాలమైనవిమ్మట వీని విశ్రాంతికై వీనికిగల స్థూలరూపములను-నామములను తీసివేసి సూక్ష్మరూపముగ జేసి తనయందు లీనముజేసి యుంచును. దీనినే లయమందురు. జీవులు ఈశ్వరునియొక్క జ్ఞానాంశములు. గాన ఇవి తమ జ్ఞానము ననుసరించి కర్మను సంపాదించుకొనును. దానిననుసరించి ఈశ్వరుడు వీని సృష్టి-స్థితి-లయముల జరుపుచుండును.

ఈజీవులు తమయొక్క-ఈశ్వస్థి-స్థితి-లయములకు విసిగి వేసరి వీనియందు విముక్తి చెందగోగి తమకు శేషియైన సర్వేశ్వరుని ఆశ్రయించును. అట్టివానిని సర్వేశ్వరుడు ఈ తన లీలనుండి వాటిని విడిపించి నిత్య-నిరసచ్చిన్న-నిరతిశయానందాత్మకమైన తన సన్నిధియను మోక్షమిచ్చును. దీనినే మోక్షమందురు. ఇది ఈ ప్రకృతి మండలముదాకిన పిమ్మట యుండు అప్రాకృతమైన దేశవిశేషానుభవము. ఇది ఈ ప్రాకృత ప్రార్థదేహము విడిచిన తరువాతగాని లభించదు. దీనికి ఆసర్వేశ్వరుని భక్తి లేక ప్రకృతి మాత్రమే ఉపాయము.

జీవుడు భగవంతునియొక్క జ్ఞానరూపమైన అంశ గాన ఇతనూ జ్ఞానస్వరూపుడే. కర్మఫలము ననుభవించువాడుగాన ఇతను జ్ఞాత-భోక్త-కర్త-యగుచున్నాడు. ఇతను ఈశ్వరునికి పరతంత్రుడు.

ఆయనికి శేషభూతుడు. ఆయనకు విధేయుడు, నియామ్యుడు, ధార్యుడున్న అయియున్నాడు. ప్రకృతికి నియామకుడు. అణుస్వరూపుడు. ప్రతి శరీరం భిన్నుడు. అనగా జీవులనేకులు. అందరు జ్ఞానస్వరూపులే. గాని అవిద్య-కర్మ-రుచి-వాస నాదులచే ఆజ్ఞానమునకు సంకోచ, వికాసాదుల గలవాడు.

ప్రకృతియు భగవంతుని అంశయే. ఇది సతతపరిణామాత్మకమైనది. జీవేశ్వరులకు శేషమైనది. విధేయమైనది. నియామ్యమైనది. ధార్యమైనది. పూర్తిగ పరతంత్రమైనది-జ్ఞానరహితమైనది. జీవసంబంధము లేకుండగ ప్రకృతి ఏ పనియు చేయజాలదు. ఈశ్వరసంబంధము లేకుండగ జీవుడేపనియు చేయజాలడు. గాన మనము జూచు ప్రతి పదార్థము ఈశ్వరునిచే అధిష్ఠితమైన జీవునితో కూడుకొని యున్నదన్నమాట.

అనగా ప్రకృతియందు జీవుడు, జీవునియందు ఈశ్వరుడు శరీరాత్మభావమున అస్పృహస్థితి రూప సంబంధముతో కలసి యున్నాడు. ప్రపంచమున బ్రహ్మాత్మకముగాని పదార్థ మొక్కటియు లేదు.

జీవుడు అపురుషార్థమైన ప్రకృతి సంబంధమును సదాచార్య సమాశ్రయణముచే పోగొట్టుకొని లక్ష్మీపురుషకారము ద్వారా భగవంతుని ప్రపత్తి జేసి స్వస్వరూపావిర్భావముగలవాడై నిత్యమైన భగవత్క్రొంకర్యరూప యానందము ననుభవించు విధానము తెలుపునదియే విశిష్టాద్వైతమనబడును

శిష్యుడు:- ఈసిద్ధాంతము ఎప్పటినుండి

వచ్చినది.

గురువు:- ఇది అనాదిసిద్ధమైనది. సృష్ట్యాది నుండియు యున్నది.

శిష్యుడు:- దీనిలో బేధములున్నవా?

గురువు:- వైష్ణవ విశిష్టాద్వైతమనియు; శైవ విశిష్టాద్వైత మనియు రెండు తెరంగులున్నవి. విష్ణువే పరాత్పరుడు. ఆయనే సృష్టి, స్థితి, లయ, అంతఃప్రవేశ నియమున మోక్షకారకుడు అనునది వైష్ణవ విశిష్టాద్వైతము. దీనినే శ్రీవిశిష్టాద్వైతమనియందురు.

శివుడే అట్టివాడనునది శైవ విశిష్టాద్వైతము.

శిష్యుడు:- ఇందులో ఏది వేద వేదాంత సమ్మతమైనది.

గురువు:- శ్రీవిశిష్టాద్వైతమే సర్వ వేద వేదాంత సమ్మతమైనదియు, శిష్టజనసేవ్యమైనదియు సర్వ జనాదరణీయమైనది. సర్వోత్తరకమైనది.

శిష్యుడు:- ఈసిద్ధాంతావలంబకులు జగత్తులో ఎంతమందియుందురు.

గురువు:- జగత్తులో గల మానవులందరు ఈసిద్ధాంతావలంబకులే.

శిష్యుడు:- అదెట్లు?

గురువు:- జగత్తులోనుండువారందరు కర్మ యోగులో- జ్ఞాన యోగులో- భక్తియోగులో- ఈమూడింటిలో ఏదో వక యోగావలంబకులై మాత్రమే అయి యున్నారు.

యోగమనగా ఉపాయము.

తాకికవిషయములో ఈయోగముల నుపయోగింతురా, తాకిక ఫలితములు కలుగును. అతాకిక విషయములో వీని నుపయోగింతురా, అతాకిక ఫలము కలుగును.

తాకికఫలమును కోరువారందరు ఫలమును కోరునట్టి తానువేరు, యిచ్చునట్టి వాడువేరు దీనికవలంబించబడు సాధనము వేరు అను మూడు తత్వములను, అవి యధార్థము లనియు, పరస్పర భిన్నములైన వనియు అంగీకరించే తీరవలెను గాన వారు తాకిక విశిష్టాద్వైతులు.

యిప్పుడు మనము ప్రసంగించునది అతాకికమైన ఆధ్యాత్మిక విషయమును గురించి గాన దాని విషయమై ఆలోచింతుము.

కర్మయోగులు-కర్త-కర్మ-ఫలదాత అనియు

జ్ఞానయోగులు-జ్ఞాత-జ్ఞానము-జ్యేయుడు అనియు,

భక్తియోగులు-భక్తుడు-భక్తి-భజనీయుడు అనియు,

ఈవిధముగ తత్వములు మూడనియు అవి పరస్పర భిన్నములనియు, యదార్థములనియు, పరస్పర విలక్షణమైనవనియు, అంగీకరింతురు.

శిష్యుడు:- కొంతమంది తత్వమొక్కటి మాత్రమే యనియు, మిగతవన్నియు యదార్థములు కావనియు అందుచే?

గురువు:-అవును. అటుల అనువారున్నారు. అనుటయేగాని తాము నమ్ముటగాని అటుల తమ యనుష్ఠానమును కలిగియుండుటగాని లేదు, గను

కనే వారు సత్యమును మూడు రకములుగ విభజించిరి. 1. ప్రాతిభాసికసత్యము. 2. వ్యావహారిక సత్యము. 3. పారమార్థిక సత్యము అని. అందు ప్రాతిభాసిక-వ్యావహారికసత్యదశలలో శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును పూర్తిగా అంగీకరించిరి. పారమార్థిక సత్యదశ వేరేయున్నదనియు అప్పుడు మాత్రము ఒక తత్వమే సత్యమనియు, మిగతవి సత్యము కావనియు అనిరి. కాని ఆదశనుగురించి తెలుపు వేదాంతవాక్యములను అర్థము తెలుపు నపుడు మాత్రము శ్రీవిశిష్టాద్వైత పరముగానే స్వాభావికార్థమును తెలుపుచు, “అనునను ఇది మాసాంత యభిప్రాయము” అని తమ ప్రజ్ఞే కాభిప్రాయము నుద్ఘాటించిరి. వీరి ఈ భావ ప్రపంచమున తప్ప, మిగత యదార్థప్రపంచ మంతయు విశిష్టాద్వైతపరమైనదే. వీరు క్రియులో విశిష్టాద్వైతులే.

శిష్యుడు:- ఈ మధ్యకాలములో దీనిని ప్రవర్తింపజేసిన గురుపరంపర ఏది?

గురువు:- శ్రీకృష్ణుడు.

భగవద్గోచాయనులు

ద్రమిడాచార్యులు.

బ్రహ్మానంది. (టంకాచార్యులు)

గుహదేవాచార్యులు.

ఆచార్యభారుచి.

ఆచార్యకన్హ.

శ్రీమన్నాథమునులు.

శ్రీయామునాచార్యులు.

భగవద్రామానుజాచార్యులు.



(తండ్రి కుమారులకు వ్రాసిన లేఖలలోని సారాంశము బాలురకు పయోగపడునని కొంతమంది ఖితుల ప్రోత్సాహముచే ప్రచురించుచున్నాము.)

చిరంజీవి !

ఆశీస్సులు. బాగుపడదలచిన బాలుర దినచర్యనుగురించి తెలుపగోరిన యభిలాష ఎంతయు శ్లాఘనీయము. చివరకు ఫలితమేమైన కానియు దానితోమనకు పనిలేదు. వీలనన ఫలితమనునది భగవంతుని కృత్యము. భగవంతుడు మనకిచ్చియున్న బుద్ధి-యింద్రియములు- శరీరము- వీనినుపయోగించి ప్రయత్నించుచుండుట మాత్రము మన కృత్యము. బాగుపడవలెనని కోరికయుండి తదనుకూలప్రయత్నముల నేమిటక చేయువాడు తప్పక బాగుపడును. ఇందుల కేమాత్రము సంజేహములేదు. దానికి తగినమార్గమును-సాధనమును-అనలంబనమును- ఆధారమును మాత్రము అనుసరించవలయును. అట్టి అభ్యాసపరునకు సర్వేశ్వరుడు తోడ్పడును. ఒడ్డు-లావు-పొడుగు కలిగియున్నది గదాయని బెండకర్రను అవలంబనముగా బట్టుకొన్నవాడు సముద్రమునుండి ఒడ్డుకు చేరలేక మునిగిపోనక మానడుగదా !

కనుక మంచియోగ్యులైన తగిన పెద్దల నాశ్రయించి వారి యుపదేశానుసారము నడుచుకొనవలయును. ప్రతివిషయములోను మొదటి

నుండియు మన మనుభవము సంపాదించ దలఁగూడదు. పెద్దల యనుభవము పితృత్వార్జిత యావలె సుఖమును, శాంతిని, సమకూర్చును. కాయవ్యయమును, కాయశ్రమను తగ్గించును.

అట్టి పెద్దల నదుపదేశములను సత్పురుషుల సహవాసముచే వృద్ధినిందించుకొనవలయును.

వత్సా ! లోకానుభవముతో నేను చాలా చిన్నవాడను. అయినను నాకంటెను చిన్నవాడవై నాయనుభవములను మంచి యుద్దేశముతో తెలుసుకొనగోరినవాడవై యడిగితివిగాన నాకు తెలిసినంతవరకు అతిసంతోషముగా తెలుపుచున్నాను. ఇంతకంటెను ప్రతివిషయములోను నీవు పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయులవలన వినియే యుండువు. అయినను నీ శ్రేయస్సునే కోరిన వాడనగుటచే నీకె తెలుపుచున్న విషయములయందు తగినంత శ్రద్ధను జూపించగలవనియే యాశించుచున్నాను.

ప్రతిమనిషియు ముందు మంచలక్ష్యమును నిర్ణయించుకొన వలయును. లక్ష్యనిర్ణయమునూ అద్వైతము, పిసినిగొట్టుతనము, అశ్రద్ధ, అలసత్వము, అభిమానము, భయము కూడదు. మంచి ఉదారమైన లక్ష్యములేని మానవుడెప్పు

డును ఆభివృద్ధిలోనికి రాజాలడు. జన్మాంతర మందైననుసరే ఆలక్ష్యమును సాధించి తీరవలె నను పట్టుదలయున్నచో ఎట్టి లక్ష్యమునైనను సరే మానవుడు సాధించజాలనిదంటూలేదు. సర్వశక్తిసంపన్నుడైన సర్వేశ్వరుడే సత్సంకల్పునికి సంకల్పసిద్ధికై సర్వసహాయుడై నిలిచియుండు ననగా తదితరములుగురించిన సందేహము మన కేల ?

సామాన్యమానవులు ఉదార-ఉదాత్తలక్ష్యములను గొంతెమ్మకొరలని పరిహసించుటగాక. గాని దానికై గావించిన అవిరత సత్ప్రియత్నములు ఈజగ్గకుగాకపోయినను, మరొక జన్మకై నను ఫలించితీరును. ఇది ముమ్మాటికి సత్యము. గాలివిమానవిర్మాతనుగాని, రేడియోనిర్మాతనుగాని, స్వరాజ్యనిర్మాతనుగాని ప్రజలు ప్రారంభ దశలో పరిహసించుట మానిరా ? గాని చివరికు వారి పట్టుదలచే వారు ఫలప్రదులగుట ప్రజలు వారిని ప్రస్తుతించుటను మానిరా ?

— నిదుర మే లోక్కనుట —

“శరీరమాంద్యం ఖలు ధర్మసాధనం”

గనుక మొదట శారీరకసంబంధమైన విషయముల క్షుద్రముగ తెలిపెదను.

ప్రతిదినము నీవు తెల్లవారుజామున నాలుగున్నర గంటలకే మేల్కొనుట చాలా మంచిది. లేదా అయిదున్నర గంటలు దాటకుండునైనను మేల్కొంచవలయును. ఇట్లు లేచుట ప్రారంభ దశలో కొద్దిగా బాధకరముగా లోచివను కొన్ని

దినములు వరుసగా అభ్యసించితినా అటుపిమ్మట నీవు బలవంతముగ కొంతసేపటివరకు పరుండు నలెనని తలచినను పరుండుజాలవు.

సూర్యోదయ కాలమున నిదురపోవువారు తమ ప్రాణశక్తిని కోల్పోవుదురు. తద్వారా వారాయుస్సు ఊణించునని శాస్త్రజ్ఞులుబుద్ధురు. జీవులకు మాత్రమే ప్రాణశక్తిల సున్నువాడినో సూర్యుడు ప్రధానుడు. అందుచే సూర్యోదయాత్పూర్వమే నిదురలేచుటచే నీయందు ప్రాణశక్తి యభివృద్ధియై ఆదినమంతయు నీనుకొన్న నిర్మలమగును, అతిఉత్సాహవంతమునను యుండును.

నిదురనుండి మెలుకువ వచ్చిన వెంటనే ప్రక్కనుండి లేవవలెనే గాని లోకముగా ప్రక్కమీదనే ఉరుడియుండరాదు. లేచిన వెంటనే చల్లచుచినీటితో కండ్లను చూచుపర్వా యములు తునుచునుట కండ్లకును, చెవికినను జాలమంచిది.

నిదురలేవగానే ప్రక్కమీదనే గూర్చుండి వెంటనేతులుజ్జగించి నీయిందెడలమారు తలచు కొని “స్వామి! నీదయచలన నే యపాయమును లేకుండగ నీయండునశేరి నిద్రపోయితిని. రాత్రి నిద్రయందును గూక నీవు నన్ను కాపాడినటులనే పగటిపూటను గూక నన్ను కాపాడుమా! నారక్షణభారము నీది. నిన్ను నమ్మి నీకు ప్రీతిగా నీయాజ్ఞరూపమైన నానివశ్యములను నెరవేర్చెదను. నామనస్సు నుంచికార్యములందే యుండు నియమింపుము. ఎప్పటికిని నన్ను వంకర ప్రోవల బోనీయకుము నీకు సర్వదా పరతంత్రుడ

నగు నన్ను రక్షించు భారమునీది. లోకమందలి యున్న జీవులు సుఖవంతములై ఆనందించు గాక! తద్వారా నేను సుఖవంతుణ్ణి, ఆనందాత్ముడను! అగునటుల యనుగహించుమా! నీవు నాకిచ్చిన ఈశరీరేంద్రియబుద్ధులు, ధనధాన్యములు నాసోదరమానవులకున్ను, ప్రాణికోటి కిన్ని ఉపయోగపడునటుల ననుగ్రహించుమా అనిప్రార్థించుము.

ఇదిగాక యింకను నీకు యిష్టమయినటువంటి సంస్కృతశ్లోకములను తెలుగుపద్యములను చదువుటద్వారా గూడా భగవత్ప్రార్థననుజేయుము. విష్ణుమూర్తి, పార్థనను ఏభాషలో చేసినను చేయవచ్చునుగాని తదర్థమును మాత్రము పూర్తిగా చక్కగా తెలుసుకొని యుండవలయును. ('స్మరణీయ సోత్తరపాతములు' అను పేర పేరుగా చిన్నపుస్తకము ప్రచురించ బడినది.) ఇట్లు ప్రార్థించి నీయిష్టవైమునకు నమస్కరించిన తరువాత 10 లేక 12 గ్రుక్కలు చల్లని నీళ్ళనుగాని వేడినీళ్ళనుగాని త్రాగుట మంచిది. ఇందువలన నీకువిరోచనము చక్కగ నగును. అజీర్ణ ముండదు ఇంకను అనేక మంచి గుణములు దీనియందు గలవు. ఈ ప్రకారము తప్పక మంచినీళ్ళు త్రాగువారు నూరు సంవత్సరములు ఆరోగ్యముగ బ్రదుకుదురని నైద్యులు తెలుపుచున్నారు. నూరు సంవత్సరములు బ్రదికినను మానినను దేహారోగ్యము మాత్రము చక్కగా నుండు ననుటలో సందేహములేదు. రాత్రిపరుండునపుడే ఒకమంచి రాగిచెంబులో మంచినీళ్ళను పోసి

పైన మంచిమూత వేసి మంచము క్రింద యుంచుకొనవలయును. ఈ మంచినీళ్ళు దీపము వెలుతురున జూచి త్రాగుట మంచిది.

“త్రాగుటకు ముందు, వ్రాశిన వెనుక చూడుము” అను పెద్దలవాక్యము సదా జ్ఞాపకముంచుకొనుము.

తరువాత ఆదినమున నీవు చేయవలసియున్న ముఖ్యమైనపనులగురించి జ్ఞాపకము చేసుకొనుము ఆపనులను ఏవిధముగ నిర్వహించవలయునో గూడ నిర్ణయించుకొనుము. ఇటుల చేయుటచే కొన్నివిధులను మరచిపోవుటగాని, అప్పటి కప్పుడు తొందరపడి అందోళన పడవలసినవచ్చుటగాని యుండదు.

మల-మూత్ర-విసర్జన

దీనితరువాత వెంటనే బహిర్భూమికి పోవలయును. సూర్యోదయమునకు ముందుగనే మల మూత్రవిసర్జనము చేయుట చాలామంచి అలవాటు. ఇందువలన ఆరోగ్యము చాలా బాగుండును. కొంత మందికి ఉదయముననే మలవిసర్జనముచేయు అభ్యాసముండదు. అనుమానమున్నను లేకపోయినను తద్విసర్జనకై ప్రతిదినము నిర్ణీతసేళకు ప్రయత్నించు చుండవలెను. అభ్యాసము వలన కొన్నిదినములు గడచిన పిమ్మట నైనను ఫలితముకలుగగలదు. యిట్టి అభ్యాసము వలన చాలా మందికి చాలమంచి చేకూరగలదు. ఉదయముననే మలమూత్ర విసర్జనము చేయుక పోవుటచే కడుపులోనున్న మలములోని కొన్ని

పదార్థములు తిరిగి రక్తములో కలిసి అనేక జబ్బులకు కారణమగును.

మలమూత్రవిసర్జనానుమానము కలిగినవెంటనే ఆ యనుమానమును తప్పక నివృత్తి చేసుకొనవలయును. ఎంతటి తొందర పనులున్నను సరియే మలమూత్రములు వచ్చునపుడు బిగబట్టరాదు. అట్లు బిగబట్టినను, అవిరానపుడు బలవంతముగ వాటినిబహిర్గతము చేయబయల్పించినను చాల ప్రమాదము సంభవించును. రోగములు పుట్టును.

మలమూత్రముల విడుచునపుడు నోరు ముక్కు మూసుకొనవలయును. అట్లు చేయనిచో వాని నుండి వెలుపడు చెడ్డయావిరులు కడుపులోనికి బోయి యనేక రోగములను కలిగించును. మలమూత్రవిసర్జనమును గొంతుక కూర్చునియే చేయవలయును గాని నిలుచుండి చేయరాదు. మరియు ఆసమయమున నడుమునకు పట్టక లేవియు బిగించి యుండరాదు. బట్టనుగూడ చాలవదులు గకట్టుకొని యుండవలెను. లేనిచో మలమూత్రములు పూర్తిగా బయటికి పోక కడుపులో కొంత మిగిలిపోయి అనేక రోగములకు కారణము అగును.

ఏవరేగాని యెపుడేగాని మూత్రవిసర్జనకై పోయినపుడు తప్పక నీళ్ళను కూడ తీసుకొని పోయి మూత్రముతగిలిన దేహముభాగను చల్లని నీటితో బాగుగా కడుగుకొనవలయును.

మలవిసర్జనానంతరమున ఆస్థానమునున్న చక్కగా నీటితో కడుగవలయునే గాని కాగిత

ముచేగాని గుడ్డలచేగాని తుడుచుట వగైరాలగు చేయగూడదు.

మలవిసర్జనానంతరము ప్రత్యేకము చేసిన కొనిన చేతిని మట్టిపెట్టి బాగుగా శోమి కడుగుకొనవలయును. మలమూత్రములయందు ముఖశరీరమునకు హానిని కలిగించు దీవకణములు ఎన్నోయున్నవి. ఇవి భూతద్వముచేగాని కనిపించవు. ఈజీవకణములు బిగియేడిగముగ వైనను మనదేహములో ప్రవేశించినయెడల, అనేకరోగములకు కారణమగును. ఇట్టి జీవకణములను జంతుశక్తి మంచిమట్టికి గుఱచు. అనేక పర్యాయములు బాగుగా మట్టితో శోమి కడుగగాని ఈజీవకణములు నశించిపోవు. ఈజీవకణములు ఏమైన దూరియున్నా యా యెడల అనుమానముచేసి ఎవనుచేసికో నివృత్తువును నోటియం నుంచుకొన రావలయును. ఇతర పదార్థములేవియు తాకరావలయు వచ్చదు.

మలవిసర్జనానంతరము ఆస్థానమును మట్టితో కప్పివేయుట చాలా మంచిది. ఇందువలన ఆమలముయొక్క దుర్వాస వాయువులనను, అందలి అణువులు ఈగలు దోమలు సొగసుగు జంతువులనలనను నెలుదిక్కులకు వ్యాపించజాలవు. సిమ్మట నాచ్చుచేయును పూర్తిగా బాగుగా కడుగుకొని మూడుపర్యాయములు మంచినీటితో ఆచమనము చేయవలయును.

(తరువాయి మరుసటి గంచికలో.)

ఇంద్ర కృత
శ్రీ లక్ష్మీ స్తవ ము

(శ్రీవిష్ణుపురాణాంతర్గతము)



ప్రార్థనః

తాత్పర్యము

ఇంద్ర ఉవాచ.

ఇంద్రుడు పలికెను.

౧. నమామి సర్వలోకానాం ।
జననీ మబ్జసంభవాం ।
శ్రియ మున్నిద్రపద్మాక్షీం ।
విష్ణు - వక్షస్థల - స్థితాం ॥
౨. పద్మాలయాం పద్మకరాం ।
పద్మపత్ర - నిభక్షణాం ॥
వందే పద్మముఖం దేవీం ।
పద్మనాభ-ప్రియా మహం॥
౩. త్వం సిద్ధి స్త్వం స్వధా స్వాహా ।
సుధా త్వం లోకపావనీ ।
సంధ్యా రాత్రిః ప్రభా భూతిః ।
మేధా శ్రద్ధా సరస్వతీ॥
౪. యజ్ఞవిద్యా మహావిద్యా ।
గుహ్యవిద్యా చ శోభనే ।
ఆత్మవిద్యా చ దేవి త్వం ।
విముక్తి - ఫల - దాయినీ॥
౫. అన్వీక్షకీ - త్రియా - వార్తా ।
దండ-నీతి స్తమేవ చ ॥
సౌమ్యా-సౌమ్యై రగద్యౌః ।
త్వయైత ద్దేవి-పూరితం॥

౧. నమస్తలోకములకు తల్లియై, పద్మమందు దృవించినదై,
వికసించిన పద్మమువంటి నేత్రములుగలదై, విష్ణువు
యొక్క వక్షస్థలమందున్న లక్ష్మిని సేవించుచున్నాను.
౨. పద్మమును నివాసముగాకలిగి, పద్మమువంటి హస్త
ములు కలదై, తామరరేకులవంటి నేత్రముల గలదై,
పద్మమువంటి ముఖము గలదై పద్మనాభునికి ప్రియు
రాలైన లక్ష్మిదేవిని నేను సేవించుచున్నాను.
౩. అణిమాదిసిద్ధులునీవే, హవ్యకవ్యములు నీవే, హవిరాది
కములు నీవే, అమృతము నీవే, లోకమును పవిత్రము
చేయుదానవు నీవే, సంధ్యాకాలము, రాత్రి, ఉదయము,
ఐశ్వర్యము, బుద్ధి, శ్రద్ధా, విద్య అన్నియు నీవల్లనే
కలుగుచున్నవి.
౪. ఓ మంగళప్రదదేవీ! కర్మకాండకు ఉపాసనకాం
డకు, ఇంద్రజాల విద్యకు, మోక్షఫలప్రదమైన బ్రహ్మ
విద్యకు నీవే నిర్వాహకురాలవు.
౫. ఓ దేవీ! తర్క-విద్య, పేదత్రయము, శిల్ప-వాణిజ్య-
ఆయుర్వేదాదికము, రాజనీతి అన్నింటికి నిర్వాహకు
రాలవు నీవే. జగత్తునగోచరించు కాంత-మోర-రూప
మున వ్యాపించి యున్నావు.

౬. కా త్వన్యా త్వామృతే దేవి ।
సర్వ-యజ్ఞ-మయం-వపుః ।
అధ్యాస్తే దేవదేవస్య ।
యోగించిత్వం గదాభృతః॥

౭. త్వయా దేవి పరిత్యక్తం ।
సకలం భవనత్రయం ।
వినష్టప్రాయ మభవత్ ।
త్వయేదాసీం సమేధితం॥

౮. దారాః పుత్రాస్తథా గార ।
సుహృద్ధాన్య ధనాదికం ।
భవ త్యేత నృహాభాగే ।
నిత్యం త్వద్వీక్షణా న్నృణాం॥

౯. శరీరారోగ్య మైశ్వర్యం ।
అరి-పక్ష-క్షయ స్సుఖం ।
దేవి, త్వద్బృష్టి-దృష్టానాం ।
పురుషాణాం న దుర్లభం॥

౧౦. త్వం మాతా సర్వలోకానాం ।
దేవ దేవో హరిః పితా ।
త్వయైత ద్విష్ణునా చాంబ ।
జగద్వ్యాప్త చరాచరం॥

౧౧. మా నః కోశం తథా గోష్ఠం ।
మా గృహం మా పరిచ్ఛదం ।
మా శరీరం కళత్రం చ ।
త్యజేథా స్సర్వ-సావని॥

౧౨. మా పుత్రాన్ మా సుహృద్వర్గాన్ ।
మా పశూన్ మా విభూషణం ।

౬. ఓ దేవీ : సమస్త యజ్ఞమయమైన యోగిధ్యాసగమ్యమైన గదాభరుడైన దేవదేవుని పక్షస్థలమును నీవు తప్ప మరెవరు అధిష్ఠించగలరు ?

౭. ఓ దేవీ : నీవు విడుచుటచే మూహలోకములు నశించి నదైనవి-తిర్లి నీచే యిప్పుడు అవి వృద్ధిదొందింపబడినవి.

౮. భార్య, చిద్దలు, ఇండ్లు, మిత్రులు, భవనము, ధాన్యము మున్నగునవన్నియు సేరటాక్షమచేరనే పల్లవములు మనుష్యులకు అధించుచున్నవి.

౯. ఓ దేవీ : నీ కటాక్షమనకు పాత్రులైనవారలకు శరీరా రోగ్యము, ఐశ్వర్యము, శత్రునాశము, సుఖము మున్నగునవి దుర్లభములు రావు.

౧౦. ఓ తల్లీ : నీవన్నిలోకములకు తల్లని, దేవదేవుడగు శ్రీహరి తండ్రి. మీరిచ్చుచేతను భరావరాత్మకమగు జగత్తంతయు వ్యాప్తమై యున్నది.

౧౧. సర్వమును పవిత్రము చేయువాడా : నీవు మా భాగాల మును, మా పశులను, మా యింటిని, మా సొబుగ్రిని, మా శరీరమును, భార్యను విడుచుచుమా.

౧౨. సర్వేశ్వరుడగు శ్రీమహావిష్ణు పక్షస్థలమందుండువాడా :

త్యజేధా మమ దేవస్య |
విష్ణో ర్వక్ష - స్థలాలయే||.

౧౩. సత్వేన శౌచ-సత్యాభ్యాం |
తథా శీలాధిభి ర్దుఃఖైః |
త్యజ్యంతే తే సరా స్సద్యః |
సంత్యక్తా యే త్వయామలే||.

౧౪. త్వయా వలోకితా స్సద్యః |
శీలాద్యై స్సకలై ర్దుఃఖైః |
ధనై శ్వర్యై శ్చ యజ్యంతే |
పురుషాః నిర్గుణా అపి||.

౧౫. స క్లాఘ్య స్సగుణీ ధన్యః |
స కులీన స్స బుద్ధిమాన్ |
స శూర స్స చ విక్రాంతో |
యం త్వం దేవి, నిరీక్ష సే||.

౧౬. సద్యో వై గుణ్య మాయాంతి |
శీలాద్యా స్సకలా గుణాః |
పరాజ్ఞానో జగద్ధాత్రీ |
యస్య త్వం విష్ణువల్లభే||.

౧౭. న తే వర్ణయితుం శక్తా |
గుణాన్ జిహ్వోపి వేధసః |
ప్రసీద దేవి, పద్మాక్షి |
మాన్సాన్త్రం స్త్యాక్షీః కదాచన||.

శ్రీపరాశరః

౧౮. ఏవం శ్రీ సుంస్తుతా సమ్యక్ |
కస్యోద్యత్యా శత్రకతుం |
శృణ్వతాం సర్వదేవానాం |
సర్వభూతస్థితా ద్విజ||.

మా పుత్రులను, మా మిత్రులను, మా పశువులను,
మా ఆభరణములను, విడవకుండుమా.

౧౩. ఓ పవిత్రురాలా! నీవు యే నరులను విడుచుచున్నావో
వారి మానసికబలము, పవిత్రత, సత్యము, శీలము,
అన్నియు ఒక్క-మారుగ వారిని విడిచివేయుచున్నవి.

౧౪. నీ కృపాదృష్టి సోకినచో గుణహీనులైనను వెంటనే
శీలాది-సంపూర్ణ-గుణరాశితోను, సంపూర్ణైశ్వర్యాదుల
తోను, తులతూగుచుండురు.

౧౫. ఓ దేవి! నీ కృపాదృష్టిసోకినవాడే కొనియాడతగిన
వాడు, వాడే సుగుణరాశి, వాడే ధన్యుడు, వాడే ఉత్తమ
కులజుడు, వాడే బుద్ధికుశలుడు, వాడే శూరుడు, వాడే
పరాక్రమశాలి.

౧౬. ఓ విష్ణుప్రియా! జగన్మాతా! నీవెవనినుండి విముఖత
చెందెదవో వాడెంతటి సద్గుణవంతుడైనను, ఆ గుణము
లన్నియు వెంటనే అవగుణములగును.

౧౭. ఓదేవి! పద్మనయనా! నీ గుణముల వర్ణించ బ్రహ్మ
ణిహ్వకున్ను శత్రుముగాదు, నన్ను ఆసుగ్రహించుమా
మమ్ముల నెప్పుడును విడువకుమా.

♦ శ్రీపరాశరుడు ♦

౧౮. ఓ మైత్రీయా, ఈ విధముగా చక్కగా ముతించబడి
ఎవరికి కనుపించకుండగా, సర్వభూతముల యంత
రాత్మయందుండు లక్ష్మీదేవి దేవతలందరు వినుచుండగా
ఇటుల పలికెను.

శ్రీ ఉవాచ

౧౯. పరితుష్టాఽస్మి దేవేశ |
స్తోత్రేణానేనతే హరే |
వరం వృణీష్వ య స్త్విష్టో |
వరదాహం తవాఽగతా||

• ఇంద్రో ఉవాచ •

౨౦. వరదా యది మే దేవి |
వరాహో యది చాప్యహం |
త్రైలోక్యం న త్వయా త్యాజ్యం |
ఏష మే ఽస్తు వరః పరః||

౨౧. స్తోత్రేణ య స్సదై తేన |
త్వాం తోష్య త్యభి-సంభవే ||
న త్వయా న పరిత్యాజ్యో |
ద్వితీయాఽస్తు వరో మమ||

• శ్రీః ఉవాచ •

౨౨. త్రైలోక్యం త్రిదశశ్రేష్ఠ |
న సంత్యక్యోమి వానవ |
దత్తో వరో మయాఽయంతే |
స్తోత్రారాధన-తుష్టయా||

౨౩. య శ్చ సాయం తథా ప్రాతః |
స్తోత్రేణానేన మానవః |
మాం తోష్యతి న తస్యాహం |
భవిష్యామి పరాఙ్ముఖే||

శ్రీసరాశరుః

౨౪. ఏవం దదా వరా దేవి |
దేవరాజాయ వై పురా |
మైత్రేయ, శ్రీమహాభాగా |
స్తోత్రారాధన - తోషితా||

లక్ష్మీ పలికెను

౧౯. ఓ దేవేంద్రుడా! నీవు గావించిన స్తోత్రముచే నేను
మిక్కిలి ఆనందించితిని. నేను నీకు వరము లిచ్చుటకై
వచ్చితిని. నీకిష్టమైన వరమును కోరుము.

ఇంద్రు పలికెను

౨౦. ఓ దేవీ! నీవు నాకు వరము లిచ్చుచో, నేను వరముల
పొంద నర్హుడనైనచో, నీవిక యెప్పుడును ఈ మూడు
లోకములను విడువకుండవలెను. ఇదియే నా మొదటి
ముఖ్యవరము.

౨౧. ఓ సముద్రోరాజతనయా! నిన్ను స్తోత్రముచే నియత
ముగా స్తుతించువానిని నీవెన్నడును విడువకుండ నల
యును. ఇదియే నారెండవ వరము

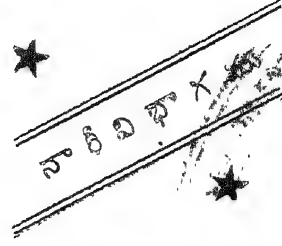
లక్ష్మీ పలికెను

౨౨. ఓ దేవేంద్రా! నీ స్తోత్రముచే ప్రసన్నురాలనైతిని. ఈ
మూడు లోకములను ఎన్నడును విడువనని వర
మొసంగుచున్నాను.

౨౩. సాయం-ప్రాతఃకాలములయందు ఏ మానవుడు ఈ
స్తోత్రముచే నన్ను ఆనందింపజేయుచో వాని నెన్నడు
విడువను.

శ్రీ పరాశరుః

౨౪. ఓ మైత్రయా! ఈవిధముగా దేవేంద్రునిచే స్తుతించ
బడి ప్రసన్నురాలై లక్ష్మీదేవి పూర్వమున దేవేంద్రు
నకు రెండు వరముల నొసంగెను.



నో ద్దా ప తా ర

క థ.

భ గ వ ద్వి ష య ని శే ష ము లు

శ్రవణాత్మి :

శ్రీమతి మ. రంగనాయకమ్మగారు



కొందరు రాక్షసులు దురుని గురించి తపస్సుచేయగా నాతడు ప్రత్యక్షమై వారి ప్రార్థన ననుసరించి అజయ్యములగు మూడు పట్టణములను ప్రసాదించి యవి మూడును చొక్కచో కూడినయెడల నా రాక్షసులకు మహా విపత్తు సంభవించునని చెప్పి యంతర్ధాన మయ్యెను. పిమ్మట ఇనుము, వెండి, బంగారము లతో నేరువేరుగ చేయబడిన ఆ పట్టణములలో నా రాక్షసులు నివసించుచు దేవతలను, వారిని పూర్చి యాగాదుల నాచరించు బ్రాహ్మణులను వాధింప చొరంగిరి. అందు మూలమున దేవత లకు బల ముడిగి రాక్షసులను జయింప జాల కుండిరి. అంతట వారు బ్రహ్మాదులను పురస్కరించుకొని యీశ్వరుని చెంతకేగి యా రాక్షసు లాపట్టణములతో వచ్చి యాగముల గావించు

పట్టణముల నాశనము గావించుటచే నేగిరి. తాము హవిర్భాగము లేక యలమటించు చున్నాము. గాన వారిని సంహరింపమని పార్థిం చిరి. అందుల కా రుద్రుడు వారికి నేనే ఆబలము నొసంగుటచే నాచేతులతో నిర్మూలింపజాల నని నుడివెను. ఇట్లు నిరాశులగు నా బ్రహ్మాది దేవతలు పాలసముద్రమునకేగి పురుషసూక్త మున శ్రియఃపతిని స్తుతింపగ నాతడు గరుడ వాహనారూఢుడై సేవసాయించి వారిరాకకు నిదానం బెరింగి 'మీరేల వారిని సంహరింపజాల రని' అడిగెను. దాని కా బ్రహ్మాదులు 'స్వామీ! వారు కొన్ని ధర్మముల నాచరించుచున్నారు. కొన్ని యజ్ఞముల ఆచరించుచున్నారు. కాన మేము వారిని జయింపజాల' మన స్వామి 'అట్ల గువో నేనే వారిని జయింతును. మీరు మీ

స్థానములకు పొందని యాదేశించెను. పిమ్మట నాత డొక వృద్ధబ్రాహ్మణాకారమును ధరించి తాటియాకుల పుచ్చకమును చంకనిడి చేతులలో దర్బల మంచుకొని వారి పట్టణముల కేగి తాను ధర్మశిష్టుడనుకొనునట్లుల కొంత ప్రసంగించి నారికి తమయందు విశ్వాసమును పుట్టించెను. అంత నా రాక్షసు లొక యాగమును ప్రారంభించిరి. ఈ వృద్ధు డదిగాంచి కొన్ని కుయుక్తులతో నారి వైదికశ్రద్ధను పోగొట్టి ఆయాగమును మాన్పించెను. సూర్యుని మాటలను విశ్వసించి ఆయాగమును మానుటయే గాక ధర్మశ్రద్ధా వికలులై రుద్రుని దూషింపదొడంగిరి. అంత నా పౌంధవృద్ధుడు రుద్రునికడ కేకి యనుచు లాతని దూషించుచున్నారని చెప్పెను. అంత నా యీశ్వరుడు కోపించి వారలను సంహరింప నుద్యుక్తుడాయెను. అట్టి తరి భూమి రథముగను మహామేరు వాతని ధనస్సుగను సర్వేశ్వరుడైతని బాణముగను త్రిపురసంహారమునకు సహాయము నొసంగిరి. రుద్రుడా సంరభముతో వారితో యుద్ధము చేసి ఆ బాణముతో వారిని సంహరించెను. పిమ్మట యజ్ఞయాగాదులు నిరాటంకముగ సాగుచుండుటచే దేవతలును హవిర్భాగము నందుకొని సుఖించిరి.

ఇట్లు కథానవిధానమంతయు నమ్మాళ్వారులు తిరువాయ్మొడియందలి పీఠపదిగొని 10వ తిరువాయ్మొలిలో నాల్గవ పాశురమున కెళ్ళి వేడతై కొణ్ణు పోయ్పురంపుక్కు వాయం కలందు ఉళ్ళు బేకం కైదిట్టు ఉయరుణ్ణ ఉపాయజ్జల్, అనెను శ్రీసూక్తితో సూచించిరి.

★ ఆళ్వారుల జ్ఞాన ముక్తాధారణము

ప్రతి దివ్యదేశమునందును నేంచేసియుండు ఆళ్వారుల విగ్రహము లన్నియు అంజలి ముక్తితో గాన్పించుచుండును. గాని నమ్మాళ్వారుల విగ్రహ మొక్కటి మాత్రమే జ్ఞాన ముక్తితో నుండును. ఇట్లుండుటకు కారణమిదే. ఆళ్వారుల భగవద్విషయము నందలి పంచమ శతకములోని యొరవ గళకముయొక్క యన తొలికను పురస్కరించుకొని నీవరింపబడుచున్నది

నమ్మాళ్వారులు సరిసారమందలి బిహాసచేతను పరమపదమునందలి ప్రానణ్యముచేతను, తహ తహలాడుచు భగవంతుని గాంచుటకు స్వయముగ మొరబెట్టుట కామినివలె దూతికలచు పంపుట. రాకమహిషివలె మట్టలెక్కుడు నని బెదరించుట మొదలగు న్యాపారముల గావించియు నవి నిర్భయము లగుటచే నిక ప్రాణముల నిలబెట్టుకొనుటకు సాయ మేమిది యాలోచించిరి అంత రాక్షీడారసానుభవ మున్నంతకు నుని నపుడు శ్రీకృష్ణు డాకస్మికముగ అంతర్ధాన మయ్యెను. అంత నా గోపిక లోపించిన వెతకి వెతకి కృష్ణుని గానక తమ ప్రాణములు నెలులయిన నిలబెట్టుకొనుటకై వారాకృష్ణచేష్టల నగాకరించినట్లు శ్రీవిష్ణుపురాణమున ప్రాయుగడ. నాలుల తాముగూడ నా భగవంతుని చేష్టల ననుకరించి తమ ప్రాణమును నిలబెట్టుకొన దలంచిరి. అందులకై వారు తమకత్యంత సన్ని కృష్ణావతారమూర్తియగు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ గావించిన లోకోపకారములలో వీరి మనస్సు

నాకరించిన అర్జును నుద్దేశించిన గీతోపనిష
దుపదేశము ననుకరించుటకై (సక్షిణే జ్ఞాన
ముద్రామ్) అనునట్లు శ్రీకృష్ణుడు ధరించిన జ్ఞాన
ముద్రను తాముకూడ ధరించి గీతాచార్యుని
వలె విరాజిల్లిరి. వీరి తల్లిగా రది గాంచి ఇవి
యేదైయినను మణిమంత్రోపధాదులవలన గలి
గిన వికారజాతమోయని శంకించి అందువలన
గలుగు వికారము నొంతును గానక భగవంతు
ననుకరించి మార్పాడుట ను బట్టియు ఆతనివలె
జ్ఞానముద్రను ధరించుటను బట్టియు భగవంతు
క్షీమేయం దావేశించె నని భ్రమించి తన పుత్రిక
స్థితినిగూర్చి తన నడుగవచ్చిన వారి కుపదేశించి
నట్లు యీ దశకమునందు వర్ణింపబడెను. తన
కుండు బిడ్డయందలి వాత్సల్యాతిరేకముచే నామె
భగవద్విశ్లేషముచే గల్గిన విరహవ్యధను భరింప
లేక ఇట్లనకరించి ధరించుచున్న దని ఎరుంగ
జేకపోయెను.

ఉపాసకునియశేధాను సంధానము

రామానుజ సిద్ధాంతమున మధ్వసిద్ధాంతము
నందువలె తేవాత్మపరమాత్మలకు వాస్తవ
భేదమే పరమార్థము. ఈ విషయమును తాము
గావించిన గీతా బ్రహ్మసూత్రములయందు శ్రీ
భాష్యకారులు పెక్కు ప్రమాణములతో
సమర్థించియుండిరి. తత్వ మిటులున్నను శ్రీవిష్ణు
పురాణమున,

శ్లో॥ మత్తస్యర్థ మహం సర్వం మయి సర్వం సహతనే
అహ మేవా వ్యాపౌ నిత్యః పరమాత్మా త్వసంప్రయః
బ్రహ్మసింధోః అహమే వాగ్రే తథా నైవ పరః పుమాన్

అని ప్రహ్లాదాశ్వాసునియొక్కయు

తిరువాయ్మొళి దివ్యప్రబంధము నందలి
యైవవ శతకములోని యూరవ దశకమునందలి
కడలో జ్ఞానంజైదేనుం యా నేయెన్నుమ్
ఇత్యాది యాశ్వాసులయొక్కయు అనుసంధా
నములు జీవపరమాత్మల కభేదమును నిషయిక
రించుచున్నవికదా? ఇది యెట్లు సమంజసమగు
చున్న దని ఒక యాశంక జనించుచున్నది.
దానికి భగవద్విషయమున నీక్రింది విధముగ
సమాధాన మొసంగబడినది.

తన దేహమునే యాత్మగా భ్రమించు
దృఢతర దేహభిమానికి వేరొండు గోచరించనట్లే
తాను భగవంతునకు శరీరభూతుడ ననియు
తనకు భగవంతు డాత్మభూతు డనియు దృఢ
మగు ననుసంధాన మలవడినచో ప్రహ్లాద
సమ్మాశ్వాసులవలె భగవంతుడుమా టలాడుట
కేమి యాశ్చర్యము! తాను భగవంతునకు
వేరైనవాడు గాడుకదా? కావుననే

తద్భావభావ మాపన్నః తథాపి సా పరమాత్మనా ।

భవత్యభేదీ భేదశ్చ తస్మాజ్ఞానకృతో భవేత్॥

అను శ్లోకమునందలి తద్భావభావమాపన్నః
అను సమస్తపదమునకు “తస్య భావ ఇవ భావః
యస్య సః తద్భావః తద్భావస్య భావః తద్భావ
భావః (తద్భావత్వమ్). తం ఆపన్నః” అను
విగ్రహవాక్యమును బట్టి పరమాత్మతో పరమ
సామ్యాపత్తిని పొందినవాడని అర్థము లభించు
చున్నది. ‘తదా’ అనుశబ్దమునకు ముక్తిదశయుల

(ఉదాహరణ 25 వ పేజీలో)

ప్రకటన.

మంచి పనిపాఠలచే, శాస్త్రీయముగా, మంచి లోహములతో తయారు చేయబడిన భగవద్వ్యగ్రహములు దొరకును.

ఇప్పుడు రెండు వీరలక్ష్మి విగ్రహములు సిద్ధముగా యున్నవి. ఒక్కొక్కటి ఎత్తు సుమారు 16 అంగుళములు తూకము సుమారు 2 మణుగులు ఖరీదు 1కి రూ 125/- పోస్టు - ప్యాకింగు ఖర్చులు వేరు.

సం. రంగారామి.

అర్థమూరు. (నయా) ద్వారపూడి.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా.



♦ శ్రీమాన్ ముద్రాణాలయము, మెయిన్ రోడ్, కాకినాడ. ♦

మీకు తెలుగు, యింగ్లీషు, హిందీలలో ఏవిషయమునైనను ముచ్చటగ ముద్దులొలుకు నటుల పకాలములో చక్కగా అచ్చువేసి అందివ్వగలము. రేణు చాల సరసము.

ఆఫీసును, లైను బ్లాకులు కూడ జింకులోగాని, రాగిలోగాని చక్కగా తయారుజేసి ఈయబడును.

జింకులో చ. అం. 1కి 0-6-0

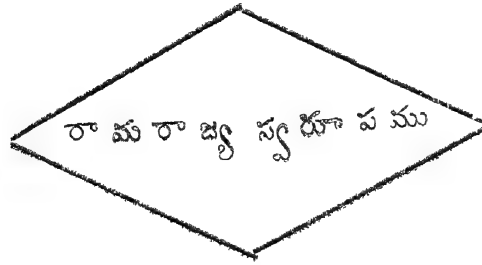
రాగిలో చ. అం. 1కి 0-12-0

చార్జి చేయబడను.

నగము సొమ్ము అడ్వాన్సుతో ఆర్డరు పంపవలసివది.

బ్లాకు కనీస ఛార్జీ రూ 2-0-0





(శ్రీమతి సా. తూ. వెం. భూదామణి.)



(కళ్యాణి పత్రికానువాదము.)

భారతవర్షమున అనేకరాజ్యములు ప్రతిష్ఠింపబడెను. ప్రతాపశాలులగు పెక్కురు రాజులు ధర్మబద్ధులై వాటిని పాటించిరి. నహుషుడు, యయాతి, శిబి, హరిశ్చంద్రుడు మొదలగు ప్రతాపవంతులగు చక్రవర్తులును దశరథునివంటి భగవదనుగ్రహపాతులగు చక్రవర్తులును తమ శరీరములను పరిత్యజించియైనను సత్యమును డిరి. వీరినందరను మనము శ్రద్ధాభక్తులతో స్మరించుచునే యుందుముగాని వీరి రాజ్యములను మాత్రము నహుషరాజ్యము శిబిరాజ్యము హరిశ్చంద్రరాజ్యము దశదధరాజ్యము అని స్మరించుటలేదు. గాని “రామరాజ్య”మని మాత్రము చెప్పుచు సర్వదా స్మరించుచున్నాము. రామునకును ఆయనరాజ్యమునకును ప్రేమతో శ్రద్ధాంజలి నర్పించుచున్నాము. దీనికి ముఖ్యకారణ మేమని మనము విమర్శించవలసియున్నది.

పరమాత్మయగు సారాయణుని రామావతారమును “మర్యాదపురుషోత్తముడని” చెప్పుటకు కారణమును పెక్కు రెరుంగరు. శ్రీరామచంద్రుడు సర్వోత్తమమగు మర్యాదలను ప్రతిష్ఠించెను. అతడు చక్రవర్తియగుమున్ను తన

పవిత్రచరిత్రమూలమున సర్వోత్తమమగు మర్యాదలను పాటించి లోకమునకు చూపించెను. ఒక

(తరువాయి ప్రక్కపేజీలో)

(23 వ పేజీ తరువాయి)

దనిఅర్థము. అభేదీభవతియనగా పరమాత్మతో జ్ఞానరూపముతో నుండుటలో భేదము లేనినాడగుచున్నాడని యర్థము. ఇక “భేదః అజ్ఞానకృతో భవేత్” అనగా దేవమనుష్యాది రూపమగు గోచరించుచున్న భేదము జీవుని కర్మరూపమగు నజ్ఞానముచే సంపాదించబడినది. గాని వాస్తవము కాదని యర్థము. -లేక

అసౌఖ్యచేతనుడు, తద్భావభావమాపన్నః యీశ్వర విషయకమగు నిరంతరధ్యానముతో కూడుకొనియుండుటను లభించినవాడై తదా అట్టి భావనాదశయందు అభేదీభవతితనను పరమాత్మకంటే వేరని భావింపడు భేదః తస్య అజ్ఞానకృతః-చేతనునకు (తాను పరమాత్మకంటే వేరనుభేదభావము ఆతనికిట్టి భావనారూపమగు జ్ఞానము లేకుండుటవల్లనే కలుగుచున్నది. అని అభియుక్తుల శ్రీసూక్తి కావున ఇందుమూలమున ప్రహ్లాదపరాంకుశప్రభృతుల యభేదానుసంధానం సాంప్రదాయవిరుద్ధంకాదు.

పురుషుడు సమాజము తనపరివారము మొదలగు వారితో నెట్లు ప్రవర్తింపవలయునో తన జీవ యాత్ర నెట్లు గడుపవలయునో పరమాత్మ ప్రాప్తికై ఎట్లుగుణముల, గాజించవలయునో త్యాగమును, తపమును, ఎంతవర కవలంబింప వలయునో యనెడు విషయములను తన లీల మూలమున ప్రత్యక్షీకరించెను. తాను రాజ్యాధి కారమును స్వీకరించినపిదప సర్వోత్తమముగు శాసనపద్ధతిని అర్థనీతిని, ధర్మనీతిని, సమాజనీతిని, స్థాపించెను. వీటి సమూహమునే రామరాజ్య మందురు.

ఇక మనము రామరాజ్యమన నేమియో దాని నెట్లు స్థాపించవలెనో విమర్శింపవలసి యున్నది. రామరాజ్యమన అన్నివర్గములకును, చెందిన సమస్తప్రభువులును తమ వర్ణాశ్రయ ధర్మముల పాలించువారుగను సచ్చరిత్రవరులు గను స్వకర్తవ్యనిష్ఠులుగను యుండిరి. కర్తవ్య నిర్ణయమును ఎవరికి తోచునట్లు వారు కల్పించుటకు వీలుగాకుండెను. తమ జీవనశకటమును వేదమార్గముతోను శాస్త్రవచనముల తోను ముందుకు సాగించుచుండిరి. ఇందుకు ఫలితముగ వారు రోగమునుగాని శోకమునుగాని భయమును గాని ఎన్నడును పొందక యుండిరి. ప్రతి వ్యక్తియు స్వధర్మపరాయణులుగను కామకోప లోభమోహమదవిదూరులుగను నుండిరి. ఒక రితో నొకరు కలహింపకుండిరి. అందుమూలమున స్వాభావికమగు ప్రేమ వృద్ధిపొందుచుండెను. ప్రతివ్యక్తియు గుణగ్రాహియు గుణసంపన్ను

డును. పుణ్యాత్ముడును జ్ఞానియును చతురుడునై యుండెను. ఆతని చాతుర్యము భగద్భజనయందును ఆధ్యాత్మికవిజ్ఞానమందును ప్రవర్తించుచుండెను గాని పరదార పరద్రవ్యాపహరణముల యందు గాకుండెను. ఆకాలమున మానవుల ఇట్టి కర్తవ్యపాలనప్రభావము పశుపక్ష్యాదులయందు కూడ ప్రవహించుట యొక మహదాశ్చర్యము. గోస్వామివాసినట్లుగజ పంచాశ్యములు కలిసి వర్తించుచుండెడివి.

దైహిక దైవిక భౌతికములనబడు పాపములు రామరాజ్యమున మచ్చునకై నను కానంబడకుండెను. ధర్మనియమములను తదంతర్గతమగు ఆరోగ్యనియమములను పాలించువారికి భయశోక రోగాది దైహికతాప మెట్లు సంభవించును? ఇక దైవికతాపములన్ననో స్వకర్తవ్యవిముఖులను అధార్మికవ్యక్తులను దండ్రించుటకై దండరూపముగా వాటిని భగవంతుడు కల్పించుచుండును. వాటికి రామరాజ్యమున అవలంబనమే లేకుండెను. ఇట్లు ప్రకృతిప్రభావితమగుతరి భౌతిక తాపములకు తావెచ్చట?

రామరాజ్యమున అంతరిక బాహ్య ఆర్థిక వైషమ్యములు బోత్తుగ లేకుండెను. ఆకాలపు మనుష్యులు సభాభవ సద్విచార పరమార్థములనే తమకు పరమలక్ష్యములుగా పరిగణించినవారగుటచే వారి యంతఃకరణలు ప్రసన్నములై వారు భగవద్భక్తిసుధా ధారలయందు ములుగుచు తేలుచు పరమపదాధికారులై యుండ వారి

యందు ఆత్మికవైషమ్య మెట్లునిలుచును? వారం తటను తమ స్వామినే సాక్షాత్కరించుచుండిరి. ఇట్లు ఆత్మికవైషమ్య మడుగంటగనే బాహ్య వైషమ్య మెటుపోయెనో కానరాకుండెను. ఎవ నికిగాని ఏపుడుగాని ఏవిషయముచుగూర్చిగాని గర్వించుటకును పెద్దపిన్న తనముచు పాటించుటకుగాని అవకాశమే లేకుండెను.

పర్వతములద్వారా వలయునన్ని మణిమాణి క్యము లొసంగబడుటచేతనో సముద్రాడు రత్నములను తీరమునకు విసరుచుండుటచేతనో విలాస వ్యాపారములు ఉత్సృంఖలములుగ విజృంభింపకుండుటవలనో ప్రతివ్యక్తియు తన కర్తవ్యములను పాలించునిష్ఠలోనిమగ్నుడై యుండుట చేతనో ముద్రయనునది బాత్తుగ లేకుండుట వల్లనో రామరాజ్యమున ఆర్థికవైషమ్యము అడుగంటెను. అనగా రామరాజ్యమున విపుల వ్యాపారములు లేవని భ్రమింపరాదు. నైశ్యులు తమకర్తవ్యదృష్టితో గొప్ప గొప్ప వ్యాపారములను చేయుచునే యుండిరి. గాని రామరాజ్యమున వస్తువులన్నియు మూల్యములేకనే అమ్మబడుచుండెను. ఎవనికి ఏవస్తువుకావలసియున్నను వాడావస్తువును వలయునంత బజారునుండి పొంద

గలుగుచుండెను. కావుననే అపుడు విశేషముగ వస్తుసంగ్రహశావశ్యకత లేకుండెను.

రామరాజ్యమున పాపమేలేకుండుటచే అపరాధులే లేకుండిరి. గోస్వామిచెప్పినట్లు రాజ్యమును చక్రవర్తియగు శ్రీరామచంద్రుడేపుడైనను ప్రజల కాథ్యాత్మికజ్ఞానమునుగూర్చి చెప్పదలచినచో వారి యెదుట చేతులు జోడించి నేను తమ యాజ్ఞాఅయినచో కొంచెము విన్నవించబోవుచున్నాను. మీయమందిదని తోచినచో వినుడు. అట్లు తోచకున్నచో ప్రమాదవశమున నే నేదైన నీతిబాహ్యమగు మాటను చెప్పినను వెంటనే నన్నడ్డివేయును' అని విన్నవించుచుండును. ఇందువలన రామరాజ్యమున ప్రజాప్రభువుల కెట్టి సంబంధ ముండెడిదో సుస్పష్టముగ తెలుయుచున్నది. ఈ రాజ్యమున ప్రతివ్యక్తియు ఉభయలోకములను సఫలపరచెను ఇట్టి మర్యాదామండితమగు రాజ్యము ఎన్నడును స్థాపించబడజాలదు, ఇట్టి మహత్తరమగుటచేతనే ఇన్ని యుగములు గడిచినచూ సేటికి భారతీయులు పవిత్ర రామరాజ్యమును స్మరించుచునే యున్నారు.



★ పూర్వాధ్యాయముతో గల సంబంధము

క్రిందటి అధ్యాయమున అర్జునుడు ఆస్త్ర, బండు, మిత్రాదుల గాంచి కృపావిష్ణులంత రంగుడై విలపించుచు ఊత్రియకులోచితమైన ధర్మయుద్ధమునుండి విరమించెను. శ్రీకృష్ణపర మాత్మ యన్ననో, అర్జునుని మిషగాగొని వైదిక, పరమవైదిక ధర్మసంస్థాపన పురస్కర ముగా భూ భారమును పరిహరించుటకై యవత రించెను గాన యెట్లైనను ఆతని యజ్ఞానమును పరిహరించి యుద్ధోన్ముఖుని గావించి తన యవ తార ప్రయోజనమును సఫల పరచుటకై ఆతని విషాద బీజమును సయక్తికముగను, సప్ర మాణమునుగను యీ అధ్యాయమున పరిహరించు చున్నాడు.

★ అధ్యాయ నామ నిర్వచనము

ఒక అధ్యాయమున అనేక విషయములు ప్రతిపాదించబడినను అందేది ముఖ్యతమముగ భగవానుడు సంకల్పించి యుపదేశించెనో ఆపే రాయధ్యాయమున కుంచబడినది. అట్టి అధ్యాయమునకు సాంఖ్యయోగమనిపేరు. “ఏషా తే భూతా సాంఖ్యేబుధ్ధి” అనెను శ్లోకవ్యాఖ్యా నమును శ్రీభాష్యకారులు “సంఖ్యా-బుధ్ధిః, తయా అవధారణీయం (ఆత్మతత్వం) సాంఖ్యం” అని సాించిరి. ఇందు మూలమున సాంఖ్య

మనగా ఆత్మతత్వమని యర్థము తేలుచున్నది. “పురుషం నిర్గుణం సాంఖ్యం” అనెను తౌ సనిషద ప్రసిద్ధినిబ్ధి పరమాత్మయందు వలెనే జీవాత్మ యందును సాంఖ్యశబ్దము ప్రయోగించబడుట ప్రసిద్ధము. ఆత్మానాత్మ వివేకము లేకుండుటచే అర్జునునకు శోకము కలుగించెనుగాన ఆతని కష్ట జ్ఞానము కలుగ చేయవలసియున్నది. మరియు ప్రధమషట్కమునందు కర్మజ్ఞానయోగములు లెస్సగా ప్రతిపాదించ బడుచున్నది. అందు మొదటిదియగు కర్మయోగమునకు ఆత్మ తత్వ మవశ్య జ్ఞాతవ్య మగుటచేతనుగూడ యీ అధ్యాయమున అదియే ప్రధానముగా ప్రతిపా దించబడుటచే దీనికా పేరుంచబడినది.

★ ఇందుచెప్పబడిన విషయములు

ఇందు మొదటిశ్లోకమున గీతోపదేశని త్తమును చింపబడెను. రెండు మూడు శ్లోకములయందు అర్జునునిదుఃఖము పండితులకు తగనిదియపరలోక ధియు అపకీర్తి పాలుగావించునదియు కావున పరిత్యజించుని శ్రీకృష్ణు డర్జునున కుపదేశించెను. నాలుగైదు ఆరుపేనినుదిశ్లోకములయందు పరమ పురుషుడుపదేశించిన యుద్ధోన్ముఖము క్రమముగ మోక్షసాధనమగుటచే హింసితహింసని ఎదుంగక అర్జునుడు దానిని ప్రతిపేదించుచున్నాడు. ఏకవ శ్లోకమున పరమరహస్యమును వేదాంతాగ్రమును

‘అడుగక నుడువరాదను’ న్యాయముచే ఆర్తితో శరణాగతిని గావించి ప్రశ్నించిన శిష్యుని సంతతి సూచించబడెను. తొమ్మిదవశ్లోకమును అర్జునుని యుద్ధవిరహానిశ్చయము తెలుపబడెను పదియవశ్లోకమున భావిగోపదేశము సూచింపబడెను. పదకొండవశ్లోకమున వివేకవంతులు ఆత్మలనుగురించిగాని దేహములనుగురించిగాని దుఃఖించుట యనుచితమని సంగ్రహముగా శ్రీకృష్ణు డర్జునున కుపదేశించెను. పన్నెండవ శ్లోకముమొదలు పదునెనిమిదవ అధ్యాయము వందలి అరవైయారవ శ్లోకమువరకు శ్రీకృష్ణు డర్జునున కుపదేశించిన గీతాప్రబంధముగుటచే యీశ్లోకము గీతాశాస్త్రమునకు ప్రథమశ్లోకము ఈ శ్లోకము మొదలు “దేహీ-నిత్య మవధ్యోయం” అను శ్లోకమువరకు యీ అధ్యాయమున ప్రధానప్రతిపాద్యమగు ఆత్మతత్వ ముపదేశింపబడుటచే యీ శ్లోక మాయుపదేశమునకు మొదటిశ్లోకము. ఇంతాత్మనిత్యత్వమున్నూ ఆత్మలకు పరస్పరమున్నూ పరమాత్మతోనుగల వాస్తవ భేదమున్నూ ఉపదేశింపబడెను. పదమూడవశ్లోకమున ఆత్మ నిత్యమగుచో దానికి జననమరణాది ప్రతీతి వ్యవహారములు ఎట్లు కుదురుచున్న వను శంకకు సదృష్టాంతముగా సమాధాన మొసంగబడెను. పదునాల్గు పదిహేను శ్లోకములయందు ఆత్మనిత్యత్వప్రకరణ పర్యవసానమున చెప్పవలసిన “శీతోష్ణాది సుఖ దుఃఖముల నొసంగు యింద్రియములకు విషయములతోగల సంపర్కమును సహించువాడు మోక్షమున కర్హుడగును.” అను విషయము

తాత్పర్యాతిశయవశమున ముందుగానే చెప్పబడినది. పదహారవశ్లోకము మొదలు ముప్పదియవ శ్లోకమువరకు పూర్వము చెప్పబడిన ఆత్మలకు నిత్యత్వమున్నూ శరీరములకు అనిత్యత్వమున్నూ ఉపపాదించబడుచున్నది. 17 వ శ్లోకమున ఆత్మ నిత్యత్వము సహేతుకముగను సంపాదింపబడెను. 18వశ్లోకమున దేహములకు వినాశత్వమే స్వభావమని చెప్పబడెను. 19 వ శ్లోకమున శస్త్రాదులకును ఆత్మలకును చంపుట చంపబడుట యను నవి యసంభావితములుగాన నట్లు తలచుట మూర్ఖతయే యని చెప్పబడెను. 20 వ శ్లోకమున ఆత్మనశించనిదిగాన దానికేవిధములగు వికారములులేవని నిర్ణయింపబడెను. 21 వ శ్లో॥ ఇట్లరింగినవాడు ఆత్మనాశనమున కెన్నడును కర్తయును ప్రేరకుడును కాడని చెప్పబడెను. 22 వ శ్లోకమున ఆత్మ నశింపకున్నచు రమణీయ భోగ సాధనములగు శరీరములు నశించినను కళ్యాణ తరమగు “యుద్ధమృతులకు” దేహప్రాప్తి నిశ్చితముగాన అందులకై దుఃఖింపతగదని సోదాహరణముగ నిరూపింపబడెను. 23, 24 శ్లోకములయందు వెనుకచెప్పబడినఆత్మనిత్యత్వమే ధృడీకరింపబడెను. 25 వ శ్లో॥ న ఆత్మ నిత్యత్వ సమర్థనము నుపసంహరించుచు దానిని గూర్చి విచారించరాదని ఉపదేశింపబడెను. ఇంతవరకు శరీరముకంటె వేరగు నాత్మ నంగీకరించు ఆత్మికులకు ఆత్మలనుగూర్చి దుఃఖింపరాదనిచెప్పి 26, 27 శ్లో॥ ల యందు దేహమే యాత్మయనెడు నాస్తిక దృష్టిలోనైనను దానినిగూర్చి విచారించరాదని సమర్థించబడెను. 28 వ శ్లో॥న నిత్య

మగు వస్తువునకు అవస్థలుమారుటచే కలుగునట్టి శోకావేశము మనుష్యాది భూతముల విషయమై కలుగరాదని చెప్పబడెను. 29 వ శ్లోకమున శరీరముకంటె వేరగు నిత్యాత్మ వివేకముగల ఆస్తికుడు లోకమున దుర్లభుడని చెప్పబడెను. 30వ శ్లోకమున ఆత్మనిత్యమన్నా దేవాదిపైషమ్యము శరీరగతమున్నా అగుటచే ప్రపంచమున నేపాశిని గూర్చియు శోకించరాదని యుపదేశించి అస్థానకారుణ్యము నివారించబడెను. 31వ శ్లోకముమొదలు 34వ శ్లోకమువరకు అర్జును ఁకుకల్గిన ధర్మమగు యుద్ధమునందలి అధర్మ బుద్ధి పోగొట్టబడుచున్నది. 35, 36వ శ్లోకముల యందు ఆనమయమందు కలిగిన కరుణ అనమంజనమని పరిహరించబడుచున్నది. 37వ శ్లోకమున యుద్ధలాభాలాభములు రెండును అర్జును నకు శ్రేయోదాయకములని ప్రోత్సహించబడు చున్నది. 38వ శ్లోకమున ముముక్షువు యుద్ధము నెట్లు గావించవలెనో చెప్పబడెను. 39వ శ్లోకమున కర్మయోగోపదేశము ప్రారంభమయ్యెను. 40వ శ్లోకమున కర్మయోగమహత్మ్యము చెప్పబడెను. 41వ శ్లోకముమొదలు 44వ శ్లోకమువరకు కామ్యకర్మ విషయకబుద్ధికంటెమోక్షసాధనమగు కర్మవిషయకమయిన బుద్ధి శ్రేష్ఠమని చెప్పి కర్మకుల నిందించెను. 45, 46 శ్లోకములయందు ముముక్షువైనవాడు వేదము నెట్లు ప్రమాణముగా పరిగ్రహించవలెనో తెలుపబడెను. 47, 48 శ్లోకములయందు స్వాతికుడుగు ముముక్షువు కర్మల నాచరించవలసిన విధాన ముపదేశించబడెను. 49 శ్లో. మొదలు 52వ శ్లోకమువరకు కర్మయోగ

ములో అంతర్భుతమైన జ్ఞానాంశముక్క- ప్రాధాన్యము ప్రతిపాదించబడెను. 53వ శ్లోకమున కర్మయోగమునకు ఫలమగు స్థితప్రజ్ఞతయు తన్మాత్ర లకమగు ఆత్మావలోకనమును చెప్పబడెను. 54వ శ్లోకమున అర్జునుడు స్థితప్రజ్ఞని గూర్చి ప్రశ్నించెను. 55 మొదలు 58వరకు నాలుగు శ్లోకములుచేతను స్థితప్రజ్ఞనిముక్క- నాలుగవశ్శలున్నా వ్యుత్క్రిమముగా చెప్పబడెను. 59వ శ్లోకముమొదలు 68 వ శ్లోకమువరకు యింద్రియములను జయించుట దుష్కరమనియు వాటిని సుకరముగా జయించు ఉపాయమును చెప్పబడెను. 69 శ్లోకముమొదలు అధ్యాయాంతము వరకు తేంద్రియవక్కు కలుగు ఫలము ప్రతిపాదించబడెను.

స్థితప్రజ్ఞావశ్శ

స్థితప్రజ్ఞావశ్శయనగా నిష్కామకర్మయోగా నుష్ఠానమువలన పుట్టునట్టియు యోగమనబడు ఆత్మావలోకనమునకు సాధనమగునట్టియు ఒక అవశ్శ ఇయ్యది “యతమాన, వ్యతిరేక, ఏకేంద్రియ, వశీకరణ” యనబడు నాలుగంతరములుగ నుండును. ఈ నాల్గవశ్శలును పరినిష్పన్నమైన కర్మయోగికి ప్రకృతిసంబంధరహితమగు శుద్ధాత్మస్వరూపము సాక్షాత్కరించును. దీని మూలమున పరమాత్మప్రాప్తికి అవ్యవహితమగు సాధనమైన భక్తియోగము సిద్ధించును. ఎట్లనగా సర్వాభరణభూషితుడును, సర్వాంగ సుందరుడునునుగ నొక రాజపుత్రుడు అత్యంత బాల్యముననే దొంగలవశ్శమై మహారణ్యమునకు

గొనిపోబడెను. అచ్చట నా దొంగ లాతని యాభరణముల నపహరించి కాలుసేతుల బంధించి విడిచిపోయిరి. దైవవశమున వెదుళ్ళకై యచ్చటికేతెంచిన మేదరి యొకడాపిల్లవానిని గాంచి, కృతావ్యచేతస్కుడై యాపిల్లవానిని తనయంటికి గొనిపోయి ప్రేమతో సాకదొడంగెను. అంత నాబాలుడు ఆమేదరినే తన తండ్రిని గను, ఆతని భార్యనే తన తల్లినిగను భావించుచు ఔరసపుత్రినివలెనే పెరుగుచు వారి దైవికకృత్యములలో తోడ్పడుచుండెను. ఇచట యాబిడ్డని తండ్రియగు మహారాజు తన యల్లారు ముద్దుబిడ్డను గానక దుఃఖితుడై యంతటను వెతికించుచుండెను. ఈబిడ్డను జన్మించినప్పుడు జాతకర్మాదుల జేయించి సాముదిక్ కలక్షణముల గుర్తించి జాతకమును వ్రాసిన పురోహితుడు దైవవశమున నీబిడ్డడు పెరుగుచున్న గ్రామము నకు వచ్చుట తటస్థించెను. వీధులలో తట్టల నమ్ముకొనుచున్న మేదరిననుగమించు యాబాలకుని గాంచి లక్షణములను బట్టి తన రాజపుత్రుడే యని నిశ్చయించి యామేదరివలన యాబిడ్డని నిజవృత్తాంతమెరింగి బిడ్డా! నీతండ్రి యొక సార్వభౌముడు. నీవనుకొనిన వీరు నిజముగ నీ తల్లిదండ్రులు కారు. దురదృష్టవశమున నీవు వీరి పాలబడితి వని యాతని వాస్తవస్వరూపము వెల్లిబుచ్చెను. అంత నాబాలుడు తన నిజస్వరూపమునెరింగి ఆశ్చర్యచకితుడై తన తండ్రిని జేరు మార్గముపదేశింపుమని యాతని పాదములపై బడి ప్రార్థించి యాతడుపదేశించిన మార్గమును తప్పక యవలంబించి తన తండ్రి సాన్నిధ్యమును

జేరి సకలవిధసన్మానములతో స్వీకరింపబడి తన తల్లిదండ్రుల నానందాబ్ధి నోలలాడించి తానును నిరతిశయానందము ననుభవించినట్లే యీ చేత నుడును తన ప్రాకృత కర్మలచే నపహరింపబడి అపహతపాపృత్వాది గుణభరణములగోల్పోయి ప్రాకృతికగుణములచే బంధింపబడి సంసారమహారణ్యమున విశువబడెను. పిమ్మట నేదోయొక కులీరునింట సాకబడి వారినే తన తల్లితండ్రులని భావించుచు వారి కులవృత్తుల కలవడి పెరుగుచుండగా భగవత్ప్రేరణచే తన లక్షణముల జక్కగ నెరింగిన దివ్యదేశికులవలన తన నాస్తవ స్వరూప మెరింగింపబడుచు. అంత నీ జీవుడు తన నిజస్థితిని పొందుటకు తహతహలాడుచు యా దేశికుల మూలమున తన నిరుపాధిక తలిదండ్రులగు శ్రీ నారాయణుల సారూప్య సాలోక్య సామీప్య సాయుజ్యముల నందుటకు వలయు మార్గముల నెరింగి అచిరకాలమున స్వస్వరూపమును లభించి శ్రీ వైకుంఠమున శాస్తవత మహానందము నందుచుండును. కావున నీజన్మమున మోక్షేచ్ఛవోడమిన ప్రతివ్యక్తి యును తన కర్మమగు నిష్కామకర్మ యోగము నవలంబించి దాని మూలమున నీ స్థితప్రజ్ఞావస్థను దానివలన స్వాత్మసాక్షాత్కారముకు తన్మూలమున భక్తియోగమును దానికి వెనువెంటనే మోక్షమును పొందవలసియున్నది.

ఈయథ్యాయమున 54వస్తోకమున అర్జును డీ స్థితప్రజ్ఞావస్థను గూర్చి శ్రీకృష్ణుని “స్థితప్రజ్ఞని స్వరూప మెట్టిది, అతడు దేనిని గూర్చి మాట్లాడును? ఆత డెట్లునుసంధించును? ఆత

దేవుని ప్రవర్తించును? అని నాలుగు ప్రశ్నలడిగెను. 'స్థితప్రజ్ఞస్య' అను ప్రశ్నవాక్యము నందలి "కిం భాషా" యని నాచనిక వ్యాపారమును "కిం ప్రజ్ఞేత" యని కాయక వ్యాపారమును 'కిం మాసీత' యని మానసవ్యాపారమును ప్రశ్నించెను అని దేశికులు.

శ్రీకృష్ణుడు వాటికి ప్రత్యుత్తరమొసంగుచు స్థితప్రజ్ఞనియొక్క మైనిచెప్పబడిన నాల్గవర్ణలను వ్యుత్క్రమముగా నుపదేశించెను. కర్మయోగి మొదట తన బాహ్యేంద్రియములను విషయములనుండి మరల్చి, మనస్సును ఆత్మప్రవణమగునట్లుగా ప్రయత్నించవలెను. దీనికి యత మానసితి యని పేరు. ఇదియే స్థితప్రజ్ఞని ప్రథమావస్థ. ఇయ్యది..

“యథా సంహరతే యా యం కూర్మాంగనీవ సర్వకః ।

ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥”

అను 58 వ శ్లోకమున చెప్పబడెను.

బాహ్యేంద్రియములు బలవంతముగ విషయములనుండి మరల్చబడినను మిగిలియున్న రాగద్వేషాదిదోషములచే కలుషితమగు మనస్సు తిరిగి వాటిని విషయములయందు ప్రవర్తింపజేయుచు తాను ఆత్మభ్యానమునందే నిలవజాలక యుండును. కావున పక్వముగాక మిగిలియున్న రాగద్వేషాదులను విషయములయందలి బౌద్ధాసీన్యముచేతను వాటిని అభినందింపకుండుటచేతను క్రమముగా పక్వము గావింపవలెను. దీనికి “వ్యతిరేకస్థితి”యనిపేరు. ఇయ్యది “య స్సర్వాత్మానభిసేషాః తత్తత్ప్రాప్య శుభాశుభం

నాభినందతి న ద్వేషి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా”

ఇట్లు రాగద్వేషములు పక్వమైనను అనాది నుండియు విషయముల సనుభవించుచుండుటచే నిరూఢమైయున్న వాసనమాత్రము ఆత్మానుభవప్రవణమగు మనస్సును కలతపెట్టుచుండును. భర్తను ద్వేషించు స్త్రీకి ఫర్వాలంకరణభూషితుడగు నా యువకుడగు భర్తను చూపించి చూపించి క్రమముగ నాతనియందా సక్తురాలను గావించినట్లే యీ మనస్సునకును నిరశీలయానందరూపమగు ఆత్మస్వరూపమును చూచుచూపి దానియందభిరుచిని పుట్టించి క్రమముగ కొంతకాలమునకు బాహ్యవిషయ వాసనాజాలమును పెల్లగించి పారవేయవలెను. ఇది “ఏకేంద్రియస్థితి” యనబడును. ఇది..

“దుఃఖేష్య సుద్విగ్మమనాః సుఖేషు విగతస్పృహః

వీతరాగభయకౌరః స్థితః యోగీ దుఃఖతే॥”

అనెడు శ్లోకమున చెప్పబడెను.

ఇట్లు సమస్తవాసనలును వినిర్మూలంపబడుటచే బౌద్ధాసీన్యముగూడ సంభవించుట నివారణము లేదుగాన పరమమైన రాగ్యదశ చేకూరును ఇదియే “వశీకారస్థితి” యనబడును. ఇయ్యది జ్ఞాననిష్ఠకు చరమావధి. ఇది..

“ప్రజహతి యథా కామాన్ సర్వాన్ పార్శవః కురోగచాన్

ఆత్మస్యే వాత్సనా తుష్టః స్థితః ప్రజ్ఞా ప్రదో భవతే॥”

అనెడు శ్లోకమున చెప్పబడెను.

ఇదియే యోగమనబడు ఆత్మానలోకనమును సాధించును. ఆ యవలోకనమే క్రమక్రమముగ

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ జ్యేష్ఠమాన సభ

చీ రా ల

వికృతినామ సంవత్సర జ్యేష్ఠ ఒశుళ త్రయోదశి మంగళవారము నుండి అమావాస్య
గురువారం వరకు (13-6-1950 నుండి 15-6-1950 వరకు)

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండూరి ఇశైవిల్లి శ్రీనివాస రామానుజాచార్య స్వామివ
అధ్యక్షతక్రింద వైశ్యపితామహ కొత్తమాను రంగనాయకులుగూర్తూరి తోటలో జరిగినది.

—♦ విచ్చేసిన పండితులు ♦—

1. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొ. యి. శ్రీనివాసరామానుజాచార్యులుగారు.
2. ,, శ్రీశ్రీశ్రీ యతిరాజ సంపత్కుమారజీయర్ స్వామివారు.
3. ,, తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు.
4. ,, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు.
5. ,, నడాధూరు గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు.
6. ,, శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు.
7. ,, దాస శేషుగారు

స్త్రీ లు

1. శ్రీమతి ముడుంటై రామానుజమ్మగారు.
2. శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు.

—♦ సభాకార్యక్రమ వివరములు ♦—

13-6-50 మంగళవారము

ఉదయం 8 ఘంటలకు తోటలోనుండి జోడుసన్నాయిమేళముతో కాలినడకతో నిడుక
ఉత్సవము ప్రారంభించబడెను.

9 ఘంటలకు వైదిక లాకిక ప్రార్థనలతో సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడెను
అధ్యక్షవరణము, కార్యదర్శి నివేదిక అయినతర్వాత అధ్యక్షభాషణము తె. కం. గోపా
చార్యులుగారి ఆశీర్వాచన శ్లోక ఉపన్యాసములతో సభ ముగింపుచేయబడెను.

మధ్యాహ్నము శ్రీ అద్దంకి అయ్యవార్లంగారి తిరుమాళిగలో స్త్రీలసభ ప్రారంభం
శ్రీ ముడుంటై రామానుజమ్మగారి ఉపన్యాసముతో పూర్తిచేయబడెను

సాయంకాలము 4 ఘం|| సభాస్మారంభమై శ్రీమాన్ జ. గోపాలకృష్ణమూచార్యులు గారు
 “భగవద్గీతాసారము” వశ్వేదతాంతర్యలింగములతో నుపన్యసించిరి.
 అధ్యక్షులు దానిని నివరించుచు విపులముగ మాట్లాడిరి. సభికులలో
 నొకరు జిజ్ఞాసశబ్దార్థమునుగూర్చి ప్రశ్నించగా తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు దానినిగూర్చి సమాధానమొసగుచు విపులముగా నుపన్యసించిరి. యంతటితో నుదయించిన భార్యుర్రు చేయబడినది.

14-6-50 బుధవారము.

ఉదయం 7 ఘం|| తిరువీధి ఉత్సవము స్వస్తి వాచనములతో స్మారంభమైనది.

8 ఘం|| సభా స్మారంభము.

అధ్యక్షులవారి “శ్రీవల్లభీతి” అను శ్లోకార్థోపన్యాసము జల్లన తర్వాత
 శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారి చరమశ్లోకార్థ వివరణ ఉపన్యాసముతో సభ పూర్తి చేయబడినది.

స్త్రీల సభ

మధ్యాహ్నము శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు సభావేదికలోనే ప్రశ్నేకము.
 స్త్రీలకు ఉపన్యసించిరి.

సాయంకాలము శ్రీశ్రీశ్రీ జీయర్ స్వామివారి భక్తిప్రపత్తులనుగురించిన ఉపన్యాసము,
 పరస్పర విరోధిసూక్తిపరిహారము.

అధ్యక్షులు పై ఉపన్యాస విమర్శ, తర్వాత శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులవారి కథోపనిషత్తునందలి మూడవవల్లి ఉపన్యాసముతో సభ పూర్తి చేయబడినది.

15-6-50 గురువారము.

ఉదయం 7 ఘం|| తిరువీధి స్వస్తి వాచనములతో స్మారంభమైనది.

8 ఘం|| సభాస్మారంభమై శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యుల వారి
 “అర్చిరాది మార్గోపన్యాసము” తర్వాత శ్రీ గొల్లపూడి నారాయణగుప్తగారి ప్రశ్నలకు సమాధానములు ఆల్వార్ల భక్తినిగూర్చి ప్రశ్న, తదితర ప్రశ్నలు.

శ్రీ ల స భ

మధ్యాహ్నము శ్రీమతి మడుంబై రామానుజమ్మగారు ఉపన్యసించిరి.

సాయంత్రము శ్రీ దాస శేషుగారు శ్రీవైష్ణవహి్నితోపన్యాసము, దేశికప్రబంధమునకు వారు వ్రాసిన అనువాదము, పంచకాలకృత్యములు.

శాస్త్రులవారి ప్రశ్నలు; సమాధానములు.

శ్రీ అధ్యక్షులవారు యజ్ఞములనుగూర్చి ప్రశ్నకు ఉత్తరమురూపముగా నుపన్యసించిరి.

శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు శ్రీవిశిష్టాద్వైతమునందలి మోక్షోపాయ వివరణమును గూర్చిన ఉపన్యాసము.

ప్రసాదవినియోగము, అద్యక్ష, సంఘ. సన్మానములతో సభ ముగింప చేయబడెను.

(36 వ పేజీ తరువాయి)

| | | | | | | |
|-------------------------------------|-----|---|---|--|-----|-----|
| గారి ఓబలుగారు | 2 | 0 | 0 | ★ ఈసభలకై అయిన ఖర్చులు జాబితా:- | | |
| దివెల రామవయ్యగారు | 2 | 0 | 0 | సంఘమునకై సమర్పించిన సంభావన | 58 | 0 0 |
| గొల్లపూడి రామపురుగు | 2 | 0 | 0 | అధ్యక్షులవారికి సంభావన | 58 | 0 0 |
| చీమకుర్తి మహాలక్ష్మమ్మగారు | 2 | 0 | 0 | పండితుల కిచ్చిన రాకపోక ఖర్చులు | 92 | 0 0 |
| పద్మనాభుని వెంకటేశ్వర్లుగారు | 2 | 0 | 0 | విద్యుత్తులు అందించిన రాకపోక ఖర్చులు | 22 | 0 0 |
| శిఖాకొల్లు గురునాథంగారు | 2 | 0 | 0 | సభ ఏర్పాటులకు | 15 | 0 0 |
| మువ్వల వెంకటసుబ్బారావు ఆంధ్ కంపెనీ | 2 | 0 | 0 | అర్చకు పోషణివగైరాలు | 22 | 0 0 |
| మేడూరి సుబ్బారావుగారు | 2 | 0 | 0 | తదీయాధాన లైటింగు వసతిగ | 208 | 0 0 |
| బందా వెంకటనర్సిహంసంతులుగారు | 1 | 0 | 0 | ఉత్సవములకు తళిహస్వామికిచ్చి | | |
| కొల్లా సత్యనారాయణగారు | 1 | 0 | 0 | | | |
| భోగ్యం వెంకయ్యగారు | 5 | 0 | 0 | | | |
| ఓలిశెట్టి ఆదెమ్మగారు | 10 | 0 | 0 | మొత్తం | 475 | 0 0 |
| ఆలపాటి పున్నమ్మగారు | 2 | 0 | 0 | జమలు మొత్తం | 587 | 0 0 |
| తీగెల పిచ్చెమ్మగారు | 4 | 0 | 0 | ఖర్చులు మొత్తం | 475 | 0 0 |
| పద్మిశెట్టి రామయ్య ఆంధ్ సత్యంగార్లు | 4 | 0 | 0 | పోను విల్వ | 92 | 0 0 |
| దాసరి అప్పన్నగారు | 5 | 0 | 0 | ఈరూపాయిలు ఈసంఘకేంద్ర కార్యాలయము | | |
| బిగ్గరపు పోలయ్యగారు | 1 | 0 | 0 | నందు నిల్వయుంచబడినది. | | |
| పోలాని రాజులుగారు | 5 | 0 | 0 | యిదిగాక విరోధిసంవత్సరం సభల బాపతు | | |
| మురారిశెట్టి నమశ్శివాయగారు | 2 | 0 | 0 | 48-0-0రు ఈసంఘ చీరాలశాఖకార్యదర్శులైన | | |
| యమ్మడిశెట్టి రామయ్యగారు | 2 | 0 | 0 | శ్రీ పుష్పాక్ష గోపాలస్వామిగారివద్ద నిల్వయుంచ | | |
| పద్మనాభుని కేశవులుగారు | 3 | 0 | 0 | బడినవి. | | |
| ఒకభర్తులు | 2 | 0 | 0 | | | |
| పద్మనాభుని చిననాగయ్యగారు | 10 | 0 | 0 | | | |
| మొత్తం | 587 | 0 | 0 | | | |

ఈసభలకు విరాళముల నొసంగిన

దాతల నానుధేయములు.

| | రూ. | అ. | పై. |
|---|-----|----|-----|
| శ్రీమద్దంకి తిరుమల సమయోద్దండి | 50 | 0 | 0 |
| కోలాహలలక్ష్మీనరసింహకుమారతిరువేంగడ | | | |
| తాతదేవికాదాస్యలు ఆయ్యవార్లంగారు | | | |
| ముప్పల లక్ష్మయ్యగారు బళ్ళిబియ్యం | | | |
| పద్మనాభుని సుబ్బారాయుడుగారు | 35 | 0 | 0 |
| పువ్వాడ గోపాలస్వామి అండ్ బ్రదర్స్ | 25 | 0 | 0 |
| గుంటూరు శేషయ్యగారు | 25 | 0 | 0 |
| పద్మనాభుని దావనయ్య అండ్ వేంకటసుబ్బారావు | 25 | 0 | 0 |
| కొమండూరి వేంకటవరదాచార్యులుగారు | 25 | 0 | 0 |
| పద్మనాభుని దావనయ్యగారు | 21 | 0 | 0 |
| నేరేళ్ళ శ్రీరామమూర్తి అండ్ బ్రదర్స్ | 10 | 0 | 0 |
| గొల్లపూడి నారాయణగుప్తగారు | 10 | 0 | 0 |
| తడవర్తి సుబ్బారాయుడు అండ్ సన్స్ | 10 | 0 | 0 |
| ఆరవపల్లి సుబ్బారావుగారు | 10 | 0 | 0 |
| గిద్దిం రామకోటి బ్రదర్స్ | 10 | 0 | 0 |
| పద్విపుణులు అప్పయ్య రాఘవయ్యగార్లు | 10 | 0 | 0 |
| చుండూరు స్వామిగారు | 10 | 0 | 0 |
| రావుల హరిప్రసాదరావుగారు | 10 | 0 | 0 |
| నంకా దావనయ్యదూరెడ్లనారాయణఅండ్ కంపెనీ | 10 | 0 | 0 |
| కోటేశ్వరటింబర్ డిపోవారు | 10 | 0 | 0 |
| పద్మనాభుని సుబ్బారావుగారు | 10 | 0 | 0 |
| పద్మనాభుని రామకోటిగారు | 5 | 0 | 0 |
| ఎంగిలెట్టి సుబ్బారావు అండ్ కంపెనీ | 5 | 0 | 0 |
| కొత్త శేషయ్యగారు | 5 | 0 | 0 |
| మద్దూరి సుబ్బాహ్మణ్యంగారు | 5 | 0 | 0 |
| చుండూరు ఓజయ్యగారు | 5 | 0 | 0 |
| ముప్పల సుబ్బారావుగారు | 5 | 0 | 0 |
| అచ్యుతుని వేంకటసుబ్బారావుగారు | 5 | 0 | 0 |
| శిరాం రామయ్యగారు | 5 | 0 | 0 |
| కోట సుబ్బయ్యగారు | 5 | 0 | 0 |
| దిడెల సూర్యంగారు | 5 | 0 | 0 |
| దిడెల కాశీవిశ్వనాథంగారు | 5 | 0 | 0 |
| గొల్లపూడి వేంకటేశ్వర్లుగారు | 5 | 0 | 0 |
| తవ్వ నాగభూషణంగారు | 5 | 0 | 0 |
| పద్మనాభుని రాఘవయ్యగారు | 5 | 0 | 0 |

| | | | |
|---------------------------|---|---|---|
| రంగ సుబ్బారావుగారు | 5 | 0 | 0 |
| మేడూరి లక్ష్మయ్యగారు | 6 | 0 | 0 |
| దిడెల దుర్గయ్యగారు | 4 | 0 | 0 |
| ప్ర. రంగనాయకులుగారు | 3 | 0 | 0 |
| వల్లంపల్లి సుబ్బారావుగారు | 2 | 0 | 0 |
| నాగవరపు చెంతయ్యగారు | 2 | 0 | 0 |
| మేడూరి రామమూర్తిగారు | 2 | 0 | 0 |
| చండూరి సుబ్బయ్యగారు | 2 | 0 | 0 |
| దిట్ల కొటయ్యగారు | 2 | 0 | 0 |
| దిడెల సత్యనారాయణగారు | 2 | 0 | 0 |
| దిడెల సీతారామస్వామిగారు | 2 | 0 | 0 |

(అంతరాలు 36 వ పేజీలో)

(32 వ పేజీ నడువడా)

నిరతిశయ పురుషార్థముగఁ అమృతత్వమును సాధించును.

ఈ పై జూలవనలకును గామములనుగా మానవకుండుట మాచినను వాటియందు సంగము లేకుండుట లేకమాత్ర సంగములే నవి యనుభవించబడుచున్నను వాటియం నత్యంత స్నేహము లేకుండుట విషయరాగము ప్రబలమై యున్నను దాని నడగట్టుటకు యత్నించుట యనుననియే యందుచుప్పబడిన క్రిమము ననుసరించి పరిస్పర వైషమ్యము నూహించుకొనవలెను. అన్యముకడి గిన ప్రశ్నలకు ఆత్మరతిత్వమే స్థితప్రజ్ఞాని స్వరూపమనియు ఆశ్చర్యన ద్వంద్వ యనునట్లు సతత మాత్మనుగురించియే యీతను భాపించు ననియు “సుచా దేశీ ప్రతిష్ఠాప్య ఇత్యాదులచే రిన యధ్యాచుమున శాస్త్రబలినట్లు ఆత్మాను సంభాసమే యీతని మానసిక వ్యాపారమనియు ఆత్మప్రాప్తిక ఆతడు ప్రవర్తించుటయే ఆతని క్షామక వ్యాపారమనియు సమాధాన మొసంగ బడెను.

రిజిష్ట్రేషన్ నెం. 5049.

భక్తినివేదన

(వేదాంత సూత్రపత్రిక)

ఇందు వేదాంత విషయ రాజములున్ను;
భక్తిప్రచార విషయమైన పాఠ్యమును;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చందాలు :

సాధారణ చందా సం. రం 1కి రు. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

విరాళములు :

పోషకులు సం. రం 1కి రు. 25-0-0
రాజపోషకులు ,, రు. 58-0-0
మహారాజ పోషకులు ,, రు. 116-0-0

కార్యాలయము :

“భక్తి నివేదన” కార్యాలయము,
అనంతేశ్వర (వేదా) వాడపాళె.
హుబ్లీ గోదావరి జిల్లా.

Book-Post 41

భక్తినివేదన భక్తిప్రచార విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములు





శిఖాయజ్ఞోపవీతముల వైజ్ఞానిక రహస్యము

శ్రీమద్రామానుజాయ నమః

హిందూ సంస్కృతికి ఉపయుక్తములగు భాహ్యచిహ్నములలో శ్రోత్రముల (బ్రాహ్మణ ఊత్రియ వైశ్యుల) గు ప్రధానమగునవి శిఖాయజ్ఞోపవీతములు. ఇవి శాస్త్రములకములును, అదృష్టములకములును అగుటచే వీటికి దృష్ట (ఈలోకమున నెంటునే గాన్పించు) ప్రయోజనముగవలసిన యవసరములేదు. ఐనను కేవల హేతువాదముపై నాధారపడు ఆధునిక సమయమున నందరును భాహ్యమగు దృష్ట ప్రయోజనమును ప్రశ్నించుట యాచారము, వారినికూడ సంతృప్తిపరచుటకే యీక్రింది పంక్తులు వ్రాయబడుచున్నవి.

మొదట యీ చిహ్నములకు నైదికప్రమాణములను విచారితము. ఇందులకు మను విట్లు చెప్పచున్నాడు.

భో. చూడాకర్మ ద్విజాతీనాం సర్వేషా మేవ రర్మకః ।
ప్రభుషేఽబ్ధా తృతీయే నా రర్తవ్యం ప్రతిబోధనాత్ ॥

(సమస్త మగు ద్విజాతులకును మొదటి సంవత్సరమునందుగాని, చూడనసంవత్సరమునందుగాని ధర్మపద్ధతి ననుసరించి చూడాకర్మ గావింపవలెనని శ్రుతితెల్పుచున్నది.)

ఈ శ్లోకమున 'శ్రుతి తెల్పుచున్నద' ని యున్నదిగాన శిఖయుంచుట ముఖ్యకర్తవ్యమని శ్రుతియే తెల్పుచున్నదని చెప్పబడెను.

వేదము మంత్రభాగమనియు బ్రహ్మభాగమనియు రెండుభాగములు. అందు మంత్రభాగమున "యశ్చై భాగం సంవతంతి మనూరావి శిఖాన" (త్రి. య. 11-48)

అను మంత్రమునందలి విశాఖాశబ్దముచే గోష్పదముతో సమానమగు పరిమాణముగల శిఖకలవారని తెలుపబడుచున్నది.

ఆత్మ స్తుపథే స వృకస్య రోమ.

ముచే శృణూణి న.వ్యాఘ్రోమః

కేశా న శిర్షన్ యకసే శ్రియై శిఖా ।

సింహస్య తోమ త్విషిరిన్ద్రియాణి ॥

(యజు. 19-92)

అనునీమంత్రమున 'యశసేశ్చియైశిఖా'యనెడు వాక్యముచే ఐశ్వర్యము కొఱకును కీర్తి కొఱకును శిఖనుధరించవలెనని యున్నది, మరియునిందుశిఖ యందలి వెండ్రుకలు సింహముజూలుతో పోల్చబడినవి.

ఇట్లే 'రెండు' మంత్రములను శిఖాధారణకు సంబంధించిన మంత్రభాగమునకు జేచియున్నవి.

ఇక బ్రాహ్మణ భాగమునకు ప్రమాణములు
నారయుదము, ఆపస్తంబసూత్రమున

“ఆహవి ద్విహ్మణం రిక్తోవా ఏషోఽనవిహిన్”
యన్ముద్దః శస్త్రైక దవిధానం శుద్ధిభా”
(అప 1. 10 8)

అను వాక్యమున శిఖలేనివాడు దర్శియవగు
నని చుప్పబడెను. ఇట్లే విషయమున ననేక
ప్రమాణములు కలవు. వాటివలనగాంచి మన
మిప్పుడు తాకిత యుక్తులచే శిఖారహిత్యమునకు
జేలుగుకొనవలసియున్నది.

యజుర్వేదాంతర్గతమగు పై ఖగోళాపనిష్ఠా
నందలి శిషోభ్యాయమనబడు ప్రథమవిల్లి
రీతి అనువాకమునందలి ప్రథమఖండీకలో నిట్లు
చెప్పబడుచున్నది,

అన్తరేణ తాతకే యపషస్తన ఇవాపలమ్మతే ।
సేష్ఠియోనిః యత్యోఽసౌకేణాన్తో వివర్తతే ।
వ్యపోహ్య శీర్షకపారే ।

అనగా రెండు దవ్రడలకును మధ్యభాగమున
స్తనమువలె వేల్చాడుచుండు కొండనాలుక
శిరోజముల యొక్క మూలస్థానము, అచ్చట
శిరఃకఫాలమును శ్లేధించిగాని పరమాత్మను
సొందుటకు వ్యర్థమగు సుషుమ్నా గాడికలదు,
యోగులీనాడిని మేల్కొలిపి దానిమూలమున
ఆత్మసాక్షాత్కారమును గావించుచున్నారు.
ఈనాడి తనమూలస్థానమునుండి బయలుదేరి
లలాటమధ్యభాగమున విహరించుచుండును,
ఈ సుషుమ్నాగాడియొక్క మూలస్థానమును
క్షైద్యులు ‘మస్థులింగమ’ నుచున్నారు. ఈ
మస్థులింగముతో కూడియుండునట్టి అగ్రభాగ

మును యోగి శేష్తలు బ్రహ్మాండధ్రువనియు,
‘వైశ్ణవులు ‘మస్తిష్క’ ననియు పిల్చుచున్నారు.
క్షైద్యులు అగ్రప్రాయశుచునగా శిరోజమునందలి
ప్రథాగాంగము లోనిట్లు అనినో మనుష్యుని
జీవకోశాగ్రము, దీనిలోనున్న పోటను జ్యోతిరించి
యగును. నరములు కన్నురెడికిని తిలకింప సలబం
ధము కలదు. ఈ రెండుయందు జ్యోతిరేక్షయనియు,
కర్మశక్తియనియు రెండవట్లు కలదు. ఈరెండు
శక్తులును నామరూపరూపకవిభజితయు
వ్యాపించియుండును. కావున రిక్తోవాననుకూళ
జ్ఞానము కర్మయని రెండవభాగమును కలవు.
ఈ రెండవభాగమునకు మూలస్థానము
సుషుమ్నాగాడికి దూరముననుండు మస్థులింగ
మస్తిష్కమగుతే. అందు మూలస్థాన కర్మశక్తిని
రెండవకి జ్యోతిరేక్షను మస్తిష్కముతోచు కర్మ
ద్రీయము బ్రేదింపికిని మస్థులింగమనగానిది నర
బంధముకలదు. కావున మస్థులింగమొక్క
ఆరోగ్యసామర్థ్యములపై ఆయాబుద్ధియముల
యొక్క ఆరోగ్యసామర్థ్యము లాధారపడి
యుండును. ఆ రెండును దుష్కృతితో నున్నచో
నీయింద్రియములుకూడ నష్టమగును.

ప్రాకృతిక మహిమనగు ఆరెండింటియొక్క
స్వభావముకూడ వేరువేరుగానుండును. అనగా
మస్తిష్కమునకు చల్ల తేజమున్ను, మస్థులింగము
నకు వెచ్చతేజమున్ను, అక్షేపితములు. ఈమస్తి
ష్కమును చల్లబరచుటకే ఔషధము నూనినను
మొదలగునవి సేవించ బడుచున్నవి.

ఇక మస్థులింగమున కెంతవేడియైనానలెదను
నది విమర్శింపతగిన ప్రశ్నయై యున్నది. ఈ

వేడియొక్క పొచ్చుతగ్గులవలన నామలయందు పక్షోప మేర్పడుచుండును. దానిచే ననేక హానులు కలుగవచ్చును. కావున నా వేడిని మధ్యస్థితిలో నుంచవలెను. అది చచ్చిపోయిచే కలుగజాలదు. వాటి గుణములు నేరగుటచేనాటి వలన పూర్తిగా లాభము చేసుకొనజాలదు.

చాస్తనమున నేవస్తువు వీనస్తువుచుండి పుట్టుచున్నదో అది దానికి నశనాయకమును. మట్టివలన పుట్టిన నుండయొక్క ప్రతి యనయవమున్ను మన్ను నల్లనే పూర్తియగుచున్నది. గాని నీరు నిప్పు మొదలగు వాటిచేకాదు. అట్లే యీ మస్తులింగము తలనొని యొక భాగము కావున తలనుండి పుట్టిన పదార్థముచేతనే యిది రక్షింపబడవలెను. కాని తలగుడ్డ టోపి మొదలగు వాటిచేకాదు. అట్లు తలనుండిపుట్టినవి వెంట్రుకలు కావున ననియే గోష్పదమాత్ర పరిమాణము కలిగి యాస్థానమందుండి దానిని మధ్యమ ఉష్ణస్థితిలో నుంచగలవు. మస్తిష్కము తైచ్యమును, మస్తులింగము ఔష్ణ్యమును ఆపేషించునని ఇదివరలో చెప్పబడెనుగా! కావున మస్తిష్కమును చల్లగా నుంచుట కచ్చటి వెంట్రుకలు దట్టముగ నుండుట ముఖ్యవసరము. ఈ కారణముచే మస్తులింగమందెల్లప్పుడు దట్టమైనట్టియు యితర స్థలము నందుకంటె దీర్ఘమైనట్టియు సంయోగముండువలెను. కావుననే దానికి 'శిఖ' యని పేరుంచబడెను. అది కర్మ ప్రవర్తక మగుటచే దానికి ధర్మముతో సంబంధముకలదు. సంధ్యావందనాది కర్మల గావించునపుడు పర

మాత్మ కృప గల షిఖాద్వారముననే మనలో ప్రవేశించుచున్నది. కావుననే నలకు ఆవరణ లేకదో సంధ్యావందనము గావించవలెనను నియమమేర్పడినది. ఈకారణముచేతనే తైత్తిరీయమునందలి శిఖవల్లి యాస్థానమునకు 'ఇంద్రయోని' యనిపేరుంచినది.

ఇంద్రస్య = పరమాత్మనః, యోనిః = మార్గః అనగా పరమాత్మకు మార్గమని దాని యర్థము. సన్యాసికి శిఖాపరిత్యాగము వైకల్పికము. అనగా ఉండునవచ్చును. పూర్వశః సన్యాసము డెబ్బదియైదు సంవత్సరములకు పైబడియే స్వీకరింపబడును. అప్పటికి ఆయుర్వృద్ధి అనియే యుండుటచే శరీరవృద్ధి పూర్ణముయే యుండును. అప్పుడు శిఖాస్థానమందలి చర్మము గట్టి పడియుండును. శిఖవలన కలుగనలసిన లాభమా వయస్సునకు శరీరమంతటను వ్యాపించియే యుండును. అందుచే అట్టి సమయమున శిఖను పరిత్యజించినను శష్టమేమియు నుండు. అప్పటికి కర్మకాండయు ఉపాసనకాండయు సఫల పరచబడియే యుండునుగాన వాటితోసంబంధము గల శిఖను, సూత్రమును పరిత్యజించుట సమంజసమే.

ఈశిఖచుగూర్చి ఒక పంశిత ప్రివరుడు ఇతర ఉపపత్తులను కూడ ప్రశస్తిించి యుండెను. అదెట్లున—

సమస్త సృష్టికిని మూలము అగ్ని. దాని స్వరూపము దాని బావలచే వ్యక్తమగును. అగ్ని అగ్నికి సంస్కృతమున 'శిఖ' యనిపేరు. బావల

(శిఖితో) నున్న అగ్నిహోత్రము నెవ్వడును స్పృశింపనై నను సమర్థుడుకాడు. దాని శిఖిత్రైవి (జ్వాలతో నెలుంగు చుండుట) చెడినదా యేద్రమగు బూడిదయునుదానిని అచ్చాగించి వేయును. మనమందరమును అగ్ని యుపాసకులము. “శ్రియమిచ్ఛేమతాశనాతో” అగ్నివలన ఐశ్వర్యము లభించును. దాని నెవ్వడ మేషించడు? మన మగ్ని వలననే పుట్టుచున్నాము. మన మగ్నిని ‘తన్వం మేపాహే’ నాశరీరమును కాపాడుము. (పారస్కరస్మృతి 2-4) తయా మా మధ్యమే ధయాగ్నేమేధానంకురు స్వాహా; ఓ! అగ్నిహోత్రుడా! నాకుమేధస్సును ప్రాప్తాదించి నన్ను మేధావిని గావింపుము. (శుక్ల యజుః 2.14) అని యీవిధముగ ప్రార్థించుచున్నాము.

ఎవడెవనిసంపాదించుచున్నాడో వాడు చివర కాతని స్వరూపమునే పొందుచున్నాడు. ఉపాసకునకు కావలసినదదియే. కావుననే వాడు ఉపాసించుటకు వాని చిహ్నాల ధరించుచున్నాడు. శైవులు భస్మరుద్రాక్షాదులను వైష్ణవులు తులసీమాలాదులను ధరించుచున్నారు. ఇందువల్లనే శుక్ల యజుర్వేదమునందలి శతపథ బ్రాహ్మణమున ‘దేవో భూత్వా దేవానేతి’ (14-6-10-4) అని యున్నది. ఈ విధముగ అగ్నిహోత్రములమగు మనము మూడు ఆశ్రమములయందును అగ్ని యొక్క చిహ్నముగా శిఖను ఊచుకొనుచున్నాము. సన్యాసాశ్రమమున అగ్నిని పరిత్యజించుటచే అగ్నియొక్క చిహ్నముగా శిఖను గూడ పరిత్యజించుచున్నారు. అగ్నిహోత్రమును

గావించుటకు అధికారపట్టమనదగు యజ్ఞోపవీతమును గూడ యిందువలననే పరిత్యజించుచున్నారు. ఈస్థితియందు సన్యాసికి అగ్నిమయమగు సంసారముతో సంబంధము లేకుండుట చేతనే ఆతడు మగవించిన పిమ్మట గూడ అగ్నితో దగ్గము గావించుటకులేదు.

∴ యజ్ఞోపవీతము :-

యజ్ఞోపవీతధారణకు పూర్వము గ్రాహ్యణ, క్షిప్రియ, నైశ్యులు ‘ఏకజలే’ అనియు యజ్ఞోపవీతధారణానంతరము గాయత్రీ యుపదేశమును బకసి ద్విజులు గావించుటకుచున్నారనియు శాస్త్రమునందు చెప్పబడుచున్నది. అధర్వణ వేదమునందు-

అచార్య ఉపనయమానో బ్రహ్మచారిణం ద్యుతితే
గర్భ మస్తే గం రాత్రీ స్త్రీస ఉదరే విభర్తి రం బాతం
చృచ్ఛ మధినంతుంతి దేవాః (శా॥ సం. 11-5.3)

అను మంత్రమునందు ఆచార్యులు శిష్యుని మూడు దినములు తన గర్భమం దుంచుకొన్నాడనియు పిమ్మట ఆతనికి రెండువజస్మను ప్రసాదించుటచే నతడు ద్విజు డగుచున్నాడనియు చెప్పబడియున్నది.

యజ్ఞోపవీతమునకు యజ్ఞముతోను యజ్ఞమునకు వేదములతోను వేదమునకు వేదాధికారి యగు ద్విజునితోను సంబంధ ముండుటచే బ్రాహ్మణవంశమునందు పుట్టినను యజ్ఞోపవీతము లేనివాడు అనగా ఉపనయనము గానివాడు వేదాధ్యయనమునకు అధికారి కానేరడు అట్లేని ఉపనయనాధికారములేని ఇతరులు వారికెట్లు అధికారు లగుదురు?

యజ్ఞోపవీతము పురుషునియం దేవిధముగ వేదభారము నుంచుచున్నదియును యజ్ఞోపవీత ధారులకెంత వేదావశ్యకతయున్నదియుయజ్ఞోపవీతమును బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య శేల ధరించుచున్నదియు మొదలగు విషయములకు యజ్ఞోపవీత సూత్రమే సమాధాన మొసంగుచున్నది, కడురుపై నడికిన భారము బెత్తుపై 96 సార్లు చుట్టబడుచున్నది. వేదము కర్మకాండ అనియు ఉపాసనకాండ అనియు జ్ఞానకాండ అనియు మూడుభాగములుగ నున్నది. అందు కర్మకాండ యందు 80 వేల మంత్రములును ఉపాసనకాండ యందు 16 వేల మంత్రములును జ్ఞానకాండయందు 4 వేల మంత్రములును గలవు. బెత్తుపై 96 సార్లు చుట్టబడిన యజ్ఞోపవీతసూత్రము నాల్గువేదముల యందున్న ఉపాసనా కాండములయొక్క 96 వేల మంత్రములకు అధికారపట్టము (డవాలా) వలె బ్రాహ్మణుని మెడయందు ధరించబడుచున్నది. శాస్త్రంకూడ యీరెండు కాండల యధికారులకే యజ్ఞోపవీతధారణ నియమమును విధించుచున్నది. యీ 96 వేల మంత్రములును నాలుగు వేదములకు సంబంధించినవి గనుగనే నాలుగు వ్రేళ్లపై 96 సార్లు యీ సూత్రము చుట్టబడుచున్నది. తిరిగి దానిని మూడు పేటలవైచి ఎడమకైపు పురిపెట్టటచే బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య లనబడు మూడు వర్ణములు మాత్రమే యీ సూత్రమున కధికారు లని తెలుపబడుచున్నది. ఈ మూడు పోచల భారమును తిరిగి మూడు మడతలువైచి కుడికైపునకు పురిపెట్టబడుచున్నది. ఇందుమూలమున బ్రహ్మచారి గృ

హస్థ వాస్తవస్థులనబడు ముగ్గురు ఆశ్రమస్థులకే ఇందధికారమున్నదని తెలుపబడుచున్నది. ఈనవ సూత్రతనవు మూడు సూత్రములయొక్క కొనలు ముడియం దిమునడుల్లు తిరిగి మూడు మడతలు వేయబడుచున్నది. ఇటుల వేయబడిన మూడుపేటలచేతను ఋషిఋణము దేవఋణము పితృఋణమును సూచించబడుచున్నవి. ఇట్లు యజ్ఞోపవీతము ఒకే సూత్రముచే ప్రారంభింపబడి దానినుండి మూడుసూత్రములై చివరకు ఒకే బ్రహ్మముడియందు సమాప్తమగుచుండుటయు మధ్యయందు మాత్రము త్రిగుణకము (మూడుపేటలుగా వేయబడుచుండుట) గాన్పించుచుండుటయు ఒక వేదాంతరహస్యమును మెల్లడిచేయుచున్నది. ఒక సాంప్రదాయమునకు చెందిన సన్యాసులు యజ్ఞోపవీతమును బరిత్యజించుటకు గారణము ఏమనగా? జ్ఞానముచే మోక్షము లభించును కాని కర్మోపాసననచే గాదు. గావున వారికి జ్ఞానకాండతో మాత్రమే వ్రపయోగము కలదు. అందుచే కర్మోపాసనామంత్రములకు అధికారము నొసంగు యజ్ఞోపవీతసూత్రముతో వారి కేమి పనియున్నది? చేరవలసిన స్థానమునకు చేరిన ప్రయాణీకుడు అచట తన టిక్కెట్టును వప్పించి పోవునటులే వీరును తమ యజ్ఞోపవీతమును బరిత్యజించుచున్నారు.

గృహస్థునకు శ్రాత. స్మార్తము లనబడు ఉభయవిధ కర్మలును చేయబడవలసి యున్నవి. గాన “యజ్ఞోపవీతే ద్వే ధార్యే శ్రాతే స్మారే చ కర్మణి” అనెడు హేమాద్రిసూక్తి ననుసరించి రెండు యజ్ఞోపవీతములు ధరించబడు చున్నవి.

యజ్ఞోపవీతము కుడిచేవికి వల చుట్టబడవలెను?
దక్షిణ కర్ణే యజ్ఞోపవీతం కృత్వా మూత్రపురీషే ।
విస్పృజేత్ । (వైఖానసధర్మసౌత్తిక 2-9-1 శ్లోదవిదా)
కుడిచేవియందు యజ్ఞోపవీతమును ధరించి మల
మూత్రములను విస్పర్జించవలెను.

యజ్ఞోపవీతం శిరసి దక్షిణకర్ణే వా కృత్వా
(దోదాయనగృహ్యశేషమాత్రే 4.8-1)

యజ్ఞోపవీతమును శిరస్సునందు గాని కుడిచేవి
యందు గాని ధరించి యనియు, 'కర్ణస్థబ్రహ్మ
సూత్రాః ఉదఙ్ముఖః కుర్యాత్ మూత్రపురీషేతు'
(యాజ్ఞవల్క్యస్మృతౌ ఆచారాఽధ్యాయే విహితచారి
పరకరణే 18వ శ్లో॥)

యజ్ఞోపవీతమును చెవియందు ధరించి ఉత్త
రాభిముఖుడై మలమూత్రములను విస్పర్జించ
వలెను.

ఽర్హస్థబ్రహ్మసూత్రో మూత్రపురీషం విస్పర్జి
(ఆగ్నివేళ్య గృహ్య సూత్రే 2.6.8)

ఇత్యాది ప్రమాణములు శౌచాదినమయములలో
యజ్ఞోపవీతమును కుడిచేవియం దుంచుకొనవలె
నని విధించుచున్నది.

యజ్ఞోపవీతమును కుడిచేవియందు ధరించుటకు
కారణ మేమనగా...

"హిర్ద్యం నాభేః పేద్యతః పురుషః ప్రకీర్తితః (మను1.92)
అనునటుల పురుషుని బొడ్డునకు క్రింది
భాగము మలమూత్రములకు ఆధార
మగుటచే శౌచసమయమున అది మిక్కిలి అప
విత్రమై యుండును. ఈ కారణమువలన అట్టి
సమయములయందు పవిత్రమైన యజ్ఞోపవీత
మును అచట నుంచక "ముఖ ముక్తం స్వయం
భవ" (మను.1-92) అను ప్రమాణమువలన
యజ్ఞోపవీతము జ్ఞానమునకు ఆకరమగుటచే

బోధాయనుడు చప్పెన్లు తలకుగాని ఇతర
ముఖము చుట్టెన్లు తలతో నొకభాగమగు చెవి
యందుగాని యుంచవలెనను.

దీక్షాసమయమున ఆచార్యుడు గుప్తమృత్యో
పదేశమును కుడిచేవియందే గానించుటచే దాని
పవిత్రత వ్యక్తమగుచున్నది. మరియు—

మహతః పోదు ఇన్ద్రాగ్ని మిత్రావడవో రహస్వ ౬ ।
ఏతే సర్వే చ ఏవంశ్య త్రోత్రే తిష్ఠన్త దక్షిణే ।
(గోధిలగృహ్యసంగ్రహం 2-80)

వాయువులు, చంద్రుడు, ఇంద్రుడు, అగ్ని,
సూర్యుడు, సరుణుడు అను నీ దేవత లందఱును
బ్రాహ్మణుని కుడిచేవియందుండును. ఇట్టి
ప్రమాణములచే దేవతలకు నివాసమగుటచేత
కూడ కుడిచేవి కట్టి పవిత్రత కలుగుచున్నది.

ఉతే నిర్ధీపనే దైవ విష్టోద్విష్టే తదా ఉన్యతే ।
పతితానాం చ సందాదే దక్షిణం ప్రపఱం స్ఫురేత్ ।
(గృహ్యసంగ్రహ 2-81)

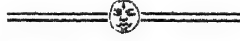
సూర్యునిను, ఉదాసినను, నరతులయెరిగిలితగిలి
వను అబద్ధములాశినను పతితులతో మాట్లాడి
నను కుడిచేవిని స్పృశించవలెను. ఇందువల్లనే
నేరస్తులు శుద్ధికొరకు కుడిచేవిని తాకుచున్నారు.

ఇంకను మనశశరీరమున ముక్కు పాశివేధి
యము, జిహ్వా జలీయము, నేత్రము వైజనము
త్వక్కు- వాయవ్యము, చెవి ఆకాశీయమును
అయియున్నవి. దేశకాలాదులను బట్టి యీ
భూతములన్నియు నపవిత్రము లగుచున్నవి.
సృశానరూపమున పృథివియు, ఆగ్నియును
సురాదిసంబంధముచే జలమును, మలాదిసంస్కర్ష
ముచే వాయువును, అశుద్ధము లగుచున్నవి.

(తరువాతి 7వ పేజీ)



1949 సం. మే నెల విరోధినామ సంవత్సరం



శ్రీవరదరాజమణివాళమహామునిసన్నిధికి ఎదురుగా వుండే సుధానిది, అనే తిరుక్కొళందెగ్గిర శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘ ప్రాశాసనం. శ్రీయరీరాజసేవామహిళాసమితి సంఘకార్యదర్శి శ్రీమతి పువ్వాడ చెల్వపిళ్లైకెట్టిగారి భార్య మంగమ్మగారు సుధానిది యందు విక్లలోకంజియ్యూర్ సాయించిన శ్రీవైష్ణవ సమాచారనిష్కర్ష గ్రంథము ఆరంభించి మధ్యాహ్నం గం 4.0 గం 0.0 వరకు సోమవారం మొదలు శుక్రవారం వరకు జరిగినది—

ఆడినెల, 5 తేది తిరువాశిష్టూరం.

1. మొదటిదినం, పెరియాళ్వార్విందు
2. దినం సమ్మాళ్వార్లువిందు.
3. దినం, శ్రీఆశ్వందార్లువిందు.
4. దినం. ఎంబెరుమానారువిందు
5. దినం. బట్టర్వారి ముత్తుకూరి.
6. దినం. నంబిళ్ళవిందు.
7. దినం, తిరువాయ్ మెడిప్పిళ్ళైవిందు
8. దినం. మనవాళమహామునులవిందు
9. దినం. అప్పదిగ్గజములు.
10. దినం. తిరుక్కల్యాణం. ప్రతివాదిభయంకరంఆళ్ళా
11. దినం. శీర్పాడల్. కోయిల్లూళ్ళా

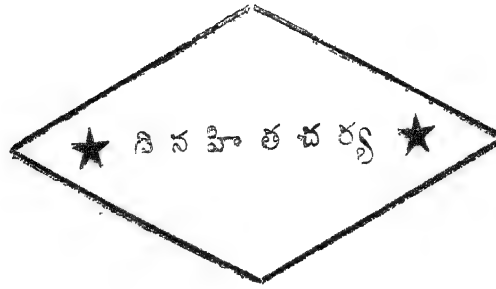
ఆడినెల 14 తేది శుక్రవారం, పెరియాళ్వార్లకు అడకియ మనవాళమర్యాద పంపినారు.

ఆడినెల, 21. తే. శుక్రవారం.

(6వ పేజీ తరునాము)

కాని ఆకాశముమాత్రం మేదశయందును కూడ యజ్ఞోపవీతసంబంధము కలుగుటచే నది (యజ్ఞోప
అపవిత్రము కానేరదు. మన శరీరములో నా వీతము) అపవిత్రము కానేరదు.
భూతమునకు ప్రాతినిధి యను నిందియము ఇదియే యజ్ఞోపవీతమునకు సంబంధించిన
చెవియే. దానికి శౌచాది సమయములలో వైజ్ఞానికరహస్యము.

- ఆశీనల, 28. తే. యజ్ఞసూర్తి యెంబెరుమానార్లినాశ్రయించినది.
- ఆవణి, 3. తే. శుక్రవారం నన్నిధికి పెద్దలతోటి పొయ్యేక్రమం
- ఆవణి, 10. తే. భట్టరు వేదాంత దేశికులను జయించినది.
- ఆవణి, 17. తే. నంబిళ్ళ విషయము. కందాడైతోడప్పర్ అపరాధక్షమాపణం,
- ఆవణి, 24. తే. శుక్రవారం బట్టగు దివసుందరరాయునినుంచి శ్రీరంగం విడిచి పోవుట
- ఆవణి, 31. తే. శుక్రవారం నడువితోతిరువీధిప్పిళ్ళేబట్టరు రాజనలముపోవుట
- పెరటాళి, 7. తే. పిళ్ళైయురంగావిల్లిదాసర్ పొన్నాంఛారమ్మ విషయం
- పెరటాళి, 14. తే. ఎంబెరుమానార్ నరస్వతి భండారమునకు వేంచేసిన అయితివ్యం
- పెరటాళి, 21. తే. ప్రతివాదిభయంకర అణ్ణాక్ స్వమత ప్లాపన పునుత నిరచన విషయం
- పెటాళి, తే. 28. కోవిల్గణ్ విషయం.
- అల్పిసి, 19. శుక్రవారం. ఎంబెరుమానార్లు, తిరుకోట్టయూర్ చంబిగారి నల్ల చరమ శ్లోకార్థమున లభించు కొన్నవిషయం
- అల్పిసి, 26. తే. శుక్రవారం. విఠ్ఠల తిరురురాధన శ్రీరంగం పోవుచిన పైభవము
- కార్తికి, 3. తే. శుక్రవారం. వాక్య గురుపరం పరమైభవము
- కార్తికి, 10. తే. శుక్రవారం. పరమ పద గోష్ఠ చట్టం
- కార్తికి, 17. తే. శుక్రవారం. ఆండాల్ నాయికావస్థ.
- కార్తికి, 24. తే. ఆండాల్ అవతారం
- మార్గళి, 28. తే. ఆండాల్ నీరాట్ట పుత్తనం
- తైనల, 7. తే. పరమపద గోష్ఠ
- తై , , 14. తే. స్వరాజ్యం
- తై , , 20 తే. పరమపద గోష్ఠి.
- తై , ; 27. తే. పరమపద గోష్ఠి.
- మాళి, 6. తే. ఈడుముపుత్రారాయరం
- మాళినెల, 20. తే. మనవాళమహామునులు శుక్రవారం తోపులో పరాంకుశాష్టకం.
- సూళి, 27. శుక్రవారం శిరియతిరుమడల్.
- పంగుని, 4. శుక్రవారం శిరియతిరుమడల్. పెరియాళ్వార్ తిరుమొగ్గి ఆరంభం
- (తరువాతి 23వ వేజ్లో)



(గృహనిత్య తరువాయి)

ముఖ్య ప్రత్యేక శ్రమ

పీమ్మట పండ్లు తోముకొనవలయును. ఇసుక, ఇటుకపొడి మొదలయిన గొలుకుపదార్థములతో పండ్లు తోముకొన కూడదు. వానిచే దంతములకు, చిగుళ్ళకు హానికలుగును. బాగుగా కాలిన మంచిబొగ్గుతో కొన్నిమిరియములు, ఉప్పు లేక పటికను చేర్చి మెత్తగా నూరి దానిని పత్త్ర కాళితముచేసి, అందు కావలసినవో కొంచెము కొనవచ్చును. దీనిలో కొంచెము కర్పూరము, వాచినచెక్క, మాచికాయ, కొద్ది ఏలకగింజలు కూడ కలుపుకొనవచ్చును. లేనిదో పచ్చివైన ఉత్తరేణి, వేప, బత్తెంక, నేపాళంపుల్లలలో దేని తైనను చివరభాగమును కుంచెవలె బాగుగ నమలి దానితోటిగాని పండ్లు తోముకొనవలయును. దీనివలన దంతములు గట్టిపడి చిగుళ్ళ వాపు లేకుండ జేయును. దేనిదో ఒకరకపు బొచ్చుతో తయారుచేయబడిన బజారులో అమ్మబడు బొమెకలుబొచ్చు కుంచెలతో తోముకొనుటగాని దానిని తిరిగి కడుగుకొని మర్నాటి దానినే ఉపయోగించుటగాని నుంచిదికాదు.

అనాగోగ్యకరము. పైగా దానిని నీవెంత కడిగినను మర్నాడు తిరిగి ఉపయోగించుటకు వలయు ఆరోగ్యస్థితిలో అని యుండవు. అగ్నిస్పర్శ వలన, లేక అగ్నివంటి ద్రావకముతో కడిగిన గాని ఆ ఎంగిలి, పాచి, వోషము, మూలిన్యము పోయి తిరిగి ఆకుంచె బుపయోగించుటకు తగిన స్థితిలో యుండజాలవు. ఏరోజున శారోజు క్రొత్త కుంచె బుపయోగించుటకు సుహాగ్రాజునక్షతము సామూన్యముగ జరుగగల పనిగాదు. గదా!

అందుచేత ఏరోజుశారోజు క్రొత్తగా ఉపయోగించుటకు అనుకూల మైనటువంటిన్ని, దంతములకు ఆరోగ్యదాయక మైనటువంటిన్ని, అన్నిచోట్లయందును, అన్ని కాలములయందును, అందరకు అతిసులభముగా అందుబాటులో యున్నటువంటిన్ని, ఆర్థికముగా చాల చౌక యైనటువంటిన్ని పైన తెలిపిన రకములలోని ఏదోనక రకపు పుల్లనే ప్రతిదినము పళ్ళుతోముకొనుట కుపయోగించుట అన్నివిధములా అతి శ్రేష్ఠమైనపద్ధతి. పండ్లకు హానికలిగించు ఈత, తుమ్మ, కంది వగైరా పుల్లల నుపయోగించరాదు. పాలు వగరుగల పుల్లలు మంచివి. ఇవ్వకు బజారులో నమ్ము టూతుపేష్టులు,

టూతుపొడర్లను వాగుట మనకు, మనసాదర్శన దాయమునకు, మనదేశ ప్రస్థితములకును మనము గుణము, అస్వాభావికము, అనవసరము అగుచు నాయభిప్రాయము.

పండ్లు శోముకొనిన తర్వాత నాలుక గీసు కొనుటకు గూడ కొంతమంది నవనాగరికులు సెల్యారాయిను బద్దలుగాని, శోహముతో చేసిన బద్దలుగాని ఉపయోగించుచున్నారు. ఇట్టి బద్దలను వాడుకొనుటగూడ నోటికి వాణ్ణా అనర్థనాయకమే. నానాకు కొత్త ఈ నాగరికుల మనుకొనునాడు యెంతో అనాగరికపు ఒని చేయుచున్నారు. పండ్లు శోముకొనిన పుల్లనే రెండుభాగములుగ చీల్చిగాని, లేక మంచి ఒక సరి శాస్త్ర తాటాకుతోగాని, కొబ్బరితనతోగాని, మామిడియాకుతోగాని నాలుకను గీసి, ఆనచ్చు మలినపదార్థమును నీటితో కడిగి పార వేయవలయును. ఆనచ్చు మలినపదార్థమును కడగనిచో మంత్రశాస్త్ర కుతంత్రములవల్ల ఆపదలుకలుగవచ్చును.

పండ్లతోముటకున్న, నాలుకగీచుటకున్న గూడ మామిడాకు నుపయోగించుట చాల మంచిదందురు. ఆ ఆకునందు పోషణము పశ్చాంగనేలకు సంబంధించిన భాతువులు కల వనియు, అవి పండ్లకు చాలా మంచినని శాస్త్రజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు.

కుడిచేతి నడిమి మూడువేళ్ళతో నాలుక రుద్దవలయును. అంగిలివరికు ప్రేళ్ళుపోవలయును. దీనివలన కథనోపము పోవును. దంతములు

కట్టిచేసుకొనిన తర్వాత చల్లని నీళ్ళతో 7, 8 సగాయములు త్రోవవలెను. కడుగువలెను. నీళ్ళులను చివరకొలుకులనులని లోపలకొలుకుల శుభ్రకు తుడుచుకొనవలయును. తాని లోపలి కొలుకులనుండి నెలుపలికి నీసుకొనగూడదు. ఈపద్ధతివలన కన్నులకు మిక్కిలి మేలుచేయును. కొన్ని నేత్రిరోగములు మారించును.

మనశరీర మొక అద్భుతమైన మహాయంత్రము. ఇందు రెండు భాగములున్నవి. ఒకటి పంచభూతాత్మకమైనది. దీనినే శరీరమందురు. మరొకటి జ్ఞానాత్మకమైనది. దీనినే ఆత్మయందురు. శరీరము మంచి యుపగ్రహస్థితిలో యున్న నేగాని రెండువభాగమైన యాత్మ పరిగా పనిచేయదు. మనము నివసించు యిట్లు శుభ్రము గాను, గట్టిగాను శుభ్రో అందునివసించు జనుని స్థితి యెట్లుయందును? అందుచే శరీరరక్షణ ప్రయత్నము ప్రధానమైన కార్యము. ఇది భగవంతుడు మనయందలి కరుణచే యిచ్చిన మహాధనము. దీనియొక్క సుష్మత్వముపై ననే మన ఐహిక ఆముష్మిక దర్శానుష్ఠానము లన్నియు ఆధారపడి యున్నవి.

వ్యా యా మ ము

శరీరమును మంచిస్థితిలో నుంచుటకై ప్రతి రోజూ వ్యాయామమును చేయవలయును. మన శరీరము, మాంసము, నెత్తురు, కొవ్వుమొదలైన పదార్థములచే మిశ్రితమై నృద్ధిపొందుచున్నదను సంగతి నీకు తెలిసిందయే కదా! భగవంతుడు ఈ పదార్థములను మన శరీరము

నకు అనువగుసటులనే ప్రసాదించి యున్నాడు. కాని మనయొక్కయు, మనసూర్వలయొక్కయు, మన చుట్టుప్రక్కలవారియొక్కయు, మనము నివసించు ప్రదేశముయొక్కయు, కాలము యొక్కయు అన్నిటికంటె ముఖ్యమయిన ప్రస్తుత నాగరికతయొక్కయు, ప్రవర్తనలనుబట్టియు, పరిస్థితులుబట్టియు మన శరీరపరిస్థితులలో ఆనేక మార్పులు కలుచున్నవి. అందుచే మనశరీరములో మారనము, రక్తము, క్రొవ్వు మొదలైన పదార్థములు సరిగా యుండుకపోవుట తటస్థించుచున్నది. అందుచేత ప్రతిదినము ఉదయమునను, సాయంత్రమునను ప్రతివ్యక్తియు తప్పకుండు కనీసము ఒక అరగంటచొప్పున నైనను శరీర వ్యాయామము జేయుచుండవలెను. ఇందువలన మంచి శరీరసౌఖ్యము, పుష్టి, ఆరోగ్యము, ఉత్సాహశక్తి, బుద్ధిబలము, మనోనిర్మలత్వము చేకూరును. వ్యాయామమును శక్తిమించి ఎప్పుడునూ చేయరాదు. మంచి శుభ్రమైన వెలుతురు, గాలియున్న ప్రదేశములో చేయవలెను. ఆరుబయట చేయుట చాలా మంచిది. వ్యాయామము చేయునపుడు మనస్సును భగవంతునియందుంచి “ఆయనచే ప్రసాదించబడిన ఈశరీరము, ఈఅనయవములు బలిష్ఠములై ఆరోగ్యవంతములై ఆయన సేవరూపమగు నిస్వార్థ దేశకల్యాణమునకై వినియోగపడుగాక” అని స్మరించుచుండుము.

ఈ వ్యాయామమునకు ఒదులు కొందఱు యోగాసనములను వేయుచుందురు. యోగాసన

ములు వేయుటకూడ ఒకవిధమైన వ్యాయామమే. శ్రేష్ఠమైనదే. గాని అవి యమ, నియమములులేకుండా నేయుట చాలా ప్రమాదకరములు. అనర్థదాయకములగును. మంచి అనుభవముగల గురువులేకుండగ వాటి నెప్పుడునూ ఆచరించకూడదు. వాటిలో ఏవేవి ఎప్పుడెప్పుడు ఎటులు అభ్యసించి ఆచరణయందుంచుకోవలెనో ముందు ముందు నీవే తెలిసికొనగలవు. గాన ప్రస్తుతము వాటినిచూచు మై ఇచ్చట ప్రాయశః విడుచుచున్నాను.

నడచుట, పరుగెత్తుటకూడ చాలా మంచి శరీరవ్యాయామములు. బలహీనుడు సుధ్విశే బయ్యుచేటు. అట్టివాడు తనకీ ఉపకరించజాలదు. ఇతరులకు ఉపయోగపడదు. బలవంతులకు సర్వము హితమేయగును. బలవంతులకు సర్వము పవిత్రమే యగును. బలవంతులకు సర్వము ధర్మమే యగును. బలవంతులకు సర్వమును స్వీయముగనే యుండును. మంచి ఆరోగ్యమే జలము. లావు, బిడ్డ, పొడుగు బలముకాజాలవు. శరీరబలము లేనివానికి ఆత్మబలముండదు. ఆత్మబలము లేనిదె హరికటాక్షముండదు.

స్నానము

పిమ్మట స్నానముచేయవలయును. స్నానమును అవకాశమిన్నంతవరకు మంచి ప్రసాహముగల నదియందుగాని, కాలువయందుగాని, అవిలేనిచోట్ల చెరువునందుగాని చేయుట శ్రేష్ఠము. శరీరమారోగ్యముగ నున్నంతకాలము చన్నిటిన్ననమే చాలామంచిది.

ప్రసాదాపునీటిలో మనశరీరమున కత్యంత పోషకములగు ప్రాణశక్తులనేకములు గలవు. సూర్యోదయమైన తరువాత ఆప్రాణశక్తులనేకములు సూర్యశరణములచే ఆకర్షించబడును. గాన స్నానము నెల్లప్పుడును సూర్యోదయము కాకుండగ చేయుటచే ఆప్రాణశక్తులు మనశరీరమందు ప్రవేశించి ఆరోగ్యమును, మనోనిర్మలత, బుద్ధివికాసమును, ఆత్మశక్తిని కలిగింపజేయును. స్నానముచేయునపుడు నీశరీరమంతయు పూర్తిగా తడియునటులును, నీశరీరమందలి మలిన పదార్థము పూర్తిగపోయి రోమకూపములన్నియు శుభ్రపడునటులను బాగుగా శరీరమునంతను రుద్దుకొనవలయును. రుద్దుకొనుటకు సీకాయసోడిగాని, మండుడుకాయ పులుసుగాని శ్రేష్ఠము. ఇప్పుడు అనేకమంది సబ్బులను వాడుచున్నారు. సామాన్యముగా సబ్బులలో క్రొవ్వు కలిపెదరు. మరియు అసీసమలిగజ్జైన నూనెలను కలిపి తయారుచేసెదరు. ఆక్రొవ్వు మన దేహములోని రోమకూపములులోని సూక్ష్మరంధ్రములలో నిండెనా, ఆరోగ్యమునకు బదులు అనేక రోగములు సంభవించును. సబ్బులు వాడుట కంటే సీకాయపూడి, మండుడుకాయలు వాడుట ఎన్నోరెట్లు మంచిది. అయినను నీవుకూడ సబ్బు వాడవలెనని అభిలాషపడినచో నీవే దానిని తయారుచేసుకొనవచ్చును. లేదా కొవ్వుకలుచు సబ్బుల కొని వాడవచ్చును.

ఒకవంతు 'కాస్టికుసోడా' అనుదానిని చెచ్చి దాని పూకమునకు మూడురెట్లు మంచిని

వేయుము. కాస్టికుసోడా మంచినిటిలో కరిగి పోవును. అప్పుడు నీరు చాలా వేడిగా యుండును. అసీసు బాగుగా చల్లగన తరువాత దానిలో నీవుపోసిన మంచినిటికి సమానపాకముగఁ కొబ్బరి నూనెనుపోసి బాగుగా కలుపుము. కొంతపక్షి కడి బాగుగా చిక్కగా అగును. దానిని వీడెన కొయ్యపెట్టెలోపోసి 24 గంటలు బసి చల్లది ప్రదేశముగా వుంచిన తరువాత అది బాగుగా గట్టిపడి నిశ్శుభల నగును. అప్పుడు దానిని నీరు కావలసినటులు ముక్కలుగ కోసికొని ఉపయోగించుము. ఇట్లు తయారుచేసిన సబ్బు శరీరమునకు హాని కలిగించదు. మూడు బాగుగా పోగుట్టును. కావలసినచో యిందులో యేదైనా పరిమళద్రవ్యమును కలుపుకొనవచ్చును. ఈ సబ్బు చేయునపుడు చుట్టి కాస్టికుసోడా తగులకుండ మూడుకొనుము. చేతికి తగిలినచో ప్రమాదింతును. ఇదెగాక యింకా అనేకపద్ధతులుగ సబ్బులను చేసుకొనవచ్చును. ఇది అందఱకు అందుబాటులో యుండునని దీనినే తెలిపితిని. ఇట్టి మంచిరకపు కొవ్వువగైరా కలవని సబ్బులు నాడవచ్చును. ఏదీలేనిచో తడిబట్టతోనైనను శరీరమును రుద్దుకొనవలెను. దినమున కొక పర్యాయమైనను శిరస్నానము చేయవలెను. లేనిచో శరీరముయొక్క వేడి శిరస్సునకెక్కి, కంటికిని, మెదడునకును కీడుచేయును.

స్నానముచేయునపుడును మోమనస్సు మోగు చేయునని మందే లగ్నమై యుండవలెను. స్నానముయొక్క ఫలము దేహముయొది మురికిపోవుట

మాత్రమేకాదు. ప్రాణమును భగవచ్చక్తి, నీళ్ళు, గాలి, ఆహారపదార్థములు సూర్యకిరణములు మొదలైన యన్నింటిలోను యున్నది. మనము ప్రతినిమిషమున్ను ఆలోచించుట, చూచుట, వినుట, మాట్లాడుట, కదలుట మొదలైనవాట్లమూలముగా మనలోని ప్రాణశక్తిని యెంతో ఖర్చుచేయుచున్నాము. పోయిన ప్రాణశక్తిని తిరిగి సంపాదించుకోకుండ వున్నచో తొంతకాలమునకు మనమెందుకు పనికిరానివారమగుదుము. ఇట్లు ఖర్చుఅయిన శక్తిని తిరిగి వైజెప్పిన నీరు, గాలి, ఆహారపదార్థములు, సూర్యకిరణములు మొదలైన వాట్లనుండి గ్రహించుచుండవలయును. మనము చేయుఖర్చు అధికము, సంపాదన తక్కువా అయ్యెనా బలహీనులము, రోగులము అగుదుము. ప్రాణశక్తి మనలో యెంత మృదువుగా యుండునో ఆంత ఆరోగ్యముగాను, శక్తి, లేజన్యులను కలిగియుండుము. మనని రక్షించునవి కేసలము మనము త్రాగునీళ్ళు, తినెడి అన్నము, సీల్చెడు గాలి గావు. వాటన్నిటిలోను వుండే ప్రాణశక్తియే, ఆపదార్థములనుండి ఆప్రాణశక్తిని తీసివేసి; ఎంత ఆహారము తినినను, ఎంతనీరు త్రాగినను, అవి మనలనెంతమాత్రమును రక్షించజాలవు. గాని ప్రతిపదార్థమును మన మనుభవించు నపుడు వాటియందే మనసుంచి వాటియందలి ప్రాణశక్తిని మనము గ్రహించుచుండవలయును.

అందులకై స్నానము చేయునపుడు “స్వామి!

జలరూపముగ ప్రకాశించువాడవు నీవే. ఇట్టి నిన్ను ధ్యానించుచున్నాను. ఇందలి ప్రాణశక్తిని నాయందు ప్రవేశింపజేసి నాకారోగ్యము, జ్ఞానము, బలము నిమ్ము.” అని ధ్యానించవలయును. మరియు స్నానము చేయునపుడు ఈ జలములోనుండు ప్రాణము నాశరీరములోనికి వచ్చుచున్నదని తలంచుచు అటులనే భావించుము. ఊరక స్నానము చేయుటకంటె యిట్లు చేసిన రెట్టింపు ప్రాణశక్తి నీకు కలుగును. మరియు నీశరీర గాఢ్యా మాలిన్యముతో బాటు ఆంతరంగికమాలిన్యమునూడ క్రమముగా తొలగి పోవుచుండును.

స్నానాంతరమున మంచి పొడిబట్టతో శరీరమును నొక్కి తుడుచుకొనవలెను. శరీరము నుండి నీళ్ళు పోడుచు తుడుచుకొనుటకై ఒక చోటునుండి మరొకచోటికి పోవుట చాలా దురలవాటు. స్నానము చేయబోవునపుడే తుడుచుకొనుటకుగూడ వేరే బట్టను తీసుకొని వెళ్ళి ఆచక్రకనే యుంచుకొనవలెను. కట్టుకుని విడిచిన బట్టతోగాని, కట్టుకొనియున్న బట్టతోగాని, మాసిపోయిన బట్టతోగాని యెప్పుడును తుడుచుకొన గూడదు. స్నానము చేయునపుడు శరీరముపై సీలైనంత చిన్నబట్టతో మాత్రమే యుండవలెను. అసలు బట్టలేకుండగ నగ్నముగను యుండరాదు. స్నానానంతరము అవురరమైనచో దానిని బాగుగా పిండి నీరుకారకుండు నటుల ధరించవలెను.

(రకువాయి మరుసటిసంచిలో)

(16 వ పేజీ తరువాయి)

అస్వరూప ముచ్చాదోగ్యోపనిషత్తు నందలి కేవల ప్రపాదకములోని 7వఖండముగదలి మొదటిమంత్రముగు 'యత్రాత్మపహతపాపాః, ఇత్యాది ప్రజాపతి వాక్యమున చెప్పబడినది. అట్టి సాత్వోత్కారమునకు సాధనము జ్ఞానయోగము, ఆజ్ఞానయోగము నర్ణాశ్రమవిహిత నిత్యనైమిత్తికకర్మలను ఫలసంగ కర్తృత్వములనువీడి ఆచరించిన లభించును అట్లాచరించుటకు మునుముందు శరీరమునకంటే అతిరిక్తముగు ఆత్మకలదనియు ఆత్మనిత్యమనెడు జ్ఞానముండి తీరవలెను. కావున ఆత్మనిత్యతా జ్ఞానపూర్వకమగు అసంగ కర్మానుష్ఠానమువలన జ్ఞాననిష్ఠ యలవడునని చెప్పబడును. ఇదియే కర్మయోగము.

ఇయ్యది జ్ఞాననిష్ఠ కల్లుపయోగపడుచున్నదో చూతము. జ్ఞానము 'సత్త్వాత్స్వచ్ఛాయతేజ్ఞాన' మ్మనునట్లు సత్త్వగుణాభివృద్ధిచే కలుగును. అసత్త్వగుణాభివృద్ధి 'రజస్తమ శ్చాభిభూయ సత్త్వం భవతి భారత' అనునట్లు రజస్తమః ప్రకోపమడంగిననే సంభవించును. ఈరజస్తమః ప్రాచుర్యము పాపముచే పెరుగుచుండును. గావముందాపాపమును నిర్మూలించవలెను. అది 'ధర్మేణపాపమపనుదతి' యజ్ఞోవానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషికాం' అనునట్లు ఫలసంగ కర్తృత్వములనువీడి శాస్త్రోక్తములగు కర్మల నాచరించుటయనెడు కర్మయోగమునల్లనే సిద్ధించును. ఇట్లు కర్మయోగము గనుష్ఠించుటవలన క్రిమముగ పాపమడిగి రజస్తమస్సులు సంకుచించి సత్త్వము తలయెత్తును. అంతట నీయోగికి

నిర్వాణాత్మనిష్ఠుడై మైన భ్యాసము సిద్ధించును. ఇదియే జ్ఞానయోగము. దానివలన యోగముల నడుచు. యోగమునగా అననాదివిశేషపరికరములతోగూడి ఆత్మసాత్వోత్కారముకొరకు చేయు పను చిత్తనియమనరూపమై వ్యాపారము. దానిచే ఆత్మసాత్వోత్కారరూపమగు ఆత్మానుభవము కలుగును. దానిచే రాజపుత్ర దుష్టుతాను సారముగ పరమపురుషప్రాప్తికి సాధనమగు భక్తియోగమును దానివలన పరమపురుషార్థరూపమగు మోక్షమును లభించును.

ఈకర్మయోగము రెండు విధములు. ఒకటి జ్ఞానమును పుట్టించి దానివలన యోగమును సాధించును. వేరొకటి నడుమజ్ఞానయోగసహాయమున ప్రక్షించక భావే అతర్గతాత్మజ్ఞానము కలపై యోగసాధనమునరకు ధృఢముగ ననుష్ఠింపబడి యోగప్రాప్తిని కలిగించును. మొదటిది నిష్ఠన యథాయమునను రెండవది విదవ అధ్యాయమునందును చెప్పబడినది.

సాంఖ్యయోగ పృథగ్భావః ప్రవచంతి న పండితాః ।

ఏక మప్యాస్థిత స్సమ గుభయో ర్విందతే పరం॥

జ్ఞానయోగ కర్మయోగములు రెంటికిని ఆత్మదర్శన మొక్కటియే ఫలము కావున నా రెండును స్వరూపమునందు వేరువేరైనను ఫలము నందొక్కటియేయగును. అయినను కొందరు, కర్మయోగము జ్ఞానయోగమును మాత్రమే సాధించుచున్నది. జ్ఞానయోగమొక్కటియే ఆత్మదర్శనమును సాధించుచున్నది. అని కర్మయోగమునకును జ్ఞానయోగమే ఫలముగాను, జ్ఞానయోగమునకు మాత్రమే ఆత్మానలోకనము

ఫలముగాను ఇట్లు రెండింటికిని వేరువేరు ఫలములను చెప్పుచున్నాడు, వీరు బాలురవలె పరిపక్వముగాని జ్ఞానముకలవారని భగవానుడు నిందించుచున్నాడు.

శ్రీయామునాచార్యులువారు తమ గీతార్థసంగ్రహమునందు “కర్మయోగ స్తప్త స్థిరదానయజ్ఞాది సేవనం.”

అనగా శాస్త్రవిహితమగు కాయశోషణము పుణ్యతీర్థస్నానము దివ్యదేశదర్శనము, దానము, యజ్ఞము, మొదలైనవాని ఫలము కలుగువరకు ఆచరణముతో నెవ్వరికైనా యాచరించుట, కర్మయోగమని సామిందిరి. ఇందుకొన్ని నాలుగవ అధ్యాయమున కర్మయోగ అవతర భేదములుగా చెప్పబడినవి. కొన్ని కొత్తగా నిచ్చట విధింపబడినవి. ఇచ్చట ఇవియే అదిశబ్దముచే నాలుగవ అధ్యాయమున

ద్రవ్యయజ్ఞాః కపోయజ్ఞా యోగయజ్ఞా స్తదావరే ।

స్వాధ్యాయ జ్ఞానయజ్ఞాశ్చ యతః స్పృశితవృణాః ॥

న్యాయముగ ద్రవ్యమునాజ్ఞించి కొందరు దేవతార్చనమందును కొందరు దానము నందును కొందరు యాగమునందును, కొందరు హోమము నందును వినియోగింతురు. వీరిని ద్రవ్యయజ్ఞులందురు. కొందరు కృచ్ఛ్రచాంద్రాయణోపవాసాదులయందు నిష్కలవారై యుందురు. కొందరు పుణ్యతీర్థ పుణ్యక్షేత్రాది యాత్రలయందు ఆసక్తిగలవారై యుందురు. మరికొందరు వేదాధ్యయనాభ్యాసపరులై యుందురు, కొందరు తపరజ్ఞానాభ్యాసము నందు ఆసక్తికలవారై

యుందురని చెప్పబడినది, అందు కొన్ని వైసంగ్రహ శ్లోకమునందు కంఠరసముతోను, మరి కొన్ని ఆదిపదముతోను చెప్పబడినవి.

ఈకర్మయోగము కర్తాంశమనియు జ్ఞానాంశమనియు రెండు అంశలతో కూడియుండును. అందు మొదటిది ఆయానర్తమునకును ఆశ్రమమునకును తగునట్లు శాస్త్రములో నిధింపబడిన మహాయజ్ఞాది నిత్యనైమిత్తిక కర్మలను ఆచరించుటరెండవది.

కర్మజ్యే వాచరికావ పై మాత్రమే కథనం ।

మా కర్మఫలహేదయః । మాతేనంగ స్త్యకర్మణః ॥

అనెడు శ్లోకమున చెప్పబడినట్లు ఫలసంగకర్తృత్వములను విడిచి యాచరించుట, ఫలమును విడుచుట యనగా ‘సుఖగుణై సమే కృత్వా లాభాలాభా జయాజయా! అనునట్లు శాస్త్రీయములగు కర్మల నాచరించునపుడు కలిగెడు సుఖమునకు పొంగును, దుఃఖమునకు క్రుంగును లేక ఫలము సిద్ధించినను సిద్ధించకున్నను చిత్తము నందేవిధమైన చాంచల్యమును లేకయే ఆకర్మను పూర్తిగా నాచరించు చిత్తస్థైర్యముకలిగి యాచరించుట.

కర్తృత్వత్వాగమనగా ఆకర్మలను ప్రకృతియే చేయించుచున్నదని తలంచుట. అనగా ఈ విధమగు కర్మల నాచరించుట ఆత్మకు సహజ సిద్ధముకాదు, స్థానీ (గిన్నె) సంపర్కముచే నీటికి వేడి కలుగునట్లు ప్రకృతి సంబంధముచే దాని గుణసంపర్కమే యీ కర్మల నాచరించుటకు నివాసమని తలంచుట లేక పరమపురుషుడే తనకు

(తరువాయి 17 వ పేజీలో)

(శ్రీ ల. వే. శ్రీమాన్ తె. శం. గోపాలాచార్యులవారు)

“బ్రహ్మవిదాగ్నిని వరమే”

నిరతిశయ బృహత్సము గల పరమమాత్మ నుపాసించువాడు సర్వోత్కృష్టమై సకలకల్యాణ గుణముల కాశీయమగు బ్రహ్మను పొందు చున్నాడు.

“య ఏష సలక్ష్మీసాదోఽస్మాచ్ఛరీరా త్సమత్వాయ పరం త్యాజితుపసంపద్య స్వేన రూపేణానిభిష్టద్యతే”

ఈశ్వరుడు నిసీనమగు యీశదేవమును వీడి పరమపదమునకు పోయి యచ్చట పరమాత్మను పొంది తన కసాధారణమగు ‘అపహతపాప్యా విజరో విమృత్యుర్వ్యోశోకో నిజిఘ్నేత్సైపిపాస స్సత్యకామ స్సత్యసంకల్పః’ అనడు శుక్తి యందు చెప్పబడినట్లు పాపములు, ముసలితనము మృత్యువు, దుఃఖము, ఆకలి, దస్పియు, యనెడు హేయగుణములు లేక సత్యసంకల్పత్వ ప్రభృతు లగు కల్యాణగుణములతో కూడియుండు రూప మును పొందును,

“యథావద్యన్యందమానా సముద్రే అస్తంగచ్ఛంది నామరూపే విహాయ తథా విద్వాన్నామదూషాద్విముక్తః పరాత్పరం పురుషము తైరిదివ్యం”

గంగా, యమునా, సరస్వతీ, మొదలగు నదులు తమ ఉత్పత్తిస్థానము నుండి ప్రవహించి గంగాయమునాది నామభేదములను, తెలుపు నలుపు మొదలగు రూపములను విడిచి సముద్ర మునంద స్తమించుచున్నవో అట్లే విద్వాంసుడగు

బ్రహ్మోపాసకుడును దేవుడు మనుష్యుడు మొదలగు భేదములను తెలుపు నామరూపాద్యాలను విడిచి పరాత్పరుడగు బ్రహ్మను పొందు చున్నాడు.

“యదావశ్యః పశ్యతేచక్రవర్తం రత్నారవీశం భీరుషం బ్రహ్మయోనిం. తథా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విహాయ నిరంజనః పరమం సామ్యముష్ణతి”

ఉపాసకుడగు దేవుడు సేవ్యమూన నివ్యనిగ్రహముతో కూడియున్నట్టియు, జగత్కర్తయగు నట్టియు, జగన్నియునుకుడుగునట్టియు, సర్వఫల ప్రదుడగునట్టియు, అద్వాక్యతమగు ! పృథికి ఉపాదాద్య భేదమునునగు పరమాత్మను ఉపాసన కాలమునందే సాత్వోత్కరించుచున్నాడు. గాన వాడప్పుడే తనపూర్వపాపములనుండి ప్రకృతి సంబంధములేనివాడై పరమపురుషునితో పరమ సామ్యమును పొందుచున్నాడు.

మొదలగు ప్రమాణములచే మోక్షమున పేక్షించువానికి పొందవలసినదిగా చెప్పబడినది పరమపురుష ప్రాప్తియే. “భక్త్యాత్వనన్యయా నాయమాత్మా” దానికుపాయమై కాంతికమగు అత్యంతభక్తియే. నీనికే వేదనము ఉపాసనము ధ్యానము అనునామాంతరములు. నీనికి అంగము బీవాత్మయొక్క వాస్తవస్వరూప సాత్వోత్కారము” ఉదాహరణ రాజకుమార వృత్తాంతము.

(15 వ పేజీ తరువాయి)

శేషభూతుడనగు నన్ను ప్రేరేపించి తనయారాధన కొఱకు నా కొనంగబడిన నీ యుపకరణములచే తన యతిశయసిద్ధికొఱకు తన యారాధన దూషమగు నీ కర్మలను తానే నాచే చేయించుచున్నాడు. ఇట్టి కర్మలచే తానారాధించబడినన్నీ సంసారబంధముచూడి విముక్తిని గాంచునని నమ్మి యాచరించనలెను. ఇట్లాచరించినచో పరమపురుషుని ప్రసన్నుడై యీతని కనాది కాలమునుండి పొగియున్న కరి, పాపము నశింపచేసి నిష్కళంకమగు నాత్మావలోకమును ప్రసాదించును.

కామ్యకర్మలకంటె నీ నిష్కామ కర్మయోగము మిక్కిలి విశిష్టమైనది. కామ్యకర్మలకు నిర్బంధములు మెండు. అంగవైకల్యము కలిగినను ఆచరించుచుండు విఘ్నమువాటిల్లినను ప్రత్యవాయముమెండు. ఈకర్మయోగమన్ననో

సేహాదికృమ నాశోఽస్తిప్రత్యవాయో న విద్యతే

న స్విప్ర మవ్యస్య దర్శస్య త్రాయతే మహతో దయాత్

అనగా భగవదారాధనా రూపమగు నీ కర్మయోగము నారంభించి ముగింపకపోయినను, ఫలములేకపోదు. ప్రారంభించినది మధ్య చెడిపోయినను పాపము సంభవింపదు. ఈ యోగము కొద్దిగా నాచరింపబడినను మహత్తరమగు సంసారభయమునుండి రక్షించును.

ఈవిషయమై శ్రీకృష్ణార్జునులకు ప్రశ్నోత్తరములు జరిగినవి. “శ్రీకృష్ణా! కర్మ అచుష్టింపపలిన ప్రకారముగా ననుష్ఠింపబడినచో ఫలము

నొసంగును గాని. ఫలాపేక్ష లేక యాచరింపబడినచో నది ఫలప్రదము కానేరదు. ఆత్మప్రాప్తి నైనను కలిగించునందుమా! దానిని ప్రారంభించి మధ్యగా మోహమువలన దానినుండి భ్రష్టుడగుచున్నాను. కావున కర్మయోగమువలన సంసారికి ఫలప్రాప్తిగాని. ఆత్మప్రాప్తిగాని లేక ఉభయ భ్రష్టుడగుమా?” అని అర్జునుడు శ్రీకృష్ణుని ప్రశ్నించెను.

అందుల కాతడు “నాయనా! అట్టివాడెన్నడును చేడకు. వాడు ఆచరింపబడిన యోగముహింపచే కల్యాణక్షేత్ర భోగముల ననుభవించి ఐన్ముట్ట శుచిగల శ్రీమంతుల కులమునందు పుట్టును. లేక తమంతనే యోగము నాచరించుచు యుగదులకుపదేశింప సమర్థులగువారి యంటనైనను పుట్టును. అట్లు పుట్టి నిద్రాసుండి మేల్కొన్నవానినలెనే తిరిగి యవశముగా నా యోగమునందే ప్రవర్తించి సిద్ధించువరకు ప్రయత్నించి చివరకు సఫలతగాంచియే తీరునని” సమాధానమొసంగెను.

కావున కర్మయోగి నిత్యనైమిత్తిక కర్మల యొక్క ప్రధానఅనంతర ఫలములను వీడి కర్మలన్నియు మోక్షమొక్కటియే ఫలముగా కలవని యాచరించవలయును. తమ తమ వర్ణాశ్రమములకు తగినట్టి కామ్యకర్మలను గూడ ఫలమును విడిచి మోక్షసాధనముగ నిత్యనైమిత్తికములతో జీర్చి శక్తికొలది యాచరించనలెను.

★ కామ్యకర్మలు

వేదోక్తములగు కర్మల ననుష్ఠించువారు

ముముక్షువులనియు, ఋఋక్షువులనియు తెలుసు
విధములుగ నుండును. ముముక్షువులనగా
మోక్షమునొక్కదానిని మాత్రమే అపీక్షించి
దానియందు నిశ్చలమగు అన్యనసాయము గల
వారై తన్నిమిత్రమై కర్మలననుష్ఠించువారు
ఋఋక్షువులనగా విహితాముష్మిక ఫలముల నపే
క్షించి కర్మలనాచరించువారు. ఫలము లనేకము
లగుటచే వీరిబుద్ధులును అనంతములై యుండును.
వారికి దేహముకంటే వేరైన ఆత్మ యొక్కటి
కలదని జ్ఞానముమాత్రమున్నచాలును. వారిఆత్మ
యాధాత్మ్యనిశ్చయము అంతగా నవసరములేదు
అవి యున్నను వారు మోక్షమును గోరక స్వర్గ
మునో బిడ్డలనో పశువులనో అన్నవస్త్రాదులనో
కోరి వానికివలయు సాధనముల ననుష్ఠించి తత్ఫల
మును మాత్రమే అనుభవించుచుండురు. వీరిని
శ్రీకృష్ణుడు “యామిమాంపుష్పితాంపాచం”
అను శ్లోకము మొదలు మూడు శ్లోకములలో
మిక్కిలి నిగదించి యున్నాడు.

ఈకర్మతులు వేదముయొక్క పూర్వభాగ
మందు చెప్పబడిన కర్మలు స్వర్గాదిఫలసాధనము
లని చేయబడు పాదములను మాత్రమే నమ్మి
వైదికకర్మలన్నిటికిని స్వర్గముతప్ప వేరొకఫలము

లేదని పలుకుచు కామ్యవిషయములయందు
నక్కులై స్వర్గమే దాండుగోచరుండురు. ఆకర్మలు
నూరి ఫలముల సమభవింపజేసినవి తిరిగి జన్మనో
అందు మరల ఇట్టి కర్మలనే యీచరించి ఇట్టి
ఫలములనే గొందుటను ఫలముగా ప్రసాదించుచు
గాని మోక్షము నొసంగజాలవు. మోక్షమనేను
ఒకేఫలము నుద్దేశించక పశ్యన్నాది బహువిధ
ఫలము లుద్దేశించబడును గాన వాటికి సాధనము
లగు కర్మలుకూడ పెక్కులాచరింప బడవలెను.
ఇందుకును నశ్వరమగు భోగైశ్వర్యముల ప్రాప్తి
కొరకే ప్రవర్తించుచు గాని మోక్షము కొఱకు
గాదు. కావుననే ఆవేదభాగము పెండ్లు పండక
పువ్వులను మాత్రమే పూయు నొకానొక చెట్టు
వలె ప్రయోజనములేక మైకిమాత్రము రమ
ణీయముగా భోగించుండును. ఇట్టి వాక్యములను
ప్రవహితములుగా గాచరించువారు అల్పజ్ఞులు
వీరికి మిక్కిలిమగు భోగైశ్వర్యప్రాప్త్యాదుల
కలువల్ల ఆకర్మలయందే నునుస్సలుగ్గుమము
యుండుటవల్ల ఆత్మజ్ఞానము నున్నయగును.
కావున వారికి మోక్షముకల్గ నున్న వైదిక
కర్మలను అనుష్ఠించవలెనను ఋఋక్షులని
కలుగ నేరదు.



పు రం జ నో పా ఖ్యా న ము

శ్రీమద్భాగవతమునందలి పురంజనోపాఖ్యానము యీకామ్యకర్తలయందు రోతజనించుటకు ముఖ్యసాధనము.

పూర్వము ప్రాచీనబద్ధి అనబడు నొకరాజునకు కర్మకాండయందే మిక్కిలి మక్కువ యుండెడిది. ఒకనాడు బ్రహ్మజ్ఞానియగు నారదుడు ఆతనికి ఒకచక్కని యుపదేశ మొసంగెను. ఈకర్మలవలన ఆత్మాంతిక దుఃఖవినాశమున్ను, నిరతిశయ సుఖప్రాప్తియును కలుగ నేరవనియు చెప్పి యజ్ఞములో నారాజు హింసించిన పశుసమూహము నంతను ఆకాశమునందు చూపి యీతడు మరణించి పరలోకమునకేగినపుడు అవియన్నియు మిక్కిలి కోపముతో కఠోరముగ గొమ్మలతో నీతనిని చీల్చి చెండాడి పగతీర్చుకొనుటకై ఎదురుచూచుచున్నవని చెప్పెను. మరియు యీవిషయమునందు సమ్యక్ము జనించుటకై ఆరాజునకు పురంజనోపాఖ్యానమును వినిపించెను. ఇదియొక అద్భుతముగ వేదాంత గాధ.

★ పు రం జ నో పా ఖ్యా న ము

పూర్వకాలమునందు పురంజనుడను నొక రాజుండెను. యీతని కవిజ్ఞాతుడను నొక మిత్రుడుండెను. ఆతడాచరించు పనులన్నియు రహస్య పూర్ణములు. పురంజనుడొకతరి తను నివసించు

టకు తగిన స్థానము నన్వేషించుచు భూమియందంతటనూ తీరుగు చుండెను. ఒక దినమున హిమాలయపర్వతమునకు దక్షిణముగ తొమ్మిది ద్వారములుగల సుందరమగు పట్టణమొకటి గాన్పించెను. అందు మానవుని సుఖోచితమగు సాధనసామాగ్రి యంతయు పుష్కలముగ నుండెను. ఆనగరమునకు బయలు సుందరమగు తోటయొకటి యుండెను. అందలి పశువులుగూడ అహింసాది వ్రతములను పాలించుచుండెను. పురంజనుడావనమునందు తీరుగుచూ నొకచోట నొక్కొక్కడు నూర్గురు నాయకులకు పతిగా నుండి పదిమంది సేవకులతో కూడియున్న పదుగారు సంవత్సరములుగల నొక సుందరమగు స్త్రీని గాంచెను. అందుపక్షగల పామొకటి యామెనన్నివిధముల రక్షించుచుండెను. వారు యొకరిని చూచి యొకరు మోహించి పరస్పర వివాహము గావించుకొనిరి. ఆమె యాపట్టణమునకు స్వామినియగుటచే యామె యనుమతిని బడసి ఆపట్టణమందే మానవోచితసకల సుఖముల ననుభవించుచు నూరు సంవత్సరములాయెతో కాపురముచేసెను. ఆపట్టణమునకుండు తొమ్మిది ద్వారములలోను యేడు ద్వారములు పయికిని, రెండు ద్వారములు క్రిందకును యుండెను. ఈనగరమును పాలించు రాజు యీద్వారముల గుండా వేర్వేరుదేశములకు జనుచుండెను. ఇంద యిదు తూర్పుముఖములుగను, ఒకటి దక్షిణ

ముఖముగనువేగొకటి ఉత్తరముఖముగనుయెందులకు పశ్చిమముఖముగను యుండెను. అనగరిమననందు నిర్వాక్కునియు వేశస్కుత్తయనియు ఇద్దరులందు యుండెడిది. పురంజనుడు వందకుచాగెడుకండ్లుగల రాజై యుండెను. వీరి యుభయల సహాయముననే తన పమునిష్ఠుడని చక్క బట్టకొనుచుండెను. ఈరాజు తన పనులన్నిటిలోను తన భార్యకు ఛాయవలె నుంచరించ వొడంగెను.

ఇట్లుండ పురంజనునకు 11 సంవల మందీ కుమారులును నూటపది కుమార్తెలును జన్మించిరి. ఇప్పటికి పురంజనునకు సగమాయుర్దాయము తీరించెను, వృద్ధావస్థ జాపరించెను, ఇంతవరకీతను ఆత్మోజ్జీవనమునకు సాధనముగ నొక కార్యమును సాధించలేదు.

ఇట్లుండ కాలునియొక్క దుర్బగయను పేరుగల యొక కురూపియగు కుమార్తె యుక్తవయస్కురాలై భర్తకొరకై అన్వేషించుచు యవనులకు రాజగు భయుడను నాని చెంతకెని తనను పెండ్లాడమని బ్రతిమాలెను. అంత నాతడు "నీ నందరకును అనిష్టములనే యొనగూర్చు గాన నిన్నెవరును పెండ్లాడజాలగు కావున నీ వెవ్వరికిని గోచరించకయే బలాత్కారముగ కర్మజనితలోకము ననుభవించుచుండుము. నీకు నా సోదరుడగు ప్రజ్వలుని బలిష్ఠుడుగు సేవను సహాయముగ నొనంగుచున్నాను. నీవు నాకు సోదరి నగుము. నేను కూడ అవ్యక్తగతితో నీ యుభయముది సహాయ మొనరించుచుండును. అని వరి యుంగెను. ఇట్టి చరగర్విణయగు నా కాలకన్య నీ పురంజనుని నగరము నాక్రమించి యుండలి ప్రజలందరను హింసించి పురంజనుని

కూడ అనేక కేగముల సాధింపవొడంగెను ఆతని పట్టణమును గానాచునున్న సర్పరాజముగూడ బాధకన్యమచే నిస్సారమై యుండెను. ఇంక నా నగరమును గాపాడువారు వేకి తన కుట్రంబు విగాళనమునకు పురంజనుడు మిక్కిలి విలపించుచుండెను అంత భయుడను యవనరాజుకూడ యచటి కేతెంచి పురంజనుని, వశిష్టవలె బంధించి గొనినానెను. నిర్భయుడగు నీ పురంజనుడు పెక్కు యడ్డుముల్లతో హింసించిన పశువులన్నియు కొడముతో తీర్చిమగు తమకొమ్ములచే నాతనిని చీల్చి గొడంగెను. ఇట్టి సంకటములలో నైనను ఆ రాజు తన ప్రాణములనుగూడ అభిజ్ఞాతుని తలంచనైనను లేదు. ఇట్లునే నత్సరములు నిరింతరకష్టముల బంధించి చివర కాయడు మృతికొండెను. ఇది భాగ్యయంతరి సేవితో నామనే తలయెను. ప్రాణమును విడుచుటచే తన బాలిక బిందర్బాచుకు కుమార్తెగా జన్మించి సరాశ్రమశాలియగు మలయధ్వజునికి భార్యయై ఆతనివలన పెక్కు సంతానమును బడసెను. కొంతకాలమునకు రాజ్యయగు నా మలయధ్వజుడు సగవంతు నుపాసించుటకై మలయపర్వతమున కేగుచుండ యా భార్యయు పరమైక్యై రాగ్యముతో నాతని యనుగమించి యాతనికి కుశరాక్ష చేయుచుండెను. ఒకనాడు మలయధ్వజుడు పక్షానగానీచుకై పరమపురుషుని ధ్యానించుచు పరమపదించగా నీమ మిక్కిలి దుఃఖముతో నాతనిని బహనవరచుచు తాను సహగమనము గావింప నున్యమించెను. అట్టి తరుణమున పూర్వజన్మమునందు యీతనికి

మిత్రుడగు అభిజ్ఞాతుడు బ్రహ్మజ్ఞానియగు బ్రాహ్మణాకారముతో నచట కేతెంచి స్త్రీయై విలపించుచున్న పురంజనుని జూచి ఓ! మిత్రుడా! ఎందుల కిట్లు విలపించుచున్నావు? నీవు నీ వాస్తవ స్వరూపమును గాని నా వాస్తవ స్వరూపమును గాని ఎరుంగవు నేనే యీవిధముగ మాయను కల్పించితిని, నేను మన ఉభయుల రహస్యమును చెప్పెద వినుము. నీవు పూర్వజన్మమున పురంజనుడను రాజపుత్రుడని నీవు మిత్రుడగు అభిజ్ఞాతుడను. వాస్తవమున నే నీశ్వరుడను. నీవు జీవుడవు. భూమండలమున భోగముల ననుభవించవలె నని అందుల కుచిత్రముగ నివాసస్థానము నన్వేషించుచు నన్ను విడిచి భూమండలమునకు వచ్చివేసితివి. ఇచట నొక స్త్రీచే రచింపబడిన నగరమున బ్రవేశించితివి. తొలిజన్మమున నీవు పురంజనుడవు. అనగా పురమనబడు శరీరమును నీకర్మలచే నిర్మించువాడవు. నే నవిజ్ఞాతుడను. అనగా జీవులచే ఏవిధముగను తెలియబడని ఈశ్వరుడను. నీ వన్వేషించిన నవ ద్వారపురము కర్మలవలన జీవుడైయున్న శరీరమే. రెండు నేత్రగోళకములు రెండు ముక్కురంధ్రములు రెండు కర్ణరంధ్రములు నోరు లింగము, (ఆసనస్థానము.) ఆసనము అనునవి యీ పట్టణమునకు గల నవద్వారములు. ఇందు నేత్రగోళకములు నాసాచ్చిద్రములు నోరు అనునైదురు తూర్పుద్వారములు. కుడుచెవి దక్షిణ ద్వారము ఎడమచెవి ఉత్తరద్వారమును అగుచున్నవి. మలమూత్ర విసర్జనద్వారములు క్రింద నుండు పశ్చిమద్వారములు. జీవుడైన ద్వారముల

గుండవిషయముల ననుభవించుచుండును. కావున నవిరాజునకు దేశాంతరముపోవు మార్గములుగా వర్ణింపబడినది. బుద్ధియే ఆనగరమునకు స్వామిని యగు పురంజని. దీనిమూలముననే శరీరేంద్రియాదులయందు నేను నాది యనెడు భావములుత్పన్నములగుచున్నవి. దీనినాధారముగా గొనియే జీవుడు ఇంద్రియములద్వారా విషయముల ననుభవించుచుండును. పదియింద్రియములే ఆమెకుగల పదిమంది మిత్రులనియు ఆఇంద్రియన్యాయములే ఆమెచెలికత్తెలనియు వర్ణింపబడెను. ప్రాకారానవ్యానోదానసమాస రూపములగు అయిదు వృత్తులతోకూడిన ప్రాణమాయనే ఆ నగరమును కాపాడు అయిదు పడగలుగల సర్పముగా వర్ణింపబడెను. జ్ఞానకశ్మేంద్రియములకు నియామకముగ మనస్సు పదునొకండవ బాహుబలాధ్యుడగు యోధగా వర్ణింపబడెను. శబ్దాదిపంచవిషయములే పాంచాలదేశము. దానిమధ్యయందే యీ నవద్వార పట్టణము నిర్మింపబడెను. పురంజనుడను జీవుని నడిపించు అందులగు మిత్రులిద్దరు కాలుసేతులే యని యెరుంగుము. వాటి సహాయము వల్లనే గదా జీవుడేపనిచేసినను. హృదయమే అంతఃపురము. అందుండు మనస్సే విషూచియను పేరుగల ప్రధానసేవకుడు. జీవుడు ఆ మనస్సుయొక్క సత్త్వాది గుణములవల్లనే హర్షశోకమోహములనుపొందుచున్నాడు. పురంజనుడు తన భార్యకు వశవదుడై వర్తించుచున్నాడని చెప్పబడెను. అనగా జీవుడు బుద్ధికి వశుడై ప్రవర్తించెను. కాలకన్య యనగా వృద్ధావధి, అది ఏపురుషునికే

రుచించును? యవనరాజు దానిని సోదరిగా అంగీకరించెను. యవనరాజు మృత్యుచే మృత్యువు ముసలితనమును సహించుముగా తన కొనియే ప్రాయశః ప్రాణులను హింసించును. వాని సోదరుడగు ప్రజ్వలు డనగా ప్రజలను హింసించి త్వరలో చంపెడు శీత-ఉష్ణజ్వరములు.

ఈవిధముగ జీవుడు కర్మవశమున పరమ పురుషుని మరచి దేహమున బడి బుద్ధికి వశుడై అజ్ఞానముచే నాచ్ఛాదింపబడి ఆధ్యాత్మిక ఆధిభౌతిక ఆధిదైవిక భోగముల ననుభవించుచు నూరువర్షములు జీవించి వార్ధక్యముచే నావరింపబడి మృత్యువు వాత బడును. ఓరాజా! నీవు కామ్యకర్మలయందు పరమార్థబుద్ధితో పరమాత్మను మరచి యిన్నికష్టములకు పాలైతివి. ఈ కర్మలు వినుట కింపుగ నుండుచుగాని వీటియందు పరమార్థ మించుకను లేదు. ఉన్నట్లు తోపి

చుట అజ్ఞానకృత్యము. వేదమంతయు కర్మపరమనువారు మలినమతులు. పారాత్మతత్వము నెరుంగరు. పూర్వాగ్రములగు దర్శనచే భూమి నంతను కప్పివేసి అనేకపశువులను హింసించి మేము కర్మాభిమానులమని గర్వించుచున్నారు. వాగు కర్మరహస్యము నెరుంగనివారు. భగవత్ప్రీతికొరకై యాచరింపబడునదియే కర్మ. భగవంతునియందు చిత్తము లగ్నముచేయునదియే విద్య, భగవంతుడు దేహదారులకంతరాత్మయు నియామకుడు, స్వతంత్రుడును. కావున యీతని చరణకమలములే మానవులకు ముఖ్యావలంబనములు, వానినెల్లచే సంసారులకు కల్యాణము చేకూరును." అని ఆ వృద్ధబ్రాహ్మణుడు స్త్రీజన్మమందున్న పురంజనున కుపదేశించెనని నారదుడు ప్రాచీనబ్రహ్మకి ఉపదేశించెను.



(8 న పేజీ తరువాయి)

పంగుని. 11. తే. శుక్రవారం. పెరియాళ్వార్ తిరుమొడి.

పంగుని. 18. తే. శుక్రవారం. శిరియతిరుమడల్

పంగుని. 25. తే. శుక్రవారం. శిరియతిరుమడల్

వికృతినామసంవత్సర చిత్రినెల

చిత్రినెల- 2 తేదీ శుక్రవారం పెరియ తిరుమడల్

చిత్రినెల- 9 తేదీ శుక్రవారం శిరియ తిరుమడల్

యిది మొదలుకొని ఉడయవర్ల చరిత్రకాలక్షేపము

చిత్రినెల-16 తేదీ శుక్రవారం పెరియ తిరుమడల్

చిత్రినెల-23 తేదీ శుక్రవారం శిరియ తిరుమడల్

చిత్రినెల-28 తేదీ శుక్రవారం పెరియతిరుమడల్

చిత్రినెల-30 తేదీ శుక్రవారం పెరియ తిరుమడల్

ఈమాదిరిగా శుక్రవారములున్న-మధ్యాహ్నం 4 ఘంటకు తిరునారాధనయున్న అయి, తిరుమడల్ సేవ గురుపరంపర కాలక్షేపము, తిరుప్పావళాత్తుమొర, రాత్రి 9 ఘంటకు జరుగుతూ ఒక సంవత్సరం గడిపితిమి.

కార్యదర్శి :-

పు వ్వా డ మ ం గ మ్మ,

శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళాసంఘ మదరాసు శాఖ.

సుధానిధిలో ఎంబెరుమానార్ పఠంపుంచి. కలశంపుంచి రాసూనుజ అష్టోత్తరార్చనప్రత్యవం జరిపిన భాగవతుల తిరునామములు.

12 మొదటిదినం. పూరా శ్రీ దేవమ్మ, పువ్వాది లక్ష్మీతాయారమ్మ

2. దినం. పాతూరు కిష్టవేణమ్మ

3. దినం. తవ్వా కుట్టెలమ్మ

4. దినం. పొన్నూరు శ్రీరంగనాంచారమ్మ

5. దినం. శ్రీ దేవమ్మ

మొదటిదినం కలశం పుంచినట్లు, చెంబు, పువ్వాడ మంగమ్మగారిది. ఉడయవర్ల ఫలములు చిన్నది. ఉత్సవంచేయించినవార్లకు సమర్పించినది. ఫలములు 10, యివికూడా పువ్వాడ మంగమ్మ

సమర్పించినారు. కలశమునకు, పటములకు, అయినఖర్చు. 8-0-0 రూపాయలు.

కార్యదర్శి.

పు వ్యాడ మంగమ్మ.

శ్రీయతిరాజనేవా పహిళా సంఘ మదరాసు శాఖ.

మదరాసులో జార్జి టవన్ లోని శ్రీఎంబరుమానారు సన్నిధియందు శ్రీవిశిష్టాద్వైతమత ప్రచారక సంఘముయొక్క శ్రీశాఖ శ్రీయతిరాజ నేవామహిళా సంఘమువారు జరిపిన ప్రచార విశేషములు,

ఎంబెరుమానారుకు వడ్డాయిస్తు. 5. ది నాలు నడిచినది, ఈ 5 రోజులు ఎంబెరుమానార్లు సుధానిధికి వేంచేసి నిడుమండనం అయ్యి, శ్రీమద్రామానుజ సహస్రనామ స్తోత్రము నామావళి పహితంగా అర్చనలు జరిగినది. ఈ అర్చనకైంకర్యములకు చందాలను సమర్పించిన భాగవతుల తిరునామములు.

| | | | |
|-------------------------------|-------|--------------------------------|-------|
| 1. వత్తి తానకమ్మ | 1-0-0 | 22. కొత్తూరు కమలమ్మ. | 1-0-0 |
| 2. వోరేటి రంగనాయకమ్మ | 2-0-0 | 23. గావం శ్రీఅండాళమ్మ. | 0-8-0 |
| 3. యి. అండాళమ్మ. | 1-0-0 | 24. వుద్దంటి మహాలక్ష్మమ్మ. | 1-0-0 |
| 4. కొత్తూరు రంగనాయకమ్మ | 4-0-0 | 25. భువనగా మంగమ్మ. | 1-0-0 |
| 5. వువ్వడి సుభద్రమ్మ. | 0-8-0 | 26. కొత్తూరు ఆదెమ్మ. | 1-0-0 |
| 6. గుగ్గిలం వడలక్ష్మీఅమ్మ. | 0-8-0 | 27. తాతా కమలమ్మ. | 0-8-0 |
| 7. వుప్పలూరు పద్మాలమ్మ. | 2-0-0 | 28. పూరా కనకమ్మ. | 1-0-0 |
| 8. మద్దాలి పెరుందేవితాయారమ్మ. | 0-8-0 | 29. నాని కణ్ణమ్మ. | 1-0-0 |
| 9. ఏలూరు లక్ష్మీతాయారమ్మ. | 1-0-0 | 30. గా. అన్నపూర్ణమ్మ. | 0-8-0 |
| 10. వుప్పలూరు పద్మాలమ్మ. | 1-0-0 | 31. సావిత్రిమ్మ. | 1-0-0 |
| 11. పొత్తూరు లక్ష్మీకాంకమ్మ. | 1-0-0 | 32. గా. మీనాక్షమ్మ | 0-8-0 |
| 12. కోటా మంగమ్మ. | 0-8-0 | 33. సుబ్బరత్నమ్మ | 1-0-0 |
| 13. చంద్రగిరి మాణిక్యమ్మ. | 5-0-0 | 34. కొత్తా కనకమ్మ | 1-0-0 |
| 14. రె. అండాళమ్మ. | 0-8-0 | 35. పొత్తూరు కిష్టవేదమ్మ | 5-0-0 |
| 15. మద్దాలి అమ్మణ్ణి. | 1-0-0 | 36. గొల్లపూడి అమ్మణ్ణి | 2-0-0 |
| 16. పసుమర్తి మరకతమ్మ. | 0-8-0 | 37. వువ్వడి లక్ష్మీతాయారమ్మ | 1-0-0 |
| 17. మద్దాలి వెంకటసుబ్బమ్మ. | 1-0-0 | 38. గొబ్బూరు అమృతవల్లితాయారమ్మ | 2-0-0 |
| 18. మిరియాల అండాళమ్మ. | 1-0-0 | 39. నామా జయరాంకెట్టి | 1-0-0 |
| 19. పెసల అమ్మణ్ణిఅమ్మ. | 0-8-0 | 40. వద్దిశెట్టి అమ్మణ్ణి | 1-0-0 |
| 20. కోమలపల్లి రుప్పమ్మ. | 0-8-0 | 41. కమలమ్మ | 2-0-0 |
| 21. మద్దారం అండాళమ్మ. | 0-8-0 | 42. బెజవాడ రామానుజదాసి | 1-0-0 |

| | | | |
|--------------------------------|-------|-------------------------------------|-------|
| 43. విజయలక్ష్మి అమ్మ | 0-8-0 | 65. దూపాటి కామాక్షమ్మ | 0-8-0 |
| 44. తవ్వ వట్టి అమ్మ | 1-0-0 | 66. తాత ఆంధాళ్ళమ్మ | 2-0-0 |
| 45. దోగ్గువర్తి గంగనాయకమ్మ | 2-0-0 | 67. నెనిగవర్తి అమ్మజీఅమ్మ | 1-0-0 |
| 46. పాకాళం దేవమ్మ | 5-0-0 | 68. తిరుమూర్తి కనకలక్ష్మి అమ్మ | 0-8-0 |
| 47. పూరా శ్రీదేవమ్మ | 5-0-0 | 69. యల్పూరి యతిరాజమ్మ | 1-0-0 |
| 48. గొండా సుందరమ్మ | 2-0-0 | 70. కడప కమలమ్మ | 4-0-0 |
| 49. యం. ఆదిలక్ష్మి | 0-8-0 | 71. ఆత్మకూరి వానవాంజి | 1-0-0 |
| 50. సున్నా రాజమ్మ | 0-8-0 | 72. లేమా వూలమ్మ | 1-0-0 |
| 51. భాగవతురాలు | 0-5-0 | 73. మువ్వల మంగమ్మ | 1-0-0 |
| 52. కంకణాల చాలమ్మ | 9-8-0 | 74. కోటా రుక్మిణమ్మ | 0-8-0 |
| 53. దొర్నారెంల కృష్ణవేణమ్మ | 6-8-0 | 75. దొడ్డుశెట్టి వెంకటలక్ష్మమ్మ | 1-0-0 |
| 54. ఆత్మకూరు వెంకటసుబ్బమ్మ | 1-0-0 | 76. చల్లాపురం ఆన్నపూర్ణమ్మ | 1-0-0 |
| 55. మునగావారి తాతాకు | 3-0-0 | 77. గోరెవాళ్ళ మరకతమ్మ | 4-0-0 |
| 56. సాని సుందరమ్మ | 2-0-0 | 78. దొర్నాదం రంగమ్మ | 0-8-0 |
| 57. నారాయణమ్మ | 0-8-0 | 79. మాదిరెడ్డి అన్నపూర్ణమ్మ, కనకమ్మ | 2-0-0 |
| 58. పొత్తూరి యదుగిరి అమ్మ | 1-0-0 | | |
| 59. సుందరమ్మ | 1-0-0 | | |
| 60. గుళ్ళపల్లి అమ్మజీ | 1-0-0 | | |
| 61. పసుమర్తి పెరుందేవితాయారమ్మ | 1-0-0 | | |
| 62. అంతరంగ భక్తులు, భువగిరి | 5-0-0 | | |
| 63. ఓలేటి సుందరమ్మ | 0-4-0 | | |
| 64. వెంకటనారాయణస్వామి | 0-4-0 | | |

- (1) పెరియార్వార్ల విందుకు గోష్టి వివరం.
- (2) పున్నాడ లక్ష్మీతాయారమ్మ తట్టలు 3 విందుకు పావతల్వం బియ్యం, పడిపప్పు వగయి
రాలు పెట్టినారు. విందుకు అందరు పయిమాదిరిగానే పెట్టినారు.
- (3) పరాంకుశ గోష్టి లిందు గొబ్బూరు అమృతాలమ్మ, చవల అలివేలు తాయారమ్మ మువ్వల
మంగమ్మ గార్లు జరిపినారు.
- (4) శ్రీయాళవందార్లు లిందు దోగుపర్తి శ్రీరంగనాంచారమ్మ గారు జరిపినారు.
- (5) యెంబెరుయనార విందు కూరపాట కమలవల్లితాయారమ్మ గారు జరిపినారు.
- (6) బట్టరు విందు నెంద్రా కణ్ణమ్మ, సానికణ్ణమ్మ, కోటా మంగమ్మ, యేల్పూరు లక్ష్మీతాయా
రమ్మ గార్లు జరిపినారు.
- (7) ముత్తుకురినాడు విందు పూరాశీ దేవమ్మగారు గొల్లపూడి నార్లు జరిపినారు.
- (8) నంబిళ్ళ విందు లేమా పుష్పాలమ్మ శ్రీరాంశెట్టి అందాళమ్మ గార్లు జరిపించినారు.
- (9) తిరువాయిమోళిపిళ్ళగారి విందు తాతా సుశీలమ్మ, కొంజేటి అలియేలు తాయారమ్మ

వోలేటి రంగనాయకమ్మ, పాతులూగు పూలమ్మ, కంకిపాటి అమ్మణమ్మ, చదేశ్వ శ్రీరంగ నాంచారమ్మ, సాని పద్మాలమ్మ గార్లు జరిపించినారు.

(9) మనవాళమామూలతిరువడి సంబంధస్తులు అష్టదిగ్గజములు పెట్టుకోలకుము చాలమ్మ, సాని సుందరమ్మ, పొనుగొండ సరస్వతమ్మ, పొత్తూరు కృష్ణవేణమ్మ, బొమ్మ శెట్టి వెంకట సుబ్బమ్మ, పొత్తూరు లక్ష్మీకాంతమ్మ, పొత్తూరు యెదిగిరమ్మ రామూరు మాణిక్యమ్మ గార్లు జరిపించినారు.

(10) అండాళ్ళుతిరుక్కల్యాణంకు పాతాళం వేదవల్లి తాయారమ్మగారు చదివింపులు తట్టలు మంగళసూత్రం పెట్టినారు.

మద్రాసునందు యతిరాజ సేవా మహిళా సభ వారి చే జరుపబడిన అనగా మార్చి నెల తే 28 ది 1950వ సం॥ అండాళ్ళు వీరాటపుభయంకు కమంకర్యములు సమర్పించిన వారి నామ ధేయములు.

బుక్కు దాఖలా పేర్ల ప్రకారం

| | |
|-----------------------|------------|
| వసూళ్ళు మొత్తం | రూ 79-10-0 |
| వీరాటపుత్సవంకు కట్టలు | 55- 0-9 |
| నిల్వ రు | 24- 9-3 |

తిరువాడిపూరు పుత్సవంలో

| | |
|-----------------|---------|
| మిగిలిన రూపాయలు | 24-12-0 |
| వెరశి మొత్తం రు | 49- 5-3 |





ది 11-7-1950 సం॥రం తేదీని గుంటూరు జిల్లా ఒంగోలు గ్రామంలో శ్రీకోదండరామ స్వామివారి సన్నిధియందు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అద్దంకి తిరుమల సమయోద్దండ కోలాహల లక్ష్మీ నృసింహ కుమార తిరువేంగడ తాత దేశికాచార్యులయ్యవార్లంగారి అధ్యక్షత క్రింద జరిగిన శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యకారిణి సంఘ నమావేశమున ఉత్తీర్ణమైన

తీర్మానములు.

౧ తీర్మానము:-

ప్రస్తుతకాలమున ఉభయవేదాంతముల పాండిత్యమునకు తగిన యవలంబనము, ఆచరణము తగ్గుచుండుటచే దానిని ఆభివృద్ధిపరచుటకై ఉభయవేదాంతముల యందును వేదము, స్మార్తములు యందును పరీక్షల నేర్పరచి వాటియందు ఉత్తీర్ణులైనవారలకు తగినబిరుదములు ఆర్థిక సన్మానములు చేయుటకు ఈ క్రింది కార్యక్రమములను అనుసరించుటకు తీర్మానించబడినది.

సంస్కృత వేదాంతము.

పాఠ్యక్రమము:-

- ౧ ప్రవేశపరీక్ష
 1. వేదాంతసిద్ధాంతకౌముది. సవ్యాఖ్యానము.
 2. యతీంద్ర మతదీపిక.
 3. సిద్ధాంత సిద్ధాంజనము.
 4. వేదాంతసారము.
 5. వేదాంత దీపము.

- ౨ ప్రాథమికపరీక్ష
 1. విషయవాక్యదీపిక.
 2. శ్రీభాష్యము-చతుస్సూత్యంత ప్రతిప్రకాశిక.

- 3 మాధ్యమికపరీక్ష
 1. గీతాభాష్యం.
 2. కూరనారాయణీయ భాష్యసహిత 'ఈశ' రంగరామానుజ, భాష్య సహితకేస, కఠ, ప్రశ్న,ముండక, మాండూక్య తైత్తిరీయ, బృహదారణ్య కషష్టాద్యాయము. ఛాందోగ్య షష్ఠప్రపాఠకము,లున్ను; ఐతరీయ, శ్వేతాశ్వేతర, కాషీత

కము మూలార్థము మాత్రం.

3. వేదార్థ సంగ్రహము-సవ్యాఖ్యానము.

4. గద్యత్రయము-భాష్యసహితము.

5. నిత్యగ్రంథము.

ర ఉత్తమపరీక్ష

1. వేదాంతవాదావళి పూర్వభాగము.

2. సుదర్శన సురదుగ్ధము.

3. చండామారుత సహిత శతదూషణి 25 వాదములు.

4. న్యాయ భాస్కరం. 4 భంగములు

5. సర్వదర్శన సంగ్రహము.

సన్మానములు- ఉత్తమపరీక్షయందు ఉత్తీర్ణులైనవారికి “యతిరాజసిద్ధాంత ప్రవీణ” అను బిరుదము నిచ్చుటకును, వీరికి ఉత్తీర్ణులైన సవత్సరము నుండి సవత్సరము ఒక్కంటికి రూ 100-0-0 వాష్యన వాష్యక సంభావనను వారి జీవితాంతము నరకు యిచ్చు చుండుటకును; ప్రవేశపరీక్ష ఉత్తీర్ణులైన వారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రము రూ 10'లు సన్మానమిచ్చుటకును; ప్రాథమికపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైనవారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రము రూ 20-0-0లు సన్మానమిచ్చుటకును; మాధ్యమికపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైనవారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రము రూ 40-0-0లు సన్మానమిచ్చుటకును; తీర్మానించబడినది.

ద్రావిడ వేదాంతము.



♦ పాఠ్యక్రమము. ♦

౧ ప్రవేశపరీక్ష

1. తిరుప్పల్లాండు, తిరుప్పళ్ళియెళుచ్చి తిరుప్పావై సీరాట్టం, పూచ్చుడల్, కాప్పిడల్, శెన్నియోంగు, అమలనాథపిరాన్, కణ్ణినుళ్ శిరుత్తాంబు, శోయిల్ తిరువాయ్ మొడి, రామానుజ నూత్తందాది, ఉపదేశరత్నమాల, మాణిక్యంగట్టు, నారణమూయరం, పల్లమాడంగల్. (అన్నీమూలమాత్రం ప్రధానము.)

2. తిరువాయ్ మొడి. చంగోలము. (అన్నీమూలమాత్రం ప్రధానం)

3. మిగతమువ్యాయరము. (మూలమాత్రం. సామాన్యం)

౨ ప్రాథమికపరీక్ష:- నాలాయిర, ప్రబంధములకు, ఇరామానుజ నూత్తాందాది ఉపదేశమాలకు ప్రతిపదార్థము సహితము.

౩ మాధ్యమికపరీక్ష:- 1. ముముక్షుప్పడి, శ్రీవచనభూషణము, తత్వత్రయము తిరుప్పావై ఆచార్య హృదయము జీయర్ వ్యాఖ్యానముతో
2. మిగత 15 రహస్యములు, పిళ్ళైలోకాచార్యులు వారు సాయించినవి.

౪ ఉత్తమ పరీక్ష:- భగవద్విషయము ఈడు ముప్పత్తారాయిరప్పడి- (ప్రమాణ తిరుప్పావై)
సన్మానములు.

ఉత్తమపరీక్షలో పూర్తిగ ఉత్తీర్ణులైనవారికి “శతకోప వాణ్నిపుణ” అను బిరుదము నిచ్చుటకును; వీరికి ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరమునుండి సంవత్సరము ఒక్కొంటికి రూ 100-0-0 చొ॥న వార్షిక సంభావనను వారి జీవితాంతమువరకు యిచ్చుచుండుటకును; ప్రవేశపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి “ద్రావిడ వేదాధ్యాపక” అను బిరుదము నిచ్చుటకును, వారికి ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరము నుండి సంవత్సరము ఒక్కొంటికి రూ 100-0-0లు చొ॥న వార్షిక సంభావనను వారి జీవితాంతము వరకు యిచ్చుచుండుటకును,

ప్రవేశపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైనవారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రము రూ 10-0-0 సన్మానమును “ద్రావిడ వేదాధ్యాపక” అను బిరుదమును యిచ్చుటకును;

ప్రాథమిక పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రము రూ 20-0-0 లు సన్మానమును “ద్రావిడ వేద విశేషాధ్యాపక” అను బిరుదమును యిచ్చుటకును;

మాధ్యమిక పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి ఆసంవత్సరమునకు మాత్రం రూ 40-0-0 లు సన్మానమును “కాలక్షేపప్రవీణ” అను బిరుదమును యిచ్చుటకును; తీర్మానించబడినది.

వేదము.

ఋగ్వేదము, శుక్లయజుర్వేదము, కృష్ణయజుర్వేదము, సామవేదము, అధర్వణవేదము అను వేదశాఖలలో ఏదో ఒక వేదశాఖను కేవల సంహితామాత్రమును పరీక్షనిచ్చి ఉత్తీర్ణులైన వారికి “వేదవిద్వాన్” అను బిరుదమును, ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరము నుండి వీరి జీవితాంతము వరకు సంవత్సరం ఒక్కొంటికి రూ 25-0-0లు చొ॥న వార్షిక సంభావనను యిచ్చుచుండుటకును.

ఆయా వేదశాఖల పదముక్రమము-బ్రాహ్మణము-అరణ్యకములో పరీక్షనిచ్చి ఉత్తీర్ణులైన

వారికి “వేదపండిత” అను బిరుదమును, ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరమునుండి వీరి జీవితాంతము వరకు సంవత్సరం ఒక్కంటికి రూ. 58-0-0లు చొప్పున వార్షిక సన్మాన మిచ్చుచుండుటకున్ను;

3. ఆయావేదశాఖయొక్క మంత్ర-బ్రాహ్మణ-ఆరణ్యకములకు అర్థముతోసహా పరీక్షనిచ్చి ఉత్తీర్ణులైనవారికి “వేదవిశేషజ్ఞ” అను బిరుదమును ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరము నుండి వీరి జీవితాంతమువరకు సంవత్సరము ఒక్కంటికి రూ. 100-0-0 లు చొప్పున వార్షిక సన్మాన మిచ్చుచుండుటకున్ను తీర్మానించబడినది.

స్కర్తము

౪. పాఠ్యక్రమము:-

ప్రవేశ పరీక్ష:- విష్వక్సేనపూజ లగాయతు ఉపనయనాంతము సమాశ్రియణవిధి-తిరు వారాధన క్రమము ప్రక్రియా సహితము.

ప్రాథమిక పరీక్ష:- వివాహము, గర్భాదానము, సీమంతము, పుంసవనము, వైశ్ణవేష్టి, వైభవేష్టి, శాంతులు, ప్రక్రియాసహితము.

మాధ్యమిక పరీక్ష:-సామాన్య ప్రాయశ్చిత్తములు, ఆశీర్వాచన పనసలు, అనరము-శ్రీచూర్ణ పరిపాలనాది సపిండికరణాంతము ప్రక్రియా సహితము.

ఉత్తమ పరీక్ష:- వైమూడు తరగతులలో అన్నికర్మలకు అర్థసహితము.
ముహూర్త నిర్ణయము,

ఈ పాఠ్యక్రమము సమాప్తము ననుసరించిన దైననుసరియే, వేదోక్త పురాణోక్తములు రెండును రావలయును.

సన్మానములు

ఉత్తమ పరీక్షయందు ఉత్తీర్ణులైన వారలకు “సోమశకర్మాధికారి” అని బిరుదము నిచ్చుటకున్ను, వారికి ఉత్తీర్ణులైన సంవత్సరమునుండి సంవత్సరము ఒక్కంటికి రూ. 40-0-0 లు చొప్పున వీరి జీవితమువరకు వార్షిక సన్మాన మిచ్చుచుండుటకున్ను,

ప్రవేశపరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైనవారలకు ఆ ఒక్క సంవత్సరమునకుమాత్రము రూ. 10-0-0 లు సన్మానమిచ్చుటకును; ప్రాథమిక పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన వారలకు ఆ ఒక్క సంవత్సరమునకు మాత్రము రూ. 20-0-0 లు సన్మానమిచ్చుటకును;

మాధ్యమిక పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన వారలకు ఆ ఒక్క-సంవత్సరమునకు మాత్రము రూ. 30-0-0 లు సన్మానమిచ్చుటకున్న తీర్మానించబడినది.

పరీక్షా నియమములు

1. ఈ పరీక్షలలో ద్రావిడవేద పరీక్షలన్నింటికిన్ని పంచసంస్కార పరులైన శ్రీవైష్ణవలందరు వర్ణ-ఆశ్రమ-స్త్రీ-పురుషవయోభేదములు లేకుండగ పాల్గొనవచ్చును. మిగత పరీక్షలకు ఉపసయనసంస్కార పరులైన పంచసంస్కారపరులైన వారు మాత్రము ఆశ్రమ-వయోభేదములు లేకుండగ పాల్గొనవచ్చును.
2. ఆయా విభాగముల యందుగల అన్ని కక్షలయందును ఉత్తీర్ణులైనగాని ఆయావిభాగ ఉత్తమ కక్షలలో ఉత్తీర్ణులైనట్లుల అంగీకరించబడదు. మరియు బిరుదులు గాని వార్షిక సన్మానములు గాని ఈయబడవు.
2. ఆయా విభాగ కక్షలన్నింటికిని ఒకే పరియాయముగ గాని లేక తమ తమ శక్త్యానుసారముగ పర్యాయత్వేనగాని పాల్గొనవచ్చును. ప్రథమ కక్షలో నుత్తీర్ణులైన తగువాత ఎనిమిది సంవత్సరములలో మాత్రము ఉత్తమతరగతిలో పాల్గొను స్వత యుండజాలదు.
4. పరీక్షలు లేఖన-వకాశికములుగ కూడ నుండును.
5. పరీక్షలను గురించిన యావత్తు విషయములలోను పరీక్షాపరిష్కృతవారీ తుదినిర్ణయము.

ఆర్థిక ము

ఈ శాశ్వత-తాత్కాలిక సన్మానములను శాశ్వతముగ జరుపుచుండుటకు కనీసము ఆయిదు లక్షల రూపాయిలైనను మూలధనము కావలసియుండును. దీనిని ప్రభుత్వబ్యాంకులలో ఫిక్సెడు డిపాజిటు చేయుటద్వారా సంవత్సరము వక్కంటికి పదునైదువేల రూపాయల వడ్డీ రాగలదు. కాన ప్రారంభదశలో ఈకార్యక్రమము చక్కగా నెరవేరగలదని నమ్ముచున్నాము.

ఎవరైతే ఒకేపర్యాయము రూ. 3333-0-0 లను మూలధనముగా సమర్పింతురో వారి తిరునామముతో ఒక పండితునకు శాశ్వతముగ నీయబడు వార్షిక సన్మానము రూ. 100-0-0 ను ప్రతిసంవత్సరము సమర్పించబడుచుండును.

ఎవరైతే ఒకేపర్యాయము రూ. 2000-0-0 లను మూలధనముగా సమర్పింతురో వారి తిరునామముతో ఒక పండితులకు శాశ్వతముగ నీయబడు వార్షిక సన్మానము రూ. 50-0-0 ను ప్రతిసంవత్సరము సమర్పించబడును.

ఎవరైతే ఒకేపర్యాయము రూ. 1000-0-0 లను మూలధనముగా సమర్పింతురో వారి తిరునామముతో ఒక పండితులకు శాశ్వతముగ నీయబడు వార్షిక స్మారనము రూ. 25-0-0 ను ప్రతీసంవత్సరము సమర్పించబడుచుండును.

ఒకరు ఇద్దరు లేక ముగ్గురుకాని కలిసియైనను ఒక్కొక్క నిధిని ఏర్పాటుచేయవచ్చును.

ఒకరే అనేకనిధులను ఏర్పాటుచేయవచ్చును.

దాతలు ప్రత్యేకించి ఫలానా స్మారనమునకని నిర్ణయించికూడ నిధులను ఏర్పాటు చేయవచ్చును.

తాత్కాలిక బహుమతుల నిచ్చుటకుకూడ దాతలు తమతమ పేరులతో నిధుల ఏర్పాటు చేయవచ్చును.

ఈ నిధులన్నియు ఈ సంఘ సంచాలక సమితి ప్రధానసభ్యుని పేరున ప్రభుత్వబ్యాంకులలో జమచేయబడును.

ఈ పరీక్షల జరుపుట ఉత్తీర్ణానుత్తీర్ణుల నిర్ణయించుటకు ఈ సంఘ పండిత పరిషత్తులోని ప్రధానశ్రేణి పండితులనుండి అయిదుగురుని ప్రతీసంవత్సరము ఎన్నుకొనబడుచుండవలెను. ఈ పరీక్షలనుగూర్చి వీరినిర్ణయమే ఆఖరినిర్ణయముగా పరిగణించబడవలయును. సంచాలకసమితి ప్రధానసభ్యుడు ఈ పంచాయితీ అధికారరీత్యా అధ్యక్షులై యుందురు. వీరితో కలిపియే పంచాయతీపూర్తి.

(తరువాయి ప్రక్క పేజీలో)

★ వి న తి ★

ఈ కార్యక్రమమును స్వీకృతముగాను శాశ్వతముగాను నిర్వహించుటకు కావలసిన ఆర్థిక సహాయమును కల్పించవలసినదిగ దాతల నందరిని సవినయముగ కోరుచున్నాము.

తగిన ఆర్థిక సహాయము కలిగిన నెంటునే ఈ కార్యక్రమమును ప్రారంభించుటకు కార్యదర్శికి అధికారమివ్వడమైనది.

కార్యాలయము :
అర్చమూరు, (నయా) ద్వారపూడి,
తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

ఇట్లు,
శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.
11—7—1950.

★ కట్టుములు—కానుకలు ★

తూర్పుగోదావరి జిల్లా రాజమహేంద్రవరం కాపురస్తులు శ్రీమాన్ ముసుంబై రామానుజమ్మ గారు తమ మనుమడు చి. మురళీకృష్ణావతారం యొక్క నామకరణ మహోత్సవమున భక్తి 'నివేదన' పత్రికకు రూ 58-0-0లు కానుకగా సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగుగాక.

గుంటూరు జిల్లా పండిళ్ళపల్లి గ్రామ కాపురస్తులు శ్రీమాన్ పద్మనాభుని నాగేంద్రుడు గారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు—పత్రికకు రూ 10-0-0 లను విరాళముగా సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగుగాక.

కృష్ణాజిల్లా మైలవరం జమీందారిణి శ్రీశ్రీ శ్రీమతి సూరానేని వరమంగయ్యమ్మ బహద్దూరువారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు, ఈసంఘముచే నిర్మించబడిన శ్రీమానుజ కూటమున (కోరుకొండ. (నయా) రాజమహేంద్రవరం) ఉంచుటకై తిరువారాధనమున్న, తాత్కాలిక విరాళముగా రూ 40-0-0 లును సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగుగాక.

గుంటూరుజిల్లా కొత్తపట్టణము గ్రామస్థులు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 9-0-0లను విరాళముగా సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగుగాక.

గుంటూరుజిల్లా బంగోలు గామస్థులు శ్రీమాన్ కాండ్యూరి వెంకట జగన్నాథాచార్యులుగారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ పరీక్షానిధికిగాను రూ 25-0-0 లను సమర్పించి వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగు గాక.

గుంటూరుజిల్లా పందిళ్ళపల్లి గ్రామ కాపురస్తులు శ్రీమాన్ మువ్వల రామయ్యగారు భక్తి "నివేదన" పత్రికకు రూ 5-0-0లు విరాళముగ సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగుగాక.

శ్రీమాన్ వంగల లక్ష్మణాచార్యులుగారు తమ కుమార్తె వివాహమహోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 1-0-0 కట్టుమును సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగు గాక.

పశ్చిమగోదావరిజిల్లామల్లంపర్రువాస్తవ్యులు శ్రీమాన్ పూలపల్లి రామానుజాచార్యులుగారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0 కట్టుమును సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగు గాక.

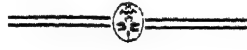
బందరు జవ్వాజిపేట కాపురస్తులు వైశ్య శిఖామణులు శ్రీమాన్ కొత్తబాల కష్టయ్యగారు తమ కుమారుడు పాండురంగారావు అనే నెంబరుమాళ్ళ ఆచార్య సమాశ్రయణ సమయమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0లు సంభావనను సమర్పించిరి.

వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగు గాక.

రాజమహేంద్రవరం కాపురస్తులు పణిహారం పార్థసారథిగారు తమ కుమారుని ఉపనయన మహోత్సవములో శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 1-0-0 కట్టుమును సమర్పించిరి. వీరికి శ్రియఃపతి సమస్తైశ్వర్యముల నొసంగు గాక.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీయతిరాజ ఉభయవేదాంత పాఠశాల



శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము, కోరుకొండ (వయా) రాజమహేంద్రవరం.

ఈ పాఠశాలలో యిప్పుడు శ్రీగీతాభాష్యము, శ్రీభాష్యము, భగవద్గీషయము, శ్రీరామాయణము పాఠములు చురుకుగా జరుగుచున్నవి.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు అధ్యయనము చేయుచున్నారు.

ఇంకను యోగ్యులైన ఒకవిద్యార్థికి ఉచిత వేతనము యిచ్చుటకు అవకాశమున్నది. తగిన అర్హతలవారు దరఖాస్తు చేసుకొనవలసినది.

ఇ ట్లు.

సహాయకార్యచర్చి.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

భక్తినివేదన

(వేదాంత సూత్రము)

ఇందు వేదాంత విషయ వాఙ్ముఖము;
భక్తిప్రచార విషయమైన వాగ్ముఖము;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములును పరిచయమును.

సాధారణ చరిత్రా సం. 13 రూ. 5-0-0

సహాయ చరిత్రా సం. 10-0-0

పాఠాభివృద్ధి

పాఠకులు సం. 13 రూ. 95-0-0

రాజకీయములు సం. 58-0-0

మహాభారత పాఠకులు సం. 116-0-0

కావ్యాభివృద్ధి

“భక్తినివేదన” కావ్యమును,

అర్జునుడు (సహ) ద్వారా

హస్తాగ్రహణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః



భక్తి

నివేదన

నేదాంత మానపత్రిక.

సంపుటి ౨

వి కృ తి - భా ద్ర ప ద ము

సంచిక ౬

శ్రీమన్నారాయణ

శ్రీ వి శి ష్టా ద్వై త ము



శిష్యుడు:- భగవద్రామానుజాచార్యులువారు ఈమతమును తిర్చి ఎటుల ప్రచారము జేసిరి.

గురువు:- మతప్రచారమునకు ముఖ్యముగ నాలుగు మార్గములు గలవు.

1. నేద-నేదాంత -వేదాంగ-ఇతిహాస-పురాణాదుల సమగ్రముగ విచారించి తమ పూర్వాచార్యులు ఉపదేశపరంపరగావచ్చునట్టి శిష్టసమ్మతమైన ఒక సిద్ధాంతమును తాము గట్టిగ నమ్ముట
2. తాము నమ్మిన సిద్ధాంతమును జేశములోని నలుదిక్కులకు తాము వెళ్ళి యితరమతనిరసన పూర్వకముగ స్వమతప్రాశస్త్యమును ప్రజలకు భోధించుట. దీనినే జైత్రయాత్ర యనవచ్చును.
3. తాము నమ్మిన సిద్ధాంతమును వాఙ్మయరూపముగ వ్రాసి ప్రచురించుట. యందులో ప్రస్తావనత్రయములలోను తమ మతసిద్ధాంతమునకున్న అనుకూల్యమును చాటుట ప్రధానము.
4. తమ తవనంతరమునకూడ తమసిద్ధాంతము వ్యాపించుటకు నలయు స్థిరమైన కట్టుబాట్లను జేయుట. ఇవి ముఖ్యములు.

శిష్యుడు:- శ్రీరామానుజాచార్యులువారు వీనిలో ఏమార్గముల నవలంబించిరి.

గురువు:- వారు ఈనాలుగు మార్గములను కూడ అవలంబించిరి.

శిష్యుడు:- దాని వివరము తెల్పివి?

గురువు:- శ్రీరామానుజాచార్యులువారు మొదట సామాన్య శాస్త్రముల తమ తండ్రి గారి వద్ద నభ్యసించిరి. పిమ్మట ప్రస్థానత్రయమును యాదవప్రకాశులవద్ద చదివిరి. గాని యాదవ ప్రకాశులు ప్రస్థానత్రయమునకున్ను తాను సాంతముగ భాష్యముల వ్రాసి వానిని మాత్రమే వీరికి చెప్పిరి. ఆభాష్యములన్నియు అపసిద్ధాంతములై యుండుటచే శ్రీరామానుజాచార్యులువారు వాటి నన్నింటిని పూర్వపక్షముగ స్వీకరించిరి.

శ్రియఃపతి కటాక్షముచే నమ్మాళ్వార్లు సాయించిన ప్రబంధములు, నాథములు సాయించిన కారికలు, శ్రీయామునాచార్యులువారు సాయించిన సిద్ధిత్రయము వగైరా గ్రంథములను భగవద్భారతయన- ద్రమిడాచార్య టంక-గుహదేవ-భారుచి-కప్పి వగైరా ఋషిపుంగవుల గ్రంథముల యాధారముచేతను శిష్టసాంప్రదాయములమై పూర్వాచార్య గురుపరంపరా ప్రాప్తమైన విశిష్టద్వైత సిద్ధాంతమే సరియైన సిద్ధాంతమని నమ్మి నిశ్చయించుకొనిరి.

శిష్యుడు:- చీరి నమ్మిక నయైనదనుట ప్రమాణమేమి?

గురువు:- దీనికి రెండు ఆధారములున్నవి.

1. చేతనోజ్జీవసార్థమై కరుణామయుడైన సర్వేశ్వరునిచే వేదము లనుగ్రహించబడినవి. అవి అపౌరుషేయములు. నిత్యములు. నిర్దోషములు-భ్రమ-ప్రమ-విప్రలంబాది దోషములులేనివి. అట్టి వానిలో తెలుపబడిన వాక్యములన్నియు ప్రమాణములేకాని అప్రమాణములు పూర్వపక్షములు మిథ్యావచనములు-నిరర్థకములు. పరస్పరవిరుద్ధములు- అని అనుట న్యాయము కాదుకదా.

శిష్యుడు:- ఈవిషయమును అంగరు అంగీకరించి-తీరనలగినదే.

గురువు:- నిజమే. కాని కొంతమంది మతకర్తలు అట్లుల అంగీకరించలేదు. కొంతభాగము స్యాము మిగతది అసత్యమని కొందరు; కొంతభాగము పూర్వపక్షవచనములు. కొంతభాగము సిద్ధాంతవచనమని కొందరు కొంతభాగము నిరర్థకమైనవి. కొంతభాగము సార్థకమైనదని కొందరు యిటుల మిగత మతకర్తలందరు తమ కనుసూలించిన వాక్యములను మాత్రమే గ్రహించి మిగత వాటిని ఏదో వేరుకాటి త్రోసివేసిరి.

శిష్యుడు:- అయితే అట్టివారలువేరముల బట్టి తాము మతమును నిర్ణయించుకొనలేదనియు, తమ బుద్ధిననుసరించి తోచిన దానినే వేదసమ్మతమైన దానినిగా లోకమును భ్రమింపజేసితిరని తోచుచున్నది.

గురువు:- నాయనా సరిగా గ్రహించితివి. యితరమతస్థులు చేసిన సిబాంశము ల్లికరే. తలను బట్టి తలపాగా చుట్ట ప్రయత్నించలేదు. తలపాగాను బట్టి తలను చెక్కుటకు ప్రయత్నించిరి.

శిష్యుడు:- భగవద్ప్రమాణముల తెలుసు నిర్ణయించి ?

గురువు:- సంగ్రహముగ తెలిపెద వినుము. వేద వేదాంతాదులలో జీవ-పరమాత్మలకు భేదమున్నదని తెలుపు వాక్యములు కొన్నియు; అభేదమును తెలుపువాక్యములుకొన్నియు యున్నవి.

పరమాత్ముడు సగుణుడను తెలుపు వాక్యములు కొన్నియు; నిర్గుణుడని తెలుపువాక్యములు కొన్నియు యున్నవి.

కొందరు జీవ-పరమాత్మలు భిన్నులను సిద్ధాంతము నేర్పరుచుకొని భేదమును తెలుపు వాక్యములు మాత్రమే ప్రమాణములు-మిగతవి కాదని త్రోసివేసిరి.

కొందరు పరమాత్మ నిర్గుణుడను సిద్ధాంతము నేర్పరుచుకొని నిర్గుణుడని తెలుపు వాక్యములు మాత్రమే ప్రమాణములు మిగతవి కావని త్రోసివేసిరి.

అటులనే మరికొందరు అభేదమునే సిద్ధాంతముగ నేర్పరుచుకొని తదనుకూలమగు అభేదవాక్యములనే ప్రమాణముగ తీసుకొని భేదమును తెలుపువాక్యములను త్రోసివేసిరి.

మరికొందరు పరమాత్ముడు సగుణుడను సిద్ధాంతము నేర్పరుచుకొని తదనుకూలమగు సగుణ పరవాక్యములనే ప్రమాణముగ తీసుకొని నిర్గుణత్వమును తెలుపు వాక్యములను త్రోసివేసిరి.

భగవద్రామానుజాచార్యులువారు వీని నంగీకరించలేదు. వేద-వేదాంతములలో యిటుల పరస్పరవిరుద్ధ-అప్రమాణిక-మిథ్య-వ్యర్థవాక్యములుండవనియే వీరి సిద్ధాంతము. అందుచే వానిలో తెలిపిన భేదము-అభేదము-సగుణత్వము-నిర్గుణత్వము కూడ ప్రామాణికములే అని వానికన్నింటికన్న సమన్వయమును జూపిరి.

శిష్యుడు:- అదేటుల? ఒకదానికొకటి పరస్పర విరుద్ధములైన వానికి సమన్వయ మేటుల స్వామీ?

గురువు:- 'నేను' అనుదాని కర్తమేమి.

శిష్యుడు:- ఈకంటికి కనిపించు పాంచభౌతిక శరీరమున్ను, దీనియందు అంతరాత్మరూపేణ యుండు ఆత్మయున్ను అర్థము.

గురువు:- అనగా నేను అనుదానిలో ఏన్నిపదార్థములున్నట్లు?

శిష్యుడు:- శరీరము-అత్మ అను రెండు పదార్థములున్నవి.

గురువు:- నేను అనునపుడు ఒకదానినే చూపుదువా? రెండువస్తువుల చూపుదువా?

శిష్యుడు:- ఒక వస్తువును మాత్రమే చూపుదును.

గురువు:- నీవు చెప్పిన శరీరము, అత్మ అను పదార్థములు ఒకే రకమైనవా, భిన్న భిన్న రకగతివా?

శిష్యుడు :- అయ్యో! రెండు ఒకే రకమెటులగును. ఒకదానికొకటి పరస్పరము విరుద్ధ ధర్మముల కలవి. ఈశరీరము అచేతనమునశించునది. ఆత్మయనునది-చేతనమునత్యమైనది.

గురువు :- ఇట్టి విరుద్ధ ధర్మములు కలిగి పరస్పరము భిన్నమైన నాటిని 'ఒకదానిని' గానే ఎటుల వ్యవహరింతువు ?

శిష్యుడు :- రెండును ఎప్పుడును కలిసి మెలిసియుండి నిడదీయుటకు వీలులేకుండగ 'ఒకటే' అనకొనుటకు వీలుగా యుండుటచేతను.

గురువు :- ఒకటేయని యనుకొనుటకు వీలుగా యుండుటచే ఒకటేయని వ్యవహరించినను వీనిలో వీనికి పరస్పరము భేదమున్నదందువా ? లేదందువా ?

శిష్యుడు :- పరస్పరము పూర్తిగా భేదమున్నదని యిదివరలోనే వప్పకొంటినిగదా.

గురువు :- నాయనా ! పరస్పరము భిన్నములైనట్టి పదార్థములు విడదీయుటకు వీలులేకుండగ అనవరతము కలిసిమెలిసియుండి ఒకటే అని యనుకొనుటకు వీలుండుటచే ఒకటే అనగా అభిన్నము అని శరీరాత్మలను ఎటుల అందుమో అటులనే జీవ-పరమాత్మలకు కూడ అభేదము-బేధముకూడ సత్యములై సిద్ధించుచున్నవి.

శిష్యుడు :- ఎటుల ?

గురువు :- పరమాత్మకు మొట్టమొదట పంచభూతముల సృజించి నిత్యుడైన జీవునిగా తాను అంతరాత్మ రూపముగా ప్రవేశించి, ఆ జీవుని ఈ పంచభూతాత్మకశరీరములో ప్రవేశ పెట్టును. అటుపిమ్మటనే వీనితోపేరు, ఒకరూపము ఏర్పడును. దీనినే సృష్టి యందురు. దీనికిముందు కూడ జీవుడు-ప్రకృతి యనునవి యున్నను అవి వేరువేరుగా పడియుండి ఎట్టిపేరుగాని-రూపముగాని లేనిదైయుండును. అట్టి స్థితినే ప్రళయము-లయము యందురు. సృష్టి అయిన తరువాత శరీరము-అందులో జీవుడు- అందులో పరమాత్మ ఈముగ్గురుకలిసి నిడదీయసేలులేకుండగ 'ఒకటే' అని అనుటకు వీలుగయుందురు. దీనినే స్థితి యందురు.

శిష్యుడు :- అయితే యిప్పుడు 'నేను' అనగా ఈ పాంచభౌతిక శరీరము-అందులో జీవాత్మ-అందులో పరమాత్మ అని మూడుపదార్థములయొక్క కలయిక అన్నమాట.

గురువు :- అవును-ప్రతివస్తువు, ఈ మూడుపదార్థముల సమ్మేళనమే-ప్రతిపేరు ఈమూడింటిని తెలుపు సంజ్ఞయే. సృష్టిలో ఈమూడులేని వస్తువేదియులేదు. ఈమూడింటిని తెలుపని పేరులేదు. ఈమూడుపదార్థములు పరస్పరము భిన్నమైనవి-జన్మస్వరూపములు-భిన్నస్వరూపములు-భిన్నస్వభావమును-భిన్నగుణములు-భిన్నప్రకృతులు-భిన్నకార్యములు గలవి. గాన వేద-వేదాంతాదులలో భేదమును తెలుపు వాక్యములన్నియు ఈమూడు తత్త్వములభేదమును భోదించు

నవి, గాన అవన్నియు ప్రమాణములే. ఈమూడున్న కలిసి మెలిసియుండి విడదీయుటకు వీలు లేకుండగ ఒక టేయని వ్యవహరించుటకు వీలుగా పరస్పరము సంబంధించియున్నవి. అందుచే వేద-వేదాంతాదులలో ఈవిడదీయజాలని శరీరాత్మసంబంధమునుబట్టి అభిన్నములని తెలుపు వాక్యము లన్నియు ప్రమాణములే. వీనిక పరస్పరము ఎట్టి విరోధములేదు.

శిష్యుడు :- మిగతా మతస్తులీవిషయమేల తెలుసుకొనలేదు.

గురువు :- అజ్ఞానులు నేను అనుదానికి ఈ పంచభూతాత్మకమైన శరీరమునే అర్థమందురు.

సామాన్యజ్ఞానులు నేను అనుదానికి ఈ జీవాత్మయుక్తమైన శరీరమందురు.

విశేషవేదాంతజ్ఞానులు నేను అనుదానికి పరమాత్మ శరీరకుడైన జీవాత్మయుక్త శరీరమందురు.

ఈ విషయగ్రహణలో తారతమ్యము. జ్ఞానముయొక్క తరతరములననుసరించి మాత్రమే యుండును. గాని యదార్థమేమన-

పరమాత్మకు జీవుడు శరీరము. జీవునికి ఈ పంచభూతపిండము శరీరము. ఈపంచ భూతపిండమునకు జీవుడు ఆత్మ, జీవునికి పరమాత్మ ఆత్మ-

గాన వీనికి గల సంబంధమును శరీరాత్మ సంబంధమని వేదాంతులు వ్యవహరింతురు.

ఈ శరీరాత్మ సంబంధముచే అభేదము సత్యమే.

శరీర త్వేన-ఆత్మ త్వేన-పరమాత్మ త్వేన భేదము సత్యమే.

శిష్యుడు :- సగుణనిర్గుణ పుత్రుల సమన్వయమెట్లు ?

గురువు :- ఎట్టినేతిని మంచిదని స్వీకరింతుము ?

శిష్యుడు :- వాసనలేని నెయ్యి మంచిదందుము.

గురువు :- యిచ్చట 'వాసన' అను శబ్దమునకు అర్థమేమి ?

శిష్యుడు :- దుర్వాసన అని అర్థము.

గురువు :- లోకములో వాసన అను శబ్దమునకు 'మంచివాసన' అని కూడ అర్థమున్నదా ? లేదా ?

శిష్యుడు :- ఉన్నది కాని, సామాన్యముగా లోకములో 'వాసన' శబ్దమునకు దుర్వాసన అనియే అర్థముచెప్పుచుండుట వాడుక.

గురువు :- 'వాసనలేని నెయ్యి' అనగా దుర్వాసనలేని నెయ్యి అనే గాని ఏవాసనలేని నెయ్యి అని అర్థముకాదుకదా ?

శిష్యుడు :- అసలే వాసనలేని నెయ్యి యుండనేయుండదండి.

గురువు :- అలాగుననే వేద-వేదాంతములో నిర్గుణుడుఅనుచోట గుణము అను శబ్దమునకు

హేయగుణములు అని అర్థము వాడుక.

శిష్యుడు :- అయితే నిర్గుణుడనగా హేయగుణములేవియు లేనివాడని అర్థమన్నమాట.

గురువు :- అవును-అసలు ఏగుణములేని వస్తువేయుండదు. కనుక సగుణుడనగా సమస్త కల్యాణగుణములుకల వాడనియు, నిర్గుణుడనగా హేయగుణము లేవియు లేనివాడనియు అర్థము. గనుక సగుణ-నిర్గుణ వాక్యములకెట్టి పరస్పర విరోధములేదు. రెండును సత్యములైనవే. ఈవిధముగానే భగవద్బ్రాహ్మనుజాచార్యులువారు వేద-వేదాంతవాక్యముల కన్నింటికిన్నికూడ చక్కగా సమన్వయమును జేసిరి.

ఈ విషయమునే పూర్వాచార్యులు ఒకచిన్న శ్లోకములో సిద్ధాంత సంగ్రహమును చక్కగా వివరించిరి.

శ్లో॥ అద్వైతేదశకృతీనా మన్వతవిషయతా లక్షణా చైక్యవాచాం ।
దూరే కావత్ ప్రహేణం తదుభయపుటనా-తత్పరాణం చ వాచాం ।
ప్రకృత్యైది-ప్రమాణ-స్వరస-గతి-హతి స్తర్క-చాదశ్చ భూయాన్ ।
మాయావాదే తదేత న్నితీల మితరథా లక్ష్మీవాచార్య పక్షే ॥

శిష్యుడు :- దీనికి తాత్పర్యమును సాయించగోరెద.

గురువు :- సంక్షేపముగా తెలిపెదవినుము. లోకములో తత్వములు మూడు,

చిత్తు=జీవుడు; అచిత్తు=ప్రకృతి; ఈశ్వరుడు=భగవంతుడు;

చిత్తు అచిత్తులను రెంటిని ఈశ్వరుడు తన శరీరములనుగా కలిగియుండి వాటికి ఆత్మయై యున్నాడు. ఆయనే స్వసంకల్పముచే జగత్తును సృజించును. ఈజగత్తుయొక్క సృష్టి-స్థితి-లయములలో కాలాదులను సహాయముగా తీసుకొనును.

లోకములో ప్రతిపదార్థమునకు మూడుకారణములున్నవి.

1. ఉపాదానకారణము. 2. సహకారికారణము. 3. నిమిత్తకారణము. ఈమూడు కారణములు పరస్పరము భిన్నములై యుండును.

గాని ఈజగత్తునకు సాలపురుగువలె పరమాత్మ ఒక్కడే ఈమూడుకారణములు అగుచు న్నాడు.



మంత్రార్థవివరణమంజరి



(శ్రీమాన్ కోడూరి వెంకటాచార్యులుగారు, - వేటపాలెం.)

కం. శ్రీరామానుజమునివర | నాదగుచిత్తమున నిలిచి నాజెంబుగనా
తిరుమంత్రవివరణంబుల, తెలుగుల జ్ఞేమంబుకొరకు, తెలుగునజెపుమా?

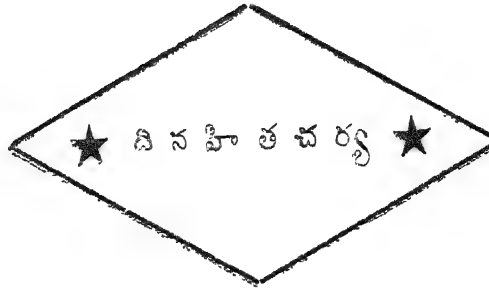
సిరికిమగండగు శ్రీమహావిష్ణు
డురుతరకారుణ్య పూరవారాశి
నిత్యము క్తులకును నియతానుభావ్య
డాద్యంతశూన్యజ్ఞో యఖిలేశ్వరుండు
ఇజ్జగంబులలోన నిమిషిన సర్వ
చేతనవర్గంబు చిత్రంబుగాను
నేనునాదనునట్టి యినుపసంకెలల
బద్ధులై సంసార భారంబులోన
విధినిషేధంబుల వెరవులు గనక
జ్ఞానంబులేనట్టి జడములువోలె
నాదిసిద్ధంబైన హరియోగమెల్ల
మరచియు శబ్దాది నిరతులై నిద్ర
దేహాత్మభేదంబు దెలియంగలేక
ఘోరకృత్యంబుల వెరువకజేసి
పుట్టుచు చచ్చుచు పుణ్యపాపముల
ఫలముల గుడుచుచు పరిపరివిధుల
సంసారమనునట్టి సాగరమునందు
ముణుగుచు దేలుచు ముప్పరిగాను
దరిజేరుద్రోవకు దూరులై లెస్స
చెడిపోవుచున్నట్టి చేలువలోన
నిర్దేతుకంబగు నిజకటాక్షమున
వీక్షించి తెలియంగ విద్యలనిచ్చి
విద్యలకంతులు వెలయంగలేమి

కొంతయే జదువుద మింతలోనన్న
నెరుగంగదగినది యొక్కడైయుంట
సాధ్యమైనంతలో సాగుదమన్న
కాలంబుజూడగా చాలకయుంట
ఉన్నంతలోవిద్య నొందుదమన్న
విష్ణుంబులెక్కువై వెలయుచుచుంట
శాస్త్రవిజ్ఞానంబు చాలకష్టంబై
బుద్ధికిచలనంబు బొసగించుచుంట
నుపదేశమే తెల్వికున్న మార్గంబు
దీనికిదగినది తిరుమంత్రమొండే
చెప్పెదనంచును చేతనుజూచి
దరిజేరరారనా దాసుడసేవు
మంత్రంబుజెప్పెద మగ్గతినింద
నంచన్నజీవుండు నాదాసుడేను
యెంచంగదాసుండ వీవెనాకొదు
వనునట్టి యజ్ఞాన వార్ధిలోనుండ
నుపదేశములబొంద నుద్యుక్తులైన
శిష్యులులేమికి చింతలనొంది
వేరుపాయంబులు వెదకినలేక
నరుడు నారాయుడన్నామాలదాల్చి
తానెశిష్యుండును దానెయాచార్యుం
డగుచును నప్పుడెయవతారమంది
పరమపావనమైన బదరికాటవిని

తిరుమంత్రమును నుపదేశించె బ్రీతి
 వీరలగుగొనివిబుధులౌ జనులు
 గురుశిష్యవర్తన ల్గురుతుగ నెరిగి
 నారాయణునివేగ నాశ్రయించుచును
 మంత్రోపదేశాలమాన్యులై చనిరి
 ద్వయమనబడియెడి పరమంత్రమునిని
 వైకుంఠలోకాన వరలక్ష్మీదేవి
 కెలమిని నుపదేశమిచ్చెనువిభుడు
 శ్రీకృష్ణుడై యవతరించినయపుడు
 సారథియగుచును సైన్యమధ్యమున
 పార్థకుపదేశించె పావనకృపను
 చరమశ్లోకంబును పరమగోప్యంబు
 లై నయీమూడును నదియాదిగాను
 ఉపదేశబోధ్యతనొందిన వగుచు
 గురుపరంపరలచే గుప్తంబులాయె
 అజ్ఞులందరువీని నాచార్యువలన
 నుపదేశమునుబొంద నుపయోగమాను
 ఉపదేశహీనంబు దుపయోగిగాడు
 ఆచార్యకృపముక్తి కాధారమండు
 ఆచార్యసేవలన తిత్తపుణ్డను
 నారాయణుండవ్వు నాణెంబుగనుము
 ఆదృతి తిరుమంత్రమునుదానివిచుము
 “ఓమ్నమో” యనిముందు నుచ్చరించుచును
 “నారాయణా” నానమరును నెలమి
 ఎనిమిదక్షరముల నెసగుటవలన
 అష్టాక్షరియటంచు నతికీర్తిగాంచె
 దీనివివరమును దెలియంగవినుము
 “ఓమ్మ”నుదానిలో నుండునుమాడు
 అక్షరంబులువరస న. ఉ. మ. లనంగ

“ఆ”కర మావిష్ణు వఖిలరక్షకుడు
 “ఉ”యనుదానికి “నే”యననగును
 “మా”యనజీవుండు మానుగనౌను
 ఫలితార్థమానిల్లు పరికించిచూడ
 జీవుండువిష్ణునే శేషుండుగాని
 ఇతరులకెప్పుడు నిమ్మహిగాడు
 మంత్రబ్రహ్మములొన మధ్యదానమసు
 ఓమ్మనుదానిలో నొప్పుగజేరి
 జీవునకెన్నడు జీవుండుగాడు
 దాసుండుదప్పక దామోదరునకె
 యంచాత్మశేషత్వ మపహరించుచును
 విష్ణుశేషత్వమే విశదంబుగాను
 రూపుజీవునకంచు రూపించెదాను
 తనతోడగూడుచు దప్పకనమసు
 నారక్షణంబెన్న నాయదిగాడు
 సర్వరక్షకుడగు సర్వేశ్వరుండు
 రక్షకుడనుచును రక్షణలోన
 తనయత్నములనెల్ల దప్పకమాన్వి
 భగవంతునకువీడు పరతంతుడనుచు
 పారతంత్య్రింబును పరియింపజేసె
 నారాయణాయతో నమనుదాగలసి
 సర్వంబులకు శేషి శర్వేశుడైన
 గరుడధ్వజునకేను కైంకర్యమెల్ల
 తనకేమియునులేదు తధ్యంబటంచు
 ఆత్మభోక్తృత్వంబు నావలదొక్కి
 కైంకర్యరూపము న్నరుణించున్లు
 మూడుపదములతోన మొనయుచునమసు
 జీనస్వరూపంబు జీవునిగతిని

(తరువాయి 15వ పేజీలో)



గతసంచిక తరువాయి

న త్రు ధా రణ

తరువాత మంచి పరిశుభ్రమైన పొడిబట్టలను ధరించవలెను. నీవు ధరించు దుస్తులు, నీవు ధరించు యితరచిహ్నములు నిరాడంబరముగను, శుభ్రముగను దుర్వాసనలేనివిగను యుండవలయును. రంగుబట్టలకంటె తెల్లనిబట్టలే మంచివి. ఈకాలపు రంగులలో మనశరీరమునకు హాని కలుగజేయు యెన్నోరసాయనిక పదార్థములు కలియుచున్నవి. వీటిని ధరించుటవలన అనేక మంది అసారోగ్యనంతులగుట యెరుగుచును. నీవు ధరించు దుస్తులవలన నీశరీరమునకు, నీదుస్తులకుగూడ గాలి, వెలుతురులు తగులుటకు ఏమాత్రము ఆటంకముండరాదు. బట్టలను ధరించుటలో మన ఆదర్శ, ఉద్దేశ్యములు యితరులకు వెల్లడియగుటకు అవకాశముండునటులను, మనదేశకాల పరిస్థితులకు, వాతావరణమునకు. మనస్వభావనడవడులకు అనుకూల మగుటలకు, కొన్ని పద్ధతులు యేర్పాటుచేయబడినవి. వాటిలో మార్పులు రానంతవరకు దుస్తులధరించుటలోకూడ మార్పులుచేయ నవసరములేదు.

మనశరీరములో అనేక ప్రాణశక్తులున్నవని తెలుసుకొంటినికదా వాటిని ఆకర్షించుశక్తి భూమికి గలదు. మన శరీరములో సంపర్కము గల ప్రతిదానిద్వారా భూమి ఈ మనశక్తులను ఆకర్షించి సర్వదా ప్రయత్నించుచుండును.

అందుచే గోఘృ సెంచుకొనరాదనియు, జుట్టు ముడినేయకుండు విధియుబోసుకొని యుంచరాదనియు, వ్రేళ్ళతో నేలమీద వ్రాయరాదనియు పెద్దలందురు. మనము ధరించు దుస్తుల ద్వారా మనప్రాణశక్తులు భూమిచే ఆకర్షించుట స్వహేచ్చు అవకాశము లున్నవి. గాన మనము చాలా జాగ్రత్తగా మనదుస్తులను ధరించుచుండవలయును. బట్టలయొక్క కొసలను భూమిపై పునకు జారవిడువరాదు. జారుగోచీల పెట్టరాదు. స్త్రీలు గూడకట్టు కట్టుటకంటె గోచీపోసి కట్టుకొనుటే మంచిది.

ప్రతిపురుషుడున్నా నయాబేధములేకుండుగ ఎల్లప్పుడు కొన (గోచీ) ధరించుచుండుట అలవాటుచేసుకొనవలెను. యందువలన ఎంభో ఉపయోగము ఆరోగ్యము కలదు. నీవు పెద్ద అయిన తరువాత దీనియదార్థమును ఉద్దేశ్యమును

పూర్తిగా గ్రహించకలుగుదువు.

కట్టివిడిచిన బట్టను ఉతికి ఆరవేయకుండగ ఎప్పుడును కట్టరాదు. బట్టలను కనీసముమాడు పర్యాయములైనను ఉసమకుండగ ఆరవేయరాదు.

తిలకధారణము

తరువాత నీ ముఖమునందు బొట్టును పెట్టుకొనవలెను. ప్రతీవారుకూడ తమ తమరుచికి అనుకూలమయిన బొట్టును తప్పక ముఖమున ధరించవలయును. బొట్టులేని ముఖము అశుభ సూచకము. బొట్టునలన ముఖమునకు అందము, ఆరోగ్యము, ఆకర్షణలు కలుగుటకాక నీతిభ్యాత్మికాభిప్రాయములుకూడ యితరులకు సులభముగ అర్థముకాగలవు. నీవు నీ ముఖమునందు బొట్టును ధరించెడియుండుటవలన యితరుల యొక్క మానసికశక్తిచే నీవు త్వరలో ఆకర్షింపబడి లొంగిపోవలెను. బొట్టు పెట్టుకొననివారిపై మెస్మరిజం, హిప్నోటిజం మొదలయిన మానసిక శక్తులు ప్రసరించునట్లు బొట్టుధరించినవారిమీద ప్రసరించజాలవు. బొట్టుకు నామమని మరొక పేరున్నది. నామమనగా మనయొక్క స్వరూపమును తెలుపుచిహ్నము. ఇది ప్రతిదివము మన స్వరూపమును స్మరింపజేయునన్నమాట. స్వస్వరూపజ్ఞానములేని మానవుడు సర్వదా వ్యర్థుడు కదా. యంతేగాక బొట్టుపెట్టుకొనుటలో ఎన్నియో ప్రయోజనము లున్నవి. వాటిని తరువాత విశదీకరించి తెల్పెదను.

స్నానానంతరము, దేహమును బాగుగ తుడుచుకొనకుండగ గాని, బట్టయున్నచో ముగి

వేసుకొనకుండగ గాని, తడిబట్టలతో గాని, ముఖమున బొట్టు ధరించకుండగ గాని ఏమిని చేయరాదు.

స్నానానంతరమున ఆహారమేమియు తీసుకొనకుండగ ప్రతివ్యక్తియు తమ తమ మతసాంప్రదాయానుసారముగ దైవప్రార్థన చేయవలెను. నీకు ఉపనయనము అయిన తరువాత సంఖ్యావందనముచేసుకొని తిరువారాధనయు (భగవదారాధన) పారాయణము చేయవలయును. శ్రీభగవద్గీతను, ప్రతిదినము కొన్ని శ్లోకములు పఠ్యకమున అర్థయుక్తముగ పారాయణచేయుచుండుము ఉపనయనసంస్కారములు లేనివారు, ఆడవారు కూడ, తమకెప్పుడైన భగవంతుని సంబంధమైన సద్గ్రంథమును పారాయణనుగాని, గురుదైవభ్యాసము పూజనుగాని నియమముగ చేయుచుండవలయును. శ్రీరామాయణపారాయణ కూడ చాల మంచిది.

ఇవి చేయునపుడు కర్రతో చేసిన పీటనుగాని, పొడిబట్టనుగాని, ధర్భాసనమును గాని, నేలమీద పరచి దానిపై కూర్చుండవలయును. ఇంకా ఆవశాశమున్నవారలు చిత్రాసనము, కృష్ణాజినము మొదలయిన వాటిని గూడ ఉపయోగించుచుందురు. కాని వట్టినేలమీద మాత్రము కూర్చుని పై వాటిని చేయరాదు. అలాచేసినచో ఆత్మశక్తిని భూమి ఆకర్షించివేయును.

యంతటితో నీప్రాతఃకాల నియమిత కృత్యములు పూర్తియైన వనవచ్చును. ఈ పైనితెలిపిన పనులన్నియు ఉదయమున అయిదుగంటలు

లగాయితం ఉదయం 6.30 గంటలకు పరిపూర్ణ కాగలవు. అవకాశమున్న వారు తెల్లవారు ఝామున ఇంకొకగంటగాని అరగంటగాని ముందుగానే నిద్రనుండి లేవకలిగినచో యింత కంటిను హెచ్చు సావ్యకాశముగ చేసుకొన వచ్చును. ఉదయము గం 6½ లగాయితం రాత్రి గం 9 వరకు విద్యాభ్యాసమునకున్న, స్వాస్థ్య పారములకున్న, భోజనాదికములకున్న వినియోగించవలెను.

ఈ ప్రసంగములో తెలుసుకొనవలసిన వాటిలో ముఖ్యమయినది ఆహారస్వీకారమొకటి. ధర్మసాధనకై దయామయుడగు భగవంతునిచే మనకీ శరీర మివ్వబడినది. ఆహారాదులచే ఈ శరీరముపోషింప బడుచున్నది. ఏక్షణమున ఆహార విహారాదులలో లోపముకలుగునో అప్పటి నుండియు ఈ శరీరముబలహీనమై ఊణించ ప్రారంభించును. బలహీనమై ఊణించిన దేహము ఇహపరసాధనముల కెందుకును పనికిరాక తనకూ యితరులకుగూడ బరునై బాధాకరమై యుండును. కాన శరీరపోషణవిషయమై మనము అత్యంతజాగ్రహకులమై యుండవలయును. సర్వ వ్యాపియైన సర్వేశ్వరుడు ఆత్మస్వరూపుడై మనశరీరములందు నివసించుచున్నాడు. కాన భగవంతునికి మన శరీరము నివసించు ఇండ్లవంటివి. కనుకనే మనశరీరములను మనము అగ్యంత జాగ్రత్తగాను, పరిశుభ్రముగాను, కాపాడుచుండవలెను. “బ్రతకడానికై తినడముగాని తినుటకై బ్రతకడంలేదు.” అనే ముఖ్యవిషయానిని ఎన్నటికి మరచిపోకూడదు. రాజ్యముల

జయించినవాడువీరుడే. గాని తన ఇందియముల జయించినవాడు బ్రహ్మాండములను జయించిన మహావీరుడనతగును. మనస్సు స్వాధీనపడిన గాని యిందియజయము సాధ్యముకాదు. మనో జయము జిహ్వోందియస్వాధీనముపై ఆధారపడి యున్నది. గనుక నేను మానవుడను,” అనుకొను ప్రతివాడుముందు జిహ్వోందియవిషయమై అతిజాగ్రత్త పడవలెను. దుచులకు ఎంత మాత్రము స్వాధీనుడుగాక మితము తప్పి ఎన్నడూ భుజింపకుము. మన పొట్టకు సగము వరకు ఘనపదార్థములను ఒకవంతు మంచినీరును భుజించి మిగత నాలుగవంతును గాల్చికై ఖాళీగా యుంచవలయును.

మనముతిన ఆహారపదార్థములనుబట్టియే మన దేహమండల సత్త్వ రాజస తామస గుణములు వృద్ధిక్షయములుండును. మనకు కావలసినది సత్త్వగుణము మాత్రమే. గాన దానిని ఆభివృద్ధి పరచు ఆహారమును మాత్రమే మనము భుజించుచుండవలయును. సత్త్వగుణాభివృద్ధి కలవారే సజ్జనులు. సజ్జనుడవుకాగోరు నీవుకూడ సాత్వి ప్రధానమైన ఆహారమునే భుజించుచుండవలెను.

సాత్వికాహారము; పుచ్చుకొనతగినవి.

అరటి, కాకరు, పొట్ల, చిక్కుడు, దోస, వంకాయ, ఆకాకర, బూడిదగుమ్మడి, చినఉస్తి, కంద, చామ, పెండలము, ఎర్రచిలగడదుంప, అవిసికూర, పొన్నగంటికూర, చక్కవర్తికూర; పెరుగుతోటకూర; మట్టుబచ్చలి; జీలకర్ర, మిరియాలు, ఆవాలు, సొంఠి, అల్లం, ధనియాలు,

మెంతులు, కొత్తిమీర, కరివేప, తెల్లయింగువ, ఉప్పు, సైంధవలవణము, కొద్దిచింతపండు, కొద్దిమిరపకాయ, బెల్లము, పటిక బెల్లము, కంది, పెసర, మినుము, శనగ, గోధుమ, వరిబియ్యం, తొన్న, చోళ్ళు, నిమ్మ, మామిడి, జామ, వెలగ, ఉసిరి, అరటి; ద్రాక్ష, కిసిమిసి, ఖర్జూర, పనస, అనాస, దానిమ్మ, పెద్దరేగు, నారింజ, బత్తాయి, కొబ్బరి, బాదం, జీడిపప్పు, చాజపప్పు, యాలుక, లవంగము, దాచినచెక్క; ఆవుపాలు, పెరుగు, మజ్జిగ, నెన్నెయ్యి.

వైవాటిని నిర్మలమైన మనస్సుతోను, సంతోషముతోను, కూర్చునిసాక్షాత్తుకొనమనుచుమానముగా తినవలెను. మనస్సునతితివిహారము, భయము, కలిగినపుడు భోజనముచేసినచో అది శరీరమునకు ఉపద్రవము కలిగించు విషపదార్థములుగమారును. అసంతుష్టితో భోజనము చేయుటవలన అజీర్ణము, మలబద్దకములు కలుగును. హడావిడిగా భోజనము చేయుటవలన ఆహారము జీర్ణముగాక, సిస్సత్తువను కలుగజేయును. అజీర్ణమే అన్నిరోగములకు తల్లిగనుక నిమ్మళముగా, బాగుగా నములుచు తినవలెను. మరియు ఈ ఆహారమువలన మన దేహమునకు బలము వచ్చుచున్నది అని మనస్సులో భావించుకొనుచుండవలెను. భోజనము చేయునపుడు కావలసిన పదార్థములను అడుగుటను, అక్కరలేని పదార్థముల వద్దనుటకుతప్ప మరితర ప్రసంగముల చేయరాదు. ముచ్చట లాడుచుండిన, చేయుపనిమీద మునస్సంధుడు. మనస్సంధుడకపోయినచో ఆహారమునుండి మనము

గ్రహించవలసినంత ప్రాణశక్తిని గ్రహింపజాలము. ప్రాణశక్తి గ్రహనలేని భోజనము వ్యర్థము. అనర్థము. ఏపదార్థమువైనను సగము చేతపట్టుకొని సగము దంతములతో కొరకొనుచు తినుట చెడ్డఅలవాటు. భోజనము చేయునపుడుగూడ టిమ్మిద సిద్ధాసనము (బాసిమిశ్రము) గకూర్చునియే ఉండవలెను. వట్టి నేలమీద కూర్చునుట వలన భూమి ప్రాణశక్తిని ఆకర్షించును. అందుకనే ఎడమచేతిని పోటిగుంజవలె భూమిమీద ఆనరాదని పెద్దలందురు. ఎందువలన గూడ మన ప్రాణశక్తి ఆకర్షించబడును.

సిద్ధాసనముగ కూర్చునుటవలన పేగులు ఆంత్రీములు, కాలేయము, ఆవిరము రమ పనులను అనుకూలముగ నెరవేర్చుటకు కావలసిన సగియైన స్థితిలోయుండి మనము తిను ఆహారమును సరిగా జీర్ణింపజేయుటకున్ను, అందునుండి పూర్తి ప్రాణశక్తిని గ్రహించుటకున్ను. సమర్థములై యుండును. ఎడమచేతిలో ఏపదార్థములును నోటిలో నుంచుకొనరాదు. నీవెంత శుభకరిచినను, నీకు కనుపించని సూక్ష్మములు ఎడమచేతియందు సదాయించును. ఆసూక్ష్మపదార్థములు శరీరమును ప్రవేశించుటవలన ఆరోగ్యమునకు చాలా భంగముకలుగును.

భోజనపదార్థములను దేనిని గూడవ్యర్థముగ పారవేయరాదు. ఆహారము లేక అలమటించు దరిద్రస్థుడగులెంతమందో మన దేశములో నున్నాడు. మొదట ఉంచుకొనునపుడే నీశెంత అవసరముండునో ఊహించి వడ్డించుకొనుము. ప్రతినిత్యము జరుగుపనియే యగుటవలన ఈ

విషయమై సరిగా ఊహించుకొనుట కష్టమెంత
 మాత్రము కాదు. నీవు ఎరిగిలిచ్చేసిన ఏనస్తువులు
 యితరులెవరికిన్ని పెట్టకుము. ఇది చాలా పాప
 హేతువు. రోగవ్యాప్తికి కారణము; భోజనము
 చేయునపుడు నీచేతినుండిగాని, నీవిస్త్రాకునుండి
 గాని ఏపదార్థము నీప్రక్కవారి విస్తరివరకు
 పోకుండునటుల జాగ్రత్తగ యుండవలెను.
 భోజనము చేయునపుడు ఉమ్మివేయకూడదు.
 ఏదైనా నోటిలోనిది తీసివేయవలసినయెడల
 చేతితో తీసి ఆకుప్రక్కనుంచుము. ఆకుముందర
 చిట్టుమనిచీడుటగాని, ఉమ్మివేయుటగాని చేయ
 కూడదు. తుమ్ము, దగ్గు, వచ్చినచో నోటికి
 చేయగాని గుడ్డగాని అడ్డముంచుకొని యితరు
 లెవరికి వాటి స్పర్శలేకుండునటుల చేయుము.
 వడ్డించునపుడు వడ్డించువారికి తిగులునటుల నీచేతి
 నడ్డము పెట్టకుము.

వడ్డించువారికి వీలైనంతవరకు శ్రమకలుగ
 కుండునటుల జాగ్రత్తపడవలెను. మిగిలిన
 వారందఱూ భోజనమునకు వచ్చిన వేళకే నీవు
 గూడ భోజనమునకు రావలెను. అట్లురాక
 వారికి ముందుగగాని, లేక వెనుక వచ్చినగాని
 అందరకు వడ్డించబడు పదార్థమును ఆసమయము
 సందే నీవు కూడా వడ్డించుకొనక తిర్గి మరొక
 మారు ప్రత్యేకముగ నీకై ఆపదార్థమునే తీసు
 కొని వచ్చునటుల చేయకూడదు. అందఱికి
 వడ్డించదగు పదార్థమును వారికింటె ముందుగ
 నీవు వడ్డించుకొని మిగిలినవారికై మరొక పర్యాయము
 తిరుగునటుల చేయకూడదు, అందువలన
 వడ్డించువారికి చాలా శ్రమకలుగును. అందరునూ

భోజనమింకను చేయుచుండగా ముందుగా
 నొక్కరు లేచిపోరాదు. అందరి భోజనములు
 ఐనవరకు యుండవలెను. పనియుండి ముందుగ
 బోవలసియుండినచో తక్కినవారి అనుమతిని
 తీసుకొని పోవలయును భోజనప్రారంభమందు
 కూడ పంక్తిలోని అందఱితోను సమాన కాల
 మందే భోజనము చేయుట ప్రారంభించవలెను.
 గాని అందఱికింటె ముందు తానే తినుట ప్రారం
 భించరాదు.

భోజనానంతరమందు కొద్దిగా మంచినీటిని
 త్రాగుము. యిందువలన నీవు తినిన ఆహారము
 బాగుగా జీర్ణమగును. భోజనమునకు ముందు
 నీరు త్రాగరాదు. భోజనముచేయుచు మధ్య
 యందు నీరుత్రాగుట చాలామంచిది. బలకరము
 జీర్ణకారి. మనకీ ఆహారపదార్థము భగవంతునిచే
 ఈయబడినది. ఈయనచేతనే దీనియందలిసారము
 మన దేహమునకు సంక్రమింప చేయబడుచున్నది.
 గాన తత్కృతజ్ఞతా సూచకముగా మనము తిన
 బోవు ప్రతి పదార్థమును ముందుగ భగవంతుని
 నివేదన చేయవలయును. యింటిలో వేరేగా దేవ
 తార్చన ఉన్నను లేకున్నను దేవుని స్మరించి
 నీ యాకులో బెట్టిన యన్నమును ఆయనకు మన
 స్సులోనే నివేదనమును చేయుచుండవలెను. ఇట్లు
 కృతజ్ఞతా సూచకమైన భగవత్ స్మరణ భగ
 వత్ నిర్మాల్యమును తినే వేదనముల వలన మన
 కెంతో మంచి కలుగును. ఈ విషయమై
 ఎప్పుడూ మగువకుము, నీకు ఎవరైనా ఏ పదా
 ర్థము నైన యిచ్చిన అచ్చట యన్న నలుగురికి
 పెట్టకుండ తినరాదు.

ఎవరైన నిన్ను భోజనమునకు బిలిచిరా వారి వేళకు సరిగా వెళ్ళుము. అటుల వెళ్ళుటకు వీలు లేనిచో రాత్రేనని ముందే తెలిపివేయుము. అంతే కాని నీకైవారు పలుమార్లు తిరుగునట్టుగా చేయుట నీచవుపని. పగటిపూట భోజనమునకు బిలిచిరా నీవైరాత్రికి వచ్చెదనని చెప్పకుము ఒకవేళ వారు ఒక పూటకు మాత్రమే యత్నించిన యెడల నీకైవారు రాత్రికి వేరు ప్రయత్నము చేయవలసివచ్చును. ఆహారమే పాణము నిలబెట్టునది. ఆహారమే ప్రాణమును హరించునది కూడను. గనుక దేశకాల పాత్రల ననుసరించి యుక్తా యుక్త విశేషివై ఆహారము స్వీకరించుచుండవలెను. ఆరోగ్యము ననుసరించి అప్పుడప్పుడు ఉపవాసము చేయుట మంచిది. ఇందువలన శరీరారోగ్యాభివృద్ధియు ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధియు కూడ కలుగుచుండును. మంచి ఆరోగ్యవంతులు ప్రతి పడునైదు దినముల కొకపర్యాయముచొప్పున ఉపవసించుచుండుట చాలమేలు మిక్కిలి అవసరము. ఇట్లు ఉపవాసములో యెన్నో నిగూఢమైన మంచివిషయంబులున్నవి. బాగుగా ఆకలివేసినప్పుడు భుజించుట, దాహము వేసినప్పుడు వాసన, రుచి, రంగులేని మంచి శుభ్రమైన నీరుత్రాగుటయు చాల అవసరము. మంచినీటిని ఎప్పుడును వడబోసుకొనే త్రాగుచుండవలెను. త్రాగుటకు ముందుగ చెంబులో ఒకపర్యాయము బాగుగా చూచుకొని త్రాగవలెను. ఒక్కొక్కప్పుడు ఏదైన పుల్లలుగాని, పురుగులుగాని చెంబులో యుండుట తటస్థించినచో వాటినిత్రాగుటవలన శరీరమునకు ప్రమా

దము సంభవించును. చెంబును నోటికితగిలించుచు ఎంగిలిచేసి మంచినీరు త్రాగుట చాల దురభ్యాసము. చెంబును నోటికి కొంచెము దూరములో యుంచుకొని ఎత్తిపెట్టుకొని త్రాగవలెను. నిలుచుండిగాని పరుండిగాని ఎన్నడును మంచినీటిని త్రాగకూడదు. ఇందువలన ఆసీరు శరీరములో సరిగా జీర్ణశోశములోనికి చేరుటకు అప్పుడప్పుడు డాటంకము కలుగును. అందువలన చాలప్రమాదములు సంభవించుచు గనుక కూర్చుని మాత్రమే మంచినీళ్ళు త్రాగుచుండవలెను.

అవసరమునుమించి ఎన్నడునూ అధికముగ నీటిని త్రాగకూడదు. ఇందువలన శరీరబలము పుష్టి తగ్గిపోవును. అతివేడినీటినిగాని చల్లనీటినిగాని త్రాగకూడదు. ఇందువలన దంతములకు, నేత్రములకు హాని కలుగును. జీర్ణశక్తి చెడిపోవును. దాహమువేసినపుడు మంచినీటినే త్రాగవలయుచుగాని యితరయేపానీయములను త్రాగకూడదు. దాహమును అణచుకొనుటవలన చాల అపాయము కలుగును. అనేకరోగములకు అది కారణమగును.

విద్యాధిదశలో తాంలబూము వేయకూడదు. వట్టిచెక్కలు అసలే నమలకూడదు.

కావలసినచో రోజునకొకటి రెండుమాత్రము లవంగములుగాని ఏలక్కాయలుగాని వేసికొనవచ్చును. ఆరోగ్యముగానుండునపుడు పగటినిద్ర ఎన్నడునూ కూడదు. దీనివలన పరుపెరుగుట, అశ్రు, బద్ధకము, శరీరమున కొవ్వు అభివృద్ధి చెందుట మొదలగునవి సంభవించును.

(తరువాయి మరుసటి సంచికలో)

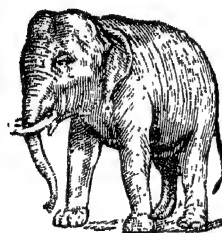
(8 వ పేజీ తరువాయి)

చేతనుగమ్యంబు శిక్షించెబాగ
నారాయణాయ యన్నామవాచకము
నిత్యంబులకు నెల్ల నియతంబుగాను
ఆదికాలంబంబు నాధారుడగుచు
విశ్వంబుగా నవి వికృతినిజెంద
నన్నింటిలో దాను వ్యాపించియుండి
అంతర్బహిర్యాప్తు మలరినవాడై
పరుడుసులభుండగు పరమేశుకొరకె
చేతనవర్గంబు శేషంబుగాని
ఇతరుల కేరికి నెన్నండుగాదు
సత్యంబటంచును సరసంబుగాను
తెలిపెజీవులకెల్ల దెల్లంబుగాను
తిరుమంత్రమిట్టుల దెలసినమీద
ద్వయమనుదానిని వరలాగపినుము
ద్వయమన రెండగుధరలోనలెక్క
రెండుభాగాలచేరెక్కొనుచుంట
నీపేరుగలిగెను నిలలోనబాగ
“శ్రీమద” టంచన్నచెంగటనెలమి
“నారాయణ” యటన్న నామంబుజేర్చి
సరసన “చరణౌ. శరణంప్రపద్యే”
యంచుబల్కినభాగమామెత్తోల్తడిది
రెండవదాని నెరింగింతువినుము
“శ్రీమతే” యనుచును జెప్పినమీద
“నారాయణాయ” యన్నదమునుగూర్చి
“నమ” యనుదానిని నమరంగజేయ
పూరితియాయెను కీరితిగాను
మొత్తంబుగానిదిముక్తికితోగన
భాగాలరెంటితో పడములాలింట

బరగుచునిదిదెల్పు పదియర్థములను
వరుసతోవానిని బాగుగవినుము
శ్రీయనుశబ్దంజెప్పను నిట్లు
శ్రీదేవిజీవుండుజేయుదోషముల
తీరిచిపరమాత్మతిరువడిజేర్పు
మత్పదంబెప్పుడుమాధవువిడక
పురుషకారంబును బానరించుననుసరి
నారాయణయటన్ననామంబుదాను
దాసరక్షకములుదామోదరునకు
వాత్సల్యసౌశీల్యస్వామిశ్చములును
సౌలభ్యజ్ఞానముతోశక్తితోకూడి
ప్రాప్తిపూర్తులటంచుబ్రధితంబుట్టిన
గుణములుగలవంచు గురు తెరింగించు
చరణౌయటంచన్న శబ్దంబుదాను
దాసరక్షణములదప్పక జేయ
శంఖచక్రంబుల శార్ఙ్గంబు తోడ
విడువకదాల్చిన విగ్రహంబొండు
దివ్యమంగళమాచు దీప్యమానంబు
గలదంచు దెల్పును గమలేక్షణునకు
శరణం బటంచన్న శబ్దమయ్యదియు
ఇష్టప్రాప్తియు ననిష్ట వారణము
చిన్మయు పదములె చేయునవగుట
ప్రాప్యమాతడెఱుడ ప్రాపకమతడె.
పొమ్మంచుదెల్పును భోగ్యంబుగాను
త్రికరణంబులఘ్న తీరుగవిభుని
శ్రీపాదసేవల జేయుటెజీవు
పనియనిదెల్పు ప్రపద్యేయటన్న
పదమిట్టి కైకంర్య మదియెల్లజూడ
శ్రీదేవితోనున్న శ్రీహరికంచు

శ్రీమతేయనునది జెప్పునుబాగ
 నారాయణయటన్న నామమయ్యదియు
 సర్వంబులకు స్వామి సర్వాధికుండు
 చేతనా ఛేతన వ్రాతంబుకెల్ల
 పతి పరాత్పరుడె నూ పరమాశ్రయంబు
 వేరొక్కరును లేరు వెదకిన ననును
 సర్వకాలంబుల సర్వలోకేశ
 నీ కొరకే వాని నిర్మలగుగను
 కైంకర్యములజేయ కరుణింపుమనుచు
 నాజ్ఞ నర్థించుట “నాయ”యుదెల్పు
 నమయను పదమది నాణెంబుగాను
 ఆది శత్రువులైన నా యహంకార
 మమకారములనెల్ల మానుటదెల్పు
 నీపదియర్థాల నెరుగుచుమనిని
 ద్వయచింతనము జేయుదాసులకెల్ల
 మోక్షసామ్రాజ్యంబు ముమ్మాటికగును
 శ్రీదేవికరుణను. శ్రీహరికృపను
 న్దయమునుదెల్పితి దాసుడవినుము
 చరమశ్లోకంబును కరమనురక్తి
 నన్నుబొందంగను మునుజెప్పినట్టి
 ధర్మంబులందు సాధనబుద్ధివీడి
 హరియాజ్ఞయంచును నాచరించుచును
 కర్మఫలంబుల కాశింపకెప్పుడు

సర్వేశుకైంకర్య సరణినిలచి
 పరమాత్మయేప్రాప్య ప్రాపకములనుచు
 సన్నికతోడుత నార్తుడవగుచు
 భక్షణరక్షణ భారంబులెల్ల
 నాయందుబడవైచి నీయత్నములను
 వీడుచు పాదముల్ విడువకయున్న
 సర్వేశ్వరుండను సర్వరక్షకుడ
 సర్వశక్తుడను సర్వవిజ్ఞాని
 నై నట్టినేను నీయడులనెల్ల
 దొలగించినను జేర్తుదుఃఖమొందకుమ
 అనిబల్కునర్జనుడ పగతముడై
 హరిపదంబులబట్టి పరమార్థిశోడ
 స్వప్రయత్నంబుల సర్వంబువీడి
 పరమప్రసన్నుడై బంధముల్కొలగె
 చేతనులారయా శ్రీహరికరుణ
 జ్ఞానులై మౌనుల మానసవాసి
 శ్రీహరిపదముల జేరికైంకర్య
 పూర్ణులైగోష్టుల పురుషోత్తమునితో
 సారూప్యతనుగని సంతృప్తిగొనాడు
 సర్వకాలంబుల సర్వలోకముల
 శ్రీశ్రీనివాసుల శ్రీకటాక్షములు
 కైకర్యసంపదల్ గలుగుత శ్రీ శ్రీః



వైష్ణవ పరమార్థిక విశ్వవిద్యాలయం

బృందావనం : మధుర

Vaishnava Theological University : Brindavan (MATHURA)

అఖిలభారత వైష్ణవ సాంప్రదాయ కేంద్రముగ, ఇట్టి విద్యాలయము స్థాపించబడినదనియు ఇందు జరుపబడు కృషిని గురించి నిబంధన మున్నగు వివరములు వెనుకటి సంచికలో సూచించబడి యుండెను. 29-7-1949 ఉత్తర ప్రదేశ్ (U. P.) విద్యామంత్రి డా॥ సంపూర్ణా నందుగారిచే ప్రారంభోత్సవము గావించబడిన వైష్ణవ తద్వ్యాను శీలనగ్రహము (Theological Research Institute) కార్యక్రమాను సారము పనిచేయుచున్నది. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రమువారు సానుభూతితో ఛాత్రీవృత్తియును (Scholarship) ఉపకారవేతనము నీయనిశ్చయించిరి. (Research Work) తద్వ్యానుశీలనపరిశ్రమలో వివిధప్రాంతములనుండిసాల్గొనుచున్న విద్యార్థికులు సహాయము నొందుచున్నారు. ఇందు పరమార్థిక పట్టభద్రులగుటకు D. Litt, D. Phil మున్నగు స్థాయిలందు తీవ్రకృషి జరుగుచున్నది. “న్యాయసుధ పఠనము” “శ్రీచైతన్యతత్వబోధ” “బృందావన చరిత్ర” “దేశాంతరవైష్ణవప్రబోధ” “శ్రీ నరసింహమహత తత్వశిక్ష” “ఆధ్యాత్మిక రహస్య ఉద్ఘాటన” మున్నగు విషయము లిందుల కుదాహరణముగ నున్నవి.

Senate House కార్యాలయభవనము ప్రధ

మాంతస్తుపూర్తియై 28-2-1950 ప్రధానమంత్రి శ్రీగోవిందవల్లభపంతుగారి నియామక పురస్కరముగ గృహప్రవేశము జరిగింపబడినది. ఇందుపై రెండవ అంతస్తు నిర్మింపబడుచున్నది. ఇందులకు కూచిబిహారుమహారాజా భూపు బహద్దరువారు విరాళమిచ్చియుండిరి. విశ్వవిద్యాలయ భండాగారమున నిప్పటివరకు రు 45000/- కిమ్మతుగల అమూల్యగ్రంథరాజములు సేకరించ బడినవి. శ్రీరణవీర భాగవత పాఠశాల (High School) కళాశాలాను బంధముగ పనిచేయుటకు శంఖుస్థాపన జరిగినది. ఇందులకు వ్యయము రు 125000లు శ్రీజ్ఞం ప్రకాశఅను ఢిల్లీవాస్తవ్యుడు భరించును. ఇందుపాఠకులును ఉపాధ్యాయులును నివశించి విద్యనభ్యసించుదురు. మతముగురించియు నైతికముగను నిందు అపూర్వముగ కృమిశిక్ష యొసగబడును.

శ్రీమహేంతురస విహారదాసుజీ మహారాజు of మలసారు (గుజరాతు) సాంప్రదాయ పూర్వకముగ చైతన్య కళాశాలను శంఖుస్థాపన జరిగించియుండిసి. శ్రీతిరుపతి (తివిప్రు) మహారాణీవారివల్ల నీపనిపూర్తి కావింపనైయున్నది.

శ్రీ నింబార్క పీఠాధీశులు శ్రీరాధానర్యేశ్వర శరణదాసు జీదేవాచార్య (సలీమాబాదు)

వారు నింబార్కు కళాశాలా స్థాపనను పూను
కొనియుండిరి. శ్రీఆచార్యపాదులువారి శిష్యు
లలో నొక భక్తాగ్రేసరులీ పనిపూర్తి గావించ
నున్నారని నుడివియుండిరి.

సరస్వతీ పుస్తకాలయమునందును తథ్యాను
శీలన గృహమందును ఉపనిషదాది గ్రంథములు
వేదాంతభాష్యములు రామానుజ మాధ్వ
వైతన్య సాంప్రదాయక వాగ్మయమును శ్రీ
మద్రాసులో భాగవత భారతాది అఖిల
పురాణేతిహాస గ్రంథములును వివిధప్రాకృతి
వీపరిష్కృతములును మతాంతర పఠనీయములును
గూడ పెక్కులుగలవు. ఇందులకు శ్రీఅతీంద్రియ
బెనర్జి విద్యావాచస్పతి of Calcutta శ్రీ S. C.
Roy M. A. I. E. S, Ex D. P. I. of Assam
శ్రీప్రొఫెసర్ వైతన్యదాసు బాబాజీ M. A. మున్నగు
వారలు తోడ్పడియుండిరి. బేరఖుల్లీ వాస్తవ్యుడు
ఒక లక్షరూపాయలు సరస్వతీ బాండాగారమునకు
వాగ్దానము చేసియుండిరి.

విశ్వవిద్యాలయస్థాపక నిర్ణయాను సారము
ప్రతివైష్ణవ సాంప్రదాయమును గురించియు నొక

కళాశాల నిర్మాణము బృందావన పరిసరమున
నెలకొల్పుట ప్రధమకర్తవ్యము. శ్రీరామానుజ
కళాశాలా భవనము గురించి విశ్వవిద్యాలయ
అవరణమునందు ప్రముఖస్థాన మియ్యబడినది
వైతన్యమార్గమునుండి భాగవత పాఠశాలకు
నియమించిన షేత్రమునందే శ్రీరామానుజ
కళాశాలయు నియమించబడియున్నది. శ్రీవైష్ణవ
సాంప్రదాయములన్నిటిలోను కూటమై మార్గ
దర్శిగ ప్రధమస్థానమలంకరింపవలసిన యతిరాజ
దర్శన భవనము నిర్మించుటలో పాటుబడుట
శ్రీరామానుజీయ మతస్థులందరి సుకర్తవ్యమైనది.
శ్రీఅహోబిలు శ్రీవానమామలు, శ్రీకంచి శ్రీతిరు
పతి మున్నగు అష్టజీయరుస్వామి క్షేత్రస్థులును వీరి
శిష్యబృందమువారును మధుర బృందావన
మొదలపరచుకొనిన అఖిలభారతీయ వైష్ణవ
సాంప్రదాయ విశ్వవిద్యాలయ సంస్థలన్నిటికి
సహాయము గలుగులాగున శ్రీరామానుజ కళా
శాల స్థాపనకు వలయు నాధికసంస్కృతియు
నుత్సాహపూర్వక కార్యదీక్షయు నవలంబింతు
రని విశ్వసించనగును.

కాకినాడ. }
9-7-50 }

M. V. V. K. Rangachary, Member of the
Syndicate, V. T. University Brindavan
(U. P.)

షరా:- ఇందునుగురించి ఇతరవివరములు శ్రీస్వామిభక్తి హృదయభాను మహారాజుగారు
Founder President, V. T. University Senate House, Brindavan వారికివా' శివ తెలియగలరు.



శ్రీ జటాయు మహారాజు వైభవము



శ్రీమాన్ శ్రీమత్తిరుమలై నల్లాన్ చక్రవర్తి సంపత్కుమార
జగన్నాథ తిరువేంకటాచార్యులవారు.

గోవిందరాజుల పేట,

*

విజయవాడ.

లోకములో మానవులు బుభుక్షువులు, ముముక్షువులు, నని రెండు తెగలు. బుభుక్షువులన్నియు గావలెననువారు, ముముక్షువు లేవియు నక్కరలేదనువారు. వేదములోని పూర్వభాగము బుభుక్షువుల కాధారము. ఉత్తరభాగము ముముక్షువుల కాధారము. బుభుక్షులోకమున షోడశ మహారాజులు కీర్తించబడిరి. వారందరు “అతాంసా సత్య మస్తేయం దాన మింద్రియ నిగ్రహః” అను నిత్యాది సామాన్య గుణములు గలిగి సామాన్య ధర్మానుష్ఠానపరులై యుండువారు, ముముక్షువులలోకేవలులు, భగవదనుభవపరులు, నని రెండు తెగలు, అందులో కేవలులు గూడ వైషోడశ మహారాజులనే కీర్తించినట్లున్నది. ఇక భగవదనుభవపరులనగా వారే “ముముక్షువు క్కరియ వేండుమ్” అను చోట బేర్కొనబడినవారూ వీరు రహస్యత్రయజ్ఞానాపేక్షగలవారు. ఏలననగా కేవలులు వేదోత్తరభాగము నాధారముగ గొని నను స్థూలార్థగ్రాహులు మాత్రమే, వీరు వారి

వంటివారుగాక సారాంశమును గ్రహించినవారు. అది రహస్యత్రయ మందిమిడి యున్నది. దీనిని భగవద్విషయాది గ్రంథములు వివరించినవి. అందువలన వానినే ప్రధానగ్రంథములుగా నాశ్రయించిరి. ఈ గ్రంథసాంప్రదాయమున జటాయువు మహారాజుగ బేర్కొనబడియెను. ఈయన పై షోడశమహారాజులలో జేరలేదు. ఈ వర్గము వేరు. ఆ వర్గము వేరు. ఈ వర్గము విశేషలక్షణములకు సంబంధించినది. కనుకనే యీసాంప్రదాయమున వ్యవహారము కల్గినది. ఇతనికి గలిగిన విశేషలక్షణ మేమనిన మంగళా శాసన పరత్వమే. ఈ జటాయువునకు శ్రీరామునితో సంబంధించిన చరిత్రమంతటను విమర్శించిన నితని కెట్టి కోరికయు నున్నట్లు గనుపడలేదు. ఇక మంగళశాసనపరత్వమే మిగిలినది. భగవంతు డవాస్తవమస్తకాముడు. వీరనపేక్షిత సమస్తకాములు. కావున నతనికన్నమిన్న యన దగును. శ్లో॥ తృణీకృత విరించాది నిరంకుశ

విభూతయః॥” అని చెప్పబడినవారు. ‘నిరాశ్రయ సశోభంతే పండితా వనితా లతాః’ అని గదా? యిక వీరనపేక్షిత సమస్తకాములైన వీరి కాశ్రయమేది? అనిన భగవదాశ్రయమే యాశ్రయము. అది గలవారు గావుననే దానికి విరుద్ధములగు నన్ని విషయములను అపేక్షింపక విడచినారు. తా మాశ్రయించిన యాశ్రయము సుఖస్థితిగా నుండుననేగదా వీరు శోభిల్లునది. అందువలన దానికి మంగళాశాసనము జేయుచున్నారు. అది సుఖముగ లేనిచో నిరాశ్రయము లందురు. అది గల్గుటచేతనే మహారాజుని చెప్పబడిరి. ఏమియు లేనివానికన్న గొంత భవము గలవాడు గొప్పవాడు. అతనికన్న గొంత రాజ్యముగల రాజు గొప్పవాడు. అతనికన్న నఖండ మహిమండలము నేలు మహారాజు గొప్పవాడు. ఇతనికన్న పైవాడికలేదు కావున మహారాజును పదము సర్వోత్కృష్ట వాచకము. బుభుక్షులోకమునం డఖండ మహిమండలము నేలువానికి పేరగు మహారాజ పదము ముముక్షు లోకమున భగవదాశ్రయముగలవారై దానిని వ్యక్తము జేయు కేవల మంగళాశాసనపరమము గలవారియందు వాడబడును. ఇది యొకటియే యితనికి గలదని శ్రీమద్రామాయణము చాటుచున్నది. ఇతడు శ్రీరాముని భగవంతుడని తెలిసికొనెనా అతనియెడ శరణాగతిచేసెనా? ఇట్లు శ్రీమద్రామాయణమున గలదా? పైగా నితని నొక సామాన్య రాజకుమారునిగ గ్రహించి తాను వృద్ధుడని యతడుబాలుడని తలంచి ‘వత్స’ ‘తాత’ ఇత్యాది సంబోధనలు

జేసెను. ఇట్టి జటాయువును భగవదాశ్రయ పరుడనియు సందువలన ననభిలషితకాముడనియు సందువలననే మంగళాశాసనపరుడనియు జెప్పవచ్చునా? ఇతడు మంగళాశాసనపరుడైనట్లు మీరు చూపబోవు ‘భద్రంతే’ ‘ఆయుష్మకా’ ఇత్యాదులును ఇతని వృద్ధత్వాభిమానమును శ్రీరాముని యం దితనికి సామాన్యరాజకుమారుడను భావమున్నదను విషయమును బాటుచున్నవి. యనిన పంచవటియందు శ్రీరాముడు ప్రవేశించకమునుపు జటాయు వితనినే జూచి యుండెనా? చూచిన స్త్రాచ్చుటను ప్రమాణము లేదు. కనుక నిత డంతవరకు నవరిచితుడే. అట్టి వానిని జూడగనే యితడు దశరథ కుమారుడని యెట్లు గ్రహించెను. గ్రహించనియెడల ‘వత్స మాం విద్ధి వయస్యం పితౄ రాత్మనః’ అని యెట్లనగల్గెను? ఇందులకు దివ్యజ్ఞానమే కారణమని గ్రహింపక తప్పదు. అదిగలవాడు “స వా దేవై రుదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభిః | అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణు స్సనాతనః” అని తెలిసికొన లేకయుండునా? తెలిసి నపుశితిని శరణాగతి చేయకయుండురా? చేసినట్లుగలదా? యనిన మానసికముగ జేసెను. అదియే గదా ముఖ్య మయినది. దీనిని బహిర్గతము జేయుటకు రావణపథ పర్యంతము వీలులేదు గదా! అందు వలననే మానసికముగ జేసెను. దానివలననే యనపేక్షిత సకల కాము డయ్యెను. సకలకాములందు నపేక్ష తీరుటచేతనే భగవద్విషయ ముం దపేక్ష గల్గెను. అది ప్రేమదశను జెందెను. చెందగనే రక్ష్య రక్షకభావములు మారిపోయెను.

దానివలననే 'వత్స' 'తాత' యనుట సంభవిం
చెను. అటుపై 'భద్రంతే' ఇత్యాదులు ప్రారంభ
మయ్యెను. 'మహాబాహు' 'కాకుత్స్థ' 'పరం
తప' ఇత్యాదులభావమేమనిగ శ్రీరాముడు
పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహరిగనుక నితని భుజ
మహత్త్వము వంశగౌరవము పరాక్రమవిశేషము
జటాయువు దృష్టిచిత్తముల నపహరించినందున
గల్గిన యానందముతో నడంగక వాగ్రూపమున
బయటికి వెడలెను. ఇంతయేగాక యీయానంద
పారవశ్యమున మునిగియుండగా నింతలో నది
ప్రేమపారవశ్యముగామూరి యీభుజమున కేమి
యాదవచ్చునో యీవంశమున కేమి యప్ర
తిష్ఠ గలుగునో యీపరాక్రమమున కేమిహాని
గలుగునోయని భయమందివానికి మంగళాశాస
నము నిట్లు జేయుచున్నారు. ఇవి "మల్లాండతిం
డూళ్" ఇత్యాదులవంటివి. పెరియాళ్వార్లుగదా
యిట్లు సాధించిరి. వారికిని వీరికిని మంగళాశాసన
పరత్వమే లక్షణము గనుక వారికి పెరియాళ్వార్
రని వీరిక పెరియవుడయారని తిరునామములు
గలిగినవి. భాషాంతరీకరణములే భట్టనాథుడు
మహారాజు అయ్యెను. "యామోషధిమివా
యమ్మన్న స్వేషసిమహావనే సీతాచమమచ
ప్రాణారావణేనో భయంహృతం" ఆరావణుడు
నాప్రాణములకే యింత తెచ్చిపెట్టెను, నీప్రాణ
ముల కేమిహానివాటిల్ల జేయునోగదా? అయ్యో
చేయుననుటయేమి 'సీతాచ' సీతాదేవి 'ప్రాణే
భ్యోపిగరీయసీ' గదా? అట్టియామెనే యపహ
రించెను. ఇక నీప్రాణములు నిలుచునా? 'అప్య
హం జీవితం జహ్యంత్యాం. వా సీతే" యన్న

వాడవుగదా? ఇక నీప్రాణములు నిలుచునాధా
రమేదియని భయపడి "ఆయుష్మక్" అని మంగ
ళాశాసనముజేసిరి. నాప్రాణములకన్న నెక్కు
వగు సీతనే వాడపహరించి నపుడీక నీ "వాయు
ష్మక్" అను మంగళాశాసనముజేసిన మాత్ర
మున నాప్రాణములు నిలుచు మార్గమేదని
శ్రీరాముడడుగునని శంకించి "యేనయాతో
ముహూర్తేన సీతామాదాయరామాః | విప్ర
ణప్టం ధనం క్షీవంతత్యామి ప్రతిపద్యతే"
శ్రీ రామచంద్రా నీవట్లు భయపడకుము.
సీతాదేవి నపహరించిన ముహూర్త మామెను
తిరుగ నీవు జెందునట్లు జేయగలదు. అని
తనమంగళాశాసన బలమునకు సహాయముగ
ముహూర్తబలమును దెల్పి ధైర్యమొందించెను.
ఇట్లు తన మంగళాశాసన బలమువలన భగవద్వ
స్తువును గాపాడుకొనుటకు సార్థక్యముగా నతని
విషయమున శేషత్వపారతంత్ర్యకైంకర్యములను
వహించుటనుగూడ జెప్పెను. ఎట్లనిన "సోహం
వాససహాయస్తే భవిష్యామి" పంచవటియందు
నివసించునది శ్రీరాముడే. అతనికి దాను సహా
యముగ నుండుననుట, అంతేగాని యీపంచ
వటియందు నేనెంతకాలమునుంకియో యున్నా
డను. కనుక నిక్కడ నొక కొంత ప్రదేశమును
నీకిచ్చెదను. నాయండను సుఖముగ నుండుమని
యనుటలేదు. తాను సహాయుడననుటచే
ప్రాధాన్యమును రామునకిచ్చినందున నతని కతి
శయమును గల్గించి యందుకై తాను సహాయ
ముగ గ్రహింపబడు వాడనైనందున "పరగ
తాతిశయాధానేచ్ఛయా ఉపాదేయ త్వమేవ

యస్యస్వరూపం సశేషః" అను లక్షణము బాగుగ సమన్వయించినది. కనుక నిక్కడ శేష త్వము వ్యక్తమైనది. "యదీచ్ఛసి" యనుటచే బారతంత్ర్యము దెల్పబడినది. "సీతాంచతాత రక్షిష్యే" యనుటచే కైంకర్యము వెల్లడింపబడినది. 'త్వయియాతేసలక్ష్యణే' యనుట కైంకర్యమున కవకాశముకోరబడుచున్నది. మరియు "భవేయం శరణంవాహః" యను సీతాదేవి విధిగా జెప్పినట్లీయన "సోహంవాస సహాయస్తే భవేయం" అనలేదు. ఏలనన 'యదీచ్ఛసి' గదా! ఏమో శ్రీరాముడిందు కనుమతించునో లేదో, భక్తుల కోరికలను నెరవేర్చక యుండునాయనిన నెరవేర్చితీరవలెనని నిర్బంధములేదు. ఆయన యిష్టము, గనుక 'భవేయం' అనక 'భవిష్యామి' యనియెను. ఈపరస్పైపది ప్రయోగముచే నీని యందు ఖ్యాతి లాభాశ్యపేక్ష తనకు లేనట్లును యిందలి లాభాలాభములు శ్రీరామునివే యియినట్లును సూచింపబడినది. 'సీతాం చతాత రక్షిష్యే' యనునాత్మనే పదిప్రయోగముచేత సీతారక్షణము తనకు విధాయక కృత్యమని తెల్పుబడినది. ఏమనిన పురుషకారభూతురాలు సుఖిన్ధితి యందుండకున్నదా సవర్గమునకు రక్షణములేదు. కనుక సీమెను కాపాడుకొనుట తన కత్యవసరమని తెల్పబడినది. "గురుంప్రకాశయే ద్దీమామ్" అన్నట్లు శ్రీరాముని ప్రభావమును వెల్లడింపవలెననితోచి 'అసక్యత్ సంయుగే యేన నిహతాదేవదానవాః' అని యంతలోనే శ్రీరాముని బలమునకేమి దృష్టిదోషము తగులునో యని 'చీరవాసాః' అని యాతని ప్రభావమును

కప్పిపుచ్చుచున్నారు. అంతమాత్రమున రావణుడు శ్రీరాముని లెక్కనేయకపోవునేమోయని 'నచిరాత్' 'త్వాంరామోవధిష్యతి' యనియెను. అందున నారగుడ్డలవాడు నిన్ను జంపుననిన శ్రీరామునియందు క్షతతేజము శంకాస్పదమగు నేమోయనిశంకించి 'యుధివధిష్యతి' యనియెను. మరియు "నచిరాచ్ఛీరవాసాస్త్యాం రామోయుధి వధిష్యతి" యనగా "చీరవాసాః" అనగా బ్రహ్మ తేజస్సుగలవాడని యర్థము. "యుధి" యనుటచే క్షతతేజస్సుగలవాడని యర్థము. 'నచిరా' తనుటచే సంకల్పమాత్రముననే జంపగలడని యర్థము. "చీరవాసాః" తపోబలముచేతను జంపగలడు. "యుధి" క్షత్రియబలముచేతను జంపగలడు. ఈ రెంటిలో నొక్కొక్కదానిచేతను జంపగలడు. ఇక్కడ నీపాపమే యిందుకు కారణమని సూచింపబడుచున్నది. "నచిరాత్" నిన్ను జంపుటకు పెద్ద ప్రయత్నమక్కరలేదు. అనుకొన్నమాత్రమున జంపగలడు. "త్వాంవధిష్యతి" దారాపహరణముచే నాతతాయని గనుక "ఆతతాయిన మాయాంతంహన్యాదేవా విచారయన్" అనుటచే శ్రీరాముడునిన్ను జంపగలడని చెప్పెను.

మరియు శ్రీరాముని గాపాడుటకై 'భద్రం తే' ఇత్యాది మంగళాశాసనమును వీరు జేసిరి గాని సీతావిషయమున మాత్ర మట్లుజేయక 'సీతాంచతాతరక్షిష్యే' సీతాదేవిని మాత్రము భజబలముననే కాపాడెదమనుచున్నారు. ఏలననిన ఆమెకు వీరివద్ద మంగళాశాసనబలమున్నట్లు పాత్రివత్సబలమొకటి యున్నది.

(22 వ పేజీ తరువాయి)

ఇంతేగాక తమవలెనే ఆమెయు “మంగళాన్యభి
దధ్నుషీ” మంగళాశాసనము జేయునదియై
యున్నది. కనుక ఆమె విషయమున మంగళా
శాసనమును ప్రయోగింపము. భుజబలమునే
బ్రయోగించెద మనుచున్నారు. అట్లే చేసి
యున్నారు. భగవద్విషయమున వీరు భుజబల
మునుపయోగించెద మనలేదు. అట్టిది వారికి
గలదు గనుక వారివిషయమున మంగళాశాసన
మునుపయోగించెదమన్నారు. ఇవిధమున భగ
వద్విషయమున మంగళాశాసన బలమును దేవీ
విషయమున భుజబలమును వినియోగపరచి
స్థాధికారమునకు యయ్యనాది దంపతుల కటాక్ష
విశేషమున పరమపదమును బొందుటచే నితనిని
మహారాజుని పూర్వాచార్యులు వ్యవహరించిరి.
వీరిచరిత్రమును పఠించియు, వినియు నస్మదా
దులము తరింతుముగాక యని యింతటితో
విరమించుచున్నాడను.

శ్రీ సూక్ష్మార్థమహాగురవే నమః

తిరుక్కొట్టియారునంబిగారు సాయించి న

శ్రీ సూక్తిపట్కము

“శ్రీమన్నారాయణ”

ముముక్షువైన వానికి విడువవలసినవారు ఆయిదుగురు. ఆశ్రయించలేనివారు ముగ్గురు. ఎటుల యరగా పతివ్రతయైన స్త్రీకి విడువవలసినవారు అయిదుగురు ఉపాదేయులైనవారు ముగ్గురున్ను యుండును.

పతివ్రతకు త్యాజ్యలెవరన- పెండ్లిగాని పడుచులు, వేళ్ళలు, వేళ్ళపతులు, ఒకనికివ్యబడి విడిచిపెట్టిపోయినస్త్రీ, లోపలే యుండి సంశయింపబడ్డస్త్రీయున్ను,

ఉపాదేయు లెవరన-తల్లిదండ్రులు, తనభర్త కావశ్యకబంధువులు, తనతో సమానమైన పతివ్రత స్త్రీలున్ను;

ముముక్షువైనవానికి త్యాజ్యులు-సంసారులు, యితరదేవతలు, ఇతరదేవతారాధకులు, తన సాంప్రదాయమందే యుండియు ఆసాంప్రదాయ సిద్ధాంతముల పాడుచేయువారు, పైకి తగిన చూడము-నేరు గలవారిలై సిద్ధాంతమందు ప్రవేశించి ఇతర ప్రయోజనపరులతోకూడి సంశయము లతో విశ్వాసహీనులై తిరుగువాగున్ను;

ఉపాదేయు లెవరన స్వాచార్యులు, శ్రీవైష్ణవులు-యోగ్యులైన బ్రహ్మచర్యవ్రత నిష్ఠులున్ను.

ఇట్లు;

వ ర మ ం గ య్య మ్మ.

శ్రీ వైష్ణవ త్వము

“పరదుఃఖదుఃఖత్వము శ్రీవైష్ణవస్వరూపము”

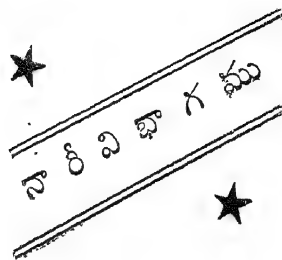
ఇతరులకు కలిగిన దుఃఖము వలన ఎవనికి నిజమైన దుఃఖము కలుగునో, ఇతరులకు కలిగిన బాధలవలన ఎవనికి నిజమైన దుఃఖము కలుగునో,

ఇతరులకు కలిగిన ఆపదలవలన ఎవనికి నిజమైన దుఃఖము కలుగునో

అట్టివాడే నిజమైన శ్రీవైష్ణవుడు.

శ్రీవైష్ణవత్వము స్వానుభవైకవేద్యము మాత్రమే.

దీనిని లభించుట కుపాయము :- భగవద్భాగవతాచార్యుల అవినశసేవ, సజ్జనసాహవాసము-దుష్టవ్యతిరేక-నామాన్యుల సహవాస విసర్జనము, ఏకేశ్వరోపాసనము, ఉపాయోపాయములు భగవంతుడొక్కడే యని పరిపూర్ణవిశ్వాసము, తన యందలి లోపాన్వేషణము, తన్నివృత్తికై ధృఢతర ప్రతిజ్ఞాపూర్వక నిశ్చల సారథికాలిక కృషి, భగవత్ప్రసాదమున్నూ.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః



పదు నెనిమిది రహస్యములు శ్రీమన్నారాయణ

తిరుక్కోటియూరు నంబిగారు భగవద్రామానుజులవారిని పదునెనిమిది పర్యాయములు తమ గ్రామమునకు తిప్పిరి. ఒక్కొక్కపరియూయము ఒక్కొక్క అర్ధవిశేషమును సాయించిరి. అవి యేవియన :-

౧. ముముక్షువైనవారికి మొదట సంసారబీజము నశించవలెను. అది ఎటులనశించుననగా-

భార్యాపుత్రాదులపట్ల,

శ్లో॥ పంకాదుత్పత్తి తే కీటం ।

కీటం పంక న పత్యతే ॥

లోకా దుత్పత్తి తే జ్ఞానీ ।

జ్ఞానీ లోకం న పత్యతే ॥

అని తెలిసినటుల, కుమ్మరిపురుగు బురదలోపుట్టి బురదలోనే యుండును. అయినను దాని కాబురద అంటుడు. అటులనే జ్ఞానియైనవాడు కర్మవలననే పుట్టుచున్నాడు. కాని కర్మను అంటనివ్యకుండగ సంసారబీజమును నశింపజేసుకొనవలెను.

౨. సంసారబీజము నశించిననేగాని అహంకార-మమకారములు నశించజాలవు.

అహంకార-మమకారములు నశించుట ఎటులయనగా:-

అహంకారమనగా గర్వము; మమకారమనగా మాత్సర్యము. అన్నివల్ల పుట్టినదీఘము

చల్ల నైనగాలిచే శాంతించునటుల అహంకార-మమకారముల నివృత్తి కలుగవలెను.

3. అహంకార-మమకారములు నివర్తించిననేగాని దేహభిమానము పోదు.
౪. దేహభిమానము పోయిననేగాని ఆత్మజ్ఞానము ఉద్భవించజాలదు.
౫. ఆత్మజ్ఞానముద్భవించిననే గాని ఐశ్వర్యభోగాదులయందు ఉపేక్ష జనించదు.
౬. ఐశ్వర్యభోగాదులయందు ఉపేక్ష జనించినగాని భగవంతునియందు ప్రేమ కలుగదు.
౭. భగవంతుని యందు ప్రేమ అంకురించిననేగాని విషయాంతరములయందు రుచిపోదు.
౮. విషయాంతరములయందు రుచి పోయినగాని పారతంత్ర్యము సిద్ధించదు.
౯. పారతంత్ర్యము సిద్ధించిననేగాని అర్థ-కామ-రాగ-ద్వేషాదులు పోవు.
౧౦. రాగ-ద్వేషాదులు పోయిననేగాని శ్రీవైష్ణవత్వము లభించదు.
౧౧. శ్రీవైష్ణవత్వము చేజిక్కినగాని సాత్విక పరిగ్రహణ తటస్థించదు.
౧౨. సాత్విక పరిగ్రహణ తటస్థించిననేగాని భాగవత పరిగ్రహణ కవకాశములేదు.
౧౩. భాగవత పరిగ్రహణ అయిన గాని భగవంతుని పరిగ్రహణ కలుగదు.
౧౪. భగవంతుడు పరిగ్రహించినగాని అనన్యప్రయోజనుడు కాజాలడు.
౧౫. అనన్య ప్రయోజనుడు అయినగాని అనన్యార్థశేషభూతుడు కాదు.
౧౬. అనన్యార్థశేషభూతుడు అయినగాని అనన్యశరణుడు కాజాలడు.
౧౭. అనన్యశరణుడు అయినగాని అధికారిపురుషుడు కాలేడు.
౧౮. అధికారిపురుషుడైనవానికి తిరుమంత్రార్థము లభించును.

ఈ విధముగా పదునెనిమిది పర్యాయములు వేంచేసిన భగవద్రామానుజుల వారికి పదు నెనిమిది రహస్యములను తిరుక్కోటియూరు నంబిగారు సాయించిరి.

ఇట్లు,

వ ర మ ం గ య్య మ్మ.



శ్రీ యతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము

శుక్రవారోత్సవములు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ వినతి నాలించి శుక్రవారోత్సవములు ఈ నారీమణులచే తమతమ స్వంతగృహములలో అతివైభవముగా జరుపబడినవి. వీరు మిగత సభ్యురాండ్రందరిని తమయింటికాహ్వానించి ప్రార్థన, భజనాది కార్యక్రమముల చక్కగా జరిపిరి.

అర్తమూరు

(వయా) ద్వారపూడి, తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

1950.

- 5-5. శ్రీమతి తాడిగంగమ్మగారు
- 15-5. ,, పోతంశెట్టి మహాలక్ష్మిగారు
- 19-5. ,, ఉండమాటి అమ్మన్నగారు
- 26-5. ,, లంక వీరమ్మగారు
- 2-6. ,, కర్తి మాణిక్యంగారు
- 9-6. ,, పడాల చంద్రావతిగారు
- 16-6. ,, కర్తి పుల్లమ్మగారు
- 23-6. ,, కోనాల సత్యమ్మగారు
- 30-6. ,, చిర్ల సుబ్బయ్యగారు
- 7-7. ,, సత్తి అచ్చయ్యగారు
- 14-7. ,, పోతంశెట్టి మహాలక్ష్మిగారు
- 21-7. ,, కర్తి సుబ్బయ్యగారు
- 28-7. ,, పోతంశెట్టి మాణిక్యంగారు
- 4-8. ,, చిర్ల మహాలక్ష్మిగారు

ఇంతవఱకు వీరు సమర్పించినది రూ. 6-8-0.
ఇందులో రూ. 5-0-0 లను పత్రికకు చందాగాను, కరపత్రిములకు, చందా పుస్తకములకు రూ. 1-8-0 చెల్లించడమైనది.

నరసాపురము

సశ్చిమగోదావరి జిల్లా.

1950.

- 5-5. డాక్టరు. కో. శేషచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 12-5. స్లీడరు. కో. శేషచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 19-5. శ్రీమతి తె. కం. మంగమ్మగారు
- 26-5. షె. కం. నారాయణాచార్యులుగారి భార్య శ్రీమతి మంగమ్మగారు
- 2-6. డాక్టరు. అప్పలాచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 9-6. శ్రీమతి అ. వెం. ల. నరసమ్మగారు
- 16-6. మా. కేశవాచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 23-6. ఈయణ్ణి రాఘవాచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 30-6. శ్రీమతి కనకమ్మగారు
- 7-7. డాక్టరు. కో. శేషచార్యులుగారి సతీమణిగారు
- 14-7. ,, ,, ,,
- 21-7. ,, ,, ,,
- 28-7. శ్రీమతి అ. వెం. ల. నరసమ్మగారు
- 4-8. ,, ,, ,,

కోరుకొండ

(వయా) రాజమహేంద్రవరము, తూ.గో.జిల్లా.

1950.

- 5-5. శ్రీమతి తె. కం. సీతమ్మగారు
 12-5. ,, మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు
 19-5. ,, ,, ,,
 26-5. ,, ,, ,,
 2-6. ,, ,, ,,
 9-6. ,, తె. కం. మంగమ్మగారు
 16-6. ,, తె. కం. గోదాదేవిగారు
 23-6. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శనభట్టరయ్య
 వార్లంగారి సతీమణి
 30-6. శ్రీమతి తెం. కం. సీతమ్మగారు
 7-7. ,, మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు
 14-7. ,, తె. కం. మంగమ్మగారు.
 21-7. ,, తె. కం. గోదాదేవిగారు
 28-7. ,, మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు
 4-8. ,, తె. కం. గోదాదేవి

విజయవాడ

1950.

- 5-5. శ్రీమతి కర్కా తాయారమ్మగారు
 12-5. ,, పారేపల్లి తాయారమ్మగారు
 19-5. ,, ఉదయగిరి కృష్ణారావుగారితల్లిగారు
 26-5. ,, ఉదయగిరి కృష్ణారావుగారి
 సతీమణిగారు
 2-6. ,, శివకోటి నాథనాయకమ్మగారు
 9-6. ,, శివకోటి లక్ష్మీనరసింహంగారి
 సతీమణిగారు

- 16-6. ,, పారేపల్లి రాధమ్మగారు
 23-6. ,, కూరపాటి గోదాదేవిగారు
 30-6. ,, పారేపల్లి తాయారమ్మగారు
 7-7. ,, ఉదయగిరి కృష్ణారావుగారితల్లిగారు
 14-7. ,, ,, ,,
 21-7. ,, ,, ,,
 28-7. ,, ,, ,,
 4-8. ,, ,, ,,

విజయవాడ

(గవర్నరుపేట శాఖ)

1950.

- 21-7. శ్రీమతి కస్తూరి ధనమ్మగారు
 29-7. ,, గోపు రామచంద్రారావుగారి
 సతీమణి నాగరత్నమ్మగారు
 4-8. ,, కస్తూరి ధనమ్మగారు
 వీరిప్పటివఱకు రూ. 7-8-0 వసూలుచేసిరి.
 భక్తి 'నివేదన' పత్రికకు సాలు చందాకై
 రూ. 5-0-0 ను; కరపత్రిములు, రశీదుపుస్తక
 ములకై రూ. 2-8-0 ను ఖర్చుచేసిరి.

ఏ లూ రు

శ్రీమతి నంహారి ఆనందమ్మగారి ఉత్సవ
 మును జరుపుచున్నారు.

విశాఖపట్టణం

శ్రీమతి దాసరిఅండాశమ్మగారి ఉత్సవము
 లనుజరుపుచున్నారు.

మై సూ రు

శ్రీమతి పండిత. ఎ. సుందరమ్మగారు (అండా
 శ్లమందిరము) ఈ ఉత్సవముల జరుపుచున్నారు.

మైలవరము

శ్రీమైలవరమురాణిగారగు శ్రీమతి వరమంగ యమ్మ బహద్దూరు జమిందారిణిగారు ఈ ఉత్సవములు కోవిలలో జరుపుటకు తగు ఏర్పాటుల చేయుచున్నారు. వీరు యిచ్చటనే గాకుండగ వివిధప్రాంతములలో ఈసంఘ శాఖల స్థాపించి పనిచేయ సంకల్పించుకొని యున్నారు.

మదరాసు

శ్రీమతి పువ్వాక మంగమ్మగారు వరదా ముత్తయప్పకొ విలేజ్ లోనున్న శ్రీ సుధానిధిలో ఈ ఉత్సవములను అతివైభవముగా జరుపుచున్నారు. వీరి ఉత్సవములలో శిరియతిరుమళల్, తిరునెమాదారిశగం వగైరాల సేనకాల కాల తేజాదులను కూడ జరుపుచున్నారు.

మరియు ఆండాల్ తిరునక్షత్రోత్సవమును, ఉడయవరుల తిరునక్షత్రోత్సవమును పదేసి రోజులు అతివైభవముగా జరిపిరి.

వీరెందులకై వసూలుపరచి ఖర్చుచేసిన జమ-ఖర్చులు క్రిందటిప్రతికలోను, ఈ ప్రతికలో శ్లోకంతరమున ప్రచురించబడినవి.

వీరు భక్తి 'నివేదన' పత్రికకు రూ. 50-0-0 లును : మార్పించిరి.

మరియు

వచ్చే నెలనుండి ప్రతిమాసము రోహిణి గతుక్రిము రోజున శ్రీకణ్ణా తిరునక్షత్రోత్సవమును జరుపవలయును.

వమును జరుపదలచినటుల ఈ సంఘ మదదాను శాఖ అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి మట్టుపల్లి చంద్రమ్మ గారు తెలుపుచున్నారు.

నెల్లూరు

ఈ నెలనుండి ఈ గ్రామములో ఈశుక్రవా రోత్సవమును జరుప ఏర్పాటుల జేసుకొనిరి.

మొదటివారము: శ్రీమతి కనుమూరి శ్రీనివాసాచారిసోదరుల తల్లిగారు జరిపిరి.

రెండవవారము: శ్రీ రావు సామెయ్య సుబ్బయ్యగారి సతీమణిగారు జరుప సంకల్పించుకొనిరి. వీరిద్దరు యిచ్చట శాఖసంఘమునకు కార్యదర్శిలుగ పనిచేయుచు మొదటిరోజు ననే 150 మంది సభ్యురాండ్రును జేర్చిరి.

ఇప్పటికి ఆదాయము రూ. 39-8-0. ఇందు భక్తి 'నివేదన' పత్రికకు వార్షిక చందాకై రూ. 5-0-0 నూ; కరిపత్రిములు, రశీదు పుస్తకములకై 5-0-0; కేంద్రసంఘ విరాళమునకై రూ. 29-8-0 నూ ఖర్చుచేసిరి.

ఈ జిల్లా కలెక్టరుగారగు జోగప్పగారి సతీమణిగారుకూడ ఈ శుక్రవారోత్సవ కార్యక్రమమున పాల్గొన సంకల్పించుట ఈసంఘ పురోభివృద్ధికెంతయు శుభసూచకము.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ఆషాఢమాస పండిత పరిషత్పథ

ఒంగోలు.

(గుంటూరు జిల్లా)

— 10 —

వికృతినామసంవత్సర ఆధికాషాఢ బహుళ దశమి ఆదివారం (9-7-50 నుండి 11-7-50 వేసీ వరకు, వరుసగా 3 రోజులు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గొడవర్తి శతగోపాచార్యస్వామివారి అధ్యక్షత్వక్రిక ఒంగోలులోని కోదండరామ స్వామి ఆలయములో మహానైభవముగ జరిగినది.

సభాకార్యక్రమ వివరములు

9-7-50 ఆదివారం మొదటిరోజు.

ఉదయం 5-30 గంటలకు తిరువారాధనము, తీర్థ ప్రసాదగోష్ఠి. 6-30 గంటలకు తరువీధ్యుత్సవము సన్నాయి మేళముతోను అధ్యక్షులవారు కారులో వేంచేయగా అందరును భజయతిరాజ స్తోత్రపారాయణములతోను సప్తవచనములతోను ప్రారంభమైనది. 8-30 గంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడినది. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీమదద్వైత తిరుమల సమయోద్గంఢ కోలాహల లక్ష్మీనృసింహకుమార తిరువేంగడ తాతదేశికాచార్యులు అయ్యుపార్లంగారు 'రామానుజుల బౌద్ధాన్యము' గురించియు, శ్రీ ఉ. వే.

శ్రీమాన్ న. చ. మహాభాష్యం వరదాచార్యులు గారు 'రామానుజమును' గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులు గారు 'నన్నయోగమును' గూర్చియు ఉపన్యసించిరి.

మధ్యాహ్నము శ్రీమతి మఠింగంటి రంగ నాయకమ్మగారు శ్రీలనభలో నుపన్యసించిరి.

మరల 4-0 గంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభమై శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నల్లూ చక్ర నర్తుల తిరువేంగడ జగన్నాథాచార్యులుగారు "జటాయువు మహారాజు" అను విషయమును గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు 'విశిష్టాద్వైతమును' గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు "నేహనానా స్తికించన" అను శ్రుత్యర్థమును, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొమాండురి యిల్లై విల్లి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు ఉపన్యసించిరి.

10-7-50 సోమవారం రెండవరోజు.

ఉదయం 6-30 గంటలకు తీర్థప్రసాదగోష్ఠి,

తిరువీధ్యుత్సవము జరిగి 7-30 ఘంటలకు సభా కార్యక్రమము ప్రారంభమై శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడాభూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులు గారు భక్తిని గురించియు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉత్పల తిరివేంగడాచార్యులుగారు “ఆండాల్ వై భవ మును” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శేష భట్టర్ వీరరాఘవాచార్యులుగారు “ఏకాదశి మహత్యమును” గూర్చియు ఉపన్యసించిరి.

మధ్యాహ్నము స్త్రీలసభలో దాసరి ఆండా శమ్మగారు ఉపన్యసించిరి.

మరల 4-0 ఘంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభమై శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ దాసశేషు గారు “శ్రీవైష్ణవకర్తవ్యమును” గూర్చియు, శ్రీశ్రీశ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకేత్యాది సంప త్కుమార యతిరాజ జియ్యరుస్వామివారు “అర్థ పంచకమును” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అధ్యక్షులవారు “తత్త్వత్రయమును” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవిరత్న

గుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు “దనుర్దా సును” గురించియు (పద్యరూపేణ) ఉపన్యసించిరి.

11-7-50 మూడవరోజు మంగళవారం

ఉదయం శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం, వెంకటనర్సింహాచార్యులు గారు “శ్రీ వైష్ణవ లక్షణమును” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు “సంధ్యా వందనమును” గురించియు ఉపన్యసించిరి.

మధ్యాహ్నము స్త్రీలసభలో మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు ఉపన్యసించిరి.

4-0 ఘంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారం భింపబడి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు “నవవిధసంబంధములు” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉపన్యాస కేసరి సుభోదక సుధీమణి కో. కం. రంగాచా ర్యులుగారు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అధ్యక్షుల వారి ఉపన్యాసముతో పూర్తి అయ్యెను.

(34 వ పేజీ తరువాయి)

వీరు సభను అతిజయప్రధముగ జరిపిరి.

రావుసాహెబ్. చుండూరి సుబ్బయ్యగారు, కనుమూరి శ్రీనివాస సోదరులు, ఊటుకూరి వెంకటసుబ్బయ్య సోదరులు, శ్రీవాకాటి రోశయ్యగార్లు తమతమ సహధర్మచారిణీలతో

సహా చేసిన సేవ, జూపిన ఉత్సాహము అపరి మితము - ఆదర్శపాత్రమున్ను అయి యున్నది. తిరువీధ్యుత్సవములలో భక్తులుజూపిన భగవ ద్భాగవతాచార్య నిష్ఠయు, సేవానిరతియు. ఆస్తి క్యాభినివేశమున్ను అశ్యంతముస్తుత్యములు.

ఈ సభా జమాఖర్చుల వివరములు ముందు సంచికలో ప్రచురించబడగలవు.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచార క సంఘ

నిజాషాడమాస పండితపరిషత్సభ

నెల్లూరు.

వికృతినామ సంకత్సర నిజామాళ మద్ద పార్లమె శనివారం మొదలు విదియ సోమవారం వరకు (29-7-50 నుండి 31-7-50 వరకు) వరుసగా 3 రోజులు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టర్ అయ్యవార్లంగారి అధ్యక్షతను నెల్లూరులోని స్ట్రాక్ మాన్ పేటలోని కన్యకాపరమేశ్వరి దేవాలయము వద్ద ఇందులకై ప్రత్యేకముగ నిర్మించబడి చాందినీవితానములతోను, విద్యుద్దీపములతోను, నానావిధతోరణములతోను, పతాకముల తోను, శ్రీసూక్తి పతములతోను, శబ్ద విస్తీర్ణక యంత్రములతోను అలంకరించబడిన బ్రహ్మాండమైన పందిరికింద యిదివరకెన్నడు కని వినిపిరగనంతటి ఉత్సాహ వైభవములతో జరిగినది.

సభాకార్యక్రమ వివరములు

29-7-50 శనివారం మొదటిరోజు,

ఉదయం 6-30 గంటలకు తిరువారాధన, తీర్థప్రసాదగోష్ఠి, 9-0 గంటలకు తిరువీద్యుత్సవము సన్నాయిమేళముతోను, కాలినడకతోను ప్రారంభించబడినది. 10-0 గంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడి ఆహ్వానసంఘాధ్యక్ష పన్యాసము, కార్యదర్శినివేదిక, అశ్వత్థాభిభాషణముతో సభాకార్యక్రమము పూర్తి చేయబడెను.

తిరిగి మధ్యాహ్నము సభాస్థానముననే 3-0 గంటలకు శ్రీలసభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడి శ్రీ తి. స. ముసురై రామానుజమూర్తిగారు ఉపన్యసించిరి.

మరల 4-0 గంటలకు సభాకార్యక్రమము

ప్రారంభించబడినది. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ అశ్వత్థలవాళు “భగవత్సోమమును” గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ మహాభాష్యం నల్లాళ్ళు చక్రవర్తుల వరదాచార్యులుగారు “చరమోపాయ నిర్ణయమును” గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. యి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు “మనం ఎవరము” అను విషయమును గూర్చియు ఉపన్యసించిరి. తర్వాత సభాసమాప్తి ఆయెను.

30-7-50 ఆదివారము రెండవరోజు.

ఉదయం 7-30 గంటలకు తిరువీద్యుత్సవము ప్రారంభమై 8-30 గంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడినది. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కిడాంబి వెంకటసరళింహాచార్యులుగారు “నారాయణపరత్వమును” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్య

స్వామి వారు “అంతర్యామ్యారాధనను” గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీ తి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు ‘స్థితప్రజ్ఞావస్థ’ అను విషయమునుగూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరు వెంకటాచార్యులుగారు ఉపన్యసించిరి.

మధ్యాహ్నము 2-0 గంటలకు శ్రీలసభలో శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు ఉపన్యసించిరి.

4-0 గంటలకు మరల సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నల్లూ చక్రవర్తుల తిరువేంగడాచార్య స్వామివారి ‘ఆశీర్వాచన శ్లోకమును’ గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఉపన్యాసకేశరి సుబోధక సుధీమణి కో. కం. రంగాచార్యులువారు ‘ద్రౌపదీశరణా గతిని’ గురించియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడాధూడ వెంకటకృష్ణ మాచార్యులుగారు ‘ప్రణవస్వరూపమును’ గూర్చియు ఉపన్యసించిరి. సభాకార్యక్రమ మింతటితో పూర్తి అయ్యెను.

31-7-50 సోమవారం మూడవరోజు.

ఉదయం 7-30 గంటలకు తిరువీద్యుత్సవము సన్నాయి వాద్యములతోను, స్వస్తివాచనములతోను ప్రారంభమై 9-0 గంటలకు సభాకార్యక్రమము ప్రారంభించబడి శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడాధూరు గోపాల కృష్ణమాచార్యులు గారు ‘మంగళాశాసన వైభవమును’ గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులు గారు ‘కృష్ణావతారము గీత’ అను విషయమును గూర్చియు ఉపన్యసించిరి.

మధ్యాహ్నము శ్రీమతి మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు శ్రీలసభలో నుపన్యసించిరి.

మరల 4-0 గంటలకు సభాకార్యక్రమము

ప్రారంభమై శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ శృంగారం అప్పలాచార్యులు గారు ‘హనుమదాచార్యత్వమును’ గూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ బెల్లం కొండ రాఘవాచార్యులుగారు ‘అగ్నిరాది’ అను విషయమునుగూర్చియు, శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. రంగాచార్యులుగారు ‘విభీషణ శరణాగతిని’ గురించియు ఉపన్యసించిరి.

తర్వాత ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శి ధన్యవాద ములతో సభాకార్యక్రమము పూర్తిచేయబడెను.

పిమ్మట విచ్చేసిన పండితులయొక్కయు, ఆహ్వానసంఘము యొక్కయు ఛాయాచిత్రము తీయబడెను.

ఈ సభలకు ఆహ్వాన సంఘమున :

అధ్యక్షులు :

శ్రీ ఊటుకూరి వెంకటసుబ్బయ్యగారు.

ఉపాధ్యక్షులు :

శ్రీయడ్లపల్లి జయరామయ్యగారు.

శ్రీమెంటూ వెంకటాచలంగారు.

శ్రీగుడ్లపల్లి రంగమన్నారంగారు.

ప్రధాన కార్యదర్శి :

రావుసాహెబ్. చుంఠూరి సుబ్బయ్యగారు.

సహాయ కార్యదర్శులు :

కె. దొరస్వామి అయ్యంగారు.

వాకాటి రోశయ్యగారు.

ఊటుకూరి కనకయ్యగారు.

కూనల సుబ్బరాయంగారు.

కోశాధికారి :

కనుమూరి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు,

(భగవాన్ ప్రెస్.)

(తరువాతి 32 వ పేజీలో)

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

ఏ కా ద శి ఉ త్స వ ము లు.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ

అ ర్త మూ రు

1. శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు
 2. శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళ వెంకటనరసింహాచార్యులుగారు
 3. శ్రీమాన్ పంగిపురం రంగాచార్యులుగారు
 4. శ్రీమతి సబ్బిళ్ళ లక్ష్మీగారు
- తమతమ యింట్లో ఈ ఉత్సవముల జరిపిరి.

కో రు కొ ం డ

శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు తమయింట్లోనే యిప్పటివరకు అన్ని ఏకాదశ్య ఉత్సవములను జరిపిరి.

ఒ ం గో లు

10—6—50 శ్రీమాన్ నూనె వెంకటేశ్వర్లుగారింట్లో ఈ ఉత్సవము జరుపబడినది.

న ర సా పు ర ము

1950.

- 28-4 శ్రీమాన్ డాక్టరు కో. శేషాచార్యులుగారు
 - 12-5 ,, ప్రిడరు. కో. శేషాచార్యులుగారు
 - 28-5 ,, తె. కం. వాసుదేవాచార్యులుగారు
 - 11-6 ,, తె. కం. నారాయణాచార్యులుగారు
 - 26-6 ,, మామిడిపల్లి కేశవాచార్యులుగారు
 - 1-7 ,, ఈయ్యి రాఘవాచార్యులుగారు
(శ్రీ యతిరాజాశ్రమంలో)
 - 25-7 ,, కం. కనకమ్మగారు
(శ్రీ యతిరాజాశ్రమంలో)
- ఈ ఉత్సవముల జరిపిరి.

● సా ను భూ తి

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా పాలకొల్లు శ్రీవిశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘ శాఖాధ్యక్షులగు శ్రీసలాది చినరామలింగయ్యగారు వికృతి సం.రం నిజామాధిశుద్ధ ఆదివారం పరమపదించిరి.

వీరు పాలకొల్లునందు ఈసంఘ ప్రచారమునకై చేసిన సేవ అపారము. వీరి శ్రీవైష్ణవత్వ పరాకాష్ఠ అత్యశ్చర్యకరమైనది. ఆదర్శపాత్ర మైనది.

వీరు పరమపదించుట వలన సంఘమునకు తీరనిలోటు సంభవించినది.

వీరియాత్మకు శ్రియఃపతి తననిత్య కైంకర్యమును ప్రసాదించి కృతజ్ఞులముగాక యని ప్రార్థించుచు, వీరికుటుంబమునకు మాసానుభూతిని అందజేయుచున్నాము.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శా శ్వ త స భ్య త్వ ము

నెల్లూరు వాస్తవ్యులు శ్రీమాన్ రావు సాహెబు చుండురు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠి గారు భక్తి “నివేదన” పత్రికకు రూ. 116-0-0 లు విరాళమును సమర్పించి, ఈపత్రిక శాశ్వత పోషకవర్గ సభ్యులైరి.

వీరికి సర్వేశ్వరుడు సమస్త సమ్రంగళము లొసంగుగాక.

క ట్న ము లు - కా ను క లు.

గుంటూరు జిల్లా కొర్నిపాడు గ్రామస్తులగు శ్రీమాన్ చిగురుపాటి వెంకట శివరామయ్య గారు తమ కుమార్తె చిరంజీవి సౌభాగ్యవతి కాంతిమతిదేవియొక్క అన్నప్రాశన మహోత్సవ మున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము నకు రు. 2-0-0 కానుకను సమర్పించినారు. వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్యభాగ్యములనిచ్చుగాక.

విశాఖపట్టణవాస్తవ్యులు శ్రీమతి ద్వారం శ్రీనివాసమ్మగారును వారిరెండవ కుమారుడు, కోడలుగారును శ్రీమాన్ పరవాస్తువారివద్ద సమాశ్రయణమును పొంది ఆశుభకార్యమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రు. 5-0-0 కానుకను సమర్పించినారు. వీరికి శ్రీయః పతి ఆయురారోగ్య భాగ్యముల నిచ్చుగాక.

విశాఖపట్టణ శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా సంఘ శాఖవారు ప్రతి ఆర్థాగ్రస్తశ్రీమునను శ్రీఉడయవగురోవిలలో సభల జరుపుచున్నారు. ఆనాడు పెరుమాళ్లకు అర్చన ఛాటీ పంచక విన్నపము భోగము యతిరాజ వింశతిస్తోత్ర పఠనము జరుపుచున్నారు.

కిందటినెలలో జరిపిన ఈ సభా మహోత్సవ మున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రు. 5-0-0 సంభావనను సమర్పించి,

ఈ సంఘము శ్రీయఃపతి కటాక్షముతో నిన దినాభివృద్ధిని గాంచుగాక.

అమలాపురం తాలూకా కొత్తపల్లి గ్రామ స్తులు శ్రీమాన్ డా॥ క. శేషచార్యులుగారును శ్రీమాన్ గు. వెం. ల. నరసింహాచార్యులుగారును తమ చిరంజీవుల వివాహమహోత్సవ శీరుపాడు త్సవ సమయమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రు. 4-0-0 కట్నమును సమర్పించిరి. ఈనూతనదంపతులకు శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య భాగ్యముల ప్రసాదించుగాక.

సంభావన

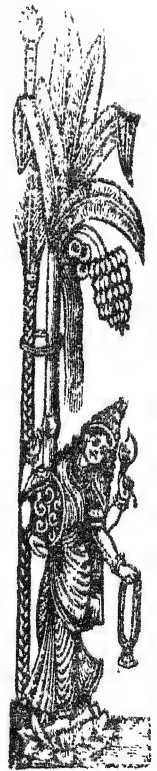
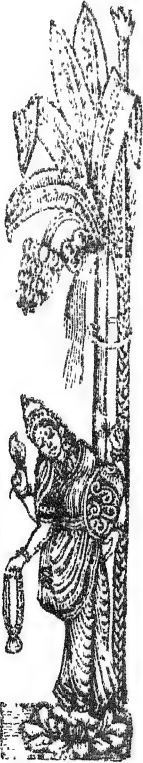
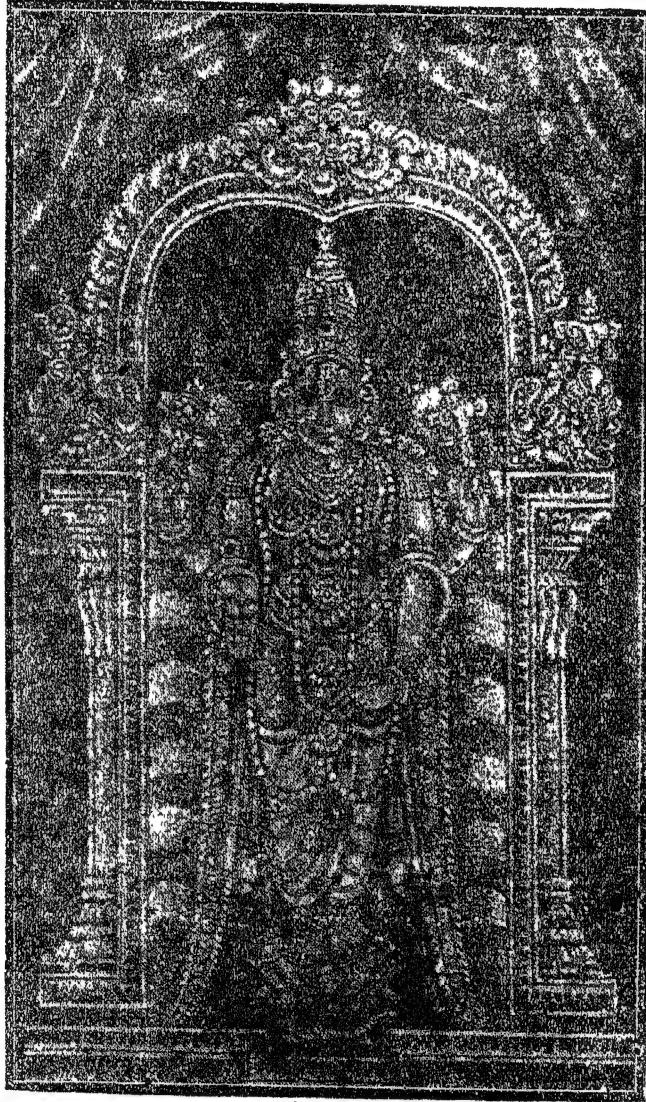
తణుకువాస్తవ్యులైన ఆత్మకూరి రంగమ్మ గారి పరమపదోత్సవ సమయమున ఆమె కుమారులు శ్రీమాన్ రామాను జాచార్యులుగారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రు. 2-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. వీరికి శ్రీయఃపతి సకలశ్రేయస్సు సమకూర్చుగాక.

విజయవాడ వాస్తవ్యులు కస్తూరి ధనమ్మ గారు తమ భర్తగారి తిరువధ్యయనము సందర్భమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రు. 5-0-0 లు సంభావనను సమర్పించిరి. వీరికి శ్రీయఃపతి సకలశ్రేయస్సు సమకూర్చుగాక.

పాలకొల్లు వాస్తవ్యులు కీ. శే. సలాది చిరరామలింగయ్యగారు ది. 23-7-50 (వికృతి నిజాపాక్ష-ను. ౯ ఆదివారం) పరమపదించగా వారి తీర్థ తిరువధ్యయన సమయమున వారి కుమార్తె శ్రీమాన్ రామచంద్రరావు, వెంకట రత్నంగాల్లు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము నకు రు. 10-0-0 విరాళమును శ్రీమాన్ ఆరవిల్లి అశహాసింగరాచార్యులుగారి ద్వారా సమర్పించిరి. వీరికి శ్రీయఃపతి సకలశ్రేయస్సుల సమకూర్చుగాక.

భాగ్య

నివేదన



శ్రీమతే రామానుజాయనమః



భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

విశ్వతి - కార్తీకము

సంచిక ౮

విశిష్టాద్వైతము

“శ్రీ మత్సామంత్రం”

సహకారి కారణమనియు; సృష్ట్యధ్యనుగుణా సంతానాదుల గాశ్రేయ్యుడైన పరమాత్మయే నిమిత్తకారణనియు; సగుణశ్రుతులన్నియు భగవంతునియొక్క వాస్తవిక అనంత కణ్యాణగుణములను తెలుపునవనియు; నిర్గుణ శ్రుతులన్నియు భగవంతుని యందు ఎట్టి హేయగుణము లేవని తెలుపుచున్నవనియు;

అభేదమును తెలుపు శ్రుతులన్నియు 'అత్మభూత్తుడైన పరమాత్మను విడిచి చిత్తు అచిత్తులు భిన్నములై యుండజాలవు. ఆయనకు కశీరములై అపృథక్ సిద్ధి సంబంధముచే ఆయనతో కలిసి అభిన్నములై యే యుండునవి గాని స్వతంత్రమైన భేదములేనివి, అని తెలుపుచున్నవనియు; భేదమును తెలుపు శ్రుతులన్నియు చిద చిత్తులు పరమాత్మతో కలిసి యున్నను నిత్యత్వ అనిత్యత్వ; పరిణామత్వ-అపరిణామత్వ; అల్పత్వ-మహత్వత్వాది చేతనత్వ, అచేతనత్వాది స్వభావ-స్వరూపములలో చిత్తు, అచిత్తు-ఈశ్వరులు భిన్నులు, అని తెలుపుచున్నవనియు; వాచ్యత్వాదుల నిషేధించు శ్రుతులన్నియు; పరమాత్మ దేశతః-కాలతః వస్తుతః పరిచ్ఛేదించ వీలులేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిలేదను శ్రుతులన్నియు, పరమాత్ముడు మనవలె కర్మ కృతమైన ఉత్పత్తి లేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిని తెలుపు శ్రుతులన్నియు, పరమాత్ముడు స్వాశ్రిత సాధుజన సంరక్షణార్థమై తన సంకల్పముచేతనే స్వేచ్ఛగ ఎత్తిన అనంతరవిశేషములు కలవాడని తెలుపుచున్నవనియు; ఓవుల పరస్పరైక్యమును తెలుపు శ్రుతు

లన్నియు 'జీవులందరు జ్ఞానమును ఆకారముచే ఏకరూపులై యుందురని ప్రకారై క్షయమును తెలుపుచున్నవనియు; జీవుల పరస్పర భేదమును తెలుపు శ్రుతులనియు, 'శ్రవులు తమ తమ కర్మానుగుణమైన స్వరూప-స్వభావ-అనుభవములలో భిన్నులై యుందురని, 'తెలుపుచున్నవనియు; పరబ్రహ్మ అద్వితీయుడను తెలుపు శ్రుతులనియు; పరబ్రహ్మ చిత్తు-అచిత్తులను శరీరముగా కలిగి యుండుటచే స్వ జాతీయమైన మరియొకటి పోడియు లేనివాడు; అని తెలుపుచున్నవనియు;

ఈవిధముగా శరీరములైన చిత్తు అచిత్తులకును, శరీరములైన ఈశ్వరునికి భేదమును అంగీకరించుట వలన, బంధ-మోక్షవ్యవస్థయు, ఉపదేశాదులున్ను, తత్వజ్ఞాన్యవస్థయు చక్కగా కుదురును. గాన ఇట్టివాటిని తెలుపు శ్రుతివాక్యముల కన్నియు ఈవిధముగానే అర్థమును తెలుసుకొనవలెననియు;

చేతనుని యొక్క మొట్టమొదటి ప్రవృత్తి సర్వేశ్వరసియొక్క స్వీయస్వతంత్రానుసారముగ చేతనుని యొక్కపూర్వకృత కర్మానుసారము జరుగును. గాన విది-విషేధములు తెలుపు శాస్త్రము నిర్ధకకము కాదు అనియు;

సర్వేశ్వరుడు నిర్వికారుడు యను అర్థమును తెలుపు శ్రుతులు, ఆయన నిత్యమైన కల్యాణగుణములకు ఆశ్రయింపబడి, చేతనులు జేసిన యాగ-ఉపాసనాదులచే ప్రేరేపింపబడుచు వారల యభిప్రాయముల దీర్చు పరమకారుణికుడగుట ప్రమాణసిద్ధమగుటవలన, ఆయన యందు కర్మజన్యమైన హేయవికారములేవియు లేవు అని తెలుపుచున్నవనియు;

సర్వేశ్వరుడు తానే సంకల్పించుకొని తదనుసారముగ ప్రపంచరూపముగా అనేకపదార్థముగా నాయెను. అని శ్రుతులు తెలుపుచుండుటచే, "వికారము లనునవి అపునపాదములుగాన అవి సర్వేశ్వరుని యందు లేవు" అని తెలుపు శ్రుతులకు సాక్షాత్తు సంబంధించి సర్వేశ్వరుని యందెట్టి వికారములులేవని తాత్పర్య మనియు;

చేతనుడు చేసిన పుణ్యకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి ప్రీతికలుగును. దాని వలన స్వాది పుణ్యోకాను భవము కలుగును, చేతనుడు చేసిన పాపకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి అయిష్టత కోపము కలుగును, దానివలన నరకాది పాపలోకానుభవము కలుగును, గాన యిట్టి భగవన్నిగ్రహణగ్రహముల కంటె స్వర్గనరకాదులకు వేరే 'ఆపూర్వమ' ను కారణము లేదనియు;

ఇంద్రాదీన్యస్తలు ఆయకల్పాంతమున నశించినప్పటికిన్ని ఆయా ఇంద్రాదులు అంత్యర్యామిగాయుండు పరమాత్మ ఎప్పటికిన్ని నిత్యుడై స్థాయిగా యుండును గాన ఆయనచే ఈ చేతనులు జేసిన కర్మలకు ఫలము కలుగుటలో హానిలేదనియు;

ఇదిచాల సాక్షాత్తు సర్వేశ్వరుడే అయినను ఇంద్రాదులయొక్క అనుగ్రహములు అవసరమ

కారణములు కావున ఇంద్రాద్వారాధనములు వ్యర్థములుకావు. మరియు మనుష్యాదులచే సర్వే శ్వరుడు ఇంద్రాదులద్వారా ఆరాధించబడునుగాన మనుష్యాదులు ఇంద్రాదుల సాక్షాత్తు ఆరాధించుటలోగాని ఎట్టివిరోధము చేసనియు?

చేతనుడు మొట్టమొదట దుష్కర్మములందు ప్రవృత్తిండుటలో, సర్వస్వతంత్రునిను, లీలా విసానుభవకాంత్యము నిర్లప్తము అయిన సర్వేశ్వరుడు ఈచేతనుని ఆటంకపరచకుండగ జూచుచుండుటగాని, అనుమతించుటగాని ఎట్టివిరోధావహము గాదనియు;

ఈవిధముగా శుక్రులలోని అన్నివాక్యములకు శ్రీరామానుజులవారు ఎట్టివిరోధము తేకుండగ చక్కగ సమన్వయపరచి అర్థమును తెలిపిరి.

శిష్యుడు:- పరమాత్మునికి అట్టి స్వాతంత్ర్యము వహించుట దోషముకాదా?

గురువు:- నాయనా! పరమాత్మునియొక్క నిరంకుశ స్వాతంత్ర్యము గుణముగాని దోషమెంతమాత్రమును గాదు. ఏలనన సర్వేశ్వరుడు జీవునికి జ్ఞానమున్ను, దానినుపయోగించుకొన నడుచుకొనుటకు శరీరమున్ను, ఇంద్రియములను, విషయములను, మంచి చెడ్డల తెలిసికొనుటకు శాస్త్రములను, వాటిని విశదీకరించుటకు ఆచార్యులను, మధ్య మధ్య తానే అవతారములెత్తి తన ఉపదేశానుష్ఠానములను అనుగ్రహించియున్నాడు. గాన మధ్య మధ్యగ ప్రతివాని నిత్యకృత్యము లలోను ఆయన కలుగజేసుకొనడు. ఎవడు ఏది చేయునో వానికి తదనుగుణ ఫలితమును అనుభవింపజేయుచుండును.

జీవునికిచ్చిన కించిత్స్వాతంత్ర్యమును వీడు తన దుర్బుద్ధిచే పాడుచేసుకొనిన అది భగవంతుని దోషమగునా? దోషముకాదు సరికదా ప్రత్యుత గుణమేయగుచుగదా.

శిష్యుడు:- భగవంతునియందు దయాదిగుణములున్నవికాదా. వాని వుపయోగమేమి?

గురువు:- చేతనుడు తనయొక్కయు సర్వేశ్వరునియొక్కయు స్వరూపమును తెలుసుకొనిన వాడై, తన ప్రాతికూల్యముమాని, భగవంతునే ఆశ్రయించి, ప్రపత్తి చేయువానిని భగవంతుడు తనదయకు ప్రాప్తునిగ జేయును. గాన ఆయనయందలి దయాదిగుణములు వ్యర్థములుకావు.

శిష్యుడు:- సంసారనివృత్తి దేనివలన కలుగును?

గురువు:- అనాదియైన కర్మయొక్క ప్రవాహమువలన ప్రకృతి సంబంధముకలుగును. ఇదియే సంసారబంధమనబడును. ఇది నిత్యమైనది. భగవంతుని ఉపాసించుటవలన ఆయన అనుగ్రహము కలుగును. ఆ అనుగ్రహమువలన ఈ సంసారబంధము నశించును.

శిష్యుడు:- బందమోక్ష వ్యవస్థ ఎటుల?

గురువు:- చేతనులు పరస్పరము భిన్నులు. కర్మలంపటుడు సంసారబంధమున చిక్కుకొనును.

భగవదుపాసనచే భగవదనుగ్రహ పాత్రుడు మోక్షమును జెందును. గాన బందమోక్షవ్యవస్థ చక్కగా కుదురును.

శిష్యుడు :- వేదమున రెండుభాగములేల యున్నవి? అందేది ప్రమాణము?

గురువు :- వేదమున పూర్వభాగము సర్వేశ్వరునియొక్క ఆరాధన భూతమైన కర్మలయొక్క స్వరూపమును ప్రతిపాదించుచున్నది. ఉత్తరభాగము ఆరాధ్యుడైన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించుచున్నది. గాన మొత్తమురెండు భాగములు కూడ ప్రమాణస్థిములే.

శిష్యుడు :- ఈవేదమునుగూర్చిన మీమాంసా శాస్త్రములేన్ని? వాని వివరములేవ్వి?

గురువు :- కేవల కర్మను గురించిన వివరముల తెలుపునది కర్మ మీమాంస. ఇది కేవల కర్మల స్వరూపమును తననుష్ఠాన వివరములను తెలుపును.

కర్మలచే ఆరాధించబడు దేవతాంతరముల గురించిన వివరముల తెలుపునది దేవతా మీమాంస. ఇది ఆయా కర్మలచే సాక్షాత్తు ఆరాధించబడు దేవతాంతరముల స్వరూప విశేష ఫలితాదుల తెలుపును. ఫలప్రదాత యగు పరమహంసను గురించిన వివరముల తెలుపునది బ్రహ్మమీమాంస. ఇది దేవతాకాష్టాభూతుడైన పరమపురుషుని గురించిన వివరములనున్నట్టిది తెలుపును. గాన ఈమూడు కూడ ప్రమాణములే.

వీటినిన్నింటిని ప్రమాణములుగ తీసుకొని అన్నింటిని సమన్వయపరచి దేనిని విడిచిపెట్ట కుండగను, దేనికి విరుద్ధములేకుండగను చక్కగ సమన్వయపరచి భగవద్రామానుజులు తమసిద్ధాంతమును వ్యాపింపజేసిరి.

శిష్యుడు :- శ్రీరామానుజులవారు తమసిద్ధాంత నిర్ణయమున ఇంకను ఎవరెవరిని గురువులుగ స్వీకరించిరి?

గురువు :- శ్రీరామానుజులవారు ముఖ్యముగ శ్రీయామునాచార్యులవారిని ఆచార్యులుగ గాని వారితో వీరికి సాక్షాత్తు సాన్నిధ్యము తట్టిసించకపోవుటచే వారి యాజ్ఞానుసారముగ వారి శిష్యులను అయిదుగురిని ఆశ్రయించి వారిద్వారా శ్రీయామునాచార్యులవారి ఉపదేశముల గ్రహించిరి.

శిష్యుడు :- ఆ పంచాచార్యులు ఎవరు?

గురువు :- 1. పెరియనంబి, 2. పెరియతిరుమలనంబి, 3. తిరుకొట్టియూరునంబి, 4. తిరుకచ్చినంబి 5. మారనేరినంబి, అనువారై గురురు.

శిష్యుడు :- వీరి తైత్రియాత్ర విశేషములేవి?

గురువు :- వీరు ఆసేతు శీతాచలము వరకు చెందుపర్యాయములు జైత్రయాత్ర చేసినటులు యున్నది.

జైత్రయాత్రలో ప్రధానవిశేషము ఏరు కాశ్మీరు వెళ్ళినప్పుడు అచ్చటి శారదాశ్రమందలి పండితప్రకాండులందరి ఎదుట తాము బ్రహ్మసూత్రములకు రచించిన శ్రీభాష్యమును ఉపన్యసించగా దానియందలి యదార్థసమన్వయ సిద్ధాంతమునకు అచ్చటి పండితులందరు ఏకగ్రీవముగ అంగీకరించి ముగ్ధులైరి. శారదాదేవి ప్రత్యక్షమై అపుడు వీరికి “శ్రీభాష్యకారులు” అని బిరుదును ప్రసాదించెను. వీరు తాము స్వయముగ వ్రాసిన శ్రీభాష్యకోశమును ఆ శారదాశ్రమమునకు కానుకగ సమర్పించిననియు, ఎప్పటికిన్ని ఆ శ్రీకోశమచ్చట విరాజిల్లుచున్నదనియు తెలిపెదరు. మరియు వీరు అడ్డుటచ్చట ప్రధాన శ్లోకములయందు ముఖ్యములైనవిని రచిరి. మరియు బీర్తమైన అనేక దేవాలయముల నుద్ధరించి తిర్తి నానిని సక్రమ నిర్వహణచున్నకై కొంతమంది జీయంగార్హను సన్యాసాశ్రయమస్థలను ఏర్పాటుచేసిరి.

అందులో తిగుపతి, తిగుగూరాయణపురము, శ్రీరంగము, శ్రీవిల్లిభుత్తురు మాన్మగునవి ముఖ్యములు.

శిష్యుడు :- వీరు రచించిన వాగ్మయమేమి?

గురువు :- వీరు స్మృత్యర్థమును విశదీకరించు వేదార్థసంగ్రహము; సూత్రార్థమును స్పష్టీకరించు శ్రీభాష్యము, వేదాంతసారము, వేదాంతనీపము అనువాటిని; స్మృత్యర్థమును స్థిరపరచు శ్రీగీతాభాష్యమును; పురుషార్థస్వరూపమును తెలుపు శ్రీరంగ గద్య; ధలస్వరూపమును ప్రతిపాదించు శ్రీవైకుంఠ గద్య; ఉపాయస్వరూపమును ఉపదేశించు శ్రీశరణాగతి గద్య, నిత్యానుష్ఠానమును నిర్మించు నిత్యగ్రంథము అను తొమ్మిది గ్రంథములను రచించిరి.

ఈనవరత్నములు అమూల్యములు. అసమానములు. ముముక్షుజనులకునుష్టేయ ప్రకాశకములున్ను.

శిష్యుడు :- వీరు తమ తదనంత ఏర్పాటులేమి జేసిరి?

గురువు :- మతప్రచారమునకు సర్వసంగపరిత్యాగులేగాని పనిచేయజాలరు. అందుచే సామాన్యముగ సన్యాసులుమాత్రమే ఆందులకు తగియుంటిరు. గాన బాద్ధమతవ్యాప్తిలో అందరు సన్యాసులుగుటయు, వారి స్రవర్తనాదికములు రానురాగు సంఘశ్రేయోనిరోధకములై సంఘ విచ్ఛిత్తి కిన్ని, మతముయొక్క పునాదుల నాశనమునకు దారితీయుటచేతను, మరియు శ్రీవిశిష్టాద్వైతములో భక్తియే ముక్తికి కారణమగుటచేతను, తత్ప్రచారమునకు నివృత్తి మార్గనిష్ఠులైన గృహస్థులుకూడ అనుకూలులే అయి యుండుటచేతను శ్రీరామానుజులవారు తమ తదనంతరము తమ సివాంజవ్యాప్తికై జెబ్బదినలుగురు యోగులగువారిని ఆచార్యపురుషులుగ నిర్ణయించిరి. వీరందరికి

వలయు శిక్షణాదికముల నుపదేశించి వీరిని దేశములో నలుగడలను మతప్రచారమునకై వినియోగించిరి.

వీరలలోని సంతతివారు చాలమంది యిప్పటికన్ని ఆచార్యపురుషులై ఈసిద్ధాంతమును ప్రచారము చేయుచునేయున్నారు. వీరినే స్వయమాచార్య పురుషులని వ్యవహరించుట కలదు.

శిష్యుడు :- ఈ డెబ్బది నలుగురు ఆచార్యపురుషులయొక్క తిగునాచునుల పోలుపగోరెగ,

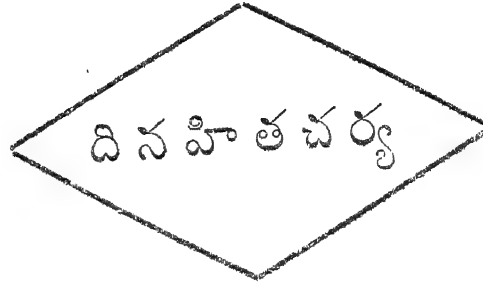
గురువు :- డెబ్బది నలుగురు ఆచార్యపురుషులైనరనగా :-

- | | |
|---|-----------------------------|
| 1. శ్రీ యామునాచార్యులవారు పుత్రులైన శోటనంబిగారు. | 17. పితౌయార్హ్య. |
| 2. పెరియనంబి గారి కుమారులైన పుండరి కాక్షులు. | 18. అనంతార్హ్య. |
| 3. తిరుక్కోటియూగు నంబిగారి కుమారులైన తేర్కార్హ్యుడు. | 19. మిశగార్హ్య. |
| 4. తిరుమలై యాండకో కుమారులైన గుండర తోళ్ళడయూగు. | 20. నెయ్యుండార్హ్య. |
| 5. పెరియ తిరుమలనంబిగారు కుమారులైన తిరుక్కురుగై ప్పిరార్హ్యపిళ్ళా. | 21. శేట్టయూగు సిరియార్హ్య. |
| 6. పితౌ తిరుమలనంబి. | 22. నేదాంతి యార్హ్య. |
| 7. కూరత్తార్హ్యులు. | 23. కోయిలార్హ్య. |
| 8. కూరత్తార్హ్యుల కుమారులైన పరాశర భట్టరు. | 24. ఉక్కులార్హ్య. |
| 9. శ్రీరామపితౌ (వ్యాసభట్టరు.) | 25. అరణపురత్తార్హ్య. |
| 10. మొదలి యాండకో. | 26. ఎంబారు. |
| 11. నడదురార్హ్య. | 27. కిడాంబి యార్హ్య. |
| 12. ఎంగళార్హ్య. | 28. కణియనూరు సిరియార్హ్య. |
| 13. నడుమలార్హ్య. | 29. కొంగిలార్హ్య. |
| 14. కోమడత్తార్హ్య. | 30. ఈచ్చంబాడి యార్హ్య. |
| 15. తిరుకో వభూరార్హ్య. | 31. తిరుమలై నల్లార్. |
| 16. తిరుమోగూరార్హ్య. | 32. నంగిప్పరత్తార్హ్య. |
| | 33. తిరుక్కణ్ణపురత్తార్హ్య. |
| | 34. సిరియగోవింద పెరుమాళ్. |
| | 35. కిడాంబి పెరుమాళ్. |
| | 36. అమ్మంగి పెరుమాళ్. |
| | 37. ఆనూరి పెరుమాళ్. |
| | 38. పిళ్ళయప్ప. |

39. వంగిపురత్తునంబి.
 40. ముడుంబై నంబి.
 41. పరాంకుశనంబి.
 42. తిరుక్కురుంగుడినంబి.
 43. తొండునూర్నంబి.
 44. అరణపురత్తునంబి.
 45. మరుదూర్నంబి.
 46. మ యూర్నంబి.
 47. నడుగనంబి.
 48. కురవి నంబి.
 49. కండాడై యాండాళ్.
 50. సోమాసి యాండాళ్.
 51. జియ్యరాండాళ్.
 52. ఈళాండాళ్.
 53. పెరియాండాళ్.
 54. సిరియాంట్రాళ్.
 55. అమ్మంగియాండాళ్.
 56. ఆళవందారాండాళ్.
 57. ఉక్కలమ్మాళ్.
 58. పరిత్తిక్కొల్లెయమ్మాళ్.
 59. వైత్తమానిదియార్.
 60. సిరిప్పల్లి దేవరాజభట్టర్.
 61. పిళ్ళైయురందయుడయార్.
 62. పిళ్ళై తిరువాయ్మొ యరయర్.
 63. పిళ్ళై తిరునరయూరరయర్.
 64. పిళ్ళై రాజమ సేంద్ర పెరుమాళరయర్.
 65. అధికాంప్పిళ్ళై.
 66. తిరునగరి పిళ్ళై.
 67. ఆర్కాట్టుడిళ్ళాళ్.
 68. కొమాండుారుప్పిళ్ళై.
 69. అనంత సోమయాజియార్.
 70. కాంశిసోమయాజియార్.
 71. అలంనార నేంగడవర్.
 72. కుంజిప్పుర్ సిరియాండాళ్.
 73. కొమాండుారు ఇళయవిల్లి.
 74. మాగొన్నిల్లా మారుతియాండాళ్.

ఈ ఆచార్యపురుషులలో కొందరికి నామాం
తరములు గలవు.

ఈ చెప్పబడినవారిలో తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్, నడమారాళ్వాన్, కిజాంబియాచ్చాన్ మొదలియాండాన్, ఈనలుగుడు శ్రీభాష్యప్రచనపరులు. తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్ అనువారు శ్రీభాష్యభగవద్విషయములు రెండింటికి ప్రవర్తకులైరి. వీరేగాక శ్రీరంగనారాయణ జియ్యరు, ఈచ్చంబాడి జియ్యరు; గోవిందజియ్యరు; శబ్దైప్పళ్ళిజియ్యరు; తిరుమఝీశజియ్యరు; తిరువెళ్ళర జియ్యరు, తిరుప్పడ్కుడిజియ్యరు, ఆడ్కొంకవిల్లి జియ్యరు, తిరుమాలిరుంజోలై జియ్యరు మొదలుగా; గల 700 మంది జీయరులు, నంబిగురు దేవర్ మొదలుగాగల పండ్రేడువేల పరమైకాంతులు శూయమునివే వర్ మున్నగు కైంకర్యపరులు, తిరువరంగమాయోన్ మొదలగు కావలివారలు, పిళ్ళైయురంగవల్లదాసులు మొదలు దాసజనులు, తిరువనందపుర త్తమై మొదలగు అమ్మంగార్లు, నీరందరు ఈసిద్ధాంతానుష్ఠానపరులై సిద్ధాంతవ్యాపకులై యుండిరి.



దినహితచర్య

సంభాషణ; సత్యము.

మనుష్యుని విద్యా బుద్ధి స్వభావములు అతని సంభాషణ వలన తెలియబడును. నీ కంటె తక్కువ వారినిగాని, చిన్నవారినిగాని “ఓర, ఓసి” అని సంభోధించుట మంచిదిగాదు. అతి పరిచయము కలిగి నీ కంటె చిన్నవారి విషయమై ఏమోయి ఆనియు, పరిచయము లేనివారు, పెద్దవారు అగు అందరి విషయములలోను “మీరు, తమరు, అండ్, గారు” అని ప్రయోగించుట ఉచితము. నీ సంభాషణలో యితరుల కెవ్వరికి యిబ్బందులుగాని అసూయగాని ద్వేషముగాని కోపముగాని అసహ్యముగాని, విసుగుగాని పుట్టకుండునట్లు ప్రసంగించవలెను. నీకు అధికారము, యోగ్యత ఉన్నప్పటికినీ అధీనములో నీ దయకు పాత్రులైన వారి విషయము సంబంధించినను గర్వముతోగాని, అహంకార అభిమానములతోగాని. వ్యంగముగ గాని, అశ్లేలముగగాని, తిట్టచుగాని, కఠినోక్తులతో గాని మాట్లాడకూడదు. ఇట్లు ప్రసంగించినచో నీ అసభ్యత్వమును వెల్లడించుకొనుటయే యగును.

నూతన వ్యక్తితో క్రొత్తగ పరిచయము కలుగజేసుకొను నపుడు తగినంత, అవసరము కలిగినంతవరకు వారి జాతినిగాని, మతమును

గాని, వయస్సునుగాని, ప్రవర్తననుకాని, వృత్తినిగాని, వేతనమునుగాని ప్రశ్నించుట మంచిదిగాదు.

సంభాషణలో కొద్దిపాటి హ్యూరసము అనందరకమే. కాని దానిని హద్దులూరి ఉపయోగించుట సర్వజాహానికరము. ఎదుటి వ్యక్తి నీతో మాట్లాడుచున్నపుడు “అవును, కాదు” అని అనుకూల జవాబు ఇచ్చుచుండ వలెనేగాని నోరు మెదపకుండగ మొద్దునలె చూడము వహించి యుండుట మంచిది గాదు.

సంభాషణలో ఆత్మస్తుతిగాని, పరనింద గాని, ఎంత మాత్రము జొరనివ్వరాదు.

నీయొక్క భావములను ఎదుటి వారు సులభముగాను, స్పష్టముగాను సంపూర్ణముగాను గ్రహించ కలుగునట్టి భిష్యపదముల నుపయోగించి మాట్లాడుటయే సంభాషణలో నేర్పు. ప్రయోజములేని ఎదుటివారికి సులభముగా అర్థము కానటువంటి కఠిన పదములుగాని, అన్యభాషా పదములుగాని, అభివ్యవహరించుటగాని ఉపయోగించుట నీ మూఢత్వమును, అహంభావమును వెల్లడించుకొనుట మాత్రమే యగును.

అనవసరముగ ఎవరితోడను మాట్లాడ కూడదు. ఎవరితోడనైనను మాట్లాడుటకు ముందు

నీవు మాట్లాడునది సత్యము, హితము ప్రియము అగునా యోజించుము. ఆటలైననే మాట్లాడుము.

ఎవరైననూ సరే నిన్ను పలుకరించినపుడు వారికి తగు సమాధాన మివ్వవలెను. అటులివ్వకుండగ యూరకుండట నీ మూరతను తెలివి తక్కువ తనమును ప్రకర్షించుటయే యగును. ఇతరులను గూర్చి వారి పరోక్షముగ నెవ్వరితోడను దూరలాడకుము.

మిత్రులు, బంధువులు మొదలైన వారితో యున్నపుడు ఏదో ప్రసంగము చేయకున్న యెడల అది యసభ్యతగ నెంతురని గాని వారినవమానించినటుల భావించురని గాని తలచి వారితో అనవసర ప్రసంగము చేయకుము. మిత్రులుగాని బంధువులుగాని నీకెదురైనపుడు వారిని ఉచితరీతిగ పలుకరించవలెను. గాని మానము వహించి ఊరకుండుట అహంకార సూచకముగ నుండును.

నడుచు ద్రోవలో గాని, సందులలో, రహస్య స్థలములలో గాని స్త్రీలతోను, అందులోను పరాయిస్త్రీలతో సంభాషించుట అనాగరిక లక్షణము.

ఏదో విషయమును గురించి దీర్ఘముగ అగోచనా నిమగ్నుడై యున్న వారివద్ద గట్టిగా మాట్లాడ గూడదు. నీవడిగిన సమాధానము తెలుపనిష్టపడని సజ్జనుని సమాధానము కొంతకై బలవంతము చేయకూడదు. నీ ప్రశ్ననాయన వినలేదనిగాని, లేక పొరపాటున నీ ప్రశ్నకుసమా

ధాన మిచ్చుట మరచెననిగాని నీకు తోచినపుడు తప్పకుండా వినయ పూర్వకముగా తిరిగి ప్రశ్నింపవచ్చును.

నీ యభిప్రాయములతో సంపూర్ణముగా ద్వేషించు వారితోగాని సత్పురుషులచే అనాదరింపబడువానితో గాని, అనారోగ్యవంతునితో గాని అవసరము నతిక్రమించి అధికముగ నెంతమాత్రము సంభాషించరాదు.

కొందరు వ్యక్తులు ప్రత్యేకముగా సమావేశమై ఏకాంతముగ సంభాషించు కొనునపుడు సంభాషణలలో క్రోధమును ప్రవేశించనివ్వరాదు. ఒకవేళ దానిని నిలుపజాలనిచో అట్టి సమయముల యందు మానము ధరించుటయే యుచితము.

నీ మిత్రునిగాని లేక గౌరవనీయ వ్యక్తినిగాని నీ సన్నిహిత మిత్రుని గాని ఇతరులెవరైన నీయెదుట నిందించునపుడు వారి నటుల చేయవలదని వినయముతో కోరుము. వారటుల చేయనిచో ఆచ్ఛటనుండి నీవేమరొక స్థలమునకు లేచి పొమ్ము, ఏవైన సభా సమావేశములలో నీవు గూడ మాట్లాడుటకు అవసరము యోగ్యత యున్నదని తలచినచో తత్సమావేశ కర్తలు నిన్ను ఆహ్వానించలేదనిగాని కోరలేదనిగాని సందేహించబనిలేదు. వెంటనే మాటలాడవలెనను నీకోరికను ఆసమావేశకర్తలచు తెలియజేయుము. వారనుమతించిరా వారు నీకిచ్చిన కాలములో నీయభిప్రాయము అందరికి బాగుగా తెలియునట్లు మాట్లాడుము. నిర్నితకాలము

కంటె అధికకాలమును తీసుకొని వినువారిని ఆసమావేశకర్తలను విసిగించుము. నీవు మాట్లాడుటకు నీకు అవకాశము మివ్వలేదా వార్తిపై కోపించక ఊరకుండుము.

సభలు సమావేశములు మొదలైన అనేక సమూహము లందు నీమిత్రునిగాని నీపరిచయస్థునితోగాని యితరులెవ్వరికిన్ని తెలియనటువంటి రహస్య-పారిభాషిక-సాంకేతిక పదము లుతో సంభాషించకూడదు. దీనిని విని యితరులు తమగురించి మీరేకో సంభాషించు చూదురని అనుమానపడెదరు. నీవిషయమునైన నీయభిప్రాయము నడిగినపుడే చెప్పుము. గాని అనవసరముగ నీయంతట నీవేషవిషయము గురించియు సలహానిచ్చుటకై ప్రయత్నించకుము. నీమాటలుగాని, చేట్టలుగాని ఎవ్వరికి అసహ్యముగగాని, కష్టముగాని కలిగించకుండు నటుల జాగ్రత్త వహించుము.

నీవితరులకు ఏదైన చిన్నచీటి వ్యాసినను కూడ అది చదువుకొనువారికి సులభముగ నీడ ద్వేషశ్రమలు బోధపడునటులను, వారు నీపైఎట్టి దురుద్దేశముగాని ఆసహ్యతగాని పొందకుండు నటులను ఆలోచించి జాగ్రత్తగా చక్కగా వ్రాయుము. చీటివ్యాసిన అనంతరము ఆచీటి అందుకొని వారివిషయమై నీమనస్సులో మంచి భావనలను తలంచి వాటిని చీటిపై ప్రసరించుము కొంతమంది నజనులు ఎట్టి నూతన వ్యక్తితోనైనను చిన్నవ్యక్తితోనైనను అతిపరిచయము గను అతిచనువునను మాటలాడుదురు. అది

వారి అత్యధిక యోగ్యతాసూచకము. అట్టి వారితో వారి చనువును అపార్థ చేసుకొనక అత్యంతగౌరవముతోను వినయవిధేయతలతోను సంభాషించుము.

ఎట్టి మహావ్యక్తియందైనను ఎంచతగినటువంటి ఒకటి రెండు సుగుణములని చెప్పబడజాలని గుణము లుండవచ్చును. ఎంత దుష్ట, క్రూర, అజ్ఞాని వ్యక్తియందైనను ప్రశంసించ తగినటువంటి సుగుణములుండి తీరును. గాన పరులయందలి దోషముల కనిపెట్టి వారిని నిందించుట కంటెను వారియందలి సుగుణములను గ్రహించి వారిని కూడ ప్రశంసించుటను అలవాటు చేసుకొనుము. నీతోసంభాషించు ఎదుట వారిని గురించి నీమనస్సులో మంచి తలంపు భావించుచు వాటిని వార్తిపై ప్రసరింపజేయుము. ఎంతటి తిక్కువవారైనను సరే, అజ్ఞానులైనను నీతో ఏదైన మంచి సలహా తెలిపినపుడు, నీకుపకారము చేసినప్పుడున్ను, నీకు కొద్ది సహాయమునైనను సరే చేసినప్పుడున్ను వారికి నీధన్యవాదములను తెలుపుము.

ఎవరైనను తమ సంభాషణవలన నీకు కోపమును ఉద్దేశమును కలుగ జేయవలెనని ప్రయత్న పూర్వకముగ ప్రయత్నించవచ్చును. అందువలన ఎప్పుడైన ఒకప్పుడు నీవు కోర్కె మునకు ఉద్దేశమునకు ఆధీనుడవై పోవచ్చును. గాని అట్టి సమయములలో వెంటనే నీవు తిర్లిజవాబు చెప్పరాదు. నీ మనస్సులో కల్గిన మార్పులు ప్రకాశింపజేయరాదు. వెంటనే జవాబు చెప్పి ప్రయత్నించితివా నీ మనస్సులో

కలిగిన మార్పులు వెల్లడికాక మానవు. అందు వలన ఎదుట వారి సంకల్పము నెరవేరును. గాని అట్టి సమయములో కొద్ది నిమిషములు మౌనముగ యుండి వినయ పూర్వకముగ జవాబును, ఆలోచించి చిరునవ్వుతో తెలుపుము. లేకపోయిన నీవు మౌనశ్శక్తిని కోల్పోయి ఎదుట వారికి లొంగిపోయిన వాడవగుచువు. అప్పుడు ఎదుట వారు విఫలమనోరథులగుదురు, అందువలన నీకు ఏ హానియుకలుగదు. నీమనశ్శక్తియు వృద్ధి పొందును. క్రోధముతో పలికిన పలుకులు వాడిగలములుకులవంటివి. భాణముపై నుండునది. శరీరమునకే గుచ్చుకొనును. శరీరముయొక్క పుండు మానును గాని మనస్సుయొక్క పుండు మానదు. కాలుజారిన తీసుకొనవచ్చును గాని మాటజారిన తీసుకొనుట అసంభవము.

నీయెదుట నిన్ను స్తుతించువారు నిజముగ నీకు మహాహానియే కలిగించుచున్నారని తలచుము. వారు నిన్ను మోసము చేయుచున్నారనియే తలచుము. అట్టివారితో వెంటనే వినయముతో నిన్ను గురించిన స్తుతిని మానివేయవలసినదనియు అది నీకు కష్టముగ నున్నదనియు తెలుపుము. అప్పటికిని వారు మానకపోయినచో అన్నటనుండి లేచిపోము.

ఎవరైన నిన్ను నిందించుటకై గాని వ్యంగముగా శ్లేషతోటి మాట్లాడ వచ్చును. అట్టివారితో అధిక ప్రసంగము చేయక అవసరమైన ఒకటి రెండు మాటలు వినయముగనే తెలిపి మౌనము వహించుము. లేనిచో అచ్చటినుండి

లేచిపోము. నీవయస్సునకు, నీయోగ్యతను మించిన మాటలను ఎన్నడూ ఆడకూడదు. నీకు తెలియని విషయమునుగురించి ప్రసంగించరాదు. నీయొక్కగాని, యితరులయొక్కగాని యేదైనా వ్యవహారిక విషయములను గురించిగాని, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘికముగ సంబంధించి నటువంటి విషయముల గురించిగాని, నీపెద్దలయొక్క, నీహితములయొక్క సలహాను తీసుకొనకుండగ యెవరితోను యెన్నడు సంభాషించరాదు.

బాగుగా నమ్మదగినటువంటి వారిద్వారా వినిననే తప్ప నీవు విన్న ప్రతివిషయమును గురించియు అందరితోనూ ప్రసంగించకుము. నమ్మదగిన విషయములలో కూడ రహస్యముగ యుంచవలసిన దానిని రహస్యము గానే యుంచుము. మాటయే మంచిగ యుపయోగించిన మర్యాద తెచ్చును. మానము కాపాడును. ప్రాణమునిచ్చును. ధనవంతునిచేయును. అదియే విరసముగ నుపయోగించిన మర్యాదపోగొట్టును. మానమును ధ్వంసముచేయును. ప్రాణమును హరించును. దరిదుర్నిచేయును.

భగవంతుని స్వాధీనపరచుకొను మంత్రము కూడ మాటయే యను విషయమును మరువకుము.

సత్యమే భగవంతుడు. సత్యమే యేనాటికైనను జయించితీరును. సత్యమునే ఆధారముగను జీవముగను తలంచువారు నిజముగా ధన్యులు. సత్యముకంటె రక్షించునది ప్రపంచమున మరేదియులేదు. పరిహాసమునకైనను

కలయందైననుకూడ అసత్యమాడకుము.

సత్పురుషుల సహావేశమునందు, పరోపకారార్థమేన్యుపనులయందు, దేవాలయములు పుణ్యతీర్థములు హృదయలైనవాటయందు, అత్యవసరమైన పనికిలిగినపుడు తప్ప జనసమూహములోనికి పోవలదు. సాధ్యమైనంత వరకు ఏకాంతముగను, మానముగను యుండుము. మానము కల హాశూన్యము, పాపనాశనము, అధికప్రసంగమును, అనవసర ప్రసంగమును, ఆత్మస్మృతిని, పరనిందను, అతిశయోక్తులను ప్రయత్నపూర్వకముగా మానివేయుము. మననాలుక అసత్యములాడు స్వభావముకలదగునేని ప్రథమమున రెండు సార్లయిననుప్రయత్నపూర్వకముగా అసత్యమును జయించి సత్యమును తెలుపుటకు ప్రయత్నించుము. నీవు ఒకవేళ తెలియక అసత్యమును సత్యమని భ్రమపడి మాట్లాడినచో అది అసత్యమని తెలిసినవెంటనే హృదయపూర్వకముగ

పశ్చాత్తాపపడి తుమార్పణ గోరుకొనుము.

సత్యమే యెప్పటికిని జయముపొందును. సత్యమునే ఆధారముగను, జీవితముగను తలంచువారు నిజముగ ధన్యులు. సత్యపథమును విడనాడకుండుటవలననే పంచభూతములు, సూర్యచంద్రులు చెరించుచుండుటవలననే అవి లోకములో అంతప్రకాశవంతములై విరాజిల్లుచున్నవి వాటి ఆధారమున ఈ ప్రపంచ చక్రము తిరుగుచున్నది. లేనిచో యేతనముననో ప్రళయము సంభవించి యుండవలసినదే. సత్యముయొక్క ప్రభావము అత్యద్భుతమైనది.

పన్నెండు సంవత్సరములు మనోవాక్కాయ కర్మ సత్యము ననుష్ఠించునెడల తాను నోట వచించినదెల్ల, తలచినదెల్ల సిద్ధించు ప్రభావము కలుగును. సత్యస్వరూపుడగు భగవంతుడు సత్యవాక్య సంపన్నులకే గాని కనుపించడు.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ ఆశవందారులు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిన

చ తుః శ్లో క్తి

(టీకా తాత్పర్య సహితము)

“శ్రీ మ న్నా రా య ణ”

—:—

సవినయవినతి

‘చతుః శ్లోక్తి’ యను ఈ చిన్నిస్తోత్రమును శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత నిర్ధారణ సార్వభౌములున్ను, చతుర్వేద షట్చస్త్రాది సకలవిద్యా పారంగతులునగు శ్రీమద్యామునాచార్యులు వారు (వీరికే ఆశవందారను నామాంతరము కలదు); జగన్మాతయగు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిరి,

ఈ స్తోత్రము రూపమున చిన్నదైనను అర్థమున భావమున మహావిఫులమైనది.

ప్రతిమానవుడు దీనిని ప్రతినిత్యము అవశ్యము పఠించవలసినది. విశేషించి శుక్ర వారములయందు శ్రీలక్ష్మీకటాక్ష పాత్రులు కాదలచినవారు అర్ధానుసంఘానపూర్వకముగ నేవించ వలసిన స్తోత్రరాజమిది.



తనియన్.

శ్లో. యత్ప్రదాంభోరుహధ్యాన
విధ్వస్తా శేషకల్మషః,
వస్తుతా ముపయా తోహం,
యాము నేయం నమా మ్యహమ్.

టీక. ఆహం - నేను
యత్ప్ర, కల్మషః
యత్ - ఏ ఆశవందారులయొక్క

పదాంబోరుహ - పదకమలములయొక్క

ధ్యాన - ధ్యానము చేత

విధ్వస్త - నశింపజేయబడిన

అశేష - సమస్తమైన

కల్మషః - పాపములుగలవాడనై

వస్తుతాం - ఒకవస్తువుగానుండుటను

ఉపయాతః - పొందితిని

తం - అట్టి

యామునేయం - యమునాదేవి కుమారులైన ఆశవం
దారులను

నమామి - నమస్కరించుచున్నాను

తా. శ్రీఆశ్వపందారులనెడు ఆచార్యులయొక్క
పదకమలములను ధ్యానముచేసి దానిచే సకల
పాపములనుండి తొలగినవాడనైన నేను ఒక
వస్తువుగా నుండుటంబట్టి యమున సూనులైన
ఆచార్యులను నమస్కరించుచున్నాను.

ఈ మొదటిశ్లోకమునందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి
నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని స్వామినియై
యుండుట మొదలుగాగల కల్యాణగుణములను
క్రిపచేయుచున్నారు.

శ్లో. కాంతః స్తే పునుషోత్తమః ఫణిపతిః,

శయ్యాశ్రయనం వాహనం

వేదాత్మా విహగేశ్వరో యవనికా,

మాయా జగన్మోహినీ,

బ్రహ్మేశాది సురవ్రజ సుదయితః

త్వద్దాస దాసీగణః,

శ్రీ రిత్యేవ చ నామ తే భగవతి,

బ్రూమః కథం త్వాం వయమ్. ౧.

టీ. తే - నీకు

కాంతః - భర్త

పునుషోత్తమః - పరమపురుషుడైన విష్ణువు.

ఫణిపతిః - సర్పరాజైన ఆదిశేషుడు

శయ్యా - పానువు.

అననం - అననము.

వేదాత్మా - వేదస్వరూపుడైన

విహగేశ్వరః - పక్షిరాజైన గరుత్మాంతుడు.

అసనం - అసనము

వాహనం - వాహనము.

జగన్మోహినీ - లోకమునుభ్రమింపజేయు

మాయా - మూలప్రకృతి

యవనికా - తెలు.

సదయితః - పశ్చులతోగూడిన

బ్రహ్మేశాదిసురవ్రజః.

బ్రహ్మ - బ్రహ్మదేవుడు

ఈశ - శివుడు

అది - మొదలుగాగల

సురవ్రజః - దేవసమూహము

త్వద్దాసదాసీగణః -

త్వత్ - నీకు

దాసః - శ్చత్యసమూహముగాను

దాసీగణః - పరిచారికా సమూహముగాను (ఉన్నది)

తే - నీకు

శ్రీః. ఇతి. ఏవ. చ - "శ్రీ" అనియే

నామ - పేరు

భగవతి - సర్వమంగళగుణములతోగూడిన

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి!

పదం - పేరు

తావం - నిన్ను

ఇతం - ఏమను

బ్రూమః - చెప్పగలము.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! పరమపురుషుడైన
శ్రీమనారాయణుడు నీకు భర్త. ఆదిశేషుడు
శిష్యుగను ఆసనముగనున్నాడు. వేదమూర్తి
యైన గరుత్మాంతుడు నీకు వాహనముగను ఆస
నముగను నున్నాడు. బ్రహ్మదేవుడు రుద్రుడు
మొదలగు దేవతలు నీకు సేవకులుగనున్నారు.
సరస్వతి పార్వతి మొదలగు దేవతాస్త్రీలు నీకు
ఊషిగములు చేయువారుగ నున్నారు. శ్రీయనెడి
పేరు నీకు గలిగియున్నది. కావున సకలకల్యాణ
గుణములతోగూడిన నిన్ను నెట్లుస్తుతింపగలము?
అనగా నీయొక్క కల్యాణగుణములు అపారము
గాన పొగడుటకెవ్వరికిని సాధ్యముకాదని
భావము.

శ్రీ మహాలక్ష్మీయొక్క సౌలభ్యగుణమును
అనుసంధించి స్తుతించుటకు సాధ్యము కాకపోయి

నను దాసులయందు వాత్సల్యముగల శ్రీలక్ష్మీ
దేవి తమయందు అనుగ్రహము చేయగలదని
చెప్పుచున్నారు.

శ్లో. యస్యాస్తే మహిమాన మాత్మన ఇవ

త్వద్వల్లభోపి ప్రభుః

గాల వ్యూతు యోగ్యాయా నిరవధిం

నిత్యానుకులం స్వతః,

తా వ్యూహాన ఇతి ప్రపన్న ఇతి చ

స్తోమ్య మృహ నిర్భయో

లోకై కేశ్వరి లోకనాథ దయితే

దాస్తే దయాస్తే విదా. ౨.

టీ. యస్యాః - ఏ

తే - సీయోక్త

నిరవధిం - హద్దులేనిదిగాను

నిత్యానుకులం, నిత్య - సర్వకాలమును

అనుకులం - అనుకులముగను (ఉంచునట్టి)

మహిమానం - మాహాత్మ్యమును

త్వద్వల్లభోఽపి.

త్వత్ - సీయోక్త

వల్లభోపి - ప్రియుడైన భగవంతుడుకూడ

ఆత్మనః - తనయొక్క

మహిమానం ఇవ - మహిమవలెనే

ఇయక్తయా - ఇంతమాత్రమని

మాతుం - నిర్ణయించుటకు

ప్రభుః - సమర్థుడు

సతతం - కాలం

హే లోకనాథదయితే.

లోకనాథ - లోకములకు ప్రభువైన భగవంతునకు

దయితే - ప్రియుడాలా.

హే లోకేశ్వరి - సకలలోకములకు ఒకదేవతయగు

దైన భగవంతునికి మహిషియైన శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి

దాస్తే - ఇంద్రియములను నిరోధించిన ప్రపన్నుల

యందు

తే - సీయోక్త

దయాం - దయను

విప్రస్ - తెలుసుకొన్నవాడగును.

అహం - నేను

తాం - అట్టిమహిమగల

త్యాం - నిన్ను

దానంతి - దానుడననియును

ప్రపన్నాత్తి - ప్రపన్నుడననియును (ఎంచి)

నిర్భయః - భయములేనివాడనై

స్తోహ్యమి - స్తుతింపబోవుచున్నాడను.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! సర్వము నెఱింగిన
వాడును నీకు క్రియుడును నగు భగవంతుడు
తనమహిమ నెట్లు ఇంతయని నిర్ణయించి తెలిసి
కొనలేనో, అటులనే నిర్ణయింప సాధ్యముకానిది
యును సకలచేతసులకును అనుకులమును నై నట్టి
సీయోక్త మహిమను ఇంతయని నిర్ణయించుటకు
శక్తిలేనివాడై యున్నాడు. అయినను జితేంద్రి
యులైన ప్రపన్నులయందు నీవు మిగులనయతో
గూడియుండుటను నేనెఱింగిన వాడనగుటచేత
నీకు దాసుడుగను ప్రపన్నుడుగనుండు దాసు
నియందు అనుగ్రహము చేయుచువని ఆ ప్రకార
మైన మహిమతోడ (అపారమహిమతోడ)
గూడిన నిన్ను నిర్భయుడనై నుతించుటకు
యత్నించుచున్నాను.

శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి ఆశ్రియించువారిని ఫల
మొసంగునది యనియును భక్తులభయనియును
పురుషార్థదాయిని యనియును నిరూపించుచు
న్నారు.

శ్లో. ఈష త్వత్కరుణా నిరీక్షణ సుధా-

సంధుక్షణా దృక్యతే

సప్తం పౌ క్తదలాభత స్త్రిభువనం

సంపృ త్వనన్తోదయం,

శ్రీయో నహ్య రవింద లోచన మనః

కాంతా ప్రసాదా దృశే

సంసృత్య ఊర వైష్ణవాధ్వసు నృణాం

సంభావ్యతే కర్ణి చిత్.

టీ. ఈష.....క్షణాత్.

ఈషత్ - స్వల్పమైన

త్వత్ - సీయొక్క

కరుణా - దయతో కూడుకున్న

నిరీక్షణ - చూపుటను

సుధా - అమృతముయొక్క

సంధుక్షణాత్ - వృద్ధిచేయుటవలన

త్రిభువనం - మల్లోకములును

రక్త్యతే - రక్షింపబడుచున్నవి

ప్రాక్ - పూర్వము

తదలాభతః, తత్ - ఆటాక్షమును

అలాభతః - పొందకపోవుటవలన

సప్తం - నాళనమైనది

సంప్రతి - ఇప్పుడు

అనన్తోదయం. అనన్త - ఆంతములేని

ఉదయం - జననములు గలవి

అరవింద.....దృతే,

అరవిందలోచన-పుండరీకాక్షుడైన భగవంతునియొక్క

మనఃకాంతా - మనస్సున కాళ్ళదకారిచేయైన

మహాంక్షీ దేవియొక్క

ప్రసాదాదృతే - అనుగ్రహమువలన తప్ప

సంసృత్యక్షరవైష్ణవాధ్వసు,

సంసృతి - సంసారమందుగాని

అక్షర - కైవల్యమందుగాని

వైష్ణవాధ్వసు - పరమపదమునందుగాని

నృణాం - చేతనులకు

శ్రేయః - శ్రేయస్సు

కర్ణి చిత్ - ఒక్కప్పుడును

సంభావ్యతే హి - కలుగుటలేదు కదా.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! సీయొక్క దయకు కారణమైన కటాక్ష మృతలేశముచేత ఈత్రిలో కములయందుండువాగును గట్టింపబడుచున్నారు. నీకటాక్షములేని సమయమునందు నశించెనరు. మఱల వారు సీయొక్క కటాక్షమును బొందిన యెడల స్పృహపడెనరు. ఈ యాత్మలకు ఈ భూలోకమానందు విశ్వర్యముల ననుభవించుట యందును, కైన్యము సంభాత్మానుభవము చేయుటయందు పరమపదమునందు బ్రహ్మను భవము చేయుటయందును, శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క దయలేనిచో ఒకప్పుడును వీరికి శ్రీయస్సు కలుగుటలేదుకదా.

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి భగవంతుని యొక్క స్వరూపముతోడను, దివ్యమంగళ విగ్రహము తోడను సదా కూడియున్నదనియును, భగవం తునివలెనే మోక్షప్రదురాలనియును జెప్పు చున్నారు.

శ్లో. శాంతా నన్త మహా విభూతి పరమం

యద్భిహ్నా రూపం హారేః

మూర్తం బ్రహ్మ తతోపి త త్త్రియగరం

రూపం య దత్యద్భుతం,

యాన్యన్యాని యథాసుఖం విహరతో

రూపాణి సర్వాణి తా

న్యాసు సైస్వరసరూప రూప విభవై

గాఢోపగూఢాని తే.

౪.

టీ. శాస్త్రానస్తమహావిభూతి
 శాస్త్ర - దోషరహితమైన
 అనస్త - లెక్కింపఁ శక్యముగాని
 మహావిభూతి - అధికైశ్వర్యముతోఁగూడుటన్నట్టియు
 పరమం - అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనట్టియు
 బ్రహ్మ - గొప్పమహిమగలిగినట్టియు
 హరేః - భగవంతునియొక్క
 రూపం - దివ్యాత్మస్వరూపము
 యత్ - ఏదిగలదో
 నేత్ ఆపి - ఆదివ్యాత్మస్వరూపముకంటెను
 ప్రియతరమ్ - మిగులప్రియమైనట్టియు
 మూర్తం - దివ్యమంగళవిగ్రహముతోఁగూడినట్టియు
 అత్యద్భుతం - మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరమైనట్టియు
 తత్ - అప్రసిద్ధినిదొందిన
 రూపం - పరమాను దేవరూపమైనది
 యత్ - ఏదిగలదో
 యథానుభవ - సౌఖ్యముగ
 విహరతః - క్రిందించుచుండు (భగవంతునియొక్క)
 అన్యాని - ఇతరములైన
 రూపాణి - పూజావిభవాదులైన రూపములు
 యాని - ఏవికలదో
 తాని - ఆట్టి
 సర్వాణి - సమస్తములైన భగవద్రూపములు
 తే - నీయొక్క
 నైః - స్వక్రియములైన
 అమరూప రూపవిభవైః
 అనురూప - తగినట్టి
 రూప - అపతారములయొక్క
 విభవైః - సంపదలచేత
 గాదోపగూఢాని - గాఢ - దృఢమిగా

ఉపగూఢాని - చేర్చఁబడియున్నవానిదిగా

అహూః - చెప్పుచున్నాడు.

తా. తీర్థప్రసాదాది ఏగోషములు లేనట్టియు
 దేశకాల స్వరూపములచేత లెక్కింప శక్యము
 కాన్బియు, అస్తములేన్బియు, నిత్యవిభూతియని
 యును లీలావిభూతియనియును ద్వివిధవిభూతులు
 గలదియును, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనదియును,
 అన్నిటికంటె అధికమైనదియునునగు భగవం
 తునియొక్క దివ్యస్వరూపమునందును, రూపా
 దార్యాదిగుణములచేత ఆ దివ్యాత్మస్వరూపము
 కంటెను ధ్యానముచేయువారికి మిగుల ప్రియ
 మైనదిగను, దానిని సేవించువారికిమిగులఆశ్చర్య
 మొందఁదగినదిగను; మఱియు తమ స్వేచ్ఛ
 ప్రకారము కీర్త్యాదుముగాః గావించఁబడియుండు
 పూజావత్తారములనియు విభవావతారము
 లనియు, ఆర్జావతారములనియు పేరొందిన
 దివ్యావతారి రూపములన్నిటిని యందును;
 ఆయా రూపములనుఁ దీనినట్లు నీయొక్క దివ్య
 రూపములు సదా యేవబ్రాయక చేరియున్నవని
 శాస్త్రవేత్తలు చెప్పుచున్నారు.

భక్తులందరు వీనిని అనుసంధించుచు పురుష
 కారభూతులైన శ్రీ లక్ష్మీదేవియొక్క దయకు
 పాత్రులగుదురుగాక.



పంచోపనిషత్సూత్రము

శ్రీమన్నారాయణ



అసలు తత్వములు మూడు:- ౧. చిత్తు ౨. అచిత్తు ౩. ఈశ్వరుడు. ఇందు అచిత్తు తిద్ది మూడు విధములుగ యుండును.

౧. శుద్ధసత్త్వము.
౨. మిశ్రసత్త్వము.
౩. సత్త్వశూన్యము.

ఇందులో శుద్ధసత్త్వము నిత్యవిభూతిరూపమై విరజానదికి అవతల భగవత్-భాగవత-యచ్చాను సారముగ ఆరామ-గోపుర-ప్రాకార-మంటప తటాక-ప్రాసాదాది బహురూపేణ అగణితమై అప్రమేయమై నిత్యమై కల్యాణప్రదమై, ఆనంద జనకమై, సుఖావాసమై, శ్రేయోదాయకమై యుండును.

పరమపదమందలి భగవత్-భాగవత విగ్రహాన్నియు ఈశుద్ధసత్త్వమయములే.

ఈశుద్ధసత్త్వము కూడ అచిత్తుయొక్క అవాంతరభేదమే అయినను దానియొక్క హేయ రాహిత్యాది గుణవిశేషమును బట్టి అది అప్రా

కృతమని వ్యవహరించబడుచున్నది. వికారాస్య నమైన మూలప్రకృతియొక్క అవస్థ మొదలు తదనంతర అవస్థల బాండు అచిత్తు అంతయు మాత్రము ప్రకృతి అని వ్యవహరించబడు చున్నది.

గనుకనే నిత్యవిభూతిని, తదవాంతర వస్తు సముదాయమును అప్రాకృతమని నిగ్గయించిరి.

శ్రీపరమపదవాసుని దివ్యమంగళ విగ్రహము గూడ యిట్టి అప్రాకృతమైనదియే. దీనినే పంచోపనిషత్సూత్రమని యందురు.

ఈశుద్ధసత్త్వమునకు అయిదు అధిష్ఠాన దేవతలు, తత్ప్రతిపాదకమైన ఉపనిషత్తులు ప్రధానమైనవి అయిదున్ను, అందు మూలభూతములైన ప్రధానబీజాక్షరములు అయిదున్ను గలవు.

ఇట్టి పంచోపనిషద్ప్రతిపాదకమై తదధిష్ఠాన దేవతాత్మకమై, తద్బీజాక్షర-సంఘటిత-మూలమై విలసిల్లు మూర్తియే పరమపదనాథుని భవ్యమైన దివ్యమూర్తి.

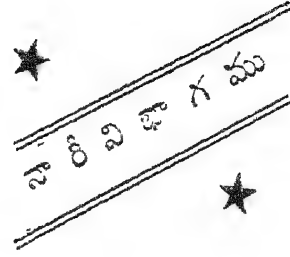
పంచోపనిషత్సూత్ర బీజములు పంచోపనిషత్సూత్రాధిష్ఠానస్వరూపములు

స్థానములు

(ఓం) షౌం
యాం.
రాం.
వాం.
లాం.

పరమేష్ఠి:
పురుష:
విశ్వాత్మం.
నివృతాత్మా.
సర్వాత్మా.

శిరస్సు.
నానాగ్రము
హృదయము.
గుహ్యము.
పాదములు.



★ మోక్షసాధనము ★

న. చ. ఆంధ్రాశ్రమ్యుగారు.

మోక్షమునకు హరిభక్తియొక్క సాధనము. మరియు సాధనమేదియులేదు. భక్తి యనగా మనో వాక్కాయకర్మలచే సర్వకాల-సర్వావస్థల యందును తైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నముగా భగవానుని స్మరించుచుండుట. ఇది ఎట్లు కలుగును? భగవంతుని యందుమాత్రము క్రిత్యము, భగవదేశ్వరముల యందు వైరాగ్యమున్ను యుండిన కలుగును. మనకి మనతల్లి తండ్రులమీదను, భర్త మీదను, మన సంతానముమీదను, ఇష్టమైన యచుభవముల మీదను ఎటుల క్రిత్య కలుగుచున్నది? అవి మనకు కావలసినవని నిర్ణయించుకొని వాటి యనుగుణములను ప్రేమించుచుండుట చేతనేకదా. అటులే భగవంతునితో మనకుగల నవవిధసంబంధములను

శ్లో॥ ఏకా చ రక్షక శ్శేషి ।

ధర్మాత్మయో రహపరిః ।

తెలుసుకొని ఆయనను ప్రేమించ నిశ్చయించు

కొని తదేక భ్యానముతో అభ్యసించుట వలన భగవంతునియందు మనకు ప్రేమ కలుగగలదు.

మనము చర్మమునుజూచిన భయపడుదుము. విషమునుజూచిన అసహ్యపడుదుము. ఎందుచేత? అని మనకుహాని కలిగించునవనియు, మనకవసరమైనవి కావనియు నిర్ణయించుకొని వానియంగలి దోషములను ద్వేషించు చుండుట చేతనేకదా. ఇందువలన పీరిపై మనకు విరక్తి కలుగుచున్నది దానివలన వానిని విడిచిపెట్టుచున్నాము.

అనగా మనము ప్రేమించ దలచినవానియందు గుణమును మాత్రమే గ్రహించుచుండవలయును

కనుక మనకు కావలసినది భగవంతుడు. గాన భగవంతునియందలి కల్యాణగుణములనే గ్రహించవలయును. అక్కరలేనివి భగవదేశ్వరములు గాన వాని యందలి అల్పత్వ-అస్థిరత్వ-హానికరత్వ-స్వరూప విరుద్ధత్వాది దోషములనే గ్రహించవలయును.

భగవంతుడు తప్ప దోషములులేని పదార్థ మేదియు ప్రపంచమున లేదు.

లోకములో భగవంతుని ద్వేషించు జనులు కూడ కొందరున్నారు. వారి ద్వేషమునకు కారణము భగవంతుని యందలి దోషములు కావు. దీనికి కారణము కేవలము వీని అజ్ఞానమే. మనముఖమందలి మాలిన్యము స్వచ్ఛమైన అద్దములో ప్రతిబింబించుట లేదా?

అయితే ఈ భక్తిని ఎంతకాలము అభ్యసించిన ఫలవంతమగును. భక్తినిష్ఠకి పరిమితిలేదు. ఈ ఆత్మ ఈ శరీరమును విడుచుటవరకుగల కాలమే దీని పరిమితి. అది ఒక క్షణమే కావచ్చును, లేదా కొన్ని సంవత్సరములే కావచ్చును.

దానికొక ఉదాహరణ తెలిపెదను.

ఒకప్పుడు దేవతలకు దానవులకూ గొప్ప యుద్ధము జరిగెను. రాక్షసులు బలశాలులై యుండిరి. దేవతలకు ఓటమిస్థితి సంభవించెను. అప్పుడు భూలోకమున ఖట్వంగుడను రాజశ్రేష్టుడు రాజ్యమేలుచుండెను. అతనుకడుంగుడు బలవానుడు. మహాజ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నుడు. దూరదర్శి. ఈతనిని దేవతలు సహాయముకోరిరి. వల్లెయిని ఇతను వెళ్ళి రాక్షసుల ఓడించెను.

దేవతలు విజయులైరి. సంతోషులైన దేవతలు ఖట్వంగుని తమవల్ల ఏదైన వరమడుగు నునిరి. జ్ఞానియైన ఖట్వంగుడు తన కంకసు ఎంత ఆయుర్రాయము కలదో తెలుపమనెను. దేవత లాలోచించి లెఖకట్టి ఇంకరెండు ఘడియలు మాత్రమే అతని కాయుఃపరిమితి కలనని తెలిపిరి.

తెలివిగల ఖట్వంగుడు తన ఆయుష్షును తెలుసుకొని చాల సంతోషించెను. రివ్వమని భూలోకమునకు దిగెను. తన పుత్ర-మిత్ర-కళత్ర-ధన-ధాన్య-పశు-అన్నాది సమస్తమును సవాసగ్న విడిచిబుచ్చెను. మహావైరాగ్య సంపన్నుడై ఏకాంతస్థానమున ఏకాగ్రచిత్తుడై భగవంతుని ఆకొద్దిసేపు పరమస్త్రితితో ధ్యానించెను. ఇతని భక్తికి మెచ్చిన భగవంతుడు వెంటనే యితనికి మోక్షమిచ్చెను.

నిశ్చలమైన భక్త్యే భగవంతునికి కావలసినది. అంతే కాని దాని కాలపరిమితితో గాని లేక వీని వర్ణ-ఆశ్రమ-వయో-అంగాదులతో గాని భగవంతునికి పనిలేదు. గాన మనము కూడ యితర విషయవైరాగ్యచిత్తులమై భగవంతుని ప్రేమించి, ధ్యానించి తరించు ప్రియత్నింతుము గాక.



శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ శుక్ర వారోత్సవములు

అర్చనా మూర్తు.

విజయవాడ

| | |
|----------|--|
| 13-10-50 | కోనాల సుబ్బిరెడ్డి భార్య ఆదెమ్మగారు. |
| 20-10-50 | సబ్బిళ్ల గొల్లారెడ్డి భార్య పేరమ్మగారు. |
| 27-10-50 | సత్తి సూరయ్య భార్య సూరమ్మగారు. |
| 3-11-50 | లంక వీరాజు భార్య రవణమ్మ గారు |

మైలవరము

| | |
|---|--------------------------------------|
| 18-8-50 | మైలవరపు శ్రీవెంకటేశ్వర దేవాలయములో |
| 25-8-50 | " |
| 1-9-50 | " |
| 8-9-50 | " |
| కస్తూరి మహిళాచేవికన్య 1-0-0 నిధి ఇచ్చెను. | |

మదరాసు

మదరాసు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమతి పువ్వాడ మంగమ్మగారిచే
వరదా ముత్తయప్పన్ వీధిలోని సుధానిధిలో
ఈ నెలలోని శుక్రవారోత్సవము అన్నియు
జరుపబడినవి. తిరునెడు దాండగం కాలక్షేపము
జరుగుచున్నది.

వచ్చిన నిధి

| | | |
|---------|--------------------|--------|
| 4-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-8-0 |
| 11-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-10-0 |
| 18-8-50 | జి. నాథనాయకమ్మగారు | 2-0-0 |
| 25-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-9-0 |
| 1-9-50 | సన్నిధిలో | 1-0-0 |
| 8-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-2-0 |
| 15-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-13-6 |
| 22-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-8-0 |
| 29-9-50 | కె. ధనమ్మ | 2-3-6 |

విశాఖపట్టణము

| | | |
|----------|----------------------|-------|
| 4-8-50 | భక్తురాలు. | 0-4-0 |
| 11-8-50 | ప. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-4-0 |
| 18-8-50 | రా. రామయ్యమ్మగారు | 0-4-0 |
| 25-8-50 | వా. ఆడాళ్లు. | 0-4-0 |
| 29-9-50 | తానటి గాగామణి. | 0-8-0 |
| 6-10-50 | క. లక్ష్మీనరసమ్మగారు | 0-8-0 |
| 13-10-50 | కొత్త అచ్చుతాంబగారు | 0-8-0 |
| 20-10-50 | ప. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-8-0 |

బందరు.

బందరులోని శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమరింగంటి సీతమ్మగారిచే ఈనెల

లోని శుక్రవారోత్సవము లన్నియు గొడుగుపేట
లోని శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారి కోవిలలో
జరుపబడినవి.

ఏ.కా.ద.శి.ఉ.త్సవములు

విశాఖ పట్టణము

కోరుకొండ.

9-8-50 భక్తురాలు. 0 4 0

కోరుకొండలోని శ్రీయతిరాజసేవామహిళా
సమితి కార్యదర్శి శ్రీమతి మరింగంటి రంగనా
యకమ్మగారిచే వారిస్వగృహమున ఈనెల శుక్ర
వారోత్సవములన్నియు జరుపబడినవి.

24-9-50 డా. సుబ్బారావు. 0 4 0

3 9 50 డా. మధుసూధన్ 0 4 0

22-9-50 రా. వెంకటరావులు

నాయుడుగారు. 0 4 0

అర్త మూ రు

అర్త మూరులోని శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా
సమితి కార్యదర్శి శ్రీమతి తాడి గంగమ్మ,
మహాలక్ష్మమ్మ వగైరాలచే వివిధప్రాంతము
లందు ఈనెల శుక్రవారోత్సవము లన్నియు
జరుపబడినవి.

22-10-50 కీ. శే. కొవ్వూరి సత్తిరెడ్డి భార్య
మమలక్ష్మమ్మగారివేర జరిపినారు.

అర్త మూ రు

విశాఖ పట్టణము

విశాఖపట్టణ శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా
సమితివారు శ్రీమతి గారి ఆండాళమ్మ, రాము
సేతు గానూయమ్మ మున్నగువారిచే ఈనెల
శుక్రవారోత్సవము లన్నియు బాగుగా జరుప
బడినవి.



ఓం తత్ సత్.

శ్రీ కృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ గీతా సందేశ మహోత్సవము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము - మదరాసు, శాఖ

కార్యాలయము:— 147, అణ్ణాపిత్తే వీధి, మదరాసు 1.

—: ఆహ్వాన పత్రిక :—

ప్రపంచమున అనేకానేక మతము లున్నవి. ప్రతి మతమునకు ఆ మత తత్వమును తెలుపు గ్రంథము చిన్నదో పెద్దదో ఒకటి తప్పక యున్నది. ఆ గ్రంథమందలి విధులను చక్కగా తెలుసుకొని వాని ననుసరించుట ఆ మతానుయాయుల కందరకు విధియైయున్నది. అటుల చేసిననాడే వాడు ఆమతస్థుడన చెల్లును.

క్రైస్తవ మతస్థులు బైబిలును చదువుదురు. మహమ్మదీయులు ఖురానును చదివుదురు. హిందువుడు హిందూమత గ్రంథములను చదువని యెడల, దాని యందలి విషయముల తెలుసుకొనని యెడల, తెలుసుకున్న నదివిషయముల ఆచరించజాలని యెడల హిందువు డెటుల యగును? కేవలము హిందూ శబ్ద వాచ్యులమైనంత మాత్రమున హిందూత్వము మన కెట్లు సిద్ధించును.

హిందూమత గ్రంథమేది? వేదము. శ్రీమన్నారాయణుండు స్వయముగా శ్రీకృష్ణుడై అవతరించి సనాతనమగు ఆ వేదమందలి విషయములనే సర్వజన సుభోదకమగునటుల చక్కగా వెల్లడించెను. దానికే భగవద్గీత యని పేరు. దీని ననుసరించియే పూజ్యుడగు వ్యాసుమహర్షి తిరిగి వేదముల యందలి సంశయ ఘట్టములవ్యక్తపరచుటకై బ్రహ్మసూత్రములను రచించెను. మరియు ఈ విషయముల ఉదాహరణ పూర్వకముగ వ్యక్తపరచుటకై ఇతిహాస పురాణముల వ్రాసెను.

అందుచే హిందూమత సిద్ధాంత సారములు పండిత పామరులకును; శ్రీ పురుషులకును; బాల వృద్ధులకును; అతిసులభముగ, అతిస్పష్టముగ, అతిసుభోదకముగ, అనతికాలములో తెలుపు, బోధించు, ఉపదేశించు, ఆదేశించు, గ్రంథరాజము; పరమకారుణికుడగు భగవంతునిచే చేతనోజ్జీవనార్థమై స్వయముగ ఉపదేశించబడిన గ్రంథరాజము;

ఆసేతు - శీతాచల పర్యంతము భారతావని యందే గాక బుద్ధివికాసతగల ప్రతి మానవుని ఆకర్షించి ఆత్మోత్తరక - సులభోపాయమును వెల్లడించు గ్రంథశ్రేష్ఠము;

జీవుని జీవితమందలి ప్రతి సమస్యకున్న, ప్రతి సంశయమునకున్న, ప్రతి ప్రశ్నకున్న, ప్రతి జిజ్ఞాసకున్న, తిరుగులేని సిద్ధాంతరూప - సమాధాన మొసంగు నిఘంటురూప గ్రంథరత్నము;

తాకిక - ఆతాకికముల ; శరీర - ఆత్మల ; జీవ - పరమాత్మల సమస్యల నన్నింటిని చక్కగా సమ
వ్యయపరచి చేతనోజ్జీవన రాచబాటను విశదపరచు గ్రంథరాజము;

ప్రపంచము యొక్క సృష్టి - స్థితి - లయ - మోక్షము మున్నగు రహస్యముల నన్నింటిని విస్ఫ
ష్టముగ విశదపరచి వెల్లడించు గ్రంథరాజము భగవద్గీత,

మానవుని అదృష్టగీత భగవద్గీత.

శ్లో. గీతా సుగీతా కర్తవ్యా కి మనైశ్చ శ్మాత్రుసంగ్రహైః ।

యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖపద్మా ద్వినిస్సృతా ॥

భారతా - మృత - సర్వస్వం విష్ణో ర్వక్త్రా ద్వినిస్సృతం ।

గీతా - గంగోదకం పీత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే ॥

ఇట్టి మహానిధిని కలిగియుండియు, మనము ఈ నాడు ఆధ్యాత్మికముగా నిర్వీర్యులమై యున్నామ
న్నచో, మతాంతరముల స్వీకరణలు జరుగుచున్నవనినచో; మతము యొక్క నిజమైన కట్టుబాట్లు శిథిలములై భిన్న
భిన్నములై పోవుచున్నవనినచో; ఆధ్యాత్మికముగ మానవజాతి ఆధోగతిని పొందుచున్నదనినచో; నాస్తికవాదము
నలుగడల నలముకొనుచున్నదనినచో, కారణమేమి? ఈ భగవద్గీతా మహానిధిని మనముపయోగించు కొన
లేక పోవుటయే.

ఈ మహానిధిని మనము ఆచరణలో యుంచుకొనలేక పోవుటచేతనే కదా దేశములో కరువులు, కాట
కములు - ఈతిబాధలు, తిష్ఠవేసి మనలను తినివేయుచున్నవి. ఈ మహానిధిని గూర్చిన ప్రచారము లేకపోవుట
చేతనే కదా మానవు నందలి దేవత్వము - మటుమాయమై, మానవత్వము మాసిపోయి, రాక్షసత్వము తాండ
వించుచు పరహింస, వంచన, అవినీతి, దురాశ, అశాంతి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్నవి.

సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వసముడు, సర్వమంగళ ప్రదుడు అగు సర్వేశ్వరునితో
గల సన్నిహిత సంబంధమును అనుభవ పూర్వకముగ తెలుసుకొని తెలిపినట్టు మహాత్ముల-బుద్ధిపుంగవుల - మునీ
శ్వరుల - అశ్వరుల పరంపరకు చెందినవారము గదా మనము.

అట్టి మనము నేడు దేహాత్మాభిమానులమై, అభాస - శుష్క - మెట్టి - ఆచారణశూన్య - ఆర్థ
రహిత - ఆడంబరసహిత వ్యర్థ జేదాంతులమై, ఆత్మజ్ఞాన శూన్యులమై అధీరులమై యున్నాము.

ఇట్టి మన దుస్థితి, దురవస్థ, దుర్గతి, దుర్మార్గము, దురాలోచన పోవలెనన్నచో; పవిత్రత-త్యాగము-
సేవానిరతి - సర్వసమత్వము - సచ్చిలము - సమున్నతి - స్వాధ్యరహిత్యము కలుగవలెనన్నచో 'వ్యక్తి-మతము-
ధర్మము - నీతి - సంఘము - దేశము - జాతి - ప్రపంచము' - అభ్యున్నతిని పొందవలె నన్నచో భగవద్గీత
ఒక్కటే మనకు శరణ్యము.

శ్లో. గీతాశాస్త్ర మిదం పుణ్యం, యఃపఠేత్ ప్రయతః పుమాన్ ।

విష్ణోః పద మవాప్నోతి, భయ - శోకాది - వర్జితః ॥

“భగవద్గీతాపఠనము - భగవద్గీతావిచారము - భగవద్గీతాన్వయము - భగవద్గీతోక్తాచరణము
భగవద్గీతాప్రచారము ఇవియే మనకర్తవ్యములు,

ఆస్తికాగ్రేసరులారా! భగవద్భక్తులారా!

శాశ్వతమయకరమైన ఈ పవిత్రభావముల, ఈ పవిత్ర ఆశయముల, ఈ పవిత్ర లక్ష్యముల నెరవేర్చుటకై భగవద్గీతాప్రచార ప్రభోదముల గావించుటకై శ్రీవిజ్ఞానైవ్యత ప్రచారక సంఘముచే మదరాసు పట్టణమున స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర కార్తీక బ 2 మీ. శనివారము (పుష్యమాసము 17.) అనగా ది 2-12-1950 తేది ఉదయము నుండి వరుసగా పదునెనిమిది దినములు అనగా ది 19-12-1950 తేది సాయము వరకు శ్రీ భగవద్గీతా సందేశ మహోత్సవము జరుప నిశ్చయింపబడినది.

ది 1-12-1950 తేది శుక్రవారము సాయంకాలమున అంతురార్పణము; ది 20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయమున అవభృతోత్సవము జరుగును.

—: కార్యక్రమము :—

ది 1-12-1950 శుక్రవారము సాయంకాలముల తిరువళ్ళిక్కేటిలోని శ్రీ గీతాచార్య-పార్థసారథి స్వామి వారి కోవిలనుండి ఊరేగింపుతో బయలుదేరి శ్రీ ఉప్పలూరి ఆళ్వారు శ్రేష్ఠి చారిటీ వారి రామానుజకుటుంబమునకు (42, గోవిందప్పనాయకన్ వీధి, మదరాసు 1.) వచ్చి అచ్చట పారాయణ మంటప ప్రవేశమహోత్సవము, అంతురార్పణము;

ది 2-12-50. శనివారము మొదలు ప్రతిదినము ఉదయము 5.0. గం. కు తిరువారాదనాది కములున్న; గం. 6-30 నుండి గం. 7-30 వరకు తిరువీద్యుత్సవమున్న గం. 7-30 నుండి గం. 8-0 వరకు అందరుకలసి రోజునకు ఒక్కొక్క అధ్యాయము చొప్పున సమిష్టి పారాయణమున్న; గం. 8-0 నుండి గం. 8-15 వరకు కృష్ణనామజపము (సమిష్టి) గం. 8-15 నుండి 10-30 వరకు దీక్షితులగు పండితులచే శ్రీ భగవద్గీతయంతయు పూర్తిగా పారాయణమున్న; అదేసమయమున ఉపన్యాసమంటపమున ఆరోజున సమిష్టిగ పారాయణజేసిన అధ్యాయముయొక్క అర్థవిశేషముల అవకాశమున్న వివిధభాషలలోను ఉపన్యసించబడుచుండుటయున్న; మధ్యాహ్నము గం. 2-0 లగాయతు గం. 5-0 వరకు సుప్రసిద్ధ పండిత ప్రవరలచే ఆదినమున సమిష్టిపారాయణచేయబడిన అధ్యాయముపై విశేషార్థవిమర్శన ఉపన్యాసపూర్వకముగా ప్రచారకులకు శిక్షణ నిచ్చుటయున్న; సాయంత్రము గం. 5-30 లగాయతు గం. 8-30 వరకు భగవద్గీతపై వివిధ విషయముల గూర్చి ఉపన్యాసము లిచ్చుటయున్న; రాత్రి గం. 8-30 నుండి 10 గం. వరకు హిందీభాషలో ఏకాంబరేశ్వరఅగ్రహారపు గుంటకు వెనుకప్రక్కను ఉపన్యాసములు భగవద్గీతపై నొసంగబడును.

20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయము గం. 8-0 కు జార్జిటవునుసముద్రతీరమున అవబుద్ధోత్సవమున్న జరుగును.

ఈ కార్యక్రమముతోపాటుగ ఈ పను నెనిమిది దినములు, అవకాశమున్నన్ని భారతదేశమందును ఖండాంతరములయందును గల శ్రీ భగవద్గీతయొక్క ముద్రితాముద్రిత గ్రంథరాజముల దీనికి సంబంధించిన వాఙ్మయ ప్రదర్శనమున్న జరుపబడును.

మరియు శ్రీ భగవద్గీతములము అర్థము - వ్యాఖ్యానములు - విమర్శనలు - ఉపన్యాసములయందు పరిక్షల నేర్పరచి అందు తీర్ణులైన వారలకు బహుమతులును బిరుదములున్న యివ్వబడును.

వీలునుబట్టి “గీతామందిరమును” స్థాపించు ప్రయత్నము చేయబడును.

గాన ఈ పవిత్రమహోత్సవమున తాము పాల్గొనియు, దీని ఆహ్వానసంఘమున తాము సభ్యులు/ శ్రీయు, యితరుల చేర్పించియు, తమకందుబాటులోగల శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును ప్రదర్శనమునకిచ్చియు ఇంకను తమకుచితమనితోచిన విధముగ సహాయముజేసి ఈ మహోత్సవమును వైభవోపేతముగానడిపించు ఫలః సేదిగ ప్రార్థించుచున్నాము.

(తాము ప్రదర్శనముకిచ్చు శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును తిరిగి ప్రదర్శనాంతరమున తమకు అతిజాగ్రత్తగా వప గించగలము.)

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘ
శ్రీ భగవద్గీతా మహోత్సవాహ్వానసంఘము

అధ్యక్షులు

రావుబహదూర్

మద్రాసుకాళి అధ్యక్షులు
మట్టుపల్లి రంగనాదయ్య.

శ్రీమాన్ వేమూరి రంగనాథశ్రేష్ఠి.
(తిరువల్లిక్కేని శ్రీపార్థసారథి స్వామివారి దేవాలయ
దర్శకర్తలు)

కేంద్రకార్యదర్శులు

1. తెం. క. గోపాలాచార్యులు.
2. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

కార్యదర్శులు

కేశవలాల్ తర్యాడి బి. ఎ. బి. ఎల్
కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య.

కోశాధిపతి

కొంజేటి సుబ్రాయులు శ్రేష్ఠి.

ఆహ్వానసంఘ సభ్యత్వము.

| | | | | | | |
|----------------|---------------|----|------|---------|------------|----------------|
| మహారాజపోషకులు. | రూ. 1118-0-0. | లు | గాని | అంతకంటె | అధికముగాని | సమర్పించువారు. |
| రాజపోషకులు. | 518-0-0. | " | " | " | " | " |
| పోషకులు. | 218-0-0. | " | " | " | " | " |
| సహాయకులు. | 118-0-0. | " | " | " | " | " |
| సభ్యులు. | 58-0-0. | " | " | " | " | " |
| అభిమానులు. | 25-0-0. | " | " | " | " | " |
| చందాదారులు. | 18-0-0. | " | " | " | " | " |

భక్తినివేదన

(వేదాంత బోధపాఠము)

ఇందు వేదాంత విషయమును బట్టి,
భక్తిప్రసార విషయమును బట్టి, మరియు
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయమును బట్టి
త్రైమాసికమును ప్రకటించునది.

Book-Post

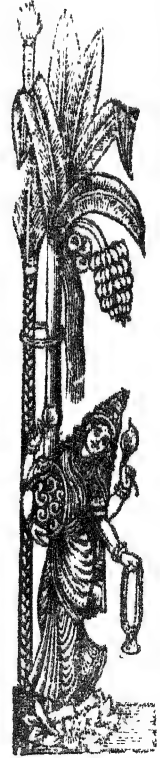
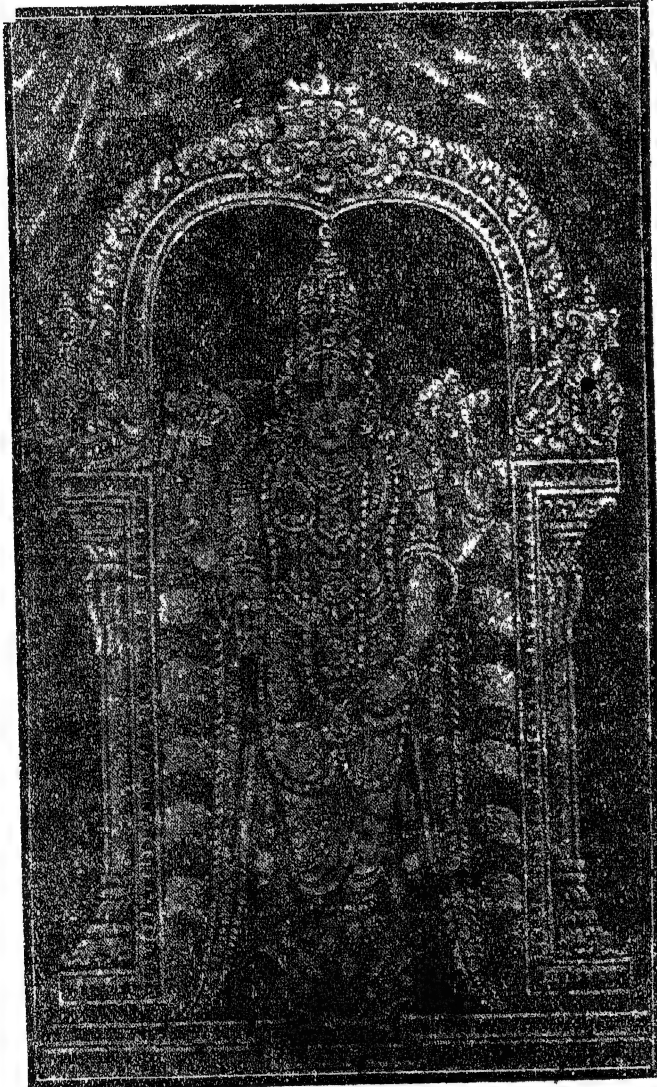
సంకలనము మొదటి భాగము రూ. 5.0
రెండవ భాగము రూ. 10.0.

మొదటి భాగము రూ. 5.0
రెండవ భాగము రూ. 10.0.
మొత్తము రూ. 15.0

కర్తా అయినది
“భక్తినివేదన” అనునది,
అర్చనామాల (మొదటి) భాగము
మొదటి భాగము.

జ్ఞాన

నివేదన



విక్రయ - కా_రీకము.

అకినివేదన పత్రికా

సంపుటి - ౧. సంవత్సరం - ౧.



భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - కార్తీక ము

సంచిక ౮

విశిష్టా ద్వైత ము

“శ్రీ మన్నారాయణ”

సహకారి కారణమనియు; సృష్ట్యద్యనుగుణా సంకల్పాదుల కాశ్రేయ్యుడైన పరమాత్మయే నిమిత్తకారణనియు; సగుణశ్రుతులన్నియు భగవంతునియొక్క వాస్తవిక అనంత కణ్యాణగుణ ములను తెలుపునవనియు; నిర్గుణ శ్రుతులన్నియు భగవంతుని యందు ఎట్టి పోయగుణము లేవని తెలుపుచున్నవనియు;

అభేదమును తెలుపు శ్రుతులన్నియు ‘అత్మభూతుడైన పరమాత్మను నిడిచి చిత్తు అచిత్తులు భిన్నములై యుండజాలవు. ఆయనకు శరీరములై అవృధి సిద్ధి సంబంధముచే ఆయనతో కలిసి అభిన్నములై యే యుండునవి గాని స్వతంత్రమైన భేదములేనివి, అని తెలుపుచున్నవనియు; భేదమును తెలుపు శ్రుతులన్నియు చిద చిత్తులు పరమాత్మతో కలిసి యున్నను నిత్యత్వ అని త్యత్వ; పరిణామత్వ-అపరిణామత్వ; అల్పత్వ-మహత్వత్వాది చేతనత్వ. అచేతనత్వాది స్వభావ-స్వరూపములలో చిత్తు, అచిత్తు-ఈశ్వరులు భిన్నులు, అని తెలుపుచున్నవనియు; వాచ్యత్వాదుల నిషేధించు శ్రుతులన్నియు; పరమాత్మ దేశతః-కాలతః వస్తుతః పరిచ్ఛేదించ వీలులేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిలేదను శ్రుతులన్నియు, పరమాత్ముడు మనవలె కర్మ కృతమైన ఉత్పత్తి లేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిని తెలుపు శ్రుతు లన్నియు, పరమాత్ముడు స్వాశ్రిత సాధుజన సంరక్షణార్థమై తన సంకల్పముచేతనే స్వేచ్ఛగ ఎత్తిన అవతారపితృములు కలవాడని తెలుపుచున్నవనియు; జీవుల పరస్పరైక్యమును తెలుపు శ్రుతు

లన్నియు 'జీవులందరు జ్ఞానమును ఆకారముచే ఏకరూపులై యుందురని ప్రకారకృతమును తెలుపుచున్నవనియు; జీవుల పరస్పర భేదమును తెలుపు శ్రీతులనియు, 'జీవులు తమ తమ నిర్మాను గుణమైన స్వరూప-స్వభావ-అనుభవములలో భిన్నులై యుందురని, తెలుపుచున్నవనియు; పర బ్రహ్మ అద్వితీయుడను తెలుపు శ్రీతులనియు; పరబ్రహ్మ చిత్తు-అచిత్తులకు శరీరముగా కలిగి యుండుటచే స్వభావమైన మరెయొకటి నేదియు లేనివాడు; అని తెలుపుచున్నవనియు.

ఈవిధముగా శరీరములైన చిత్తు అచిత్తులకును, శరీరములైన ఈశ్వరునికి భేదమును అంగీకరించుట వలన, బంధ-మోక్షవ్యవస్థయు, ఉపదేశాదులున్న, తత్వజ్ఞాన్యవస్థయు చక్కగా గుఱుగును. గాన ఇట్టివాటిని తెలుపు శ్రీతివాక్యముల కన్నియు ఈవిధముగానే అర్థమును తెలుసుకొనవలసనియు;

చేతనుని యొక్క మొట్టమొదటి ప్రవృత్తి సర్వేశ్వరునియొక్క స్వీయస్వతంత్రానుసారముగ చేతనుని యొక్కపూర్వకృత కర్మానుసారము జరుగును. గాన విదినిషేధముల తెలుపు శాస్త్రము నిరర్థకకము కాదు అనియు;

సర్వేశ్వరుడు నిర్వికారుడు యను అర్థమును తెలుపు శ్రీతులు, ఆయన నిత్యమైన కల్యాణగుణములకు ఆశ్రయుడై, చేతనులు జేసిన యాగ-ఉపాసనాదులచే ప్రీతుడగుచు వారల యభిప్రాయముల దీర్చు పరమకారుణికుడగుట ప్రమాణసిద్ధమగుటవలన, ఆయన యందు కర్మజన్యమైన హేయవికారములేనియు లేవు అని తెలుపుచున్నవనియు;

సర్వేశ్వరుడు తానే సంకల్పించుకొని తదనుసారముగ ప్రపంచరూపముగా అనేకపదార్థముగా నాయెను. అని శ్రీతులు తెలుపుచుండుటచే, "వికారము లచునవి అపురుషార్థములుగానై అవి సర్వేశ్వరుని యందు లేవు" అని తెలుపు శ్రీతులకు సాక్షాత్తు సంబంధైన సర్వేశ్వరుని యందెట్టి వికారములులేవని తాత్పర్య మనియు;

చేతనండు చేసిన పుణ్యకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి ప్రీతికలుగును. దాని వలన స్వయం పుణ్యలోకాను భవము కలుగును, చేతనండు చేసిన పాపకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి అయిష్టభావము కలుగును, దానివలన నరకాది పాపలోకానుభవము కలుగును, గాన యిట్టి భగవద్గుణగ్రహానుగ్రహముల కంటె స్వర్గనరకాదులకు వేరే 'ఆపూర్వమ' ను కారణము లేదనియు;

ఇంద్రాదిదేవతలు ఆయకల్పాంతమున నశించినప్పటికిన్ని ఆయా ఇంద్రాదులకు అంశ్యర్యామిగాయుండు పరమాత్మ ఎప్పటికిన్ని నిత్యుడై స్థాయిగా యుండును గాన అయినచే ఈ దేవతలు జేసిన కర్మలకు ఫలము కలుగుటలో హానిలేదనియు;

ఈదాత సాక్షాత్తు సర్వేశ్వరుడే అయినను ఇంద్రాదులయొక్క అనుగ్రహములు అవసర

కారణములు కావున ఇంద్రాద్వారాధరములు వ్యర్థములుకావు, మరియు మనుష్యాదులచే సర్వేశ్వరుడు ఇంద్రాద్వారాధారా ఆరాధించబడుచుగాన మనుష్యాదులు ఇంద్రాదుల సాక్షాత్తు ఆరాధించుటలోగాని ఎట్టివిరోధము లేదనియు?

చేతనుడు మొట్టమొదట దుష్కర్మలయందు ప్రవృత్తిండుటలో, సర్వస్వతంత్రుడును, లీలాసానుభవకాంక్షియు నిర్దిష్టమును అయిన సర్వేశ్వరుడు ఈ చేతనుని ఆటంకపరచకుండగ జూచుచుండుటగాని, అనుమతించుటగాని ఎట్టిదోషావహము గాదనియు;

ఈవిధముగా శుశ్రూషలోని అన్నివాక్యములకు శ్రీరామానుజులవారు ఎట్టివిరోధము లేకుండగ చక్కగ సమన్వయపరచి అర్థమును తెలిపిరి.

శిష్యుడు:- పరమాత్మునికి అట్టి స్వాతంత్ర్యము నహించుట దోషముకాదా?

గురువు:- గాయనా! పరమాత్మునియొక్క నిరంకుశ స్వాతంత్ర్యము గుణముగాని దోషమెంతమాత్రమును గాదు. నీలనన సర్వేశ్వరుడు జీవునికి జ్ఞానమున్ను, దానినుపయోగించుకొనవడుచుకొనుటకు శిశీరమున్ను, ఇంద్రియములకు, విషయములకు, మంచి చెడ్డల తెలిసికొనుటకు శాస్త్రములను, వాటిని విశదీకరించుటకు ఆచార్యులను, మధ్య మధ్య తానే అవతారములెత్తి తన ఉపదేశానుష్ఠానములను అనుగ్రహించియున్నాడు. గాన మధ్య మధ్యగ ప్రతివాని నిత్యకృత్యములలోను ఆయన కలుగజేసుకొనడు. ఏవడు ఏది చేయునో వానికి తదనుగూ ఘలితమును అనుభవింపజేయుచుండును.

జీవునికిచ్చిన కించితస్వాతంత్ర్యమును వీడు తన దుర్బుద్ధిచే పాడుచేసుకొనిన అది భగవంతుని దోషమగునా? దోషముకాదు సరికదా ప్రత్యుత గుణమేయగునుగదా.

శిష్యుడు:- భగవంతునియందు దయాదిగుణములున్నవికాదా. వాని పుపయోగమేమి?

గురువు:- చేతనుడు తనయొక్కయు సర్వేశ్వరునియొక్కయు స్వరూపమును తెలుసుకొనినవాడై, తన ప్రాతికూల్యముమాని, భగవంతునే ఆశ్రయించి, ప్రసత్తి చేయువానిని భగవంతుడు తనదయకు ప్రాప్తునిగ జేయును. గాన ఆయనయందలి దయాదిగుణములు వ్యర్థములుకావు.

శిష్యుడు:- సంసారనివృత్తి దేనివలన కలుగును?

గురువు:- అనాదియైన కర్మయొక్క ప్రవాహమువలన ప్రకృతి సంబంధముకలుగును. ఇదియే సంసారబంధమనబడును. ఇది సత్యమైనది. భగవంతుని ఉపాసించుటవలన ఆయన అనుగ్రహము కలుగును. ఆ అనుగ్రహమువలన ఈ సంసారబంధము నశించును.

శిష్యుడు:- బందమోక్ష వ్యవస్థ ఎటుల?

గురువు:- చేతనులు పరస్పరము భిన్నులు. కర్మలంపటుడు సంసారబంధమున చిక్కుకొనును.

భగవదుపాసనచే భగవదనుగ్రహ పాత్రుడు మోక్షమును జెందును. గాన బండమోక్షవ్యవస్థ చక్కగా కుదురును.

శిష్యుడు :- వేదమున రెండుభాగములేల యున్నవి? అందేది ప్రమాణము?

గురువు :- వేదమున పూర్వభాగము సర్వేస్వరునియొక్క ఆరాధన భూతమైన కర్మలయొక్క స్వరూపమును ప్రతిపాదించుచున్నది. ఉత్తరభాగము ఆరాధ్యుడైన సర్వేశ్వరుని ప్రతిపాదించుచున్నది. గాన మొత్తమురెండు భాగములు కూడ ప్రమాణసిద్ధములే.

శిష్యుడు :- ఈవేదమునుగూర్చిన మీమాంసా శాస్త్రములెన్ని? వాని వినరములెన్ని?

గురువు :- కేవల కర్మను గురించిన వివరముల తెలుపునది కర్మ మీమాంస. ఇది కేవల కర్మల స్వరూపమును తదనుష్ఠాన వివరములను తెలుపును.

కర్మలచే ఆరాధించబడు దేవతాంతరముల గురించిన వివరముల తెలుపునది దేవతా మీమాంస. ఇది ఆయా కర్మలచే సాక్షాత్తు ఆరాధించబడు దేవతాంతరముల స్వరూప విశేష ఫలితాదుల తెలుపును. ఫలప్రదాత యగు పరబ్రహ్మను గురించిన వివరముల తెలుపునది బ్రహ్మమీమాంస. ఇది దేవతాకాష్టాభూతుడైన పరమపురుషుని గురించిన వివరములనన్నింటిని తెలుపును. గాన ఈమూడు కూడ ప్రమాణములే.

వీటినిన్నింటిని ప్రమాణములుగ తీసుకొని అన్నింటిని సమన్వయపరచి దేనిని విడిచిపెట్ట కుండగను, దేనికి విరుద్ధములేకుండగను చక్కగ సమన్వయపరచి భగవద్రామానుజులు తమసిద్ధాంతమును వ్యాపింపజేసిరి.

శిష్యుడు :- శ్రీరామానుజులవారు తమసిద్ధాంత నిర్ణయమున ఇంకను ఎవరెవరిని గురువులుగ స్వీకరించిరి?

గురువు :- శ్రీరామానుజులవారు ముఖ్యముగ శ్రీయామునాచార్యులవారిని ఆచార్యులుగ గాని వారితో వీరికి సాక్షాత్తు సాన్నిధ్యము తటస్థించకపోవుటచే వారి యజ్ఞానుసారముగ వారి శిష్యులను అయిదుగురిని ఆశ్రయించి వారిద్వారా శ్రీయామునాచార్యులవారి ఉపదేశముల గ్రహించిరి.

శిష్యుడు :- ఆ పంచాచార్యులు ఎవరు?

గురువు :- 1. పెరియనంబి, 2. పెరియతిరుమలనంబి, 3. తిరుకొట్టియూరునంబి, 4. తిరుకచ్చినంబి 5. మారనేరినంబి, అనువారై గుదురు.

శిష్యుడు :- వీరి జైత్రయాత్ర విశేషములేవి?

గురువు :- వీరు ఆసేతు శీతాచలము వరకు రెండుపర్యాయములు జైత్రయాత్ర చేసినటుల యున్నది.

జైత్రయాత్రలో ప్రధానవిశేషము-వీరు కాశ్మీరు వెళ్ళినప్పుడు అచ్చటి శారదాశీతమండలి పండితప్రకాండలందరి ఎదుట తాము బ్రహ్మసూత్రములకు రచించిన శ్రీభాష్యమును ఉపన్యసించగా దానియందలి యదార్థసమన్వయ సిద్ధాంతమునకు అచ్చటి పండితులందరు ఏకగ్రీవముగ అంగీకరించి ముగ్ధులైరి. శారదాదేవి ప్రత్యక్షమై అపుడు వీరికి “శ్రీభాష్యకారులు” అని బిరుదును ప్రసాదించెను. వీరు తాము స్వయముగ వ్రాసిన శ్రీభాష్యకోశమును ఆ శారదాశీతమునకు కానుకగ సమర్పించినదియు, యిప్పటికిన్ని ఆ శ్రీకోశమచ్చట విరాజిల్లుచున్నదనియు తెలిపెదరు. మరియు వీరు అచ్చటచ్చట ప్రధాన స్థలములయందు మఠముల నేర్పరచిరి. మరియు జీర్ణమైన అనేక దేవాలయముల నుద్ధరించి తిర్తి వానిని సక్రమ నిర్వహణమనకై కొంతమంది జీయంగార్లను సన్యాసాశ్రయమస్థులను ఏర్పాటుచేసిరి.

అందులో తిరువతి, తిరునారాయణపురము, శ్రీరంగము, శ్రీవిల్లి భుక్తురు మున్నగునవి ముఖ్యములు.

శిష్యుడు :- వీరు రచించిన వాగ్గయమేమి ?

గురువు :- వీరు శ్రుత్యర్థమును విశదీకరించు వేదార్థసంగ్రహము; సూత్రార్థమును స్పష్టీకరించు శ్రీభాష్యము, వేదాంతసారము, వేదాంతదీపము అనువాటిని; స్మృత్యర్థమును స్థిరపరచు శ్రీగీతాభాష్యమును; పురుషార్థస్వరూపమును తెలుపు శ్రీరంగ గద్య; ఫలస్వరూపమును పరిపాదించు శ్రీవైకుంఠ గద్య; ఉపాయస్వరూపమును ఉపదేశించు శ్రీశరణాగతి గద్య. నిత్యానుష్ఠానమును నిర్మించు నిత్యగ్రంథము అను తొమ్మిది గ్రంథములను రచించిరి.

ఈనవరత్నములు అనూల్యములు, అసమానములు, ముముక్షుజనులకునుష్టేయ ప్రకాశకములున్ను.

శిష్యుడు :- వీరు తమ తదనంత ఏర్పాటులేమి జేసిరి ?

గురువు :- మత్ప్రచారమునకు సర్వసంగపరిత్యాగులేగాని పనిచేయజాలరు. అందుచే సామాన్యముగ సన్యాసులుమాత్రమే ఆందులకు తగియుండురు. గాన బౌద్ధమతవ్యాప్తిలో అందరు సన్యాసులగుటయు, వారి ప్రవర్తనాదికములు రానురాను సంఘశ్రేయోనిరోధకములై సంఘ విచ్ఛిత్తికిన్ని, మతముయొక్క పునాదుల నాశనమునకు దారితీయించేతను, మరియు శ్రీవిశిష్టాద్వైతముతో భక్తియే ముక్తి కారణమగుటచేతను, తత్ప్రచారమునకు నివృత్తి మార్గనిష్ఠులైన గృహస్థులుకూడ అనుకూలులే అయి యుండుటచేతను శ్రీరామానుజులవారు తమ తదనంతరము తమ సిద్ధాంతవ్యాప్తికి జెబ్బదినలుగురు యోగ్యులగువారిని ఆచార్యపురుషులుగ నిర్ణయించిరి. వీరందరికి

వలయు శిక్షణాధికముల నుపదేశించి వీరిని దేశములో నలుగడలను నుతప్రచారమునకై వినియోగించిరి.

వీరలలోని సంతతివారు చాలమంది యిప్పటికిన్ని ఆచార్యపురుషులై ఈసిద్ధాంతమును ప్రచారము చేయుచునేయున్నారు. వీరినే స్వయమాచార్య పురుషులని వ్యవహరించుట కలదు.

శిష్యుడు :- ఈ డెబ్బది నలుగురు ఆచార్యపురుషులయొక్క తిరునామముల తెలుపగోరెద, గురువు :- డెబ్బది నలుగురు ఆచార్యపురుషులెవరనగా :-

- | | |
|---|------------------------------|
| 1. శ్రీ యామునాచార్యులవారు పుష్కలైన శోటనంబిగారు. | 17. పిల్లైయాళ్వార్, |
| 2. పెరియనంబి గారి కుమారులైన పుండరీకాక్షులు. | 18. అనంతాళ్వార్, |
| 3. తిరుక్కోటియూరు నంబిగారి కుమారులైన తైర్నాళ్వారు. | 19. మిళగాళ్వార్, |
| 4. తిరుమలై యాండక కుమారులైన సుందర శోభనయూరు. | 20. నయ్యంబాళ్వార్, |
| 5. పెరియ తిరుమలనంబిగారు కుమారులైన తిరుక్కురుగై ప్పిరార్ పిళ్ళాళ్. | 21. శేట్టలూరు సిరియాళ్వార్, |
| 6. పిల్లై తిరుమలనంబి. | 22. నేడాంతి యాళ్వార్, |
| 7. కూరత్తాళ్వారులు. | 23. కోయిలూళ్వార్, |
| 8. కూరత్తాళ్వారుల కుమారులైన పరాశర భట్టరు. | 24. ఉక్కులాళ్వార్, |
| 9. శ్రీరామపిల్లై (వ్యాసభట్టరు.) | 25. అరణపురత్తాళ్వార్, |
| 10. మొదలి యాండక. | 26. ఎంబారు. |
| 11. నడూరూళ్వార్. | 27. కిడాంబి యాచ్చాళ్, |
| 12. ఎంగళాళ్వార్. | 28. కణియనూరు సిరియాచ్చాళ్, |
| 13. నడువిలాళ్వార్. | 29. కొంగిలాచ్చాళ్. |
| 14. కోమడత్తాళ్వార్. | 30. ఈచ్చంబాడి యాచ్చాళ్. |
| 15. తిరుక్కో వహూరూళ్వార్, | 31. తిరుమలై నల్లార్. |
| 16. తిరుమోగూరూళ్వార్. | 32. వంగిప్పరత్తాచ్చాళ్. |
| | 33. తిరుక్కణ్ణపురత్తాచ్చాళ్. |
| | 34. సిరియగోవింద పెరుమాళ్, |
| | 35. కిడాంబి పెరుమాళ్, |
| | 36. అమ్మంగి పెరుమాళ్, |
| | 37. ఆనూరి పెరుమాళ్, |
| | 38. పిళ్ళయ్యప్పళ్. |

39. వంగిష్ఠరత్తునంది.

40. ముడుంటై నంది.

41. పరాంకుశనంది.

42. తిరుక్కురుంగుడినంది.

43. తొండునూర్నంది.

44. అరణపురత్తునంది.

45. మరుదూర్నంది.

46. మ యూర్నంది.

47. నడుగనంది.

48. కురవి నంది.

49. కందాడై యాండాక్.

50. సోమాసి యాండాక్.

51. జియ్యరాండాక్.

52. ఈశాండాక్.

53. పెరియాండాక్.

54. సిరియాంటాక్.

55. అమ్మంగియాండాక్.

56. ఆళవందారాండాక్.

57. ఉక్కలమ్మాక్.

58. పరిత్తిక్కొల్లెయమ్మాళ్.

59. వైత మానిదియాక్.

60. సిరిప్పళ్ళి దేవరాజభట్టర్.

61. పిళ్ళైయురందయుడయాక్.

62. పిళ్ళై తిరువాయ్మొయగయర్.

63. పిళ్ళై తిరునరయూరయర్.

64. పిళ్ళై రాజమహేంద్ర పెరుమాళరయర్.

65. అధికారిప్పిళ్ళై.

66. తిరునగరి పిళ్ళై.

67. అర్క్కాట్టప్పిళ్ళై.

68. కొమాండురుప్పిళ్ళై.

69. అనంత సోమయాజియాగర్.

70. శాంతిసోమయాజియాగర్.

71. అలంనార నేంగడపర్.

72. కుండిప్పుర్ సిరియాండాన్.

73. కొమాండురు ఇళయవిల్లి.

74. మారొన్కిల్లా మారుతియాండాక్.

ఈ ఆచార్యపురుషులలో కొందరికి నామాం
తరములు గలవు.

ఈచెప్పబడినవారిలో తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్, నడదూరాళ్వాన్, కిడాంబియాచ్చాన్ మొదలియాండాన్, ఈనలుగుడు శ్రీభాష్యప్రవచనపరులు. తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్ అనువారు శ్రీభాష్యభగవద్విషయములు రెండింటికి ప్రవర్తకులైరి. వీరేగాక శ్రీరంగనారాయణ జియ్యరు, ఈచ్చంబాడి జియ్యరు; గోవిందజియ్యరు; శెట్టెప్పళ్ళిజియ్యరు; తిరుమఝిశజియ్యరు; తిరువెళ్ళర జియ్యరు, తిరుప్పమ్మడిజియ్యరు, ఆడ్కొంకవిల్లిజియ్యరు, తిరుమాలిరుంజోలై జియ్యరు మొదలుగా; గల 700 మంది జీయరులు, నందిగురుదేవర్ మొదలుగాగల పండ్రేడువేల పరమైకాంతులు శూయమునివే వర్ మున్నగు కైంకర్యపరులు, తిరువరంగమామోన్ మొదలగు కావలివారలు, పిళ్ళైయురంగావల్లదాసులు మొదలు దాసజనులు, తిరువనందపుర త్తమై మొదలగు అమ్మంగార్లు, వీరందరు ఈసిద్ధాంతానుష్ఠానపరులై సిద్ధాంతవ్యాపకులై యుండిరి.

ది స హి త చ ర్య

సంభాషణ: సత్యము.

మనుష్యుని విద్యా బుద్ధి స్వభావములు అతని సంభాషణ వలన తెలియబడును. నీ కంటే తక్కువ వారినిగాని, చిన్నవారినిగాని “ఓరి, ఓసి” అని సంభోధించుట మంచిదిగాదు. అతి పాపము కలిగి నీ కంటే చిన్నవారి విషయమై ఏమోయి ఆనియు, పరిచయము లేనివారు, పెద్దవారు అగు అందరి విషయములోను “మీరు, తమరు, అండ్, గారు” అని ప్రయోగించుట ఉచితము. నీ సంభాషణలో యితరుల కెవ్వరికి దుఃఖముగాని అసూయగాని ద్వేషముగాని కోరికగాని అసహ్యముగాని, విసుగుగాని పుట్టకుండునటుల ప్రసంగించవలెను. నీకు అధికారము, యోగ్యత ఉన్నప్పటికినీ అధీనములో నీ కయకు పాత్రులైన వారి విషయము నందైనను గర్వముతోగాని, అహంకార అభిమానములతోగాని. వ్యంగముగ గాని, అశ్లేలముగగాని, తిట్టుచుగాని, కఠినోక్తులతో గాని మాట్లాడకూడదు. ఇట్లు ప్రసంగించినచో నీ అసభ్యత్వమును వెల్లడించుకొనుటయే యగును.

నూతన వ్యక్తితో క్రొత్తగ పరిచయము కలుగజేసుకొను నపుడు తగినంత, అవుసరము కలిగినంతవరకు వారి బాతినిగాని, మతమును

గాని, వయస్సునుగాని, ప్రవర్తననుగాని, వృత్తినిగాని, వేతనమునుగాని ప్రశ్నించుట మంచిదిగాదు.

సంభాషణలో కొద్దిపాటి హాస్యరసము ఆనందరకమే. కాని దానిని హద్దుమీరి ఉపయోగించుట సర్వదాహానికరము. ఎదుటి వ్యక్తి నీతో మాట్లాడుచున్నపుడు “అవును, కాదు” అని అనుకూల జవాబు ఇచ్చుచుండ వలెనే గాని నోగు మెదపకుండగ మొద్దువలె మానము వహించి యుండుట మంచిది గాదు.

సంభాషణలో ఆత్మస్తుతిగాని, పరనింద గాని, ఎంత మాత్రము జొరనివ్వరాదు.

నీయొక్క భావములను ఎదుటి వారు సులభముగాను, స్పష్టముగాను సంపూర్ణముగాను గ్రహించ కలుగునట్టి శిష్టపదముల నుపయోగించి మాట్లాడుటయే సంభాషణలో నేర్పు. ప్రయోజములేని ఎదుటివారికి సులభముగా అర్థము కానటువంటి కఠిన పదములుగాని, అన్యభాషా పదములుగాని, అశిష్టపదములనుగాని ఉపయోగించుట నీ మూఢత్వమును, అహంభావమును వెల్లడించుకొనుట మాత్రమే యగును.

అనవసరముగ ఎవరితోడను మాట్లాడ కూడదు. ఎవరితోడనైనను మాట్లాడుటకు ముందు

సీవు మాట్లాడునది సత్యము. హితము ప్రియము అగునా యోచించుము. అట్లులైననే మాట్లాడుము.

ఎవరైననూ సరే నిన్ను పలుకరించినపుడు వారికి తగు సమాధాన మివ్వవలెను. అట్లులిన్వ కుండగ యూరకుండట నీ మూరతను తెలివి తక్కువ తనమును ప్రకర్షించుటయే యగును. ఇతరులను గూర్చి వారి పరోక్షముగ నెవ్వరితోడను దూరలాడకుము.

మిత్రులు, బంధువులు మొదలైన వారితో యున్నపుడు ఏదో ప్రసంగము చేయకున్న యెడల అది యసభ్యతగ నెంతరని గాని వారినవమానించినటుల భావించురని గాని తలచి వారితో అనవసర ప్రసంగము చేయకుము. మిత్రులుగాని బంధువులుగాని నీకెదురైనపుడు వారిని ఉచితరీతిగ పలుకరించవలెను. గాని మానము వహించి ఊరకుండుట అహంకార సూచకముగ నుండును.

నడుచు ద్రోవలో గాని, సందులలో, రహస్య స్థలములలో గాని స్త్రీలతోను, అందులోను పరాయిస్త్రీలతో సంభాషించుట అనాగరిక లక్షణము.

ఏదో విషయమును గురించి దీర్ఘముగ అలోచనా నిమగ్నుడై యున్న వారివద్ద గట్టిగా మాట్లాడ గూడదు. నీవడిగిన సమాధానము తెలుపనిప్రపడని సజ్జనుని సమాధానము కొఱకై బలవంతము చేయకూడదు. నీ ప్రశ్ననాయన వినలేదనిగాని, లేక పొరపాటున నీప్రశ్నకుసమా

ధాన మిచ్చుట మరచిపోనిగాని నీకు తోచినపుడు తప్పకుండా వినయ పూర్వకముగా తిరిగి ప్రశ్నింపవచ్చును.

నీ యభిప్రాయములతో సంపూర్ణముగా ద్వేషించు వారితోగాని సత్పురుషులచే అనాదరింపబడువానితో గాని, అనారోగ్యవంతునితో గాని అనవసరము నతిక్రమించి అధికముగ నెంతమాత్రము సంభాషించరాదు.

కొందరు వ్యక్తులు ప్రత్యేకముగా సమావేశమై ఏకాంతముగ సంభాషించు కొనునపుడు సంభాషణలలో క్రోధమును ప్రవేశించనివ్వరాదు. ఒకవేళ దానిని నిలుపజాలనిచో అట్టి సమయముల యందు మానము ధరించుటయే యుచితము.

నీ మిత్రునిగాని లేక గౌరవనీయ వ్యక్తిని గాని నీ సన్నిహిత మిత్రుని గాని ఇతరులెవరైన నీయెదుట నిందించునపుడు వారి నటుల చేయవలదని వినయముతో కోరుము. వారటుల చేయనిచో ఆచ్చటనుండి నీవేమరొక స్థలమునకు లేచి పొమ్ము. ఏవైన సభా సమావేశములలో నీవు గూడ మాట్లాడుటకు అవసరము యోగ్యత యున్నదని తలచినచో తత్సమావేశ కర్తలు నిన్ను ఆహ్వానించలేదనిగాని కోరలేదనిగాని సందేహించబనిలేదు. వెంటనే మాటలాడవలెనను నీకోరికను ఆసమావేశకర్తలచు తెలియజేయుము. వారనుమతించిరా వారు నీకిచ్చిన కాలములో నీయభిప్రాయము అందరికి బాగుగా తెలియునట్లు మాట్లాడుము. నిర్నితకాలము

కంటె అధికకాలమును తీసుకొని వినువారిని ఆసమావేశకర్తలను విసిగించకుము. నీవు మాట్లాడుటకు నీకు అవకాశము మివ్వలేదా వారిపై కోపించక ఊరకుండుము.

సభలు సమావేశములు మొదలైన అనేక సమూహము లందు నీమిత్రునిగాని నీపరిచయ స్తులతోగాని యితరులెవ్వరికిన్ని తెలియనటువంటి రహస్య-పారిభాషిక-నాంకేతిక పదములతో సంభాషించకూడదు. దీనిని విని యితరులు తమచుగురించి మీరేకో సంభాషించుచుందురని అనుమానపడెదరు. ఏవిషయమునైన నీయభిప్రాయము నడిగినపుడే చెప్పము. గాని అనవసరముగ నీయంతట నీవేషవిషయము గురించియు సలహానిచ్చుటకై ప్రయత్నించకుము. నీమాటలుగాని, చేష్టలుగాని ఎవ్వరికి అసహ్యముగగాని, కష్టముగాని కలిగించకుండునటుల జాగ్రత్త వహించుము.

నీవితరులకు ఏదైన చిన్నచీటి వ్రాసినను కూడ అది చదువుకొనువారికి సులభముగ నీడే ద్వేషములు బోధపడునటులను, వారు నీపైఎట్టి దురుద్దేశముగాని అసహ్యతగాని పొందకుండునటులను ఆలోచించి జాగ్రత్తగా చక్కగా వ్రాయుము. చీటివ్రాసిన అనంతరము ఆచీటి అందుకొని వారివిషయమై నీమనస్సులో మంచి భావనలను తలంచి వాటిని చీటిపై ప్రసరించుము. కొంతమంది సజ్జనులు ఎట్టి నూతన వ్యక్తితోనైనను చిన్నవ్యక్తితోనైనను అతిపరిచయముగను అతిచనువుగను మాటలాడుదురు. అది

వారి అత్యధిక యోగ్యతాసూచకము. అట్టి వారితో వారి చనువును అపార్థ చేసుకొనక అత్యంతగౌరవముతోను వినయవిధేయతలతోను సంభాషించుము.

ఎట్టి మహావ్యక్తియందైనను ఎంచతగినటువంటి ఒకటి రెండు సుగుణములని చెప్పబడజాలని గుణము లుండవచ్చును. ఎంత దుష్ట, క్రూర, అజ్ఞాని వ్యక్తియందైనను ప్రశంసించతగినటువంటి సుగుణములుండి తీరును. గాన పరులయందలి దోషముల కనిపెట్టి వారిని నిందించుట కంటెను వారియందలి సుగుణములను గ్రహించి వారిని కూడ ప్రశంసించుటను అలవాటు చేసుకొనుము. నీతోసంభాషించు ఎదుట వారిని గురించి నీమనస్సులో మంచి తలంపు భావించుచు వాటిని వారిపై ప్రసరింపజేయుము. ఎంతటి తక్కువవారైనను సరే, అజ్ఞానులైనను నీతో ఏదైన మంచి సలహా తెలిపినపుడు, నీకుపకారము చేసినప్పుడు, నీకు కొద్ది సహాయమునైనను సరే చేసినప్పుడు వారికి నీధన్యవాదములను తెలుపుము.

ఎవరైనను తమ సంభాషణవలన నీకు కోపమును ఉద్దేశమును కలుగ జేయవలెనని ప్రయత్న పూర్వకముగ ప్రయత్నించవచ్చును. అందువలన ఎప్పుడైన ఒకప్పుడు నీవు కోపమునకు ఉద్దేశమునకు ఆధీనుడవైపోవచ్చును. గాని అట్టి సమయములలో వెంటనే నీవు తిరిగి జవాబు చెప్పరాదు. నీ మనస్సులో కల్గిన మార్పులు ప్రకాశింపజేయరాదు. వెంటనే జవాబు చెప్ప ప్రయత్నించితివా నీ మనస్సులో

కలిగిన మార్పులు వెల్లడికాక మానవు. అందు వలన ఎదుట వారి సంకల్పము నెరవేరును. గాని అట్టి సమయములో కొద్ది నిమిషములు పశ్చాత్తాపముగ యుండి వినయ పూర్వకముగ జవాబును, ఆలోచించి చిరునవ్వుతో తెలుపుము. లేకపోయిన నీవు మృత్యుశ్శక్తిని కోల్పోయి ఎదుట వారికి లొంగిపోయిన వాడవగుచువు. అప్పుడు ఎదుట వారు విఫలమనోరథులగుదురు, అందువలన నీకు ఏ హానియుకలుగదు. నీమనశ్శక్తియు వృద్ధి పొందును. క్రోధముతో పలికిన పలుకులు వాడిగలములుకులనంటివి. బాణముపై నుండునది. శరీరమునకే గుచ్చుకొనును. శరీరముయొక్క పుండు మానును గాని మనస్సుయొక్క పుండు మానదు. కాలుజారిన తీసుకొనవచ్చును గాని మాటజారిన తీసుకొనుట అసంభవము.

నీయెదుట నిన్ను స్తుతించువారు నిజముగ నీకు మహాహానియే కలిగించుచున్నారని తలచుము. వారు నిన్ను మోసము చేయుచున్నారనియే తలచుము. అట్టివారితో వెంటనే వినయముతో నిన్ను గురించిన స్తుతిని మానివేయవలసినదనియు అది నీకు కష్టముగ నున్నదనియు తెలుపుము. అప్పటికిని వారు మానకపోయినచో అచ్చటనుండి లేచిపోము.

ఎవరైన నిన్ను నిందించుటకై గాని వ్యంగముగా శ్లేషతోటి మాట్లాడ వచ్చును. అట్టివారితో అధిక ప్రసంగము చేయక అవసరమైన ఒకటి రెండు మాటలు వినయముగనే తెలిపి మానము వహించుము. లేనిచో అచ్చటనుండి

లేచిపోము. నీవయస్సునకు, నీయోగ్యతను మించిన మాటలను ఎన్నడూ ఆడకూడదు. నీకు తెలియని విషయమునుగురించి ప్రసంగించరాదు. నీయొక్కగాని, యితరులయొక్కగాని యేదైనా వ్యవహారిక విషయములను గురించిగాని, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘికముగ సంబంధించి నటువంటి విషయముల గురించిగాని, నీపెద్దలయొక్క, నీహితములయొక్క సలహాను తీసుకొనకుండగ యెవరితోను యెన్నడు సంభాషించరాదు.

బాగుగా నమ్మదగినటువంటి వారిద్వారా వినిననే తప్ప నీవు విన్న ప్రతివిషయమును గురించియు అందరితోనూ ప్రసంగించకుము. నమ్మదగిన విషయములలో కూడ రహస్యముగ యుంచవలసిన దానిని రహస్యము గానే యుంచుము. మాటయే మంచిగ యుపయోగించిన మర్యాద తెచ్చును. మానము కాపాడును. ప్రాణమునిచ్చును. ధనవంతునిచేయును. అదియే విరసముగ నుపయోగించిన మర్యాదపోగొట్టును. మానమును ధ్వంసముచేయును. ప్రాణమును హరించును. దరిదురించేయును.

భగవంతుని స్వాధీనపరచుకొను మంత్రము కూడ మాటయే యను విషయమును మరువకుము.

సత్యమే భగవంతుడు. సత్యమే యేనాటి కైనను జయించితిరును. సత్యమునే ఆధారముగను జీవముగను తలంచువారు నిజముగా ధన్యులు. సత్యముకంటె రక్షించునది ప్రపంచమున మరేదియులేదు. పరిహాసమునకై నను

కలయందైననుకూడ అసత్యమాడకుము.

సత్పురుషుల సమావేశమునందు, పరోపకారార్థమైన పనులయందు, దేవాలయములు పుణ్యతీర్థములు మొదలైనవాల్లయందు, అత్యవసరమైన పనికిలిగినపుడు తప్ప జనసమూహము లోనికి పోవలదు. సాధ్యమైనంత వరకు ఏకాంతముగను, మానముగను యుండుము. మానము కల హాసాన్యము, పాపనాశనము. అధికప్రసంగమును, అనవసర ప్రసంగమును, ఆత్మస్థితిని, పరనిందను, అతిశయోక్తులను ప్రయత్నపూర్వకముగా మానివేయుము. మననాలుక అసత్యములాడు స్వభావముకలదగునేని ప్రథమమున రెండు సార్లయిననుప్రయత్నపూర్వకముగా అసత్యమును జయించి సత్యమును తెలుపుటకు ప్రయత్నించుము. నీవు ఒకవేళ తెలియక అసత్యమును సత్యమని భ్రమపడి మాట్లాడినచో అది అసత్యమని తెలిసినవెంటనే హృదయపూర్వకముగ

పశ్చాత్తాపపడి తుమార్పణ గోరుకొనుము.

సత్యమే యెప్పటికిని జయముపొందును. సత్యమునే ఆధారముగను, జీవితముగను తలంచువారు నిజముగ ధన్యులు. సత్యపథమును విడనాడకుండుటవలననే పంచభూతములు, సూర్యచంద్రులు చరించుచుండుటవలననే అవి లోక్తముగో అంతప్రకాశవంతములై విరాజిల్లుచున్నవి వాటి ఆధారమున ఈ ప్రపంచ చక్రము తిరుగుచున్నది. లేనిచో యేక్షణముననో ప్రళయము సంభవించి యుండవలసినదే. సత్యముయొక్క ప్రభావము అత్యద్భుతమైనది.

పన్నెండు సంవత్సరములు మనోవాక్కాయ కర్మ సత్యము ననుష్ఠించునెడల తాను నోట వచించినదెల్ల, తలచినదెల్ల సిద్ధించు ప్రభావము కలుగును. సత్యస్వరూపుడగు భగవంతుడు సత్యవాక్య సంపన్నులకే గాని కనుపించడు.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ ఆశవందారులు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిన

చ తుః శ్లో కి

(టీకా కాత్వర్య సహితము)

“శ్రీ మ న్నా రా య ణ”

—:—

నవినయవినతి

‘చతుః శ్లోక’ యను ఈ చిన్నిస్తోత్రమును శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత నిర్ధారణ సార్వభౌములున్ను, చతుర్వేద షట్శాస్త్రాది సకలవిద్యా పారంగతులునగు శ్రీమద్యామునాచార్యులు వారు (వీరికే ఆశవందారను నామాంతరము కలదు,) జగన్మాతయగు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిరి,

ఈ స్తోత్రము రూపమున చిన్నదైనను అర్థమున భావమున మహావిపులమైనది.

ప్రతిమానవుడు దీనిని ప్రతినిత్యము అవశ్యము పఠించవలసినది. విశేషించి శుకృత వారములయందు శ్రీలక్ష్మీకటాక్ష పాత్రులు కాదలచినవారు అర్ధానుసంధానపూర్వకముగ నేవించవలసిన స్తోత్రరాజమిది.



తనియన్.

శ్లో. యత్పదాంభోరుహాధ్యాన

విధ్యస్తా శేషకల్మషః,

వస్తుతా ముపయా తోహం,

యాము నేయం నమా మ్యహమ్.

టీక. ఆహం - నేను

యత్ప. కల్మషః

యత్ - ఏ ఆశవందారులయొక్క

పదాంభోరుహ - పదకమలములయొక్క

ధ్యాన - ధ్యానము చేత

విధ్యస్త - సశింపచేయబడిన

అశేష - సమస్తమైన

కల్మషః - పాపములుగలవాడనై

వస్తుతాం - ఒకవస్తువుగానుండుటను

ఉపయాతః - పొందితిన్

తం - అట్టి

యామునేయం - యమునారేవి కుమారులైన ఆశవం దారులను

నమామి - నమస్కరించుచున్నాను

తా. శ్రీఆశ్రవందారులనెడు ఆచార్యులయొక్క
పదకమలములను ధ్యానముచేసి దానిచే సకల
పాపములనుండి తొలగినవాడైన నేను ఒక
వస్తువుగా నుండుటంబట్టి యమున సూనులైన
ఆచార్యులను నమస్కరించుచున్నాను.

ఈ మొదటిశ్లోకమునందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి
నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని స్వామినియై
యుండుట మొదలుగాఁగల కల్యాణగుణములను
కీర్తించుచున్నారు.

శ్లో. కాంతః స్తే పునుషోత్తమః ఫణిపతిః,

శయ్యాననం నాహనం

వేదాత్మా విహగేశ్వరో యవనికా,

మాయా జగన్మోహిని,

బ్రహ్మేశాది సురవ్రజ సదయితః

త్వద్దాస దాసీగణః,

శ్రీ రిత్యేవ చ నామ తే భగవతి,

బ్రూమః కథం త్వాం వయమ్. ౧.

టీ. టే - నీకు

కాంతః - భర్త

పునుషోత్తమః - పరమపురుషుడైన విష్ణువు.

ఫణిపతిః - సర్పరాజైన ఆదిశేషుడు

శయ్యా - పానువు.

ఆననం - ఆననము.

వేదాత్మా - వేదశ్రవణుడైన

విహగేశ్వరః - పక్షిరాజైన గరుత్మంతుడు.

ఆననం - ఆననము

వాహనం - వాహనము.

జగన్మోహిని - లోకమును ప్రమింపజేయు

మాయా - మూలవ్యక్తి

యవనికా - తెఱ.

సదయితః - పక్షులతోఁగూడిన

బ్రహ్మేశాదిసురవ్రజః.

బ్రహ్మ - బ్రహ్మదేవుడు

ఈశ - శివుడు

ఆది - మొదలుగాఁగల

సురవ్రజః - దేవసమూహము

త్వద్దాసదాసీగణః -

త్వత్ - నీకు

దాసః - భృత్యసమూహముగాను

దాసీగణః - పరిచారికా సమూహముగాను (ఉన్నది)

తే - నీకు

శ్రీః. ఇతి. ఏవ. చ - "శ్రీ" అనియే

నామ - పేరు

భగవతి - పరమంగళగుణములతోఁగూడిన

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవీ!

వయం - మేము

త్వాం - నిన్ను

కథం - ఏమని

బ్రూమః - చెప్పగలము.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవీ! పరమపురుషుడైన
శ్రీమనారాయణుడు నీకు భర్త. ఆదిశేషుడు
తెయ్యగను ఆసనముగనున్నాడు. వేదమూర్తి
యైన గరుత్మంతుడు నీకు వాహనముగను ఆస
నముగను నున్నాడు. బ్రహ్మదేవుడు రుద్రుడు
మొదలగు దేవతలు నీకు సేవకులుగనున్నారు.
సరస్వతి పార్వతి మొదలగు దేవతాస్త్రీలు నీకు
ఊషిగములు చేయువారుగ నున్నారు. శ్రీయనెడి
పేరు నీకు గలిగియున్నది. కావున సకలకల్యాణ
గుణములతోఁగూడిన నిన్ను నెల్లుసుతింపగలము?
అనఁగా నీయొక్క కల్యాణగుణములు అపారము
గాన పొగడుటకెవ్వరికిని సాధ్యముకాదని
భావము.

శ్రీ మహాలక్ష్మీయొక్క సౌలభ్యగుణమును
అనుసంధించి స్తుతించుటకు సాధ్యము కాకపోయి

నను దాసులయందు వాత్సల్యముగల శ్రీలక్ష్మీ
దేవి తమయందు అనుగ్రహము చేయగలదని
చెప్పుచున్నారు.

శ్లో. యస్యా స్తే మహిమాన మోత్సవ ఇవ

త్వద్వల్లభోపి పృథుః

సాల మ్నాతు మియ శ్చయా నిరవధిం

నిత్యానుకూలం స్వతః,

తా ద్వాదాస ఇతి ప్రపన్న ఇతి చ

స్తోమ్య మృహ నిర్భయో

లోక్తే కేశ్వరి లోకనాథ దయితే

దాస్తే దయా స్తే విదకా.

౨.

టీ. యస్యాః - ఏ

తే - నీయొక్క

నిరవధిం - హద్దులేనిదిగాను

నిత్యానుకూలం, నిత్య - సర్వకాలమును

అనుకూలం - అనుకూలముగను (ఉండునట్టి)

మహిమానం - మాహాత్మ్యమును

త్వద్వల్లభోఽపి,

త్వత్ - నీయొక్క

వల్లభోపి - ప్రీయుడైన భగవంతుడుకూడ

అత్యనః - తనయొక్క

మహిమానం ఇవ - మహిమవలెనే

ఇయత్రయా - ఇంతమాత్రమని

మాతుం - నిర్ణయించుటకు

ప్రభుః - సమర్థుడు

సాలం - కాడు

హే లోకనాథదయితే,

లోకనాథ - లోకములకు ప్రభువైన భగవంతునకు

దయితే - ప్రియురాలా!

హే లోక్తేశ్వరి - సకలలోకములకు ఒకదేనాయకు

డైన భగవంతునికి మహిమైన శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి!

దాస్తే - ఇంద్రియములను నిరోధించిన ప్రపన్నుల

యందు

తే - నీయొక్క

దయాం - దయను

విదన్ - తెలుసుకొన్నవాడగుడు.

అహం - నేను

తాం - అట్టిమహిమగల

త్యాం - నిన్ను

దాసఇతి - దాసుడననియును

ప్రపన్నఇతి - ప్రపన్నుడననియును (ఎంచి)

నిర్భయః - భయములేనివాడనై

స్తోష్యామి - స్తుతింపఁబోవుచున్నాడను.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! సర్వము నెఱింగిన
వాడును నీకు ప్రీయుడును నగు భగవంతుడు
తనమహిమ నెట్లు ఇంతయని నిర్ణయించి తెలిసి
కొనలేదో, అటులనే నిర్ణయింప సాధ్యముకానిది
యును సకలచేతనులకును అనుకూలమును నై నట్టి
నీయొక్క మహిమను ఇంతయని నిర్ణయించుటకు
శక్తిలేనివాడై యున్నాడు. అయినను జితేంద్రి
యులైన ప్రపన్నులయందు నీవు మిగులదయతో
గూడియుండుటను నేనెఱింగిన వాడనగుటచేత
నీకు దాసుడుగను ప్రపన్నుడుగనునందు దాసు
నియందు అనుగ్రహము చేయుటవని ఆ ప్రకార
మైన మహిమతోడ (అపారమహిమతోడ)
గూడిన నిన్ను నిర్భయుడనై నుతించుటకు
యత్నించుచున్నాను.

శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి ఆశ్రియించువారిని ఫల
మొసంగునది యనియును భక్తసులభయనియును
పురుషార్థదాయిని యనియును నిరూపించుచు
న్నారు.

శ్లో. ఈష త్వత్కరుణా నిరీక్షణ సుధా-

సంధుక్షణా దృక్యతే

నష్టం పా క్తదలాభత ప్రభువనం

సంపా త్యనన్తోదయం,

శ్రేయో నహ్య రవింద లోచన మనః

కాంతా ప్రసాదా దృతే

సంసృత్య ఊర వైష్ణవాధ్వసు నృణాం

సంభావ్యతే కచి చిత్.

టీ. ఈష.....క్షణత్.

ఈషత్ - స్వల్పమైన

త్వత్ - నీయొక్క

కరుణ - దయతో కూడుకున్న

నిరీక్షణ - చూపుటను

సుధా - ఆమృతముయొక్క

సంధుక్షణ - వృద్ధిచేయుటవలన

ప్రభువనం - ముగ్ధోకములును

రక్తతే - రక్షింపఁబడుచున్నవి

ప్రాక్ - పూర్వము

తదలాభతః, తత్ - అకటాక్షమును

అలాభతః - పొందకపోవుటవలన

నష్టం - నాశనమైనది

సంప్రతి - ఇప్పుడు

అనన్తోదయం. అనన్త - ఆంతయులేని

ఉదయం - జననములు గలెను

అరవింద.....దృతే,

అరవిందలోచన-పుండరీకాక్షఁడైన భగవంతునియొక్క

మనఃకాంతా - మనస్సున కాష్టోదకారిణియైన

మహాలక్ష్మీదేవియొక్క

ప్రసాదాదృతే - అనుగ్రహమువలన తప్ప

సంసృత్యక్షరవైష్ణవాధ్వసు,

సంసృతి - సంసారమందుగాని

అక్షర - కైవల్యమందుగాని

వైష్ణవాధ్వసు - పరమపవమునందుగాని

నృణాం - చేతనులకు

శ్రేయః - శ్రేయస్సు

రక్తిచిత్ - ఒక్కప్పుడును

నసంభావ్యతే హి - కలుగుటలేదు కదా.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! నీయొక్క దయకు కారణమైన కటాక్షామృతలేశముచేత ఈశ్రీలోకములయందుండువారును రక్షింపఁబడుచున్నారు. నీకటాక్షములేని సమయమునందు నశించెదరు. మఱల వారు నీయొక్క కటాక్షమును పొందిన యెడల స్థితింపఁబడెదరు. ఈ యాత్మలకు ఈ భూలోకమునందు విశ్వేంద్రముల సమభవించుట యందును, శైవ్యము నందాత్మానుభవము చేయుటయందు పరమపదమునందు బ్రహ్మానుభవము చేయుటయందును, శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క పయలేనిచో ఒకప్పుడును వీరికి శ్రేయస్సు కలుగుటలేదుకదా.

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి భగవంతుని యొక్క స్వరూపముతోడను, దివ్యమంగళ విగ్రహము తోడను సదా కూడియున్నదనియును, భగవంతునివలెనే మోక్షప్రదురాలనియును జెప్పుచున్నారు.

శ్లో. శాన్తా నన్త మహా విభూతి పరమం

యద్బ్రహ్మ రూపం హారేః

మూర్తం బ్రహ్మ తతోపి త త్ప్రియశరం

రూపం య దత్యద్భుతం,

యాన్యన్యాని యథాసుఖం విహరతో

రూపాణి సర్వాణి తా

న్యాహు స్వైరనురూప రూప విభవైః

గాఢోపగూఢాని తే.

ర.

టీ, శాస్త్రానస్తమహావిభూతి
 శాస్త్ర - దోషరహితమైన
 అనస్త - లెక్కింపఁ శక్యముగాని
 మహావిభూతి - అధితైశ్వర్యముతోఁగూడుకున్నట్టియు
 పరమం - అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనట్టియు
 బ్రహ్మ - గొప్పమహిమగలిగినట్టియు
 హరేః - భగవంతునియొక్క
 రూపం - దివ్యాత్మస్వరూపము
 యత్ - ఏదిగలదో
 తేత్ ఆపి - ఆదివ్యాత్మస్వరూపముకంటెను
 ప్రియతరమ్ - మిగులప్రియమైనట్టియు
 మూర్తం - దివ్యమంగళవిగ్రహముతోఁగూడినట్టియు
 అత్యద్భుతం - మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరమైనట్టియు
 తత్ - ఆప్రసిద్ధినిబొందిన
 రూపం - పరవాసు దేవరూపమైనది
 యత్ - ఏదిగలదో
 యదానుభవం - సౌఖ్యముగ
 విహరతః - క్రిందించుచుండు (భగవంతునియొక్క)
 అన్యాని - ఇతరములైన
 రూపాణి - పూజావిభవాదులైన రూపములు
 యాని - ఏవికలదో
 తాని - ఆటి
 సర్వాణి - సమస్తములైన భగవద్రూపములు
 తే - నీయొక్క
 స్వైః - స్వతంత్రములైన
 అమరూప రూపవిభవైః
 ఆనురూప - తగినట్టి
 రూప - అవతారములయొక్క
 విభవైః - సంపదలచేత
 గాఢోపగూఢాని - గాఢ - దృఢమిగా

ఉపగూఢాని - చేర్పఁబడియున్నవానినిగా

అహుః - చెప్పుచున్నారు.

తా. క్షుత్ప్రిపాసాది ఏదోషములు లేనట్టియు
 దేశకాల స్వరూపములచేత లెక్కింప శక్యము
 కానట్టియు, అస్తములేనట్టియు, నిత్యవిభూతియని
 యును లీలావిభూతియనియును ద్వివిధవిభూతులు
 గలదియును, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనదియును,
 అన్నిటికంటె అధికమైనదియునునగు భగవం
 తునియొక్క దివ్యస్వరూపమునందును, రూపా
 దార్యాదిగుణములచేత ఆ దివ్యాత్మస్వరూపము
 కంటెను ధ్యానముచేయువారికి మిగుల ప్రియ
 మైనదిగను, చానిగి సేవించువారికిమిగులఆశ్చర్య
 మొందఁదగినదిగను; మఱియు తమ స్వేచ్ఛ
 ప్రకారము క్రీడాస్థముగాఁ గావింపఁబడియుండు
 స్యాహోవతారములనియు విభవావతారము
 లనియు, ఆర్యావతారములనియు పేరొందిన
 దివ్యావతార రూపములన్నిటి యందును;
 ఆయా రూపములకుఁ దగినట్లు నీయొక్క దివ్య
 రూపములు సదా యోగబాయక చేరియున్నవని
 శాస్త్రవేత్తలు చెప్పుచున్నారు.

భక్తులందఱు దీనిని అనుసంధించుచు పురుష
 కారభూతురాలైన శ్రీ లక్ష్మీదేవియొక్క వయకు
 పాతులగుమరుగాక.



పంచోపనిషత్సూయము

శ్రీమద్వారాభి



అనలు తస్యములు మూడు:- ౧. చిత్తు ౨. అచిత్తు ౩. ఈశ్వరుడు. ఇందు అచిత్తు తిర్తి మూడు విధములుగ యుండును.

౧. శుద్ధసత్త్వము.
౨. మిశ్రసత్త్వము.
౩. సత్త్వరూప్యము.

ఇందులో శుద్ధసత్త్వము నిత్యవిభూతిరూపమై విరజానదికి అనంత భగవత్ భాగవత్ రూపముగ సారముగ ఆరామ-గోపుర-ప్రాకార-మంటప తటాక-ప్రాసాదాది బహురూపేణ అగణితమై అప్రమేయమై నిత్యమై కల్యాణప్రదమై, ఆనంద జనకమై, సుఖావాసమై, శ్రేయోదాయకమై యుండును.

పరమపదమందలి భగవత్ భాగవత్ విగ్రహాదులన్నియు ఈ శుద్ధసత్త్వమయములే.

ఈ శుద్ధసత్త్వము కూడ అచిత్తుయొక్క అవాంతరభేదమే అయినను దానియొక్క హేయ రాహిత్యాది గుణవిశేషమును బట్టి అది అప్రా

కృతమని వ్యవహరించబడుచున్నది. వికారాస్పదమైన మూలప్రకృతియొక్క అవస్థ మొదలు తదనంతర అవస్థల బొందు అచిత్తు అంతయు మాత్రము ప్రకృతి అని వ్యవహరించబడుచున్నది.

గనుకనే నిత్యవిభూతిని, తదవాంతర నస్తు సముదాయమును అప్రాకృతమని నిర్ణయించిరి.

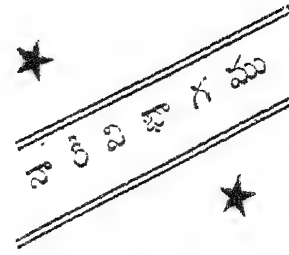
శ్రీపరమపదవాసుని దివ్యమంగళ విగ్రహము కూడ యిట్టి అప్రాకృతమైనదియే. దీనినే పంచోపనిషత్సూయమని యందురు.

ఈ శుద్ధసత్త్వమునకు అయిదు అదిష్ఠాన దేవతలు, తత్ప్రతిపాదకమైన ఉపనిషత్తులు ప్రధానమైనవి అయిదున్ను, అందు మూలభూతములైన ప్రధానబీజాక్షరములు అయిదున్ను గలవు.

ఇట్టి పంచోపనిషద్ప్రతిపాదకమై తదధిష్ఠాన దేవతాత్మకమై, తద్బీజాక్షర-సంఘతిత-మూలమై విలసిల్లు మూర్తియే పరమపదనాథుని భవ్యమైన దివ్యమూర్తి.

పంచోపనిషత్సూయ బీజములు పంచోపనిషత్సూయాధిష్ఠానస్వరూపములు స్థానములు

| | | |
|----------|-------------|-----------|
| (ఓం) షాం | పరమేష్ఠిః | శిరస్సుః. |
| యాం. | పురుషః | నాసాగ్రము |
| రాం. | విశ్వాత్మం. | హృదయము. |
| వాం. | నివృతాత్మా. | గుహ్యము. |
| లాం. | సర్వాత్మా. | పాదములు. |



★ మోక్షసాధనము ★

న. చ. ఆంధ్రాశమ్మగారు.

మోక్షమునకు హరిభక్తియొక్క సాధనము. మరీ సాధనమేదియలేదు. భక్తి యనగా మనో వాక్కాయకర్మలచే సర్వకాల-సర్వావస్థల యందును తైలధారవలె అవిచ్ఛిన్నముగా భగవానుని స్మరించుచుండుట. ఇది ఎట్లు కలుగును? భగవంతుని యందుమాత్రము శ్రీతియు, భగవదేతరముల యందు నైరాగ్యమున్ను యుంకిన కలుగును. మనకి మనశ్చిత్తంధ్రులమీదను, భర్త మీదను, మన సంతానముమీదను, ఇష్టమైన యనుభవముల మీదను ఎటుల శ్రీతి కలుగుచున్నది? అవి మనకు కావలసినవని నిర్ణయించుకొని వాటి యందుగల గుణములను చేర్చుచుండుట చేతనేకదా. అటులనే భగవంతునితో మనకుగల ననవిధసంబంధములను

శ్లో॥ పితా చ రక్షక శ్రేష్ఠీ ।

భ్రాతృయో రమావహి ।

తెలుగుకొని ఆయనను చేర్చుచు నిర్ణయించు

కొని తదేక భ్యానముతో అభ్యసించుట వలన భగవంతునియందు మనకు ప్రేమ కలుగగలదు.

మనము పర్వమునుజూచిన భయపడుదుము. విషమునుజూచిన అసహ్యపడుదుము. ఎందుచేత? అవి మనకుహాని కలిగించునవనియు, మనకనసరమైనవి కావనియు నిర్ణయించుకొని వానియందలి దోషములను ద్వేషించు చుండుట చేతనేకదా. ఇందువలన వీరిపై మనకు విరక్తి కలుగుచున్నది దానివలన వానిని విడిచిపెట్టుచున్నాము.

అనగా మనము ప్రేమించ దలచినవానియందు గుణమును మాత్రమే గ్రహించుచుండవలయును కనుక మనకు కావలసినది భగవంతుడు. గాన భగవంతునియందలి కల్యాణగుణములనే గ్రహించవలయును. అక్కరలేనివి భగవదేతరములు గాన వాని యందలి అల్పత్వ-అస్థిరత్వ-హానికరత్వ-స్వరూప విరుద్ధత్వాది దోషములనే గ్రహించవలయును.

భగవంతుడు తప్ప దోషములులేని పదార్థమేదియు ప్రపంచమున లేదు.

లోకములో భగవంతుని ద్వేషించు జనులు కూడ కొందరున్నారు. వారి ద్వేషమునకు కారణము భగవంతుని యందలి దోషములు కావు. దీనికి కారణము కేవలము వీని అజ్ఞానమే. మనముఖమందలి మాలిన్యము స్వచ్ఛమైన అద్దములో ప్రతిబింబించుట లేదా?

అయితే ఈభక్తిని ఎంతకాలము అభ్యసించిన ఫలవంతమగును. భక్తినిష్ఠకి పరిమితిలేదు. ఈ ఆత్మ ఈ శరీరమును విడుచుటవరకుగల కాలమే దీని పరిమితి. అది ఒక క్షణమే కావచ్చును, లేదా కొన్ని సంవత్సరములే కావచ్చును.

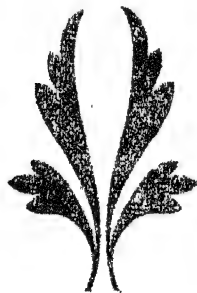
దానికొక ఉదాహరణ తెలిపెదను.

ఒకప్పుడు దేవతలకు దానవులకూ గొప్ప యుద్ధము జరిగెను. రాక్షసులు బలశాలులై యుండిరి. దేవతలకు ఓటమిస్థితి సంభవించెను. అప్పుడు భూలోకమున ఖట్వంగుడును రాజశ్రేష్ఠుడు రాజ్యమేలుచుండెను. అతనుకడుంగడు బలవంతుడు. మహాజ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నుడు. దూరిదర్శి. ఈతనిని దేవతలు సహాయముకోరిరి. పల్లెయని ఇతను వెళ్ళి రాక్షసుల ఓడించెను.

దేవతలు విజయులైరి. సంతోషులైన దేవతలు ఖట్వంగుని తమవల్ల ఏదైన వరమడుగు నునిరి. జ్ఞానియైన ఖట్వంగుడు తన కంకసు ఎంత ఆయుర్దాయము కలదో తెలుపమనెను. దేవత లాలోచించి లెఖకట్టి ఇంకరెండు ఘడియలు మాత్రమే అతని కాయుఃపరిమితి కలదని తెలిపిరి.

తెలివిగల ఖట్వంగుడు తన ఆయుష్షును తెలుసుకొని చాల సంతోషించెను. రివ్వుమని భూలోకమునకు దిగెను. తన పుత్ర-మిత్ర-కళత్రధన-ధాన్య-వశు-అన్నాది సమస్తమును సవాసగ్న విడిచిబుచ్చెను. మహావైరాగ్య సంపన్నుడై ఏకాంతస్థానమున ఏకాగ్రచిత్తుడై భగవంతుని ఆకొద్దిసేపు పరమప్రీతితో ధ్యానించెను. ఇతని భక్తికి మెచ్చిన భగవంతుడు వెంటనే యితనికి మోక్షమిచ్చెను.

నిశ్చలమైన భక్తియే భగవంతునికి కావలసినది. అంతే కాని దాని కాలపరిమితితో గాని లేక వీని వర్ణ-ఆశ్రమ-వయో-అంగాదులతో గాని భగవంతునికి పనిలేదు. గాన మనము కూడ యితర విషయవైరాగ్యచిత్తులమై భగవంతుని ప్రేమించి, ధ్యానించి తరించ ప్రయత్నింతుము గాక.



శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
శుక్ర వారోత్సవములు

అర్చనా మూర్తు.

విజయవాడ

| | |
|----------|--|
| 18-10-50 | కోనాల సుబ్బిరెడ్డి భార్య ఆదెమ్మగారు. |
| 20-10-50 | సబ్బిళ్ల గొల్లారెడ్డి భార్య పీరమ్మగారు. |
| 27-10-50 | సత్తి సూరయ్య భార్య సూరమ్మగారు. |
| 3-11-50 | లంక వీరాజు భార్య రవణమ్మ గారు |

మైలవరము

| | |
|---|--------------------------------------|
| 18-8-50 | మైలవరపు శ్రీవేంకటేశ్వర దేవాలయములో |
| 25-8-50 | " |
| 1-9-50 | " |
| 8-9-50 | " |
| కస్తూరి మహిళాచేవికన్య 1-0-0 నిధి ఇచ్చెను. | |

మదరాసు

మదరాసు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమతి పువ్వాక మంగమ్మగారిచే
నరదా ముత్తయప్పన్ వీధిలోని సుధానిధిలో
ఈ నెలలోని శుక్రవారోత్సవము లన్నియు
జరుపబడినవి. తిరునెడల దాండగం కాలక్షేపము
జరుగుచున్నది.

వచ్చిన నిధి

| | | |
|---------|--------------------|--------|
| 4-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-8-0 |
| 11-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-10-0 |
| 18-8-50 | పి. నాథనాయకమ్మగారు | 2-0-0 |
| 25-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-9-0 |
| 1-9-50 | సన్నిధిలో | 1-0-0 |
| 8-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-2-0 |
| 15-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-13-6 |
| 22-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-8-0 |
| 29-9-50 | కె. ధనమ్మ | 2-3-6 |

విశాఖపట్టణము

| | | |
|----------|----------------------|-------|
| 4-8-50 | భక్తురాలు. | 0-4-0 |
| 11-8-50 | పి. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-4-0 |
| 18-8-50 | రా. రామయ్యమ్మగారు | 0-4-0 |
| 25-8-50 | వా. ఆంజ్ఞాళ్లు. | 0-4-0 |
| 29-9-50 | తానకి నాగామణి. | 0-8-0 |
| 6-10-50 | క. లక్ష్మీనరసమ్మగారు | 0-8-0 |
| 13-10-50 | కొత్త అచ్చుతాంబగారు | 0-8-0 |
| 20-10-50 | పి. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-8-0 |

బందరు.

బందరులోని శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమరింగంటి సీతమ్మగారిచే ఈనెల

లోని శుక్రవారోత్సవము లన్నియు గొడుగుపేట
లోని శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారి కోవిలలో
జరుపబడినవి.

ఏ కా ద శి ఉ త్స వ ము లు

వి శా ఖ ప ట్టణ ము

కో రు కొం ద.

కోరుకొండలోని శ్రీయతిరాజసేవామహిళా
సమితికార్యదర్శి శ్రీమతి మరింగంకి రంగనా
యకమ్మగారిచే వారిస్వచ్ఛహమున ఈనెల శుక్ర
వారోత్సవములన్నియు జరుపబడినవి.

9-8-50 భక్తురాలు. 0 4 0

24-9-50 దా. సుబ్బారావు. 0 4 0

3 9 50 దా. మధుసూధన్ 0 4 0

22-9-50 రా. వెంకటరావులు 0 4 0

నాయుడుగారు. 0 4 0

అ ర్త మూ రు

అర్తమూరులోని శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా
సమితి కార్యదర్శి శ్రీమతి తాడి గంగమ్మ,
మహాలక్ష్మమ్మ వగైరాలచే వివిధప్రాంతము
లందు ఈనెల శుక్రవారోత్సవము లన్నియు
జరుపబడినవి.

అ ర్త మూ రు

22-10-50 కీ. శే. కొవ్వూరి సత్తిరెడ్డి భార్య
మమలక్ష్మమ్మగారివేర జరిపినారు.

వి శా ఖ ప ట్టణ ము

విశాఖపట్టణ శ్రీయతిరాజ సేవామహిళా
సమితివారు శ్రీమతి గొరి ఆండాళమ్మ, రాము
గిడు గామాయమ్మ మున్నగువారిచే ఈనెల
శుక్రవారోత్సవములన్నియు బాగుగా జరుప
బడినవి.



ఓం తత్ సత్.

శ్రీ కృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ గీతా సందేశ మహోత్సవము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము - మదరాసు, శాఖ

కార్యాలయము:— 147, ఆంజ్ఞాపిఠ్ఠివీధి, మదరాసు 1.

—: ఆహ్వాన పత్రిక :—

ప్రపంచమున అనేకానేక మతము లున్నవి. ప్రతి మతమునకు ఆ మత తత్వమును తెలుపు గ్రంథము చిన్నదో పెద్దదో ఒకటి తప్పక యున్నది. ఆ గ్రంథమందలి విధులను చక్కగా తెలుసుకొని వాని ననుసరించుట ఆ మతానుయాయుల కందరకు విధియైయున్నది. అటుల చేసిననాడే వాడు ఆమతస్థుడన చెల్లును.

కైస్తవ మతస్థులు బైబిలును చదువుదురు. మహమ్మదీయులు ఖురానును పఠింతురు. హిందువుడు హిందూమత గ్రంథములను చదువని యెడల, దాని యందలి విషయముల తెలుసుకొనని యెడల, తెలుసుకున్న నర్హియముల ఆచరించజాలని యెడల హిందువు డెటుల యగును? కేవలము హిందూ శబ్ద వాచ్యులమైనంత మాత్రమున హిందూత్వము మనకెట్లు సిద్ధించును.

హిందూమత గ్రంథమేది? వేదము, శ్రీమన్నారాయణుండు స్వయముగా శ్రీకృష్ణుడై అవతరించి సనాతనమగు ఆ వేదమందలి విషయములనే సర్వజన సుభోదకమగునటుల చక్కగా వెల్లిడించెను. దానికే భగవద్గీత యని పేరు. దీని ననుసరించియే పూజ్యుడగు వ్యాసుమహర్షి తిరిగి వేదముల యందలి సంశయ ఘట్టములవ్యక్తపరచుటకై బ్రహ్మసూత్రములను రచించెను. మరియు ఈ విషయముల ఉదాహరణ పూర్వకముగ వ్యక్తపరచుటకై ఇతిహాస పురాణముల వ్రాసెను.

అందుచే హిందూమత సిద్ధాంత సారములు పండిత పామరులకును; శ్రీ పురుషులకును; బాల వృద్ధులకును; అతిసులభముగ, అతిస్పష్టముగ, అతిసుభోదకముగ, అనతికాలములో తెలుపు, బోధించు, ఉపదేశించు, ఆదేశించు, గ్రంథరాజము; పరమకారుణికుడగు భగవంతునిచే చేతనోజ్జీవనార్థమై స్వయముగ ఉపదేశించబడిన గ్రంథరాజము;

ఆసేతు - శీతాచల పర్యంతము భారతావని యందే గాక బుద్ధివికాసతగల ప్రతి మానవుని ఆకర్షించి ఆత్మోత్తరక - సులభోపాయమును వెల్లిడించు గ్రంథశ్రేష్ఠము;

జీవుని జీవితమందలి ప్రతి సమస్యకున్న, ప్రతి సంశయమునకున్న, ప్రతి ప్రశ్నకున్న, ప్రతి జిజ్ఞాసకున్న, తిరుగులేని సిద్ధాంతరూప - సమాధాన మొసంగు నిఘంటురూప గ్రంథరత్నము;

తాకిక - ఆతాకికముల; శరీర - ఆత్మల; జీవ - పరమాత్మల సమస్యల నన్నింటిని చక్కగా సమన్వయపరచి చేతనోజ్జీవన రాచబాటను విశదపరచు గ్రంథరాజము;

ప్రపంచము యొక్క సృష్టి - స్థితి - లయ - మోక్షము మున్నగు రహస్యముల నన్నింటిని విస్తృతముగ విశదపరచి వెల్లడించు గ్రంథరాజము భగవద్గీత,

మానవుని అదృష్టగీత భగవద్గీత.

శ్లో, గీతా సుగీతా కర్తవ్యా కి మన్వై శ్శాస్త్రసంగ్రహైః ।

యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖపద్మా ద్వినిస్సృతా. ॥

భారతా - మృత - సర్వస్వం విష్ణో ర్వక్త్రా ద్వినిస్సృతం ।

గీతా - గంగోదకం పీత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే. ॥

ఇట్టి మహానిధిని కలిగియుండియు, మనము ఈ నాడు ఆధ్యాత్మికముగా నిర్వీర్యులమై యున్నామన్నచో, మతాంతరముల స్వీకరణలు జరుగుచున్నవనినచో; మతము యొక్క నిజమైన కట్టుబాట్లు శిథిలములై-భిన్న భిన్నములై పోవుచున్నవనినచో; ఆధ్యాత్మికముగ మానవజాతి ఆధోగతిని పొందుచున్నదనినచో; నాస్తికవాదము నలుగడల నలముకొనుచున్నదనినచో, కారణమేమి? ఈ భగవద్గీతా మహానిధిని మనముపయోగించు కొనలేక పోవుటయే.

ఈ మహానిధిని మనము ఆచరణలో యుంచుకొనలేక పోవుటచేతనే కదా దేశములో కరువులు, కాటకములు - ఈలివాధలు, తిష్ఠవేసి మనలను తినివేయుచున్నవి. ఈ మహానిధిని గూర్చిన ప్రచారము లేకపోవుట చేతనే కదా మానవు నందలి దేవత్వము - మటుమాయమై, మానవత్వము మాసిపోయి, రాక్షసత్వము తాండవించుచు పరహింస, వంచన, అవినీతి, దురాశ, అకాంతి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్నవి.

సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వసముడు, సర్వమంగళ ప్రదుడు అగు సర్వేశ్వరునితో గల సన్నిహిత సంబంధమును అనుభవ పూర్వకముగ తెలుసుకొని తెలిసినట్లు మహాత్ముల-ఋషిపుంగవుల - మునీశ్వరుల - ఆశ్వాసుల పరంపరకు చెందినవారము గదా మనము.

అట్టి మనము నేడు దేహాత్మాభిమానులమై, ఆభాస - శుష్క - మెట్ట - ఆచారణశూన్య - అర్థరహిత - అడంబరసహిత వ్యర్థ వేదాంతులమై, ఆత్మజ్ఞాన శూన్యులమై అధీరులమై యున్నాము.

ఇట్టి మన దుస్థితి, దురవస్థ, దుర్బలి, దుర్మార్గము, దురాలోచన పోవలెనన్నచో; పవిత్రత-త్యాగము-సేవానిరతి - సర్వసమత్వము - సచ్ఛీలము - సమున్నతి - స్వాధ్యరూపిత్యము కలుగవలెనన్నచో 'వ్యక్తి-మతము-ధర్మము - నీతి - సంఘము - దేశము - జాతి - ప్రపంచము' - అభ్యున్నతిని పొందవలె నన్నచో భగవద్గీత ఒక్కటే మనకు శరణ్యము.

శ్లో. గీతాశాస్త్ర మిదం పుణ్యం, యఃపఠేత్ ప్రయతః పుమాన్ ।

విష్ణోః పద మవాప్నోతి, భయ - శోకాది - వర్జిత : ॥

“భగవద్గీతాపఠనము - భగవద్గీతావిచారము - భగవద్గీతాన్వయము - భగవద్గీతోక్తాచరణము

భగవద్గీతాప్రచారము ఇవియే మనకర్తవ్యములు,

అస్తికాగ్రేసరులారా! భగవద్భక్తులారా!

దేశాభ్యుదయకరమైన ఈ పవిత్రభావముల, ఈ పవిత్ర ఆశయముల, ఈ పవిత్ర లక్ష్యముల నెరవేర్చుటకై భగవద్గీతాప్రచార ప్రభోదముల గావించుటకై శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘముచే మదరాసు పట్టణమున స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర కార్తీక బ 2 మీ. శనివారము (వృద్ధికమాసము 17.) అనగా ది 2-12-1950 తేది ఉదయము నుండి వరుసగా పదునెనిమిది దినములు అనగా ది 19-12-1950 తేది సాయము వరకు శ్రీ భగవద్గీతా సందేశ మహోత్సవము జరుప నిశ్చయింపబడినది.

ది 1-12-1950 తేది శుక్రవారము సాయంకాలమున అంకురార్పణము; ది 20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయమున అవభ్యుదోత్సవము జరుగును.

—: కార్యక్రమము :—

ది 1-12-1950 శుక్రవారము సాయంకాలముల తిరువళ్ళికేణిలోని శ్రీ గీతాచార్య-పార్థసారథి స్వామి వారి కోవిలనుండి ఊరేగింపుతో బయలుదేరి శ్రీ ఉప్పటూరి ఆళ్వారు శ్రేష్ఠి చారిటీ వారి రామానుజకూటమునకు (48, గోవిందప్పనాయకన్ వీధి, మదరాసు 1.) వచ్చి అచ్చట పారాయణ మంటప ప్రవేశమహోత్సవము, అంకురార్పణము;

ది 2-12-50. శనివారము మొదలు ప్రతిదినము ఉదయము 5. 0. గం. కు తిరువారాదనాది కములున్న; గం. 6-30 నుండి గం. 7-30 వరకు తిరువీద్యుత్సవమున్నగం. 7-30 నుండి గం. 8-0 వరకు అందరుకలసి రోజునకు ఒక్కొక్క అధ్యాయము చొప్పున సమిప్తి పారాయణమున్న; గం. 8-0 నుండి గం. 8-15 వరకు కృష్ణనామజపము (సమిప్తి) గం. 8-15 నుండి 10-30 వరకు దీక్షితులగు పండితులచే శ్రీ భగవద్గీతయంతయు పూర్తిగా పారాయణమున్న; అదేసమయమున ఉపన్యాసమంటపమున ఆరోజున సమిప్తిగ పారాయణజేసిన అధ్యాయముయొక్క ఆర్థవిశేషముల అవకాశమున్న వివిధభాషలలోను ఉపన్యసించబడుచుండుటయున్న, మధ్యాహ్నము గం. 2-0 లగాయతు గం. 5-0 వరకు సుప్రసిద్ధ పండితప్రవరులచే ఆ దినమున సమిప్తిపారాయణచేయబడిన అధ్యాయముపై విశేషార్థవిమర్శన ఉపన్యాసపూర్వకముగా ప్రచారకులకు శిక్షణ నిచ్చుటయున్న; సాయంత్రము గం. 5-30 లగాయతు గం. 8-30 వరకు భగవద్గీతపై వివిధ విషయముల గూర్చి ఉపన్యాసము లిచ్చుటయున్న, రాత్రి గం. 8-30 నుండి 10 గం. వరకు హిందీభాషలో ఏకాంబరేశ్వర అగ్రహారపు గుంటకు వెనుకప్రక్కను ఉపన్యాసములు భగవద్గీతపై నొసంగబడును.

2 20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయము గం. 8-0 కు జార్జిటవునుసముద్రతీరమున అవభ్యుదోత్సవమున్న జరుగును.

ఈ కార్యక్రమముతోపాటుగ ఈ పదునెనిమిది దినములు, అవకాశమున్నన్ని భారతదేశమందును ఖండంతరములయందును గల శ్రీ భగవద్గీతయొక్క ముద్రితాముద్రిత గ్రంథరాజముల దీనికి సంబంధించిన వాఙ్మయ ప్రదర్శనమున్న జరుపబడును.

మరియు శ్రీ భగవద్గీతమూలము అర్థము - వ్యాఖ్యానములు - విమర్శనలు - ఉపన్యాసములయందు పరిక్షుల నేర్పరచి అందు తీర్ణులైన వారలకు బహుమతులును బిరుదములున్న యివ్వబడును.

నీలునుబట్టి “గీతామందిరమును” స్థాపించు ప్రయత్నము చేయబడును.

ఈ పవిత్రమహోత్సవమున తాము పాల్గొనియు, దీని ఆహ్వానసంఘమున తాము సభ్యులుగ
నియోజితరులచేర్పించియు, తమకందుబాటులోగల శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును ప్రదర్శనమునకిచ్చియు,
ఇంకను తమకుచితమనితోచిన విధముగ సహాయముజేసి ఈ మహోత్సవమును వైభవోపేతముగానడిపించ వలసి
ననిగ ప్రార్థించుచున్నాము.

(తాము ప్రదర్శనముకిచ్చు శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును తిరిగి ప్రదర్శనాంతరమున తమకు అతిజాగ్రత్తగా వప్ప
గించగలము.)

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘ
శ్రీ భగవద్గీతా మహోత్సవాహ్వానసంఘము,

అధ్యక్షులు

రావుబహదూర్

మద్రాసుశాఖ అధ్యక్షులు
మట్టుపల్లి రంగనాదయ్య.

శ్రీమాన్ వేమూరి రంగనాథశ్రేష్ఠి.
(తిరువల్లిక్కేని శ్రీపార్థసారథి స్వామివారి దేవాలయ
దర్శకర్తలు)

కేంద్రకార్యదర్శులు

1. తెం. క. గోపాలాచార్యులు.
2. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

కార్యదర్శులు

కేశవలాల్ తర్వాడి బి. ఎ. బి. ఎల్
కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య.

కోశాధిపతి

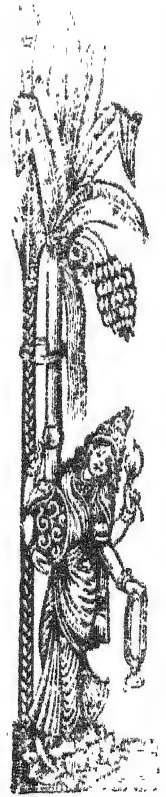
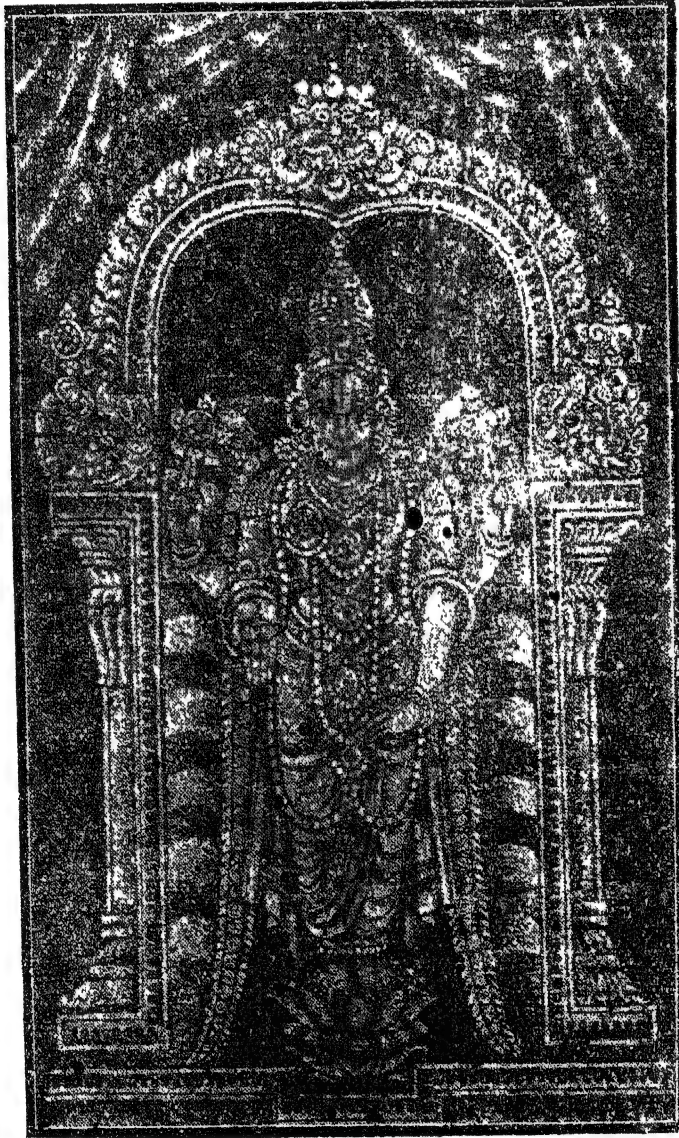
కోంజేటి! సుబ్రాయులు శ్రేష్ఠి.

ఆహ్వానసంఘ సభ్యత్వము.

| | | | | | | |
|----------------|---------------|----|------|---------|------------|----------------|
| మహారాజపోషకులు. | రూ. 1118-0-0. | లు | గాని | అంతకంటె | అధికముగాని | సమర్పించువారు. |
| రాజపోషకులు. | 518-0-0. | | " | " | " | |
| పోషకులు. | 218-0-0. | | " | " | " | |
| సహాయకులు. | 118-0-0. | | " | " | " | |
| సభ్యులు. | 58-0-0. | | " | " | " | |
| అభిమానులు. | 25-0-0. | | " | " | " | |
| చందాదారులు. | 18-0-0. | | " | " | " | |

శ్రీ
100

నివేదన



శ్రీమతే రామానుజాయనమః



భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - కార్తికము

సంచిక ౪

విశిష్టాద్వైతము

"శ్రీమన్నారాయణ"

సహకారి కారణమనియు; సృష్ట్యద్యనుగుణా సంకల్పాదుల శాశ్వేయ్యుడైన పరమాత్మయే నిమిత్తకారణనియు; సగుణసృతులన్నియు భగవంతునియొక్క వాస్తవిక అనంత కణ్యాణగుణములను తెలుపునవనియు; నిర్గుణ సృతులన్నియు భగవంతుని యందు ఎట్టి సోయగుణము లేవని తెలుపుచున్నవనియు;

అభేదమును తెలుపు సృతులన్నియు 'అత్మభూతుడైన పరమాత్మను విశిషి చిత్తు అచిత్తులు భిన్నములై యుండజాలవు. ఆయనకు శరీరములై అవృథా సిద్ధి సంబంధముచే ఆయనలో కలిసి అభిన్నములై య్యే యుండునవి గాని స్వతంత్రమైన భేదములేనివి. అని తెలుపుచున్నవనియు; భేదమును తెలుపు సృతులన్నియు చిగ చిత్తులు పరమాత్మతో కలసి యున్నను నిత్యత్వ అని త్యత్వ; పరిణామత్వ-అపరిణామత్వ; అల్పత్వ-మహత్వత్వాది చేతనత్వ. అచేతనత్వాది స్వభావ-స్వరూపములలో చిత్తు. అచిత్తు-ఈశ్వరులు భిన్నులు, అని తెలుపుచున్నవనియు; వాచ్యత్వాదుల నిషేధించు సృతులన్నియు; పరమాత్మ దేశతః-కాలతః వస్తుతః పరిచ్ఛేదించ వీలులేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిలేదను సృతులన్నియు, పరమాత్ముడు మనవలె కర్మ కృతమైన ఉత్పత్తి లేనివాడని తెలుపుచున్నవనియు; పరమాత్మకు ఉత్పత్తిని తెలుపు సృతులన్నియు, పరమాత్ముడు స్వాశ్రిత సాధుజన సంరక్షణార్థమై తన సంకల్పముచేతనే స్వేచ్ఛగ ఎత్తిన అవతారపితృషములు కలవాడని తెలుపుచున్నవనియు; జీవుల పరస్పరైక్యమును తెలుపు సృతు

లన్నియు 'జీవులందరు జ్ఞానమును ఆకారముచే ఏకరూపులై యుందురని ప్రకారై క్యమును తెలుపుచున్నవనియు; జీవుల పరస్పర భేదమును తెలుపు శ్రుతులనియు, 'జీవులు తమ తమ కర్మానుగుణమైన స్వరూపస్వభావఅనుభవములలో భిన్నులై యుందురని, తెలుపుచున్నవనియు; పరబ్రహ్మ అద్వితీయుడను తెలుపు శ్రుతులనియు; సరస్వతీ చిత్తులచిత్తులను శరీరముగా కలిగి యుండుటచే స్వ జాతీయమైన మనియొకటి యేదియు లేనివాడు; అని తెలుపుచున్నవనియు;

ఈవిధముగా శరీరములైన చిత్తు అచిత్తులకును, శరీరములైన ఈశ్వరునికి భేదమును అంగీకరించుట వలన, బంధ-మోక్షవ్యవస్థయు, ఉపదేశాదులున్ను, తత్వజ్ఞాన్యవస్థయు చక్కగా కుదురును. గాన ఇట్టివాటిని తెలుపు శ్రుతివాక్యముల కన్నియు ఈవిధముగానే అర్థమును తెలుసుకొనవలెననియు;

చేతనుని యొక్క మొట్టమొదటి ప్రవృత్తి సర్వేశ్వరునియొక్క స్వీయస్వతంత్రానుసారముగ చేతనుని యొక్కపూర్వకృత కర్మానుసారము జరుగును. గాన విది-విషేధముల తెలుపు శాస్త్రము నిర్దేశకము కాదు అనియు;

సర్వేశ్వరుడు నిర్వికారుడు యను అర్థమును తెలుపు శ్రుతులు, ఆయన నిత్యమైన కల్యాణగుణములకు ఆశ్రయింపబడి, చేతనులు జేసిన యాగ-ఉపాసనాదులచే ప్రీతుడగుచు వారల యభిప్రాయముల దీర్చు పరమకారుణికుడగుట ప్రమాణసిద్ధమగుటవలన, ఆయన యందు కర్మజన్యమైన హేయవికారములేవియు లేవు అని తెలుపుచున్నవనియు;

సర్వేశ్వరుడు తానే సంకల్పించుకొని తదనుసారముగ ప్రపంచరూపముగా అనేకపదార్థముగా నాయెను. అని శ్రుతులు తెలుపుచుండుటచే, "వికారము లనునవి అపురుషార్థములుగాన అవి సర్వేశ్వరుని యందు లేవు" అని తెలుపు శ్రుతులకు సాక్షాత్తు సంబంధేన సర్వేశ్వరుని యందెట్టి వికారములులేనని తాత్పర్య మనియు;

చేతనుడు చేసిన పుణ్యకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి ప్రీతికలుగును. దాని వలన స్వర్గాది పుణ్యలోకాను భవము కలుగును, చేతనుడు చేసిన పాపకార్యముల వలన సర్వేశ్వరునికి అయిష్టత కోపము కలుగును, దానివలన నరకాది పాపలోకానుభవము కలుగును, గాన యిట్టి భగవన్నిగ్రహణగ్రహముల కంటె స్వర్గనరకాదులకు వేరే 'ఆపూర్వమ' ను కారణము లేదనియు;

ఇంద్రాదిదేవతలు ఆయకల్పాంతమున నశించినప్పటికిన్ని ఆయా ఇంద్రాదులకు అంత్యర్యామిగాయుండు పరమాత్మ ఎప్పటికిన్ని నిత్యుడై స్థాయిగా యుండును గాన అయనచే ఈ చేతనులు జేసిన కర్మలకు ఫలము కలుగుటలో హానిలేదనియు;

ఫలదాత సాక్షాత్తు సర్వేశ్వరుడే అయినను ఇంద్రాదులయొక్క అనుగ్రహములు అవాంతర

కారణములు కావున ఇంద్రాద్వారాధనములు వ్యర్థములుకావు, మరియు మనుష్యాదులచే సర్వేశ్వరుడు ఇంద్రాద్వారా ఆరాధించబడుచు గాన మనుష్యాదులు ఇంద్రాదుల సాక్షాత్తు ఆరాధించుటలోగాని ఎట్టివిరోధము లేదనియు;

చేతనుడు మొట్టమొదట దుష్కర్మలయందు ప్రవృత్తిండుటలో, సర్వస్వతంత్రుడును, లీలానానుభవకాంతయు నిష్లేస్తుడును అయిన సర్వేశ్వరుడు ఈచేతనుని అటంకపరచుండుగ జూచుచుండుటగాని, అనుమతించుటగాని ఎట్టిదోషావహము గాదనియు;

ఈవిధముగా శ్రుతులలోని అన్నివాక్యములకు శ్రీరామానుజులవారు ఎట్టివిరోధము తేకుండుగ చక్కగ సమన్వయపరచి అర్థమును తెలిపిరి.

శిష్యుడు:- పరమాత్మునికి అట్టి స్వాతంత్ర్యము వహించుట దోషముకాదా?

గురువు:- గాయనా! పరమాత్మునియొక్క నిరంకుశ స్వాతంత్ర్యము గుణముగాని దోషమంతమాత్రమును గాదు. ఏలనన సర్వేశ్వరుడు జీవునికి జ్ఞానమున్ను, దానినుపయోగించుకొని నడుచుకొనుటకు శరీరమున్ను, ఇంద్రియములను, విషయములను, మంచి చెడ్డల తెలిసికొనుటకు శాస్త్రములను, వాటిని విశదీకరించుటకు ఆచార్యులను, మధ్య మధ్య తానే అవతారములెత్తి తన ఉపదేశానుష్ఠానములను అనుగ్రహించియున్నాడు. గాన మధ్య మధ్యగ ప్రతివాని నిత్యకృత్యములలోను ఆయన కలుగజేసుకొనడు. ఎవడు ఏది చేయునో వానికి తదనుగుణ ఫలితమును అనుభవింపజేయుచుండును.

జీవునికిచ్చిన కించితస్వాతంత్ర్యమును వీడు తన దుర్బుద్ధిచే పాడుచేసుకొనిన అది భగవంతుని దోషమగునా? దోషముకాదు సరికదా ప్రత్యుత గుణమేయగునుగదా.

శిష్యుడు:- భగవంతునియందు దయాదిగుణములున్నవికాదా. వాని వుపయోగమేమి?

గురువు:- చేతనుడు తనయొక్కయు సర్వేశ్వరునియొక్కయు స్వరూపమును తెలుసుకొనిన వాడై, తన ప్రాతికూల్యముమాని, భగవంతునే ఆశ్రయించి, ప్రపత్తి చేయువానిని భగవంతుడు తనదయకు ప్రాప్తునిగ జేయును. గాన ఆయనయందలి దయాదిగుణములు వ్యర్థములుకావు.

శిష్యుడు:- సంసారనివృత్తి దేనివలన కలుగును?

గురువు:- అనాదియైన కర్మయొక్క ప్రవాహమువలన ప్రకృతి సంబంధముకలుగును. ఇదియే సంసారబంధమనబడును. ఇది సత్యమైనది. భగవంతుని ఉపాసించుటవలన ఆయన అనుగ్రహము కలుగును. ఆ అనుగ్రహమువలన ఈ సంసారబంధము నశించును.

శిష్యుడు:- బందమోక్ష వ్యవధి ఎటుల?

గురువు:- చేతనులు పరస్పరము భిన్నులు. కర్మలంపటుడు సంసారబంధమున చిక్కుకొనును.

భగవదుపాసనచే భగవదనుగ్రహ పాత్రుడు మోక్షమును జెందును. గాన బందమోక్షవ్యవస్థ చక్కగా కుదురును.

శిష్యుడు :- వేదమున రెండుభాగములేల యున్నవి? అందేది ప్రమాణము?

గురువు :- వేదమున పూర్వభాగము సర్వేస్వరునియొక్క ఆరాధన భూతమైన కర్మలయొక్క స్వరూపమును ప్రతిపాదించుచున్నది. ఉత్తరభాగము ఆరాధ్యుడైన సర్వేస్వరుని ప్రతిపాదించుచున్నది. గాన మొత్తమురెండు భాగములు కూడ ప్రమాణసిద్ధములే.

శిష్యుడు :- ఈ వేదమునుగూర్చిన మీమాంసా శాస్త్రములెన్ని? వాని వినరములెన్ని?

గురువు :- కేవల కర్మను గురించిన వివరముల తెలుపునది కర్మ మీమాంస. ఇది కేవల కర్మల స్వరూపమును తదనుష్ఠాన వివరములను తెలుపును.

కర్మలచే ఆరాధించబడు దేవతాంతరముల గురించిన వినరముల తెలుపునది దేవతా మీమాంస. ఇది ఆయా కర్మలచే సామ్రాత్తు ఆరాధించబడు దేవతాంతముల స్వరూప విశేష ఫలితాదుల తెలుపును. ఫలప్రదాత యగు పరమాత్మను గురించిన వివరముల తెలుపునది బ్రహ్మమీమాంస. ఇది దేవతాకాష్టాభూతుడైన పరమపురుషుని గురించిన వివరములనన్నింటిని తెలుపును. గాన ఈమూడు కూడ ప్రమాణములే.

వీటినిన్నింటిని ప్రమాణములుగ తీసుకొని అన్నింటిని సమన్వయపరచి దేనిని విడిచిపెట్ట కుండగను, దేనికి విరుద్ధములేకుండగను చక్కగ సమన్వయపరచి భగవద్రామానుజులు తమసిద్ధాంతమును వ్యాపింపజేసిరి.

శిష్యుడు :- శ్రీరామానుజులవారు తమసిద్ధాంత నిర్ణయమున ఇంకను ఎవరెవరిని గురువులుగ స్వీకరించిరి?

గురువు :- శ్రీరామానుజులవారు ముఖ్యముగ శ్రీయామునాచార్యులవారిని ఆచార్యులుగ గాని వారితో వీరికి సామ్రాత్తు సాన్నిధ్యము తటస్థించకపోవుటచే వారి యాజ్ఞానుసారముగ వారి శిష్యులను అనుదుగురిని ఆశ్రయించి వారిద్వారా శ్రీయామునాచార్యులవారి ఉపదేశముల గ్రహించిరి.

శిష్యుడు :- ఆ పంచాచార్యులు ఎవరు?

గురువు :- 1. పెరియనంబి, 2. పెరియతిరుమలనంబి, 3. తిరుకొట్టియూరునంబి, 4. తిరుకచ్చియంబి 5. మారనేరినంబి, అనువారై గురురు.

శిష్యుడు :- వీరి జైత్రయాత్ర విశేషములేవి?

గురువు :- మీరు ఆసేతు శీతాచలము వరకు రెండుపర్యాయములు జైత్రయాత్ర చేసినటుల యున్నది.

జైత్రయాత్రలో ప్రధానవిశేషము-మీరు కాశ్మీరు వెళ్ళినప్పుడు అచ్చటి శారదాతీర్థమందలి పండిత ప్రకాండులందరి ఎదుట తాము బ్రహ్మసూత్రములకు రచించిన శ్రీభాష్యమును ఉపన్యసించగా దానియందలి యదార్థసమన్వయ సిద్ధాంతమునకు అచ్చటి పండితులందరు ఏకగ్రీవముగ అంగీకరించి ముగ్ధులైరి. శారదాదేవి ప్రత్యక్షమై అపుడు మీరికి “శ్రీభాష్యకారులు” అని బిరుదును ప్రసాదించెను. మీరు తాము స్వయముగ వ్రాసిన శ్రీభాష్యకోశమును ఆ శారదాతీర్థమునకు కానుకగ సమర్పించితనియు, యిప్పటికిన్ని ఆ శ్రీకోశమచ్చట విరాజిల్లుచున్నదనియు తెలిపెదరు. మరియు మీరు అచ్చటచ్చట ప్రధాన స్థలములయందు మఠముల నేర్పరచిరి. మరియు జీర్ణమైన అనేక దేవాలయముల నుద్ధరించి తిగి వానిని సక్రమ నిర్వహణమనకై కొంతమంది జీయంగార్లను సన్యాసాశ్రయమస్థలను ఏర్పాటుచేసిరి.

అందులో తిరుపతి, తిరునారాయణపురము, శ్రీరంగము, శ్రీవిల్లిభుక్తురు మున్నగునవి ముఖ్యములు.

శిష్యుడు :- మీరు రచించిన వాగ్మయమేమి?

గురువు :- మీరు స్మృత్యర్థమును విశదీకరించు వేదార్థసంగ్రహము; సూత్రార్థమును స్పష్టీకరించు శ్రీభాష్యము, వేదాంతసారము, వేదాంతదీపము అనువాటిని; స్మృత్యర్థమును స్థిరపరచు శ్రీగీతాభాష్యమును; పురుషార్థస్వరూపమును తెలుపు శ్రీరంగ గద్య; ఫలస్వరూపమును ప్రతిపాదించు శ్రీవైకుంఠ గద్య; ఉపాయస్వరూపమును ఉపదేశించు శ్రీశరణాగతి గద్య. నిత్యానుష్ఠానమును నిర్మించు నిత్యగ్రంథము అను తొమ్మిది గ్రంథములను రచించిరి.

ఈనవరత్నములు అమూల్యములు. అసమానములు. ముముక్షుజనులకున్నట్టే ప్రకాశకములున్ను.

శిష్యుడు :- మీరు తమ తదనంత ఏర్పాటులేమి జేసిరి?

గురువు :- మతప్రచారమునకు సర్వసంగపరిత్యాగులేగాని పనిచేయజాలరు. అందుచే సామాన్యముగ సన్యాసులుమాత్రమే ఆందులకు తగియుంటారు. గాన జాగ్రత్తమతవ్యాప్తిలో అందరు సన్యాసులుగటయు, వారి ప్రవర్తనాదికములు రానురాను సంఘశ్రేయోనిరోధకములై సంఘ విచ్ఛిత్తికిన్ని, మతముయొక్క పునాదుల నాశనమునకు దారితీయుటచేతను, మరియు శ్రీవిశిష్టాద్వైతములో భక్తియే ముక్తికి కారణమగుటచేతను, తత్ప్రచారమునకు నివృత్తి మార్గనిష్ఠులైన గృహస్థులుకూడ అనుకూలులే అయి యుండుటచేతను శ్రీరామానుజులవారు తమ తదనంతరము తమ సిద్ధాంతవ్యాప్తికై జెబ్బదినలుగురు యోగులగువాని ఆచార్యపురుషులుగ నిర్ణయించిరి. వీరిందరికి

వలయు శిక్షణాదికముల నుపదేశించి వీరిని దేశములో నలుగడలను నుతప్రచారమునకై వినియోగించిరి.

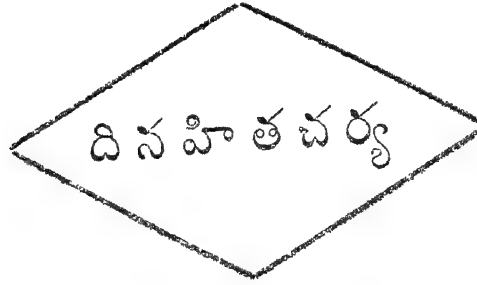
వీరలలోని సంతతివారు చాలమంది యిప్పటికన్ని ఆచార్యపురుషులై ఈసిద్ధాంతమును ప్రచారము చేయుచునేయున్నారు. వీరినే స్వయమాచార్య పురుషులని వ్యవహరించుట కలదు.

శిష్యుడు :- ఈ డెబ్బది నలుగురు ఆచార్యపురుషులయొక్క తిరునామముల తెలుపగోరెద, గురువు... డెబ్బదినలుగురు ఆచార్యపురుషులెవరనగా :-

- | | |
|--|------------------------------|
| 1. శ్రీ యామునాచార్యులవారు పుష్కలై న శొప్టనందిగారు. | 17. పిల్లైయూళ్వార్. |
| 2. పెరియనంది గారి కుమారులైన పుండరీకాక్షులు. | 18. అనంతాళ్వార్. |
| 3. తిరుక్కోటియూరు నందిగారి కుమారులైన తేర్కాళ్వారు. | 19. మిశగళ్వార్. |
| 4. తిరుమలై యాండార్ కుమారులైన గుండర శోభుడయారు. | 20. నయ్యుండాళ్వార్. |
| 5. పెరియ తిరుమలనందిగారు కుమారులైన తిరుక్కరుగై ప్పిరార్ పిళ్ళార్. | 21. శేట్టలూరు సిరియాళ్వార్. |
| 6. పిల్లై తిరుమలనంది. | 22. వేదాంతి యాళ్వార్. |
| 7. కూరత్తాళ్వారులు. | 23. కోయిలార్వార్. |
| 8. కూరత్తాళ్వారుల కుమారులైన పరాశర భట్టరు. | 24. ఉక్కులాళ్వార్. |
| 9. శ్రీరామపిల్లై (వ్యాసభట్టరు.) | 25. అరణపురత్తాళ్వార్. |
| 10. మొదలి యాండార్. | 26. ఎంబారు. |
| 11. నడదురాళ్వార్. | 27. కిడాంబి యాచ్చార్. |
| 12. ఎంగళ్వార్. | 28. కణియనూరు సిరియాచ్చార్. |
| 13. నడునిలాళ్వార్. | 29. కొంగిలూచ్చార్. |
| 14. కోమడత్తాళ్వార్. | 30. ఈచ్చంబాడి యాచ్చార్. |
| 15. తిరుక్కోటేశ్వరాళ్వార్. | 31. తిరుమలై నల్లార్. |
| 16. తిరుమోగూరాళ్వార్. | 32. వంగిప్పరత్తాచ్చార్. |
| | 33. తిరుక్కణ్ణపురత్తాచ్చార్. |
| | 34. సిరియగోవింద పెరుమాళ్. |
| | 35. కిడాంబి పెరుమాళ్. |
| | 36. అమ్మంగి పెరుమాళ్. |
| | 37. ఆసూరి పెరుమాళ్. |
| | 38. పిళ్ళయప్పార్. |

39. వంగిప్పరత్తునంబి.
 40. ముడుంబై నంబి.
 41. పరాంకుశనంబి.
 42. తిరుక్కురుంగుడినంగి.
 43. తొండునూర్నంబి.
 44. అరణపురత్తునంబి.
 45. చురుచూర్నంబి.
 46. మ యూర్నంబి.
 47. నడుగనంబి.
 48. కురవి నంబి.
 49. కందాడై యాండాన్.
 50. సోమాసి యాండాన్.
 51. జియ్యరాండాన్.
 52. ఈశాండాన్.
 53. పెరియాండాన్.
 54. సిరియాండాన్.
 55. అమ్మంగియాండాన్.
 56. ఆళవందారాండాన్.
 57. ఉక్కలమ్మాన్.
 58. పరిత్తిక్కొల్లెయమ్మాన్.
 59. నైత మానిదియాన్.
 60. సిరిప్పళ్ళి దేనరాజభట్టర్.
 61. పిళ్ళైయురందయుడయాన్.
 62. పిళ్ళై తిరువాన్మొయగయర్.
 63. పిళ్ళై తిరునరయూరరయర్.
 64. పిళ్ళై రాజమహేంద్ర పెరుమాళరయర్.
 65. అధికావిప్పిళ్ళై.
 66. తిరునగరి పిళ్ళై.
 67. అర్కాట్టుపిళ్ళాన్.
 68. కొమాండూరుపిళ్ళై.
 69. అనంత భోమనూరియూర్.
 70. శాంతిభోమనూరియూర్.
 71. అలగనూర వేంగడపర్.
 72. కుంజప్పుర్ సరియాండాన్.
 73. కొమాండూరు ఇళయవిల్లి.
 74. మార్గొన్గిల్లా మారుతియాండాన్.
 ఈ ఆచార్యపురుషులలో కొందరికి నామాం
 తరములు గలవు.

ఈచెప్పబడినవారిలో తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్, నడమూరాళ్వాన్, కిజాంబియాచ్చాన్ మొదలియాండాన్, ఈనలుగుడు శ్రీభాష్యప్రచనపరులు. తిరుక్కురుగైప్పిరాన్ పిళ్ళాన్ అనువారు శ్రీభాష్యభగవద్విషయములు రెండింటికి ప్రవర్తకులైరి. వీరేగాక శ్రీరంగనారాయణ జియ్యరు, ఈచ్చంబాడి జియ్యరు; గోవిందజియ్యరు; శబ్దైప్పళ్ళిజియ్యరు; తిరుమఱ్ఱిజియ్యరు; తిరుపెళ్ళర జియ్యరు, తిరుప్పొడుడిజియ్యరు, ఆడ్కొంకవిల్లిజియ్యరు, తిరుమాలిరుంజోలై జియ్యరు మొదలుగా; గల 700 మంది జీయరులు, నందిగురుదేవర్ మొదలుగాగల పండ్రేడువేల పరమైకాంతులు శూయమునివే వర్ మున్నగు కైంకర్యపరులు, తిరువరంగమాయోన్ మొదలగు కావలివారలు, పిళ్ళైయిరంగావల్లదాసులు మొదలు దాసజనులు, తిరువనందపుర త్తమై మొదలగు అమ్మంగార్లు, నీరందరు ఈసిదాంతానుమానపరులై సిద్ధాంతవ్యాపకులై యుండిరి.



దినహితచర్య

సంభాషణ; సత్యము.

మనుష్యుని విద్యా బుద్ధి స్వభావములు అతని సంభాషణ వలన తెలియబడును. నీ కంటే తక్కువ వారినిగాని, చిన్నవారినిగాని “ఓరి, ఓసి” అని సంభోధించుట మంచిదిగాదు. అతి పరిచయము కలిగి నీ కంటే చిన్నవారి విషయమై ఏమోయి ఆనియు, పరిచయము లేనివారు, పెద్దవారు అగు అందరి విషయములోను “మీరు, తమరు, అండి, గారు” అని ప్రయోగించుట ఉచితము. నీ సంభాషణలో యితరుల కెవ్వరికి దుఃఖముగాని అసూయగాని ద్వేషముగాని కోరికలుగాని అసహ్యముగాని, విసుగుగాని పుట్టకుండునట్లు ప్రసంగించవలెను. నీకు అధికారము, యోగ్యత ఉన్నప్పటికినీ అధీనములో నీ దయకు పాత్రులైన వారి విషయము నందైనను గర్హముతోగాని, అహంకార అభిమానములతోగాని. వ్యంగముగ గాని, అశ్లేషముగగాని, తిట్టుచుగాని, కఠినోక్తులతో గాని మాట్లాడకూడదు. ఇట్లు ప్రసంగించినచో నీ అసభ్యత్వమును వెల్లడించుకొనుటయే యగును.

నూతన వ్యక్తితో క్రొత్తగ పరిచయము కలుగజేసుకొను నపుడు తగినంత, అవుసరము కలిగినంతవరకు వారి జాతినిగాని, మతమును

గాని, వయస్సునుగాని, ప్రవర్తననుగాని, వృత్తిని గాని, వేతనమునుగాని ప్రశ్నించుట మంచిది గాదు.

సంభాషణలో కొద్దిపాటి హాస్యరసము ఆనందరకమే. కాని దానిని హద్దుమీరి ఉపయోగించుట సర్వదాహానికరము. ఎదుటి వ్యక్తి నీతో మాట్లాడుచున్నపుడు “అవును, కాదు” అని అనుకూల జవాబు ఇచ్చుచుండ వలెనే గాని నోరు మెదపకుండగ మొద్దువలె మానము వహించి యుండుట మంచిది గాదు.

సంభాషణలో ఆత్మస్తుతిగాని, పరనింద గాని, ఎంత మాత్రము జొరనివ్వరాదు.

నీయొక్క భావములను ఎదుటి వారు సులభముగాను, స్పష్టముగాను సంపూర్ణముగాను గ్రహించ కలుగునట్టి శిష్టపదముల నుపయోగించి మాట్లాడుటయే సంభాషణలో నేర్పు. ప్రయోజములేని ఎదుటివారికి సులభముగా అర్థము కానటువంటి కఠిన పదములుగాని, అన్యభాషా పదములుగాని, అశిష్టపదములనుగాని ఉపయోగించుట నీ మూఢత్వమును, అహంభావమును వెల్లడించుకొనుట మాత్రమే యగును.

అనవసరముగ ఎవరితోడను మాట్లాడ కూడదు. ఎవరితోడనైనను మాట్లాడుటకు ముందు

నీవు మాట్లాడునది సత్యము, హితము ప్రియము అగునా యోచించుము. అట్లులైననే మాట్లాడుము.

ఎవరైననూ సరే నిన్ను పలుకరించినపుడు వారికి తగు సమాధాన మివ్వవలెను. అటులివ్వకుండగ యూరకుండట నీ మూరతను తెలివి తక్కువ తనమును ప్రకర్శించుటయే యగును. ఇతరులను గూర్చి వారి పరోక్షముగ నెవ్వరికోడను దూరలాడకుము.

మిత్రులు, బంధువులు మొదలైన వారితో యున్నపుడు ఏదో ప్రసంగము చేయకున్న యెడల అది యసభ్యతగ నెంతురని గాని వారినవమానించినటుల భావించురని గాని తలచి వారితో అనవసర ప్రసంగము చేయకుము. మిత్రులుగాని బంధువులుగాని నీకెదురైనపుడు వానిని ఉచితరీతిగ పలుకరించవలెను. గాని మానము వహించి ఊరకుండుట అహంకార సూచకముగ నుండును.

నడుచు దోవలో గాని, సందులలో, రహస్య స్థలములలో గాని స్త్రీలతోను, అందులోను పరాయిస్త్రీలతో సంభాషించుట అనాగరిక లక్షణము.

ఏదో విషయమును గురించి దీర్ఘముగ అభోచనా నిమగ్నుడై యున్న వారివద్ద గట్టిగా మాట్లాడ గూడదు. నీవడిగిన సమాధానము తెలుపనిష్టపడని సజ్జనుని సమాధానము కొఱకై బలవంతము చేయకూడదు. నీ ప్రశ్ననాయన వినలేదనిగాని, లేక పొరపాటున నీ ప్రశ్నకుసమా

ధాన మిచ్చుట మరచెననిగాని నీకు తోచినపుడు తప్పకుండా వినయ పూర్వకముగా తిరిగి ప్రశ్నింపవచ్చును.

నీ యభిప్రాయములతో సంపూర్ణముగా ద్వేషించు వారితోగాని సత్పురుషులచే అనాదరింపబడువానితో గాని, అనారోగ్యవంతునితో గాని అవసరము నతిక్రమించి అధికముగ నెంతమాత్రము సంభాషించరాదు.

కొందరు వ్యక్తులు ప్రత్యేకముగా సమావేశమై ఏకాంతముగ సంభాషించు కొనునపుడు సంభాషణలలో క్రోధమును ప్రవేశించనివ్వరాదు. ఒకవేళ దానిని నిలుపజాలనిచో అట్టి సమయముల యందు మానము ధరించుటయే యుచితము.

నీ మిత్రునిగాని లేక శారవసీయ వ్యక్తినిగాని నీ సన్నిహిత మిత్రుని గాని ఇతరులెవరైన నీయెదుట నిందించునపుడు వారి నటుల చేయవలదని వినయముతో కోరుము. వారటుల చేయనిచో ఆచ్చటనుండి నీవేమరొక స్థలమునకు లేచి పొమ్ము. ఏవైన సభా సమావేశములలో నీవు గూడ మాట్లాడుటకు అవసరము యోగ్యత యున్నదని తలచినచో తత్సమావేశ కర్తలు నిన్ను ఆహ్వానించలేదనిగాని కోరలేదనిగాని సందేహించబనిలేదు. వెంటనే మాటలాడవలెనను నీకోరికను ఆసమావేశకర్తలను తెలియజేయుము. వారనుమతించిరా వారు నీకిచ్చిన కాలములో నీయభిప్రాయము అందరికి బాగుగా తెలియునట్లు మాట్లాడుము. నిర్నితకాలము

కంటె అధికకాలమును తీసుకొని వినువారిని ఆసమావేశకర్తలను విసిగించకుము. నీవు మాట్లాడుటకు నీకు అవకాశము మివ్వలేదా వారిపై కోపించక ఊరకుండుము.

సభలు సమావేశములు మొదలైన అనేక సమాహము లందు నీమిత్రునిగాని నీపరిచయ స్తుతిగాని యితరులెవరికిన్ని తెలియనటు వంటి రహస్యపారిభాషిక-సాంకేతిక పదము లతో సంభాషించకూడదు. దీనిని వివిధ యితరులు తమచుగురించి మీరేనో సంభాషించుచుందురని అనుమానపడెదరు. ఏవిషయమునైన నీయభిప్రాయము నడిగినపుడే చెప్పుము. గాని అనవసరముగ నీయంతట నీవేవిషయము గురించియు సలహానిచ్చుటకై ప్రయత్నించకుము. నీమాటలుగాని, చేష్టలుగాని ఎవరికి అసహ్యముగగాని, కష్టముగాని కలిగించకుండు నటుల జాగ్రత్త వహించుము.

నీవితరులకు ఏదైన చిన్నచీటి వ్యాసినను కూడ అది చదువుకొనువారికి సులభముగ నీడేదేశ్యములు బోధపడునటులను, వారు నీపైఎట్టి దురుద్దేశముగాని ఆసహ్యతగాని పొందకుండు నటులను ఆలోచించి జాగ్రత్తగా చక్కగా వ్రాయుము. చీటివ్యాసిన అనంతరము ఆచీటి అందుకొని వారివిషయమై నీమనస్సులో మంచి భావనలను తలంచి వాటిని చీటిపై ప్రసరించుము కొంతమంది సజ్జనులు ఎట్టి నూతన వ్యక్తితోనైనను చిన్నవ్యక్తితోనైనను అతిపరిచయము గను అతిచనువుగను మాటలాడుదురు. అది

వారి అత్యధిక యోగ్యతాసూచకము. అట్టి వారితో వారి చనువును అపార్థ చేసుకొనక అత్యంతగౌరవముతోను వినయవిధేయతలతోను సంభాషించుము.

ఎట్టి మహావ్యక్తియందైనను ఎంచితగినటు వంటి ఒకటి రెండు సుగుణములని చెప్పబడజాలని గుణము లుండవచ్చును. ఎంత దుష్ట, క్రూర, అజ్ఞాని వ్యక్తియందైనను ప్రశంసించ తగినటువంటి సుగుణములుండి తీరును. గాన పరులయందలి గోషముల కనిపెట్టి వారిని నిందించుట కంటెను వారియందలి సుగుణములను గ్రహించి వారిని కూడ ప్రశంసించుటను అలవాటు చేసుకొనుము. నీతోసంభాషించు ఎదుట వారిని గురించి నీమనస్సులో మంచి తలంపు భావించుచు వాటిని వారిపై ప్రసరింపజేయుము. ఎంతటి తక్కువవారైనను సరే, అజ్ఞానులైనను నీతో ఎదైన మంచి సలహా తెలివినపుడు, నీకుపకారము చేసినప్పుడున్న, నీకు కొద్ది సహాయమునైనను సరే చేసినప్పుడున్న వారికి నీధన్యవాదములను తెలుపుము.

ఎవరైనను తమ సంభాషణవలన నీకు కోపమును ఉద్దేశమును కలుగ జేయవలెనని ప్రయత్న పూర్వకముగ ప్రయత్నించవచ్చును. అందువలన ఎప్పుడైన ఒకప్పుడు నీవు కోపమునకు ఉద్దేశమునకు ఆధీనపడవైపోవచ్చును. గాని అట్టి సమయములలో వెంటనే నీవు తిర్గి జవాబు చెప్పరాదు. నీ మనస్సులో కల్గిన మార్పులు ప్రకాశింపజేయరాదు. వెంటనే జవాబు చెప్పి ప్రయత్నించితివా నీ మనస్సులో

కలిగిన మార్పులు వెల్లడికాక మానవు. అందు వలన ఎదుట వారి సంకల్పము నెరవేరును. గాని అట్టి సమయములో కొద్ది నిమిషములు మానముగ యుండి వినయ పూర్వకముగ జవాబును, ఆలోచించి చిరునవ్వుతో తెలుపుము. లేకపోయిన నీవు మనశ్శక్తిని కోల్పోయి ఎదుట నారికి లొంగిపోయిన వాడవగుచువు. అప్పుడు ఎదుట వారు విఫలమనోరథులగుదురు, అందువలన నీకు ఏ హానియుకలుగదు. నీనునశ్శక్తియు వృద్ధి పొందును. క్రోధముతో పలికిన పలుకులు వాడిగలములుకులవంటివి. బాణముపై నుండునది. శరీరమునకే గుచ్చుకొనును. శరీరముయొక్క పుండు మానును గాని మనస్సుయొక్క పుండు మానదు. కాలుజారిన తీసుకొనవచ్చును గాని మాటజారిన తీసుకొనుట అసంభవము.

నీయెదుట నిన్ను స్తుతించువారు నిజముగ నీకు మహాహానియే కలిగించుచున్నారని తలచుము. వారు నిన్ను మోసము చేయుచున్నారనియే తలచుము. అట్టివారితో వెంటనే వినయముతో నిన్ను గురించిన స్తుతిని మానివేయవలసినదనియు అది నీకు కష్టముగ నున్నదనియు తెలుపుము. అప్పటికిని వారు మానకపోయినచో అన్నటనుండి లేచిపోము.

ఎవరైన నిన్ను నిందించుటకై గాని వ్యంగముగా శ్లేషతోటి మాట్లాడ వచ్చును. అట్టివారితో అధిక ప్రసంగము చేయక అవసరమైన ఒకటి రెండు మాటలు వినయముగనే తెలిపి మానము వహించుము. లేనిచో అచ్చటినుండి

లేచిపోము. నీవయస్సునకు, నీయోగ్యతను మించిన మాటలను ఎన్నడూ ఆడకూడదు. నీకు తెలియని విషయమునుగురించి ప్రసంగించరాదు. నీయొక్కగాని, యితరులయొక్కగాని యేదైనా వ్యవహారిక విషయములను గురించిగాని, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘికముగ సంబంధించి నటువంటి విషయముల గురించిగాని, నీపెద్దలయొక్క, నీహితులయొక్క సలహాను తీసుకొనకుండగ యెవరితోను యెచ్చడు సంభాషించరాదు.

బాగుగా నమ్మదగినటువంటి వారిద్వారా వినిననే తప్ప నీవు విన్న ప్రతివిషయమును గురించియు అందరితోనూ ప్రసంగించకుము. నమ్మదగిన విషయములలో కూడ రహస్యముగ యుంచవలసిన దానిని రహస్యము గానే యుంచుము. మాటయే మంచిగ యుపయోగించిన మర్యాద తెచ్చును. మానము కాపాడును. ప్రాణమునిచ్చును. ధనవంతునిచేయును. అదియే విరసముగ నుపయోగించిన మర్యాదపోగొట్టును. మానమును ధ్వంసముచేయును. ప్రాణమును హరించును. దరిదుర్నిచేయును.

భగవంతుని స్వాధీనపరచుకొను మంత్రము కూడ మాటయే యను విషయమును మరువకుము.

సత్యమే భగవంతుడు. సత్యమే యేనాటికైనను జయించితీరును. సత్యమునే ఆధారముగను జీవముగను తలంచువారు నిజముగా ధన్యులు. సత్యముకంటె రక్షించునది ప్రపంచమున మరేదియులేదు. పరిహాసమునకై నను

కలయందైననుకూడ అసత్యమాడకుము.

సత్పురుషుల సమావేశమునందు, పరోపకారార్థమైన పనులయందు, దేవాలయములు పుణ్యతీర్థములు మొదలైనవాటయందు, అత్యవసరమైన పనికిలిగినపుడు తప్ప జనసమూహములోనికి పోవలదు. సాధ్యమైనంత వరకు ఏకాంతముగను, మౌనముగను యుండుము. మౌనము కల హాశూన్యము, పాపనాశనము. అధికప్రసంగమును, అనవసర ప్రసంగమును, ఆత్మస్థితిని, పరనిందను, అతిశయోక్తులను ప్రయత్నపూర్వకముగా మానికేయుము. మననాలుక అసత్యములాడు స్వభావముకలదగునేని ప్రథమమున రెండు సార్లయిననుప్రయత్నపూర్వకముగా అసత్యమును జయించి సత్యమును తెలుపుటకు ప్రయత్నించుము. నీవు ఒకవేళ తెలియక అసత్యమును సత్యమని భ్రమపడి మాట్లాడినచో అది అసత్యమని తెలిసినవెంటనే హృదయపూర్వకముగ

పశ్చాత్తాపపడి తుమార్పణ గోరుకొనుము. సత్యమే యెప్పటికిని జయముపొందును. సత్యమునే ఆధారముగను, జీవితముగను తలంచువారు నిజముగ ధన్యులు. సత్యపథమును విడనాడకుండుటవలననే పంచభూతములు, సూర్యచంద్రులు చెరించుచుండుటవలననే అవి లోకములో అంతప్రకాశవంతములై విరాజిల్లుచున్నవి వాటి ఆధారమున ఈ ప్రపంచ చక్రము తిరుగుచున్నది. లేనిచో యేక్షణముననో ప్రళయము సంభవించి యుండవలసినదే. సత్యముయొక్క ప్రభావము అత్యద్భుతమైనది.

పన్నెండు సంవత్సరములు మనోవాక్కాయ కర్మ సత్యము ననుష్ఠించునెడల తాను నోట వచించినదెల్ల, తలచినదెల్ల సిద్ధించు ప్రభావము కలుగును. సత్యస్వరూపుడగు భగవంతుడు సత్యవాక్య సంపన్నులకే గాని కనుపించడు.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ ఆశవందారులు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిన

చ తుః శ్లో కి

(టీకా తాత్పర్య సహితము)

“శ్రీ మ న్నా రా య ణ”

—:ॐ:—

సవినయవిసలి

‘చతుః శ్లోకి’ యను ఈ చిన్నిస్తోత్రమును శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత నిర్ధారణ సార్వభౌములున్ను, చతుర్వేద షట్చాస్త్రాది సకలవిద్యా పారంగతులునగు శ్రీమద్యామునాచార్యులు వారు (వీరికే ఆశవందారులు గామాంతరము కలదు), జగన్మాతయగు శ్రీమహాలక్ష్మీ విషయమున సాయించిరి.

ఈ స్తోత్రము రూపమున చిన్నదైనను అర్థమున భావమున మహావిపులమైనది.

ప్రతిమానవుడు దీనిని ప్రతినిత్యము అవశ్యము పఠించవలసినది. విశేషించి శుక్ర వారములయందు శ్రీలక్ష్మీకటాక్ష సాత్తులు కాదలచినవారు అర్ధానుసంధానపూర్వకముగ సేవించ నలసిన స్తోత్రరాజమిది.



తనియన్.

శ్లో. యత్పదాంభోరుహధ్యాన

విధ్వస్తా శేషకల్మషః,

వస్తుతా ముపయా తోహం,

యాము నేయం నమా మ్యహమ్.

టీక. ఆహం - నేను

యత్, కల్మషః

యత్ - ఏ ఆశవందారులయొక్క

పదాంభోరుహ - పదకమలములయొక్క

ధ్యాన - ధ్యానము చేత

విధ్వస్త - నశింపజేయబడిన

అశేష - సమస్తమైన

కిర్మిషః - పాపములుగలవాడనై

వస్తుతాం - ఒకవస్తువుగానుండుటను

ఉపయాతః - పొందితిన్

తం - అట్టి

యామునేయం - యమునాదేవి మహాదేవైన ఆశవం దారులను

నమామి - నమస్కరించుచున్నాను

తా. శ్రీఆశ్రవందారులనెడు ఆచార్యులయొక్క
పదకమలములను ధ్యానముచేసి దానిచే సకల
పాపములనుండి తొలగినవాడనైన నేను ఒక
వస్తువుగా నుండుటంబట్టి యమున సూసులైన
ఆచార్యులను నమస్కరించుచున్నాను.

ఈ మొదటిశ్లోకమునందు శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి
నిత్యవిభూతికిని లీలావిభూతికిని స్వామినియై
యండుట మొదలుగాఁగల కల్యాణగుణములను
కీర్తించేయుచున్నారు.

శ్లో. కాంతః స్తే పురుషోత్తమః ఘణివతిః,

శయ్యాననం వాహనం

వేదాత్మా విహగేశ్వరో యవనికా,

మాయా జగన్మోహినీ,

బ్రహ్మేశాది సురవ్రజ స్పదయితః

త్వద్దాస దాసీగణః,

శ్రీ రిత్యేవ చ నామ తే భగవతి,

బ్రూమః శథం త్వాం వయమ్. ౧.

టీ. తే - నీకు

కాంతః - భర్త

పురుషోత్తమః - పరమపురుషుడైన విష్ణువు.

ఘణివతిః - సర్పరాజైన ఆదిశేషుడు

శయ్యా - పాడుపు.

అననం - అననము.

వేదాత్మా - వేదస్వరూపుడైన

విహగేశ్వరః - పక్షిరాజైన గరుత్మంతుడు.

అననం - అననము

వాహనం - వాహనము.

జగన్మోహినీ - లోకమును భ్రమింపజేయు

మాయా - మూలవ్యక్తి

యవనికా - తెఱ.

సదయితః - పక్షులతోఁగూడిన

బ్రహ్మేశాదిసురవ్రజః.

బ్రహ్మ - బ్రహ్మదేవుడు

ఈశ - శివుడు

ఆది - మొదలుగాఁగల

సురవ్రజః - దేవసమూహము

త్విద్దాసదాసీగణః -

త్వత్ - నీకు

దాసః - భృత్యసమూహముగాను

దాసీగణః - పరిచారికా సమూహముగాను (ఉన్నది)

తే - నీకు

శ్రీః. ఇతి, ఏవ, చ - "శ్రీ" అనియే

నామ - పేరు

భగవతి - పరమంగళగుణములతోఁగూడిన

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవీ!

సయం - మేము

త్వాం - నిన్ను

వథం - ఏమని

బ్రూమః - చెప్పగలము.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవీ! పరమపురుషుడైన
శ్రీమనారాయణుడు నీకు భర్త. ఆదిశేషుడు
శయ్యగను ఆసనముగనునన్నాడు. వేదమూర్తి
యైన గరుత్మంతుడు నీకు వాహనముగను ఆస
నముగను నున్నాడు. బ్రహ్మదేవుడు రుద్రుడు
మొదలగు దేవతలు నీకు సేవకులుగనున్నారు.
సరస్వతి పార్వతి మొదలగు దేవతాస్త్రీలు నీకు
ఊడిగములు చేయువారుగ నున్నారు. శ్రీయనెడి
పేరు నీకు గలిగియున్నది. కావున సకలకల్యాణ
గుణములతోఁగూడిన నిన్ను నెఱుఁగుతుంటివలయు?
అనఁగా నీయొక్క కల్యాణగుణములు అపారము
గాన పొగడుటకెవ్వరికిని సాధ్యముకాదని
భావము.

శ్రీ మహాలక్ష్మీయొక్క సౌలభ్యగుణమును
అనుసంధించి స్తుతించుటకు సాధ్యము కాకపోయి

నను దాసులయందు వాత్సల్యముగల శ్రీలక్ష్మీ
దేవి తమయందు అనుగ్రహము చేయగలదని
చెప్పుచున్నారు.

శ్లో. యస్యా స్తే హహిమాన మూర్త్యన ఇవ

త్వద్వల్లభోపి పృథుః

నాల మ్హాతు మయ స్తయా నిరవధిం

నిత్యానుకూలం స్వతః,

తా వ్త్వాంస ఇతి ప్రపన్న ఇతి చ

స్తోమ్యా మృహ నిర్భయో

లోకై కేశ్వర లోకనాథ దయితే

దాస్తే దయా స్తే విదత్.

౨.

టీ. యస్యాః - ఏ

తే - నీయొక్క

నిరవధిం - హద్దులేనిదిగాను

నిత్యానుకూలం, నిత్య - సర్వకాలమును

అనుకూలం - అనుకూలముగను (ఉంచునట్టి)

మహిమానం - మాహాత్మ్యమును

త్వద్వల్లభోఽపి.

త్వత్ - నీయొక్క

వల్లభోపి - ప్రియుడైన భగవంతుడుకూడ

అత్యంతః - తనయొక్క

మహిమానం ఇవ - మహిమవలెనే

ఇయత్తయా - ఇంతమాత్రమని

మాతుం - నిర్ణయించుటకు

ప్రథుః - సమర్థుడు

నాలం - కాదు

హే లోకనాథదయితే.

లోకనాథ - లోకములకు పృథువైన భగవంతునకు

దయితే - ప్రియురాలా!

హే లోకేశ్వరీ - సకలలోకములకు ఒకదేనాయకుడైన

భగవంతునికి మహిషియైన శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి!

దాస్తే - ఇంద్రియములను నిరోధించిన పృథువుల

యందు

తే - నీయొక్క

దయాం - దయను

నివన్ - తెలుసుకొన్నవారగుట,

అహం - నేను

తాం - అట్టిమహిమగల

త్వాం - విన్న

దానఇతి - దాసులననియును

ప్రపన్నఇతి - ప్రపన్నుడననియును (ఎంచి)

నిర్భయః - భయములేనివాడనై

లోక్యామి - స్తుతింపబోవుచున్నాడను.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! సర్వము నెఱింగిన వాడును నీకు ప్రియుడును నగు భగవంతుడు తనమహిమ నెట్లు ఇంతయని నిర్ణయించి తెలిసి కొనలేడో, అటులనే నిర్ణయింప సాధ్యముకానిది యును సకలచేతనులకును అనుకూలమును నై నట్టి నీయొక్క మహిమను ఇంతయని నిర్ణయించుటకు శక్తిలేనివాడై యున్నాడు. అయినను జితేంద్రి యులైన ప్రపన్నులయందు నీవు మిగులదయతో గూడియుండుటను నేనెఱింగిన వాడనగుటచేత నీకు దాసుడుగను ప్రపన్నుడుగనునందు దాసు నియందు అనుగ్రహము చేయుచువని ఆ ప్రకార మైన మహిమతోడ (అసారమహిమతోడ) గూడిన నిన్ను నిర్భయుడనై నుతించుటకు యత్నించుచున్నాను.

శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి ఆశ్రియించువారిని ఫల మొసంగునది యనియును భక్తులభయనియును పురుషార్థదాయిని యనియును నిరూపించుచు న్నారు.

శ్లో. ఈష త్వత్కరుణా నిరీక్షణ సుధా-

సంధుక్షణా దృశ్యతే

సప్తం పా క్తదలాభత స్త్రిభువనం

సంపృ త్యనన్తోదయం,

శ్రీయో సహ్య రవింద లోచన మనః

కాంతా ప్రసాదా దృశే

సంసృత్య క్షర వైష్ణవాధ్వసు నృణాం

సంభావ్యతే కర్తి చిత్.

టీ. ఈష.....క్షణాత్.

ఈషత్ - స్వల్పమైన

త్వత్ - నీయొక్క

కరుణ - కరుణతో కూడుకున్న

నిరీక్షణ - చూపుటను

సుధా - ఆమృతముయొక్క

సంధుక్షణత్ - వృద్ధిచేయుటనలన

త్రిభువనం - ముగ్ధోకములును

రక్ష్యతే - రక్షింపఁబడుచున్నవి

ప్రాక్ - పూర్వము

తదలాభతః, తత్ - ఆరటాక్షమును

అలాభతః - పొందకపోవుటవలన

సప్తం - నాళనమైనది

సంప్రతి - ఇప్పుడు

అనన్తోదయం. అనన్త - అంతములేని

ఉదయం - జనన్మములు గలను

అరవింద.....దృశే.

అరవిందలోచన-పుండరీకాక్షఁడైన భగవంతునియొక్క

మనఃకాంతా - మనస్సున కాన్తాదకారియైన

మహాలక్ష్మీదేవియొక్క.

ప్రసాదాదృశే - అనుగ్రహమువలన తప్ప

సంసృత్యక్షరవైష్ణవాధ్వసు.

సంసృతి - సంసారమందుగాని

అక్షర - తైవల్యమందుగాని

వైష్ణవాధ్వసు - పరమపదమునందుగాని

నృణాం - చేతనులకు

శ్రేయః - శ్రేయస్సు

కర్త్రిచిత్ - ఒక్కప్పుడును

సంభావ్యతే హి - కలుగుటలేదు కదా.

తా. శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి! నీయొక్క దయకు కారణమైన కటాక్షమృతలేశముచేత ఈశ్రీలోకములయందుండువారును రక్షింపబడుచున్నారు. నీకటాక్షములేని సమయమునందు నశించెదరు. మఱుల వారు నీయొక్క కటాక్షమును బొందిన యెడల సృష్టింపబడెదరు. ఈ యాత్మలకు ఈ భూలోకమునందు విశ్వర్యముల ననుభవించుట యందును, కైవల్యము నందాత్మానుభవము చేయుటయందు పరమపదమునందు బ్రహ్మను భవము చేయుటయందును, శ్రీమహాలక్ష్మీయొక్క దయలేనిచో ఒకప్పుడును వీరికి శ్రేయస్సు కలుగుటలేదుకదా.

శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి భగవంతుని యొక్క స్వరూపముతోడను, దివ్యమంగళ విగ్రహము తోడను సదా కూడియున్నదనియును, భగవంతునివలెనే మోక్షప్రదురాలనియును జెప్పుచున్నారు.

శ్లో. శాంతా నన్త మహా విభూతి పరమం

యద్భ్రహ్మ రూపం హరేః

మూర్తం బ్రహ్మ తతోపి తత్త్రియగరం

రూపం య దత్యద్భుతం,

యాన్యన్యాని యథానుఖం విహరతో

రూపాణి సర్వాణి తా

న్యాయ సైస్వరసురూప రూప విభవైః

గాఢోపగూఢాని తే.

౪.

శాస్త్రానస్త మహావిభూతి
 శాస్త్ర - దోషరహితమైన
 అనస్త - లెక్కింపఁ శక్యముగాని
 మహావిభూతి - అధితైశ్వర్యముతోఁగూడుచున్నట్టియు
 పరమం - అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనట్టియు
 బ్రహ్మ - గొప్పమహిమగలిగినట్టియు
 హరేః - భగవంతునియొక్క
 రూపం - దివ్యాత్మస్వరూపము
 యత్ - ఏదిగలదో
 తేత్ ఆపి - ఆదివాత్మస్వరూపముకంటెను
 ప్రియతరమ్ - మిగులప్రియమైనట్టియు
 చూర్తం - దివ్యమంగళవిగ్రహముతోఁగూడినట్టియు
 అత్యద్భుతం - మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరమైనట్టియు
 తత్ - అప్రసిద్ధినిబొందిన
 రూపం - పరవాసు దేవరూపమైనది
 యత్ - ఏదిగలదో
 యథానుఖం - సౌఖ్యముగ
 వికారతః - క్రిందించుచుండు (భగవంతునియొక్క)
 అన్యాని - ఇతరములైన
 రూపాణి - పూర్వావిభవాదులైన రూపములు
 యాని - ఏవికలదో
 తాని - ఆట్టి
 సర్వాణి - సమస్తములైన భగవద్రూపములు
 తే - నీయొక్క
 నైః - స్వకీయములైన
 అమరూప రూపవిభవైః
 అమరూప - తగినట్టి
 రూప - అవతారములయొక్క
 విభవైః - సంపదలచేత
 గాహోపగూఢాని - గాఢ - దృఢమిగా

ఉపగూఢాని - చేర్చఁబడియున్నవానినిగా

అహుః - చెప్పచున్నారు.

తా, జ్యోత్స్విపాసాది ఏదోషములు లేనట్టియు
 దేశకాల స్వరూపములచేత లెక్కింప శక్యము
 కానట్టియు, అస్తములేనట్టియు, నిత్యవిభూతియని
 యును లీలావిభూతియనియును ద్వివిధవిభూతులు
 గలదియును, అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైనదియును,
 అన్నిటికంటె అధికమైనదియునునగు భగవం
 తునియొక్క దివ్యస్వరూపమునందును, రూపా
 దార్యాదిగుణములచేత ఆ దివ్యాత్మస్వరూపము
 కంటెను భ్యానమచేయువారికి మిగుల ప్రియ
 మైనదిగను, దానిని సేవించువారికిమిగులఆశ్చర్య
 మొందదగినదిగను: మఱియు తమ స్వేచ్ఛ
 ప్రకారము క్రీడాస్థానముగాఁ గావింపఁజేయుచు
 పూర్వాహావతారములయు విభవావతారము
 లనియు, ఆర్యావతారములనియు పేరొందిన
 దివ్యావతార రూపములన్నిటి యందును;
 ఆయా రూపములకుఁ దగినట్లు నీయొక్క దివ్య
 రూపములు సదా యోగబాయక చేరియున్నవని
 శాస్త్రవేత్తలు చెప్పుచున్నారు.

భక్తులందఱు దీనిని అనుసంధించుచు పురుష
 కారభూతురాలైన శ్రీ లక్ష్మీదేవియొక్క దయకు
 పాత్రులగుమరుగాక.



పంచోపనిషత్సూత్రము

శ్రీమన్నారాయణ



అసలు తత్త్వములు మూడు:- ౧. చిత్తు ౨. అచిత్తు ౩. ఈశ్వరుడు. ఇందు అచిత్తు తిద్ది మూడు విధములుగ యుండును.

౧. శుద్ధసత్త్వము.
౨. మిశ్రసత్త్వము.
౩. సత్త్వశూన్యము.

ఇందులో శుద్ధసత్త్వము నిత్యవిభూతిరూపమై విరజానదికి అవతల్ భగవత్ భాగవతయిచ్చాను సారముగ ఆరామ-గోపుర-ప్రాకార-మంటప తటాక-ప్రాసాదాది బహురూపేణ అగణితమై అప్రమేయమై నిత్యమై కల్యాణప్రదమై, ఆనంద జనకమై, సుఖావాహనమై, శ్రేయోదాయకమై యుండును.

పరమపదమందలి భగవత్ భాగవత విగ్రహాదులన్నియు ఈశుద్ధసత్త్వమయములే.

ఈశుద్ధసత్త్వము కూడ అచిత్తుయొక్క అవాంతరభేదమే అయినను దానియొక్క హేయ రాహిత్యాది గుణవిశేషమును బట్టి అది అప్రా

కృతమని వ్యవహరించబడుచున్నది. వికారాస్పదమైన సూలప్రకృతియొక్క అవస్థ మొదలు తననంతర అవస్థల బొందు అచిత్తు అంతయు మాత్రము ప్రకృతి అని వ్యవహరించబడుచున్నది.

గనుకనే నిత్యవిభూతిని, తదవాంతర వస్తు సముదాయమును అప్రాకృతమని నిర్ణయించిరి.

శ్రీపరమపదవాసుని దివ్యమంగళ విగ్రహము గూడ యిట్టి అప్రాకృతమైనదియే. దీనినే పంచోపనిషత్సూత్రమని యందురు.

ఈశుద్ధసత్త్వమునకు అయిదు అధిష్ఠాన దేవతలు, తత్ప్రతిపాదకమైన ఉపనిషత్తులు ప్రధానమైనవి అయిదున్ను, అందు సూలభూతములైన ప్రధానబీజాక్షరములు అయిదున్ను గలస్స.

ఇట్టి పంచోపనిషద్ప్రతిపాదకమై తదధిష్ఠాన దేవతాత్మకమై, తద్బీజాక్షర-సంఘాత-మూలమై విలసిల్లు మూర్తియే పరమపదనాథుని భవ్యమైన దివ్యమూర్తి.

పంచోపనిషత్సూత్రము బీజములు పంచోపనిషత్సూత్రాధిష్ఠానస్వరూపములు

స్థానములు

(టం) షౌం
యాం.
రాం.
వాం.
లాం.

పరమేష్ఠిః
పురుషః
విశ్వాత్మం.
నివృతాత్మా.
సర్వాత్మా.

శిరస్సు.
నాసాగ్రము
హృదయము.
గుహ్యము.
పాదములు.



★ మోక్షసాధనము ★

న. చ. ఆంధ్రాశమ్మగారు.

మోక్షమునకు హరిభక్తియొక్క సాధనము. మరి సాధనమేదియలేదు. భక్తి యనగా మనో వాక్కాయకర్మలచే సర్వకాల-సర్వావస్థల యందును తైలధారవలె అవిచ్ఛన్నముగా భగవానుని స్మరించుచుండుట. ఇది ఎట్లు కలుగును? భగవంతుని యందుమాత్రము కీర్తియు, భగవదేతరమాల యందు నైరాగ్యమున్ను యుంకిన కలుగును. మనకి మనతల్లి తండ్రులమీదను, భర్త మీదను, మన సంతానముమీదను, ఇష్టమైన యనుభవముల మీదను ఎటుల కీర్తి కలుగుచున్నది? అవి మనకు కావలసినవని నిర్ణయించుకొని వాటి యందుగల గుణములను ప్రేమించుచుండుట చేతనేకదా. అటులనే భగవంతునితో మనకుగల నవవిధసంబంధములను

కో॥ ఏకా చ రక్షక శ్రేష్ఠి ।

భర్తాశ్చైవో రమావతిః ।

తెలుగుకొని ఆయనను ప్రేమించ నిశ్చయించు

కొని తదేక భ్యానముతో అభ్యసించుట వలన భగవంతునియందు మనకు ప్రేమ కలుగగలదు.

మనము చిరమునుజూచిన భయపడుదుము. విషమునుజూచిన అసహ్యపడుదుము. ఎందుచేత? అవి మనకుహాని కలిగించునవనియు, మనకవసరమైనవి కావనియు నిర్ణయించుకొని వానియందలి దోషములను ద్వేషించు చుండుట చేతనేకదా. ఇందువలన వీరిపై మనకు విరక్తి కలుగుచున్నది దానివలన వానిని విడిచిపెట్టుచున్నాము.

అనగా మనము ప్రేమించ దలచినవానియందు గుణమును మాత్రమే గ్రహించుచుండవలయును కనుక మనకు కావలసినది భగవంతుడు. గాన భగవంతునియందలి కల్యాణగుణములనే గ్రహించవలయును. అక్కరలేనివి భగవదేతరములు గాన వాని యందలి అల్పత్వ-అస్థిగత్వ-హానికరత్వ-స్వరూప నిర్దుష్టత్వాది దోషములచే గ్రహించవలయును.

భగవంతుడు తప్ప దోషములులేని పదార్థ మేదియు ప్రపంచమున లేదు.

లోకములో భగవంతుని ద్వేషించు జనులు కూడ కొందరున్నారు. వారి ద్వేషమునకు కారణము భగవంతుని యందలి దోషములు కావు. దీనికి కారణము కేవలము వీని అజ్ఞానమే. మనముఖమందలి మాలిన్యము స్వచ్ఛమైన అస్తములో ప్రతిబింబించుట లేదా?

అయితే ఈభక్తిని ఎంతకాలము అభ్యసించిన ఫలవంతమగును. భక్తినిష్ఠకి పరిమితిలేదు. ఈ ఆత్మ ఈ శరీరమును విడుచుటవరకుగల కాలమే దీని పరిమితి. అది ఒక క్షణమే కావచ్చును, లేదా కొన్ని సంవత్సరములే కావచ్చును.

దానికొక ఉదాహరణ తెలిపెదను.

ఒకప్పుడు దేవతలకు దానవులకూ గొప్ప యుద్ధము జరిగెను. రాక్షసులు బలశాలులై యుండిరి. దేవతలకు ఓటమిస్థితి సంభవించెను. అప్పుడు భూలోకమున ఖట్వంగుడును రాజశ్రేష్టుడు రాజ్యమేలుచుండెను. అతనుకడుంగు బలవాడును. మహాజ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నుడు. దూరదర్శి. ఈతనిని దేవతలు సహాయముగోరిరి. వల్లెయని ఇతను వెళ్ళి రాక్షసుల ఓడించెను.

దేవతలు విజయులైరి. సంతోష్టులైన దేవతలు ఖట్వంగుని తమవల్ల ఏదైన వరమడుగు నునిరి. జ్ఞానియైన ఖట్వంగుడు తన కంకను ఎంత ఆయుర్దాయము కలదో తెలుపమనెను. దేవత లాలోచించి లెఖకట్టి ఇంకరెండు ఘడియలు మాత్రమే అతని కాయుఃపరిమితి కలదని తెలిపిరి.

తెలివిగల ఖట్వంగుడు తన ఆయుష్షును తెలుసుకొని చాల సంతోషించెను. రివ్వమని భూలోకమునకు దిగెను. తన పుత్ర-మిత్ర-కళత్రధన-ధాన్య-పశు-అన్నాది సమస్తమును సవాసగ్న విడిచిబుచ్చెను. మహావైరాగ్య సంపన్నుడై ఏకాంతస్థానమున ఏకాగ్రచిత్తుడై భగవంతుని ఆకొద్దినేపు పరమక్రితతో ధ్యానించెను. ఇతని భక్తికి మెచ్చిన భగవంతుడు వెంటనే యితనికి మోక్షమిచ్చెను.

నిశ్చలమైన భక్త్యే భగవంతునికి కావలశినది. అంతే కాని దాని కాలపరిమితితో గాని లేక వీని వర్ణ-ఆశ్రయ-వయో-అంగాదులతో గాని భగవంతునికి పనిలేదు. గాన మనము కూడ యితర విషయవైరాగ్యచిత్తులమై భగవంతుని ప్రేమించి, ధ్యానించి తరించ ప్రయత్నింతుము గాక.



ప్రచార విధానము.

శ్రీ విశ్వప్రసాద ప్రచారక సంఘము
కు కర్తవ్య రోత్సవములు

అర్హత మూలము.

విజయవాడ

| | |
|----------|---|
| 13-10-50 | కోనాల సుబ్బరెడ్డి భార్య అదేమృగాడు. |
| 20-10-50 | సబ్బిళ్ల గొల్లారెడ్డి భార్య వీరమృగాడు. |
| 27-10-50 | సత్తి సూరయ్య భార్య సూరమృగాడు. |
| 3-11-50 | లంక వీరాజు భార్య రవణమ్మ గారు |

మైలవరము

| | |
|---------|--------------------------------------|
| 18-8-50 | మైలవరపు శ్రీవేంకటేశ్వర దేవయ్యమూలం |
|---------|--------------------------------------|

| | |
|---|---|
| 25-8-50 | " |
| 1-9-50 | " |
| 8-9-50 | " |
| కస్తూరి మహిళాదేవికన్య 1-0-0 నిధి ఇచ్చెను. | |

మదరాసు

మదరాసు శ్రీయతిరాజసేనా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమతి పువ్వాడ మంగమ్మగారిచే
వరదా ముత్తయప్పన్ వీధిలోని సుధానిధిలో
ఈ నెలలోని శుక్రవారోత్సవము లన్నియు
జరుపబడినవి. తిరునెడు దాండగం కాలక్షేపము
జరుగుచున్నది.

| | | |
|---------|-------------------|-------------------|
| 4-8-50 | కె. ధనమ్మ | వచ్చిన నిధి 1-8-0 |
| 11-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-10-0 |
| 18-8-50 | న. రాధనాయకమ్మగారు | 2-0-0 |
| 25-8-50 | కె. ధనమ్మ | 1-9-0 |
| 1-9-50 | సన్నిధిలో | 1-0-0 |
| 8-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-2-0 |
| 15-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-13-6 |
| 22-9-50 | కె. ధనమ్మ | 1-8-0 |
| 29-9-50 | కె. ధనమ్మ | 2-3-6 |

విశాఖపట్టణము

| | | |
|----------|----------------------|-------|
| 4-8-50 | భక్తురాలు. | 0-4-0 |
| 11-8-50 | న. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-4-0 |
| 18-8-50 | రా. రామయ్యమ్మగారు | 0-4-0 |
| 25-8-50 | వా. ఆంజాళ్ళ. | 0-4-0 |
| 29-9-50 | తానక రాగామణి. | 0-8-0 |
| 6-10-50 | క. లక్ష్మీనరసమ్మగారు | 0-8-0 |
| 13-10-50 | కొత్త అచ్చుతాంబూలు | 0-8-0 |
| 20-10-50 | వ. వెంకటనరసమ్మగారు | 0-8-0 |

బందరు.

బందరులోని శ్రీయతిరాజసేనా మహిళాసమితి
కార్యదర్శి శ్రీమదింగంటి సీతమ్మగారిచే ఈనెల

లోని శుక్రవారోత్సవము లన్నియు గొడుగుపేట
లోని శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారి కోవిలలో
జరుపబడినవి.

ఏకాదశి ఉత్సవములు

విశాఖ పట్టణము

కోరుకొండ.

9-8-50 భక్తురాలు. 0 4 0

కోరుకొండలోని శ్రీయతిరాజసేవామహిళా
సమితికార్యదర్శి శ్రీమతి మరింగంటి రంగనా
యకమ్మగారిచే వారిస్వగృహమున ఈనెల శుక్ర
వారోత్సవములన్నియు జరుపబడినవి.

24-9-50 దా. సుబ్బారావు. 0 4 0

3 9 50 దా. మధుసూధన్ 0 4 0

22-9-50 రా. వెంకటరావులు

నాయిడూగారు. 0 4 0

అర్చమూరు

అర్చమూరు

అర్చమూరులోని శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా
సమితి కార్యదర్శి శ్రీమతి తాడి గంగమ్మ,
మహాలక్ష్మమ్మ వగైరాలచే వివిధప్రాంతము
లందు ఈనెల శుక్రవారోత్సవము లన్నియు
జరుపబడినవి.

22-10-50 సీ. శే. కొళ్వూరి సత్తిరెడ్డి భార్య
మమలక్ష్మమ్మగారిచే జరిపినారు.

విశాఖ పట్టణము

విశాఖపట్టణ శ్రీయతిరాజ సేనామహిళా
సమితివారు శ్రీమతి గారి ఆండాళమ్మ, రాము
నీడు రామాయమ్మ మున్నగువారిచే ఈనెల
శుక్రవారోత్సవములన్నియు బాగుగా జరుప
బడినవి.



ఓం తత్ సత్.

శ్రీ కృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ గీతా సందేశ మహాత్మ్యము

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము - మదరాసు. శాఖ

కార్యాలయము:— 147, అణ్ణాపిఠ్ఠేపిఠి, మదరాసు 1.

—: ఆహ్వాన పత్రిక :—

ప్రపంచమున అనేకానేక మతము లున్నవి. ప్రతి మతమునకు ఆ మత తత్వమును తెలుపు గ్రంథము చిన్నదో పెద్దదో ఒకటి తప్పక యున్నది. ఆ గ్రంథమందలి విధులను చక్కగా తెలుసుకొని వాని ననుసరించుట ఆ వాతావరణముల కందరకు విధియైయున్నది. అటుల చేసిననాడే వాడు ఆమతస్థుడన చెల్లును.

క్రైస్తవ మతస్థులు బైబిలును చదువుదురు. మహమ్మదీయులు ఖురానును పఠింతురు. హిందువుడు హిందూమత గ్రంథములను చదువని యెడల, దాని యందలి విషయముల తెలుసుకొనని యెడల, తెలుసుకున్న సద్విషయముల అచరించజాలని యెడల హిందువు డెటుల యగును? కేవలము హిందూ శబ్ద వాచ్యులమైనంత మాత్రమున హిందూత్వము మన కెట్లు సిద్ధించును.

హిందూమత గ్రంథమేది? వేదము, శ్రీమన్నారాయణాండు స్వయముగా శ్రీకృష్ణుడై అవతరించి సనాతనమగు ఆ వేదమందలి విషయములనే సర్వజన సుభోదకమగునటుల చక్కగా వెల్లడించెను. దానికే భగవద్గీత యని పేరు. దీని ననుసరించియే పూజ్యుడగు వ్యాసమహర్షి తిరిగి వేదముల యందలి సంశయ ఘట్టములవ్యక్తపరచుటకై బ్రహ్మసూత్రములను రచించెను. మరియు ఈ విషయముల ఉదాహరణ పూర్వకముగ వ్యక్తపరచుటకై ఇతిహాస పురాణముల వ్రాసెను.

అందుచే హిందూమత సిద్ధాంత సారములు పండిత పామరులకును; శ్రీ పురుషులకును; బాల వృద్ధులకును; అతిసులభముగ, అతిస్పష్టముగ, అతిసుభోదకముగ, అనతికాలములో తెలుపు, బోధించు, ఉపదేశించు, ఆదేశించు, గ్రంథరాజము; పరమకారుణికుడగు భగవంతునిచే చేతనోజ్జీవనార్థమై స్వయముగ ఉపదేశించబడిన గ్రంథరాజము;

ఆసేతు - శీతాచల పర్యంతము భారతావని యందే గాక బుద్ధివికాసతగల ప్రతి మానవుని ఆకర్షించి ఆత్మోత్తరక - సులభోపాయమును వెల్లడించు గ్రంథశ్రేష్ఠము;

జీవుని జీవితమందలి ప్రతి సమస్యకున్న, ప్రతి సంశయమునకున్న, ప్రతి ప్రశ్నకున్న, ప్రతి జిజ్ఞాసుకున్న, తిరుగులేని సిద్ధాంతరూప - సమాధాన మొసంగు నిఘంటురూప గ్రంథరత్నము;

లౌకిక - ఆలౌకికముల ; శరీర - ఆత్మల ; జీవ - పరమాత్మల సమస్యల నన్నింటిని చక్కగా సమన్వయపరచి చేతనోజ్జీవన రాచబాటను విశదపరచు గ్రంథరాజము;

ప్రపంచము యొక్క సృష్టి - స్థితి - లయ - మోక్షము మున్నగు రహస్యముల నన్నింటిని విస్తృతముగ విశదపరచి వెల్లడించు గ్రంథరాజము భగవద్గీత,

మానవుని అదృష్టగీత భగవద్గీత.

శ్లో. గీతా సుగీతా కర్తవ్యా కి మన్యై శ్మాస్త్రసంగ్రహైః ।

యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖపద్మా ద్వినిస్సృతా ॥

భారతా - మృత - సర్వస్వం విష్ణో ర్యక్తా ద్వినిస్సృతం ।

గీతా - గంగోదకం పీత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే ॥

ఇట్టి మహానిధిని కలిగియుండియు, మనము ఈ నాడు ఆధ్యాత్మికముగా నిర్వీర్యులమై యున్నామన్నచో, మతాంతరముల స్వీకరణలు జరుగుచున్నవనినచో; మతము యొక్క నిజమైన కట్టుబాట్లు శిథిలములై భిన్న భిన్నములై పోవుచున్నవనినచో; ఆధ్యాత్మికముగ మానవజాతి ఆఘోగతిని పొందుచున్నదనినచో; నాసికవాదము నలుగడల నలముకొనుచున్నదనినచో, కారణమేమి? ఈ భగవద్గీతా మహానిధిని మనము పయోగించు కొనలేక పోవుటయే,

ఈ మహానిధిని మనము ఆచరణలో యుంచుకొనలేక పోవుటచేతనే కదా దేశములో కరువులు, కాటకములు - ఈలిబాధలు, తిష్ఠవేసి మనలను తినివేయుచున్నవి. ఈ మహానిధిని గూర్చిన ప్రచారము లేకపోవుట చేతనే కదా మానవు నందలి దేవత్వము - మటుమాయమై, మానవత్వము మాసిపోయి, రాక్షసత్వము తాండవింపుచు పరహింస, వంచన, అవినీతి, దురాశ, అశాంతి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచున్నవి.

సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వసముడు, సర్వమంగళ ప్రదుడు అగు సర్వేశ్వరునితో గల సన్నిహిత సంబంధమును అనుభవ పూర్వకముగ తెలుసుకొని తెలిపినట్లు మహాత్ముల-ముషిపుంగవుల - మునీశ్వరుల - అశ్వారుల పరంపరకు చెందినవారము గదా మనము.

అట్టి మనము నేడు దేహాత్మాభిమానులమై, ఆభాస - శుక్కు - మెట్ట - ఆచారణశూన్య - అర్థరహిత - అడంబరసహిత వ్యర్థ వేదాంతులమై, ఆత్మజ్ఞాన శూన్యులమై అధీరులమై యున్నాము.

ఇట్టి మన దుస్థితి, దురవస్థ, దుర్గతి, దుర్మార్గము, దురాలోచన పోవలెనన్నచో; పవిత్రత-త్యాగము-సేవానిరతి - సర్వసమత్వము - సచ్చీలము - సమన్నతి - స్వార్థరాహిత్యము కలుగవలెనన్నచో 'వ్యక్తి-మతము-ధర్మము - నీతి - సంఘము - దేశము - జాతి - ప్రపంచము' - అభ్యున్నతిని పొందవలె నన్నచో భగవద్గీత ఒక్కటే మనకు శరణ్యము.

శ్లో. గీతాశాస్త్ర మిదం పుణ్యం, యఃపఠేత్ ప్రయతః పుమాన్ ।

విష్ణోః పద మవాప్నోతి, భయ - శోకాది - వర్జితః ॥

“భగవద్గీతాపఠనము - భగవద్గీతావిచారము - భగవద్గీతాన్వయము - భగవద్గీతోక్తాచరణము
భగవద్గీతాప్రచారము ఇవియే మనకర్తవ్యములు,

అస్తికాశ్రేయలారా! భగవద్భక్తులారా!

దేశాభ్యుదయకరమైన ఈ పవిత్రభావముల, ఈ పవిత్ర ఆశయముల, ఈ పవిత్ర లక్ష్యముల నెరవేర్చుటకై భగవద్గీతాప్రచార ప్రభోదముల గావించుటకై శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘముచే మదరాసు పట్టణమున స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర కార్తీక బ 2 మీ. శనివారము (వృశ్చికమాసము 17.) అనగా ది 2-12-1950 తేది ఉదయము నుండి వరుసగా పదునెనిమిది దినములు అనగా ది 19-12-1950 తేది సాయము వరకు శ్రీ భగవద్గీతా సందేశ మహోత్సవము జరుప నిశ్చయింపబడినది.

ది 1-12-1950 తేది శుక్రవారము సాయంకాలమున ఆంకురార్పణము; ది 20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయమున అవభృత్యోత్సవము జరుగును.

—: కార్యక్రమము :—

ది 1-12-1950 శుక్రవారము సాయంకాలముల తిరువళ్ళికేణిలోని శ్రీ గీతాచార్య-పార్థసారథి స్వామి వారి కోవిలనుండి ఊరేగింపుతో బయలుదేరి శ్రీ ఉప్పూరి ఆళ్వారు శ్రేష్ఠి చారిటీ వారి రామానుజకూటునుకు (48, గోవిందప్పనాయకన్ వీధి, మదరాసు 1.) వచ్చి అచ్చట పారాయణ నుటప ప్రవేశమహోత్సవము. ఆంకురార్పణము;

ది 2-12-50. శనివారము మొదలు ప్రతిదినము ఉదయము 5. 0. గం. కు తిరువారాదనాది కములున్న; గం. 6-30 నుండి గం. 7-30 వరకు తిరువీమ్యత్సవమున్న గం. 7-30 నుండి గం. 8-0 వరకు అందరుకలసి రోజునకు ఒక్కొక్క అధ్యాయము చొప్పున సమిష్టి పారాయణమున్న; గం. 8-0 నుండి గం. 8-15 వరకు కృష్ణనామజపము (సమిష్టి) గం. 8-15 నుండి 10-30 వరకు దీక్షితులగు పండితులచే శ్రీ భగవద్గీతయంతయు పూర్తిగా పారాయణమున్న; ఆదేశమయమున ఉపన్యాసమంటపమున ఆరోజున సమిష్టిగ పారాయణజేసిన అధ్యాయముయొక్క అర్థవిశేషములు అవకాశమున్న వివిధ భావలలోను ఉపన్యసించబడుచుండుటయున్న; మధ్యాహ్నము గం. 2-0 లగాయతు గం. 5-0 వరకు సుప్రసిద్ధ పండితప్రవరులచే ఆ దినమున సమిష్టిపారాయణచేయబడిన అధ్యాయముపై విశేషార్థవిమర్శన ఉపన్యాసపూర్వకముగా ప్రచారకులకు శిక్షణ నిచ్చుటయున్న; సాయంత్రము గం. 5-30 లగాయతు గం. 8-30 వరకు భగవద్గీతపై వివిధ విషయముల గూర్చి ఉపన్యాసము లిచ్చుటయున్న, రాత్రి గం. 8-30 నుండి 10 గం. వరకు హిందీబాషలో ఏకాంబరేశ్వర అగ్రహారపు గుంటకు వెనుకప్రక్కను ఉపన్యాసములు భగవద్గీతపై నొసంగబడును.

ది 20-12-1950 తేది బుధవారము ఉదయము గం. 8-0 కు జాబ్బిటవునుసముద్రతీరమున అవబృథోత్సవమున్న జరుగును.

ఈ కార్యక్రమముతోపాటుగ ఈ పదునెనిమిది దినములు, అవకాశమున్నన్ని భారతదేశమందును ఖండాంతరములయందును గల శ్రీ భగవద్గీతయొక్క ముద్రితాముద్రిత గ్రంథరాజముల దీనికి సంబంధించిన వాఙ్మయ ప్రదర్శనమున్న జరుపబడును.

మరియు శ్రీ భగవద్గీతములము అర్థము - వ్యాఖ్యానములు - విమర్శనలు - ఉపన్యాసములయందు పరీక్షల నేర్పరచి అందు తీర్ణులైన వారలకు బహుమతులును బిరుదములున్న యివ్వబడును.

వీలునుబట్టి “గీతామందిరమును” స్థాపించు ప్రయత్నము చేయబడును.

గాన ఈ పవిత్రమహోత్సవమున తాము పాల్గొనియు, దీని ఆహ్వానసంఘమున తాము సభ్యులుగ రియు, యితరులచేర్పించియు, తమకందుబాటులోగల శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును ప్రదర్శనమునకిచ్చియు, ఇంకను తమకుచిత్రమనితోచిన విధముగ సహాయముజేసి ఈ మహోత్సవమును వైభవోపేతముగానడిపించు వలసినదిగ ప్రార్థించుచున్నాము.

(తాము ప్రదర్శనముకిచ్చు శ్రీ భగవద్గీతా వాఙ్మయమును తిరిగి ప్రదర్శనాంతరమున తమకు అతిజాగ్రత్తగా వప్ప గించగలము.)

ఇట్లు,

శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారక సంఘ
శ్రీ భగవద్గీతా మహోత్సవాహ్వానసంఘము.

అధ్యక్షులు

రావుబహదూర్

మద్రాసుశాఖ అధ్యక్షులు
మట్టుపల్లి రంగనాదయ్య.

శ్రీమాన్ వేమూరి రంగనాథశేష్టి.
(తిరువల్లిక్కేని శ్రీపార్థసారథి స్వామివారి దేవాలయ
దర్శకర్తలు)

కేంద్రకార్యదర్శులు

1. తెం. క. గోపాలాచార్యులు.
2. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

కార్యదర్శులు

కేశవలాల్ తర్వాడి బి. ఎ. బి. ఎల్
కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య.

కోశాధిపతి

కొంజేటి సుబ్రాయులు శ్రేష్టి.

ఆహ్వానసంఘ సభ్యత్వము.

| | | | | | | |
|----------------|---------------|---|------|---------|------------|----------------|
| మహారాజపోషకులు. | రూ. 1118-0-0. | బ | గాని | అంతకంటె | అధికముగాని | సమర్పించువారు. |
| రాజపోషకులు. | 518-0-0. | " | " | " | " | " |
| పోషకులు. | 218-0-0. | " | " | " | " | " |
| సహాయకులు. | 118-0-0. | " | " | " | " | " |
| సభ్యులు. | 58-0-0. | " | " | " | " | " |
| అభిమానులు. | 25-0-0. | " | " | " | " | " |
| చందాదారులు. | 18-0-0. | " | " | " | " | " |

శ్రీరామజయం .



అష్టాదశ
శత

{ శ్రీ సీతాకల్యాణ
శ్రీ రామపట్టాభిషేక
శ్రీ రామాయాణపారాయణ }

శ్రీరామ
కృతువు



ఓం

మ ద రా ను.

1949.

5

నివేదిక

: నిర్వాహకులు :

(శ్రీ వి శి ష్టా ద్వై త ప్ర చా ర క స ం ఘ ము.)

కార్యాలయము 147 అణాపిళ్ల వీధి,

మదరాసు 1.

సత్యం వడ

ధర్మం చర

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మదరాసు శాఖ
యాజమాన్యమున జరిగిన

శ్రీ రామ క్రతువు యొక్క

ఆహ్వానసంఘమువారి తిరునామములు.

—:అధ్యక్షులు:—

శ్రీ యస్. గోవిందరాజుల నాయుడు ప్రిన్సిపాల్ లా
కాలేజీ; (ఆర్ట్స్) వైస్ ఛాన్సలర్ మద్రాసు
విశ్వవిద్యాలయము.

కార్యదర్శులు :

శ్రీ మాదిరెడ్డి విఠాసాక్షరావు నాయుడు బి. యస్. సి.
,, సామి చెన్నకేశవులు శ్రేష్ఠి - కేశవరాం కంపెనీ,
,, కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య.

కోశాధికారులు :

శ్రీ మట్టపల్లి రంగనాథయ్య.
శ్రీ యం. వి. నరసింహులు నాయుడు.

సభ్యులు :

మెసర్స్ అమీచంస్ నగ్ కదాసు అండ్ కో.

శ్రీ కొత్తూరు అప్పయ్య శ్రేష్ఠి.
,, ముడుంజై వెంకటరంగ అణమరాచార్యులు.
,, అల్లత్తూరు కణ్ణన్ శ్రేష్ఠి.
,, కొత్తూరు గోవిందరాజులు శ్రేష్ఠి
,, కె. యస్ చంపకేశ అయంగారు.
,, గిరంసీ ఆనందజీ.
,, వి. దేవరాజులు శ్రేష్ఠి
,, పసుమర్తి నాపింహులు శ్రేష్ఠి
,, కొప్పరం నటేశం శ్రేష్ఠి.
,, ఆర్. వి. నారాయణస్వామి శ్రేష్ఠి.
,, నారాయణదాసు దత్తయా.
,, ముక్కల నమ్మాళ్వారు శ్రేష్ఠి
,, రావుబహదూర్ అల్లత్తూరు నాథముని శ్రేష్ఠి
,, సి. నరసింహాచార్యులు. అడ్వకేటు.
,, గుంటూరు నరసింహరావు. యం. యల్. ఎ.
,, నర్సత్ శంకరభట్టు.
,, ఊటుమారి పిచ్చయ్య శ్రేష్ఠి.
,, రేవూరి పద్మనాభం శ్రేష్ఠి.

శ్రీ ఉమ్మడి పాండురంగం శ్రేష్ఠి
,, పి. యస్. భాగ్యం శ్రేష్ఠి. (కాన్సిలర్)
,, సామి యతిరాజనంపత్తు శ్రేష్ఠి.
,, కంకిపాటి రామానుజం శ్రేష్ఠి.
,, రావుబహదూర్ వేమూరి రంగనాథం శ్రేష్ఠి.
,, రామానుజంపూరి రామానుజయ్య.
,, చవల రామానుజయ్య శ్రేష్ఠి.
,, సి. ఆర్. రాజగోపాలాచార్యులు
,, సామి రాధాకృష్ణ శ్రేష్ఠి.
,, జె. రంగయ్య శ్రేష్ఠి.
,, పోలేపల్లి రామానుజయ్య. బి. ఎ.
,, కొత్తూరు రంగనాయకు శ్రేష్ఠి.
,, కొప్పరం రాజాబాదర శ్రేష్ఠి.
,, పి. వి. రాధాకృష్ణ శ్రేష్ఠి.
,, పంచాంగం లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు.
,, కె. వెంకటస్వామి నాయుడు ఎం. ఎల్. సి.

మద్రాసు కాన్సిల్ ఉపాధ్యక్షుడు

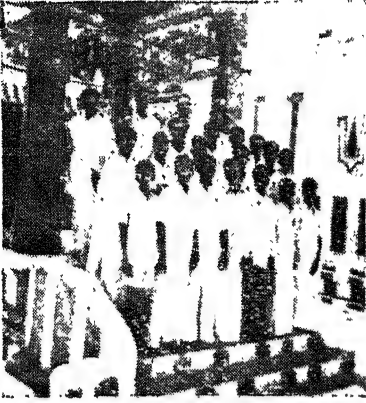
,, కొప్పరం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠి.
,, యిస్సా వెంకటరామయ్య శ్రేష్ఠి.
,, పాతాళం వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠి.
,, తాటికొండ వెంకటరాఘవులు శ్రేష్ఠి.
,, సత్రసాల వెంకట్రంగం శ్రేష్ఠి.
,, సత్రసాల వెంకట్రాం. కాన్సిలర్.
,, చిమటా శేషచలం శ్రేష్ఠి.
,, ఉమ్మడి శ్రీరాములు శ్రేష్ఠి.
,, జలగం సుబ్రమణ్యం నాయుడు.
,, నాదేశ్వరంపత్తు శ్రేష్ఠి.
,, గొల్లపూడి సూర్యనారాయణ శ్రేష్ఠి.
,, చీకిరాల సుబ్రమణ్యం శ్రేష్ఠి.
,, మందారం రంగనాథం శ్రేష్ఠి.
,, కొంజేటి సుబ్బరాయలు శ్రేష్ఠి.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక కేంద్రసంఘకార్యదర్శులు :—

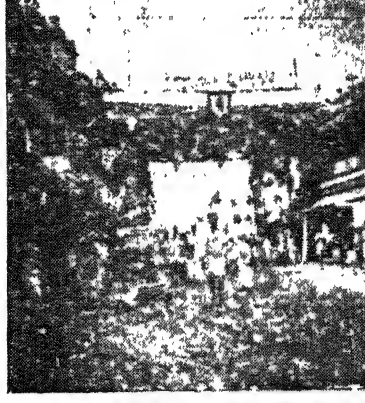
తే. కం. గోపాలాచార్యులు.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు.

శ్రీరామ క్రతువునందలి కొన్ని ఛాయాపటములు



స్వయం సేవాదళం



శ్రీ చెన్నకేశవ పెరుమాళ్ సన్నది
ఎదుటివందిరి



శ్రీ చెన్నకేశవ పెరుమాళ్ళ పురప్పాడు



మహావీధి గోష్ఠి పురప్పాటు



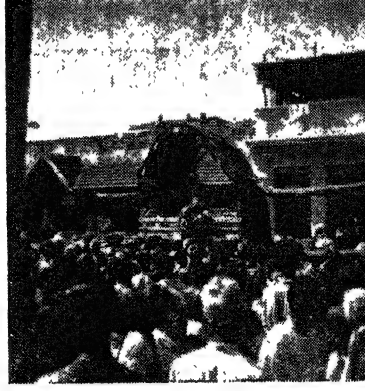
శ్రీ చెన్నకేశవర్ పెరుమాళ్ళ గోపురము



శ్రీ కోశముల పురప్పాడు



శ్రీ ముత్తుపల్లి రంగనాథస్వామివారివద్ద గోష్ఠి



శ్రీ కొశములపురప్పాడు



షారాయణ సమయదృశ్యం

శ్రీ రామ క్రతువునందు కొన్ని చాయాపటములు



హఠాపహ్లావ మండపము



విద్వాంశు. శ్రీమాంశు. కార్యముగాను వెంటాడు
చార్ల స్వామివాడు



శ్రీమాంశు. ప్రతివాదిభయంతరం అణ్ణంగరా
చార్ల స్వామివాడు



శ్రీ కొడుకొండ సుదర్శన భట్టువాడు



శ్రీమాంశు. కాంమ్మారి రామానుజాచారి
స్వామివాడు



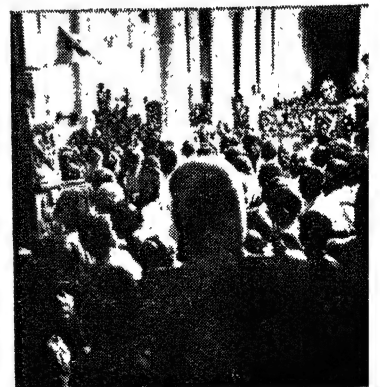
శ్రీ యలిరాజాసేవా మహిళాసంఘమువారి
పుష్పానంద దృశ్యము



శ్రీ యలిరాజాసేవా మహిళాసంఘమున పార్గ
నిన యొకచాతిక



అభ్యుదయ. శ్రీ. యన్. గోవిందరాజులు
నాయుడుగారు, వి. వి. శ్రీనివాసఅయ్యంగారు



ఉపన్యాస మండపము

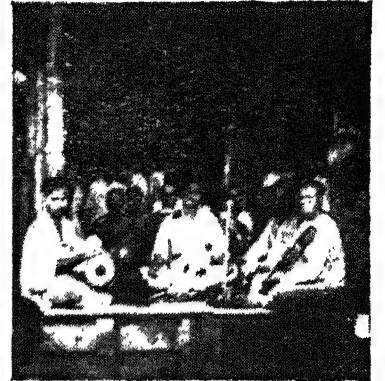
శ్రీరామ త్రతుపునందలి కొన్ని చాయాపటములు



శ్రీమాన్. ఆ. వి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
భాష



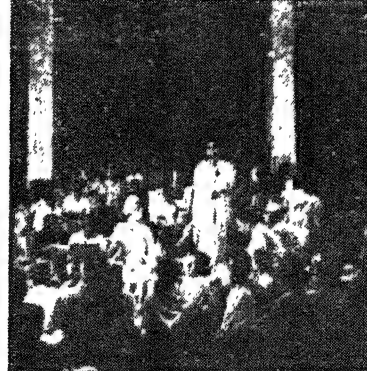
నారాయణాచార్యులు



శ్రీ గోపాలస్వామిశెట్టిగారి గానకచేరి



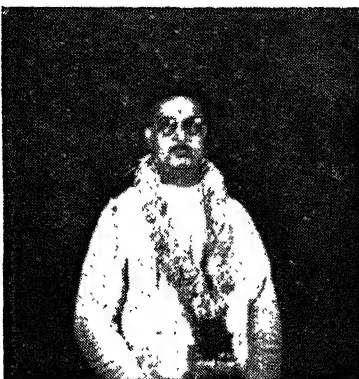
శ్రీ సంగీరాచార్యస్వామి జిల్లాధికార్ మహా
రాజుగారు



శ్రీ. వి. వి. శ్రీనివాసలయ్యంగారు. అధ్యక్షులు



శ్రీ బులుసు. సాంబమూర్తిగారు



శ్రీ. S. B. జ్యోషి హిందూ తియలాజికల్
హైస్కూలు ప్రధానోపధ్యాయులు



శ్రీ చెన్నకేశవ చెన్నమల్లిశ్వర దేవస్థాన
ఎక్సిక్యుటివ్ ఆఫీసర్



సముద్రతీరమునందలి స్నానదృశ్యము.

శ్రీరామ క్రతువుసందలి కొన్ని చాయాపటములు



సముద్రమునను దెబ్బదృశ్యము



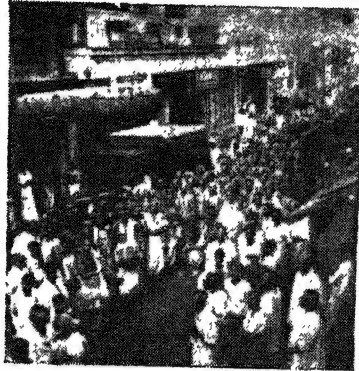
అవభర సాన్నిధ్యమునకై మదరాసు సముద్ర తీరమునను పోవునపుడు దృశ్యము



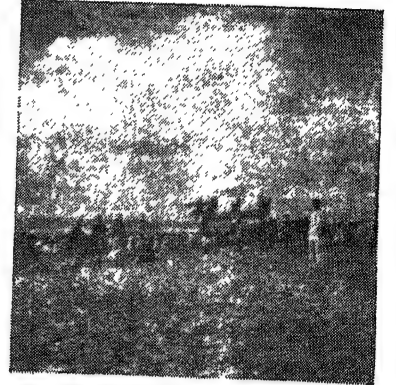
శ్రీ చెన్నకేశవ పెరుమాళ్ళతా!



సముద్రతీరమున పోవునపుడు దృశ్యము



గోష్ఠి లిలవీధి పురస్కామి



అవభర సాన్నిధ్యదృశ్యము



రాజాజిహోలులో జరిగిన ఉపన్యాససమయము



శ్రీమాన్. తే. కం. గోపాలాచార్యుల స్వామి వారు. శ్రీమాన్. ఆ. చి. శ్రామన్నారాయణాచార్యుల స్వామివారు



శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్స మేత శ్రీ రామచంద్రవరబ్రహ్మణే నమః.

(శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.)

అష్టోత్తరశత { శ్రీ సీతా కల్యాణ
శ్రీ రామ పట్టాభిషేక } శ్రీ రామక్రతువు
శ్రీ రామ పారాయణ }

—: నివేదిక :—

ప్రస్తుతము దేశములో అతివృష్టి అనావృష్టి మున్నగు ఈతిభాదలును బట్టియు అన్న వస్త్రాది కోరతలను బట్టియు, పరస్పర ఈర్ష్య ద్వేషము మోసము దురాశ హింస అధికారవాంఛ మున్నగు అవినీతిని బట్టియు వ్యాపించియున్న అశాంతిపోయి సమస్తజీవులు సౌఖ్యనంతులై రాజు, రాష్ట్రము ప్రజలు ఆనందముతో వర్ధిల్లుచు లోకకల్యాణము సిద్ధించుటకొరకు ప్రజాసామాన్య మున ఆస్తికత - భక్తిభావన - సేవానిరతి - ధర్మము - వినమ్రత - వృద్ధిపొందుటకు మదరాసు నగరమున, శ్రీ చెన్నకేశవస్వామి పెరుమాళ్ కోవిలయందు స్వస్తిశ్రీ విరోధినామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పాడ్యమీ బుదవారము (20-3-1949 తేది) నుండి, సవాహ్నిక దీక్షతో శిష్టాచార సంప్రదాయానుసారముగ అష్టోత్తరశత శ్రీ సీతాకల్యాణ శ్రీ రామపట్టాభిషేక శ్రీ రామాయణ పారాయణసహిత శ్రీ రామక్రతువు శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మదరాసు శాఖవారిచే మహావైభవముగ జరుపబడినది, ఈక్రతు నిర్వహణమునకై ఒక ఆహ్వాన సంఘ మేర్పాటు చేయ బడినది.

వారుభక్తులగు పురప్రముఖుల సహాయముచే ఈక్రతువును దిగ్విజయముగ జరిపిరి. మదరాసు రాజధానిలోని నలుప్రాంతములవారు యిందు పాల్గొనిరి. ప్రతినిత్యము క్రతు సంబంధమైన

వైదిక ప్రక్రియతోబాటు, శ్రీరామాయణోపన్యాసములు, అనేక వేదాంతార్థములున్ను, రామ రాజ్యమును గురించి అనేకవ్రముఖులు ఉపన్యాసములున్ను, శ్రీలక్ష్మీ ప్రత్యేకము విదుషీమణులచే ఉపన్యాసములున్ను ఏర్పాటు చేయబడినవి, మరియు గానవినిోదములుకూడ జరుపబడినవి.

శ్రీయఃపతి కరణా కటాక్షముచే ఈ శ్రీరామ క్రతువు సలక్షణముగా జరిగినది,

—: సర్వజనా సుఖినోభవంతు :—

ఈ కృతునిర్వాహణకై ఆహ్వానసంఘముగ ఏర్పడి ఈ కృతువును మహావైభవముగ నడిపించిన ఆహ్వాన సంఘముకివారిన్ని ; ఈ కృతువునందు పాల్గొని దీక్షితులై దీనిని సలక్షణముగ జరిపిన ఋషిస్థానీయులుకున్ను ఋత్వికులుకున్ను, అన్నివిధములైన పారాయణపరులుకున్ను, ఈ కృతువును అతివైభవముగా జరుపుటకై విరాళముల నొసగిన దాతలకున్ను,

ఈ క్రతువును జరిపించుటకు జార్జిటవునులోని శ్రీ శ్రీ శ్రీ చెన్నకేశవ పెరుమాళ్ళకోవిల నంతను క్రతువు జరుగు కాలమునందు, మా ఆధీనములో యుంచిన సదరు దేవాలయ ధర్మకర్తలుకున్ను, ఎట్టికూర్పులువు ఆపీనరుగారికిన్ని : ఈ క్రతు నిర్వహణమునకై వలయు సమస్త సదుపాయములను చక్కగజేసి దీనిని వైభవముగ జరిపించిన ఈదేవాలయ మేనేజరు, మణిగారు స్వామివారికి. అర్చక - పరిచారక - అధ్యాపక - స్థానాచార్య. పాచకాది కైంకర్యపరులందరికిన్ని,

యజ్ఞనాల - ఉపన్యాసమంటప, పారాయణమంటపాదుల నలంకరించుటకు వలయు అరటిచెట్లు, పోకచెట్లు, మామిడాకు, కొబ్బరియాకు వగైరాల ఉచితముగ నిప్పించిన శ్రీమాణమణలి. శ్రీనివాసమొదలియారు గారికిన్ని, ఈ క్రతు నిర్వాహణమునకున్ను, దర్శనమునకున్ను విచ్చేసిన భక్తబృందము బసచేరుటకున్ను, తదియారాధనలు జరుగుటకున్ను తమ తమ రామానుజ కూటములను, సత్రములను ఉచితముగ యిచ్చి మాకు అన్ని విధములుగను తోడ్పడిన శ్రీ ఉప్పటూరు ఆళ్వారుశ్రేష్ఠివారి రామానుజకూట ధర్మకర్తలకున్ను ; శ్రీ సింగంశ్రేష్ఠి యతీంద్రులు శ్రేష్ఠివారి రామానుజకూట ధర్మకర్తలకున్ను ; శ్రీ కలివి రామన్న శ్రేష్ఠివారి సత్ర ధర్మకర్తలకున్ను ; శ్రీ నారాయణ గురువయ్య శ్రేష్ఠివారి సత్ర ధర్మకర్తలకున్ను ; శ్రీ కన్యకావరమేశ్వరీ దేవస్థానము వారి సత్ర ధర్మకర్తలకున్ను ; శ్రీ పప్పుశ్రేష్ఠి రాఘవులశ్రేష్ఠివారి రామానుజ కూట ధర్మకర్తలకున్ను,

ఈ క్రతు నిర్వహణమున అనేక కష్టముల కోర్చి చక్కగ తమ సేవాధర్మమును అనుష్ఠించిన స్వయంసేవక భక్తబృందముకున్ను వీరికి నాయకత్వము వహించి నడిపించిన శ్రీ. సి. గోవిందరాజులు శ్రేష్ఠి గారికిన్ని ; గాన మండపమునందు పోల్గొనిన, గాన విద్యాంసులకునూ, భజనమండలీల వారికున్ను, నాగస్వర కచ్చేరోనర్చిన వారికిన్ని, సన్నదియందు తళిగిలు సమర్పించిన వారికిన్ని, తదియారాదనకు సామాగ్రుల నొసంగిన వారికిన్ని ఇంకను అనేక విధముల ఈ పవిత్ర కార్యమున తోడ్పడిన భక్తవరులకున్ను మౌక్యతజ్ఞతా వందనముల వర్పించుచున్నాము.

ఈ క్రతువున దీక్షితులైన వారందరికి క్రిమాన్ వి అనుష్కర్ణ శ్రేష్టి అనువాద రోవతుల సమర్పించిరి.

శ్రీ సీతాకల్యాణ సమయమున నుమాడు 240 జతల బంగారుపూతగల రజిత మంగళ సూత్రములను, యజ్ఞోపవీతములను, మట్టెలను, పామకాలను మోచిరి. ఉమ్మిగి బంగారుశైల్ అండు సన్నువాకు సమర్పించిరి.

మరియు అనేకరకములైన చిన్నచిన్న పెండ్లి సామగ్రిలను, పల - పుష్పాదులను, చేతి సంచులను, అనేకపండి భక్తులు సమర్పించిరి. వీరందరికి మా కృతజ్ఞతా వందనములు.

ఈ మహత్కార్యమును అత్యంత-మహానై భవముగా నిర్వహించిన విశిష్టావైత్విత పంచారక సంఘ మదరాసు శాఖవారికి మాకృతజ్ఞతా వందనములు—

జరిగిన కార్యక్రమముల వివరములు :—

29 మార్చి 1949 మంగళవారము

స్వస్తిశ్రీ శర్వభారినామ సంవత్సర ఫాల్గున బ|| అమావాస్య (పంగుని 16 వ) మంగళ వారము నాయంకాలం 6 గంటలకు కన్యాలగ్నమున ప్రారంభమై భగవత్పార్థన, విష్యక్తే నారాధనము, ఋత్విగ్వరణము, దేవతాహ్వానము, దేవతాప్రార్థనము, మృత్యుంగ్రహణము, అంకురార్పణము, పాలికాస్థాపనము, కుంభస్థాపనము, వాస్తుపూజ, వాస్తుహోమము, బలిప్రదానం ద్వాత్రింశత్కలశావాహనం. నవగ్రహక్షేత్రపాలక సర్వతోభద్రాది మండలారాధనం. దిక్పాలకపూజ, ధ్వజ, గరుడ ప్రతిష్ఠ. శ్రీరామయంత్ర స్థాపనముజరిగెను.

30 మార్చి 1949 బుధవారం.

ఉదయం 5-గం. లకు తిరువారాధనము (నారాయణమొదలి వీధిలోని శ్రీ కలివివారి రామానుజ కూటములో) జరిగెను.

గం. 5-15 తిరుప్పావై సేవాకాలం గోష్ఠి. గం. 6-7 శ్రీరామానుజ కూటంనుండి తిరు వీధి ఉత్సవము బయలుదేరెను. 7-లకు యాగశాలచేరి మహాశాంతి, 7-30 గం.లకు కలశార్చన యంత్రములకర్పన, చతుర్దశకలశ తిరుమంజనం, ధ్వజారోహణము. రత్నాబంధనారాధనము, క్రతు దీక్షితులకు రత్నాబంధనము, హారతి, మంత్రపుష్పం శ్రీకోశాది ఆరాధనము శ్రీకోశాది వస్త్ర సమర్పణము.

గం. 9-30 శ్రీరామ మంత్రాట జపములు.

108. శ్రీరామాయణ పారాయణములు ప్రారంభమాయెను.

ఉదయ - వేదాంత, భారత, భాగవత, విష్ణుపురాణ, విరాటపర్వ శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ, శ్రీరామాయణ పారాయణముల ప్రారంభము, లక్షతులసి అర్చనప్రారంభము, హోమము, ఉపన్యాస మండపమున శ్రీరామాయణోపన్యాస ప్రారంభము ఆయెను.

ప్రతినిత్యముకూడ జరిగిన హోమ విషయములు.

ఉదయమున 7-30 గం. నుండి 10-30 గం. వరకు

చతుర్వింశతినామ హోమము, నారాయణాష్టాక్షరి హోమము. సంగ్రహరామాయణ శ్లోక హోమము, పురుషసూక్త హోమము, హనుమన్మంత్ర హోమము, విష్ణుసూక్తహోమము, శ్రీరామ షడక్షరి హోమము, హనుమద్దాయత్రీ హోమము, శ్రీసూక్త హోమము, శ్రీరామ దశాక్షరి హోమము, గాయత్రీహోమము, శ్రీరామ గాయత్రీ హోమము, శ్రీరామమంత్రాది జపాదులున్ను.

సాయంకాలమున 5-30 గం. నుండి. 8-30 గం. వరకు.

తిరిగి యాగారంభము, పారమాత్మ్య హోమము, తదంగవేద - ప్రబంధ పారాయణ సేవాకాలములు పూర్ణాహుతి నివేదనం, చాతుర్ముతై జరుపబడుచుండెను.

ఇవిగాక ఆయారోజులలో జరిగిన ప్రత్యేక విశేష హోమములు.

మొదటి రోజున 31-3-49 ఉదయం :—పుత్రకామేష్ఠి హోమము, రెండవ రోజున 31-3-49 ఉదయం :—శ్రీ సీతారామ కల్యాణ హోమము (శ్రీ సీతా కల్యాణము), మూడవ రోజున 1-4-49 ఉదయం :—పాదుకా పట్టాభిషేక హోమము, నాలుగవ రోజున 2-4-49 ఉదయం :—చిత్తిప్రశ్న హోమము (జటాయు మోక్షము), అయిదవ రోజున 3-4-49 ఉదయం :—సఖ్యహోమము (సుగ్రీవ సఖ్యము), ఆరవ రోజున 4-4-49 ఉదయం :—వలచ సంస్కార హోమము సుదర్శన హోమము (అంగుళీ ప్రదానము), ఏడవ రోజున 5-4-49 ఉదయం :—శరణాగతి హోమము (విభీషణ శరణాగతి), ఎనిమిదవ రోజున 6-4-49 ఉదయం :—బ్రహ్మహోమము, తొమ్మిదవ రోజున 7-4-49 ఉదయం :—కల్యాణ హోమము, పదవ రోజున 8-4-49 ఉదయం :—శ్రీరామ పట్టాభిషేక హోమము (శ్రీరామ పట్టాభిషేకము) శత కలశ తిరుమంజనము పూర్ణాహుతియు జరుపబడినవి.

ప్రతినిత్యము జపించబడిన మంత్రములు : —

శ్రీరామ షడక్షరి మంత్రము ; ఆంజనేయ గాయత్రీ మంత్రము ; విష్ణు సహస్రనామము ; శ్రీరామ దశాక్షరి మంత్రము ; నారాయణ అష్టాక్షరి మంత్రము ; శ్రీరామ సహస్రనామము ;

శ్రీరామ గాయత్రీ మంత్రము ; నారాయణ గాయత్రీ మంత్రము ; శ్రీలక్ష్మీ సహస్రనామము ; ఆంజనేయ మంత్రము గాయత్రీ మంత్రము శ్రీలక్ష్మీ అష్టాత్తరము ; జపించబడినవి.

ప్రతినీత్యము జరిగిన పండితుల ఉపన్యాసములు.:-

ప్రతి దినము ఉపన్యాస మంటపమున ఉదయం గం 7-30 లు మొదలు గం 10-30 వరకు ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము యించుమించు అరగంట కాలము చొప్పున జరుగుచుండెడివి.

విరోధినామ సం॥ రం నై శు ౧, 30-31-49 బుధవారము (మొదటిరోజు.)

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యదర్శి నివేదిక.

అధ్యక్షులు :- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప్ర. భ. అణ్ణంగరాచార్యులువారు.

పుత్రకామేష్టి ; పాయస భాగము ; శ్రీరామజననము ఉపన్యాసము -

31-31-49 గురువారము. (రెండవరోజు.)

అధ్యక్షులు :- శ్రీ. ఉ. వె. శ్రీమాన్. పండిత చక్రవర్తి శ్రీనివాస రంగాచార్యులు గారు. మద్రాసు. అహల్యా :- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తి. ప. లక్ష్మీనరసింహా చార్యులుగారు. పెంటపాడు. సీతాకల్యాణము :- శ్రీ అధ్యక్షులవారు. శ్రీరామవతారతత్వము :- రావుబహుద్దూర్ శ్రీవేమూరి రంగనాథ శ్రేష్ఠిగారు. మద్రాసు. రామగుహ సమావేశము.

1-4-49 శుక్రవారము. (మూడవరోజు.)

అధ్యక్షులు. శ్రీ. ఉ. వే శ్రీమాన్ పండిత పురిశై కృష్ణనూచార్యులు గారు మద్రాసు. సభాప్రారంభములు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ విద్వాన్ తైయాల్ జో. రంగాచార్యులుగారు. తిరువల్లూరు. భరద్వాజాతిధ్యము :- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ బెల్లపుకొండ రాఘవాచార్యులుగారు. గుంటూరు. భరతభక్తి :- మీమాంసా విశారద. శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వంగిపురం రంగనాథాచార్యులుగారు. మద్రాసు.

పాదుకాపట్టాభిషేకం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు.

,, ,, - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. ఎ. వి. గోపాలాచార్యులుగారు.

అత్రి ఆశ్రమ ప్రవేశం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. ఆరవిల్లి అశహసింగరాచార్యులుగారు.

2-4-49. శనివారం (నాల్గవరోజు)

అధ్యక్షులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కు. యి. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు. సీతాపహరణం.

కబంధ మోక్షము - శ్రీ అధ్యక్షులవారు.

జటాముమోక్షము -

పెరియ ఉత్తైయార్ - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీవరాళర సుదర్శనభట్టర్ అయ్యు వార్లంగారు.
నబరి అరాధనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కవిరత్న గుడిమెళ్ల రామానుజాచార్యులుగారు.
రామహనుమత్సమావేశం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తూ. వెంకటాచార్యులుగారు.

3-4-49 ఆదివారం (విజయరోజు.)

అధ్యక్షులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరవస్తు గోవిందాచార్యులుగారు. (విజయనగరం.)
సభాప్రారంభకులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ వ్యాకరణ శిరోమణి కందాడై వేంకటరామా
చార్యులగారు. విజయనగరం, ,, ,,
హనుమత్ప్రభావము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్, కాం. రామానుజాచార్యులుగారు.
వాల్మీకి పాలంభనం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ మొలుగు రామానుజాచార్యులుగారు.
సుగ్రీవ పట్టాభిషేకం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ గు. తి. అం. వెంకటనరసింహాచార్యులుగారు.
సీతాస్తవేషణము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ సి. నరసింహాచార్యులుగారు.
సంపాతి శాపవిమోచనక - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ఈయణ్ణి రాఘవాచార్యులుగారు.

1-4-49 సోమవారం. (ఆరవరోజు.)

అధ్యక్షులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ చి. మా. వెం. రాఘవాచార్యులుగారు. హైదరాబాద్.
త్రిజలన్వప్నం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ ప. చ. నరసింహా చార్యులుగారు.
శ్రీరామవర్జనం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కిడాంబిభాష్యం రామానుజాచార్యులుగారు.
అంగుళీప్రదానం - శ్రీ అధ్యక్షులు.
చూడామణి సమర్పణం - శ్రీమాన్ తె. క. గోపాలాచార్యులుగారు. కోడగొండ.
లంకాపురి శుభ్యకరణం - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. టి. ఎ. వరదాచార్యులుగారు.
హనుమదాలింగనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. వెంకటేశ్వర్లుగారు. శ్రీరామతీర్థం.

5-4-49 మంగళవారం. (ఏడవ రోజు.)

అధ్యక్షులు - ఉపన్యాసభూషణ. సుబోధక సుధీరణి శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. కో. కం. రంగా
చార్యులుగారు. వరంగల్లు.
విభీషణ శరణాగతి - శ్రీ అధ్యక్షులు.
సేతు బంధనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. కు. యి. వెంకటాచార్యులుగారు. కాళ్ళకూరు.
సుగ్రీవభక్తి - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. ని. కం గో. శ్రీ భాష్యకాచార్యులుగారు

6-4-40 బుధవారం. (ఎనిమిదవరోజు.)

అధ్యక్షులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. ఆళ్వార్ తిరునగరి రామకృష్ణ అయ్యంగారు. మనరాసు.

సభాప్రారంభకులు - ఆయుర్వేదాచార్య, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. టి. ప. రామానుజస్వామిగారు
అంగదరాయభారం - శ్రీ. అధ్యక్షులు.

నాగపాళ విమోచనం, శ్రీ సభాప్రారంభకులు,

,, ,, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి టి. శ్రీనివాస రాఘవాచార్యులుగారు,
ఇంద్రజిత్తు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీ. న. చ. రంగాచార్యులుగారు (శుభ్రసీడు)

కుంభకర్ణుని మోక్షము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. కె. శతగోపాచార్యులుగారు.

బ్రహ్మస్త్రనిరసనము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. న. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు.

7-4-49. గురువారం (తోమ్మిదవ రోజు.)

అధ్యక్షులు - ఉపన్యాసభూషణ, విహ్వాన్, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. కాండ్వారి రామానుజా
చార్యులుగారు, మద్రాసు.

సభాప్రారంభకులు - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. కారప్పంగాడు వెంకటాచార్యులుగారు, మద్రాసు.

సంజీవినికైంకర్యము - శ్రీసభా ప్రారంభకులు.

లక్ష్మణ విజయము - శ్రీ అధ్యక్షులు.

రామానుజనైభవము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. శ్రీ. టి. పు. వెంకటాచార్యులుగారు.

శ్రీరామ విజయము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. శ్రీ. టి. పి. సంపత్కుమారాచార్యులుగారు.

నీతాపాతివ్రత్యము - శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి. ఆచ్చి. వెంకట నరసింహా చార్యులుగారు.

ప్రతీనిత్యము సభాంతమున 15 ని॥ కాలము శ్రీమూర్తి. కాండ్వారి రామానుజాచార్యులుగారు
ఉపన్యసించిరి.

విదుషీమణుల ఉపన్యాసములు.

ప్రతిదినము మధ్యాహ్నము గం 2-0 లు మొదలు గం 4-0 ల వరకు ఉపన్యాసమండప
మునందు శ్రీ యతిరాజ సేవామహిళాసంఘ విదుషీమణులచే ప్రత్యేకము స్త్రీలకు మాత్రమే
యీ క్రింది ఉపన్యాసములు గావింపబడినవి.

30-3-49 బుధవారం. (మొదటి రోజు.)

పుత్రకామేష్ఠి - కౌసల్యాదేవి - శ్రీ. న. చ. పెరుండేవితాయారమ్మగారు రాజమండ్రి.
పాయసవిభాగము-శ్రీరామజననం - శ్రీ. యమ్. ఏ. రుక్మిణి అమ్మళ్-మదరాసు-(అడ్వకేటు)

31-3-49 గురువారం. (రెండవరోజు)

నీతాకల్యాణం-శ్రీ. యమ్. ఏ. జానికమ్మళ్-అడ్వకేటు మద్రాసు

పరశురామ గర్వభంగము-రామగుహ సమావేశము శ్రీరాజ్యలక్ష్మమ్మ అమ్మల్-ప్రెఫేసర్, క్వీన్ మేరీస్ కాలేజీ, మద్రాసు.

1-4-49 శుక్రవారం. (మూడవ రోజు)

భరద్వాజాశిష్యం-శ్రీపువ్వాడ మంగమ్మగారు. పాదుకాపట్టాభిషేకం, శ్రీ కాండ్యారి మొకటమ్మగారు.

2-4-49 శనివారం. (నాలుగవ రోజు)

సీతావియోగము-శ్రీముడుంబై రామానుజమ్మగారు. శ్రీరామతీర్థం. కబంధమోక్షము, శబరారాధనము-శ్రీ మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు. కోరుకొండ.

3-4-49 ఆదివారం. (ఐదవ రోజు.)

హనుమత్ప్రభావము, శ్రీ కర్తి లక్ష్మీనరసమ్మగారు. సింహాచలం, సుగ్రీవపట్టాభిషేకం.- సంపాతి శాపవిమోచనము,--

4-4-49 సోమవారం. (ఆరవ రోజు.)

అంగుళీప్రదానము - శ్రీపండిత. డి. కృష్ణవేణమ్మగారు. మద్రాసు. చూడామణి సమర్పణము - విద్వాన్. కె. వి. పద్మావతమ్మగారు మద్రాసు. హనుమదాలింగనము.

5-4-49 మంగళవారం. (ఏడవ రోజు.)

విభీషణ శరణాగతి - శ్రీ. ఆ. వెం. లక్ష్మీనరసమ్మగారు. నరసాపురం. సేతుబంధనం- సుగ్రీవజై - శ్రీమత్తిరుమల భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు. మద్రాసు.

6-4-49 బుధవారం. (ఎనిమిదవ రోజు.)

అంగదరాయభారము నాగపాశవిమోచనము. బ్రహ్మాస్త్ర నిరసనము.

7-4-49 గురువారం. (తొమ్మిదవ రోజు.)

లక్ష్మణ విజయము-శ్రీ. శా. చూడికుడు తమ్మగారు. గుడివాడ. రావణమోక్షము-సీతా పాతివ్రత్యం - శ్రీ. యం. ఎ. కృష్ణమ్మల్-అడ్వకేటు. మద్రాసు.

8-4-49 శుక్రవారం. (పదియవ రోజు.)

శ్రీరామ పట్టాభిషేకం-ఈ విధముగ విదుషీమణుల ఉపన్యాసములు జరిగినవి.

రామరాజ్య ఉపన్యాసములు.

ప్రతిదినము ఉపన్యాసమండపమున సాయంకాలము గం. 6-0 లు మొదలు గం. 8-0 ల వరకు ప్రముఖులచే శ్రీరామరాజ్యమునుగురించి ఉపన్యాసములు గావింపబడినవి.

30-3-1949 బుధవారం (మొదటిరోజు.)

కార్యదర్శినివేదిక :—శ్రీ. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు. శ్రీకరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు. అధ్యక్షులు :—శ్రీ. వి. వి. శ్రీనివాసఅయ్యంగారు—అడ్వకేటు. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ. వే. శ్రీమంత్. ప్రతివాదిభయంకర అణ్ణంగరాచార్యులుగారు. శ్రీ. ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు. శ్రీ. వి. ప్రచారక సంఘకార్యదర్శి. అనుభవచైతన్యము, ఉపన్యాస విద్వాన్ శ్రీకోయిల్ తిరువేంకటరామానుజదాసుగారు.

31-3-49 గురువారం (రెండవరోజు.)

అధ్యక్షులు :—శ్రీబులుసు సాంబమూర్తిగారు. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ. పి. యతిరాజు రామానుజ దాసుగారు. శ్రీ బైసాని కృష్ణయ్యశ్రేష్ఠిగారు. శ్రీరామనాథశాస్త్రిగారు.

1-4-1949 శుక్రవారం-(మూడవరోజు.)

ప్రారంభకులు :—శ్రీ గీతాగోవింద రత్నాకర, కే. రాజగోపాలరావుగారు. బి. ఎ. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ. జ. మణివాళ రామానుజదాసుగారు. శ్రీ బ్రహ్మశ్రీ వాచస్పతి, కడలుంగుడి నరేశశాస్త్రి గారు.

2-4-49 శనివారము-(నాలుగవరోజు.)

అధ్యక్షులు :—శ్రీ హానరబుల్ 'జస్టిస్ సి. హెచ్. రాఘవరావుగారు. హైకోర్టు జడ్జి. ప్రారంభకులు :—రావుబహుద్దూర్ శ్రీ. వి భాష్యం అయ్యంగారు. రిటైర్డ్ హైకోర్టు జడ్జి. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ కల్లూరి వీరభద్ర శాస్త్రిలుగారు. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ సి. నరసింహాచార్యులుగారు. అడ్వకేటు.

3-4-49 ఆదివారము-(ఐదవరోజు.)

అధ్యక్షులు :—శ్రీడాక్టరు. కె. రంగాచార్యులుగారు. ఎమ్. బి. బి. ఎస్. హైదరాబాద్. ఉపన్యాసకులు :—శ్రీ. బి. ఆర్. పురుషోత్తమనాయుడుగారు. టవిల్ ప్రొఫెసర్ మదరాసు యూనివర్సిటీ. ఉపన్యాసకులు :—

4-4-59 సోమవారము-(ఆరవరోజు.)

పాఠశాలకులు:—శ్రీ. కె. వెంకటస్వామి నాయుడుగారు ఎమ్. ఎల్. సి. ఉపన్యాసకులు:—శ్రీ. కె. యం. సుబ్రహ్మణ్యంగారు కౌన్సిలర్. మదరాసు. ఉపన్యాసకులు:—శ్రీ. యస్. వేంగోపాధ్యాయగారు బి. ఎ. బి. యల్. అడ్వకేటు.

5-4-49 మంగళవారము-(ఏడవరోజు.)

అధ్యక్షులు:—శ్రీ. పి. కామేశ్వరరావుగారు ఎమ్. ఎ. ఎస్. ఎల్. హిం. డి. బోర్డు కమిషనర్. ఉపన్యాసకులు:—శ్రీ. కృష్ణరావు నాయుడుగారు. మదరాసు. శ్రీ. చంద్రశేఖరయ్యగారు. రిటైర్డ్ హైకోర్టు జడ్జి. శ్రీ. కె. నరసింహాచారియర్ గారు. శ్రీ. యస్. బాలకృష్ణ శోషి. బి. ఎ. బి. యల్. ప్రధానోపాధ్యాయులు. హిందూతియలాజికల్ హైస్కూలు—మద్రాసు.

6-4-1949 బుధవారం. (ఎనిమిదవరోజు.)

అధ్యక్షులు:—జస్టిస్ శ్రీ. ఎ. విశ్వనాథ శాస్త్రి అవరగళ్. ప్రారంభకులు:—తీరుపు గళ్ మణి శ్రీ. టి. యం. కృష్ణస్వామి అయ్యర్-అడ్వకేటు-మదరాసు. ఉపన్యాసకులు:—శ్రీ పండితశాస్త్రిజీ (హిందీభాషలో)

ప్రతిదినము వీరేగాక ఇంకను ఇతరులుకూడా ఉపన్యసించిరి.



ప్రతి దినము రాత్రి 9-0 మొదలు 11-0 ల వరకు ఈ క్రిందివిధముగా గాన కైంకర్యములు జరిగినవి. పిమ్మట శ్రీరామ సంకీర్తనము భజనరూపముగా జరిగినవి.

30-3-49 బుధవారము. (మొదటిరోజు.)

శ్రీరామన్ కుట్టిగారు-గాత్రము. శ్రీచిత్తూరు సుబ్రహ్మణ్యం పిల్లైగారు-ఫిడేలు. శ్రీ గోవిందస్వామి నాయుడుగారు-మృదంగము. శ్రీదొరై బాబు సాయుడుగారు-కంజీర.

31-3-49. గురువారము. (రెండవరోజు.)

శ్రీ ఎస్. వి. పార్థసారథిగారు-గాత్రము. శ్రీ మద్రాసు బాలకృష్ణయ్యగారు-ఫిడేలు. శ్రీ దొరై బాబు నాయుడుగారు-మృదంగం. శ్రీ నరసింహులు నాయుడుగారు-కంజీర.

1-4-49 శుక్రవారము. (మూడవరోజు.)

శ్రీ వీణ సుబ్బన్న అండ్ పార్టీ-గాత్రము ఫిడేలు సహా

2-4-49. శనివారము. (నాల్గవరోజు.)

శ్రీ. యస్. వి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం అయ్యరుగారు అండుపాట్ల ఫీజేలు. శ్రీ. ఆర్. యస్. గోపాలకృష్ణన్ గారు-ఫీజేలు.

3-4-49. ఆదివారము. (ఏకవరోజు.)

శ్రీ ఆర్. యస్. శ్రీనివాసన్ గారి బృందము. శ్రీ ఆర్. యస్. గోపాలకృష్ణన్ గారు-ఫీజేలు.

4-4-49. సోమవారం. (ఆరవరోజు.)

శ్రీ సంగీతాచార్య-స్వామి శ్రీనల్లభదాస్ మహారాజుగారు.

5-4-49. మంగళవారం. (ఏడవరోజు.)

శ్రీ గోపాలస్వామి శెట్టిగారు వారిపాట్ల. శ్రీ పిచ్చలహరి సూర్యనారాయణగారు వారి బృందము. (బందరు-) నాగస్వరము.

6-4-49. బుధవారము. (ఎనిమిదవరోజు.)

శ్రీ సత్యనారాయణ అండ్ పార్టీ. (అర్తనూరు) నాగస్వరము.

సంజాతానంద

భ జ న లు

ప్రతిదినము రాత్రి ౧౦-11-లు మొదలు భజనచేసిన భక్తబృందము.

శ్రీ అల్లూరి వెంకటాద్రి స్వామిగారిశిష్యులు. శ్రీ కట్టారామదాసుగారి శిష్యులు. శ్రీ సిద్ధాంతం నంబిస్వామివారి శిష్యులు, చాత్రాద శ్రీవైష్ణవ భక్తసభాధ్యక్షులు. శ్రీ బి. తిరువేంగళి త్తయ్యగారు. వారిబృందము. శ్రీ గుజరాత్ భక్తబృందము. శ్రీ విష్ణుచిత్త భక్తజన సభవారు. శ్రీ సంతసేవా భజనమండలివారు. ఇతరులు భజనలు సలిపిరి.

ఈ మహానీయుల కందరకన్ను మాసంఘము తరపున ప్రజాసామాన్యము తరపునను మా కృతజ్ఞతా వందనము లర్పించుచున్నాము.

ఈ క్రతువున దీక్షోరూపమున పాల్గొని నిర్వహించిన మహాసీయులు

రా. పి. స్థానీ యులు

- శ్రీ ఉ. వే. శ్రీహరి న్యాయశాస్త్రమున నాచున్నది రామాను
జాచార్యులు గారు. నరసాపురము.
- ,, ప్రతివాదిభయంకరం అణ్వరాచార్యు
లు గారు. కాంచీపురము.
- ,, పండిత చక్రవర్తి శ్రీనివాస రంగాచా
ర్యులు గారు. మదరాసు.
- ,, పరనాథు కోవిందాచార్యులు గారు.
విజయనగరము.
- ,, కోదాండమూరి యిశ్వేనిల్లి శ్రీనివాస
రామానుజాచార్యులు గారు. బొపట్ల.
- ,, పరాశర సుదర్శనభట్టరు ఆయ్య
వాన్లంగారు. శ్రీరంగం, కోరుకొండ.
- ,, మొలుగు రామానుజాచార్యులు గారు.
ముద్దుళ్ళ.
- ,, శాంకలూరు శంకటాచార్యులు గారు.
పాళకొల్లు.
- ,, కవిత్వ గుడిమెళ్ళ రామానుజాచార్యు
లు గారు. ముక్తిపల్లి.
- ,, వంగిపురం రంగనాథాచార్యులు గారు.
మదరాసు.
- ,, చి. మా. వెం. రాఘవాచార్యులు
గారు. హైదరాబాదు.
- ,, వ. జో. రంగాచార్యులు గారు.
తిరువల్లూరు.

అభ్యర్థులు-ముత్తీకలు.

- ,, అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
గారు. అర్థమూరు.
- ,, తిరుక్కాడ్యూరు నిద్వాన్ రామాను
జాచార్యులు గారు. మదరాసు.
- ,, పంచాంగం శేషాద్రిభట్టాచార్యులు
గారు. పూలపల్లి.
- ,, రాఘవభట్టాచార్యులు గారు.
మదరాసు.
- ,, ఆయలూరు పట్టస్వామిభట్టాచార్యులు
గారు. కోయంబేడి.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీహరి భాష్యభట్టాచార్యులు గారు.

శ్రీపెరుంబూదూరు.

- ,, రంగస్వామి భట్టాచార్యులు గారు.
సింగపెరుమాళ్ కోవిల.
- ,, రంగభట్టాచార్యులు గారు.
- ,, సుందరరాజభట్టాచార్యులు గారు.
- ,, ఆరావముదభట్టాచార్యులు గారు.
- ,, సుందరరాజభట్టాచార్యులు గారు.

శ్రీరామాయణ పారాయణ పదులు.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీహరి శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులు గారు.
మదరాసు.

- ,, అ. రామయ్యంగారు. చోళ్ళపురం.
- ,, ఆర్. శ్రీనివాసాచార్యులు గారు.
శ్రీ విల్లిబుత్తూరు.
- ,, వి. గోపాలయ్యంగారు.
- ,, కోవిల నీందాడ వె కటనరసింహా
చార్యులు గారు. వరంగలు.
- ,, కిడాంగి నరసింహాచార్యులు గారు.
ఉచ్చూరు.
- ,, తిరుమల వింజమూరి శేషాచార్యులు
గారు. నెల్లూరు.
- ,, న. చ. లక్ష్మణాచార్యులు గారు.
చాటపల్లి.
- ,, గోపినంబాక కూర్మాచార్యులు గారు.
శ్రీకూర్మం.
- ,, ఉచ్చూరు శ్రీనివాసాచార్యులు గారుర
ఉచ్చూరు.
- ,, గోపినంబాళ వెంకట నరసింహాచార్య
లు గారు. అముదాలవలస.
- ,, కందాళ. వెం. వ. మన్నాథాచార్య
లు గారు. శ్రీకూర్మం.
- ,, తిరుమల పల్లెరమూడి జగన్నాథాచా
ర్యులు గారు. శ్రీరామతిర్థం.
- ,, కరి నారాయణాచార్యులు గారు.
శ్రీరామతిర్థం.
- ,, తిరుమల పల్లెరమూడి గోపాలాచా
ర్యులు గారు. సీతానగరం.

| | |
|--|--|
| 1 ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. అ. వెం. ల. నరసింహాచార్యులు గారు. | 2 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ గుడిమెళ్ల నరసింహాచార్యులు గారు. |
| గారు. తాటినాడ. | అల్లూరు. |
| ,, వేదాల రంగాచార్యులుగారు. | ,, పాలవంచ. తి. గో. కృష్ణమాచార్యులు గారు. |
| పెద్దవరం. | ,, లు గారు. శ్రీరంగపురం. |
| ,, కో. కం. రంగాచార్యులు గారు. | ,, ప. వెం. రామానుజాచార్యులు గారు. |
| వరంగలు. | ,, పెద్దవరం. |
| ,, కం. తిరువెంకటాచార్యులు గారు. | ,, గుడిమెళ్ల లక్ష్మీకాచార్యులు గారు. |
| వీలూరు. | ,, ముక్తిపల్లి. |
| ,, న. చ. మహాభావ్యం వరదాచార్యులు గారు. | ,, ప. వెం. రంగాచార్యులు గారు. |
| చీరాల. | ,, బందరు. |
| ,, చ. వెం. నరసింహాచార్యులు గారు. | ,, ము. శతగోపాచార్యులు గారు. |
| బందరు. | ,, బందరు. |
| ,, అ. తి. శ్రీనివాసాచార్యులు గారు. | ,, కాంమ్మూరి రామానుజాచార్యులు గారు. |
| వేటపాలెం. | ,, అల్లూరు. |
| ,, కిళాంబి నరసింహాచార్యులు గారు. | ,, పరవస్తు తిరువెంకటాచార్యులు గారు. |
| ఉచ్చూరు. | ,, చిత్తూరు. |
| ,, ఈ. వ. పింగరాచార్యులు గారు. | ,, కృష్ణస్వామి ఆయ్యంగారు. |
| మంగళంపాడు. | ,, మైలాపూరు. |
| ,, కం. తిరువెంకటాచార్యులు గారు. | ,, ఇరగవరపు నరసింహాచార్యులు గారు. |
| ఉచ్చూరు. | ,, కోరుకొండ. |
| ,, రాఘవ రంగాచార్యులు గారు. | ,, ఇరగవరపు హయగ్రీవాచార్యులు గారు. |
| ఉచ్చూరు. | ,, కోరుకొండ. |
| ,, కి. వెం. వీ. రాఘవాచార్యులు గారు. | ,, రంగాచార్యులు గారు. కాంచీపురము. |
| ఉచ్చూరు. | ,, గోమఠం రామానుజాచార్యులు గారు. |
| ,, నం. శ్రీనివాసరంగాచార్యులు గారు. | ,, శ్రీపెరుంబూదూరు. |
| పుట్టగుంట. | ,, నరసింహాచార్యులు గారు. |
| ,, తి. పెం. వెం. రామాచార్యులు గారు. | ,, కాంచీపురము. |
| పద్మనాథం. | ,, కర్నూరం వెంకటాచార్యులు గారు. |
| ,, కం. వెం. రంగాచార్యులు గారు. | ,, శ్రీపెరుంబూదూరు. |
| తాటినాడ. | ,, ఈ చంబాడి శతగోపాచార్యులు గారు. |
| ,, చామర్తి సీతారామాచార్యులు గారు. | ,, కంచి. |
| శ్రీకూర్మం. | ,, కో. ఆ. తిరుమలచార్యులు గారు. |
| ,, స. వెం. నరసింహాచార్యులు గారు. | ,, శ్రీపెరుంబూదూరు. |
| కోరుట్ల. | ,, ఆనూరి నరసింహాచార్యులు గారు. |
| ,, కో. వెం. కృష్ణమాచార్యులు గారు. | ,, శ్రీపెరుంబూదూరు. |
| కైకలూరు. | ,, కలవగుంట శేషాచార్యులు గారు. |
| ,, కో. కం. రాఘవాచార్యులు గారు. | ,, తణుకు. |
| కలిడిండి. | ,, ఆదిగోపాలాచార్యులు గారు అత్తిపాళ్ల |
| ,, ఉత్పలరఘునాథాచార్యులు గారు. | ,, సామవేదం. తి. కృష్ణమాచార్యులు గారు. |
| యాజలి. | ,, పొన్నూరు. |

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కో. కం. వెంకటాచార్యులుగారు.

తిరుమొగ్గిపై.

,, మార్గపురి రంగాచార్యులుగారు.
కోరుకొండ.

,, గు. వెంకటాచార్యులుగారు.
ముక్తిపల్లి.

,, కో. అప్పలాచార్యులుగారు.
శ్రీరామతీర్థం.

,, కం. అప్పలాచార్యులుగారు.
విజయనగరం.

,, అ. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.
మదరాసు.

,, కాం. రాజగోపాలాచార్యులుగారు.
కాంచీపురం.

,, టి. వి. నరసింహాచార్యులుగారు.
కాంచీపురం.

,, కాండ్వూరు పల్లభాచార్యులుగారు.
ముక్తిపల్లి.

,, వేదాల రంగాచార్యులుగారు.
ముక్తిపల్లి.

,, వేదాల. వెం. తాతాచార్యులుగారు.
పెద్దవరం.

,, స. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.
పెద్దవరం.

,, ప. వెంకటాచార్యులుగారు. ఏలూరు.

,, కో. వెంటగిరిఆచార్యులుగారు.
ఏలూరు.

,, మరిం. రాఘవాచార్యులుగారు.
బందరు.

,, మరిం. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.
బందరు.

,, మరిం. ల. నరసింహాచార్యులుగారు.
బందరు.

,, భ. వెం. రామకృష్ణమాచార్యులు
గారు. నూజివీడు.

,, ప్ర. భ. రంగాచార్యులుగారు.
నూజివీడు.

,, వరపెత్తు గోవిందాచార్యులుగారు.
పెంటపాడు.

,, కాం. వెం. శం. రామానుజాచార్యులు
గారు. ముక్తిపల్లి.

శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కాం. తి. రా. కృష్ణమాచార్యులు
గారు. ముక్తిపల్లి.

,, గు. వెంకటాచార్యులుగారు.
శ్రీరంగపురం.

,, ఉత్పల శ్రీనివాసరంగాచార్యులు
గారు. అల్లూరు.

,, పు. రామానుజాచార్యులుగారు.
తాటివాడ.

,, పు. రంగాచార్యులుగారు.
మాధవరం.

,, వె. వెంటాచార్యులుగారు. ముక్తిపల్లి.

,, ఆ. చి. నరసింహాచార్యులుగారు.
ఆవునూరు.

,, క. ల. నరసింహాచార్యులుగారు.
కోరుట్ల.

,, శిరిసివగల్ల కృష్ణమాచార్యులుగారు.
కోరుట్ల.

,, న. చ. వెం. రాఘవాచార్యులుగారు.
జగ్గయ్యపేట.

,, మరిం. రంగాచార్యులుగారు.
రాజమహేంద్రవరం.

,, ప. ల. నరసింహాచార్యులుగారు.
పెంటపాడు.

,, మొలుగు వెంకటాచార్యులుగారు.
మొద్దుల.

,, మొలుగు ఆనంతాచార్యులుగారు.
గొల్లపల్లి.

,, పూ. శేషగిరి ఆచార్యులుగారు.
పాలకొల్లు.

,, ఆ. ఆశాహరింగరాచార్యులుగారు.
పాలకొల్లు.

,, ధర్మపురి తిరుమలాచార్యులుగారు.
మైలవరం.

,, ఉ. ఆనంతేశయనమాచార్యులుగారు.
ఉచ్చూరు.

,, ఉ. చ. గో. కృష్ణమాచార్యులుగారు.
మంగళంపాడు.

,, గో. శేషభట్టరు ఆచార్యులుగారు.
పాలకొల్లు.

,, న. జగన్నాథాచార్యులుగారు.
శుభ్రవీడు.

११ శ్రీరామసారాయణాచార్యులుగారు. వారాణాసి.
 १२ ఇ. వెం. సత్యన్నారాయణాచార్యులు గారు. ఉపాక్ర.
 १३ గు. తి. అం. నరసింహాచార్యులుగారు. పెద్దవరం.
 १४ ఈయనల్ని రాఘవాచార్యులుగారు. అంతర్వేదిపాలెం.
 १५ తి.కో.కం. నరసింహాచార్యులుగారు. తిరుమొగ్గేశ
 १६ య. కి. రంగాచార్యులుగారు. మంగళంపాడు.
 १७ మరిం. నారాయణాచార్యులు గారు. బుట్టారెడ్డిగూడెం.
 १८ న. చ. రంగాచార్యులుగారు. శుబ్రవీణు.
 १९ తూ. వెంకటాచార్యులుగారు. బల్లిపాడు.
 २० తె. కం. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు వారు. నర్సాపురం.
 २१ కం. నరసింహాచార్యులుగారు. పద్మనాభం.
 २२ పె. వెం. పీ. రాఘవాచార్యులుగారు. ముద్దుళ్ళ
 २३ ప. వెం. రామానుజాచార్యులుగారు. గొల్లపల్లి.
 २४ మొ. వెం. రామానుజాచార్యులుగారు. ముద్దుళ్ళ.
 २५ యం. కె. రంగాచార్యులుగారు. కాంచీపురం.
 २६ అ. చ. నరసింహాచార్యులుగారు. తిరుపతి.
 २७ ఏ. ఆర్. కృష్ణమాచార్యులుగారు. తిరువల్లిక్కేణి.
 २८ మణవాళ్ ఆచార్యులుగారు. శ్రీపెరంబూదూరు.
 २९ ఏ. కే. నరసింహాచార్యులు గారు. మదరాసు.
 ३० పురిఘళ్ళ వెంకటాచార్యులుగారు. మాధవరము.

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ పూ. వెం. కృష్ణమాచార్యులుగారు. పాలకొల్లు.
 ११ పూ. పీ. రాఘవాచార్యులుగారు. పాలకొల్లు.
 १२ డి. రాఘవాచార్యులుగారు. గుంటూరు.
 శ్రీమహాభారత పారాయణపదులు.
 १३ టి. కె. నరసింహాచార్యులుగారు. తిరువళ్లూరు.
 १४ డి. సి. రాజగోపాలాచార్యులుగారు. తిరువళ్లూరు.
 १५ టి. యం. చక్రవర్తి ఆచార్యులుగారు. తిరువళ్లూరు.
 १६ వి. కం. గో. శ్రీధాస్యకారాచార్యులు గారు. శ్రీరామతీర్థం.
 १७ కో. కం. శ్రీవేంకటేశ్వర్లుగారు. శ్రీరామతీర్థం.
 १८ పా. కం. పీ. రా. అప్పలాచార్యులు గారు. శ్రీరామతీర్థం.

ప్రత్యేకవిరాట పర్వపారాయణపదులు.

११ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు. కోరుకొండ.
 १२ నజ్జూరి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు. ముక్తపల్లి.

భగవద్గీతా పారాయణపదులు.

११ కం. అ. వెం. కూర్మాచార్యులుగారు. శ్రీరామతీర్థం.
 १२ కం. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు. శ్రీకూర్మిం.
 १३ య. కి. వెం. రాఘవాచార్యులుగారు. నెల్లూరు.
 १४ మా. అనంతాచార్యులుగారు.

పహస్రనామ పారాయణపదులు.

११ తె. కం. రామానుజాచార్యులుగారు. తాటిపర్రు.

శ్రీ. ఉ. నే. శ్రీహంక జి. భ. అష్టలాచార్యులుగారు.

పాలకోల్లు.

,, మ. వెం. రా. నరసింహాచార్యులుగారు
కలింగపట్నం.

,, ము. సుదర్శనాచార్యులుగారు.
ముక్కూరు.

,, కె. వి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.
శ్రీపెరుంబూదూరు.

సుందరాకాండ పారాయణపరులు.

,, కొ. ఇ. వెంకటాచార్యులుగారు.
కాళ్ళూరు.

శ్రీభాష్య పారాయణపరులు.

,, తి. త. రామానుజాచార్యులుగారు.
శ్రీరామతీర్థం.

శ్రీభగవద్విషయ పారాయణపరులు.

,, కో. కం. వెం. రామాచార్యులుగారు.
శ్రీరామతీర్థం.

శ్రీవిష్ణుపురాణ పారాయణపరులు.

,, తి. పె. రామానుజాచార్యులుగారు.
ముగ్గుళ్ళు.

శ్రీమద్భాగవత పారాయణపరులు.

,, న. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు.
మంగళంపాడు.

ద్రావిడవేద పారాయణపరులు.

,, తి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.

తిరుమొట్టకై.

,, శరణోపాచార్యులుగారు.

తిరుమొట్టకై.

,, మ. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.

మధురమంగళం.

,, కాం. గోపాలాచార్యులుగారు.

కాకచీపురం.

,, కాం. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు.

కాంచీపురం.

,, మొ. నరసింహాచార్యులుగారు.

పద్మనాభం.

,, తి. ప. నరసింహాచార్యులుగారు.

శ్రీరామతీర్థం.

,, తి. పె. పద్మనాభాచార్యులుగారు.

శ్రీరామతీర్థం.

,, మ. తిరువెంకటాచార్యులుగారు.

శ్రీపెరుంబూదూరు.

,, వా. భాష్యకారాచార్యులుగారు.

కాంచీపురం.

,, కొ. రామానుజాచార్యులుగారు.

తిరువలిక్కేణి.

,, వాత్స. శ్రీనివాసతీర్థంగారు.

మదరాసు.

,, క. రామానుజాచార్యులుగారు.

శ్రీపెరుంబూదూరు.

,, పు. రామానుజాచార్యులుగారు.

వడ్డిశేరియ.



శ్రీ రామచంద్ర పరబ్రహ్మదేవమః

మదరాసు చెన్నకేశవ పేరుమాట్ల సన్నిధిలో జరిగిన శ్రీరామక్రతువునకు విరాళముల సమర్పించిన దాతల నామధేయములు

మదరాసు, శ్రీమాన్ ఆల్లత్తూరు కణ్ణక్ శెట్టి
1000.0-0

బెంగళూరు, శ్రీమాన్ రాజా వెంకట్రామశెట్టిమరియు
శ్రీమాన్ గుణ్ణం తిరువేంగడతాన్ శెట్టి 1000.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ పసుమర్తి కణ్ణయ్య శెట్టి అండు
సన్న్ వారు 523.0-0

అర్తమూరు, శ్రీ విశ్వప్రదైత ప్రచారకసంఘ కేంద్ర
సంఘ కార్యదర్శి, శ్రీమాన్ ఆ. చి. శ్రీమన్నా
రాయణా చార్యులు, కాకినాడ, శ్రీమాన్
వంగిపురం అప్పలాచార్యులు కలిసి 500.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ సోమిశెట్టి గురువయ్య శెట్టి
486.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ రావుబహదూరు వేమూరి రంగ
నాథం శెట్టి 450.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ ఉప్పటూరుఎంబేరుమానాథశెట్టి
(హో అండు కో) 428.8.6

మదరాసు, సింగంశెట్టి యెతీంద్రులు శెట్టిగారి చార
టీస్ వారు రూ 350.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ చిత్తూరు కోప్పరం వీరరాఘవులు
శెట్టి రూ 290.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ రామనుజం కూటం రామానుజయ్య
అండు సన్న్ వారివల్ల రూ 251.0-0

రూ, 250.0-0 సమర్పించినవారి పేర్లు

మదరాసు, శ్రీమాన్ రాచమడుగు వెంకట నారాయణ
స్వామి శెట్టి

,, మెగర్లూ నాదెళ్ల సంపత్తు శెట్టి అండు సన్న్
వారి వల్ల

,, శ్రీమాన్ కంకణాల ముద్దుక్రిష్ణ శెట్టి

,, ,, కోటా శ్రీనివాసయ్య

,, ,, మదరాసు, చిల్లిమర్సెంటు ఆసోసి
యేషన్ వారివల్ల

బెంగళూరు, కంట్లకోట మెంటు శ్రీమాన్ మొం. న.
అలరామ నాయుడు

తిరుచునాపల్లి, శ్రీమాన్ రాధాకృష్ణ శెట్టి
శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. పుయ్యూర రాణిగారగు శ్రీమతి విజ
య లక్ష్మమ్మ రాణి రూ 216.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ నుంకు వెంకటేశపెమ్మశెట్టి
రూ 208.0-0

మదరాసు, నారాయణ గురువయ్య శెట్టి చారటీసువారు
200.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ టి. గోవిందరాజులు నాయుడు
రూ 188.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ మ. కింగపెరు
మాళ్లయ్య
ఆ. నమ్మాళ్వారయ్య
క. రాధాకృష్ణయ్య
మదరాసు, శ్రీమాన్ పోలెపల్లి రామానుజయ్య
రూ 168.0-0

మదరాసు, మెగర్లూ కేశవరాం అండు కంపెనీ
రూ 166.0-0

మదరాసు శ్రీమాన్ రా. వె. వెంటక్రిష్ణయ్య శెట్టి
రూ 148.12.0

మదరాసు, శ్రీమాన్ ఆల్లంపల్లి నరసింహయ్య
రూ 133.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ రామానుజకూటం సత్యరాజయ్య
రూ 125.0-0

మదరాసు, వూరా శ్రీరాములు శెట్టి చారటీస్
రూ 116.0-0

మదరాసు, పప్పు శెట్టి రాఘవయ్య చారటీస్ 116.0-0

మదరాసు, శ్రీమాన్ కరాలపాటు ఆశవందారయ్య
రూ 116.0-0

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. గద్యాలసంస్థాన మహారాజ్జి గారు శ్రీమతి
ఆదిలక్ష్మమ్మ మహారాణిగారు రూ 116.0-0

మద్రాసు, శ్రీమాన్ కోత్తూరి కంఠాక్షయ్య శెట్టి
రూ. 111-0-0

మద్రాసు, శ్రీమతి కొత్తూరి రంగనాథయ్య
రూ. 110-1-0

రూ. 109-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

,, ,, పాండురావు అండు కో. వారి
మద్రాసు, శ్రీమాన్ ఉమ్మడి ప్రాములు శెట్టి
రూ. 108-4-0

,, ,, పి. యన్. అర్జున శెట్టి
108-0-3

రూ. 108-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

మద్రాసు, శ్రీమాన్ కొత్తూరి కప్పయ్య శెట్టి
,, ,, మట్టుపల్లి రంగనాథయ్య
,, ,, కళాలపాటి రాధాకృష్ణయ్య
,, ,, యం. వి. నరసింహులు నాయుడు
,, ,, కొంజేటి సుబ్రాయలు శెట్టి
,, ,, యం. యన్. యస్. రాధాకృ
ష్ణయ్య
,, ,, శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. వెంకటగిరి మూడవ
మహారాణిగారు శెట్టి మృరాణిగారు
,, శ్రీమతి భాగ్యలక్ష్మమ్మగారు
,, శ్రీమాన్ మద్దాల కింగ్ వెంకటేశ్వరయ్య
,, ,, శే. చెంచురామయ్య శెట్టి
,, ,, పాతాళం వీరరాఘవుల శెట్టి
అద్వైతేటు
,, ,, రామానుజంహటం శౌరిరాజయ్య
,, ,, యం. వి. ఆర్. అణహరాచార్యులు
వారు

మద్రాసు, శ్రీమాన్ జేసు రాధాకృష్ణ శెట్టి
,, ,, మక్కాల నమ్మాళ్వారు శెట్టి
,, ,, తొమ్మండ్రం మాణిక్య శెట్టి

రూ. 108-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

,, ,, గ్రెంథి నరసయ్య శెట్టి
,, ,, పి. శ్రీరాములు శెట్టి
,, ,, యస్సా వెంకట్రామయ్య శెట్టి
,, మెసర్స్ పూరా యెతిరాజులు శెట్టి అండు
బ్రదర్స్
,, శ్రీమాన్ పూరా అధికేషు శెట్టి
,, ,, సాతులూరు రంగయ్య శెట్టి

రూ. 108-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

,, ,, సామి వెంకటేశ్వరయ్య శెట్టి
,, ,, కోటా శ్రీరంగరాజయ్య
,, ,, పి. గోపాలకృష్ణయ్య
,, ,, యం. వెంకటేశం శెట్టి
,, ,, పి. వెంకట సుబ్బయ్య శెట్టి
,, ,, చివూరి పద్మనాభం శెట్టి
,, ,, అద్దంకి రామకణ్ణ శెట్టి

మద్రాసు, శ్రీమాన్ జె. రంగయ్య శెట్టి
,, శ్రీమాన్ యన్. ఆర్. బాలకృష్ణ నాయుడు
,, ,, వొమ్మిని చెన్నకేశవుల శెట్టి
,, ,, యన్. ఆర్. రంగస్వామి నాయుడు
,, ,, కిందగడ్డల చెళ్ళపిళ్ళ శెట్టి
,, ,, టంగుటూరు గురుస్వామి శెట్టి
,, ,, కావీరాల రంగనాథం శెట్టి
,, ,, మొగలి రాధాకృష్ణయ్య శెట్టి
,, మెసర్స్ యం. యన్. స్వామి అండుకోవారు
,, ,, గోపాలు శెట్టి కుమారులు

తాతా సుబ్బలక్ష్మమ్మ
చెంగుళూరు, ,, దేవతా శ్రీరామయ్యగారు ఆఫ్
రాధాకృష్ణ అండు కో
,, ,, రాజ సేవాన క్త పి. సుబ్బరామ శెట్టి

మద్రాసు, శ్రీమాన్ పూరా సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టి
,, ,, బి. వేదాచలం శెట్టి
,, ,, కె. యన్. రాధాకృష్ణ శెట్టి
,, ,, వీరబామ్మల రంగనాథం శెట్టి
,, ,, గ్రెంథి నారాయణ శెట్టి
,, ,, రాహుబహదూర్ అలత్తూరు
నాథముని శెట్టి

,, ,, గట్టుపల్లి శీతారామ్ శెట్టి
,, ,, నాగులు గొండ శ్రీరాములు అయ్య
,, ,, దాచెపల్లి నంబెరుమాళ్ళయ్య
,, ,, రామానుజహటం రంగంమన్న
రయ్య

,, ,, మట్టుపల్లి రాధాకృష్ణయ్య
మద్రాస్, శ్రీమతి పూరా కనకమ్మ
,, ,, పువ్వాడ సీతారామ శెట్టి
పాలకొల్లు, ,, రేపాక శేషవతారం
మద్రాసు, ,, నాతా రామకృష్ణ శెట్టి
,, శ్రీమతి అ. లక్ష్మి తాయారమ్మ

శ్రీమాకా నూరినవార్లు పేర్లు
మచరాసు. శ్రీమాకా నోనోరు పత్తనానాణ
మదరాసు. ,, గ్రంథి. వెంకటేశం శెట్టి
,, ,, రాచపూడి వెంకట సుబ్బయ్య
,, ,, శెట్టి
పాలకోట్ల. ,, బాపూడి పురుషోత్తం
,, ,, మంచుకొండ శ్రీనివాసయ్య

రూ. 108-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

మదరాసు. శ్రీమాకా శ్రీరామ్
,, ,, సనిశెట్టి వరదరాజులు శెట్టి
,, ,, బువనగిరి సంపత్తు శెట్టి
,, మెసర్స్ వి. వెంగయ్యశెట్టి అండ్ కంపెనీ
,, ,, వై. శతూరై య్య శెట్టి అందుసన్న
,, శ్రీమాకా మద్దాలి శ్రీరాములు శెట్టి
,, సుమారులు నరసింహులుశెట్టి
,, శ్రీమతి గాధంశెట్టి శ్రీరంగనాచారయ్య
,, శ్రీమాకా కోటా రంగనాయకులుశెట్టి
,, ,, కంకిపాటి. రామానుజంశెట్టి
,, ,, జవ్వాజి. సుబ్రహ్మణ్యులుశెట్టి
,, ,, యమ్. సి. రాజమన్నారయ్య
,, ,, జి. మణిరాజు నాయుడు
,, శ్రీమతి ఉసుము రంగనాయకమ్మ
,, శ్రీమాకా కోటా ఆర్కారు శెట్టి
,, ,, దేవు రామయ్యశెట్టి
,, శ్రీమతి గోరడ్ల ఈశ్వరమ్మ

బెంగళూరు. శ్రీమాకా దరిశా వెంకటేశంగుస్తా

బందరు. శ్రీమాకా కుప్పర్తి పుల్లయ్య
మదరాసు. ,, కే. నరసింహులు శెట్టి
,, ,, కోటా హనుమంతరావు
,, ,, రామానుజం నూత్తందాది
,, ,, కొత్తూరు గోపాలుశెట్టి
,, శ్రీశ్రీశ్రీ. శివగంగా చిన్నరాజిగారు
,, శ్రీ చెన్నమల్లేశ్వర శ్రీ చెన్నకేశవపెరు
మాళ్ళ దేవస్థానము వారు
,, శ్రీమాకా చెవల రామానుజులుశెట్టి

రూ. 101-0-0 ఇచ్చినవారి పేర్లు

,, ,, ఉమ్మిడి గురుస్వామిశెట్టి అండు
,, ,, గామయ్యశెట్టి అండు కంపెనీ

రూ. 100-0-0 ఇచ్చినవార్లు పేర్లు
మదరాసు. శ్రీమతి సత్రపాల కనకవల్లి తాయారమ్మ
,, శ్రీమాకా చక్కా రంగనాయకులు వెంక
ట్రాంబారు

,, ,, నర్సిం ఆనాథాయణ శెట్టి
మదరాసు. శ్రీమాకా రేచి నాగభివాలు రూ 85-0-0
మదరాసు రామారావు అండు మోతమ్మ పట్టేలు
రూ 70-0-0
శ్రీరాం. శేవకులు రూ 5-0-0

రూ. 55-0-0 యిచ్చినవారి తిరునామములు

,, శ్రీమాకా బాబాని బాలయ్యశెట్టిగారు
,, ,, వై. యన్ ఆర్కారు శెట్టి
,, శ్రీమాకా సందపాడి ప్రాములుశెట్టి
కాకనాడ. శ్రీమాకా మిట్టపల్లి రామమూర్తి
మదరాసు. మెసర్స్ పి. యన్. చెల్లయ్యశెట్టి అండు
కంపెనీ
,, శ్రీమాకా కోటా ఉడయవరదయ్య
మదరాసు. శ్రీమాకా సాని వెంకటాచలం శెట్టి
రూ 55-0-0
,, శ్రీమతి జ్యోతి బానికమ్మ రూ 54-0-0
బందరు. శ్రీమాకా కాంట్లారిరామయ్యగారికుమారులు
తాతయ్యగారు రూ 54-0-0
మదరాసు. మెసర్స్ సత్రసాల వెంకట్రంగంశెట్టి
ఆర్. డెమ్ అండు కో రూ 54-0-0
,, శ్రీమాకా టి సుందరరావు నాయుడు
రూ 54-0-0
,, శ్రీమతి చాతలూరి రంగనాయకమ్మ
రూ 54-0-0
,, ,, కళానిది రక్తామ్మ రూ 54-0-0

రూ. 51-0-0 యిచ్చినవారి తిరునామములు

బెంగళూరు సిటి. మెసర్స్ కోటా యన్ కామాక్షి
శెట్టి అండు బ్రదర్స్ ప్రొపైటర్స్ యన్
యన్ వి సిల్క్లూతు మార్ట్
,, ,, కంకిపాటి శ్రీరాములుశెట్టి ఆర్
క్రీష్ణా అండు కంపెనీ
,, ,, ఆర్. వెంకట్రామ్ శెట్టి
,, ,, గాధంశెట్టి కణ్ణయ్యశెట్టి

రూ. 50-0-0 యిచ్చినవారి తిరునామములు

మదరాసు. శ్రీమాకా మద్దాలి రాజమన్నార శెట్టి
,, ,, కుప్పరం నరేశం శెట్టి

| | | | | | |
|------------------|---|---------------------------------------|---------------------|---|-----------------------------|
| " | " | యెమ్మలూరు సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టి | నిండిగల్. | " | చెందయ్య శెట్టి |
| " | " | గారి భార్య సుందరమ్మ | మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | కొత్తూరి రంగ నాయకులు శెట్టి |
| " | " | చిత్తూరు రాజాబాదరు శెట్టి | పాలకొల్లు, శ్రీమాన్ | " | చలవాది రామచంద్రరావు గారి |
| చిత్తూరు. | " | మం వి రంగమన్నార శెట్టి | తల్లి గారు | | రూ 25-0-3 |
| మదరాసు, శ్రీమతి | " | కలవల కల్లమ్మగారు | | | |
| " | " | శ్రీమాన్ కంచపర్తి సింగయ్య | | | |
| " | " | శ్రీమతి గట్టుపల్లి సుబ్బరత్నమ్మ | | | |
| " | " | శ్రీ. శే. నరసింహులు శెట్టిగారి భార్య | | | |
| " | " | శ్రీమాన్ రంగభాష్యం నాయుడు | | | |
| " | " | ఎ ఆనందం | | | |
| " | " | మెసర్స్ పారిసు పాపు | | | |
| " | " | శ్రీమాన్ వి వి రాఘవులు శెట్టి | | | |
| " | " | కొల్లూ మనవాళయ్య | | | |
| " | " | చై సాని మాదవ శెట్టి చారిటీసు | | | |
| " | " | శ్రీమాన్ చీశ్వర్ చిన్నిక్రిష్ణ శెట్టి | | | |
| " | " | మందారం రంగ నాథం శెట్టి | | | |
| " | " | పి జియ్యస్వామి శెట్టి | | | |
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | మామండూరు శ్రీరాములు శెట్టి | | | |
| | | రూ 46-0-0 | | | |
| రామభక్తులు | | రూ 43-0-0 | | | |
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | మద్దాలి రాధాకృష్ణయ్య | | | |
| | | రూ 40-0-0 | | | |
| " | " | నాగులకొండ రంగ నాథయ్య | | | |
| | | రూ 40-0-0 | | | |
| " | " | గుట్టుపల్లి శ్రీరాములయ్య | | | |
| | | రూ 40-0-0 | | | |
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | దేవకి వెంకట్రాం శెట్టి | | | |
| | | రూ 35-0-0 | | | |
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | సత్రసాల వెంకట్రాం శెట్టి | | | |
| | | రూ 30-0-0 | | | |
| పాలకొల్లు, శ్రీ | " | మంతిన రంగరాజు రూ 30-0-0 | | | |
| | " | ఒక భక్తులు రూ 28-0-0 | | | |

రూ. 27-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

| | | |
|------------------|---|-------------------------------|
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | గ్రెంధి శ్రీనివాసులు శెట్టి |
| " | " | నాశం వెంకటక్రిష్ణమ్మ శెట్టి |
| " | " | కే యల్ చొక్క నాథం శెట్టి |
| " | " | ఏ కణ్ణయ్య నాయుడు |
| " | " | సుంతు నమ్మాళ్వారు శెట్టి |
| " | " | నామా వెంకట్రామ శెట్టి కణ్ణయ్య |
| " | " | శెట్టి |

| | | |
|---------------------|---|-----------------------------|
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | కొత్తూరి రంగ నాయకులు శెట్టి |
| పాలకొల్లు, శ్రీమాన్ | " | చలవాది రామచంద్రరావు గారి |
| తల్లి గారు | | రూ 25-0-3 |

రూ. 25-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

| | | |
|------------------|---|--|
| మదరాసు, శ్రీమాన్ | " | కంచపర్తి రాధాకృష్ణయ్య |
| " | " | మునగా శేషచలం శెట్టి |
| " | " | డాక్టర్ ఎం బి ప్రభు |
| " | " | మెసర్స్ శ్రీలక్ష్మీ అండు కంపెనీ |
| " | " | డి గోపాలస్వామి శెట్టి అండుకో |
| " | " | మెసర్స్ వి సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టి అండు పి |
| | | లక్ష్మయ్య శెట్టి |
| " | " | మంచుకుండ చెందామారకణ్ణయ్య |
| " | " | ఎ ఆనందం శెట్టి |
| " | " | కూరపాటి మణివాళ శెట్టి |
| " | " | కే వెంకట్రామ శెట్టి |
| పాలకొల్లు, శ్రీ | " | రేపాక రంగయ్య |
| మదరాసు, శ్రీమతి | " | మొగలి కనకవల్లి తాయారమ్మ |

రూ. 25-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

| | | |
|-----------------|---|---|
| " | " | గుట్టం పార్థసారథి శెట్టి |
| కాలికట్టు, శ్రీ | " | హెచ్ వెంకటేశం |
| మదరాసు, శ్రీ | " | రాచేపల్లి శ్రీరాములయ్య |
| " | " | జొన్న గెడ్డల హనుమయ్య శెట్టి |
| " | " | యస్ వరదరామానుజం శెట్టి |
| | | చారిటీస్ |
| " | " | శ్రీమాన్ అనుమాల శెట్టి తేపెరుమాళ్ళ శెట్టి |
| " | " | కొల్లూ మునిరత్నం శెట్టి |
| " | " | దేవి శెట్టి వెంకటాచలం శెట్టి |
| " | " | జెలగం సుబ్రహ్మణ్యం నాయుడు |
| " | " | నాశం వెంకటేశ్వరయ్య శెట్టి |

రూ. 25-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

| | | |
|-----------------|---|------------------------------------|
| మదరాసు, మెసర్స్ | " | శ్రీరామ అండు కో |
| " | " | సి రాజమన్నార శెట్టి |
| " | " | మంచుకుండ సంపత్తయ్య |
| " | " | చుండూరు రంగ నాథయ్య |
| " | " | వొరలింటి రామలింగయ్య శెట్టి |
| " | " | శ్రీమతి కే తాయారమ్మ అనేచిన్న ఆదమ్మ |
| " | " | శ్రీమాన్ పంచాంగం లక్ష్మీ నరసింహ |
| | | చార్యులు |

కంఠి. , , అద్దాలి తిరువేంగడముదగానయ్య
 నువరాసు. , , నాగులకొండ నమగన్నయ్య
 , , శ్రీమాన్ విజయవల్లభ శెట్టి
 పాలకొల్లు. , , శ్రీలక్ష్మి 12-0-0
 నువరాసు. , , శ్రీమతి అండాకృష్ణ నాసురాలు 12-0-0
 నువరాసు. , , శ్రీమతి కాశమ్మ 12-0-0

రూ. 11-0-0 యిచ్చినవార్ల పేర్లు

నువరాసు. , , మెనకమ్మ డి మునుస్వామి శెట్టి అండుబ్రదర్స్
 , , శ్రీమాన్ శే సంపత్తు శెట్టి
 , , మెనకమ్మ కంచెర్ల సైదమాళ్ల శెట్టి అండు
 , , సన్న
 , , శ్రీమాన్ నాథా సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టి
 , , శ్రీమాన్ టి రత్నవేలు శెట్టి
 , , , , నామా సుబ్బయ్య శెట్టి
 , , , , శే వరదరాజులు నాయుడు
 , , , , కోటా నరసింహులు శెట్టి అండు
 , , సన్న
 , , మెనకమ్మ గోటా రామయ్య శెట్టి అండుసన్న
 , , , , గొబ్బూరి రంగయ్య శెట్టి
 , , , , వై సీతారాం శెట్టి

రూ. 10-0-0 యిచ్చినవారి పేర్లు

నువరాసు. , , శ్రీమాన్ జి సుబ్బరత్నం శెట్టి
 , , , , టి.వి. రాజయ్య శెట్టి
 పాలకొల్లు. , , చీలవాది చిన్నరామలింగయ్య
 నువరాసు. , , గ్రెండి రామమూర్తి శెట్టి
 , , , , శ్రీకంట శెట్టి
 , , శ్రీమతి గ్రెండి శ్రీరంగనాంచారమ్మ
 కంఠి. , , మంచుకొండ కమలమ్మ
 మద్రాసు. , , రవ్వ కమలమ్మ
 , , శ్రీమాన్ యమ్ శేషగిరి రావు నాయుడు
 , , మెనకమ్మ చెల్లం అండు కో
 , , శ్రీమాన్ చుండూరు కణ్ణయ్య
 , , శ్రీమతి మునగా ఆమ్మనమ్మ
 పాలకొల్లు. , , మామిడి అన్నపూర్ణమ్మ
 మద్రాసు. , , శ్రీమాన్ యస్ సీతారాం శెట్టి
 , , , , రొట్టిల శింగన్న శెట్టి
 , , శ్రీమతి ఎజ్జా కుటీఆమ్మ
 , , శ్రీమాన్ సి ఇ ఎతిరాజయ్య
 , , , , యం వి వీర బద్ర శెట్టి అండుకో

మద్రాసు శ్రీమాన్ యస్ రంగనాథ శెట్టి
 , , , , నామా చెన్నకేశవుల శెట్టి
 , , , , గ్లాసుమర్చెంటు
 , , , , చుండూరు చెల్లపిళ్లయ్య
 , , శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీమతి మైలవరం మూడవరాణి
 , , శ్రీమాన్ డి సుబ్బయ్య శెట్టి
 , , , , వీరాస్వామి శెట్టి
 , , , , నెంకట్రాం శెట్టి
 కడప. , , మునుగా సింగారయ్య
 పాలకొల్లు. , , పి వెంకటరత్నం
 మద్రాసు. , , శే రామానుజం శెట్టి
 , , , , నెండా సంపత్తు శెట్టి
 , , శ్రీమతి రామానుజకూడం అలుమేలు మంగ
 , , తాయరమ్మ
 , , శ్రీమాన్ తడవర్తి కణ్ణయ్య శెట్టి
 , , శ్రీమతి ఏచ్చూరు అలుమేలు మంగతాయా
 , , రమ్మ

రూ. 10-0-0 యిచ్చిన వార్ల పేర్లు
 , , శ్రీమాన్ బి రాధాకృష్ణ శెట్టి
 , , , , దేవరాజులు నాయుడు
 మైలవూరు. , , శ్రీమతి భాగ్యపట్టమ్మ

రూ. 10-0-0 యిచ్చిన వార్ల పేర్లు
 రాజమండ్రి. , , శ్రీమతి ముడుంటై రామానుజమ్మ
 , , , , మునుగంటి రంగనాయకమ్మ
 విశాఖపట్నం , , అండాశమ్మ
 , , , , దేవిశెట్టి ఆళవందారయ్య
 విజయవాడ , , ఎండూరు తాయరమ్మ
 , , శ్రీమాన్ చీదెళ్ల అరుణాచలం శెట్టి
 మద్రాసు శ్రీమతి మామిడి కమలమ్మ
 శ్రీరంగం శ్రీమాన్ ఎతిరాజులు శెట్టి
 పాలకొల్లు , , రేపాక మంగరాజు
 , , శ్రీమతి సి చూడుకుడుతమ్మ
 , , శ్రీమాన్ చలవాది నరసింహమూర్తి
 రాజమండ్రి శ్రీమతి రామిడిరాయలమ్మ
 , , , , రామాది చిట్టమ్మ
 మైలాపూరు , , సురుది దనమ్మగారు
 మద్రాసు శ్రీమాన్ పి వి రామానుజం శెట్టి అడ్వకేటు
 , , శ్రీమతి గజరాజమ్మ
 , , శ్రీమాన్ టి జానకిరామయ్య
 , , శ్రీమతి చవల అలుమేలు తాయరమ్మ

,, శ్రీమాకా ఉచ్చి మాదవియ్య శెట్టి
 ,, శ్రీమతి పల్నూరి కమలమ్మ
 ,, శ్రీమాకా మేడా వేణుగోపాల శెట్టి
 ,, ,, ఏ యం ఆర్థగాచారి
 ,, ,, బంగారు మాణిక్యం
 రాజానగరం ,, వేదాల వెంకటాచారి
 పాలకొల్లు ,, బంగారు పెద్దనరసింహారావు
 ,, ,, రేపాక మాణిక్యం
 తిరవల్లి క్షేణి శ్రీమాకా సి వి పెరుమాళ్ల శెట్టి
 మద్రాసు వి జి శివా
 ,, ,, వి సుందరం
 ,, ,, మామిడి శ్రీనివాసులు
 ,, ,, యం బాలకృష్ణమూర్తి
 రాజమడుగు ,, పెద్దపుల్లయ్య శెట్టి
 ,, శ్రీమతి చిలవా కమలవల్లి తాయారమ్మ
 ,, మెసర్స్ పి వి రామస్వామి నాయుడు అండు సన్న
 ,, శ్రీమాకా సి ఆళవందారయ్య
 ,, శ్రీమతి కమలమ్మ
 ,, మెసర్స్ పి రంగరామనుజం అండు కో.
 విజయనగరం శ్రీమాకా దాసరి చిన్ని శ్రీరాములు
 ,, ,, అయ్యంగారి వెంకట సీతారామ స్వామి
 మద్రాసు ,, పాండురంగ
 ,, శ్రీమతి ఉప్పటూరు కమలమ్మ
 మైలాపూరు ,, మాడవరపు లక్ష్మీనరసమ్మ
 మద్రాసు. ,, శాతా రుక్మణమ్మ
 ,, శ్రీమాకా తవ్వ నరసింహులు శెట్టి
 ,, ,, కే రామచంద్ర నాయుడు
 ,, ,, అప్పల ఆదినారాయణ శెట్టి
 ,, ,, గరుడా హనుమంతరావు
 ,, ,, చిత్తూరు నరసింహులు శెట్టి
 ,, ,, కే రాధాకృష్ణ శెట్టి
 పాలకొల్లు. శ్రీమతి రేపాక కనకమ్మ
 ,, శ్రీమాకా కనమర్ల పూడి గురువయ్య శెట్టి
 మద్రాసు. ,, యం యన్ క్రిష్ణమూర్తి
 ,, ,, సి యన్ రామస్వామి శెట్టి
 ,, ,, భక్తులు

8-0-0

రూ 7-0-0 యిచ్చిన వారి పేర్లు

,, శ్రీమతి అనుమల శెట్టి కమలమ్మ

రూ 6-0-0 యిచ్చిన వారి పేర్లు
 పాలకొల్లు. శ్రీమాకా జి వెంక శ్రీకృష్ణారావు
 పెద్దకంచి శ్రీమతి రాజేంద్ర శ్రీనివాసు
 ,, ,, శ్రీరాం భక్తులు
 రూ 5-0-0 యిచ్చిన వారి పేర్లు
 పాలకొల్లు. శ్రీమతి రేపాక సీతారామలక్ష్మమ్మ
 ,, శ్రీమాకా రేపాక సత్యమోహన్
 రూ 5-0-0 యిచ్చిన వారి పేర్లు
 ,, శ్రీమతి పాతారం శేషమ్మ
 ,, భక్తులు
 ,, శ్రీమతి పినకర్తి అమ్మణమ్మ
 ,, ,, సత్తి కనకవల్లి తాయారమ్మ
 మద్రాసు. శ్రీమాకా కావరాల సంకెరుమాళ్ల శెట్టి
 ,, కూరపాట వెంకట శ్రీవయ్య శెట్టి
 ,, శ్రీమతి వైసాని కమలమ్మ
 ,, శ్రీమాకా ఎరసాల వెంకట్రామానుజం శెట్టి
 ,, ,, మద్దాల లేవపెరుమాళ్ల శెట్టి
 ,, ,, కరాలపాటి రామచంద్రయ్య
 ,, శ్రీమతి సముద్రాల అమ్మణమ్మ
 ,, శ్రీమాకా యన్ శేషయ్య శెట్టి
 ,, వెంకట్రాజులు
 ,, ,, సక్తి గోపాల్ నాయుడు
 ,, శ్రీమతి బొమ్మి శెట్టి వెంకటసుబ్బమ్మ
 మచిలీపట్నం ,, కే రంగ నాయకమ్మ
 పాలకొల్లు శ్రీమాకా జి లక్ష్మీమంగ రాజు
 ,, ,, పాలివార మసర మాణిక్యం
 న్యూజివీడు. శ్రీమతి పొత్తూరు హస్తగిరమ్మ
 పాలకొల్లు. శ్రీమాకా కోటా వెంకట్రామయ్య
 మద్రాసు. ,, మల్లంగి పద్మనాభం శెట్టి
 పాలకొల్లు. ,, రేపాక వెంకటేశ్వరులు
 ,, ,, కర్పూరు అన్నమయ్య
 మద్రాసు. శ్రీమతి శ్రీరంగ శ్రీరంగ నాంచారమ్మ
 ,, శ్రీమాకా సుంకు కణ్ణయ్య శెట్టి
 ,, ,, నూరి శెట్టి చంద్రయ్య
 ,, శ్రీమతి మొగళ్ళూరు రామమ్మ
 ,, శ్రీమాకా శంకాకాంతారావు
 ,, శ్రీమతి నారాయణసుబ్బమ్మ
 ,, శ్రీమాకా పి శ్రీరామమూర్తి
 ,, ,, సి కే సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టి

,, శ్రీమతి పద్మి శ్రీష్టవేణమ్
 ,, ,, మద్భుజబాయి
 ,, శ్రీమాన్ జి రాం శంధ్రక్ .. ద్వకేటు
 ,, శ్రీమతి యం శే శేషమ్
 ,, శ్రీమాన్ నానూ వెంకట్రాయులు శెట్టి
 ,, ,, శ్రీష్టక్
 ,, శ్రీమతి శేంతూ సుందరమ్
 ,, ,, కనులమ్మ చెవల వెంకట సుబ్బయ్య
 ,, గాది భార్య
 ,, శ్రీమతి రాజలక్ష్మి గారు
 ,, శ్రీమాన్ అప్పలాచారి
 ,, ,, యస్ పార్థసారథి
 ,, శ్రీమతి పోలేటు రంగ నాయకమ్మ
 ,, ,, కొత్త ఎలిరాజమ్మ
 ,, శ్రీమతి కణ్ణమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ యస్ చెంగల్యరాయ శెట్టి
 ,, ,, ఆర్ నరసింహయ్య
 ,, ,, యస్ శే సారంగపాణి నాయుడు
 ,, ,, శెల్లప్రోలు శ్రీమతి వెలగలేటి రంగ నాయకమ్మ
 మద్రాసు, శ్రీమాన్ మామిడి గోవింద శెట్టి
 ,, ,, శే మనిరత్నం శెట్టి
 ,, ,, శే నాగయ్య నాయుడు
 ,, ,, గాధం శెట్టి వరదరాజులు శెట్టి
 ,, ,, వి చెలమయ్య
 ,, ,, యస్ బి సీతారాం శెట్టి
 ,, ,, పప్పు శెట్టి రాధాకృష్ణయ్య శెట్టి
 ,, ,, కంకణాల రంగనాథం శెట్టి
 ,, శ్రీమతి నాగులకుండ పూలమ్మ
 ,, ,, మద్దావి రంగనాథయ్య
 బెంగళూరు ,, పువ్వాడ పిరబద్రం శెట్టి
 మద్రాసు శ్రీమతి కొత్తూరి ఆండాళమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ యస్ శ్రీరాములు శెట్టి
 ,, శ్రీమతి ఆర్ కుట్టమ్మ
 నారాయణవనం, శ్రీమాన్ వెంకటసుబ్బయ్య శెట్టి
 ,, ,, హెచ్ పాపయ్య నాయుడు
 తిరవల్లి క్కేణి, ,, కొండయ్యరాముడు
 చిత్తూరు, ,, చల్లూరి శ్రీరాములు శెట్టి
 ,, ,, పొన్ను లక్ష్మీనరసింహం
 ,, ,, వి సంజాక్షరం శెట్టి
 ,, ,, వి సూర్య రావు

వాషర్ మాన్ శేట, శ్రీమతి ఎకోదమ్మ
 మద్రాసు, శ్రీమాన్ జ్వాలారామయ్య శేషూరు
 ,, ,, వీణ సుబ్బన్న
 ,, ,, మామిడి వెంకటేశ్వర పెరుమాళ్లు
 ,, ,, శెట్టి
 ,, ,, జ రంగసున్నూరు శెట్టి
 ,, శ్రీమతి తాతా సుశీలమ్మ
 ,, ,, శే లక్ష్మీనాంచారమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ ఏ చొక్కలింగ మొదలియారు
 రాజమండ్రి, ,, శే రామమూర్తి
 మద్రాసు ,, డి దొరస్వామి శెట్టి
 ,, ,, పాదర్తి సుబ్బరామానుజం శెట్టి
 ,, ,, పి ఏ ఆయన్న శెట్టి
 ,, ,, వేముల నాగయ్య
 ,, ,, గ్రెంజే రామానుజం
 బెంగళూరు ,, ఎస్ ఎస్ గోపాల శెట్టి
 మద్రాసు ,, జీవన్ లాల్
 ,, శ్రీమతి మరకతవల్లి తాయారమ్మ
 ,, ,, యం అమ్మతాలమ్మ
 ,, మెనర్స్ శే జేలాయుడం పిళ్ల అండు కొ
 పెనుగొండ శ్రీమతి రామానీడి రామాయమ్మ
 పాలకూలు ,, టి సుబద్రమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ పి రంగయ్య శెట్టి
 వాషర్ మాన్ శేట శ్రీమాన్ వేలం శెట్టి నరసింహులు
 శెట్టి
 మద్రాసు శ్రీమాన్ తిరుపీడి పురుషోత్తం శెట్టి
 ,, ,, యం గోపాల్
 ,, శ్రీమతి టి లక్ష్మమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ పొన్నూరు లక్ష్మీనరసింహులు శెట్టి
 ,, శ్రీమతి సీతమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ ఏ శ్రీనివాసా చారి
 ,, ,, శే ఆర్ వెంకటాచలపతి
 ,, ,, బండా శ్రీరామచంద్ర రావు
 ,, ,, నటకల శ్రీనివాసులు శెట్టి
 విజయనగరం, ,, మంచుకుండ రామానుజయ్య
 మచలీపట్నం ,, ఆ చి గోపాలాచార్యులు

,, ,, చీమకుర్తి రాదయ్య కెట్టి
 ,, ,, టి. గురునాథం కెట్టి
 ,, ,, మోహనరంగం నాయుడు
 ,, ,, రామరాసు
 ,, శ్రీమతి కమలమ్మ
 ,, ,, రామభక్తులు
 ,, ,, అంతరంగభక్తులు
 ,, ,, తిన్ననూరు నరసింహయ్య
 ,, ,, ఎన్ జానకిరాం కెట్టి
 ,, ,, కే యస్ సుబ్రహ్మణ్యం కెట్టి
 ,, శ్రీమతి లక్ష్మమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ కూటా ఆశగనింగరయ్య
 ,, ,, యం రంగనాథం
 మైలవరం శ్రీమతి సీతమ్మ
 మద్రాసు శ్రీమాన్ జి సుబ్రాయ కెట్టి
 ,, ,, సి సుబ్రాయ కెట్టి
 ,, ,, సుబ్రాయ కెట్టి
 ,, ,, సారంగపాణి
 ,, శ్రీమతి కరూరి బాలవాసవాంధ
 ,, శ్రీమాన్ నాతా నంబెరుమాళ్ళ కెట్టి
 ,, ,, ఎన్ కొండయ్య కెట్టి
 ,, ,, నాళం జగన్ మోహన రావు
 ,, శ్రీమతి సిరం బాపాయమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ ఆరవల్లి చిన్ని వెంకట నరసు
 ,, ,, సి అనుకేళు
 ,, ,, యం మణివాళ కెట్టి
 ,, ,, రామానుజం
 ,, శ్రీమతి సామి అండాళమ్మ
 ,, ,, ఓరబొమ్మల అండాళమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ యం రామచంద్ర కెట్టి
 ,, ,, బ్రోకరు కిరాణి కృష్ణ
 ,, శ్రీమతి అండాళమ్మ

రాజమండ్రి శ్రీమాన్ కంచు రామ్మూర్తి
 మద్రాసు. ,, నీలకంఠ కెట్టి
 నంద్యాల శ్రీమతి పుష్పమూర్తి కొండమ్మ
 మద్రాసు. శ్రీమాన్ మద్దాలరంగమన్నారెడ్డి
 నరసాపురం శ్రీమతి కొమండూరు లక్ష్మీనరసమ్మ
 కాలాడిపేట శ్రీమాన్ రొట్టెల వెంకటేశ పెరుమాళ్ళ
 కెట్టి

మద్రాసు. ,, సి శ్రీనివాసులు కెట్టి
 ,, ,, తాటికొండ వెంకట్రాఘవుల కెట్టి
 మైలాపూరు శ్రీమతి అన్నం అమ్మయ్య
 మద్రాసు శ్రీమాన్ జి కృష్ణ స్వామి కెట్టి
 ,, ,, జి చెరియశ్యాంయ్య
 ,, శ్రీమతి మారా కనకవర్ణయమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ నాతాళ వెంకటక్రష్ణ కెట్టి
 ,, శ్రీమతి పద్మ కెట్టి శ్రీవేణమ్మ
 ,, ,, చిత్తపురం అప్పారెడ్డి తాయారమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ సి రాధాకృష్ణయ్య కెట్టి
 ,, ,, యువరపు నరసింహులు కెట్టి
 ,, ,, పూనుగాడు లక్ష్మయ్య
 ,, శ్రీమతి అనుమాలకెట్టి ఆలుమేలుచుంగమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ కే ఎల్ జోషి
 ,, శ్రీమతి మంగలం
 ,, శ్రీమాన్ జి చెంద్రయ్య కెట్టి
 ,, ,, గుండు వెంకటనరసింహ మూర్తి
 ,, ,, ఏ వరదయ్య కెట్టి
 ,, ,, గ్రెండ్రి వెంకటేశం కెట్టి
 ,, ,, శ్రీరాములు
 పాలకోలు. ,, బంగారు రామయ్య
 మద్రాసు శ్రీమతి అల్లంపల్లి కనకవల్లి తాయారమ్మ
 ,, శ్రీమాన్ వి వరదయ్యంగారు
 పాలకోలు ,, పాలాది వెంకటరత్నం
 ,, ,, బంగారు రామమోహనరావు
 విజయనగరం ,, మట్టపల్లి రఘవ
 మద్రాసు ఎం. వి. కె. పురుషోత్తం మొదలియార్
 బాబుకెట్టిసత్రం శ్రీమతి పైడా క్రిష్ణలమ్మ
 మద్రాసు శ్రీమాన్ వెంకట్రాయులు
 ,, శ్రీమతి వెంకటసుబ్బలక్ష్మమ్మ
 ,, ,, రారంగమ్మ
 ,, ,, రామభక్తులు
 ,, ,, అనుమాలకెట్టి కమలమ్మ
 ,, ,, నాగమ్మ
 ,, ,, శ్రీమాన్ జి రాధాకృష్ణయ్య

ரம்
ஸ்ரீ ராம பரமஹன்சை நம :

ஸ்ரீ ராம கிருதுவினுடைய சங்காஹ நிவேதிகா

இப்பொழுது நேசத்திலிருக்கிற அதிஉத்த, அருஉத்த, ஆதாசக்குறை, அசார்தி
நூர்மிகும், வியாதிபாசாதிசன் முதலாவைவகன் எல்லாம் எடுத்து லோக கல்யாணுற்ற
மாகவும், ஸ்ரீ ராம ராஜ்ய செனக்கிய சம்பாதனுற்றதமாகவும், சென்கையில் ஸ்ரீ சென்ன
கேசவப் பெருமாள் கோவிலில் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ விமோதி (10) சித்திசை பாய்யமை புதன்
கிழமை (30-3-45) தேதியிலிருந்து 9 நாள்நவான்யக நிஷத்தாடன் ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத
பிரசாரக் சங்கம், மதமுஸ் சாகஸூலம் அஷ்டோத்திராத ஸ்ரீ சிதா கல்யாண ஸ்ரீ ராம
பட்டாபிஷேக ஸ்ரீ ராமாயண பாராயணசப்தம் ஸ்ரீ ராமகிருதுவி அந்யந்தவைபவத்துடன்
எடத்தப்பட்டது.

இந்தக் கிருதுவில் ஆசார்ய, அக்வர்யருத்திகள், உபன்யாசகர்கள் ஏலமாக கைங்கர்
யம் செய்த பண்டிதர்களுக்கும்,

இந்த கிருதுவி நிர்வாஹத்திற்காக விரானங்களைக் கொடுத்த சகாயம் செய்த பக்த
ஜனங்களுக்கும், தர்மசம்ஸ்தாபகர்களுக்கும், சத்திரங்களை உசிதமாகக் கொடுத்த தர்ம
சம்ஸ்தாபகர்களுக்கும்,

அநேக விதமாக சகாயம் செய்த ஸ்ரீ சென்ன கேசவப் பெருமாள் கோவில் அதி
காரிகளுக்கும், கைங்கர்யபரருக்கும், ஸ்வயம் சேவக் சங்கத்தினருக்கும், கான ரைங்கர்யம்,
பஜனை செய்தவர்களுக்கும், இன்னும் பலவிதமாக சகாயம் செய்தவர்களுக்கும் எங்கள்
ஹிருதய பூர்வமாக தன்யவாதங்களை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

ஸ்ரீ சிதாலக்ஷ்மண பிரதசத்ருக்ன ஹனுமத் சமேத ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தியினுடைய
அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

சர்வே ஜனா : சுகின : பவந்து

லோகா : சமஸ்தா : சுகின : பவந்து.

இப்படிக்கு,

ஸ்ரீ விஸிஷ்டாத்வைத பிரசாரக் சங்கம்.

ஸ்ரீ ராம கிருதுவி ஆஹ்வான சங்கம்.

காரியாலயம்:

147, அண்ணா பிள்ளை தெரு,

சென்னை.

**மதராஸில் நடந்த ஸ்ரீ ராம கிருதுவுக்கு விராளங்களை
சமர்ப்பித்த தானாக்களுடைய நாமதேயங்கள்**

| | | |
|---|-------------------------------------|--------|
| வான மாமலை பரமஹம்ஸ் பரீவ்ராஜகா | டி. ஆர். ரங்கஸ்வாமி ஓ கம்பெனி | 25-0-0 |
| சார்ப இத்யாதி ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. | ஸ்ரீ. பி. கே. தனபால் செட்டி | 25-0-0 |
| வானமாமலை ஜயர் ஸ்வாமியாசால் | பங்களுர் எம். கே. நாயகர் | |
| மதராஸ் சமர்ஷியல் ஹவுஸ் | (ஸ்ரீ கிருஷ்ண இஞ்சினீரீங் ஒர்க்ஸ்) | 20-0-0 |
| ஸ்ரீ. வி. இராஜகோபாலாச்சாரியார் | மெஸர்ஸ். கமலா லாட்ஜ் | 20-0-0 |
| (அட்வகேட்) | ஸ்ரீ எம். ராஜகோபாலாசாரி | 15-0-0 |
| ஸ்ரீ. கே. எம். சுப்பிரமணியம் | ஸ்ரீ. எம். வி. துரைசாமி ஐயங்கார் | 15-0-0 |
| ஸ்ரீ. கே. எம். அப்பு செட்டியார் | மெஸர்ஸ் கிருஷ்ண கேப் | 11-0-0 |
| திருவள்ளூர் பரம ஹம்ஸ் பரீவ்ராஜகா | ஸ்ரீ. பி. ஏ. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங் | |
| சார்ப இத்யாதி ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. | கார் | 10-0-0 |
| அஹோபில ஜயர் ஸ்வாமியாசால் | ஸ்ரீ. ஆர். எம். அப்பு செட்டி ஓ | |
| ஸ்ரீ. கே. ஆர். சுந்தரம் ஐயர், மதராஸ் | சன்ஸ் | 10-0-0 |
| ஸ்ரீ. ஜதராபாத் எம். சௌந்தரிய | ஸ்ரீ. பி. வி. தனிகாசலம் | 10-0-0 |
| ராஜ்யங்கார் | ஸ்ரீ. வி. ஜி. ஆதிமூலம் | 10-0-0 |
| ஸ்ரீ. எஸ். ஆர். பி. முத்தகிருஷ்ண | ஸ்ரீ. வி. ஜி. லிவா | 10-0-0 |
| செட்டி ஓ கம்பெனி, மதராஸ் | ஹைதராபாத் ஸ்ரீ. என். நரசிம்ம | |
| குப்பகோணம் ஸ்ரீ. பி. டி. எஸ். குமாரசாமி | ஐயங்கார் | 5-0-0 |
| செட்டியார் | ஸ்ரீ. இ. எஸ். ரங்கராஜன் | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. கே. வி. சொக்கலிங்கம் செட்டி | ஸ்ரீ. வி. லி. சக்ரபாணி செட்டி | 5-0-0 |
| மதுரை ஸ்ரீ. ஏ. எஸ். எஸ். எம் சோம | மன்னூர்குடி ஸ்ரீ. வி. தனபால் செட்டி | 5-0-0 |
| சுந்தரம் செட்டியார் | ஸ்ரீ. எம். தேவராஜுலு நாயுடு | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. மெஸர்ஸ் யூனிவர்ஸல் ட்ரேடிங் | ஸ்ரீ. எம். நடராஜ செட்டி | 5-0-0 |
| கம்பெனி | ஸ்ரீ. வி. ஆர் எதிராஜுலு செட்டியார் | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. பி. எம். பஞ்சாக்கூரம் செட்டி | ஸ்ரீ. எஸ். மாணிக்க முதலியார் | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. எஸ். வி. அருணாசலம் செட்டி | ஸ்ரீ. இ. கே. கரியப்ப நாயக்கர் | 5-0-0 |
| திருப்புகழ் மணி ஸ்ரீ. டி. எம். | ஸ்ரீ. எம். நாராயணய்யர் | 5-0-0 |
| கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் | ஸ்ரீ. வி. பஞ்சாக்கூரம் செட்டி | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. கே. கோபாலன் | ஸ்ரீ. ஏ. சொக்கலிங்கம் முதலியார் | 5-0-0 |
| மதுரை எஸ். எஸ். அருணாசலம் | மெஸர்ஸ் கே. வேலாயுதம் ஓ கம்பெனி | 5-0-0 |
| செட்டி ஓ கம்பெனி | ஸ்ரீ. ஏ. சீனிவாஸாசாரி | 5-0-0 |
| எஸ். முத்துஸ்வாமி செட்டி ஓ கம் | ஸ்ரீ. வி. வரதயங்கார் | 5-0-0 |
| பெனி | ஸ்ரீ. எம். வி. கே. புருஷோத்தம | |
| பி. எஸ். சுப்பிரமணியம் செட்டி ஓ | முதலியார் | 5-0-0 |
| கம்பெனி | ஸ்ரீ. சிங்காரம் பிள்ளை | 5-0-0 |
| ஸ்ரீ. எஸ். ராமநாதம் செட்டியார் | ஸ்ரீ. அம்பி அய்யர் | 5-0-0 |
| எம். கே. ஸ்வாமி ஓ எம். ஏ. ஸ்வாமி | | |
| ஸ்ரீமதி எம். ஏ. கிருஷ்ணம்மாள் | | |
| (அட்வகேட்) | | |

श्री रामचन्द्रपरब्रह्मणे नमः

श्री रामक्रतु का सविनय संग्रह निवेदन मद्रास.

आजकल देश में पैली हुई अतिवृष्टि, अनावृष्टि, अकाल, अन्नका अभाव, अशांति, इत्यादियों के विनाश तथा लोककल्याण तथा श्री रामराज्य-संस्थापन होने केलिये स्वस्तिश्री विरोधि संवत्, चैत्र शुद्ध प्रतिपद् बुद्धवार (३०-३-१९४९ तारीख) से लेकर नव दिन नवाह्निक दीक्षा रूप में श्री विशिष्टाद्वैत-प्रचारक-संघ के मद्रास शाखा के द्वारा अष्टोत्तर शत श्री रामायण पारायण-श्री सीताकल्याण-श्री रामपञ्चामिकेक सहित श्री रामक्रतु भगवत्-भागवत-कटाक्ष से अत्यंत-वैभव के साथ चलाया गया है।

इस क्रतु-निर्वहण केलिये जिन जिन धार्मिक-सज्जन-भक्तगणों ने तथा धार्मिक धर्म संस्थाओं ने विराळों का समर्पण किया है, उन सबों को,

जो, जो भक्त-पंडित-वृन्द इस में ऋत्विकादि रूप में तथा व्याख्यानों के देने के रूप में, और गान कैंकर्य रूप में भाग लिया है, उन सबों को,

और जिन जिन साधु-लोगों ने तथा श्री चैत्र केशव पेरुमाल कोयिल के अधिकार तथा कैंकर्य वर्गों ने, विविध-रूप में इस क्रतु में सेवा की है, उन सबों को हम हृदय-पूर्वक धन्यवाद देते हैं।

प्रार्थना करते हैं कि श्री सीता-लक्ष्मण-भरत-शत्रुघ्न-हनुमत्समेत श्री रामचन्द्र जी की कृपा से सर्वे जनाः सुखिनो भवन्तु ; लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु.

मंगलम् महत्.

कार्यालय
१४७, अन्नापिल्लै स्ट्रीट,
मद्रास. १.

}

इति,
श्री विशिष्टाद्वैत प्रचारक संघ.
श्री रामक्रतु-आह्वान-संघ.

श्रीराम.

मद्रास श्री चैत्रकेशव पेरुमाल कोयिल में चलाये गये श्रीरामक्रतु के निर्वहण केलिये विराळों को दिये हुए सहृदय सज्जन महोदयों के शुभनाम.

| | | | |
|-----------------------------------|---------|----------------------|---------|
| श्री अमीचन्द नगिन्दास अण्ड कंपेनि | 500-0-0 | श्री डालराम जयनारायण | 108-0-0 |
| „ आर. सि. अण्ड कंपेनि | 201-0-0 | „ मोतीलाल फोमरा | 108-0-0 |
| „ गोपिकृष्ण गोकुलदास | 200-0-0 | „ दरमसी आनन्दजी | 108-0-0 |
| „ जेसल बालजी चम्पालाल | 151-0-0 | „ उदयराम चाण्डिक | 108-0-0 |
| „ हरिकृष्णदास (इण्डियन आर्ट पालस) | 109-0-0 | „ त्रिलोकचण्ड सौकार | 108-0-0 |
| „ पाण्डु राव अण्ड कंपेनि | 109-0-0 | „ पूसाराम मूटंडा | 108-0-0 |
| „ बाबू बली शंकर महादेव | 108-0-0 | „ किशनलाल काकडा | 108-0-0 |

| | | | |
|---------------------------------|---------|----------------------------|--------|
| श्री जगन्मोहन जीवनलाल | 108-0-0 | श्री अम्जन साह | 25-0-0 |
| भागीरथदास दमानि | 108-0-0 | वल्लभदास मधुरदास | 25-0-0 |
| मोहनलाल कन्यालाल | 108-0-0 | गोपिकृष्ण गोकुलदास | 22-0-0 |
| सेठ वियो नारायण मोहनटा अण्ड सनस | 108-0-0 | जयनारायण | 21-0-0 |
| द्वारकदास रमेशदास | 108-0-0 | रषिकलाल भागिलाल | 21-0-0 |
| पुरुषोत्तमदास नरसिंगदास | 108-0-0 | गोविन्दलाल महाराज | 21-0-0 |
| गोकुलदास ईश्वरदास | 108-0-0 | बांगजि सोमल | 15-0-0 |
| श्रीराम हरिचरनदास | 108-0-0 | जीवनलाल लालजी | 13-0-0 |
| सादुराम श्याम | 108-0-0 | रघुनाथ प्रसाद अण्ड कम्पेनि | 11-0-0 |
| शिवराजि बढिरीलाल | 101-0-0 | गुलाबदास नारायणदास | 11-0-0 |
| मैसूर प्रीमियर मेटल वर्क्स | 101-0-0 | राम प्रताप मोतीलाल | 11-0-0 |
| श्रीकिशन मोहनलाल | 101-0-0 | मेघराज चन्दारि | 11-0-0 |
| गोपालजी चांधी | 101-0-0 | रामचन्द्र भट | 11-0-0 |
| रूपचन्त चविलदास अण्ड सन्स | 101-0-0 | भावा हरिसिंग | 11-0-0 |
| प्रोपैटर नेहरू केफ | 101-0-0 | एस. वि. मेता | 11-0-0 |
| पदम अण्ड कम्पेनि | 101-0-0 | कृष्ण महाराज | 10-0-0 |
| माणिकजी बि. शरमा | 101-0-0 | रघुराम साहि | 7-0-0 |
| बेंगाल ट्रेडिङ कंपेनि | 101-0-0 | रविलाल कल्याण जी | 5-0-0 |
| हिन्द मेरकण्टैल कारपोरेषन् | 101-0-0 | जयराम विविण दास | 5-0-0 |
| सुजानसिङ्गा मेता अण्ड कंपेनि | 58-0-0 | प्यारीलाल धनंजी | 5-0-0 |
| नातूलाल मङ्गल | 51-0-0 | वीण ब्रदर्स | 5-0-0 |
| साहूवाला ब्रदरस | 51-0-0 | श्रीमती कामेश्वर भानु | 5-0-0 |
| विसन लालजी सीतारामजी | 51-0-0 | श्री जवानीमल मुल्लामल | 5-6-0 |
| पि. जे. विट्टल | 51-0-0 | जीवनलाल | 5-0-0 |
| तुकाराम सेठ | 25-0-0 | के. एल. जोषि | 5-0-0 |
| चन्दनमल असाग | 25-0-0 | गोविन्द संजय जांगल्लर | 5-0-0 |
| बनानजी दोस्त | 25-0-0 | जे. सि. जोषि | 5-0-0 |
| गोवर्दनदास अण्ड कम्पेनि | 25-0-0 | पोपटलाल वि. साह | 5-0-0 |
| चोटालाल जोषि | 25-0-0 | वि. जे. पा | 5-0-0 |
| सीताराम अण्ड कम्पेनि | 25-0-0 | कांतीलाल | 5-0-0 |
| सि. एम. कोतारि | 25-0-0 | ए. के. पा | 5-0-0 |
| श्रीराम अण्ड कम्पेनि | 25-0-0 | चन्दुलाल देव | 5-0-0 |

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ మదరాసు శాఖవారిచే నిర్వహించబడిన

శ్రీ రామక్రతువుయొక్క జమ ఖర్చులు. ఏప్రిలులు 1949-మదరాసు.

జమలు.

దాతలవలన మొత్తము సమర్పించబడిన
విరాళములవల్ల వచ్చినజమ.. (పీటి వివ
రములు ఆంధ్ర అరవ హిందీ భాషలలో
అయాదాతల నామధేయములువేరుగా
ప్రచురించ బడినవి.) 33,916 2 3

(విరాణ్ సే)
(విరాళులు)

మిగిలిపోయిన వస్తువులయొక్క అమ్మకము
వల్ల వచ్చినసొమ్ము. 2,270 8 9

(बाकी वस्तुओं के बचनेसे.)

మొత్తము - రూ. 36,186 11 0

ఖర్చులు.

పారాయణాదికము.

पारायणादिकम्.

పరాయణాదికము

పుస్తకములు. 724 12 3
వ్యాసపీఠములు. 243 0 0
జపమాలలు. 25 0 0
పంచపాత్రాదికములు. 807 12 0
మంగళ సూత్రములు. వధకములు. 293 9 0
దీక్షావస్త్రములు పెరుమాళ్ల కానుకలు. 1760 15 0
యాగసంభావన. 454 8 9
ఋత్విక్ సంభావన రైలుఖర్చులతోనహ. 8485 14 0
చిరుపీఠిఉత్సవాదికములు. 157 0 0
తదితరములు. 203 5 6
13161 12 6

తదీయారాధనాదికము.

तदीयाराधनादिकम्.

తదీయారాధనాదికము

బియ్యమువస్త్రై రాలకు. 7655 2 9
పాలు-పెరుగులు. 1075 3 6
వంటవారికి. 776 1 3
దీపాదులు. 267 6 9
కోవిలలోభోగములకుకూలీలు. 995 3 6
బీదలకన్న సంకర్షణకు కొన్నసామగ్రులు. 403 5 3
11172 7 0

ప్రచురణ-అలంకరణ-ఉపన్యాసాదికం.

प्रचुरण-अलंकरण-उपन्यासादिकं

ప్రచురణ-అలంకరణ-ఉపన్యాసాదికము.

ప్రచురణ-అమ్మవస్త్రై గా. 1206 6 9
బోర్డువస్త్రై రాలువ్రాయుటకు. 225 2 0
శబ్ద. విస్తరణ. యాత్రపుఅడ్డె. 364 4 0
పంచెలనిర్మాణము. 662 12 0
విద్యుద్దీపములు. అలంకరణము. 1365 4 9
స్టేడులు. 65 0 0
పోటోగ్రాఫీవస్త్రై గా. 530 0 0
పుష్పములువస్త్రై గా. 615 1 0
5033 13 6

మేళతాళములు-భజనలు-గానవినిోదములు.

बाजा-बजाना-भजन-गानविनोदादिकं

మేళతాళములు-భజనలు-గానవినిోదములు.
మేళతాళములు-భజనలు-గానవినిోదములు.
కానవినిోదాదికము.

1010 4 3

ప్రయాణాదికములు.

पयनादिकम्.

ప్రయాణాదికము.

1166 0 9

భక్తివిషేషము.

भक्ति-निवेदन केलिये

పక్తి-నివేదనకు.

500 0 0

ప్రతుపర్వములు.

कल के प्रबंध केलिये ।

కల కే ప్రబంధ కెలియే ।

709 6 0

విప్లవమునకు ప్రచురణ.

रिपोर्ट का चपाना-प्रचुरण.

రిపోర్ట్ కా చపానా-ప్రచురణ

735 0 0

విద్యార్థులు.

तदितर खर्च.

తదితర ఖర్చు.

798 11 0

మదరాసుకాళా సంఘమువారివద్ద నిల్వ.

संघ के मद्रास शाखा के पास

మదరాస్ శాఖాశాంగక్తి

నిడత్తుల్.

1500 3 9

స్టేషనరీ-పోస్టేజీ.

स्टेशनरी-पोस्टेजि

స్టేషనరీ-పోస్టేజీ.

369 1 3

మొత్తము -

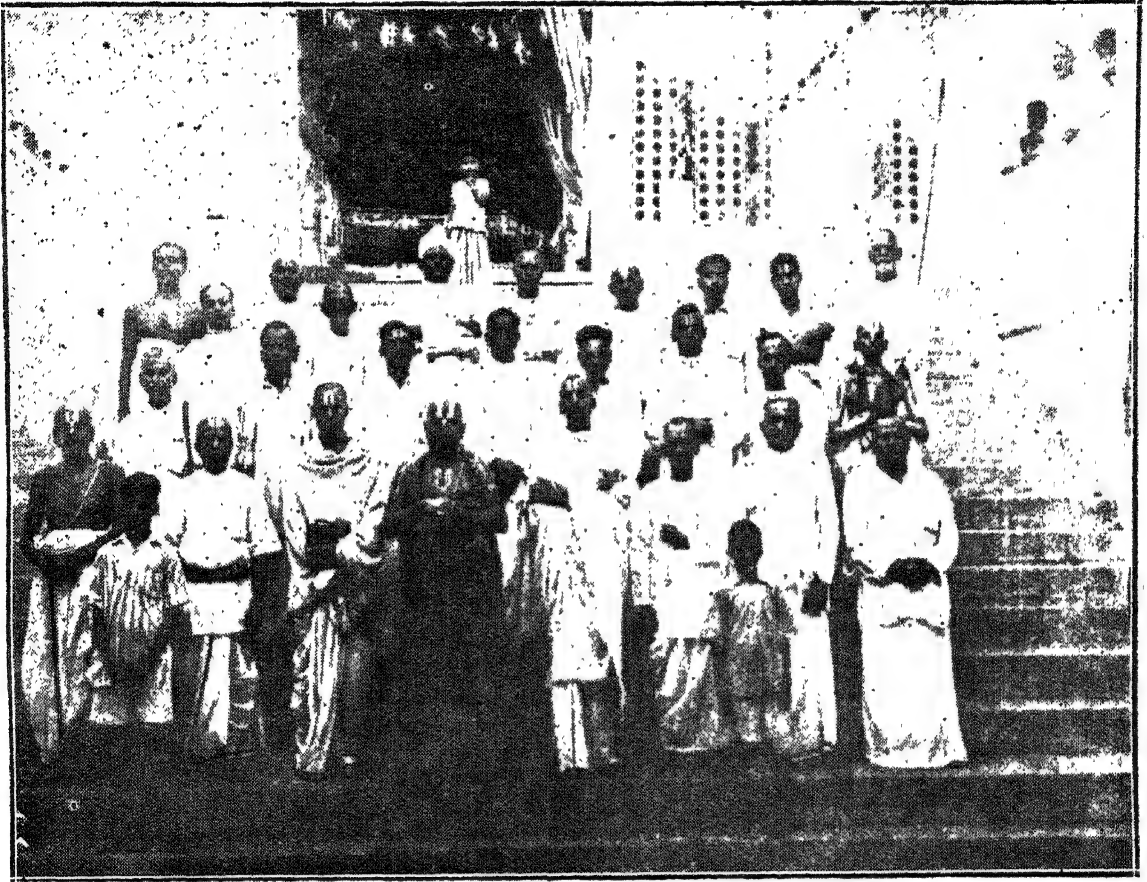
రూ. 36186 11 0

I certify that the Above Accounts have been prepared according to the best of Informations and Explanations given to me and as shown by the Books.

Madras: }
17-11-1950

(Sd:) K: Subbarayulu Chetty,
(Sd:) P: Lakshminarasimha Achary,
Holy Aditors.

మహా : ఈ జమాఖర్చులయొక్క వివరములన్నియు ఈ సంఘ కార్యాలయమునందు ఆపీసువేలలో చూడవచ్చును.

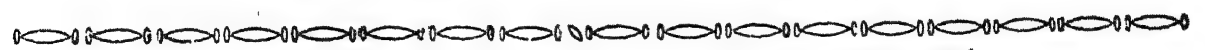


పెరిగిపోయినవారు :—1. శ్రీ. సామయ్యారాజు సంపత్కుమారశ్రేష్ఠిగారు. 2. శ్రీ ఉమ్మడి. శ్రీ రామలక్ష్మణిగారు. 3. శ్రీ మాకే. కం. గోపాలాచార్యులుగారు. 4. శ్రీ మాకే. ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారు. 5. శ్రీ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు. 6. శ్రీ అల్లత్తూరి. కణ్ణశ్రేష్ఠిగారు. 7. శ్రీ సాతాశం. వీరరాఘవుల శ్రేష్ఠిగారు. 8. ఎన్. సీతారాంశ్రేష్ఠిగారు.

చండవవారు :—1. శ్రీ యిప్పా. వెంకట్రామశ్రేష్ఠిగారు. 2. శ్రీ సామి చెన్నకేశవులశ్రేష్ఠిగారు. 3. శ్రీ ఎమ్. వి. నరసింహులు నాయుడుగారు. 4. మట్టుపల్లి రంగనాథయ్యగారు. 5. కరాలపాటి రాధాకృష్ణయ్యగారు. 6. శ్రీ చవల రామానుజశ్రేష్ఠిగారు. 7. సామి రాధాకృష్ణశ్రేష్ఠిగారు. 8. శ్రీ కొంజేటి శేషచలశ్రేష్ఠిగారు.

మూడవవారు :—1. కొంజేటి సుబ్రహ్మణ్యులశ్రేష్ఠిగారు. 2. పసుమర్తి నరసింహులశ్రేష్ఠిగారు.

నాల్గవవారు :—3. శ్రీ జలగం సుబ్రహ్మణ్యులనాయుడుగారు. 4. పంచాలగం లక్ష్మీనరసింహాచార్యులవారు.



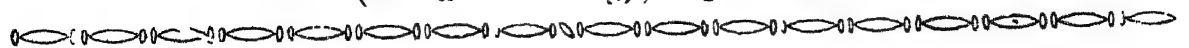
సాంప్రదాయ విషయములనుగూర్చి ప్రచురించు మాసపత్రిక

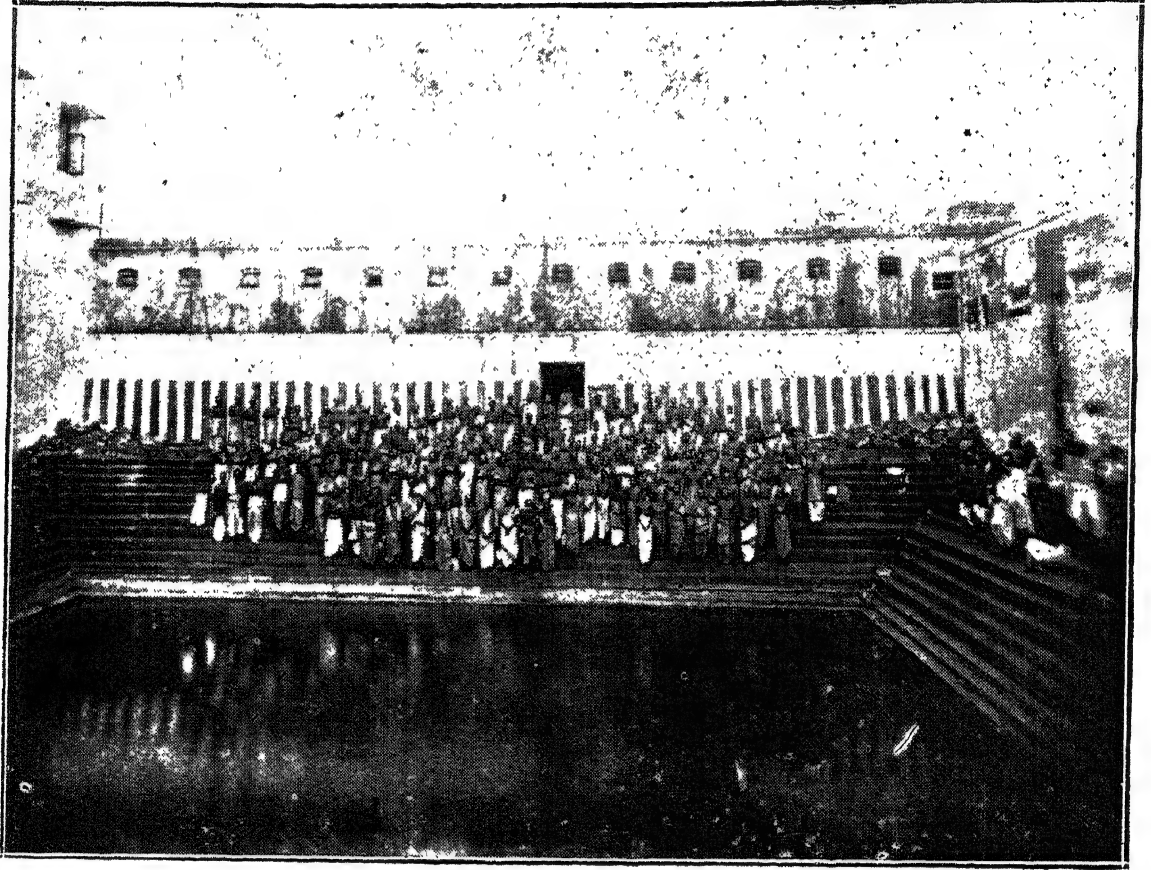
నివేదన

సంవత్సర చందా రు. 5-0-0

వలయువారు :—

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము ఆర్థమూరు (వరూ) ద్వారపూడి
(తూర్పుగోదావరి జిల్లా)కి వ్రాయుడు.





(శ్రీరామక్రతువులో పాల్గొనిన ఉపన్యాసక పారాయణపరుల చాయాపటము.)

ఓం.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారికగంఢ యాంమాన్యమున.
శ్రీ గీతాసందేశ మహోత్సవము.

1-12-50 నుండి 20-12-50 వరకు ఉప్పటూరి ఆశ్వాసుశ్రేష్ఠినారి రామానుజాకూటము.

48. గోవిందప్ప నాయకన్ పీఠి మదరాసున జరుగును.

కార్యక్రమము :

1-12-50 సా. 4 గం తిరువల్లిక్కేణి శ్రీ పార్థ సారథికోవిలనుండి గీతాకోశపురంబు.

2-12-50 నుండి 19-12-50 వరకు ప్రతిరోజు :—

ఉ. 5 గం. తిరునారాదనాదికములు.

ఉ. 6-30 గం. తిరువీద్యత్సవము.

ఉ. 7-30 గం. గీతయందలి అధ్యాయసమిష్టి పారాయణము.

ఉ. 8 గం. కృష్ణనామజపము. సముష్టిగా.

ఉ. 8-15 గం. పారాయణ ఉపన్యాసములు.

మధ్యాహ్నము 2 గం. గీతయందలి అధ్యాయముపై పండితప్రవరులచే విశేషార్థ విమర్శన.

సాయంకాలము 5-30 గం. నుండి 8-30 వరకు భగవద్గీతపై ప్రముఖులచే వివిధ భాషలలో ఉపన్యాసములు.

రాత్రి 8-30 గం. హిందీభాషయందు ఉపన్యాసములు. (ఏకాభరత్యర అగ్రహారములో)

శ్రీ కాంచీపురం. మహావిద్యార్థి. ప్రతివాది భయంకరం

అణ్ణంగరాచార్యస్వామివారి

షష్ఠ్యబృహత్తా జ్ఞాపకార్థనిధి

అధ్యక్షులు

హానరబుల్, జస్టిస్, W. S. కృష్ణస్వామినాయుడుగారు. న్యాయాధిపతి. హైకోర్టు. మదరాసు.

ఉపాధ్యక్షులు

సర్. యస్. వరదాచార్యులవారు. మాజి పెడరల్ కోర్టు న్యాయాధిపతులు.

శ్రీ. వి. వి. శ్రీనివాసయ్యంగారు. మాజి హైకోర్టు న్యాయాధిపతి మదరాసు.

శ్రీ. విద్యార్థి. కారపంగాడు. వెంకటాచారిస్వామివారు మదరాసు.

శ్రీ. కే. వెంకటస్వామినాయుడుగారు. బి. ఎ. బి. ఎల్.

డిప్యూటీ ఛేర్మన్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్. మదరాసు

శ్రీ. యస్. ఎస్. వరదాచారిగారు. ఎం. ఎల్. ఎ. మదరాసు.

శ్రీ. వి. రాజగోపాలాచారిగారు. అడ్వకేటు. మదరాసు.

శ్రీ. ఉమ్మిడి. శ్రీరాములు శ్రేష్ఠిగారు. నగలవ్యాపారులు. మదరాసు.

శ్రీ. నాదెళ్ల. సంపత్ శ్రేష్ఠి గారు. వెండివ్యాపారస్తులు. మదరాసు.

శ్రీ. యం. వి. సరసింహులు నాయుడుగారు. క్రొనుటాకీసు సొంతదారులు, మదరాసు.

శ్రీ. చిత్తూరి. వీరరాఘవులు శ్రేష్ఠిగారు. పేపరుమర్చెంటు మదరాసు.

శ్రీ. టి. గోవిందరాజులు నాయుడుగారు. నగలవ్యాపార వర్తకులు. మదరాసు.

శ్రీ. ఏ. వణ్ణుగసుందర మొదలియారు. దుబాష్. వాల్ కార్టుబ్రదర్స్ మదరాసు.

శ్రీ. కే. సంజీవినాయుడుగారు. అడ్వకేటు, మదరాసు.

శ్రీ. డాక్టరు. వి. రామయ్యంగారు. త్యాగరాయనగరు. మదరాసు.

శ్రీ. కే. వెంకటరామానుజులు నాయుడుగారు. మొసర్లు. అప్పా అండుకంపెనీ, మదరాసు.

శ్రీ. రేపూరి. పద్మనాభం శ్రేష్ఠిగాడు. 'స్వస్తిక్ ఆయల్స్' మదరాసు.

శ్రీ. గణేశరామ్ మురళీధర్, షో లాపూరు.

శ్రీ. యం. సౌందరరాజయ్యంగారు. సెక్రటరీ నేషనల్ లైవ్ ఇంషూరెన్సీ కంపెనీ.
హైదరాబాదు. (దక్కన్)

శ్రీ. ఏ. కే. శరణోపకా. డిప్టి సెక్రటరీ సివిల్ సప్లయిన్. జొంబాయి.

శ్రీ. రామగోపాల్ కాలాని సేట్జీ, షోలాపూరు.

శ్రీ. దివాన్ బహద్దూరు. యస్. ఆరావముదయ్యంగారు. అడ్వకేటు. హైదరాబాదు.

శ్రీ. కీసూరు. నరసింహచారిగాడు. అడ్వకేటు మదరాసు.

శ్రీ. కే. యస్. చెంపకేశయ్యంగారు. అడ్వకేటు మదరాసు.

శ్రీ. రామానుజకూటం, రామానుజయ్యంగారు. విండ్రోగ్లాసుమర్చెంటు మదరాసు.

శ్రీ. కోటా. శ్రీనివాసయ్యంగారు. విండ్రోగ్లాసుమర్చెంటు మదరాసు.

శ్రీ. యస్. ఆర్. యస్. రాఘవన్. న్యూఢెల్లీ.

శ్రీ. డి. రామస్వామి అయ్యంగారు. అడ్వకేటు మదరాసు.

శ్రీ. కిషన్చెందు. పురుషోత్తమ సేట్జీ. సికందరాబాదు. (దక్కన్)

శ్రీ. పురుషోత్తందాసు. చంద్రజీ. వ్యాపారస్తులు. మదరాసు.

శ్రీ. సేటిజీ. రాజాలక్ష్మీనివాస్. హైదరాబాదు. (దక్కన్)

గౌరవ కార్యదర్శులు. :—

శ్రీ. కొంజేటి. సుబ్రాయులు శ్రేష్ఠి. జాన్ డికన్సన్ అండుకో. మద్రాసు.

శ్రీ. కరాలపాటి. రాధాకృష్ణయ్య. రేడియో వ్యాపారస్తులు. మద్రాసు.

గౌరవ. సహాయకార్యదర్శులు.

శ్రీ. పి. యస్. దొరస్వామినాయుడు.

క్లియరింగు అండు పార్వర్డింగు ఏజెంటు. మదరాసు.

విద్వాన్. పి. ఆర్. వరదాచారి. ఎం. ఏ.

ప్రాప్రయిటరునీలగిరిస్టోర్సు, అండ్ సప్లయి కంపెనీ మద్రాసు.

శ్రీ. వి. ఆర్. ఎతిరాజులు శ్రేష్ఠి. సౌతుఇండియా యక్సపోస్టు కంపెనీ. మదరాసు.

శ్రీ. జి. వి. లక్ష్మీవరాహా. ఇన్ వస్టమెంటుకన్సల్టెంట్ మదరాసు.

గౌరవకోశాధికారి :—

శ్రీ. గండే. శ్రీనివాసులుశ్రేష్టి. లాండులార్డు. మదరాసు.

గౌరవ. సహాయ కోశాధికారి :—

శ్రీ. పసుమర్తి. వెంకటేశంశ్రేష్టి. సెక్రటరీ. ఆర్. బి. సి. సి. చార్టీస్. మదరాసు.

కార్యనిర్వాహకసభ్యులు

హానరబుల్. శ్రీ. యం. భక్తవత్సలంగారు పబ్లిక్ వర్కుస్. మంత్రిగారు. మదరాసు.

శ్రీ. జి. ముసలపూరెడ్డిగారు. అడ్వకేటు మదరాసు.

శ్రీ. కే. తిరువెంకటాచారియార్. అడ్వకేటు మదరాసు.

శ్రీమతి. ఎం. ఏ. కృష్ణమ్మగారు. అడ్వకేటు. మదరాసు.

శ్రీమతి. వి. యం. కోదనాయకమ్మగారు. ఎడిటరు. జగన్మోహిని పత్రిక. మదరాసు.

శ్రీ. వి. యం. శ్రీనివాసన్ గారు. అడ్వకేటు. మదరాసు.

శ్రీ. జి. శ్రీనివాసన్ కాలెక్టు (ఇండియా) లిమిటెడ్ మదరాసు.

శ్రీ. యం. దేవరాజులు నాయుడుగారు. రిటైర్డ్ పోస్టుమాస్టరు. మదరాసు.

శ్రీ. యం. యస్. పాండురంగారావు. యం. యస్. యం. రైల్వే. మదరాసు.

శ్రీ. కొత్తూరి, అప్పయ్య శ్రేష్టిగారు. బట్టల వ్యాపారస్తులు. మదరాసు.

శ్రీ. జి. వేదాచలంశ్రేష్టిగారు. లాండులార్డు. మదరాసు.

శ్రీ. కరాలపాటి. రంగనాథయ్యగారు. విండ్ గ్లాసు వ్యాపారస్తులు. మదరాసు.

శ్రీ. చవల. రామానుజంశ్రేష్టిగారు, నూలువ్యాపారస్తులు. మదరాసు.

శ్రీ. టి. యస్. రామస్వామి అయ్యంగారు.

ఉపాధ్యాయులు హెచ్. టి. హెచ్. పాఠశాల మదరాసు.

శ్రీ. యన్. సంవత్తయ్యగారు. క్లియరింగు అండు పార్వర్డింగు, ఏజెంటు. మదరాసు.

శ్రీ. యస్. పుండరీకాక్షం నాయుడుగారు. ప్రొఫ్రీయిటరు. మాడరన్ ప్రింటర్స్ మదరాసు.

శ్రీ. వి. టి. మునిరత్నమొదలియార్ ప్రొప్రీయిటరు. రత్నం ప్రెస్సు. మదరాసు.

శ్రీ. యన్. జియప్పయ్యంగారు. కాంచీపురము.

శ్రీ. కే. రంగస్వామి. అయ్యంగారు మదరాసు.

శ్రీ. సి. సంజీవినాయుడుగారు. సెక్రటరీ కోఆపరేటివ్ హవుసు కంప్లెక్స్ సొసైటీ లిమిటెడ్. మదరాసు.

శ్రీ. ఆర్. నాథమునినాయుడుగారు. సబ్ రిజిస్ట్రార్ మదరాసు.

శ్రీ. యన్. పార్థసారథిరెడ్డిగారు. మెసర్స్. జాన్. డిక్కెన్స్ అండుకో, మదరాసు.

శ్రీ. పి. సుందరరామాంజులు నాయుడుగారు.

శ్రీ. ఆర్. నుబ్బరాయసుక్కుల్. ఎం. ఎస్. ఎమ్. రైల్వే, మదరాసు.

శ్రీ. వి. సి. చక్రపాణిశెట్టిగారు. అసిస్టెంటు మానేజరు. సింగర్ న్యూయంగుమిషిక్ కంపెని.
మాంటురోడు. మద్రాసు.

శ్రీ. సి. చక్రవర్తి అయ్యంగారు.

శ్రీ. టి. యన్. రామస్వామిమొదలియార్. ఎం. ఎస్. ఎం. రైల్వే, మదరాసు.

శ్రీ. పి. ఇ. శ్రీనివాసులునాయుడుగారు. ఎం. ఎస్. ఎం. రైల్వే, మదరాసు.

శ్రీ. యం. ఆర్. అప్పాదొరై పిళ్లై. సెక్రటరీ. పురుషవాకం. పర్మనెంటు ఫండు. మదరాసు.

శ్రీ. పి. యన్. భాష్యం శ్రేష్ఠి. కాన్సలర్. మదరాసు.

శ్రీ కాంచీపురం. మహావిద్యార్థ. ప్రతివాది భయంకరం
అణ్ణంగరాచార్య స్వామి వారి

షష్ఠ్యబహుర్తి జ్ఞాపకార్థనిధి

నివేదన

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్య స్వామివారి షష్ఠ్యబహుర్తి ఉత్సవము శ్రీవికృతి పంగుని ౧౪ మంగళవారము (డి27-3-1951)న జరుపుటకు నిశ్చయింపబడినది.

శ్రీ స్వామివారు హిందూమతాభివృద్ధికిన్ని, విశేషించి శ్రీవిశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతాభివృద్ధికిన్ని చేయుచున్న సేవకు తగినట్టుగ వైభవముతో ఈ ఉత్సవమును జరుపవలెనని శ్రీస్వామివారి శిష్యులు, అభిమానులు; స్నేహితులు అందరు వాంఛించుచున్నారు. శ్రీవారు శ్రీవిశిష్టాద్వైతసాంప్రదాయ గ్రంథముల నెన్నింటినో తెలుగు, అరవము, హిందీ, సంస్కృతము మున్నగు అనేక భాషలలో ప్రచురించుచున్నారు.

వీరియొక్క విద్యార్థులు, వీరియొక్క సాంప్రదాయ పరిజ్ఞానము, వీరియొక్క విమర్శనాపటుత్వము, వీరియొక్క ఉపన్యాసనిపుణత దేశీయులందరున్న బాగుగా ఎరింగియే యున్నారు.

శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత ప్రచారమందలి వీరిశక్తి, సామర్థ్యములు, వచోనైపుణ్యము, శ్రీమణవాళ మహామునులనుజ్ఞప్తికి తెచ్చుచుండును.

వీరికి భగవద్రామానుజ శ్రీ వేదాంత దేశిక శ్రీవరవరమన్యాదులయందలి అమితభక్తిచే వారియొక్క గ్రంథముల నన్నింటిని ఎంతో వ్యయప్రయాసలతోర్చి శ్రీస్వామివారు ప్రచురించి మహోపకారమొనర్చిరి. శ్రీస్వామివారు తమజీవితము సంతను శ్రీరామానుజసిద్ధాంత ప్రచారమునకే సమర్పించిన మహానుభావులు.

మనయొక్క సాంప్రదాయమునందు విశ్వాసము గౌరవము లోపించియున్న ఈరోజులలో వేదాంత విషయములయందు విరక్తి వ్యాపించియున్న ఈ రోజులలో శ్రీస్వామివారు తమ మధురదివ్యోపన్యాసామృతమును దశదిశల వెదజల్లియు, అమూల్య సాంప్రదాయ వాఙ్మయమును ప్రచురించియు లోకమునకు వెలలేని సేవజేసిన దిగంతవిశ్రాంతయశోవిశాలురు.

దాదాపు 20 సం॥ లనుండి వీరు మదరాసు, మింటుస్ట్రీటులోని తొండమండలం హైస్కూలులో తిరుప్పావై, శ్రీవాల్మీకిరామాయణము, భగవద్గీత, భగవద్గీత ఇత్యాది

గ్రంథరత్నములపై చేయుచున్న ఉపన్యాసముల సంగతి ఆస్తికాగ్రేసరుల కందరకున్న అనుభవ విదితమే.

శ్రీ స్వామివారియందు మనకుగల అగాధభక్తివిశ్వాస గౌరవముల ప్రకటించుటకున్ను, మరియు శ్రీ స్వామివారికి పరమాభిలషితమైన శ్రీరామానుజ సిద్ధాంతవ్యాప్తికి అనుకూలించు నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమమును కొనసాగించుటకై ఒక ద్రవ్యనిధిని ఏర్పాటు చేయుటకున్ను, శ్రీస్వామివారి 'షష్ఠ్యబ్దపూర్తి ఉత్సవమును' జరుపుటకున్న ప్రముఖులతోకూడుకున్న ఒకకమిటీ యీక్రింది ఉద్దేశములతో ఏర్పాటుచేయబడినది.

ఉద్దేశములు

1. స్వామివారిషష్ఠ్యబ్ద పూర్తిని జరిపించుట.
2. మద్రాసునందు "శ్రీమాన్ ప్రతివాధి భయంకర అణ్ణంగరాచార్య స్వామివారి శష్ఠ్యబ్ద పూర్తి జ్ఞాపకార్థ ఉపన్యాసమంటపమును" పేర హిందూమత పువన్యాసముల నిమిత్తమై నొక ఉపన్యాసమంటపమును నేర్పరుచుట.
3. స్వామి షష్ఠ్యబ్దపూర్తి జ్ఞాపకార్థ నివేదికను ప్రచురించుట.
4. శ్రీ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునుగూర్చి మదరాసు యూనివర్సిటీలో నొక నుపన్యాసమును శాశ్వతముగా జరుగు ఏర్పాటుచేయుట.
5. కాంచీపురమునందు వెలయు సంబిళ్లసన్నధి కైంకర్యములు జరిపించుట.
6. తెలుగు, తమిళము, ఆంగ్లేయ, హిందీ భాషలలో శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము ప్రచారముచేయుటకై, తగు ఉపన్యాసకుల నియమించుట.
7. ఉచితపఠనాశాలలు, భండాగారముల నేర్పరుచుట
8. శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతపాఠశాలల నిర్మించుట. అట్టి పాఠశాలలకు సహాయ మొనరించుట.
9. శ్రీ విశిష్టాద్వైత పుస్తకముల ప్రచురించుట.

ఈ ఉత్సవము జరుపబడు కాలము చాల సమీపముననేయున్నది గాన శ్రీ స్వామివారి యందు భక్తి విశ్వాసగౌరవములుగల వారిస్నేహితులు, ఆదరించువారలు, శిష్యులు, భక్తులు అందరుకూడ ఈ ద్రవ్యనిధికి తమ భక్త్యానుసారము విరాళముల స్వహస్త పరహస్తములద్వారా సమకూర్చి ఈ ఉత్సవమునందు పాల్గొన గోరుచున్నాము.

విరాళముల పంపువారు తమ విరాళముల కార్యదర్శియగు సి. రాధాకృష్ణయ్య. 147. అణ్ణాపిళ్లవీధి, మద్రాసు. 1. వారికి పంపకోరుచున్నాము.

తమసహాయ. ఆదరణలను గోరుచున్న భవదీయులు.

శ్రీ ప్రతివాది భయంకరం అణ్ణంగరాచార్య స్వామివారి
షష్ఠ్యబ్దపూర్తి జ్ఞాపకార్థనిధి కమిటీ.





భక్తి

నివేదన

వేదాంత మానవ తీర్థ

సంపుటి ౨

వికృతి - మార్గశిరము

సంచిక ౯

కృష్ణార్జునసంవాదము—

కామ్యురర్థవిచేకము

(శ్రీ ఉ. వే శ్రీమద్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, గోదరొంక)

అర్జునుడు:- కృష్ణా! ఇట్లు కామ్య కర్మలను వాటినిచరించువారలను నిందించుట తగునా? వేదములు ప్రియములును, హితమును ఉపదేశించునట్టి వేయిమంది తల్లిదండ్రులవలె నత్యంత వాత్సల్యముతో నాత్మలన్నింటికిని ధర్మార్థ కామమోక్షములను పురుషార్థములను బడయుటకును అపురుషార్థములను పరిహరించుటకును సాధనములను సర్వదా బోధించుచు నాశోక్త్యవసముపకే ప్రవర్తించుచున్నవి గాని దేహాది

ఆరోగ్యాదులకొరకు మాత్రము ప్రవర్తించుచున్నవి కావుకదా! అట్టితరి ఫల మల్పమైనను శ్రమయధికమగు పునర్జన్మనొసంగు నీ కామ్య కర్మల నేల యుపదేశించుచున్నవి? వంచనకా? కాదు! హిశోపదేష్ట ల్లు గావించురా? తల్లి విడ్డచే మందుకలిపిన వెన్నను తినిపించినట్లు వేరొక మంచిఫలమున కట్లు లాలనచే ననుష్ఠింప జేయుటకు బోధించునందువా? ప్రతిప్రకరణమునకును వాటివాటికి ప్రత్యేక ఫలములను బోధించుచునే యున్నవికదా!

పరమకారుణికుడగు పురుషోత్తముని అజ్ఞానరూపములగు వేదములు విషమును కలిపిన మధుభోజనము నుపదేశించిన క్షుణ్ణుచిత్తములే యగును గదా!

చేయమని విధించి చేయవలదని నిషేధించుట విరుద్ధము కదా! కర్మలను బోధించు వేదభాగమైన నప్రమాణ్యము కావలెను. అది ప్రమాణమన్నచో వాటిని నిషేధించు నీయుత్తరదేశమైన నప్రమాణ్యము కావలెను. నీవంటి ఆత్మడు వేదవిరుద్ధమైనది విడువమని చెప్పవలెను గాని వేదవిహితమైనది కాదే!

శ్రీకృష్ణుడు:- నాయనా! ఒకతల్లికి ముగ్గురు పుత్రులుందురు. వారలకు విద్యాబుద్ధులలో తారతమ్యముండిన నుండనిమ్ము. వేరొకనికి పులునును ఇవ్వమనుకొనుము. తల్లి వండి పెట్టు నప్పుడేమి చేయును? వారి ముగ్గురకు నిష్టమగునట్లు మాత్రమే చేసిపెట్టి తక్కినవారిని పస్తుపెట్టునా?

ఆత్మడు చతురుడైన ఒక యింటివైద్యుడు కలడు. ఆయింటిలో నొకడు వాత ప్రకృతియు, ఒకడు పితృప్రకృతియు మరియొకడు క్షేష్ణప్రకృతియు కలరు. వారికి రోగము వచ్చినప్పు డానైద్యుడు వాకి ప్రకృతుల ననుసరించి మందులను వాడి పథ్యమును చేయించి యపథ్యముల నిషేధించినచో వారేమగుదురు?

తాంబూలాది కలవడిన చిడ్డలకు తండ్రి లవి లభించు నేర్పాటుల గావింపనిచో నేమి చేయుదురు! కృమముగ చౌర్యముల కలవడి

చెడుదురుగదా! దాహముచే చావనున్న వానికి రసాయనమును విధించుట భావ్యమా? అట్టి భోజనమున పురుషులు తమోగుణ ప్రకృతులు, రజోగుణప్రకృతులు సత్త్వగుణప్రకృతులు గాను నుందురు.

అనగా ఇతర రెండుగుణముల కంటె ఏదో యొక్క-గుణమే సర్వదా వారి శరీరమున రాజ్యము చేయుచుండును. వీరందరియెడలను వేదమాతకు సమానప్రేమయే యుండునుగదా! కావున వీరికి వీరి రుచిని బట్టి హితమును బోధించవలదా! రాజసులును తామసులును సాత్త్వికుల ఫలమగు మోక్షరూప పురుషార్థమునకు సహజముగనే విముఖులుగా నుందురు. వీరికికామ్యకర్మలయందే యాసక్తిప్రబలియుండును. దానికి వశ్యులై తమ మనస్సును నియమింపజాలక యుందురు. అంత వీరుబాధ్యాదులవలె శాస్త్రవిరుద్ధకర్మలనే కర్తవ్యములని భ్రమించి వాటి నాచరించి యందునలన కలిగిన పాపము పండినతోడనే చెట్టుగనో పుట్టుగనే పుట్టి యక పురుషార్థప్రాప్తి యోగ్యతయే లేక నశింతురు. తల్లి వంటి వేదము వారి యనర్థమును జూచి యెట్లు సహించి యుపేక్షించి యుండగలదు. తల్లి తనబిడ్డలరుచికి తగినట్లునండ్రి పెట్టినట్లే తానే యట్టి రాజసతామసులకు పయోగించు కామ్యకర్మలనుకూడ ఉపదేశించెను. వాగు వాటిని గాంచి సంతోషముతో నాచరించి కొన్నిట ప్రత్యక్షముగనే ఫలమును లభించి వేదము

నందు విశ్వాసముకలవారై క్రమముగ కొన్ని జన్మలకైనను సాత్వికులై తరించగలుగుదురు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా ఇట్లు కలగూర గంపవలె నానావిధకర్మల బోధించినచో కేవల మోక్షమునే యపేక్షించు సాత్వికులు గుణత్రయ విశిష్టలేగాన నెప్పటికైనను భ్రమించి వేదమున చెప్పబడినవియేగదా యని వాటి నవలంబించి చెడుటయు సంభవించవచ్చునే. అట్లు చెడకుంచే వారకేమైన నుపాయము కలదా?

కృష్ణుడు:- లేకేమి? చూడుము నీవు మొదట నన్నాశ్రయించి యేడ్చుచు నేను నీ శిష్యుడను నిన్ను శరణొచ్చుచున్నాను నన్ను తగు కీర్తిని శిక్షింపుమని ప్రార్థించితివి గదా! అట్లు ప్రార్థించుట సాత్వికునికి గాని పాపగడు. అందుచే నీవు సాత్వికుడవు. అసగా, సత్వగుణము, రజస్తమస్సుల నణచి నీమనస్సు నేలుచున్నది. కావున నీవు దానిని వీడి చేయమని శాస్త్రము విధించిన కర్మలను విడిచి చేయరాని వాటిని చేసి రజస్తమస్సులను పెంచుము.

అగ్రనుచు:- కృష్ణా! వాటిని పెంచుటకును పెంచకుండుటకును మన శక్యమగురా? అది ప్రకృతి ధర్మముకదా!

కృష్ణుడు:- అట్లనకుము. అది మనలోనే యున్నది. దానికి ఆహారము ముఖ్యతిమమగు నుపాయము. అది మూడువిధములుగా నుండి ఆయా గుణములను పెంచుచుండును. దానిని గూర్చి మరియొకసారి విపులముగా చెప్పగలను. కావున నీవు రజస్తమోగుణములను పెంచుట హారాదులను విడిచి సాత్వికాహారమునే నేవించుచుండిన నీ కది శక్యమగును.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! రజస్తమఃప్రకోపమునడచుము. సత్వప్రాచుర్యమును వృద్ధిపొందించు మనుచున్నావే! ఎవడైనను 'ఇది రజోగుణము' ఇది తమోగుణము, దీనిని నేనుపెంచుచున్నాను అని తెలిసి ప్రవర్తించునా నివర్తించుటకు? ఎవడైనను సత్వగుణమునుకాని దాని యుపాయమును గాని యెఱుంగునా వాటియందు ప్రవర్తించుటకు? కావున యిందు విషయమై యేమి చేయవలెను? ఎట్లు చేయవలెను. స్పష్టముగాచెప్పుము

కృష్ణుడు:- అడుగవలసిన విషయము నడిగితివి. చెప్పెద సావధానముగా వినుము. నీవు సాత్వోత్తుగా ఆ గుణములను గూర్చి చేయవలసిన దేదియు లేదు. కాని నీవు సాత్వికములు కాని యాహారములను పూర్తిగ విడిచి పుణ్యపాపములకు మూలమైన సకల సాంసారిక స్వభావముల నుపేక్షించి యాత్మస్వరూపము నెఱింగుటకునుదానిని సొందుటకును ఉపాయములు కానివాటి నన్నిటిని వాత్తుగ దరిజేరనీయక ఆత్మస్వరూపమును మాత్రమే నియమముగ నన్వేషింపుము. ఇట్లుంటివేని రజస్తమోగుణముల ఉద్రేకము తనంతనే యడుగంటి సత్వగుణము పూర్తిగ తలయెత్తును.

అర్జునుడు:- వేద మపారుపేయము. కావున దానికి మచుష్యులు రచించిన గ్రంథము లకున్నట్లు భ్రమ, ప్రమాద, విప్రలంభ, అశక్తి దోషములుండవు. అది కొంత ప్రమాణము కొంత అప్రమాణముఅనుట సాహసము. కావుననందు కొన్నిటిని పరిగ్రహించుట కొన్నిటిని విడచుట పాపహేతువుకదా!

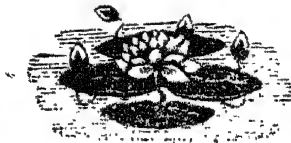
కృష్ణుడు:- అర్జునా! ఒక ధర్మాత్ముడు స్నానమునకు, పానమునకు, పశువులకు, పక్షులకు, పంటకు, ఉపయోగపడవలెనని ఒక నూతిని చొరుపుచో, తృప్తిచెననుకొనుము. వానియందు నీరు పుష్కలముగ నున్నది. ఒక కపరిమితదాహముతో దాని చెంతకేగి తనకు కావలసిన నీటిని త్రాగి పోవునా? అందున్న నీటినంతను త్రాగవలెనను నిర్బంధమేమైన కలదా? అట్లే వేదములును, వర్ణములు, ఆశ్రమములు ప్రవరలు మొదలగు శ్లోకముల ననుసరించి ఆ యా యధికారుల కవసరమగు ధర్మములను విధించును. అందొక వర్ణమునకును ఒక యాశ్రమమునకును చెందిన వాఁకొకని ఒక విధమైన ఫలము నపేక్షించిన వాఁడుకాని వేరొక వర్ణమునకును వేరొక యాశ్రమమునకును వేరొక ఫలమునకును సంబంధించిన కర్మల నాచరింపరాదు. అట్లే బ్రాహ్మణు డగు ముచుక్షువుచుతనకుపరిగ్రహించవలసిన లేవియో విడిచి వైష్ణవలసిన లేవియో బాగుగ నెఱింగి యా విధులలో నేవియోక్షాసాధనములలో వాటినే పరిగ్రహించుట సకలశాస్త్రసమ్మతమైనమర్యాద అంతియే గాని వేదమున జెప్పబడినను తానధికారి కాకుండుటచే నితరవిధుల నాతడు విడుచుటకు పాప మింకయును లేదు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! నేను నన్ను గూర్చి పరిశీలించగా, బ్రాహ్మణునికర్తవ్యము నుపదేశించితివేమి? అదిగాక బ్రహ్మవిద్యయందు శ్రేష్ఠికు

లనబడు బ్రాహ్మణ ఊత్రియ వైశ్యులకు ముగ్గురకు సధికారముండగా నిచ్చట బ్రాహ్మణుని విశేషమేమి?

కృష్ణుడు:- ఓసీ! యిదియా నీ సందేహము. నీవు గ్రహింతు వనుకొంటిని పోనిమ్ము ఆ మర్మమును నేనే చెప్పి నీ సందేహమును తొలగింతును. వినుము.

ఇచ్చట 'బ్రహ్మ X అణ' (అణ-శక్తి) అను వ్యుత్పత్తిని బట్టి 'బ్రహ్మ X అణ' యని యుండగా యీ బ్రహ్మశబ్దము శకన్వాది గణములో చేరినదగుటచే 'శకన్వాదిషు పరరూపం వాచ్య' మ్మని పరరూపము వచ్చుటచే 'బ్రాహ్మణ' యని యగును దీనికి 'ప్రజ్ఞాదిత్వా దణ' అని అణోప్రత్యయమువచ్చి 'అచో జిణితి' యనుసూత్రముచే ఆదివృద్ధి వచ్చి 'బ్రాహ్మణ' యగుచున్నది. ఇచ్చట 'బ్రహ్మ' శబ్దమునకు 'సర్వేషు వేదేషు' అను చోటనే ప్రసక్తమైనది గాన వేదమని యర్థము 'అణ' ధాతువునకు శబ్దించుట యర్థము. కావున వేదమును శబ్దించువాడు 'బ్రాహ్మణుడు' అని యర్థమును జెప్పవలెను. వేదమును చదువుకొను యధికారము బ్రాహ్మణ, ఊత్రియ, వైశ్యులకు ముగ్గురకు కలదు గాన నిచ్చట 'బ్రాహ్మణ' శబ్దమునకు శ్రేష్ఠికు లర్థమగుదురు. అందునీవు ఊత్రియుక వగుటచే నీకును యీ యుపదేశము నర్పించుట కాక్షేపము లేదు. చెలిసినదా?



అస్మద్గురుభ్యోనమః

★ ప్రపన్న కృత్యము ★

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణ.

[నమ్రాశ్శ్వాస్తి చింతతోగ్రోజ్ఞానముద్రతో కూర్పునియుందురు. మధురకవులు పారి
సమీపమున అంజలి ఘటించి వినయముతో నిలబడియుందురు.]

శ్రీనమ్మాశ్వాస్తి:- ఓ మధురం! శ్రీకణ్ణానును ఇప్పుడే పొందవలెనోయీ, ఆయన తిరునా
వాయ్ యందుకదా వేంచేసియున్నాడు.

తిరువాయ్మొడి ౯, ౮, ౧.

అఱుక్కుం విన్నెయూన ఆకత్తవనై |
నిఱుత్తమ్మనోన్ఱియ శిందెయినాన్ఱు |
వెఱిత్తణ్ మలర్ చొచ్చెల్లెక్క శున్ తిరునావాయ్ |
కుఱుక్కుం వక్కెయందు కొలో కొడియేక్కు ||

హృదయమునందు ఆసక్తేశ్వరుని ఉంచవలయుననెడి అధ్యవసాయమందు ఉద్యోగించిన
మనోరథముగలవారియొక్క పాపములై నవాటి నన్నిటిని పోగొట్టినదియు పరిమళములుగల చల్లనైన
పుష్పములుగల తోటలచే చుట్టబడిన తిరునావాయ్ యనెడు దివ్యదేశమును పాపముగల నాకు
పొందుటకు పాయము ఉన్నదా?

తిరువాయ్మొడి ౯, ౯, ౧.

పా|| మల్లికై కమల్ తెన్దల్ ఈరుమాల్
వన్ కుఱుంజి యిశై తవరుమాలో
శెల్ క తిన్ మాలై యుం మయక్కుమాలో
శెక్కర్ నల్ మేకంగల్ శిన్నెక్కుమాలో
అల్లియం తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాన్
ఆయర్క్కల్ ఏఱు అఱివేఱు ఎన్ మాయోన్

పుట్లయ ములై కళుం తోపిం కొండు

పుట్లలిడం అఱికిలం తబయమాలో

మల్లపుష్పముల పరిమళముగల మలయమారుతము నన్ను చీల్చివేయుచున్నది. అందమైన నువ్వులజయనెడి రాగము దొలచివేయుచున్నది. అస్తమించుచున్న సూర్యునిగల సంధ్యాకాలమున్ను మైత్రాకము జేయుచున్నది. ఎఱ్ఱని వర్ణముగల శ్రేష్టమైన మేఘములు కోయుచున్నవి. వికసించుచున్న సుందరమైన పద్మమువంటి నేత్రములుగల మాస్వామియు గోష్ఠ శ్రేష్ఠుడగు సింహ శ్రేష్ఠుడగు నాకాశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరు సంక్షేపించిన ఈ స్తనములను భుజములను తీసుకొనిపోయి; ఒంటరిగాయున్న మనము ప్రవేశింపఁగిన స్థానము ఏమియో మనము ఎఱుంగము గదా. అయ్యో చిక్చిత్తమిది.

“మాలైయుం వందదు, మాయన్ వారాన్” (తిరు. ౯. ౯. ౧౦):

సాయంకాలము కూడ వచ్చినది. గాని, ఏమి ఆశ్చర్యమో ఆశ్చర్య గుణభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు రాజే. అయ్యో అయ్యో ఇక నాగతి ఏమి.

మధురకవులు: (స్వగతము) పట్టపగలంతయు పలు తెఱంగుల పలవరించినను రాని కృష్ణుడు సాయంకాలమైనంతనే సాక్షాత్కరించునా ఏమి చెప్పా!

అవునవును. గీతలో రెండవయథాయమున ఆయనే తెలిపెనుగదా!

‘యానిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమి’ ప్రపంచమంతయు రాత్రిగా భావించుకొని నిద్రించియుండు కాలముననే జితేంద్రియుడగుయోగి, భగవత్ సాక్షాత్కారము భవము గలవాడై యుండునని.)

అయ్యో. గురువుగారు భగవద్ సాక్షాత్కారము కాలేదని మూర్ఖిల్లారే.

ఓహో. ఇదియే కాబోలు సమాద్యవస్థ. ఆహాహ. ఏమీ, వీరి తన్మయావస్థ. భగవంతునితో ఏదెయో మాట్లాడుచున్నారని తోచుచున్నది.

భగవంతుడు: ఏమండీ, నమ్మాళ్వార్లూ. మీరే యిలాగతలచుకొని తలచుకొని, నాసాక్షాత్కారము కలుగలేదని భాదపడుచున్నారే. ఇదేమి న్యాయము.

మిమ్ములను పొందాలని తలచేవారము మేముకదా. మీరు రాకపోతే దానిని కొంతగా తలంచి దానికై పరితపించు వారలము మేముకదా.

మీకిప్పుడు నచ్చిన లోకముందండి? మేముచేయవలసిన పనిని మీరు చేయుచున్నారు. నీయు పకచులసిన సాధ మీరు పనుచున్నారు.

3. తిరువందాది గెం.

అవనే యరువరైయాల్ ఆనిరైక్క కాత్తాన్ |
అవనే యణిమరుతం శాయ్త్తాన్ - అవనే |
కలంగా పేరునకరం కాట్టువాన్ కండీన్ |
ఇలంగాపురం ఎరిత్తాన్ ఎయ్త్తు.

ఆసర్వేశ్వరుడే (గోవర్ధనోద్ధరణాది) అతిమానుషచేష్టలచే గోసమూహముల రక్షించుచుండే ఆసర్వేశ్వరుడే మద్దివృక్షముల ద్వందమును పడగొట్టెను. ఆసర్వేశ్వరుడే కలతజెందని విశాలమైన పరమ పదమును జూపువాడే సుమండీ లంకాపట్టణమును భాదించి దహింపజేసెను సుమండీ. అని విషము దాళాశ్వరుడే సామించినారు కదా.

అట్టి వైకుంఠమును కూడ విడిచిపెట్టి తిరుక్కణ్ణపురమున మేము వచ్చి పోకు దగ్గఱగా యున్నది వినివిమిత్తమయ్యే కదా.

నమ్మాళ్వార్లు మూర్చావస్థలోనే పలనరించుచుండుట

కరణమాకుం తనతాళడైందార్కు ఎల్లాం |
మణమానాల్ వైకుండం కొడుక్కంపిఠాళా |
అరణమైంద మదిళ్నూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్మ |
తరణి యాళన్ తన-తు అంబర్కు అంబాకుమే ||

సర్వేశ్వరుడు తనపాదముల నాశించిన వారికందరికి రక్షకుడగును.

మృతిపొందినవో వైకుంఠమునిచ్చు ఉపకారకుడు.

రక్షణార్థమై నిర్మించబడిన ప్రాకారములచే చుట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమునంపాదుల రక్షణార్థమే పోషియున్న సర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు భర్తడగును.

నమ్మాళ్వార్లు మేల్కొంచి! ఓమగురం. ఓమగురం. ఆహా ఏమి నాయుద్యమము. భగవంతుడు స్వయముగా సాక్షాత్కరించి నాడోయి. నాకభయమిచ్చినాడోయి. అంతేకాదు. సద్గుణకు కూడ నమాశ్రయణీయుడై తిరుక్కణ్ణపురమునందే పంచేశినాడోయి. ఆశ్రయించ నయ్యా | పడిండి ఎవరైనానశే. ఆశ్రయి స్తేచాలు. ఆయన శ్రీపాదములయందు భక్తిచుంచండి.

మగురకవి! అలాగగి. ఆహా! ఏమి యశ్శ్రవణము. ఏమి యదృష్టము అయినే, స్వామి, మూర్ఖులకి అరించనులము భక్తి నిష్ఠలము కాగలమా. అందుకు వలయు పరికరములు మాకు లభించునా?

నమ్మాళ్వార్లు! అయ్యో. అట్లనా భక్తి పరికరములులేవు! అది విను దుర్లభమా. నానీ

ప్రపత్తినిష్ఠలు అవ్వండి.

మధురకవి:- స్వామి ప్రపత్తినిష్ఠ మాత్రము అంత సులభమా. విశ్వాసాయన-భూమాన్ని న్యసన-భజనయో క్కారవే నో విశేష: (న్యాసతిలకం)

దానికెంతో అధ్యవసాయ ముండవలెనండి.

నమ్మాళ్వారు:- ఓహో ప్రపత్తినిష్ఠకూడా అంత కష్టమండీ! పోసిండి, కేవలం తిరుక్కణ్ణి పురాధీశుని అనుసంధించండి చాలును. దానినే ఆయన అధికముగా నలంచును. మనలను ఆయన విడిచిపెట్టడు. తప్పక రక్షించివీరును. చాలు అంతమాత్రమే చాలును. తప్పక అనినరూ ఆయనను ఆశ్రయించండి.

మధురకవి:- తప్పక ఆయన రక్షించెద నన్నావండి.

నమ్మాళ్వారు:- ఆహా ఆయనే స్వయముగా చెప్పినయ్యా! ముమ్మాళ్వారీ అదిగిజ మేనయ్యా ఇంకా సందేహమే.

మధురకవి:- అయితే వ్యాసమహర్షి బ్రహ్మసూత్రములలో ౪. ౧. ౧౯.

“భోగేన త్యితరేషుపయిత్యా అథ సంపద్యతే”

(ఇతరే=సంచిత. ఆగములకంటె యితరములైన పుణ్య పాప రూప ప్రారబ్ధకర్మలను;

భోగేన= అనుభవముచే

సంపద్యతా= నశింపజేసి

అథ= తత్పలభోగ సమాప్త్యనంతరమున,

సంపద్యతే= బ్రహ్మసాయుధ్యమును పొందుచున్నాడు.

శు= పక్షివ్యాన్వృత్తి

అని ప్రారబ్ధకర్మయొక్క పరిపూర్ణానుభవానంతరమేకదా పరబ్రహ్మసాన్నిధ్యము. ఈ సేవనంతరమే తప్పక సాన్నిధ్యమిస్తామనుట అందుకు వ్యతిరేకముగా కనుపించుచున్నదే.

నమ్మాళ్వారు:- ఇదా నీ సందేహము. —

వ్యాసమహర్షి వాక్యము ప్రమాణమే. ఇప్పటి ఈ భగవంతుని అభయప్రభావము సత్యమే. భక్తినిష్ఠలు అవ్వండి దానికి శక్తిమంతులు గాకపోతే ప్రపత్తినిష్ఠలు అవ్వండి అనినదా చెప్పితిని.

భక్తినిష్ఠులను ఉపాసకులందురు. వీరుభక్తిని ఉపాయముగా భావింతును. వీరలను

గీతలో “జ్ఞానాన్ని సర్వకర్మాణి భస్మాత్ కురుషే”

(జ్ఞానమును అన్ని ప్రారబ్ధకర్మల నన్నింటిని భస్మభూతము గావించును.)

బ్రహ్మసూత్రము:- “తదదిగమ ఉత్తరపూర్వాయో రశ్లేషవివాశౌ॥

అనునటుల సంచితము జ్ఞానాగ్నిచే భస్మముకాగా ఆగామి నిష్కామ కర్మాచరణచే నంట కుండగ పోగా మిరిలిన పుణ్యపాపరూప ప్రార్థనము అనుభవించుటచే మాత్రమే నశించును ఆప్రార్థనము ఏశరీరానుభవముతో పూర్తియగునో అట్టి చరమ శరీరావసంతరమున మాత్రమే ఆఉపాసకునీకు మోక్షము సిద్ధించును.

ఇక ప్రపన్ననకో. అట్లుకాదు.

ఉపాయభక్తి ప్రార్థన-వ్యతిరేకమనాశనీ !

సాధ్యభక్తి సాహితీ ప్రార్థనాపి భూయసీ॥

(ఉపాయభక్తి ప్రార్థనమును నశింపజేయజాలదు. మిగత సంచిత ఆగామి రూప పుణ్యపాప త్కక కర్మను మాత్రమే నశింపజేయును.

మరి సాధ్యభక్తి ప్రపత్తి యన్నదే. అది ప్రార్థనకర్మ ఎంత పెద్దదైయున్నను సరిమే తక్షణమే పూర్తిగా నశింపజేయును.)

గాన ప్రపత్తినిష్ఠుడైన వెంటనే ప్రపన్నునకు ప్రార్థనము పూర్తిగా భస్మమై పోవును. గాన అట్టివాని దేశీహావనానమందే తప్పక మోక్షము లభించగలకు.

హంసోగ్గోషనివృత్త్యా వాప్సబకచేరయ్యా - కుంఠర.

“తస్య తావదేవ చిరం యావన్నవిమోక్ష్యే”.

(యావత్ - ఎ-తకాలమువరకు ; నవిమోక్ష్యే - ప్రార్థనకర్మనుండి విడువడడో; తస్య - అట్టిఉపాసకునకు తావదేవ - ఆప్రార్థనకర్మనాశనమువరకు మాత్రమే; చిరం - ఆలస్యము. తన్నాశనానంతరము మోక్షము కలుగును.)

మధురకవి:- ఈశ్వరీ కర్మావసానము నుద్దేశించి చెప్పినదలచే కొంతమంది పెద్దలు వారలటుల యభిప్రాయపడుట ఎటుల తటస్థించినదండి?

సమ్యాఖ్యా:- నాయనా ఏవాక్యమునకైన అర్థనిర్ణయము చేయవలసినచ్చినపుడు దాని పూర్వాపరపరిస్థితి సందర్భముల చక్కగా పర్యాలోచన జేయవలసియుండును. ఉపాసకుడు భక్తిని ఉపాయముగా అవలంబించును. గాన అట్టి సాధనభక్తి పక్షమైన గాని ఫలించదు. అది వక్యముగుటకు కొంత విలంబిన తప్పదు, అది ఫలించినగాని కర్మనశించదు. గాన ఉపాసకునికి ప్రార్థనకర్మ అనుభవించినగాని నశించదు.

ఏక ప్రపన్నున కన్నెనో మొట్టమొదటనే తన సర్వభారమును సర్వేశ్వరునిపై నిడి తానకించ నుండే అగతికుండే నిర్భరుడై యుండును. అందుచే ఈతను చేయవలసినదేమియు మిగిలియుండదు.

ఇక పక్వమన్యవలకన విషయమేదీ! అందుచే పక్వమైఫలించవలెను! అనుఅలస్యముండదు. మరియు ప్రపన్నుని భారము వహించిన సర్వేశ్వరుడు అనర్హునిను కానిచో విలుభమునకు హేతుప్రంశి యుండును. అతిస్థిహాడు కాదే.

అందుచే ప్రపన్నునకు ఈశరీరావసానమందే మోక్షము లభించుటలో మరి యాటంక మేమున్నది. నాయనా!

మధురకవి: స్వామీ ఇలాగున ఎవరైన ఇదివరలో ప్రపత్తిజేసిన దేహావసానమందే మోక్షమును పొందిరో?

నమ్మాళ్వార్లు: అయ్యో! ఇట్టివారు ఒకరు ఇట్లరుటయ్యా! అనేకమంది.

గరుడపురాణమున శ్రీరంగమాహాత్మ్యమున

|| అథాశ్రీ మాధవీ సాపి తవ స్తవ్యా సుదుష్కరం |

భగవంతం ప్రపన్నా సా భగవంతే మవాపసా ||

మాధవీదేవి అతిదుర్లభమైన తపమాచరించి భగవంతుని ప్రపత్తిజేసెను. పంతురి 14 దేహావసానముననే శమే భగవంతుని సన్నిధినిచేరెను.

ముగ్ధలో శాఖ్యాశమున చెప్పలేదుటయ్యా?

“భగవన్నామశ్రవణమున ప్రపత్తినిష్ఠులైన గకనివాసులు చంటనే ముక్తులైరిని”

మధురకవి: ప్రభూ! ఈరహస్యమును సర్వేశ్వరుడు మాత్రమే యిప్పుడు వెల్లడించెనా? లేక ఇదివరలో ఎవరికై ననుజ్ఞపడేశించెనా?

నమ్మాళ్వార్లు: ఇప్పుడుమాత్రమేకాదు నాయనా. ఇదివరలో అగ్నునునకు గీతారూపమున కూడ ఈరహస్యమును వెల్లడించెను.

భగవద్గీత. ౪. ౩౮.

జన్మ కర్మ చ మే దిన్యం ఏనం యో జేష్ఠ తత్త్వతః |

త్యక్త్వా దేహం పున ర్జన్మ నై మా మేతి సో జన్మన ||

అగ్నునా! నాజన్మము కర్మనిబంధనమైనదికాదు. అనుగ్రహ నిబంధనమైనది. నేజేయుపములు. నేననుభవించు విషయములు కర్మనిబంధమైనవిగావు. కృపానిబంధమైనవి. ఈయదార్థమును ఎవడు సరిగా తెలుసుకొనగలడో అతడే దేహమును విడిచిన పిమ్మట మరల జన్మించడు. నాసాన్నిధ్యముచే పొందును.

భగవద్గీత. ౧౮. ౬౬.

సర్వ ధర్మాక్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ |

అహం త్యా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మామచ ||

ఈశరీరమును వెంటనే సాక్షాత్తుకూడదు.” అని సర్వేశ్వరుడే కృతజ్ఞతాబుద్ధిచే ఈ దేహానందబంధమును తానై నశింపజేయజాలడు.

మధురకవి:- ఓహో. అరాగా. పోనివ్వండి దృష్టప్రపన్నుని పిషయమై అబ్బులనే కానివ్వండి మరి అర్తప్రపన్నునికేల యుండవలెను. ఈ దేహానందబంధము?

సమ్యాక్వాన్లు:- ఆర్తప్రపన్నుడు ప్రపత్తిచేయునపుడుకూడ “ఇష్టమే విరోధించి నీతిగ నడిపుళ్ళను పొందవలెను. అని త్వరితమనని చెప్పటకన కాశము లేదు. అంతేకాదు. ఏంకోకాలము నుండి అలవాటు పడిన దగుటచే ‘దానిని తక్షణమే విడువనూ’ అనిఅన్నను వెంటనే నమ్ముతించు జాలడు.

ఏడు కోరునదెల్ల ముగ్ధకశరీరపరిగ్రహము లేకుండుజేయుమా? గర్భవాసములుము లేకుండు జేయుమా అని మాత్రమేకదా. ఈతని కోరిక ననుసరించినే భగవంతుడునూడ అనుగ్రహించును. వీనికి శరీరమందు చాపల్యముండునా. ఈనాటుగురోజులు యిచ్చుటనే యుండనీ అని భగవంతుడూర కుండును.

మధురకవి:- అయితే అట్టి ప్రపన్నునికి ఈనాటుగురోజులై నను యితగునెంత ఆధివ్యాధులు లేకుండగను, అత్యధిక సౌఖ్యవంతుడుగాను యుండునటుల చేయవలదా? మామూలు సంసారులవలె ఏదైన నష్టము, కష్టము, సంభవించినపుడు శోకించుటకున్ను, ఏదైన లాభము కలిగినపుడు సంతోషించుటకున్ను పిలగునటులను ఏల వీని నుంచవలయును?

సమ్యాక్వాన్లు:- ఈప్రపన్నుడు కోరునది “ఈవిరోధిని పోగొట్టి నీసాన్నిధ్యము ననుగ్రహించుమా” అనిమాత్రమేకదా. ఈశరీరసంబంధము నీచమైనదని వీనికి తెలిసియున్నను వెంటనే విడువ జాలని ఏడు ఈశరీరసంబంధమును అత్యంతసుఖకరమైనదిగ యుంచినచో ఇదే బాగున్నది. ఇంకా కొంతకాలము ఈశరీరసంబంధముండనీ” అని అనుకొనును కదా.

2. వీనియొక్క- యభిప్రాయానుసారమే యుంచినచో యింకను మరియొక శరీరమందు వీనికి కోరికకూడ కలుగవచ్చును. కనుకనే హితపరుడైన భగవంతుడు ‘ఏడున్నటులనే యుండనీ’ అని ప్రకటించును.

దీనివలన అలవాటైన శరీరము తనంతట యదియే నశించి, మరియొక శరీరమందు వీనికి కోరికపుట్టుటకు ముందుగనే సర్వేశ్వరుడు వీనిని తన సాన్నిధ్యమునకు చేర్చుకొనుట కనుకూలముగ నుండును.

౧. అలవాటైన శరీరమూ, తనంతటతానే నశించిపోవును.

౨. ముందురాబోవురది తెలియనోవుటచే దానియందు కోరికయూ యుండదు.

3. ఈశరీర భాదానుభవముచే ఇది సీచమైనదను నిశ్చయముండుటచే, దీని యుదాహరణనే మహాకావ్యానియందు కూడ భావించును,

ఇట్టి చిద్రోదకలో సర్వేశ్వరుడు వీనిని దనసాన్నిధ్యమున చేర్చుకొనును,

మధురకవి:- సత్త్వగుణ ప్రభోదదశయందు ఈదేహసంబంధమును వశింపజేయుమా. అని అన్నను చరమ దశలో వీడు ఆటంకపరచినచో?

సమ్మాల్వాన్లు:- నిజమే గాని ఎప్పుడో ఒకప్పుడు దేహసంబంధమును వశింపజేయగోరెను. అయినా, ఆయనకామాత్మమేచాలును. వీడు అంతిమదశలో కాష్టపాషాణ సన్నిభుడై ఆటంకపరచ జాలకయున్న సమయములో ఇదివరలో వీడు ప్రార్థించిన ప్రార్థననేవిష్ణుత్తముగా గొని భగవంతుడు వీనిని రక్షించును.

మధురకవి:- శ్లో॥ యం యోగినః ప్రాణవియోగకాలే ।
యత్నేన చిత్తే వివేకయంతి ।
స తం పురస్తాద్ధరి మిత్రమాణః ।
ప్రాణాన్ జహూప్రాప్తఫలం హి భిక్షుః॥

(ప్రాణవియోగకాలమునందు తమచిత్తమందు ధ్యానించు ఆ హరిని భిక్షుడు తనఎదుట సాక్షాత్తుగ దర్శించుకొనుచు ప్రాణముల విడిచి విష్ణుసాన్నిధ్యమును బొందెను.)

అని మోక్షసిద్ధికి అంతిమస్మృతి అవసరము కదా స్వామీ!

సమ్మాల్వాన్లు:- అవును. నిజమే. గాని కొద్దిపొరపాటుకూడ పట్టితివి. ఫలసిద్ధికి అంతిమస్మృతి అవసరమే. కాని వీడే అంతిమస్మృతి కలిగియుండవలసినది యితరుల విషయమునగాని ప్రపన్నునకు గాదు. ప్రపన్నుడు ప్రపత్తిచేయునపుడే తన యావత్తు భారమును, తను చేయవలసిన కృత్యముల నన్నింటిని భగవంతుని మీదనే యుంచి యున్నాడు. గనుక అతనింక చేయవలసిన దేమియులేదు. అన్నిపనులను ఆభగవంతుడే జేసుకొనును.

ఈ అంతిమస్మరణను కూడ ఆయనే స్వయముగజేసుకొని ఈప్రపన్నుని తన సన్నిధికి గొని పోవును. ఈసంగతిని ఆయనే ప్రతిజ్ఞారూపమున పలికియున్నాడు మహా.

వగాహపురాణమున:-

స్థితే మనసి సుస్థితే శరీరే నైతి యో వగః ।
ధానుసామ్యే స్థితే స్మృత్తా నిశ్చరూపం మామజం॥

తత స్తం ప్రాణమాంతం కాష్ఠపాహణసన్నిభం ।

అహం స్మరామి మన్మత్తం నయామి పరమాం గతిం ।

మనస్సు నిశ్చలమైనదే శరీరమారోగ్యవంతమైనదై ధాతువులు సామ్యస్థితి గలవై యుండగా-
వీనరుడై తే విశ్వాత్మకుడు శాశ్వతుడనైన నన్ను ప్రపత్తిజేయునో, అట్టి మద్భక్తుని వాని అంతిమ
క్షణలో చావుకుసిద్ధమై, కొయ్యవలెనో రాయివలెనో చేష్టలుడిగి జ్ఞానవిహీనుడై యుండగా, నేనే
అంతిమస్మరణను చేసి నేనే స్వయముగా వానిని పరమపదమునకు గొనిపోవుదును.)

అని భగవంతుడు ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నాడు. ఇట్టి ప్రపన్నునకు అంతిమస్మృతి అవసరముగాదు
గాన యిప్పుడే భగవంతుని గూర్చి ప్రపత్తిజేయండి, తప్పక తరింతును.

మధురీకవి: చి క్తిము స్వామీ—

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.



ఆచార్యవైభవము

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి శ్రీమదద్వైత తిరుమల సమయోద్గండ కోలాహల
లక్ష్మీనృసింహకుమార తిరువేంకట తాతదేశికాచార్యుల ఆయుర్వార్షంగారు, చీరాల.

శ్రీ. గొబ్బి ర్యస్యా శ్రితాత్మాస్తద్ధాథ ముత్సార్వతే తమః ।

శృపామృతాత్మనే తస్మై స్వాచార్యాయ నమో నమః॥

“ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద” అను శ్రుతి. ఆచార్య
అనాదిపాత్రుడైన చేతనుదేక్షానముకలవాడగుచున్నాడు అని
చెప్పబడి “జ్ఞానం పరాశామిదికం” అనిన పశుపత్యేది వైజ్ఞాన్య
వేదకమాత్రా జ్ఞానాదికమునే గాక స్వనజాతీయ సంసారిచేతన
నింతజా ర్థపంచకజ్ఞాన నిశ్శుభదగుటను వెల్లడించుచున్నది.
ఇందుచే ఏతద్భక్తజ్ఞాన ప్రదత్తేన పరమోపకారకుడైన ఆచా
ర్యుని ఈ చేతనుడు, ‘దేవ మివా చార్య ముపాసీత’ అని ఇష్ట
దైవతమునువలె ఉపాసించవలెను. ఉపాస్యత్వమాత్రాసారవ్య
ముచే ఇతరుల ఆచార్య తైవతములకు సాదృశ్య ముపపాదించ
బడినది ఆచార్యునియొక్క పరమోపకారకత్వ వైభవమును
తెలిసికొనినచో నీ ఆచార్యునికి దైవముకూడ సదృశముకాజాల
దని పూర్వాచార్యులును సాించియున్నారు. కావున ఆచా
ర్యుని దైవమునకన్న నెక్కుడుగ భావించి భాగవస్తుతి ప్రణతి
పూజనాదులననవరత ముపాసించి పరితృప్తి నొనరింపవల
యును దీనివలన, ఆచార్యుడే పరదేవతయనియు, ఉపాయో
పేయస్యరూపుడనియు, ఆచార్యతైంకర్యమే పరమపురుషార్థ
మనియు, చక్కగ నద్యవసించి యుద్ధివింపవలయునని అర్థ
ముగ స్పష్టమగుచున్నది. ఆచార్యుడన భగవద్విభవ విశేషస్వ
రూపుడనియు, అరప పూజనరూపుడనియు చెప్పబడియున్నది
యీవిషయము - గుడి రేప వరం బ్రహ్మ గురు రేప పరా
గతి: గురు రేప పరా విద్యా గురు రేప పతం ధనం గురు రేప
సర్వరామో గురు రేప పరాయణం యస్మా త్త దుపదేశా సా
తస్మాద్గురురేవో గురు: అర్చనీయశ్చ వంద్యశ్చ కీర్తనీయశ్చ
సర్వదా భాగ్యం జ్ఞానే న్నమే ర్చక్త్యా భజే దభ్యర్చయే త్తుదా
ఉపాయోపేయభావేన తమేవ శరణం ప్రజేత్ అని స్పష్టముగ
సుగమబోధియున్నది. ‘మంత్రే తద్దేవతాయాం చ తదా మంత్ర
ప్రదే గురౌ త్రిమ భక్తి స్సదా కార్యా సా హి పరదమసార
వమ్’ అనుటచేతను శ్రుతిస్మృతి సాంధరాత్రాగ మంజులచే

ప్రతిపాదితములగుటచే పరమవైదికములగు ‘తానః పుండరి
స్తవా నామ మంత్రోయాగశ్చ వంచమః’ అనియెడు పంచ సం
స్కారములను బ్రసాదించిన ఆచార్యుని యందు భక్తి బ్రాహ
మ్యము నిర్దేశించబడినది. ఇట్టి ఆచార్యునియందుమనుష్య భావ
మును చేసిన వారికి, భగవదర్పారూపములయందు లోహబుద్ధిని
చేసినవారి కెట్టి దుర్గతియో అదియే వీరికి సంపాద్యమగు నని

“విష్టో రర్పావతారేభు లోహభావం కరోతి యః ।

యోగురో మానుషం భావ ముభో నరకపాతిన్”॥

అను బ్రహ్మాండ పురాణవచనముచే వ్యక్తమగుచున్నది.

“పాపిష్ఠః క్షత్రబంధుశ్చ పుణ్డిరీకశ్చ పుణ్యకృత్ ।

ఆచార్యవృత్తయా ముక్తా తస్మా దాచార్యవా నృపేత్”॥

అనుటచే, పాపులకును, పుణ్యకృతులకును, ఆచార్యశ్రయ
ణము విధియని నియాపితమయినది. కావున తానెంత జ్ఞానాదికు
డైనను వర్ణాశ్రయాచారాది నిష్ఠుడైనను భక్తుడైనను ఆచార్య
శ్రయణములేనిదిభగవత్కృపాక్షము గలగుడు అను విషయము
నారాయణోఽపి విచ్ఛింతిం యాతి గురోఃప్రహ్యకస్య దుర్బుధే ।
కమలంజలా రసేతి. శోషయతి రనినన్ తోషయతి అని చెప్ప
బడియున్నది. దీనినే శ్రీమణివాళమాములును, తనకురువిన్
తాళిజైకళితన్నిల్ ఆన్సొన్లొవేణ్ణి యరాన్ ఆదలాల్ నజ్జా
రవర్కకో తిరునాడు “ఆచార్యవిముధునకు పరమపదము నిచ్చు
ట కేశ్వరుడిచ్చగింపదని సాించి యున్నారు గాన పంచసం
స్కారపరమగు నాచార్య నాశ్రియించి, భగవత్ తైంకర్య
విస్తులె ఉజ్జీవించుటయే సమస్తచేతనులకు స్వరూపానురూప
దర్శ మని పరమవైదిక, పమృత, నిర్దాంత తత్వార్థము.

తే. గీ. నకలవేరసా రవిత్వత్తపై కనుగమ గు-రువర వైభవ
స్ఫూర్తివి పృథియగునె. మాదృశము దోక్తియై
నామెఱురు భాగవత నిదేశ భవ్య య క్తి ॥

★ గతకాలిక తరువాయి

వి స హ త చ ర్య

కామము

కామము అనగా కోరిక. దానినే వాంఛయని గూడ అందురు. మనకు జన్మకు కారణము కామమే. తెల్లవారి నది మొదలు పరుండు వరకు మనము అనుభవించు అన్ని బాధలకు ముఖ్య కారణము కామమే. కామము లేనివాడు భగవత్స్వరూపుడు. కామమును మహాదుర్గారశక్తియే హానవుని. ద్విపాదపశువుగా చేయుచున్నది. కామమునకు లోబడితిమా యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము దేహసటుశ్శము, కీర్తి, సౌఖ్యము, ధనము వలెను. పరుల హేళనకును, పలువ్యాధులకును పాలుడి ఆకలిముత్సవ్వునోట సకలవివచ్చును.

ఆత్మసుఖముననుభవించు మరుజులు విషయ సుఖములనుకోరగ. విషయములు: ఇగదిద్రయము లచే ననుభవించబడు ప్రకృతిపదార్థములు. విషయములు విషమువంటివి. విషయ సుఖములనెడి నేళ్ళకు పెంబించినచో సంసారమను భ్రోరా రణ్యము మధ్యమందు విడిచిపెట్టి బడుదుము. కామమును అనుచుచే మాత్రమే జయించ

నచ్చును. కాన కామోదోక్తము కలిగియున్నది, అందువలన కలుగబోవు ఫలితముల గురించి బాగుగా ఆలోచించుము. మానవశరీరము అతి హేయము. ఎముకలు, మాంసము, కొప్పురక్తి ము, చీము, మలము, మూత్రము మొదలగు వానిలో నిండిన అశాశ్వతపు తోలుబొమ్మయని సహజాపకముంచుకొనుము. మోహము భయం కరమును అగ్నిజ్వాలవంటిది.

పటమునందైనను స్త్రీల సౌందర్యమును పరిశీలించకుము. శృంగార గ్రాంథముల జడువకుము నీయుక్క అక్కచెల్లెండును, తల్లియు, స్త్రీలను అవమాన పరకూడ యుండునలెచున్నచో నీవు వీస్త్రీవిషయమై సాపపు తలంపుల మనస్సున పోర నీయకుము. స్త్రీలను, తల్లులు, అక్కచెల్లెండు వలెను, పురుషులను తండ్రిలు అన్నతమ్ములు వలెను భావించుము. రహస్య స్థలములయొందు గాని, వంటరితననుగాని, పరస్త్రీలతోగాని, పురుషులతోగాని సంభాషించకుండదు. కామోదోక్తపనకరములగు వాటకును, సినిమాలు

న్నగునవి చూచుట మానుకొనవలెను. మనస్సును, శరీరమునుకూడ సదా ఆరోగ్యకరములగు వ్యాపారములలో పెట్టవలెను.

చెడుతలంపులు కలిగినపుడుగాని, కామోదే కము కలిగినపుడుగాని, మన్వత్సములు కలిగినపుడుగాని రోగి గాకుండయున్నచో వెంటనే చన్నిళ్ళలో స్నానమాచరించవలెను. నేను అహంకార మమకార రహితుడనుగాను, జితేంద్రియుడనుగాను ఉండునడుల ఆనుగ్రహించుమాయని ప్రతిదినము అనకాశమున్నన్ని పర్యాయములు భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుము. 12 సంవత్సరములు మనోవాక్తాయ కర్మలచే బ్రహ్మచర్యవ్రతమును నిష్ఠగా జరిపినవానికి బ్రహ్మజేషస్సు కలుగును. దాని ద్వారా వాడు సాధించజాలని కార్యమొక్కటియు ఈలోకమునలేదు.

ఓర్పుకలవాడే బలము గలవాడు.

మనయందలి క్రోధమే మనప్రబలశత్రువు. క్రోధమే మనలను యితరులకు స్వాధీనపరచును. యితరులచేత మనకవమానము కలుగజేయును. దీనివలన మనస్సు కలతచెందును. ఇది మంచి, చెడ్డలను ఆలోచించుజ్ఞానము నశించును. దేహమందు రక్తము వేడెక్కి విషరూపముగా మారి అనేకరోగములు త్వన్నమగుటకు కారణమగుచు చిత్తచాంచల్యము, పిచ్చి, మూర్ఛ, రక్తవమనము ఒక్కొక్కప్పుడు చివరకు మరణముగూడ సంభవించును. క్రోధమువలననే ఆత్మశక్తి నశించును. సౌఖ్యముశూన్యమగును. క్రోధమువలననే మోహము, దాని వలన సర్వనాశనము కలుగును. క్రోధముకంటె సాపము వేరేలేదు క్రోధము కల

వాడు మహాపాపి. నీవు కోపమును కత్తివలె కఠినముడవు గాకుండుటకై తలచుట అభ్యసించుము.

1. ఏదోషము, లేనివాడే కోపింపబడతగని వాడు నాయందనేక కోపములు కలవు. వాచుననేను కోపింపబడతగదు అని భ్రాంతింపబడును.

2. మనలను కోపించువారు మనదోషములను వెల్లడించుచున్నారు. వానిని మనము దీనుకొననవకాశము కలుగజేయుచున్నాడు. గాన వారే మనకు ఉపకారకులు, పూజ్యులు.

3. మనలనుకోపించువారు మనమంచికొరతై వారి అమూల్య మంత్యాంతికిని, ఆత్మశక్తిని కోల్పోవుచున్నారు. గాన వారి విషయమై మనము సానుభూతిని కలిగి కృతజ్ఞత చూపవలెను. కాని మనముగూడ అట్టి ఆత్మవినాశకరమైన కోపమునకు స్వాధీనమై యితరుల సానుభూతికి గురికాకూడదు.

4. అన్నిటికంటె అధికశ్రమను, నష్టమును కలుగజేయు కోపముపై ఏలకోపమురాకూడదు అని నీ మనస్సున ప్రశ్నించుకొనుము.

5. ఎప్పుడైన నీకు కోపమువచ్చిన 1, 2, 3 అని 30 వరకు లెక్కించి అటుతరువాత జవాబు చెప్పుము.

6. మనము పూర్తిగా నిర్దోషులమై యున్నప్పుడు ఎవరైన నీపై నిష్కారణముగ కోపించినచో తిగ్గి వారిపై కోపించకుము. కోపించినచో మన మశక్తులము పనికిమాలిన వారలము అని వారనుకొనిన అనుకోని మనముగూడ కోపించి

చేతగా మనము వారికి లొంగిపోయిన వారమగుదుము. దోషులమే యగుదుము. క్రోధము క్రోధముచే ఎన్నటికినీ జయించబడదు. క్రోధము శాంతముచే మాత్రమే జయించబడును. కరుణ సంపూర్ణ చిన్మయవిధేయతలతో నీనిర్దోషత్వము శాంతముగ తెలియపరచుము అప్పటికి ఎదుటి వాడు సరియైనమార్గముగానికి రానిచోహానము భరించుము. వాని క్రోధమునకు ఏవీలక్ష్యము లేకపోవుటచే వానిశక్తి వ్యర్థమై గాలిలో కలసి పోవును.

నీకెంత అయిష్టుడైనను నాశే, ఎంతటి అపకారమును సరే న్యాయమగు నీ సహాయము కోరి నీవద్దకు వచ్చినప్పుడు నీకవకాశ మున్నంత వరకు వారికి సహాయము చేసిపంపుము. లేకున్న మంచిమాటలు చెప్పి పంపుము. గానివీపసస్థితుల యందు గూడ పరుషములాడుటగాని దూషించుటగాని కూడదు.

12 సంవత్సరములు మనోవాక్యాయ కర్మలచే కోపమును లొంగకుండయుండిన నీకు ఎంతటి క్రూరమృగమైనను లొంగియుండును. వాటి క్రూరత్వము నీపై ప్రేమగ నూరును.

లో భ ము .

పూర్వజన్మమందు మనప్రవర్తన ననుసరించి భగవంతుడు ఈజన్మమందు కొంతజ్ఞానమును, ధనమున్ను, శక్తిని మనకిచ్చి మనను వాటి వినియోగమునకు ధర్మకర్తలుగ జేసెను. యుక్తాయుక్తముల నాలోచించి మన స్వాధీనములో

యున్న జ్ఞానమును, ధనమును, శక్తిని మనము ఖర్చు చేయుచుండవలెను. అవసర, అవకాశక సమయములందు కూడ అట్లు ఖర్చుచేయుకుండగ వ్యర్థముగ దాచియుంచుట లోభమనబడును. లోభము వహించుట యనగా భగవదాజ్ఞను జ్ఞాపించుట అగును. అందుచే లోభము మహాపాపము. లోభమునకు ఫలితము అజ్ఞాని యగుట, దరిద్రుడగుట, శక్తివిహీనుడగుట యున్ను:

లోభి తాను తీనలేడు. ఇతరులకు బుద్ధిలేడు. కాన లోభియొక్క జ్ఞాన ధనశక్తులచేత ఎవ్వరికీ ఏవిధమైన సౌఖ్యములేదు. సుఖము కలిగింప జాలనివి లేకున్న లోపమేమి? అవి ఉన్నచో వాటిని జాగ్రత్త పెట్టుటయందు బాధమాత్రము అధికమగును. లోభిని ఎవ్వడూ మనసారప్రేమించడు. ఈదేహము తనభంగురము. ఎప్పుడో ఒకప్పుడునశించకతప్పదు. దేహవసానకాలమందు ఎంతవీడ్చినను ఎంతబాధపడినను ఒక చిల్లిగవ్వలై ననువెంట తీసుకొని పోవుటకు వలరపడదుగదా! ఇతరుల మెప్పునకై ఇతరుల సౌఖ్యమునకై మన మేలవీటిని నిలువచేయుటలో బాధపడవలెను. కాన ఈలోభము మనవ్యాధికి ధానము-ధర్మము అను ఔషధములను ప్రయోగించవలయును. తగిన వారికి మనశక్తికి తగినటుల చదువుచెప్పుట చెప్పించుకు, సలహాలనిచ్చుట, అన్నవస్త్రము, ఉదకము ద్రవ్యము మొదలైన విచ్చుచుండుట, ఉపకారములు చేయుచుండుట చేయుచుండవలెను.

[సకేషము.



శ్రీమతీ రామానుజాయనమః

మనసాధనము

శ్రీమతి గొట్టముక్కల లక్ష్మీరంగనాయకమ్మగారు. తంగడుపల్లి.

నిర్గమైన భగవత్ స్వరూపమును వ్యష్టి కృతమైస్థావరజం మాతృకమై. దృశ్యమగుటయే సృష్టియనబరగు, ఈసృష్టికి జన్మభంగస్థేయములుయే విశేషతత్వము వలన జరుగుచున్నవో; దానినే. పరమాత్మయందురు. అట్టిపరమాత్మ తత్వమందే సకలజీవ సముదాయములు యెల్ల కాలమున్నను సాంచభౌతికమైన ప్రకృతి యందున్నంతకాలము దుఃఖభ్రాంతిని; దానినుండి విడువడనే సుఖానుభూతిని పొందుచున్నారు, అట్లు విడువడుటయే మోక్షము. ఇట్టి మోక్షస్వరూప నిర్లయమునందు శ్రీమతాచార్యులకు ఎట్టిభేదాభిప్రాయమునున్ననూ మోక్షసాధనకు జ్ఞానమే మూలసాధనమను విషయముపట్ల వారికి భేదాభిప్రాయములేదు— అట్టి జ్ఞానస్వరూపమును ప్రామాణ్య గ్రంథమైన శ్రీభగవద్గీతలో సంక్షిప్తముగ చెప్పియున్నారు. శ్లోతశ్లోతజ్ఞ విభాగ

యోగమున రివ శ్లోకము మొదలు 12వ శ్లోకము వరకూ)

శ్లో॥ అమానిత్వం మదమ్భిత్య మహింసాత్మాన్తి రాజ్ఞినమ్. ఆచార్యోపాసనం శానస్థేర్యమాత్మవినిగహ

శ్రీమానిత్వమును పదమున కర్థము, పరుల మన్ననల కపేక్షింపకుండుట, ఇట్లు పేక్షింపని వారికి శ్రీకులు. తార్కాణము. ఆనాడు పరీషిన్ మహారాజుకు మోక్షవిద్య నుపదేశింప నరుగు కాలమున శుకుని బాలురును యజ్ఞానులగు సామరులును, పిచ్చివానిగాను, భావించి హేళనములను జేయమొదలిడిరి. వానికి. శుకుడావంతయు వైకల్యము జూపింపక, పరీషితుడున్న పండిత గోష్ఠి కేగెను. అచట శుకునికంటె వయస్సుగల వశిష్టాది మహర్షులు యేవన్ మందియులేచి నిలచి శుకునకు ప్రత్యుధానాది సత్కారములొనరించి.

సత్కారమునుగూడ శుశ్రూషియంచానంతయు మార్పు కలుగలేదు. — అదంతిత్వ మన (సంభ) వదర్శనములేటి భగవదధ్యవసాయమని అర్థము. దీనికి తార్కాణము జడుభరతుని జీవితము అంత రంగమున ధృఢతర భగవను సంధానమున్నను. పైకి జడుని విధముననూ, మూడుని విధముననూ గాన్పించును. లేశమాత్రసంభయన లేకుండెను.

అహింస యనగా: తనవలన సరళీరధారికి లేశమాత్రపు హింసనయిననూ కలిగింప కుండుట, క్షౌంతియన (జీర్ణు) పరులవలన తనకు యంత ఓడ కలిగినను వారిని సహించి క్షమించుట అర్జుణున ఋజుభావప్రదర్శనము. అంత రంగముగల భావములనే బాహ్యమునకు ప్రదర్శించుటయే ఋజుప్రవర్తనము యీవై మూడు లక్షణములకు స్వాతిత సంపన్నుపైన పూర్వరు షులప్రవర్తనయే తార్కాణము, ఆచార్యోపాసన మనగా, ఆధ్యాత్మజ్ఞాన ప్రధానముజేయు గురువును భగవత్సమానునిగా నుపాశించుట. దీనిని దృష్టాంతర పురుషులు, మన పూర్వాచార్యులు, శౌచమనగా పరిశుభ్రత, ఇది ఆంతఃశౌచము, బాహ్యశౌచము, అని రెండువిధములు, ఈర్యమన చలనములేని స్థిరస్వభావము కలిగియుండుట, అనగా పరమాత్మసాధనపట్ల వినుగులేని ప్రయత్నము, ఆత్మనిగ్రహమనగా తానిండియవశుడుగా కుండుటయు, తన మనస్సును ఇంద్రియవిషయముల కందకుండ నుంచుటయున్న. ఈవై రెండులక్షణములకును మన పూర్వులయిన భగవతులే తార్కాణము.

శ్లో॥ ఇంద్రియాగ్రేషు వైరాగ్య... ..యద తోన్మథా అని, ఇంద్రియవిషయములన, కర్మేంద్రియజ్ఞానేంద్రియములుచేయు తాకికపుషనులు, వానిపట్ల వైరాగ్యమని ఆపనులయందనురక్తిలేకుండుట, అహంకారమనగా సర్వకర్మలకూ కర్మత్వసిద్ధి తనదిగా భావించుట అట్లు భావింపక, కర్మత్వము తనకు లేదనుకొనుటయే పుట్టుక చావు, ముసలితనము, రోగము, సినియందలి దుఃఖమును చూడగల శక్తియు భార్యా పుత్రాగారములయందు ఆసక్తిలేమియు, వాని సాంగత్వము పట్ల నుపేక్ష కలిగియుండుటయు, ఇష్టానిష్టములపట్ల మోదజేదముల నొందకుండుటయు, పరమాత్మ విషయమున యేకేశ్వరోపాసన కలిగియుండుటయు ఏకాకిగానుండి భగవదను సంధానము చేయుచుండుటయు. జనసామాన్యము యొక్క సంఘములయందు అనురక్తివీడుటయు నిరంతరము నిత్యానిత్యవివేకము కల్గి ద్వయానుసంధానము చేయుచుండుటయు జ్ఞానము యొక్క ప్రధాన లక్షణములయు వీనికి ఈషణాశ్రీ భేదమున్నను, నది జ్ఞానముకాదనియు, చెప్పబడినది, గాన, దను భితిలేకుండుటకై మన పూర్వాచార్యులు, ద్వయానుసంధాన మను క్షణము చేయుచుండుటవలన ధృఢతరజ్ఞానము లభింపగలదని నిర్దేశించిరి, అట్టి నిరంతర ద్వయాను సంధానమువలన తరింతుము గాత, యని ప్రార్థన చేయుచు యంతటితో విరమించుచున్నాను,



“యజ్ఞమూర్తి”

అను

అరుణాకపెరుమా శంభెరుమానార్

శ్రీమతి పురంగంతి తంగినాయకమ్మగారి.

నాడు యజ్ఞమూర్తియను పేరుగల ఒక స్త్రీని విద్వాంసుడు గంగా స్నానముచేసి యనున్న విద్వాంసులనెల్ల జయించి యచ్చ హయావాది సన్యాసాశ్రమమును స్వీకరించి. ఆతడు శిష్యబృందముచేతను విద్యచేయిల్కిలి గర్వించి యుండెను. ఇట్లుంచ ఒక కను ఉడయవకుల వైభవమును విని వారి వచ్చి వారితో తర్కింపవలెనను సంకల్పముగల వాడాయెను. ఆమరునాడే తాను పులిగినంత బరువుగల శాస్త్ర గ్రంథము కట్టలు కట్టుకొని వచ్చి తన విద్వాగర్వతెల్ల మగునట్లు భాష్యకారులతో నిట్లు చెను.

రామానుజా! నీవు నాతో నాదించవలెను. నేనోడినచో నేను మీసాదరక్షలు మోచి మీ పేరుపెట్టుకొని మీసిద్ధాంత ముండేందును. మీరోడిన నేమిచేయుదురు? అందులకు శ్రీభాష్యకారులు

కప్పుటకే మున్నది? నేనే ఓడితినేని గ్రంథము గావించి నాటూమిని ఒప్పుకొందును:

ఇట్లన్యోన్య ప్రమాణములు గావించుకొని పదునెనిమిది దినములు గడుపుపెట్టుకొని మతగజంబులరీతి నొకరితో నొకరు తర్కింపమొదలికిరి. ఇట్లు పదునారు దినములు గడచెను. పదియేడవ దినమున యజ్ఞమూర్తి యొక్క యుక్తి ప్రబలమాయెను. ఉడయవకులపై యుక్తితో చక విచారగ్రస్తులై మతమునకు వేంచేసి తమ తిరువారాధనరూపమగు పేరుభాషపెరుమాళ్లకు ఆరాధన సమర్పించి వారిపై కోపించిన వారై ఇట్లు పల్కుదొడంగిరి.

పెరుమాళ్! ఆశ్వాదుముదలు ఆశవందారు పర్వంత మింకకాలము దేవర వారి యొక్క స్వరూప రూపగుణ విభూతులు సత్సమనెడు ప్రమాణప్రసిద్ధముగ ప్రసరింపజేయబడుచున్న ఈదర్శనమును నేడు నాకాలమున నొకమామూవాదిచే ప్రతిఘటింప జేయబడుట లీలా పంకల్పము నీకు జనించెనా! అట్లైనచో కానిమ్మని విన్నవించి నిరాహారదీక్షతో శయించియుండ, వారిక పెరుమాళ్ళు స్వప్నమున సేవసాయించి రామానుజా! మీరట్లు నాతో కోపింపనేల! మీ

కొక సమర్థుడగు శిష్యునియిచ్చియుంటిని. మీకు పరమాచార్యులగు ఆశ్వినదారు సాయించిన మామూవాదఖణ్డనముచే వానినిజయించి స్వాధీన పరచుకొనుడు. అనిసాయించిరి.

అంత రామానుజులు మహాశ్చర్యభరితులై తెల్లవారగనే లేచి ఆస్వప్నమునే స్మరించు కొనుచు మిక్కిలి సంతోషముతో తర్కగోష్ఠికి వేంచేసిరి. ఆనాడువారి గాంధీర్యమును జూచి భాస్కరుడుచే యజ్ఞమూర్తి యదియతిమానుష చేషి తమనిభావించి వారికి సమస్కరించి 'మీకు ఓడిని మీపాదరక్షను శిరసాధరింతు' ననినుడిచిరి అంత ఉడయవరులు వాదించక గెలుచుట ఎట్లుని యొక్క దివిధముగ కొన్ని యుక్తులను వినిపించి యొకరినొకరి గౌరవింపబడి యాతనిని శిష్యునిగా గ్రహించి అరుళాశపైరుమాళ్ ఎంబెరు మానారులని తిరునామము నుంచిరి.

ఆయుక్తులేవియనిన:-

మీరు బ్రహ్మకు గుణములు లేవన్నచో ఆ బ్రహ్మకు సత్యత్వాదిగుణములు కలవని చెప్పెడు వేదవాక్యముల ప్రమాణములు కావలసి వచ్చును.

బ్రహ్మవాస్తవమునకు నిర్గుణుడే. అయినను అవిద్యా తిరోహితుడగుటచే గుణములున్నట్లు భాసించుచున్నది. కావున అట్టి బ్రహ్మకు గుణములు బ్రహ్మకు కలవని బోధించుటచే సగుణ శ్రుతులు ప్రమాణములే యగుచున్నవందురా? అట్లనదగదు. అవిద్యయనగా అజ్ఞానము. ఇది జ్ఞానముచే బంధింపబడి నశించును. బ్రహ్మజ్ఞాన

స్వరూపుడు. అట్టిజ్ఞానస్వరూపుని యాయవిద్య యెట్లు ఆక్రమించును? అట్లు ఆక్రమించుటయే యంగీకరింపబడనేని ఇకయీఅజ్ఞానమును నశింప జేయునదేది? కావున నది నిత్యమేకావలసియుండును. ఇట్లు నిత్యమైనచో అవిద్యయు, బ్రహ్మయు రెండును నిత్యవస్తువులు కావలసివచ్చును. దీనిచే నద్వైతమునకు భంగమువాటిల్లును. ఇత్యాదులు

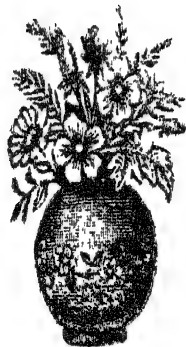
అంత నా యజ్ఞమూర్తి ఆ తిరునామమును ధరించి ఉడయవరుల ప్రసాదించిన ఒక పెద్ద మతమున నుండి విశిష్టాదైత్యసిద్ధాంత రహస్యములను శిష్యుల కుపదేశించుచు సుఖముగ కాలక్షేపమును గావించుచుండ నొకనాడు యిరువురు శ్రీవైష్ణవులు శ్రీరంగమునకు వచ్చి వీధిలో కొందరిని యెంబెరుమానారుల మత మెచ్చట యని ప్రశ్నించగా 'వారే యెంబెరుమానారులని యడిగిరి. అది విని వారు యీదర్శనమున కిద్దరు ఎంబెరుమానారులున్నారా? యని ప్రశ్నించిరి. అంతటవారు ఔను! అరుళాశపైరుమాళ్ ఎంబెరుమానారులున్నారని చెప్పగా ఆవైష్ణవులు వారిని మేమెరుంగము మేమే శ్రీభాష్యకారును గూర్చియే అడిగితిమనిరి. అంతవారికా గ్రామస్థులు ఉడయవరుల మతమును జూపిరి. ఈ సమాచారము క్రమముగ అరుళాశపైరుమాళ్కు తెలిసి అత్యంత వ్యాకులచిత్తులై ఉడయవరుల సన్నిధికి జరిగిన సమాచారమంతయు సవిస్తరముగ తెల్పి దాసుడు దేవర్ణకు ఎదురై అనర్థపడుట తగునా? దాసుని నీడవలె మీతిరువడి క్రింద చేర్చుకొని నిత్యకైంకర్యానుభవమును కలుగచేయవలెను అని ప్రార్థంప నాట

నుండియు ఉడయనరులు వారికి ఉజ్జీవనాథార
మగు సమస్తార్థములను ప్రసాదించిరి.

ఇందలి సారమేమనగా:- 'శరణాగతి తన్
తన్నితైవన్ తాల్ అరణాగు' మున్ను, శరణా
గతిని తెలిపిన ఆచార్యుల తిరువడిగళ్లే తనకురక్షక
మగు కోట యనయు,

'తేనాల్ కమలత్తిరుమామగళ్ కోళుయి

నన్ తానే గురువాకి' మకరంద పూర్ణమగు పద్మ
పుత్రిక భర్తయగు సర్వేశ్వరుడే ఆచార్యుడై
యవతరించెనియు మొదలగు ప్రహరణములను
బట్టి సచ్చిష్యునకు సదాచార్యులే పరదైవమ
నియు సర్వజ్ఞులైన ఆరుళాశపెరుమాళ్ సాయిం
చిరని మన జీయరు సాయించిరిగాన మముకు
అట్టి అధ్యవసాయము కరవారమై ఆచార్యుల
గాశ్రియించి ఉజ్జీవించవలెను.



తస్మిన్ రామానుజాయే గురురితిపదం నాన్యత్ర

శ్రీమతి గొట్టుముక్కల వెంకట బట్టిరంగనాయకమ్మగారు, (తంగుటపల్లి)

గురు వనగా సంసారాంధకారము నుండి విడిపించి రక్షించువాడు అని అర్థము. అనగా పునర్జన్మరహితమగు పరమపదమును యిచ్చునారే పరిపూర్ణ గురువులనబడుదురు. కలియుగములో అట్టి గురువు లేవరు? భగవద్రామానుజుల వారొక్కడే అట్టి గురువులు. తదితరులు... గురువులే గాని మోక్షప్రదాతలగు, గురువులుగారు. ఆఖరికి భగవంతుడు కూడ అట్టి గురుశబ్ద హేచ్చుడు కాదు. దీనికొక అనుభవ పూర్వకమైన చితిహ్యము కలదు.

విశాఖస్థానం నిల్లాలో సింహాచలమున దివ్యక్షేత్రముకలదు. అందు చిన్నకొండయు దానిపై శ్రీశ్రీహరిహరిస్వామి పెరుమాళ్లు గలరు. అది అట్టి పునాతనమైన మహా మహిమాన్వితమైన మహాక్షేత్రము. ఆక్షేత్రమున శ్రీతాండవ కృష్ణమాచార్యుగారు అను మహాభక్తులు బుండెడి వారు ఆయన గానవిద్యావిశారదులు. వారి కీర్తనల విద్యటికి కూడ అధ్యయనోత్సవాదులలో కోవిలుగా నేర్పించును.

చిటి దినము రాత్రి పెరుమాళ్లు ఆరాధన పూర్తిమైన తరువాత వీరు వీణతో రాళ్లను ప్రేతము కరగించు మాధుర్యముతో పెరుమాళ్లకు గాన నేపచేయుచుండిరి. వీరి పాటకు

మెచ్చి భగవంతుడు స్వయముగ వచ్చి నృత్యము చేయుచుండెడివాడు. తనపై భగవంతునికి గల దయను జూచి ఈయన ఉప్పొంగిపోయి కృమముగా గర్విస్తులై ఏ భాగవతోత్తములను గౌరవించకుండ యుండిరి.

ఒకనాడు భగవద్రామానుజులు వారు యాత్రార్థమై సింహాచలమునకు వేంచేసిరి. వారు యతీశ్వరులగుటచే నోవిలలోనే ఈశాన్యభాగమున గల హంసమూల మంటసమున వేంచేసి యుండి కాలక్షేపమును సాచించుచుండిరి. మామూలు ప్రాకారముగ తాండవకృష్ణమాచార్యులు గాన వీణ ధరించి ఆమార్గమున వెళ్లుచు శ్రీయతిరాజుల సేవించుకొనకుండగ నిర్లక్ష్యముగ వెళ్లిపోయిరి.

ఆ ప్రక్కనున్న స్వామలు వారిని హెచ్చరించిరి.

“స్కామీ వీరు జగద్గురువులు. వీరిని సేవించుకొనకుండ వెళ్ళకూడదు. అందును వీరు యతీశ్వరులు కదా. యతికి సమష్కరించ కుండగ వెళ్ళకూడదని పెద్దలందురు!

తాంశవ.కృ:- వీరు జగత్తునకు గురువులైన కావచ్చును. గాని నాకు వీరితో పనియేమి? సాక్షాత్తు భగవంతుడే నేను చెప్పినట్లు అడు

చుండగా ఈమానవ మాత్రుల లెక్కేమినాకు?

స్వామి:- అనుచు ఆయన పెరుమాళ్ళు నన్ని ధికి వెళ్ళిపోయెను. ఈవిషయము భగవద్దామా నుజులవారికి తెలిసెను. తన వద్దకు రాకపోతే పోయే గాని యింత జ్ఞాన భక్తి నైరాగ్యములు గలవారు. యిట్టి భాగవత నిరాకరణ రూప అస హ్యోపచారముచే పాడగుచున్నారే. వీరినెట్లైన తరింపచేయవలెనని సంకల్పించుకొనిరి.

చారివద్దనున్న స్వామిని పిలిచి, నీవు వెళ్ళి శ్రీతాండవ కృష్ణమాచార్యులు గారిని రామా నుజులవారికి మోక్షమున్నదా? అది ఎపుడు వచ్చునో, శ్రీశృంగేహస్వామివారిని అడిగి చెప్ప మనుము, అని పంపిరి.

ఆనాటిరాత్రి గానసేవ అంతయు ముగిసిన పిమ్మట శ్రీకృష్ణమాచార్యులుగారు పెరుమాళ్ళు ను శ్రీరామానుజులగూర్చి అడిగిరి. “నాకు నీకు కూడ మోక్షమివ్వవలసినవాడు రామానుజులే. ఆయనకు మోక్షమున్నదా యని ప్రశ్నించుట? అని పెరుమాళ్ళు సమాధానమిచ్చిరి.

తాండవ కృ:- మరినాకు మోక్షము కూడ ఆయనే ఈయవలెనా?

పెరుమాళ్ళు:- సందేహమేమి?

తాండవకృ:- మరి యిన్నాళ్ళు నుంచి నీ సేవచేసిన నేను గూడ ఆయనను ఆశ్రయించవల సినదేనా?

పెరుమాళ్ళు:- తప్పకుండగ

తాండవ కృ:- నాసేవ కేమియు ఫలితము లేదా?

పెరుమాళ్ళు:- లేకేమి? నీవుపాడితివి. నేనాడి తిని, నీపాటకు నాపాటకు చెల్లు.

అంత ఖిన్నులై శ్రీ తాం.కృష్ణమాచార్యులు గారు యింటికి జని మర్యాద శ్రీరామానుజులు వద్దకు వెళ్ళిరి. వారు శిష్యులను కాలక్షేపము సాయించుచుండిరి. నేను వచ్చానని చెప్పండిఅని శ్రీతాం. కృష్ణమాచార్యులుగారు శ్రీరామా నుజులకు కబురుపంపిరి.

“నేనువచ్చినగాని వారిచ్చటకు వచ్చినందు వల్ల లాభములేదని శ్రీరామానుజులువారు తిర్తి కబురంపిరి,

తాండవకృష్ణమాచార్యులుగారు దీనికి మరింత ఖిన్నులై యింటికిజని విచారముతో ఉపవాసము తో పరుండిరి. భార్యబ్రతిమాలగా జరిగిన సం గతి సంతను ఆమె కాయన తెలిపిరి.

వారి భార్య మహాపతివ్రతా శిరోమణి మం చి సాంప్రదాయజ్ఞురాలైన సాధ్వీమతల్లి. ఆమె జరిగిన తప్పిరమంతను గ్రహించినది.

“స్వామి. శ్రీరామానుజులవారు జగద్గురువులు. ఉభయదిభూతి నాయకులు, చేతనో జీవనార్దమై సర్వేశ్వరునిచే సర్వాధికారమును పొంది అవతరించిన ఆదిశేషులు వారిని మనమై పోయి సేవించుకొనవలదా? అట్టివారికి మనమం దరము దాసులము కదా. వారివద్దమనము ‘అడి మేన్ అనిగాని లేక “దాసుడు” అని గాని కదా అనవలెను. ‘నేను అని అహంకారపడుట అప చార హేతువుకదా స్వామి? ‘నేను’అను అహం కారము చావకున్నచో మనకు వైష్ణవత్వ సిద్ధి లేదు కదా?

యిప్పుడు ఎందుకే వెళ్ళదము రండు. అప
రాధక్షిమార్గమును వేడుకుందము. వారి కటా
క్షములేనిచో భగవంతునికే గతిలేదు. ఇక
మరకా స్వామీ! అని కాంతా సమ్మతముగ
సహ్యాత్ సమ్మతముగ హితభోద జేసెను.

ఇద్దరు శ్రీరామానుజులువారివద్దకు వెళ్ళి అశీ
షేను అపరాధముల జేమించి కటాక్షించమని

వారి పాదములపై బడిరి.

దయార్థహృదయులగు శ్రీరామానుజులు
వారినిలేవనెత్తి పెరుమాళ్ళకు మంగళాశాసనము
జేయు మరియొక భాగవతోత్తములు దొరికిరి
గదా యని సంతోషముతో వారినికటాక్షించిరి.

గాన రామానుజులే నునకందరికీ ఉత్తారకు
లగు గురువులు. రెమవరూ కాదు.

ప్రీతుడే రామానుజుడు.

“రామానుజ రామానుజ రామానుజ”

ప్రీతుని సంతోషించుచున్నాడు.



ఇప్పుడే నా సొసాటు అయినది. శ్రీమతే
రామానుజాయనమః అంటూ విశ్రమించ బో
కున్నా... ఇంతలో పొరగింటి తాయారమ్మ
గాని నచ్చారు.

తాయారమ్మగారు... ఏమండీ. అంతా ‘రామా’
‘శ్రీరామా’ అని పూరించు కుంటూ ఉంటే
మీరు ఎక్కడూ ‘రామానుజా’ అంటా రే
మండీ?

నేను... అమ్మా రామానుజులని. ఇదొక మహా
మంత్రం తప్పి రామ-కృష్ణమంత్రముల బండ
మోక్ష ఉభయ హేతువులు గాని ఈమం
త్రము కేవలము మోక్షక హేతువుతల్లీ

తాయా... అబ్బ... అలాగునా? అంత నుహిమ
ఉందా దీనిలో?

నేను... రామానుజ అనగా శ్రీరామచంద్రులకు
తమ్ములన్నమాట. ఆ అవతారములో వీరే నా
నిక తమ్ములై యుండి ‘అహం సర్వం కరి
ష్యామి’ అని అరణ్యములోను, పట్టణములోను,
బాల్యంలోను-వృద్ధాప్యంలోను సర్వవిధకైంక
ర్యములను చేశిరి.

అలాగుననే ఈ అవతారలో ‘శ్రీరంగనాథా
నీకు సర్వవిధకైంకర్యములను చేయాలి. ఓన
రదా నీకు నేను సర్వావధులలోను అన్నికై
కర్యములను చేయాలి. అని తాము పెరుమాళ్ళకు

అన్ని కైంకర్యములను స్వయముగా చేయుటయే గాక “రామానుజార్య దివాజ్ఞా వర్ణతా మభివర్ణతాం” అని మనము కూడ నేటికిన్ని పేరుమాళ్ల సేవ చేయునటుల చేశిరి గనుక వీరు రామానుజులైరి.

తాయా:- చాలా బాగున్నదండీ.

నేను:- గుణములచే వీరు శ్రీరామచంద్రునికి అన్నగారైని కూడ చెప్పవచ్చును. శరణు జొచ్చిన కాకాసురుని విభీషణుని నాడు రక్షిస్తే వీరు శరణాగతిని కూడ చేయలేని మనలను రక్షించుటకై ఆచార్యాజ్ఞమిరి, నరకమున ప్రవేశించ నిశ్చయించు కొని తిరుమంత్రి తార్థము వెల్లడించినారే? గానవాత్సల్యములో వీరు శ్రీరామచంద్రునికి అన్నగారన్నమాట.

తాయా:- అయితే ఆనందమ్మగారూ, ముకుందమాలలో ‘హేరామానుజ’ ‘హేజగత్రియగురో! అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మని వర్ణించినారేమి?

నేను:- బలరాముని తమ్ములు గనుక శ్రీ కృష్ణుడు రామానుజ శబ్దనాచ్చుడే. ఈరామానుజులకు ఆశ్రీకృష్ణుని పోలికకూడ ప్రాప్తిగా కలదు నువ్వండీ.

తాయా:- ఏలాగు నండీ.

నేను:- శ్రీకృష్ణసమాత్మయగు ఆరామానుజులు అంతకు పూర్వము ఏడు అవతారములు ఎత్తి ఆచార్యులగుదు పొందలేక పోయ్యారు. చివరికి ఎలాగైతేనేమి చేటపెయ్యలాంటి అరుసుని శిష్యుడుగా పంపాదించి అతనిని ల్లిపిడిపించి గీతను గాచిరి ఎలాగైతేనే “గీతాచార్యుడు” అని

ఆచార్యుడవని స్వయముగ తగిలించుకున్నాడు. యిక ఈ రామానుజులో ఆసేతుహిమాచల పర్యంతము కోటానుకోట్ల సచ్చిష్యబృందము కలవారై తాము తమని ఆశ్రయించినవారు తరించగలిగినట్టివారై ‘జగదాచార్యులని’ జనులచే యిప్పుటికీ కీర్తించబడుచున్నారు.

తాయా:- శ్రీకృష్ణుని అవతారముగ ఆకాశవాణి ముందుగా నూదించినది. గాన వారధి కులు కారా.

నేను:- అవునమ్మా వీరి విషయములోకూడ సమాశ్వాస్లు తమ తిరువాయ్మొడి ౫ పదలో “కండ్కోంకండ్కో” అని వీరి అవతారమును భవిష్యదాచారత్వమునుసూచించిరి. అగమ్యగోచరమ అచేతనమైన ఆకాశవాణి సూచన గొప్పదా. సాక్షాత్తుగ సాయించుచున్న చేతనులైన నమ్మాళ్వార్ల దివ్యతాముఖమండల శ్రీసూక్తి గొప్పదా?

తాయా:- అయితే ఆరామానుజులు చెరసాలలో అవతరించిరి. వీరో!

నేను:- వీరూ అంతకంటె పెద్దచెరసాలలో అవతరించిరి. ఈప్రకృతిబంధము చెరసాలగాదు టమ్మా! జీయరు సాయించినారుగా-

తాయా:- ఆరామానుజులు అష్టగుర్భముగదా. వీరో!

నేను:- వీరూ ప్రపన్నకులములో ఆప్టగర్భులే.

1 శ్రీమతే విష్వక్సేనాయ నమః.

2 శ్రీమతే శకకోపాయ నమః.

3 శ్రీమన్నాథమున యేనమః

4 శ్రీపుండరీకాక్షాయ నమః

1. రామానుజుని కృత్యము నమః

2. శ్రీమద్భాగవతమున మేనయే నమః

3. శ్రీపరాంకుశరాసాయ నమః

4. శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తాయా:- ఆరామానుజులు మధురలో పుట్టిరి
పుండ్రాదినములో పెరిగిరి నిగో

నేను:- నీవు శ్రీపేరుంబూదూరులో పుట్టిరి,
కంచినో పెరిగిరి.

తాయా:- ఆరామానుజుని కంసాదులు చంప
ప్రయత్నించి విఫలైరిగా

నేను:- ఈరామానుజుల యాదవ ప్రకాశులు
చంప ప్రయత్నించి విఫలైరి.

తాయా:- ఆరామానుజులు పూతన విష
చానము చేసిరిగదా.

నేను:- ఈరామానులు అర్చకులిచ్చిన విష
మీకు సానము చేసిరిగదా.

తాయా:- ఆరామానుజుల అవతారము
సాధురక్షణ ముప్పటిక్షణ నిమిత్తం గదా.

నేను:- ఈరామానుజుల అవతారమున్న
కూరతాల్వాను ముదలియాండాను మున్నగు సజ్జ
నుల గట్టణమున్న. క్రిమికంతాది దిష్టులశిక్షణము

తాయా:- ఆరామానుజులు కాలింగుని వధ

గను చితుకగొట్టి యమునలో అందరు అనుగ
హించునటుల చేసిరిగదా!

నేను:- ఈరామానుజులు మాయావాదులు-
కుమతులు కుదృష్టులు-నా స్తికులు అను సర్వస
హనుల పడగల అణగదొక్కి- వేదాంతి సర
స్సున ముముక్షువులు అనుగ్రహించినటుల జేసిరి
గదా!

తాయా:- ఆరామానుజులు 14 విద్యలలో 14
లోకముల జూపినారే?

నేను:- ఈరామానుజులు 14 విద్యలను చేత
నులకుతమ నోటితో జూపిరిగదా.

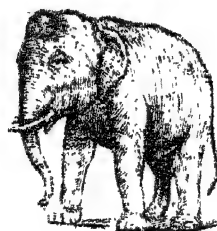
తాయా:- ఆరామానుజులు పంచపాండవుల
రక్షణకై దుర్యోధనాదుల సంహరించిరి కదా.

నేను:- ఈరామానుజులు అర్ధపంచకజ్ఞానసంరక్ష
ణకై బాహ్య-కుదృష్టిమత్స్థుల వాదములనశింప
జేసిరి.

తాయా:- అబ్బా ఈఅవతారములోను, ఈ
గామములోను ఎంత మహిమ్య మున్నదండీ.
అందుకనే మీరెల్లప్పుడు ఆరామానుసంభానము
చేస్తూంటారు.

బాగుందండమ్మా! ఈ మన రామానుజుల
తిరునామమునే నేను కూడ సదా అనుసంధి
స్తూంటానండీ.

మీక శేలపు.



4. ఆర్. శ్రీనివాసరావువాచాద్యులుగారు, ఎన్. వి. ఓరియంటల్ కాలేజి,
ఇక్కడికి యాత్రను విద్యార్థులు వినుచుతి,

5. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కె. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 6. ,, ఉచ్చూరు అనంతశయనాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 7. ,, నడాదురి వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు-చెన్నూరు.
 8. ,, కె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు-కోరుకొండ.
 9. ,, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు-అర్చి మూరు.
 10. ,, నడాదురి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.

ఋత్విక-పారాయణాదికములలో పాల్గొన్నవారు.

11. ,, చిత్తూరి నరశింహాచార్యులుగారు-చిత్తూరు
 12. ,, రంగాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 13. ,, కృష్ణమాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 14. ,, జి. శేషాచార్యులుగారు-తిరుపతి.
 15. ,, నడాదురి రామానుజాచార్యులుగారు-చెన్నూరు.
 16. ,, ఇ. చినరామానుజాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 17. ,, కె. తిరువేంగళాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 18. ,, వి. కె. నరశింహాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 19. ,, వి. నరశింహాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 20. ,, వి. వెంకట కృష్ణమాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 21. ,, వి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు
 22. ,, జి. అనంతాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 23. ,, వి. సి. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు-ఉచ్చూరు.
 24. ,, యజమానం చినశ్రీనివాసాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 25. ,, కె. వి. ఆప్పలాచార్యులుగారు-హైదరాబాదు.
 26. ,, ఎం. వి. గోపాలాచార్యులుగారు-హైదరాబాదు.
 27. ,, శింగరాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 28. ,, యజమానం రంగాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 29. ,, యజమానం శ్రీనివాసాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 30. ,, కుంభకోణం ఆచార్యులుగారు.
 31. ,, నాలామరం అక్బాషకాచార్యులుగారు.

శ్రీ య తి రా జ సే వా మ హి శా స ం ఘ ం

ఘ క్ర వా రో త్వ వ ము లు

అ ర్చ మూ లు

11-8-50 శ్రీమతి కోనాల మహాలక్ష్మిగారు

18 ,, నల్లమిల్లి మాణిక్యంగారు

23 ,, చిర్ర మాణిక్యంగారు

25 ,, లంక మహాలక్ష్మిగారు

,, చిర్ర మంగయ్యమ్మగారు

1-9-50 శ్రీమతి సత్తి సుబ్బయ్యమ్మగారు

సత్తి సూరమ్మగారు

చిర్ర వీరమ్మగారు

8-9-50 శ్రీమతి పేపర్తి మంగయ్యమ్మగారు

,, పేపర్తి గంగరాజుగారు

,, మేడపాటి మంగరాజుగారు

15 ,, కర్రి మాణిక్యంగారు

22 ,, లంక వీరమ్మగారు

,, దాసరి సుబ్బమ్మగారు

29 ,, కర్రి బుల్లిఅమ్మాయిగారు

6-10-50 నల్లమిల్లి వెంకయ్యమ్మగారు

మండబుల్లి వెంకయ్యగారు

మ ద రా సు

2. నల్ల పూడి కనకవల్లమ్మగారు

3. తన్వా కుబ్జమ్మగారు,

4. మల్లుపల్లి చంద్రమ్మగారు

అర్చన:

1. పొన్నూరు శ్రీరంగనాంచారమ్మగారు

2. ఏలూరు అలివేలుతాయారమ్మగారు

3. శారదాంబగారు

4. శ్రీరామ శెట్టి సీతమ్మగారు

కాశ్యపర్షి.

పువ్వాడ మంగమ్మ.

నీరుచేయు విధానము:-

ప్రతి శుక్రవారము సాయంత్రం గం 4-0
లగాయతు గం 7-0 వరకున్న-

1. తిరువారాధనము, 2. తిరుప్పల్లాండు-శిరియ
తిరుమడత్ గోష్ఠిసేవాకాలము, 3. తిరునామం
దాండగం ఉపన్యాసము, 4. శ్రీరామానుజు-
శ్రీలక్ష్మీఅష్టోత్తరస్తోత్రం నామావళి చెప్పట,
5. చాస్తామొట, 6. తిరునామ సంకీర్తనము.

సెప్టెంబరు:

1. శ్రీమతి వడ్డాల అమలామ్మగారు, సుదానిధి.

ప్రతి

1. శ్రీమతి ముడుంబై

2. శ్రీమతి ముడుంబై

3. శ్రీమతి ముడుంబై

4. శ్రీమతి ముడుంబై

స్వగృహములో

1. శ్రీమతి ముడుంబై

స్వగృహములో

2. మ. వెం. రంగనాయకమ్మగారు

ముడుంబై రామానుజమ్మ

వి శా. 4 వ ట్టుణ ము

1. శ్రీమతి ముడుంబై

2. శ్రీమతి ముడుంబై

3. శ్రీమతి ముడుంబై

4. శ్రీమతి ముడుంబై

శ్రీమతి ముడుంబై, గోదా చతుర్థికి-గోదాస్తూతి.తిరుప్పావై సేవకాలములు, ఉపన్యాసములు
వీణాగానములు అష్టపదులు-తిరునామములు. మంగళహారతులు సంకీర్తనములు జరిగినవి.

కార్యదర్శి:- దాసరి ఆండాళమ్మ.

ప్రతి ప్రశ్నోత్తరములు

ప్రశ్న

దాసరి సుబ్బయ్యమ్మగారు

9-8-50 నల్లమిల్లి అచ్చెయ్యమ్మగారు

7-10-50 మండబుల్లి వెంకయ్యగారు

23 కొచ్చిరెడ్డి బూషణంగారు

శ్రీకృష్ణాపతి:-చిల్లి సూరమ్మగారు వారిచేత
కార్యక్రమము జరుపబడినది.

8-9-50 పెప్పర్ల మంగయ్యమ్మగారు

పెప్పర్ల గంగరాజుగారు

సర్వసామర్థ్యం

మేడపాటి మంగరాజుగారు

8-9-50 యతిరాజాశ్రమంలో:-

22 లంకపేరమ్మగారు

శ్రీమతి మాజేటి సుబ్బమ్మగారిద్వారా,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు

సంభావన

శ్రీష్టాద్వైతాన్ని ముందుగా గ్రామ స్థాయి శ్రీమతి జాస్తి లక్షీదేవమ్మగారు తమ తల్లిగారి తిరువధ్యయనోత్సవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0లు సంభావనను సమర్పించి వీరికి శ్రీయఃపతి కరుణా కటాక్షములు కలుగుగాక.

కానుకలు

మంచిలిపట్టణము, జనాగుపేట కాపు ర్నాడు వైశ్యశిఖామణిలు శ్రీమాన్ కొత్త బాలకృష్ణయ్యగారి వత్త కుమారుడు నంబెరుమాళ్ళుగారియొక్క ఆచార్య సమాశ్రయణ సందర్భములో శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0లు కానుకను సమర్పించి. వీరికి శ్రీయఃపతి ఆయురారోగ్య భాగ్యములను కటాక్షించుగాక.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

పుష్పమాన పండిత పరిషత్ సభలు.

మాఘమాస పండిత పరిషత్ సభలు

పాలకొల్లు, చిన్నగోపురం.

అంగళకుదురు, తెనాలి తా. గుంటూరు జిల్లా.

ఆహ్వాన పత్రిక

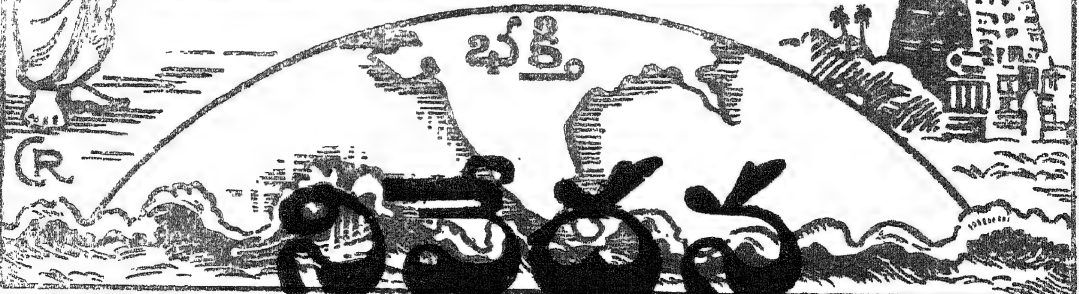
ఆహ్వాన పత్రిక

స్వస్తిశ్రీ వికృతి సం. రం పుష్ప బ ౧౩ ఆదివారము (ది 4-2-51) మొదలు మూడు రోజులు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా పాలకొల్లు పట్టణమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ పుష్ప మాస పండిత పరిషత్ సభలు శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. కాన్యూరి విద్వాన్ రామానుజాచార్యులుగారి అధ్యక్షతను జరుగును. గాన భక్తులందరు విచ్చేసి యిందు పాల్గొని ఆనందించ గోరుచున్నాము.

ఇట్లు,
ఆహ్వాన సంఘము.

స్వస్తిశ్రీ వికృతి సం॥రం మాఘ శు. ౩ శుక్రవారము (ది 9-2-1951) మొదలు మూడు రోజులు గుంటూరు జిల్లా తెనాలివద్దనున్న అంగళకుదురులోని దానకుటీరమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘ మాస పండిత పరిషత్ సభలు జరుపబడును. గాన భక్తులందరు విచ్చేసి యిందు పాల్గొని ఆనందించ గోరుచున్నాము.

ఇట్లు
ఆహ్వాన సంఘము.



శ్రీమతే బామామాయ నమః



భ ర్తి

నివేదన

వే దాం త మూ న ప త్రి క

సంపుటి ౨

వి కృ తి - మార్గశిర ము

సంచిక ౯

శృ ఙ్గా ర్థ న సం వా ద ము—

రా మ్యు క ర్మ వి పే ర ము

(శ్రీ ఉ. వే శ్రీమాన్ తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు, గోరుకొండ)

అర్జునుడు:- కృష్ణా! ఇట్లు కామ్య కర్మలను వాటిని చరించువారలను నిందించుట తగునా? వేదములు ప్రియములును, హితమును ఉపదేశించునట్టి వేయిమంది తల్లిదండ్రులవలె నత్యంత వాత్సల్యముతో నాత్మలన్నింటికిని ధర్మార్థ కామమోక్షములను పురుషార్థములను బడయుటకును అపురుషార్థములను పరిహరించుటకును సాధనములను సర్వదా బోధించుచు నాశోక్త్యేవ సముచకే ప్రవర్తించుచున్నవి గాని దేహాది

అరోగ్యాదులకొరకు మాత్రము ప్రవర్తించుచున్నవి కావుకదా! అట్టితరి ఫల మల్పమైనను శ్రమయధికమగు పునర్జన్మనొసంగు నీ కామ్య కర్మల నేల యుపదేశించుచున్నవి? వంచనకా? కాదు! హితోపదేశ్య ల్లు గావించురా? తల్లి బిడ్డచే మందుకలిపిన వెన్నను తినిపించినట్లు వేరొక మంచిఫలమున కట్లు లాలనచే ననుష్ఠింప జేయుటకు బోధించునందువా? ప్రతిప్రకరణ మునకును వాటివాటికి ప్రత్యేక ఫలములను బోధించుచునే యున్నవికదా!

పగమకానుగోకుడగు పురుషోత్తముని అజ్ఞానరూపములగు వేదములు విషమును కలిపిన మధుభోజనము నుపదేశించిన స్థితినుచితములే యగును గదా!

చేయమని విధించి చేయవలదని నిషేధించుట విరుద్ధము కదా! కర్మలను బోధించు వేదభాగమైన నప్రమాణ్యము కావలెను. అది ప్రమాణమన్నచో వానికిని నిషేధించు నీయుతదేశమైన నప్రమాణ్యము కావలెను. నీవంటి ఆప్తడు వేదవిరుద్ధమైనది విడువమని చెప్పవలెను గాని వేదవిహితమైనది కాదే!

శ్రీకృష్ణుడు:- నాయనా! ఒకతల్లికి ముగ్గురు పుత్రులుందురు. వారలకు విద్యాబుద్ధులలో తారతమ్యముండిన నుండనిమ్ము. వేరొకనికి పులుసును ఇవ్వమనుకొనుము. తల్లి వండి పెట్టు నప్పుడేమి చేయును? వారి ముగ్గురకు నిష్టమగునట్లు మాత్రమే చేసిపెట్టి తక్కినవారిని పస్తుపెట్టునా?

ఆప్తడుగు చతురుడైన ఒక యింటివైద్యుడు కలడు. ఆయింటిలో నొకడు వాత ప్రకృతియు, ఒకడు పితృప్రకృతియు మరియొకడు శ్లేష్మప్రకృతియు కలరు. వారికి రోగము వచ్చినప్పు డానైద్యుడు వారి ప్రకృతుల ననుసరించి మందులను వాడి పథ్యమును చేయించి యుషధ్యముల నిషేధించనిచో వారేమగుదురు?

తాంబూలాదిని కలవడిన బిడ్డలకు తండ్రి లవి లభించు నేర్పాటుల గావింపనిచో నేమి చేయుదురు? క్రిమముగ చౌర్యాదుల కలవడి

చెడుదురుగదా! దాహముచే దావనున్న వానికి రసాయనమును విధించుట భావ్యమా? అట్లే లోకమున పురుషులు తమోగుణ ప్రకృతులు, రజోగుణప్రకృతులు సత్వగుణప్రకృతులు గాను నుండును.

అనగా ఇతర రెండుగుణముల కంటె ఏదో యొక్కగుణమే సర్వదా వారి శరీరమున రాజ్యము చేయుచుండును. వీరందరియెడలను వేదమాతకు సమానప్రేమయే యుండునుగదా! కావున వీరికి వీరి రుచిని బట్టి హితమును బోధించవలదా! రాజసులును తామసులును సాత్వికుల ఫలమగు మోక్షరూప పురుషార్థమునకు సహజముగనే విముఖులుగా నుందురు. వీరికికామ్యకర్మలయందే యాసక్తిప్రబలియుండును. దానికి వశ్యులై తమ మనస్సును నియమింపజాలక యుందురు. అంత వీరువాద్యాదులవలె శాస్త్రవిరుద్ధకర్మలనే కర్తవ్యములని భ్రమించి వాటి నాచరించి యందునలన కలిగిన పాపము పండినతోకనే చెట్టుగనో పుట్టుగనో పుట్టి యిక పురుషార్థప్రాప్తికి యోగ్యతయే లేక నశింతురు. తల్లివంటి వేదము వారి యనర్థమును జూచి యెట్లు సహించి యుపేక్షించి యుండగలదు. తల్లి తనబిడ్డలరుచికి తగినట్లువండ్రి పెట్టినట్లే తానే యట్టి రాజసతామసులకు పయోగించు కామ్యకర్మలనుకూడ ఉపదేశించెను. వారు వాటిని గాంచి సంతోషముతో నాచరించి కొన్నిట ప్రత్యక్షముగనే ఫలమును లభించి వేదము

నందు విశ్వాసముకలవారై క్రమముగ కొన్ని జన్మలకైనను సాత్వికులై తరించగలుగుటకు.

అర్జునుడు:- కృష్ణ! ఇట్లు కలగూర గంపవలె నానావిధకర్మల బోధించినవో కేవల మోక్షమునే యశేషించు సాత్వికులు గుణత్రయ విశిష్టతగాని నెప్పుటికైనను భ్రమించి వేదమున చెప్పబడినవియేగదా యని వాటి నవలంబించి చెడుటయు సంభవించవచ్చునే. అట్లు చెడకుండే వారేమైన నుపాయము కలదా?

కృష్ణుడు:- లేకేమి? చూడుము నీవు మొదట నన్నాశ్రయించి యేడ్చుచు నేను నీ శిష్యుడను నిన్ను శరణజొచ్చుచున్నాను నన్ను తగు గీతిని శీక్షింపుమని ప్రార్థించితివి గదా! అట్లు ప్రార్థించుట సాత్వికునికి గాని పాపగడు. అందుచే నీవు సాత్వికుడవు. అసగా, సత్వగుణము, రజస్తమస్సుల నణచి నీమనస్సు నేలుచున్నది. కావున నీవు దానిని వీడి చేయమని శాస్త్రము విధించిన కర్మలను విడిచి చేయరాని వాటిని చేసి రజస్తమస్సులను పెంచకుము.

అర్జునుడు:- కృష్ణ! వాటిని పెంచుటకును పెంచకుండుటకును మన శక్యమగునా? అది ప్రకృతి ధర్మముకదా!

కృష్ణుడు:- అట్లనకుము. అది మనలోనే యున్నది. దానికి ఆహారము ముఖ్యతమమగు నుపాయము. అది మూడువిధములుగా నుండి ఆయా గుణములను పెంచుచుండును. దానిని గూర్చి మరియొకసారి విపులముగా చెప్పగలను. కావున నీవు రజస్తమోగుణములను పెంచు ఆహారాదులను విడిచి సాత్వికాహారమునే నేవించుచుండిన నీ కది శక్యమగును.

అర్జునుడు:- కృష్ణ! రజస్తమఃప్రకోపమునడచుము. సత్వప్రాచుర్యమును వృద్ధిపొందించు మనుచున్నావే! ఎవడైనను 'ఇది రజోగుణము' ఇది తమోగుణము, దీనిని నేను పెంచుచున్నాను అని డెలిసి ప్రవర్తించునా నివర్తించుటకు? ఎవడైనను సత్వగుణమునుకాని దాని యుపాయమును గాని యెఱుంగునా వాటియందు ప్రవర్తించుటకు? కావున యిందు విషయమై యేమి చేయవలెను? ఎట్లు చేయవలెను. స్పష్టముగా చెప్పుము

కృష్ణుడు:- అడుగవలసిన విషయము నడిగితివి. చెప్పెద సావధానముగా వినుము. నీవు సాత్వోత్తుగా ఆ గుణములను గూర్చి చేయవలసిన జేదియు లేదు. కాని నీవు సాత్వికములు కాని యాహారములను పూర్తిగ విడిచి పుణ్యపాపములకు మూలమైన సకల సాంసారిక స్వభావముల నుపేక్షించి యాత్మస్వరూపము నెఱింగుటకును దానిని పొందుటకును ఉపాయములు కానివాటి నన్నిటిని బాత్తుగ దరిజేరనియక ఆత్మస్వరూపమును మాత్రమే నియమముగ నన్వేషింపుము. ఇట్లుంటివేని రజస్తమోగుణముల ఉద్రేకము తనంతనే యడుగంటి సత్వగుణము పూర్తిగ తలయెత్తును.

అర్జునుడు:- వేద మపారపేయము. కావున దానికి మనుష్యులు రచించిన గ్రంథము లకున్నట్లు భ్రమ, ప్రమాద, విప్రలంభ, అశక్తి దోషములుండవు. అది కొంత ప్రమాణము కొంత అప్రమాణము అనుట సాహసము. కావుననందు కొన్నిటిని పరిగ్రహించుట కొన్నిటిని విడచుట పాపహేతువుకదా!

కృష్ణుడు:- అర్జునా! ఒక ధర్మాత్ముడు స్నానమునకు, పానమునకు, పశువులకు, పక్షులకు, పంపుకు, ఉపయోగపడవలెనని ఒక నూతినో చెరువునో, త్రవ్వించెననుకొనుము. వానియందు నీరు పుష్కలముగ నున్నది. ఒక డపరిమితదాహముతో దాని చెంతకేగి తనకు కావలసిన నీటిని త్రాగి పోవునా? అందున్న నీటినంతను త్రాగనలెనను నిర్బంధమేమైన కలదా? అట్లే వేదములు, వర్ణములు, ఆశ్రమములు ప్రవరలు మొదలగు ఛేదముల ననుసరించి ఆ యా యధికారుల కవసరముగు ధర్మములను విధించును. అందొక వర్ణమునకును ఒక యాశ్రమమునకును చెందిన వాడొకని ఒక విధమైన ఫలము నపేక్షించిన వాడుకాని వేరొక వర్ణమునకును వేరొక యాశ్రమమునకును వేరొక ఫలమునకును సంబంధించిన కర్మల నాచరింపరాదు. అట్లే బ్రాహ్మణు డగుమునుకువ్రుతునకుపరిగ్రహించవలసిన లేవియో విడిచి పెట్టవలసిన లేవియో బాగుగ నెఱింగి యా విధులలో నేవిమోక్షనాథనములో వాటినే పరిగ్రహించుట సకలశాస్త్రసమ్మతమైనమర్యాద అంతియే గాని వేదమున జెప్పబడినను తానధికారి కాకుండుటచే నితరవిధుల నాతడు విడుచుటచే పాప మించుకయును లేదు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! నేను నన్ను గూర్చి ప్రశ్నింపగా బ్రాహ్మణనికర్తవ్యము నుపదేశించితివేమి? అదిగాక బ్రహ్మవిద్యయందు ప్రవ్రేణ్ణకు

లనబడు బ్రాహ్మణ ఊత్రియ వైశ్యులకు ముగ్గురకు నధికారముండగా నిచ్చట బ్రాహ్మణుని విశేషమేమి?

కృష్ణుడు:- ఓసీ! యదియా నీ సందేహము. నీవు గ్రహింంకు వనుకొంటిని పోనిమ్ము ఆ మర్మమును నేనే చెప్పి నీ సందేహమును తొలగింతును. వినుము.

ఇచ్చట 'బ్రాహ్మ X అణతి' (అణ-శబ్దే) అను వ్యుత్పత్తిని బట్టి 'బ్రాహ్మ X అణ' యని యుండగా యీ బ్రాహ్మశబ్దము శకన్ద్యాది గణములలో చేరినదగుటచే 'శకన్ద్యాదిషు పరరూపం వాచ్య' మృని పరరూపము వచ్చుటచే 'బ్రాహ్మణ' యని యగును దీనికి 'ప్రజ్ఞాదిత్వా దణ్' అని అణ్ ప్రత్యయమువచ్చి 'అచో జణిణి' యనుసూత్రముచే ఆదివృద్ధి వచ్చి 'బ్రాహ్మణ' యగుచున్నది. ఇచ్చట 'బ్రహ్మ' శబ్దమునకు 'సర్వేషు వేదేషు' అను చోటనే ప్రసక్తమైనది గాన వేదమని యర్థము 'అణ' ధాతువునకు శబ్దించుట యర్థము. కావున వేదమును శబ్దించువాడు 'బ్రాహ్మణుడు' అని యర్థమును జెప్పవలెను. వేదమును చదువుకొను యధికారము బ్రాహ్మణ, ఊత్రియ, వైశ్యులకు ముగ్గురకు కలదు గాన నిచ్చట 'బ్రాహ్మణ' శబ్దమునకు ప్రవ్రేణ్ణకు లర్థమగుదురు. అందునీవు ఊత్రియుడ వగుటచే నీకును యీ యుపదేశము నొందించుట కాక్షేపము లేదు. జెలిసినదా?



అస్మద్గురుభ్యోనమః

★ ప్ర పన్న కృ త్య ము ★

ఆ. చి. శ్రీ మ న్నా రా య ణ.

[నమ్మాళ్వార్లు చింతతోచ్రోలో జ్ఞానముద్రతో కూర్చునియుందురు. మఘరకవులు వారి సహిషణుల అంజలి ఘటించి వినయముతో నిలబడియుందురు.]

శ్రీనమ్మాళ్వార్లు:- ఓ మధురం! శ్రీకణ్ణానును ఇప్పుడే పొందవలెనోయీ, ఆయన తిరునా వాయ్ యందుకదా వేంచేసియున్నాడు.

తిరువాయ్మొడి ౯. ౮. ౧.

అఱుక్కుం విన్నెయాయన ఆకల్తవనై |
 నిఱుత్తుమ్మనత్తోన్ఱియ శిందెయినాగ్గు |
 వెఱిత్తన్ మలర్ చోల్లైక్క శుత్ తిరునావాయ్ |
 కుఱుక్కుం వత్తెయుండు కొలో కొడియేక్కె ||

హృదయమునందు అనర్వేళ్వరుని ఉంచవలయుననెడి అధ్యవసాయమందు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క పాపములై నవాటి నన్నిటిని పోగొట్టినదియు పరిమళములుగల చల్లనైన పువ్వుములుగల తోటలచే చుట్టబడిన తిరునావాయ్ యనెడు దివ్యదేశమును పాపముగల నాకు పొందుటకు పాయము ఉన్నదా?

తిరువాయ్మొడి ౯. ౯. ౧.

పా|| మల్లై కమల్ తెన్ఱై ఈరుమాల్
 వన్ కుఱుంకి య్దై తనరుమాలో
 శెల్క తిన్ మాలైయుం మయక్కుమాలో
 శెక్కన్ నల్ మేకంఁబ్దై శైక్కుమాలో
 అల్లైయం తామరైక్కణ్ణ నెమ్మాన్
 ఆయర్క్కన్ ఏఱు అఱివేలు ఎన్ మాయోన్

పుల్లెయ ములై కళుం తోళుం కొండు

పుడలిడం అఱికిలం తలయమాలో

మల్లెపుష్పముల పరిమళముగల మలయమారుతము నన్ను చీల్చివేయుచున్నది. అందమైన కుటీంజయనెడి రాగము దొలచివేయుచున్నది. అస్తమించుచున్న సూర్యునిగల సంధ్యాకాలమున్ను మైటాకము జేయుచున్నది. ఎఱ్ఱని వర్ణముగల శ్రేష్ఠమైన మేఘములు కోయుచున్నవి. వికసించుచున్న సుందరమైన పద్మమువంటి నేత్రములుగల మాస్వామియు గోప శ్రేష్ఠుడును సింహ శ్రేష్ఠుడును నాకాశ్చర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరు సంశ్లేషించిన ఈ స్తనములను భుజములను తీసుకొనిపోయి; ఒంటరిగాయున్న మానము ప్రవేశింపఁగిన స్థానము ఏమియో మనము ఎఱుంగము గదా. ఒయ్యో చీకటిపడినది.

“మాలైయుం వందదు, మాయన్ వారాన్” (తిరు. ౯. ౯. ౧౦)

సాయంకాలము కూడ వచ్చినది. గాని, ఏమి ఆశ్చర్యమో ఆశ్చర్య గుణభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు రాడే. అయ్యో అయ్యో ఇక నాగతి ఏమి.

మధురకవులు: (స్వగతము) పట్టపగలంతయు పలు తెఱంగుల పలవరించినను రాని కృష్ణుడు సాయంకాలమైనంతనే సాక్షాత్కరించునా ఏమి చెప్పా!

అవునవును. గీతలో రెండవయభ్యాయమున ఆయనే తెలిపెనుగదా!

‘యానిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమీ’ ప్రపంచమంతయు రాత్రిగా భావించుకొని నిద్రించియుండు కాలముననే జితేంద్రియుడగుయోగి, భగవత్ సాక్షాత్కారానుభవము గలవాడై యుండునని.)

అయ్యో. గురువుగారు భగవద్ సాక్షాత్కారము కాలేదని మూర్ఖిల్లారే.

ఓహో. ఇదియే కాబోలు సమాద్యవస్థ. ఆహాహ. ఏమీ, వీరి తన్మయావస్థ, భగవంతునితో ఏదియో మాట్లాడుచున్నారని తోచుచున్నది.

భగవంతుడు: ఏమండీ, నమ్మాళ్వారూ. మీరే యిలాగతలచుకొని తలచుకొని, నాసాక్షాత్కారము కలుగలేదని భావపడుచున్నారే. ఇదేమి న్యాయము.

మిమ్ములను పొందాలని తలచేవారము మేముకదా. మీరు రాకపోతే దానిని కొంతగా తలచి దానికై పరితపించు వారలము మేముకదా.

మీకిప్పుడు వచ్చిన లోకముందరికి? మేముచేయవలసిన పనిని మీరు చేయుచున్నాడు, మీము పడచుగిన బౌధ మీరు పడుచున్నారు.

3. తిరువందాది గీత.

అవనే యరువరైయాల్ ఆనిరైక్క కాత్తాన్ |
 అవనే యణిమరుతం శాయ్త్తాన్ - అవనే!
 కలంగా పేరునకరం కాట్టువాన్ కండ్రిన్ |
 ఇలంగాపురం ఎరిత్తాన్ ఎయ్కున్

ఆనర్వేశ్వరుడే (గోవర్ధనోద్ధరణాది) అతిమానుషచేష్టలచే గోసమూహముల రక్షించుచుండే ఆనర్వేశ్వరుడే మద్దివృక్షముల ద్వందమును పడగొట్టెను. ఆనర్వేశ్వరుడే కలతజెందని వికాలమైప పరమ పదమును జూపువాడె సుమందీ లంకాపట్టణమును భాదించి దహింపజేసెను సుమందీ. అని మీము నభాశ్వరులే పాఠించినారు కదా.

అట్టి వైకుంఠమును కూడ విడిచిపెట్టి తిరుక్కణ్ణపురమున మేము వచ్చి మీకు దగ్గఱగా యున్నది మీనిమిత్తమయ్యే కదా.

నమ్మాళ్వార్లు మూర్చావస్థలోనే పలవరించుచుండుడు)

శరణమాశుం తనతాళడైందార్కు ఎల్లాం |
 మణమానాల్ వైకుండం కొడుక్కంపిణాన్ |
 ఆరణమైంద మదిన్ నూళ్ తిరుక్కణ్ణపురమ్మ |
 తరణి యాళన్ తనతు అంబర్కు అంబాకుమే||

నర్వేశ్వరుడు తనపాదముల నాశోయించిన వారికందరికి రక్షకుడగును.

మృతిపొందినచో వైకుంఠమునిచ్చు ఉపకారకుడు.

రక్షణార్థమై నిర్మించబడిన ప్రాకారములచే చుట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమునసంపాదుల రక్షణార్థ మేర్పడియున్న నర్వేశ్వరుడు తనభక్తులకు భక్తుడగును.

నమ్మాళ్వార్లు మేల్కొంచి! ఓమఘరం, ఓమఘరం, ఆహో ఏమి నాయదృష్టము, భగవంతుడు స్వయముగా సాక్షాత్కరించి నాడోయి. నాకథయమిచ్చినాడోయి. అంతేకాదు, పద్మజకు కూడ నమాశ్రయణియుడై తిరుక్కణ్ణపురమునందే వేంచేరినాడోయి. ఆశ్రయించ దయ్యో! పడింది ఎవరై నానరే. ఆశ్రయి స్తేచాలు. ఆయన శ్రీపాదములయందు భక్తి సుంచండి.

మఘరకవి! అలాగరికి. ఆహో ఏమి యదృష్టము. ఏమి యదృష్టము అయినో, స్వామి, మానోటి అకించులము భక్తి నిఘలము కాగలమా. అందుకు వలయు పరికరములు మాకు లభించునా?

నమ్మాళ్వార్లు! అయ్యో, అట్లనా భక్తి పరికరములులేవూ అది మీకు దుర్లభమా, నానీ

ప్రపత్తినిష్ఠలు అవ్వండి.

మధురకవి:- స్వామి ప్రపత్తినిష్ఠ మాత్రము అంత సులభమా, విశ్వాసాయన-భూమ్నా
స్వయంభవనయో కారనే కో విశేషః (న్యాసతిలకం)

దానికెంతో అధ్యవసాయ ముండవలెనండి.

సమ్యాక్వారు:- ఓహో ప్రపత్తినిష్ఠకూడా అంత కష్టమండీ! పోనీండి, కేవలం తిరుక్కణ్ణి
పురాధీనుని అనుసంధించండి చాలును, దానినే ఆయన అధికముగా తలంచును, మనలను ఆయన
విడిచిపెట్టడు, తప్పక రక్షించితిరును, చాలు అంతమాత్రమే చాలును, తప్పక అందరూ ఆయనను
ఆశ్రయించండి.

మధురకవి:- తప్పక ఆయన రక్షించెద నన్నానండి.

సమ్యాక్వారు:- ఆహా ఆయనే స్వయముగా చెప్పావయ్యా! ముమ్మా! అదిగజమేన రూప
భంకా సందేహమే.

మధురకవి:- అయితే వ్యాసమహర్షి బ్రహ్మసూత్రములలో ౪. ౧. ౧౯.

“భోగేన త్వితరేక్షపయిత్యా అథ సంపద్యతే”

(ఇతరే=నంచిత- ఆగములకంటె యితరములైన పుణ్య పాప రూప ప్రార్థకర్మలను;

భోగేన= అనుభవముచే

సంపద్యతే= నశింపజేసి

అథ= తత్పలభోగ సమాప్త్యనంతరమున,

సంపద్యతే= బ్రహ్మసాముఖ్యమును పొందుచున్నాడు.

ఐ= పయవ్యాప్తతి

అని ప్రార్థకర్మయొక్క పరిపూర్ణానుభవానంతరమేకదా పరబ్రహ్మసాన్నిధ్యము. ఈ
దేవననంతరమే తప్పక సాన్నిధ్యమిస్తామనుట అందులకు వ్యతిరేకముగా కనుపించుచున్నదే.
సమ్యాక్వారు:- ఇదా నీ సందేహము. —

వ్యాసమహర్షి వాక్యము ప్రమాణమే. ఇప్పుటి ఈ భగవంతుని అభయప్రభావము సత్యమే.
భక్తినిష్ఠులు అవ్వండి దానికి శక్తిమంతులు గాకపోతే ప్రపత్తినిష్ఠులు అవ్వండి అనిగదా
చెప్పితిని.

భక్తినిష్ఠులను ఉపాసకులందురు, పరుభక్తిని ఉపాయముగా భావించును, వీరలకు
శిష్యులూ “ప్రణామి సర్వకర్మాణి భస్మాత్ మనశే”

(జ్ఞానమను అన్ని ప్రార్థితకర్మల నన్నింటిని భస్మభూతము గావించును.)

బ్రహ్మసూత్రము:- “తదదిగమ ఉత్తరభూర్వ్యాఘయో రశ్లేషవిదాశా”

అనునటుల సంచితము జ్ఞానాగ్నిచే భస్మముకాగా ఆగామి నిష్కామ కర్మాచరణచే నంట కుండగ పోగా మిరిలిన పుణ్యపాపరూప ప్రార్థనము అనుభవించుటచే మాత్రమే నశించును ఆప్రార్థనము ఏశరీరానుభవముతో పూర్తియగునో అట్టి చరమ శరీరానంతరమున మాత్రమే ఆఉపాసకునీకు మోక్షము సిద్ధించును. ఇక ప్రపన్నునో. అనులకాదు.

ఉపాయభక్తి ప్రార్థన-వ్యతిరేకమనాశనీ !

సాధ్యభక్తి స్తు సా హంత్రీ ప్రార్థనస్యాపి భూయసీ॥

(ఉపాయభక్తి ప్రార్థనమును నశింపజేయజాలదు. మిగత సంచిత ఆగామి రూప పుణ్యపాప తృక కర్మను మాత్రమే నశింపజేయును.

మరి సాధ్యభక్తి ప్రపత్తి యన్నదే. అది ప్రార్థనకర్మ ఎంత పెద్దదై యున్నను సరిమే తక్షణమే చూర్ణిగా నశింపజేయును.)

గాన ప్రపత్తివిష్మయన వెంటనే ప్రపన్నునకు ప్రార్థనము పూర్తిగా భస్మమై పోవును. గాన అట్టివాని దేవీహావనానమందే తప్పక మోక్షము లభించగలదు.

భాగవద్గోష్ఠిపనివస్తులలో నెప్పటికీ లేదయ్యా - ౬-౧౮.

“తస్య తావదేవ చిరం యావన్నవిమోక్ష్యే”.

(యానడ - ఎ-తకాలమువరకు ; నవిమోక్ష్యే - ప్రార్థనకర్మనుండి విడువడడో; తస్య - అట్టిఉపాసకునకు తావదేవ - ఆప్రార్థనకర్మనాశనమువరకు మాత్రమే; చిరం - ఆలస్యము. తన్నాశనానంతరము మోక్షము కలుగును.)

మధురకవి:- ఈమృతి కర్మావసానము నుద్దేశించి చెప్పినదలచే కొంతమంది పెద్దలు వారలముల యభిప్రాయపడుటగలవారు తటస్థించినదండీ?

నమ్మాళ్వార్లు:- నాయనా ఏవాక్యమునకైన అర్థనిర్ణయము చేయవలసినచ్చినపుడు దాని పూర్వాపరపరిస్థితి సందర్భముల చక్కగా పర్యాలోచన జేయవలసియుండును. ఉపాసకుడు భక్తిని ఉపాయముగా అవలంబించును. గాన అట్టి సాధనభక్తి వక్ష్వమైన గాని ఫలించదు. అది వక్ష్వమునకు కొంత విలంబిన తప్పదు, అది ఫలించినగాని కర్మనశించదు. గాన ఉపాసకునికి ప్రార్థనకర్మ అనుభవించినగాని నశించదు.

ఏక ప్రపన్నున కన్ననో మోక్షమొదటనే తన సర్వభారమును సర్వేశ్వరునిపై నిడి తానకించ నుండే అగతికుండే నిర్భరుండే యుండును. అందుచే ఈతను చేయవలసినదేమియు మిగిలియుండదు.

ఇక పక్కమన్నవలసిన విషయమేది? అందుచే పక్కమైఫలించవలెను' అనుఅలస్యముండదు. మరియు పరిష్కారము భారము వహించిన సర్వేశ్వరుడు అన్యమొకటి కానిచో విలంబమునకు హేతువుండి యుండును. అతనిట్టివాడు కాదే.

అందుచే ప్రపన్నునకు ఈశ్వరరావసానమందే మోక్షము లభించుటలో మరె యాటంక మే మున్నది. నాయనా!

మధురకవి! స్వామీ ఇలాగున ఎవరైన ఇదివరలో ప్రపత్తిజేసిన దేహవసానమందే మోక్షమును పొందిరో?

నమ్మాళ్వార్లు! అయ్యో! ఇట్టివాగు ఒకరు ఇట్లరుటయ్యా! అనేకమంది.

గురుకపురాణమున శ్రీరంగమాహాత్మ్యమున

|| అథాశ్రీ మాధవీ సాపి తన స్వప్నా సుదుష్కరం |

భగవంతం ప్రపన్నా సా భగవంతే మవాపసా ||

మాధవీదేవి అతిదుర్లభమైన తపమాచరించి భగవంతుని ప్రపత్తిజేసెను. వెంటనే ఆ దేహవసానముననే తమ భగవంతుని సన్నిధినిచేసెను.

ముగ్ధలో పాఖ్యానమున చెప్పలేదుటయ్యా?

“భగవన్నామ శ్రవణమున ప్రపత్తినివ్వలైన గకనివాసులు వెంటనే ముగ్ధులైరిని”

మధురకవి! ప్రభూ! ఈరహస్యమును సర్వేశ్వరుడు మాత్రమే యిప్పుడు వెల్లడించెనా? లేక ఇదివరలో ఎవరికై ననుజ్ఞపడేశించెనా?

నమ్మాళ్వార్లు! ఇప్పుడుమాత్రమేకాదు నాయనా, ఇదివరలో అగ్జనునకు గీతారూపమున గూడ ఈరహస్యమును వెల్లడించెను. భగవద్గీత, ౪, ౩౮.

జన్మ కర్మ చ మే దివ్యం ఏవం యో జ్ఞో తన్మితః |

త్యక్త్వా దేహం పున ర్జన్మ నై మా మేతి సో జ్ఞున ||

అర్జునా! నాజన్మము కర్మనిబంధనమైనదికాదు. అనుగ్రహ నిబాధనమైనది. నేచేయుప నులు, నేననుభవించు విషయములు కర్మనిబాధమైనవిగావు. కృపానిబాధమైనవి. ఈయదార్థమును ఎవడు సరిగా తెలుసుకొనగలనో అతటి దేహమును విడిచిన పిమ్మట మఱు జన్మించడు. నానా ర్షిష్యమునే పొందును. భగవద్గీత, ౧౮, ౬౬.

సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ |

అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మామచ ||

భక్తములనన్నింటియందును ఉపాయబుద్ధిని పరిత్యజించి నన్నొకనినే రక్షకునిగా నాశ్రయింపుమా! నేను నిన్ను సమర్థ సాపములనుండియు = (ప్రార్థకర్మనుండియు కూడ) విడిపింతును. దుఃఖించకుమా!

మధురకవి:—అయితే స్వామి! మరొక్కసందేహం బాదించుచున్నది. దానిని దేవరవారు తీర్చాల్సి. ప్రపత్తిచేసినవెంటనే భగవత్ప్రాప్తి కలుగవలెనుకదా! 'విరోధిని బోగొట్టి నీ శ్రీపాదములతేచ్చుకొనుమా' అనికదా ప్రపన్నుడు కోరునది. నీవి దేహసంబంధము విరోధికదా. అయినను ప్రపత్తిచేసిన ప్రపన్నునకు కూడ దేహవసానమువరకు ఉండవలసియే కనుపించుచున్నదే. ఈ మధ్యకాలానుభవము కర్మశేషముచేతనే అనికదా అనవలెను. కర్మశేషముచేతాడు సర్వేశ్వరుని సంగల్పించుచే అని అనిచివో ప్రపత్తిజేసినా దుఃఖ మనభవిష్యేయును. అని భగవంతునియందు వైఖ్యైక్యరూపబోధారోహణచేసినట్లు యగును. మరియు "ప్రపత్తిపేదన వెంటనే దాని విరోధిని బోగొట్టి వెంటనే మోక్షమునకు గొనిపోవుదున"ను ఆయనప్రతిజ్ఞకు భంగము కలుగును. గనుక అట్లుల అనుటకూ పోలులేదు.

ప్రపన్నునకుకూడ ఆ దేహవసానము వరకు కర్మవశ్యులకువలెనే సుఖదుఃఖాద్యనుభవము కలుగుటలేదు. ప్రపన్నునకుకూడ ఈ దేహవసానమువరకు మాత్రమేనైనను కర్మవిశ్వత్వం తప్పదనెదరా— ప్రార్థకర్మ్యానుసారమువరకుకూడ ఏదోవక దేహధారణముండును. దాని నాశనానంతరము మాత్రమే బోక్షము లభించును" అనిచివో మాత్రం నోషమేమి?

సమ్మూల్యారు:—ప్రపత్తిచేసినవెంటనే మోక్షమివ్వక ఆ దేహవసానంవరకు ప్రపన్నునికి దేహసంబంధముంచడం నిజమే. కాని నీ వనుకొనునట్లుల ప్రపన్నునకు ఇది కర్మనిబంధనమైనదికాదు. భక్తునకుమాత్రమే దేహసంబంధము కర్మనిబంధనమైనది. మరి ప్రపన్నునకెందువల్ల దేహసంబంధముంచందువా?

దానికి కారణములు వేరు:—

1. ప్రపత్తిచేసినవెంటనే దేహసంబంధమునుకూడ లేకుండబెడినచో లోకములో నీవి విషయమై భయము వ్యాపించి ప్రపత్తిజేయు మనిషే ఎక్కువయిండు.
2. కీర్తనానికి కాలము తీరినను, మరికొంత కాలముంచుటచే ఆయనద్వారా ఆనేకధర్మములు లోకమునకు వెల్లడించబడి లోకోద్ధరణ జరిగెను. అట్లులే ప్రపన్నునికికూడ వెంటనే దేహవియోగము చేయకుండుగ నట్లుపెట్టుటచే ఆయనద్వారా ఎన్నో రముస్యవిషయములు లోకమున కుపదేశింపబడగలవు. మరియు ఆయన యనుష్ఠానము ఏదరికో ఆధర్మప్రాయమై వారి మధ్యించగలదు.
3. ఈరీతిగము ద్వారానేకదా ఈతను ప్రపత్తిజేయ కలిగెను. ఈతనిని మనకిచ్చుటకూ ఉపకరించిన

ఈశరీరమును వెంటనే పాడవనివ్వకూడదు.” అని సర్వేశ్వరుడే కృతజ్ఞతాబుద్ధిచే ఈ దేహసంబంధమును తానై నశింపజేయజాలడు.

మధురకవి:- ఓహో. అరాగం. పోనివ్వండి దృష్టప్రసన్నుని విషయమై అబ్బలనే కానివ్వండి మరి అర్థప్రసన్నునికేల యుండవలెను. ఈ దేహసంబంధము?

సమ్యాఖ్యాన్య:- అర్థప్రసన్నుడు ప్రసత్తిచేయునపుడుకూడ “ఇప్పుడే విరోధినించి నీతిను వడిఘట్టను పొందవలెను. అని త్వరపడునని చెప్పటకవకాశము లేదు. అంతేకాదు. సంగోళము నుండి అలవాటు పడిన దగుటచే ‘దానిని తక్షణమే విడువునూ’ అనిఅన్నను వెంటచే సమ్మతించు జాలదు.

వీడు కోరుచున్న మరొకశరీరపరిగ్రహము లేకుండజేయుమా? గర్భవాసముభిము లేకుండజేయుమా అని మాత్రమేకదా. ఈతని కోరిక ననుసరించినయే భగవంతుడుకూడ అనుగోహించును. వీనికే శరీరమందు చాపల్యముండునా, ఈనాలుగురోజులు యుచ్చటనే యుండనీ అని భగవంతుడూరకుండును.

మధురకవి:- అయితే అట్టి ప్రసన్నునికి ఈనాలుగురోజులై నను మరెటులనైన అధివ్యాసము లేకుండగను, అత్యధిక సౌఖ్యవంతుడుగాను యుండునటుల చేయవలదా? మామూలు సంసారులవలె ఏదైన నష్టము, కష్టము, సంభవించినపుడు కోకించుటకున్ను, ఏదైన లాభము కలిగినపుడు సంకోపించుటకున్ను వీలగునటులను ఏల వీని నుంచవలయును?

సమ్యాఖ్యాన్య:- ఈప్రసన్నుడు కోరునది “ఈవిరోధిని పోగొట్టి నీసాన్నిధ్యము ననుగ్రహించుమా” అనిమాత్రమేకదా. ఈశరీరసంబంధము నీచమైనదని వీనికి తెలిసియున్నను వెంటనే విడువజాలని వీడు ఈశరీరసంబంధమును అత్యంతసుఖకరమైనదిగ యుంచినచో ఇదే బాగున్నది. ఇంకా కొంతకాలము ఈశరీరసంబంధముండనీ” అని అనుకొనును కదా.

2. వీనియొక్క యభిప్రాయానుసారమే యుంచినచో యింకను మరియొక శరీరమందు నీనికి కోరికకూడ కలుగవచ్చును. కనుకనే హితపరుడైన భగవంతుడు ‘వీడున్నటులనే యుండనీ’ అని పోషింపఁడు.

దీనివలన అలవాటైన ఈశరీరము తనంతట యదియే నశించి, మరియొక శరీరమందు వీనికి కోరికపుట్టుటకు ముందుగనే సర్వేశ్వరుడు వీనిని తన సాన్నిధ్యమునకు చేర్చుకొనుట కనుకూలముగ చూడును.

౧. అలవాటైన శరీరమా, తనంతటనే నశించిపోవును.

౨. ముందురాబోవుపది తెలియకపోవుటచే దానియందు కోరికయూ యుండదు.

2. ఈశరీర భాదానుభవముచే ఇది నీచమైనదను విశ్వయముండుటచే, దీని యుదాహరణనే మనోగదానియందు కూడ బావించును,

ఇట్టి చిద్రోదశలో సర్వేశ్వరుడు వీనిని దనసాన్నిధ్యమున చేర్చుకొనును.

మధురకవి:- సత్త్వగుణ ప్రభోదదశయందు ఈ దేహసంబంధమును నశింపజేయుచూ, అని యన్నచు చరమ దశలో విషు ఆటంకపరచినచో?

సమ్యాఖ్యాన:- నిజమే గాని ఎప్పుడో ఒకప్పుడు దేహసంబంధమును నశింపజేయగోరెను. కదా, ఆయనకామాత్రిమేచూలును. ఏమి అంతిమదశలో కాష్టసామాణాన్నిభుజై ఆటంకపరచి చాలకయున్న సమయములో ఇదివరలో నీడు ప్రార్థించిన ప్రార్థననేనిమిత్తముగా గొని భగవంతుడు వీనిని రక్షించును.

మధురకవి:- శ్లో॥ యం యోగినః ప్రాణవియోగకాతే ।
యత్నేన చిత్తే వినచేశయంతి ।
స తం పురస్తాద్ధరి మిక్షమాణః ।
ప్రాణాన్ జహూః ప్రాప్తఫలో హి భిక్షుః॥

(ప్రాణవియోగకాలమునందు తమచిత్తమందు ధ్యానించు ఆ వారిని భిక్షుడు తనఎదుట సాక్షాత్తుగ దర్శించుకొనుచు, ప్రాణముల విడిచి విష్ణుసాన్నిధ్యమును బొందెను.)

అని మోక్షసిద్ధికి అంతిమస్మృతి అపసరము కదా స్వామి!

సమ్యాఖ్యాన:- అవును. నిజమే. గాని కొద్దిపొరచాటుకూడ వశితివి. ఫలసిద్ధికి అంతిమస్మృతి అపసరమే. కాని వీడే అంతిమస్మృతి కలిగియుండవలసినది యితగుల విషయమునగాని ప్రపన్నునకు గాదు. ప్రపన్నుడు ప్రపత్తిచేయునపుడే తన యావత్తు భారమును, తను చేయవలసిన కృత్యముల నన్నింటిని భగవంతుని మీదనే యుంచి యున్నాడు. గనుక అత నింకచేయవలసిన దేమియులేదు. అన్నిపనులను ఆభగవంతుడే జేసుకొనును.

ఈ అంతిమస్మరణను కూడ ఆయనే స్వయముగ జేసుకొని ఈ ప్రపన్నుని తన సన్నిధికి నొక పోవును. ఈసంగతిని ఆయనే ప్రతిజ్ఞారూపమున పలికియున్నాడు గాకదా.

వరాహపురాణమున:-

స్థితే మనసి సుస్థిస్తే శరీరే చైవ యో నరః ।

ధాతు-సామ్యే స్థితే స్ఫుర్తా విశ్వరూపం మూనుజం॥

శత్రు శ్రాణమాణతం కాషణాషణస్పృశం ।

అహం స్మరామి మన్మథం నయామి పరమాం గతిం ॥

మనస్సు నిశ్చలమైనదే శరీరమారోగ్యవంతమైనదే ధాతువులు సామ్యస్థితి గలవై యుండగా ఏనరుడైతే విశ్వాత్మగుడు శాశ్వతుడునైన నన్ను ప్రసత్తిజేయునో, అట్టి మద్భక్తుని వాని అంతిమ దశలో చాపుకునిపెట్టె, కొయ్యవలెనో రాయివలెనో చేసలుడిగి జ్ఞానవిహీనుడై యుండగా, నేనే అంతిమస్మరణను జేసి నేనే స్వయముగా వానిని పరమపదమునకు గొనిపోవుదును.)

అని భగవంతుడు ప్రతిజ్ఞ జేసియున్నాడు. కాని ప్రపన్నులకు అంతిమస్మృతి అవగమముగాదు గా యిప్పుడే భగవంతుని గూర్చి ప్రసత్తిజేయుడి. తప్పక తరింతుడు.

మధురకవి చిత్తము స్వారా—

శ్రీమదే రామానుజాయనమః



అచార్య ప్రభువులు

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ శ్రీమద్భగవద్గీత తిరుమల సమయోద్బంధ కోలాహల
లక్ష్మీనృసింహకుమార తిరువేంకట తాతదేశికాచార్యుల అయ్యవార్లంగారు, చీరాల.

శ్రీ. గోభి ర్యస్యా శ్రితాత్మాన్తర్హృథ ముత్సార్యతే తమః ।

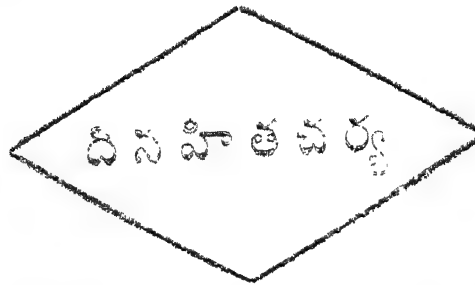
శృపామృతాత్మనే తస్మై స్యాచార్యాయ నమో నమః॥

"అచార్యవాన్ పురుషో వేద" అను శ్రుతి. అచార్య బాక్షపాత్రుడైన చేతనుదేజ్ఞానములచేత దగుచున్నాడు అని చెప్పబడినది "జ్ఞానం సరాశామధికం" అని నవవక్తవ్యాది వైజ్ఞాన్య వేదకమాత్ర జ్ఞానాధిక్యమునే గాక స్వసజాతీయ సంసారిచేతన నిలక్షణ ర్థపంచకజ్ఞాన నిశ్శబ్ద దగుటను వెల్లడించుచున్నది. ఇందుచే ఏతద్వకజ్ఞాన ప్రదత్వేన పరమోపకారకుడైన అచార్యుని ఈ చేతనుడు, 'దేవ మివా చార్య ముపాసిత' అని ఇష్ట దైవతమునువలె ఉపాసించవలెను. ఉపాస్యత్వమాత్రసాధర్యముచే ఇతడు అచార్యుడై వతములకు సాధ్యత ముపసాదించబడినది అచార్యునియొక్క పరమోపకారకత్వ ప్రభవమును తెలిసికొనినచో నీ అచార్యునికి దైవముకూడ సర్వకముకాజాలచని పూర్వాచార్యులును సాయించియున్నారు. కావున అచార్యుని దైవమునకన్న వెక్కుకుగ భావించి ద్యానస్తుతి ప్రణతి పూజనాదు లననవరత ముపాసించి పరితృప్తు నొసరింపవలయును దీనివలన, అచార్యుడే పరదేవతయనియు, ఉపాయోవేయస్వరూపుడనియు, అచార్యకైంకర్యమే పరమపురుషార్థమనియు, చక్కగ సర్వవసించి యుజ్జీవింపవలయునని అర్థముగ స్పష్టమగుచున్నది. అచార్యుడవ భగవద్విభవ విశేషస్వరూపుడనియు, ఆరవ పూజరూపుడనియు చెప్పబడియున్నది యీవిషయము - గురు లేవ పరం బ్రహ్మ గురు లేవ పరాగతిః గురు లేవ పరా విద్యా గురు లేవ పరం భనం గురు లేవ పరాశామో గురు లేవ పరాయణం యస్మా త్తదుపదేశా సౌ తస్మా గ్గురుతరోగురుః అర్చనీయశ్చ పంచ్యశ్చ కిర్తనీయశ్చ సర్వదా ద్యాయ జ్ఞపే న్నమే ర్భక్త్యా భజే దభ్యర్చయే త్తుదా ఉపాయోపేయభావేన తమేవ శరణం ప్రజేత్' అని స్పష్టముగ నుచువదియున్నది. 'మంత్రే తద్దేవతాయాం చ తథా మంత్రే ప్రదే గురో త్రిమ భక్తి స్సదా కార్యా సా హి పరీధమసారవమ్' అనుటచేతను ప్రతిర్ఘ్నతి సాంచరాగ మంబులచే

పరిపాదితములగుటచే పరమవైదికములగు 'కామః పుండ్రస్తతా నామ మంత్రోయాగశ్చ పంచమః' అనియెడు పంచసంస్కారములను ప్రసాదించిని అచార్యుని యందు భక్త బ్రాహ్మస్యము విధేయించబడినది. ఇట్టి అచార్యునియందుమనుష్య భావమును చేసిన చారికి, భగవద్బ్రాహ్మణములయందు లోహమృగిని చేసినచారి తెట్టి దుర్గతియో అదియే వీరికి సంపాద్యమగు నని "విష్ణో రర్చావతారేభు లోహభావం కరోతి యః । యోగురో మానుషం భావ ముభో సరకపాతిసా"॥ అను బ్రహ్మాండ పురాణవచనముచే వ్యక్తమగుచున్నది. "పాషిష్ఠః క్షత్రజన్తుశ్చ పుణ్డరీకశ్చ పుణ్యకృత్ । అచార్యవృత్తయా మక్తా తస్మా దాచార్యవా న్నవేత్"॥ అనుటచే, పాపులనును, పుణ్యకృత్తులనును, అచార్యశ్రేయణము విధియని నిరూపితమయినది. కావున తానెంత జ్ఞానాధికుడైనను పర్యాశ్రయాచారాది నిష్ఠుడైనను భక్తుడైనను అచార్య శ్రేయణములేనిది భగవత్కృపాక్షము గదాగను అను విషయము నారాయణోపవి విప్రతిం యాతి గురోఃప్రత్యక్షస్య దుర్గుణేః కమలంజలా రపేతి. శోషయతి రనినన్ తోషయతి' అని చెప్పబడియున్నది. దీనినే శ్రీమణవాళమామలును, తనకురువిన్ తాళిబైకళతన్నిల్ అస్మాన్నిత్యాత్మేణ్ణి యిరాన్ అచలాన్ సజ్జారవరీకళ తిరునాడు" అచార్యవిముదనకు పరమపదము నిచ్చుట కీశ్వరుడిచ్చగింపవని సాయించి యున్నారు గాన పంచసంస్కారపరీధుడగు నాచార్యు నాశ్రియించి భగవత్ కైంకర్య నిష్ఠులై ఉజ్జీవించుటయే సమస్తదేవతలకు స్వయాపానురూప దర్శ మని పరమవైదిక, సమ్యక్, సిద్ధాంత తత్వార్థము.

తే. గీ. సకలవేదసా రవిశృత్తమై తమగమ గురువర వైభవ స్ఫూర్తివి వృత్తి యగునె, మామృతమ చోక్తియైన నాదుఁబరమ భాగవత నిదేశ భవ్య యక్తి ॥

★ గతపంచిక తరువాత



కౌముదుము

కామము అనగా కోరిక. దానినే వాంఛయని కూక అందురు. మన ఈ జన్మకు కారణము కామమే. తెల్లవారి నది మొదలు పరుండు వరకు మనము అనుభవించు అన్ని బాధలకు ముఖ్య కారణము కామమే. కామము లేనివాడు భగవత్సేవానుడు. కామమును మహాదుర్గారశక్తియే మానవుని ద్విసాదపశువుగా చేయుచున్నది. కామమునకు లోబడితిమా యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము దేహశత్రుత్వము, కీర్తిసౌఖ్యము, ధనము వలెను. పగుల హేళనకును, పలువ్యాధులకును పోల్చి అకలిముత్యపునోట పడవలసివచ్చును.

ఆత్మసంఘముననుభవించు మహజులు విషయ సుఖములనుకోరకు. విషయములు ఇంద్రియములచే ననుభవించబడు ప్రకృతివదాగ్ధములు. విషయములు విషమమంటివి. విషయ సుఖముల నెడి వేళ్ళను పెంబించినచో సంసారమను ఘోరా రణము మధ్యమందు విడిచిపెట్టి బడుచుము. కామమును అణచినచే మాత్రమే జ్ఞానము

వచ్చును. కాన కామోదేకము కలిగినప్పుడు, అందువలన కలుగబోవు భవితముల గురించి బాగుగా ఆలోచించుము. మానవశరీరము అతి హేయము. ఎముకలు, మాంసము, కొప్పుర్వరము, నీము, మలము, మూత్రము మొదలగు వానిలో నిండిన అశాశ్వతపు తోలుబొమ్మయని సదాజ్ఞాపకముంచుకొనుము. మోహము భయం కరమగు అగ్నిజ్వాలవంటిది.

పటమునందైనను స్త్రీల సౌందర్యమును పరిశీలించకుము. శృంగార గ్రంథముల జదువకుము నీయొక్క అక్కచెల్లెండును, తల్లియు, స్త్రీలను అవమాన పడకుండు యుగవలెననుచో నీవు వీస్త్రీవిషయమై సాపపు తలంపుల మనస్సున తీరి నీయకుము. స్త్రీలను, తల్లలు, అక్కచెల్లెండు వలెను, పురుషులను తండ్రిలు అన్నతమ్ములు వలెను భావించుము. రహస్య స్థలములయందు గాని, వంటరితనముగాని, పరస్త్రీలతోగాని, పరపురుషులతోగాని సంభాషించకూడదు. కామా నీపనకరములగు బాటకమును, సిరిమూలు

న్నగునవి చూచుట మానుకొనవలెను. మనస్సును, శరీరమునుకూడ సదా ఆరోగ్యకరములగు వ్యాపారములలో పెట్టవలెను.

చెడుతలంపులు కలిగినపుడుగాని, కామోద్రేకము కలిగినపుడుగాని, మస్వప్నములు కలిగినపుడుగాని రోగి గాకుండయున్నచో వెంటనే చన్నిళ్ళలో స్నానమాచరించవలెను. నేను అహంకార మమకార రహితుడనుగాను, జితేంద్రియుడనుగాను ఉండునదుల ఆనుగ్రహించుమోయని ప్రతిదినము అవకాశమున్నన్ని పర్యాయములు భగవంతుని ప్రార్థించుచుండుము. 12 సంవత్సరములు మనోవాక్తాయ కర్మలచే బ్రహ్మచర్యవ్రతమును నిష్ఠగా జరిపినవానికి బ్రహ్మతేజస్సు కలుగును. దాని ద్వారా వాడు సాధించాలని కార్యమొక్కటియు ఈలోకమునలేదు.

సర్వులవాడే బలము గలవాడు.

మనయందలి క్రోధమే మనప్రబలశత్రువు. క్రోధమే మనలను యితరులకు స్వాధీనపరచును. యితరులచేత మనకవమానము కలుగజేయును. దీనివలన మనస్సు కలతచెందును. ఇది మంచి, చెడ్డలను ఆలోచించుజ్ఞానము నశించును. దేహమందు రక్తము వేడెక్కి విషరూపముగా మారి అనేకరోగములు త్వన్నమగుటకు కారణమగును చిత్తచాంచల్యము, పిచ్చి, మూర్ఖు, రక్తవమనము ఒక్కొక్కప్పుడు చివరకు మరణముగూడ సంభవించును. క్రోధమువలననే ఆత్మశక్తి నశించును. సౌఖ్యముశూన్యమగును. క్రోధమువలననే మోహము, దాని వలన సర్వనాశనము కలుగును. క్రోధముకంటె పాపము వేరేలేదు క్రోధము కల

వాడు మహాపాపి. నీవు కోపమను శత్రువున కధినుడవు గాకుండుటకై తలచుట అభ్యసించుము.

1. ఏదోషము, లేనివాడే కోపింపబడతగని వాడు నాయందనేక దోషములు కలవు గావున నేను కోపింపబడతగదులని శాంతింపుము.

2. మనలను కోపించువారు మనదోషములను వెల్లడించుచున్నారు. వానిని మనము దిద్దుకొననవకాశము కలుగజేయుచున్నారు. గాన వారు మనకు ఉపకారకులు, పూజ్యులు.

3. మనలనుకోపించువారు మనమంచికొరకై వారి అమూల్య మనశ్శాంతికిని, ఆత్మశక్తికిని కోల్పోవుచున్నారు. గాన వారి విషయమై మనము సానుభూతిని కలిగి కృతజ్ఞత చూపవలెను. కాని మనముకూడ ఆట్టి ఆత్మవినాశకరమైన కోపమునకు స్వాధీనమై యితరుల సానుభూతికి గురికాకూడదు.

4. అన్నిటికంటె అధికశ్రమను, నష్టమును కలుగజేయు కోపముపై ఏల కోపమురాకూడదు అని నీ మనస్సున ప్రశ్నించుకొనుము.

5. ఎప్పుడైన నీకు కోపమువచ్చిన 1, 2, 3 అని 30 వరకు లెక్కించి అటుతరువాత జవాబు చెప్పుము.

6. మనము పూర్తిగా నిర్దోషులమై యున్నప్పుడు ఎవరైన నీపై నిష్కారణముగ కోపించినచో తిరిగి వారిపై కోపించకుము. కోపించినచో మన మశక్తులము పనికిమాలిన వారలము అని వారనుకొనిన అనుకోని మనముగూడ కోపించి

తిమా మనము వారికి లొంగిపోయిన వారమగుదుము. దోషులమే యగుదుము. క్రోధము క్రోధముచే ఎన్నటికిని జయించబడదు. క్రోధము శాంతముచే మాత్రమే జయించబడును. కనుక సంపూర్ణ విషయవిధేయతలతో నీనిర్దోషత్వము శాంతముగ తెలియపరచుము అప్పటికీ ఎదుటివాడు సరియైనమార్గముగానికి రానిచోమానము ధరించుము. వాని క్రోధమునకు వీడిలక్ష్యము లేకపోవుటచే వానిశక్తి వ్యర్థమై గాలిలో కలసి పోవును.

నీకెంత అయిష్టమైనను సరే, ఎంతటి అపకారియైనను సరే న్యాయమగు నీ సహాయము కోరి నీవద్దకు వచ్చినప్పుడు నీకవకాశ మున్నంత వరకు వారికి సహాయము చేసిపంపుము. లేకున్న మంచిమాటలు చెప్పి పంపుము. గానివీపసస్థితుల యందు గూడ పరుషములాడుటగాని దూషించుటగాని కూడదు.

12 సంవత్సరములు మనోవాక్తాయ కర్మలచే కోపమును లొంగకుండయుండిన నీకు ఎంతటి శ్రీహృదయమైనను లొంగియుండును. వాటి క్షారత్వము నీపై ప్రేమగ మారును.

లో భ ము .

పూర్వజన్మమందు మనప్రవర్తన ననుసరించి భగవంతుడు ఈజన్మమందు కొంతజ్ఞానమును, ధనమును, శక్తిని మనకిచ్చి మనను వాటి వినియోగమునకు ధర్మకర్తలుగ జేసెను. యుక్తాయుక్తముల నాలోచించి మన స్వాధీనములో

యున్న జ్ఞానమును, ధనమును, శక్తిని మనము ఖర్చు చేయుచుండవలెను. అవసర, అవకాశక సమయములందు కూడ అట్లు ఖర్చుచేయకుండగ వ్యర్థముగ దాచియుంచుట లోభమనబడును. లోభము వహించుట యనగా భగవదాజ్ఞను ఉల్లంఘించుట అగును. అందుచే లోభము మహాపాపము. లోభమునకు ఫలితము అజ్ఞాని యగుట, దరిదురొడగుట, శక్తివిహీనుడగుట యున్న;

లోభి తాను తినలేడు. ఇతరులకు పెట్టలేడు. కాన లోభియొక్క జ్ఞాన ధనశక్తులచేత ఎవ్వరికి వీవిధమైన సౌఖ్యములేదు. సుఖము కలిగింప జాలనివి లేకున్న లోపమేమి? అవి ఉన్నచో వాటిని జాగ్రత్త పెట్టుటయందు బాధమాత్రము అధికమగును. లోభిని ఎవ్వడూ మనసారాప్రేమించడ, ఈదేహము తూటగురము. ఎప్పుడో ఒకప్పుడునశించకతప్పదు. దేహవిహీనకాలమందు ఎంతవీడ్చినను ఎంతబాధపడినను ఒక చిల్లిగవ్వ నై ననువెంట తీసుకొని పోవుటకు వలచుపడదుగా! ఇతరుల మెప్పునకై ఇతరుల సౌఖ్యమునకై మన మేలపీటిని నిలువచేయుటలో బాధపడవలెను. కాన ఈలోభము మనవ్యాధికి ధానము-ధర్మము అను బోషణములను ప్రయోగించవలయును. తగిన వారికి మనశక్తికి తగినటుల చదువుచెప్పుట చెప్పించుకు, సలహాలనిచ్చుట, అన్నవస్త్రము, ఉదకము ద్రవ్యము మొదలైన విచ్చుచుండుట, ఉపకారములు చేయుచుండుట చేయుచుండవలెను.

[సకేశము.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః

మనసాధనము

శ్రీమతి గొట్టముక్కల అక్షిరంగనాయకమ్మగారు. తంగడుపల్లి.

నిర్గమైన భగవత్ స్వరూపమును వ్యష్టి కృతమైస్థావరజంగమాత్మకమై. దృశ్యమగుటయే సృష్టియనబరగు, ఈసృష్టికి జన్మభంగస్థేమము లుయే విశేషతత్వము వలన జరుగుచున్నవో; దానినే. పరమాత్మయందురు. అట్టిపరమాత్మ తత్వమందే సకలజీవ సముదాయములు యెల్ల కాలమున్నను పాంచభౌతికమైన ప్రకృతి యందు న్నంతకాలము దుఃఖభ్రాంతిని; దానినుండి విడు వడగనే సుఖానుభూతిని పొందుచున్నారు, అట్లు విడువడుటయే మోక్షము. ఇట్టి మోక్షస్వరూప నిర్గమమునందు త్రిమతాచార్యులకు ఎట్టిభేదాభి ప్రాయమునున్ననూ మోక్షసాధనకు జ్ఞానమే మూలసాధనమను విషయముపట్ల వారికి భేదాభి ప్రాయములేదు— అట్టి జ్ఞానస్వరూపమును ప్రా మాణ్య గ్రంథమైన శ్రీభగవత్ గీతగా సంక్షిప్త ముగ చెప్పియున్నారు. త్కైతత్కైతజ్జ విభాగ

యోగమున 8వ శ్లోకము మొదలు 12వ శ్లోకము వరకూ)

శ్లో॥ అమానిత్వం మదమ్భిత్య మహింసాత్వాన్తి రాజ్ఞేనమ్. ఆచార్యోపాసనం శౌనస్థేర్యమా న్మవినిగహ

శ్రీమానిత్యమును పదమున కర్థము, పరుల మన్ననల కపేక్షింపకుండుట, ఇట్లు పేక్షింపని వారికి శ్రీకులు. తార్కాణము. ఆనాడు పరీషిన్ మహారాజుకు మోక్షవిద్య నుపదేశింప నరుగు కాలమున శుకుని బాలురును యజ్ఞానులగు పామ రులును, పిచ్చివానిగాను, భావించి హేళనము లను జేయమొదలిడిరి. వానికి. శుకుడావంతయు వైకల్యము జూపింపక, పరీషితుడున్న పండిత గోష్ఠి కేగెను. అచట శుకునికంటె వయస్సుగల వశిష్టాది మహర్షులు యేవన్ మందియులేచి నిలచి శుకునకు ప్రత్యుఠానాది సత్కారములొనరించి.

సత్కారములగుగాన సుకునియందావంతయు
మార్పు కలుగలేదు. — అనంభిత్య మన, (దంభ)
పదర్శనములేవి భగవదధ్యవసాయమని అర్థము,
దీనికి తార్కాణము జడుభవమని ఉచితము అని
రంగమున ధృవతర భగవను సంధానమున్నను,
పైకి జడుని విధముననూ, మూడుని విధముననూ
కాన్పించును, లేశమాత్రదంభయిన లేకుండెను.

అహింస యనగా: తనవలన సరశీరీరధారికి
లేశమాత్రపు హింసనయిననూ కలిగింప కుం
డుట, ఊంతియన (జీరిమి) పరులవలన తనకు
యంత పీడ కలిగినను వారిని సహించి ఊమిం
చుట అర్జవమన ఋజుభావప్రదర్శనము. అంత
రంగముగల భావములనే బాహ్యమునకు ప్రద
ర్శించుటయే ఋజుప్రవర్తనము యాపై ఘాత
లక్షణములకు స్వాతిత సంగపన్నుపైన పూర్వరు
ఘటప్రవర్తనయే తార్కాణము, ఆచార్యోపాసన
మనగా, ఆధ్యాత్మజ్ఞాన ప్రదానముజేయు గురు
వును భగవత్సమానునిగా నుపాశించుట. దీనిని
శృష్టాంతర పురుషులు, మన పూర్వాచార్యులు,
కౌచమనగా పరిశుభ్రత, ఇది ఆంతఃకౌచము,
బాహ్యకౌచము, అని రెండువిధములు, ఈర్ష్య
మన చలనములేని స్థిరస్వభావము కలిగియుం
డుట, అనగా పరమాత్మసాధనపట్ల విసుగులేని
ప్రేమత్వము, ఆత్మనిగ్రహమనగా తానింద్రియ
వశుడుగా కుండుటయు, తన మనస్సును ఇంద్రి
యవిషయముల కందకుండ నుంచుటయున్న.
ఈపై రెండులక్షణములకును మన పూర్వులయిన
భగవతులే తార్కాణము.

శ్లో! ఇంద్రియార్థేషు వైరాగ్య... ..యద
తోన్యథా అని, ఇంద్రియవిషయములన, కర్మేం
ద్రియజ్ఞానేంద్రియములుచేయు తాకికపుపనులు,
వానిపట్ల వైరాగ్యమని అపలులయందనిరక్తిలే
కుండుట, అహంకారమనగా పర్వకర్మలకూ
కర్తృత్వసిద్ధి తనదిగా భావించుట అట్లు భావిం
పక, కర్తృత్వము తనకు లేదనుకొనుటయే పు
ట్టుక చావు, ముసలితనము, రోగము, వీనియం
దలి దుఃఖమును చూడగల శక్తియు భార్యా
పుత్రాగారములయందు ఆసక్తిలేమియు, వాని
సాంగత్యము పట్ల నుపేక్ష కలిగియుండుటయు,
ఇష్టానిష్టములపట్ల మోదజేడముల నొందకుం
డుటయు, పరమాత్మ విషయమున యేకేశ్వరో
పాసన కలిగియుండుటయు ఏకాకిగానుండి భగ
వదను సంధానము చేయుచుండుటయు, జనసా
మాన్యము యొక్క సంఘములయందు అను
రక్తివీడుటయు నిరంతరము నిత్యానిత్యవివేకము
కల్గి ద్వయానుసంధానము చేయుచుండుటయు జ్ఞా
నము యొక్క ప్రధాన లక్షణములయు వీనికి
ఈషణాగ్రీ ఛేదమున్నను, నది జ్ఞానముకాదనియు,
చెప్పబడినది, గాన, గను భితిలేకుండుటకై మన
పూర్వాచార్యులు, ద్వయానుసంధాన మను ల్ష
ణము చేయుచుండుటవలన ధృవతరజ్ఞానము
లభింపగలదని నిర్దేశించిరి, అట్టి నిరంతర ద్వ
యాను సంధానమువలన తరింతుము గాత, యని
ప్రార్థన చేయుచు యంతటితో విరమించు
చున్నాను.

“యజ్ఞమూర్తి”

అను

అరుణాకపెరుమాళెంబెరుమానార్

శ్రీహరి మరంగంటి తంగినాయుమ్మనాట.

ఒకనాడు యజ్ఞమూర్తియను పేరుగల ఒక బ్రాహ్మణ విద్వాంసుడు గంగా స్నానముచేసి అచ్చటనున్న విద్వాంసులనెల్ల జయించి యచ్చటనే మాయావాది సన్యాసాశ్రమమును స్వీకరించెను. ఆతడు శిష్యబృందముచేతను విద్యచేతను మిక్కిలి గర్వించి యుండెను. ఇట్లుంచ ఒక నాడతడు ఉడయవరుల వైభవమును విని వారి యొద్దకు వచ్చి వారితో తర్కింపవలెనను సంకల్పముగల వాడాయెను. ఆమరునాడే తాను మోయగలిగినంత బరువుగల శాస్త్ర గ్రంథములను కట్టలు కట్టుకొని వచ్చి తన విద్యగర్వమెల్ల తెల్లమగునట్లు భాష్యకారులతో నిట్లు భాషించెను.

‘రామానుజా! నీవు నాతో నాదించవలెను. అందు నేనోడినచో నేను మీరాదరక్షలు మోయుదు మీ పేరుపెట్టుకొని మీసిద్ధాంత మందే ప్రవర్తింతును. మీరోడిన నేమిచేయుదురు? అని అందులకు శ్రీభాష్యకారులు

‘చెప్పుటకే మున్నది? నేనే ఓడితినేని గ్రంథ సన్యాసము గావించి గొట్టుమిని ఒప్పుకొందును;

ఇట్లనోన్య ప్రమాణములు గావించుకొని పదునెనిమిది దినములు గడుపుపెట్టుకొని మత్తగ జంబులరీతి నొకరితో నొకరు తర్కింపమొదలిడిరి. ఇట్లు పదునారు దినములు గడచెను. పది యేడవ దినమున యజ్ఞమూర్తి యొక్క యుక్తి ప్రబలమాయెను, ఉడయవరుకుపై యుక్తితో చక విచారగ్రస్తులై మఠమునకు వేంచేసి తమ తిరువారాధనరూపమగు పేరుభాళపెరుమాళ్లకు ఆరాధన సమర్పించి వారిపై కోపించిన వారై ఇట్లు పల్కదొడంగిరి.

పెరుమాళ్! ఆళ్వారుముదలు ఆశవందారు పర్యంత మింతకాలము దేవర వారి యొక్క స్వరూప రూపగుణ విభూతులు సత్సమనెడు ప్రమాణప్రసిద్ధముగ ప్రసర్తింపజేయబడుచున్న ఈవర్షవమును నేడు నాకాలమున నొకమాయావాదిచే ప్రతిఘటింప జేయబడుట లీలా సంకల్పము నీకు జనించెనా! అట్లెనచో కానిమ్మని విన్నవించి నిరాహారదీక్షతో శయించియుండ, వారిక పెరుమాళ్ళు స్వప్నమున నేవసామించి రామానుజా! మీరట్లు నాపై కోపంపనేల! మీ

కొక సమర్థుడగు శిష్యునియిచ్చియుంటిని. మీకు పరమాచార్యులగు ఆశ్వినదారు సాయించిన మాయావాదఖిణ్ణముచే వానినిజయించి స్వాధీన పరచుకొనుడు. అనిసాయించిరి.

అంత రామానుజులు మహాశ్చర్యభరితులై తెల్లవారగనే లేచి ఆస్వప్నమునే స్మరించు కొనుచు మిక్కిలి సంతోషముతో తర్కగోష్ఠికి వేంచేసిరి. ఆనాడువారి గాంభీర్యమును జూచి భానజ్ఞుడుగటచే యజ్ఞమూర్తి యదియతిమానుష చేషి తమనిభావించి వారికి నమస్కరించి 'మీకు ఓడితిని మీవాదరక్షకు శిరసాధరింతు' ననినుడివరించి ఊడయవరులు వాదించక గెలుచుట ఎట్లని యాశ్రిదిధముగ కొన్ని యుక్తులను వినిపించి యాతనిచే గౌరవింపబడి యాతనిని శిష్యునిగా నంగ్రహించి అరుఘాశప్పెరుమాళ్ ఎంబెరు మానారులని తిరునామము నుంచిరి.

ఆయుక్తులేవియనిన:-

మీరు బ్రహ్మకు గుణములు లేవన్నచో ఆ బ్రహ్మకు సత్యత్వాదిగుణములు కలవని చెప్పెడు వేదవాక్యముల ప్రమాణములు కావలసి వచ్చును.

బ్రహ్మవాస్తవమునకు నిర్గుణుడే. అయినను అవిద్యా తిరోహితుడగుటచే గుణములున్నట్లు భాసించుచున్నది. కావున అట్టి బోధాధిక గుణములు బ్రహ్మకు కలవని బోధించుటచే సగుణ సూత్రము ప్రమాణములే యగుచున్నవందురా? అట్లనదగదు. అవిద్యయనగా అజ్ఞానము, ఇది జ్ఞానముచే బంధింపబడి నశించును. బ్రహ్మజ్ఞాన

స్వరూపుడు. అట్టిజ్ఞానస్వరూపుని యాయవిద్య యెట్లు ఆక్రమించును? అట్లు ఆక్రమించుటయే యంగీకరింపబడనేని ఇకయీ అజ్ఞానమును నశింప జేయునదేది? కావున నది నిత్యమేకావలసియుండును. ఇట్లు నిత్యమైనచో అవిద్యయు, బ్రహ్మయు రెండును నిత్యవస్తువులు కావలసివచ్చును. దీనిచే నద్వైతమునకు భంగమువాటిల్లును." ఇత్యాదులు

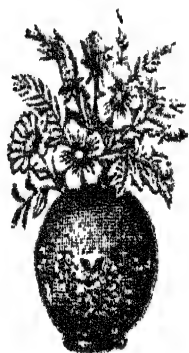
అంత నా యజ్ఞమూర్తి ఆ తిరునామమును ధరించి ఊడయవరుల ప్రసాదించిన ఒక పెద్ద మతమున నుండి విశిష్టాదైత్యసిద్ధాంత రహస్యములను శిష్యుల కుపదేశించుచు సుఖముగ కాలక్షేపమును గావించుచుండ నొకనాడు యిరువురు శ్రీవైష్ణవులు శ్రీరంగమునకు వచ్చి వీధిలో కొందరిని యెంబెరుమానారుల మత మెచ్చట యని ప్రశ్నించగా 'వారే యెంబెరుమానారులని యడిగిరి. అది విని వారు యీదర్శనమున కిద్దరు ఎంబెరుమానారులున్నారా? యని ప్రశ్నించిరి. అంతటవారు ఔను! అరుఘాశప్పెరుమాళ్ ఎంబెరుమానారులున్నారని చెప్పగా ఆవైష్ణవులు వాని మేమెరుంగము మేమే శ్రీభాష్య కారును గూర్చియే అడిగితిమనిరి. అంతవారికా గ్రామస్థులు ఊడయవరుల మతమును జూపిరి. ఈ సమాచారము క్రమముగ అరుఘాశప్పెరుమాళ్కు తెలిసి అత్యంత వ్యాకులచిత్తులై ఊడయవరుల సన్నిధికి జరిగిన సమాచారమంతయు సవిస్తరముగ తెల్పి దాసుడు దేవర్ణకు ఎదురై అనర్థపడుట తగునా? దాసుని నీడవలె మీతిరువడి క్రింద చేర్చుకొని నిత్యకైంకర్యానుభవమును కలుగజేయవలెను అని ప్రార్థంప నాట

నుండియు ఉపయవరులు వారికి ఉజ్జ్వలనాథార
మగు సమస్తార్థములను ప్రసాదించిరి.

ఇందలి సారమేమనగా: 'శరణాగతి తస్థ
తన్నితైవన్ తాల్ అరణాగు' మున్ను, శరణా
గతిని తెలిపిన ఆచార్యుల తిరువడిగల్గే తనసరక్షక
మగు కోట యనయు,

'తేనాల్ కమల త్తిరుమామగల్ కోళయి

నన్ తానే గురువాకి' మకరుద పూర్ణమగు పద్మ
పుత్రిక భర్తయగు సర్వేశ్వరుడే ఆచార్యుడై
యవతరించెనియు మొదలగు ప్రమాణములను
బట్టి సచ్చిష్యునకు సదాచార్యులే పుడైనమ
నియు సర్వజ్ఞులైన ఆరుళాళపెరుమాళ్ సాయిం
చిరని మన జీయరు సాయించిరిగాన మఱముకు
లట్టి అధ్యవసాయము కరవారమై ఆచార్యుల
నాశ్రియించి ఉజ్జీవించవలెను.



తస్మిన్ రామానుజాయై గురురితిపదం నాన్యత్ర

శ్రీమతి పోట్టముక్కల వెంకట లక్ష్మరంగనాయకమ్మగారు, (తంగుడుపల్లి)

గురు వనగా సంసారాంధకారము నుండి విడిపించి రక్షించువాడు అని అర్థము. అనగా పునర్జన్మరహితమగు పరమపదమును యిచ్చువారే పరిపూర్ణ గురువులనబడుదురు. కలియుగములో అట్టి గురువు లేవరు? భగవద్రామానుజుల వారొక్కరే అట్టి గురువులు. తదితరులు... గురువులే గాని మోక్షప్రదాతలగు, గురువులుగారు. ఆఖరికి భగవంతుడు కూడ అట్టి గురుశబ్ద వాచ్యుడు కాదు. దీనికొక అనుభవ పూర్వకమైన విశిష్టాన్ని కలదు.

విశాఖపట్నాం జిల్లాలో సింహాచలమున దీన్యత్రోత్సవము కలదు. ఆంధ్రు చిన్నకొండయు దానిపై శ్రీనృహళింహస్వామి పెరుమాళ్లు గలరు. అది అతి పురాతనమైన మహా మహిమాన్వితమైన మహాక్షేత్రము. ఆక్షేత్రమున శ్రీతాండవ కృష్ణమాచార్యుగారు అను మహాభక్తులు యుండెడి వారు ఆయన గానవిద్యావిశారదులు. వారి కీర్తనల విప్లవీకి కూడ అధ్యయనోత్సవాదులలో కోవిలలో సేవింతురు.

చికి దినము రాత్రి పెరుమాళ్లు ఆరాధన పూర్తిమైన తరువాత వీరు వీణతో రాళ్లను పైతము కరిగించు మాధుర్యముతో పెరుమాళ్లకు గాన సేవచేయుచుండిరి. వీరి పాటకు

మెచ్చి భగవంతుడు స్వయముగ వచ్చి నృత్యము చేయుచుండెడివాడు. తనపై భగవంతునికి గల దయను జూచి ఈయన ఉప్పొంగిపోయి కృమముగా గర్వింపై వ భాగవతోత్తములను గౌరవించకుండ యుండిరి.

ఒకనాడు భగవద్రామానుజులు-వారు యాత్రార్థమై సింహాచలమునకు చేరినారు. వారు యతీశ్వరు లగుటచే కోవిలలోనే ఈశాన్యభాగమున గల హంసమూల మంటనమున సేవచేసి యుండి కాళక్షేపమును సామించుచుండిరి. మామూలు ప్రకారముగ తాండవకృష్ణమాచార్యులు గారు వీణ ధరించి ఆమార్గమున వెళ్తుచు శ్రీయతిరాజుల సేవించుకొనకుండగ నిర్లక్ష్యముగ వెళ్లిపోయిరి.

ఆ ప్రక్కనున్న స్వామలు వారిని హెచ్చరించిరి.

“స్వామీ! వీరు జగద్గురువులు. వీరిని సేవించుకొనకుండ వెళ్ళకూడదు. అందును వీరు యతీశ్వరులు కదా. యతికి నమస్కరించ కుండగ వెళ్ళకూడదని పెద్దలందురు!

తాండవ.కృ:- వీరు జగత్తునకు గురువులైన కావచ్చును. గాని నాకు వీరితో పనియేమి? సాక్షాత్తు భగవంతుడే నేను చెప్పిననుల అడు

చుండగా ఈమానవ మాత్రుల లెక్కే-మినాకు?

స్వామి:- అనుచు ఆయన పెరుమాళ్ళు నన్ని ధికి వెళ్ళిపోయెను. ఈవిషయము భగవద్దామా నుజులవారికి తెలిసెను. తన వద్దకు రాకపోతే పోయే గాని యంత జ్ఞాన భక్తి నైరాగ్యములు గలవారు. యిట్టి భగవత నిరాకరణ రూప అస హ్యేపచారముచే పాడగుచున్నారే. విరివెట్లైన తరింపచేయవలెనని సంకల్పించుకొనిరి.

వారివద్దకున్న స్వామిని పిలిచి, నీవు వెళ్ళి శ్రీతాండవ కృష్ణమాచార్యులు గారిని రామా నుజులవారికి మోక్షమున్నదా? అది ఎప్పుడు వచ్చునో, శ్రీకృష్ణుని స్వామివారిని అడిగి చెప్పమనుము, అని కోరిరి.

ఆనాటిరాత్రి గానసేవ అంతయు ముగిసిన పిమ్మట శ్రీకృష్ణమాచార్యులుగారు పెరుమాళ్ళు ను శ్రీరామానుజులగూర్చి అడిగిరి. “నాకు నీగు కూడ మోక్షమివ్వవలసినవాడు రామానుజువే. ఆయనకు మోక్షమున్నదా యని ప్రశ్నిమిటి? అని పెరుమాళ్ళు సమాధానమిచ్చిరి.

తాండవ కృ:- మరినాకు మోక్షము కూడ కయసే ఈయవలెనా?

పెరుమాళ్ళు:- సందేహమేమి?

తాండవకృ:- మరి యిన్నాళ్ళు చుంచి నీ కనచేసిన నేను కూడ ఆయనను ఆశ్రయించవల చుండేదా?

పెరుమాళ్ళు:- తప్పకుండగ

తాండవ కృ:- నాసేవ కేమియు ఫలితము

పెరుమాళ్ళు:- లేకేమి? నీవుపాడితివి. నేనాడి తిని, నీపాటకు నాటటకు చెల్లు.

అంత ఖిన్నులై శ్రీ తాం.కృష్ణమాచార్యులు గారు యింటికి జని యిర్నాడు శ్రీరామానుజులు వద్దకు వెళ్ళిరి. నాను శిష్యులకు: కాలక్షేపము నాయించుచుండిరి. నేను వచ్చానని చెప్పండిఅని శ్రీ తాం. కృష్ణమాచార్యులుగారు శ్రీరామా నుజులకు కబురుపంపిరి.

“నేనుచచ్చినగాని వారిచ్చటకు వచ్చినందు వల్ల లాభములేదని శ్రీరామానుజులువారు తిర్గి కబురంపిరి.

తాండవకృష్ణమాచార్యులుగారు దీనికిరురింత ఖిన్నులై యింటికిజని విచారముతో ఉపనాసము తో పరుండిరి. భార్యబ్రతిమాలుగా జరిగిన సంగతి నంతయు ఆమె కాయన తెలిపిరి.

వారి భార్య మహాపవిత్రతా శిరోమణి మం చి సాంసృదాదుజ్ఞు రాత్రై స సాధ్వీమూర్తి. ఆమె జరిగిన కష్టపరిమళము విహించిచది.

“స్వామి, శ్రీరామానుజులవారు జగదుడు రువులు. ఉద్ధయవిభూతి నాయకులు, చేతనో జీవనార్దమై సర్వేశ్వరునిచే సర్వాధికారమును పొంది అవతరించిన ఆదిశేషులు వారని మనమై పోయి నేవించుకొనవలరా? అట్టివారికి మనమందరము దాసులమింకదా. వారెవ్వరము ‘అడి నేన్’ అనిగాని లేక “దాసుడు” అని గాని కదా అనవలెను. ‘నేను అని అహంకారపడుట అప చారి హేతువుకదా స్వామి? ‘నీ’ కను గాని కారము చావకున్నచో యిటు వైఖరి ఎందు లేదు కదా?

యిప్పుడు నాకునే పెళ్ళిదము రండు. అస
రాధజీమార్పణము వేడుకుందము. వారి కటా
క్షములేనిచో భగవంతునికే గతిలేదు. ఇక
మనకా స్వామి? అని శాంతా సమ్మతముగ
హస్తాత్ సమ్మతముగ హితభోవ చేసెను.

ఇద్దరు శ్రీరామానుజులవారివద్దకు వెళ్ళి అడి
గెను అచరాధముల తురించి కటాక్షించమని

వారి పాదములపై బడిరి.

వయోధ్యోహృదయులగు శ్రీరామానుజులు
వారిని తేవనెత్తి పెరుమాళ్ళకు మంగళాశాసనము
కయు మరియొక భాగవతోత్తములు దొరకిరి
గదా యని సంతోషముతో వానికటాక్షించిరి.

గాన రామానుజులే మనకందరికి ఉత్తారకు
లగు గురువులు. చెమవరూ కారు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

“రామానుజ రామానుజ రామానుజ”

శ్రీమతి సంపాది అనుచున్నారా.



అప్పుడే నా సాపాటు అయినది. శ్రీమతే
రామానుజాయనమః అంటూ విశ్రమించ బో
యిరన్నా... ఇంతలో పొరగింటి తాయారమ్మ
గారు వచ్చారు.

తాయారమ్మగారు:- ఏమండీ, అంతా ‘రామా’
‘కృష్ణా’ అని స్మరించు కుంటూ ఉంటే
మీరు ఎప్పుడూ ‘రామానుజా’ అంటూ రే
మండీ?

నేను:- అమ్మా రామానుజులే అని ఇదొక మహా
మంత్రం లిల్లి రామ-కృష్ణమంత్రముల బంద
మోక్ష ఉభయ హేతువులు గాని ఈమం
త్రము కేవలము మోక్షక హేతువుతల్లీ

తాయా:- అబ్బా-అలాగునా? అంత నుహించ
ఉందా దీనిలో?

నేను:- రామానుజ అనగా శ్రీరామచంద్రులకు
తమ్ములన్నమాట. ఆ అనతారములో వీరే నా
రికి తమ్ములై యుండి ‘అహం సర్వం కరి
ష్యామి’ అని అరణ్యములోను, పట్టణములోను,
బాల్యంలోను-వృద్ధాప్యంలోను సర్వవిధకైంక
ర్యములను చేశిరి.

అలాగుననే ఈ అనతారలో ‘శ్రీరంగనాథా
నీకు సర్వవిధకైంకర్యములను చేయాలి. ఓన
రదా నీకు నేను సర్వావస్థలలోను అన్నికై
కర్యములను చేయాలి. అని తాము పెరుమాళ్ళకు

అన్ని కైంకర్యములను స్వయముగా చేయుటయే గాక “రామానుజార్య దివాజ్ఞా వర్ణతా మబివర్ణతాం” అని మనము కూడ నేటికిన్ని పేరుమాళ్ల సేవ చేయునటుల చేశిరి గనుక వీరు రామానుజులైరి.

తాయా:- చాలా బాగున్నదండీ.

నేను:- గుణములచే వీరు శ్రీరామచంద్రునికి అన్నగారైని కూడ చెప్పవచ్చును. శరణు జొచ్చిన కాకాసురుని విభీషణుని నారు రక్షిస్తే వీరు శరణాగతిని కూడ చేయలేని మనలను రక్షించుటకై ఆచార్యాజ్ఞమిారి, నరకమున ప్రవేశించ నిశ్చయించు కొని పిరుమంత్రార్థము నెల్లడించినారే? గానవాత్సల్యములో వీరు శ్రీరామచంద్రునికి అన్నగారన్నమాట.

తాయా:- అయితే ఆనందమ్మగారూ, ముకుందమాలలో ‘హేరామానుజ’ ‘హేశాత్రయగురో! అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మని వర్ణించి గారేమి?

నేను:- బలరాముని తమ్ములు గనుక శ్రీకృష్ణుడు రామానుజ శబ్దవాచ్యుడే. ఈరామానుజులకు ఆశ్రీకృష్ణుని పోలికకూడ పూర్తిగా కలదు గుహండీ.

తాయా:- ఏలాగు నండీ.

నేను:- శ్రీకృష్ణపరమాత్మయగు ఆరామానుజులు అంతకు పూర్వము ఏడు అవతారములు ఎత్తి ఆచార్యులగుదు పొందలేక పొయ్యాడు. చివారికి ఎలాగై తేనేమి చేటపెట్టాలంటి అరుసుని శిష్యుడుగా పంపాదించి అతనిని ల్లిగివడిపించి గీతను గొణిగి ఎలాగై తేనేమి “గీతాచాక్కుడు” అని

ఆచార్యపదవిని స్వయముగ తగిలించుకున్నాడు.

యిక ఈ రామానుజులో ఆసేతుహిమూచల పర్యంతము కోటానుకోట్ల సచ్చిష్టబృందము కలవారై తాము తమని ఆశ్రయించినవారు తరించగలిగినట్టివారై ‘జగనాచాక్కులని’ జనులచే అప్పటికి కీర్తించబడుచున్నారు.

తాయా:- శ్రీకృష్ణుని అవతారముగ ఆకాశవాణి మూడుగా నూచించినది. గాన వారధి కులు కారా.

నేను:- అవునమ్మా వీరి విషయములోకూడ సమాధాన్లు తను తిరువాయ్మొడి ౫ పదలో “కండ్లోకండ్లో” అని వీరి అవతారమును భవిష్యదాచారత్వమునుసూచించి, అగమ్యగోచరమ అచేతనమైన ఆకాశవాణి సూచన గొప్పగా, సాక్షాత్తుగ సాయించినన్ని చేతనులైన నమ్మాళ్వార్ల దివ్యతాముఖమండల శ్రీసూక్తి గొప్పదా?

తాయా:- అయితే ఆరామానుజులు చెరసాలలో అవతరించిరి. వీరో?

నేను:- వీరూ అంతకంటె పెద్దచెరసాలలో అవతరించిరి. ఈప్రకృతిబంధము చెరసాలగాదు టమ్మా! జీయగు సాయించినారుగా-

తాయా:- ఆరామానుజులు అష్టచర్యముగదా, వీరో?

నేను:-వీరూ ప్రసన్నగులములో ఆహ్లాదములే.

1 శ్రీమతే విష్వక్సేనాయ నమః.

2 శ్రీమతే శతకోపాయ నమః.

3 శ్రీమన్నాథమున యేనమః

4 శ్రీపుండరీకాయ నమః

నేను:- ఈ రామానుజులు నమః

రామానుజుల మేనయే నమః

రామానుజుల రాసాయ నమః

రామానుజుల రామానుజుల నమః

తాయా:- ఆ రామానుజులు మహారథం పుట్టి
బాహులములతో దానిని పో

నేను:- ఏమి శ్రీ పదుంబాద్యులతో పుట్టిరి,
కందినా పెరిగిరి.

తాయా:- ఆ రామానుజుని కంసాదులు చంప
వలయుమని విధియెరిగెగా

నేను:- ఈ రామానుజుల యాదవ ప్రకాశులు
చంప వలయుమని విధియెట్టిరి.

తాయా:- ఆ రామానుజులు పూతన విష
పానము చేసిరిగదా.

నేను:- ఈ రామానుజులు అర్చకులిచ్చిన విష
మను పానము చేసిరిగదా.

తాయా:- ఆ రామానుజుల అవతారము
చాటుకొని మృత్యుశిక్ష నిమిత్తం గదా.

నేను:- ఈ రామానుజులు అవతారమున్న
కాలతాత్పర్యము ముదలియించును మున్నగు నట్ల
నూరి యెరిగియున్న, క్రిమికంఠాది దుష్టుశిక్షణము
గలది.

తాయా:- ఆ రామానుజులు కాలింగుని నశ

గల చితుకగొట్టి యముగలో అందరు అనుగ
గించును చాటిచేసిరిగా

నేను:- ఈ రామానుజులు సూర్యులవలె
కుమారులు కుదృష్టులునా స్తికులు తాను సర్వస
మానుల సవగల అణగదొక్కి పేదారతి సర
స్వము ముముక్షువులు అనుగ్రహించినటుల జేసిరి
గదా!

తాయా:- ఆ రామానుజులు నోటితో 14
లోకముల జూపినారే?

నేను:- ఈ రామానుజులు 14 విద్యలను చేత
నులకుతమ నోటితో జూపిరిగదా.

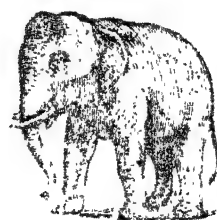
తాయా:- ఆ రామానుజులు పంచసాంధవుల
రక్షణకై దుర్యోధనాదుల సంహరించిరి కదా.

నేను:- ఈ రామానుజులు అగ్రపంచకజ్ఞానసంరక్ష
ణకై బాహ్య-సద్వస్తిమత్తుల వాదములనశించ
జేసిరి.

తాయా:- అబ్బా! ఇట్లువలెనా ముఖ్యము, ఈ
రామానుజులను ఎంత మిహిత్యము మున్నది.
అందుకనే మీరెల్లప్పుడు ఆ రామానుజులభావము
చేయుచుండు.

బాగుదిగదా! ఈ మహా రామానుజులు
జీవనామముచే నేను కూడ సదా అనుసంధి
యుంటానని.

యిక శిష్యు.





శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘము

అశ్వయుజమానవందీతనదలు

—★—

ఈసభలు స్వల్పము విజ్ఞానోపాధి 'మంగళంపాడు' అనే అగ్రహారమున స్వస్థితీ పీఠాంతరము నామ సం. రం. ఆశ్వయుజ మా. ౧. గురువారం 12-10-50 తేది లగాయతు తొమ్మిది దినములున్న; "చతుర్వింశతి శ్రీసీతాకల్యాణ, శ్రీరామపట్టాభిషేక, శ్రీరామాయణపారాయణ సహిత శ్రీరామకృష్ణపుత్రో పాటుగ అత్యంత-మహా-వైభవముగా జరిగినవి.

ఇందు మంగళంపాడు, ఉచ్చూరు, తిరువతి, అర్తమూరు, కోరుకొండ, చిత్తూరు, అల్లూరు, మదరాసు, కుంభకోణము, సూర్యూరుపేట, హైదరాబాదు, కాంచీపురము, మున్నగు వివిధప్రాంతములనుండియు విచ్చేసిన పండితులు పాల్గొనిరి.

ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శిగారు శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ నడదూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యులు గారు అనేక శ్రమలకోర్చి విచ్చేసిన స్వాములకు, ప్రేక్షకులకు పలయు అన్ని సౌకర్యములను స్వయముగ అతివైభవముగా జరిపించిరి.

ఈఉత్సవములలోనే శ్రీవిశిష్టాద్వైతాచార్యులవారు తిరునక్షత్రమునూడ వచ్చుటచే తన్నిశ్వాహులుకూడ ఆఉత్సవమును ఈఉత్సవముతో కలిపి జరిపించుటచే మొత్తము కార్యక్రమమంతయు బహుకోభాయమానముగను, అత్యంత విలక్షణముగను, అతి శ్లాఘనీయముగను జరుపబడినది.

మంగళంపాడు, ఉచ్చూరు భాగవత బృందము ఈకార్యక్రమ విషయమున జూపిన శ్రద్ధాభక్తులు, కార్యదీక్ష, సేవానిరతియు అత్యంతము కొనియాడదగినవై, ఆదర్శప్రభుత్వములై యున్నవి.

ఈఉత్సవమునను, ఈసభలలోను పాల్గొన్నట్టియు శ్రీరామాయణమునుగూర్చి ఉపన్యసించు నట్టియు భాగవతోత్తముల నామధేయములు-

1. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్. శృంగారం వెంకట ఆప్పలాచార్యులుగారు అల్లూరు.
2. " " ఆర్. కె. వి. ఎన్. సుదర్శనాచార్యులుగారు న్యాయవిద్వాంసులు -- సంస్కృతకావేదీగరువతి.
3. " " ఆర్.కె. చొరస్వామి అయ్యంగారు-పైన్దు కాళేశవిద్వాంసులు-తిరువతి
4. " " ఆర్. శ్రీనివాసరాఘవాచార్యులుగారు, ఎన్. వి. ఓరియంటలు రీసర్చి ఇన్స్టిట్యూషను విద్వాంసులు-తిరువతి,

5. శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ కె. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 6. ,, ఉచ్చారు అనంతశయగాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 7. ,, నడాదురి వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు-చెన్నూరు.
 8. ,, డె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు-కోరుకొండ.
 9. ,, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు-అర్చమూరు.
 10. ,, నడాదురి గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.

ఋత్విక-పారాయణాదికములలో పాల్గొన్నవారు.

11. ,, చిత్తూరి నరశింహాచార్యులుగారు-చిత్తూరు
 12. ,, రంగాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 13. ,, కృష్ణమాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 14. ,, జి. శేషాచార్యులుగారు-తిరుపతి.
 15. ,, నడాదురి రామానుజాచార్యులుగారు-చెన్నూరు.
 16. ,, ఇ. చినరామానుజాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 17. ,, కె. తిరువేంగళాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 18. ,, వి. కె. నరశింహాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 19. ,, వి. నరశింహాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 20. ,, వి. వెంకట కృష్ణమాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 21. ,, వి. శ్రీనివాసాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 22. ,, జి. అనంతాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 23. ,, వి. సి. గోపాలకృష్ణమాచార్యులుగారు-ఉచ్చారు.
 24. ,, యజమానం చినశ్రీనివాసాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 25. ,, కె. వి. ఆప్పలాచార్యులుగారు-హైదరాబాదు.
 26. ,, ఎం. వి. గోపాలాచార్యులుగారు-హైదరాబాదు.
 27. ,, శింగరాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 28. ,, యజమానం రంగాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 29. ,, యజమానం శ్రీనివాసాచార్యులుగారు-మంగళంపాడు.
 30. ,, కుంభకోణం ఆచార్యులుగారు.
 31. ,, నాలాయిరం అథ్యాపకాచార్యులుగారు.

శ్రీ య తి రా జ సే వా మ హి శా స ం ఘం

ప క్రి వా రో త్స వ ము లు

అ త్త మూ య

11-8-50 శ్రీమతి కోనాల మహాలక్ష్మిగారు

18 ,, నల్లమిల్లి మాణిక్యంగారు

23 ,, చిర్ల మాణిక్యంగారు

25 ,, లంక మహాలక్ష్మిగారు

,, చిర్ల మంగయ్యమ్మగారు

1-9-50 శ్రీమతి సత్తి సుబ్బయ్యమ్మగారు

సత్తి సూరమ్మగారు

చిర్ల వీరమ్మగారు

8-9-50 శ్రీమతి పేపర్తి మంగయ్యమ్మగారు

,, పేపర్తి గంగరాజుగారు

,, మేడపాటి మంగరాజుగారు

15 ,, కర్తి మాణిక్యంగారు

22 ,, లంక వీరమ్మగారు

,, దాసరి సుబ్బమ్మగారు

29 ,, కర్తి బుల్లిలమ్మాయిగారు

6-10-50 నల్లమిల్లి వెంకయ్యమ్మగారు

మండబుల్లి వెంకయ్యగారు

మ చ రా ను

2. గొల్ల పూడి కనకవల్లమ్మగారు

3. తన్వా కుట్రమ్మగారు,

4. మల్లుపల్లి చంద్రమ్మగారు

అభ్యంతరము:

1. పొన్నూరు శ్రీరంగనాంచారమ్మగారు

2. ఏల్వూరు అలివేలుతాయారమ్మగారు

3. శారదాంబగారు

4. శ్రీరామశెట్టి సీతమ్మగారు

కాశ్యపమ్మ.

పుష్పాక్ష మంగవ

శ్రీమతి యే పాదము:

ప్రతి శుక్రవారము సాయంత్రం గం 4
లగాయతు గం 7-0 వరకున్ను-

1. తిరువారాధనము, 2. తిరుప్పల్లాంతు-శిరి,
తిరుమడల్ గోష్ఠి సేవాకాలము, 3. తిరునడ
దాండగం ఉపన్యాసము, 4. శ్రీరామాను
జీలక్ష్మీలక్ష్మీవ్రతస్తోత్రం నామావళి చెప్పట,
5. చాస్తుమొల, 6. తిరునామ సరిశీర్తనము.

సెప్టెంబరు:

1. శ్రీమతి మల్లాల అమణమ్మగారు, సుదానిధి.

ప్రతిపాదన

1. శ్రీమతి సుమంతల రంగనాయకమ్మగారు

2. " " " " " " " "

3. " " " " " " " "

4. శ్రీమోతే నరసింహారావుగారి సతీమణి

స్వగృహములో

1. శ్రీమతి సుమంతల రంగనాయకమ్మగారు

స్వగృహములో

2. మ. వెం. రంగనాయకమ్మగారు

కార్యదర్శి.

మునుపటి రామానుజమ్మ

ప్రతిపాదన

1. శ్రీమతి చక్కలంక వెంకటనరసమ్మగారు, స్వగృహములో

2. " " " " " " " " " " " "

3. " " " " " " " " " " " "

4. " " " " " " " " " " " "

శ్రీగుణరత్నకోశము, గోదా చతుర్థోక్తి-గోదాస్తుతి, తిరుప్పావై సేవకాలములు, ఉపన్యాసములు, వీణాగానములు అష్టపదులు, తిరునామములు, మంగళహారతులు సంకీర్తనములు జరిగినవి.

కార్యదర్శి:- దాసరి ఆండాళమ్మ.

ప్రతిపాదన

ప్రతిపాదన

దాసరి సుబ్బయ్యమ్మగారు

9-10-50 " " " " " " " " " " " "

28 " " " " " " " " " " " "

8-9-50 " " " " " " " " " " " "

వేప రాంగారాజుగారు

మేడపాటి మంగారాజుగారు

22 లంకవీరమ్మగారు

7-10-50 మంజుల వెంకయ్యగారు

శ్రీకృష్ణాచారి-చిల్ల సూరమ్మగారు వారిచేత కార్యక్రమము జరుపబడినది.

స్వర సాధన

8-9-50 యతిరాజాశ్రమంలో:- శ్రీమతి మాజేటి సుబ్బమ్మగారిద్వారా,

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు

సంభావన

కృష్ణాజ్ఞాలోని ముదునూరు గ్రామ
స్థులు శ్రీమతి జాస్తి లక్ష్మీదేవమ్మగారు
తమ తల్లిగారి తిరువధ్యయనోత్సవమున
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు
రూ 5-0-0లు సంభావనను సమర్పించిరి
వీరికి శ్రియఃపతి కరుణా కటాక్షములు
కలుగుగాక.

కానుకలు

మచిలీపట్టణము, జనాగపేట కాపు
రస్థులు వైశ్యశిఖామఃపలు శ్రీహాన్
కొత్తి బాలకృష్ణయ్యగారి కత్తె కుమా
రుడు నంబెరుమాళ్ళుగారియొక్క ఆచా
ర్య సమాశ్రయణ సందర్భములో శ్రీ
విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు
రూ 5-0-0లు కానుకను సమర్పించిరి.
వీరికి శ్రియఃపతి ఆయురారోగ్య
భాగ్యములను కటాక్షించుగాక.

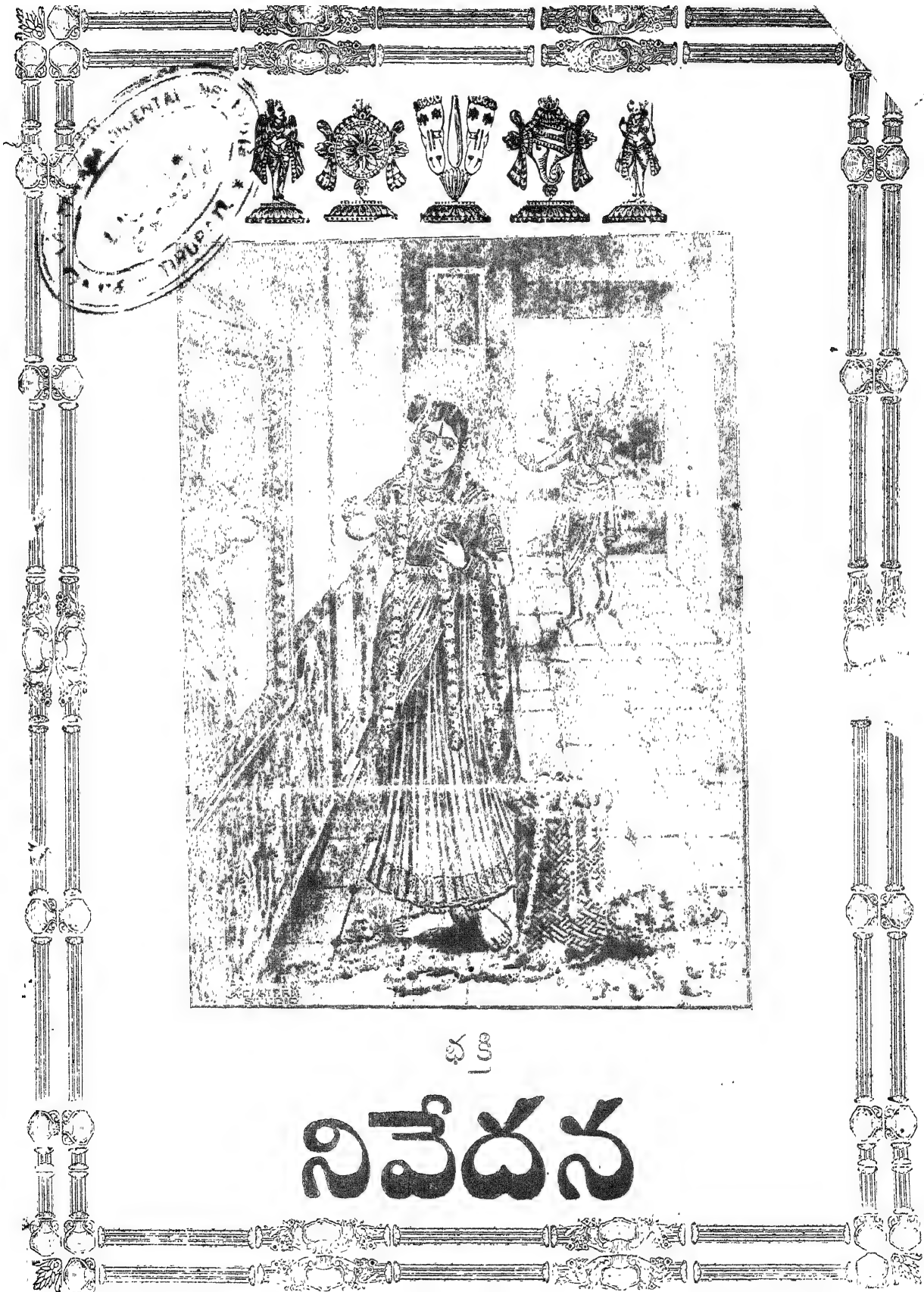
హెచ్చరిక

మదరాసులో డిసెంబరు 2 తేదినండి
ఎరుసగ 19 దినములు జరుపదలచిన శ్రీ
గీతాసందేశ మహోత్సవమునకు విచ్చే
యు భక్తులందరు (ఆహ్వానించబడిన పం
డితులు తప్ప)

తమ తమ భోజనముల యొక్క బసల
యొక్క ఏర్పాటులను తామే చేసుకొన
వలయును.

ఇట్లు.

శ్రీగీతాసందేశోత్సవ ఆహ్వానసంఘం



భాగము

నివేదన



ఓం తత్ సత్

(శ్రీ) సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేతే

(శ్రీ) రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

(శ్రీ) యక్ష్మిణి సత్యభామానమేత (శ్రీ) వేణుగోపాలు పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీరామకృతశ్రీమద్భాగవతసప్తాహసహిత
శ్రీమహావిష్ణుకోటితులసీదళపూజామహోత్సవం
రాజమహేంద్రవరము

ఆ హ్వా న ప త్రి క

(శ్రీ)

ప్రారంభము 6-4-51

ఆఖరు 21-4-51

గయచేసి దీవిసి మీ మిత్రులకు కనపరచుడు.

మీ రితరులకు పంపుటకు ఆహ్వాన పత్రికలు

కావలసిన 18/330 మెయిక్రొడ్డు

రాజమండ్రికి మీ చిరునామా

గల కవరు పంపండి.

హారే రామ హారే రామ రామ రామ హారే హారే
 హారే కృష్ణ హారే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హారే హారే॥
 హారే రామ హారే రామ హారే రామ హారే కేసరి॥
 కల్యాణానామ హారే హారే హారే హారే హారే॥
 యస్య స్మరణాత్ కల్యాణం జన్మసంపాదం బంధనాశం॥
 విముచ్యతే నమస్తస్మై విష్ణవే ప్రభువిష్ణవే॥

మనకు స్వరాజ్యము నుచ్చిసరింపగా, సురాజ్య మొకను సుస్థాపితము కాలేదు. ప్రభుత్వము లభించినది కాని ప్రజాశాంతి లభించలేదు. అధికారము లభించినది కాని అన్ని ప్రాంతములు లభించుటలేదు. ఇప్పుడు దేశములో నలుమూలలయందును అశాంతి, అనామకమున్నగు ఈతి బాధలు, వీనినిబట్టి అంతటను అశాంతి, వస్త్రాదుల కొరతయు అమితముగ వ్యాపించియున్నవి. ఎటువంటివని ఎచ్చటకు వెళ్ళినను ఆర్తనాదములు, అనిశీతి, అధర్మము. అశాంతి, అవిశ్వాసము, అధికారవాంఛ, పరస్పరకర్షణ, మోసము. దురాశ, హింస మాత్రము గోచరించుచున్నవి.

భయప్రద నిరుత్తేషు తేషు సురాజ్యస్థి కానిషు॥
 వర్షదం సర్వలోకస్య శాంతిదం సర్వప్రప్తిదం॥
 వ్యాధి దుర్భిక్ష శాంత్యర్థముత్ససం సంయోధధేశా॥
 రాజరాష్ట్రాభి పృథ్వర్థం రాజ్యం ప్రవాభివృద్ధయే॥
 సర్వదుఃఖార్తి శాంత్యర్థం విష్ణో దత్తస మాచరేత్॥

అను ఆగామ శాస్త్రప్రమాణముల ననుసరించి ఇట్టిసితిలో జగత్పతియు, లోకరక్షకుడును, ఆర్తహాని సహాయుడును, సర్వజ్ఞుడును, సర్వశక్తిమంతుడును, అపార కాటణ్య వాక్సల్య జలధియు, భక్తజన మందాదుడును, అగు శ్రీయశవతియు అగు శ్రీమహావిష్ణువు ఉత్సవాచరణము మాత్రమే మాన ముఖ్యకర్తవ్యమున్ను గతియు అయి యున్నది. ఇట్టిసితిలో —

ఆయన దివ్యకటాక్షపీక్షణము తప్ప మనకు మరి గతిలేదు
 ఆయన దివ్యనామసంగ్రహముతప్ప మనకు మరి సాధనములేదు
 ఆయన దివ్య అర్చన ధ్యానాశుచు తప్ప మనకు మరి కర్తవ్యములేదు
 ఆయన దివ్య పూజావిధానము తప్ప మనకు మరి కృత్యములేదు
 ఆయన కైంకర్య సిరితీయోత్సవ మనకు మరి శిష్యములేదు
 ఆయన ఆజ్ఞా పరిపాలనము శిష్య మనకు మరి ముక్తిలేదు
 దేవాక భావయతానేన తేదేనా భావయంతవః।

పరస్పరం భావయంతః శ్రేయః పరమ వాప్స్యభః॥
 ఇష్టాక భాగ్యాక హి నోలేనా నాన్యంవే యజ్ఞభావితాః।
 తైర్దేవైః సప్రదాతైర్భూతైః శాంతైః సేవ సేవనః॥

ఈజగత్తంతయు భగవదనుగ్రహ రూపమైనది. ఆయన ఆరాధనము చూత్రపే మన శ్రేయస్సునకు ఏకైకసాధనము. ఆయనను ఆరాగించనివాడు పాపాత్ముడు.

(శ్రీ) మహావిష్ణువు మారాధించుట ఎటుల? ఇత్తి పురస్కర తులసీ శత పూజలద్వారా. (శ్రీ) మహావిష్ణు కరూణము పొందుట ఎటుల? శ్రీ సీతా కల్యాణాచరణము ద్వారా. (శ్రీ) మహావిష్ణువు ప్రసాదము లభించుట ఎటుల? సవిగమ భగవత్కథా శ్రవణముద్వారా.

—♦ తులసీ మహా త్యై ము ♦—

సర్వేషా మపి సుస్పృహం తులసీప్రీతిదా హరేః।
 మణికాంచన పుష్పాణి ముక్తావేదూర్యకాని చ।
 తులసీదళ దాసస్య కలాం నార్జంతి పోడశీం।
 సుమంజసీదళై ర్యుక్తైః కోమలైః తులసీదళైః॥
 యే కుర్వంతి హరేః పూజాం తే కృతార్థాః కతాయుగే॥
 శుష్కం పశ్యంతి వాల్గ్లం కాష్ఠంవా తులసీదళం।
 అర్చనే వాసుదేవస్య లక్ష్మీకోటిగుణం భవేత్।
 సకృదభ్యర్చ్య గోవిందం తులస్యా చైవ మానవః
 ముక్తిభాగీ నిరాశంకం కృష్ణస్యానుచరో భవేత్॥

అస్తితాగ్రేసరులారా! భగవద్భక్తులారా!

(ప్రస్తుతపు) మన ఈ అన్నవస్త్రాది కొరతదీరి, అపినీతి, అధర్మ, అశాంతతామూసరించి ప్రభుత్వము ప్రజలతో ఆనందముతో సర్వముతో శాంతిలో విధిల్లము లోకకల్యాణము సిద్ధిండుట కొరకున్న ప్రజాసామ్యమున అస్తికత, సత్యము, అహంస, శాంతి భక్తిభావన, సేవాభావన, స్వచ్ఛ స్వచ్ఛహృదయ, త్యాగశీలత వృద్ధిపొందుట కొరకున్న-

స్వస్తి) ఖరనామసంవత్సర చైత్ర శు ౧ సీరవాసరము (అనగా ది 7-4-1951కి పేర్చి) లగాయతల వరుసగ సమానాలుగు దినములున్న సామవాసరముగు (శ్రీ) గౌతమీనదీతీరమున రాజమహేంద్రవర సట్టణమున శ్రీ రామకృతు - శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహసహిత శ్రీమహావిష్ణు కోటితలసీదళ పూజామహోత్సవమును జరుపుటకు పెద్దలచే నిశ్చయింపబడినది.

అంకురార్పణము.

ది 6-4-1951 సాయంకాలము.

ఉత్సవదీక్షా ప్రారంభము

శ్రీ రామకృతుదీక్షాశ్రీవిష్ణుకోటి
తలసీదళ పూజా ప్రారంభము

ది 7-4-1951 ఉదయం.

21 శ్రీ సీతాకళ్యాణములు

ది 8-4-1951 ఉదయం.

శ్రీ పాశుకాసట్టాభిషేకములు

ది 9-4-1951 ఉదయం.

శ్రీ రామకృతు సమాప్తి

ది 15-4-1951 రాత్రి

శ్రీ రామపట్టాభిషేకోత్సవము

ది 16-4-1951 మధ్యాహ్నము.

శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహ

ది 14-4-1951 ఉదయం.

దీక్షా ప్రారంభము

శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహ

ది 20-4-1951 సాయంకాలము

దీక్షాసమాప్తి

శ్రీ కోటితలసీదళపూజా

ది 20-4-1951 మధ్యాహ్నము

సమాప్తి

పూర్ణాహుతి

ది 20-4-1951 సాయంకాలము

అనభిషేకోత్సవము

ది 21-4-1951 ఉదయం

శ్రీ దుక్కిణీ కల్యాణము

ది 21-4-1951 మధ్యాహ్నము

ఈ ఉత్సవదీక్షయగు ది 7-4-1951 తేదీ ఉదయము లగాయత
 ఈ ఉత్సవముయొక్క దీక్షాంతమగు ది 20-4-1951 రాత్రివరకును
 శ్రీ వేణుగోపాలస్వామివారి ధ్యానముతో - శ్రీ విష్ణుసహస్ర
 నామావళిపఠనముతో - మొత్తము కొటితలసే దశములతో అర్చన
 ఆరాధనాదికములున్న; ఈపడునాలుగు రోజులు అహోరాత్రములు
 అఖండ హరినామ సంకీర్తనమును; ఆగమాక్త పంచాగ్నిహోత్ర విధా
 నానుసారము హోమమున్న; శ్రీ మహావిష్ణుజప - హోమ-తర్పణ -
 పుష్పాంజల-శాంత్యాదులున్న; సుమారు 350 మంది ఋత్విగ్వరేణ్యు
 లచే జరుపబడును.

ప్రతినిత్యము పెక్కురు పండిత ప్రకాండులచే వేదాంశోపన్యా
 సములు యివ్వబడును.

ప్రతినిత్యము పెక్కురు పండితులచే హరికి ధా కాలక్షేపములు-
 భజనలు-పురాణపఠనములు-జరుపబడును.

ఈ ఉత్సవమునిమిత్తమై పండరీపురమునుండి ప్రత్యేకముపండరీభజన
 సంఘము ఆహ్వానించబడుచున్నది.

ఈ మ హో త్స వ ము న కు

అధ్యక్షులవారు:- శ్రీ మహావిష్ణువు

అధినేతలు :- శ్రీ సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్ను హనుమ
 తనమేత శ్రీరామచంద్ర మహాప్రభువు

నిర్వాహకులు :- శ్రీ చిక్మణి సత్యభామాసమేత శ్రీ వేణుగో
 పాలస్వామివారు.

నాయకులు :- శ్రీ భక్తాంజనేయ స్వామివారు

ఆశీర్వాదకులు:- శ్రీ భాగవతోత్తములు

అనుమోదకులు:- శ్రీ భక్తబృందము

ఆధ్వర్యులు:- శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ కార్యదర్శులు

అనుమోదప్రోత్సాహకులు:- శ్రీ మాణిక్యం సుబ్బారాయుడు
 గారు రాజమహేంద్రవరం.

కార్యకర్తలు :- శ్రీ రాజమహేంద్రపురవాసులు భక్తులు.

ఇతరభాక్తులు:- శ్రీ భగవద్భక్తులు.

—: ని త్య కార్య క్ర మ ము :—

ది 6-4-1951 నుండి 6-4-1951 నుండి సాయంత్రమున శ్రీ వేణుగోపాల స్వామివారి అనుష్ఠితముకొని కోవిలనుండి ఊరేగింపుగో బయలుదేరి వచ్చి ఉత్సవమండప ప్రవేశము భగవద్రాష్ట్రను విష్వక్సేనారాధనము. మృత్యుంగ్రహణము- అంకురార్పణము-వాస్తుపూజ- భృహగోహణము.

ది 7-4-1951 శనివారము మొదలు ప్రతిదినము ఉదయము గం 5-0 తిరువారాధనము-శ్రీరవిలయోగాదికము. గం 6-0 నుండి 7-0 వరకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రముగో తిరుపేద్వ్యత్సవము- 7-0 నుండి 8-0 వరకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ సమిష్టి పారాయణము- 8-0 నుండి 8-15 వరకు సాయంత్రము (సమిష్టి) 8-15 నుండి 11-30 వరకు పూజామండపమున శ్రీవిష్ణు సహస్రనామములగో కోటిశునిదశపూజ ముమంట మున తత్తద్విశేషాది హోమములున్ను, పారాయణమం దమున ఉభయవేదములు-శ్రీరామాయణ విమర్శాగవత విష్ణుపురాణాది పాదములున్ను, జపములున్ను; భజనమంటపమునహరినామ సంకీర్తనములున్ను, "హరేరామ హరేరామ" మహామంత్ర పఠనమున్ను, ఉపన్యాసమంటపమున ఉపన్యాసములు, పుణ్యపఠనాదులున్ను, 11-30 నుండి 12-0 వరకు శాంతిపాత ప్రవచనము.

మధ్యాహ్నము 2-0 నుండి 4-0 వరకు కాలక్షేపాదులున్ను 4-0 నుండి 6-0 వరకు ఉపన్యాసములున్ను, సాయంత్రము 6-0 నుండి 7-30 వరకు శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ స్తోత్రసమిష్టి పారాయణగానమున్ను శ్రీ లక్ష్మీఅష్టోత్తర శతనామార్చనయున్ను.

రాత్రి 7-30 నుండి 8-0 వరకు సమిష్టిహరినామ సంకీర్తన మున్ను, 8-0 నుండి 11-0 వరకు హరికథాకాలక్షేపములున్ను, ప్రతి దినము 24 గంటలు అఖండ హరినామసంకీర్తనమున్ను జరుపబడును.

ఈనుహోత్సవము లోక కల్యాణమునకై ప్రజాక్షేమమునకై చేయబడుచున్న మహావిప్ర పుణ్యకార్యమైయున్నది. ఇట్టి మహాత్తర కార్యము దర్శించుటకుగాని, వాల్చొనుటకుగాని సామాన్యముగ లభించు నట్టిదికాదు. గాన తామెల్లరు ధనరూపముగను, నస్తురూపముగను, తులసీదళముల సమర్పణరూపముగను, అన్నశాంతినిలయు సామగ్రి సమర్పణ రూపముగను, సేవారూపముగను, స్వహస్త పరహస్తముల ద్వారా సహాయముచేయుచు ఈఉత్సవము పాల్గొనగోరుచున్నారము.

రు 3000 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకరోజు పూర్తి ఉత్సవము జరుపబడును.

రు 1000 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూట పూర్తి ఉత్సవము జరుపబడును.

రు 500 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకనాటి పూజలు జరుపబడును.

రు 250 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూట పూజలు జరుపబడును.

రు 125 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒక మహా పూజ జరుపబడును.

రు 50 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూజ జరుపబడును.

లోకస్సమస్తాసుఖినోభవంతు.

మ ం గ శ ం మ హ త్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

రాజమండ్రి }
24-2-51 }

ఇట్లు
(శ్రీ). (శ్రీ). (శ్రీ). 1008 శ్రీమహాష్టమ
అ ధ్య తు లు

తె. కం. గోపాలాచార్యులు, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘ కార్యదర్శులు.

1. శ్రీ కాయణ్యానందస్వాములవారు, ఉ పా ధ్య త్తు లు
2. ,, రాళ్ళబండి సుబ్బారావుగారు ,,
3. ,, సప్పా అప్పలస్వామిగారు ,,
4. ,, బుద్ధిలాల్. సి. పోగారు ,,
5. ,, పానాచంద్ గారు ,,
6. ,, కలిమిరెడ్డి అప్పలస్వామిగారు ,,
7. శ్రీ జి. నరదరావుగారు } కా ర్య
8. ,, పినిశెట్టి ఆదినారాయణగారు } న ర్న లు
9. ,, ఆత్మూరి సూర్యనారాయణగారు }
10. ,, దత్తి సోనురాజుగారు }
11. శ్రీ వాక అప్పలస్వామిగారు } కో శా ధి కా ను లు
12. ,, సప్పా సూర్యనారాయణగారు }
13. కా ర్య ని ర్వా హ క స భ్యు లు
14. శ్రీ ఆదిరెడ్డి అప్పలస్వామిగారు
15. ,, వాసిరెడ్డి రాములుగారు
16. ,, పచ్చినీలం మునికేశవరావుగారు
17. ,, కె. యన్. ప్రకాశరావుగారు
18. ,, దూడ వీరాస్వామిరెడ్డిగారు
19. ,, సీనుకుర్తి సుబ్బారావుగారు
20. ,, పొడిపిరెడ్డి కృష్ణమూర్తిగారు
21. ,, కొల్లి అప్పలస్వామిగారు
22. ,, కొండపల్లి వీరవేంకయ్యగారు
23. ,, నాశం రాజారావుగారు
24. ,, పెండెం సత్యనారాయణగారు
25. ,, చలంచర్ల నారాయణమూర్తిగారు
26. ,, రంధి అప్పలస్వామిగారు
27. ,, బోర యరకయ్యగారు
28. ,, తాటికొండ శ్రీరాములుగారు



భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - పుష్క మాసం

సంచిక ౧౦

కృష్ణార్జున సంవాదము

శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్. తె. కం. గోపాలాచార్యులుగాను

జీవనిత్యత్వము

కృష్ణుడు:-అర్జునా! ఇదేమి? నీ వెంతో ధైర్యశాలివి. ప్రాజ్ఞుడవని నేను భ్రమించితిని. అయ్యయ్యా! ఈ దుఃఖ మేమి? ఈ పిరికితన మేమి? ఇట్టి హృదయ దార్బల్యము నీవంటి వీరునకు తగునా? క్షత్రియునకు యజ్ఞోపవీతము వలె విడువతగని ధనుర్భాణముల విడిచి రథముపై చతికిలబడితివే! నీవుచింతించునది యెవరి నిమిత్తము? భీష్మాదులలో శరీరము ఆత్మయని శంకశములు కలవు. అందు శరీరమును గూర్చి విచారంప పనిలేదు. శరీరము పంచమహాభూతములు, అహంకారము మహత్త్వము, అవ్యక్తము అనబడు పదార్థములతో నిర్మింపబడును. అవి యచేతనములును ప్రతిక్షణమునకున్న మారుచు

స్వభావములు కలవి గాన శరీరముకూడ సట్టిదే యగును. కావుననే దానికి శరీర మనియు దేహ మనియు పేరు లుంచబడినవి. (దిహ-ఉపచయే (పెనుగుట) అనెడు ధాతువు వలన 'దేహ' శబ్దమున్ను శీర్షత- ఇతి శరీరం అనెడు వ్యుత్పత్తిని బట్టి శరీర శబ్దమును కలిగినవి.)

దాని కందుచే పుట్టుట గిట్టుట సహజము. దానినిగూర్చి దుఃఖించ దగదు.

ఇక ఆత్మాంశ మందువా! దానిని గూర్చి బొత్తుగ దుఃఖంపరాదు. దానికి పుట్టుట, నశించుట, అను వికారములు లేవు గాన పుట్టుక వలన నుండుటయు, గిట్టుట వలన లేకుండుటయు దానికుండజాలవు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! ఆత్మకు జనన మరణాదుల సకలలోక సాక్షికముగ కనిపించుచున్నవే!

అంతియగాక “ఏతేభ్యో భూతేభ్య స్సముత్థాయ తాన్యేవా నువినశ్యతి” ఈ భూతములనుండిపుట్టి యవి నశించుననెడ ప్రమాణమును బట్టి కూడ దేహముతో పాటిదిగనే గోచరించుచుండగ నది నిత్యమనియు, దానినిగూర్చి దుఃఖించరాదనియు చెప్పట తగునా?

♦ ఆత్మజుత్వసమర్థనము ♦

కృష్ణుడు:- ఓహో! పెద్దపనియే కల్పించితివి. ఆ విషయమును సమగ్రముగ వివరింతును, సావధానముగ వినుము.

ఆత్మ నిత్యమని యెఱుంగుటకు ముందు దాని పరిమాణమును గూర్చి విమర్శించవలసి యున్నది. అసలు పరిమాణము-విభుపరిమాణము, మధ్యమ పరిమాణము, అణుపరిమాణము అని మూడువిధములు. ఆత్మ కీ త్రివిధపరిమాణములును వేరు వేరు దార్శనికు లంగీకరింతురు. తార్కికులు విభువందురు. జైనులు మధ్యమ పరిమాణ మందురు. త్రైయ్యస్త నిష్ఠాతులు (విశిష్టాద్వైతులు) అణువందురు, అందు తార్కికుల విభువాదమును ముందుగ వినుము.

1. ఆత్మ అణుపరిమాణ మన్నచో నది ప్రత్యక్షమే కారాదు. మహత్పరిమాణ మున్న గాని వస్తువులు గోచరించనే గోచరించవు. అది లేకనే గదా పరమాణువులు గోచరించకపోవుట.

2. ఆత్మ అణువన్నచో ననేక శరీరములలో నొక్కసారి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుట దుర్లభము. సౌభరి మొదలగు వానికే కాలమున నొకశరీరములతో సుఖదుఃఖముల ననుభవించి చచ్చు పురాణాదులవలన వినుచున్నాము. ఈ

యణుజీవుడే యతివేగముతో క్రమముగ నాయీ శరీరములకేగి క్రమముగనే యనుభవించుచున్నను ఆ వేగాతిశయమున మన మాక్రమమును గానలేక ఒక్కసారియే ఆ యనుభవములుదయించుచున్నవని భ్రమించుచున్నారనుట దుస్సహసము. యోగులకును మనవలె భ్రమ యున్నచో నిక వారి యతిశయ మేమి?

3. అడియును గాక శరీరమును పడకుండ నీ యాత్మ ధరించు విధాన మేమందురు? ప్రయత్నపూర్వకమైన యాత్మతో నా శరీరము నకుగల సంబంధమే యందురా? అట్లుగుచో సౌభరియొక్క అణునగు నాత్మ ఒకేసారి నూగు శరీరములతో ప్రయత్నపూర్వకముగా సంబంధించి యుండుట, నమృతగిన నిషయమేరా? ఒక శరీరముతో నట్లు సంబంధించి యుండునపుడు ఇతర శరీరములతో నా సంబంధ మేది?

4. మరియు ఆత్మ యణువగుచో నేదోయొక శరీరమందే యుండును గాని తక్కిన తొంబది తొమ్మిది శరీరములలో నుండుట యసంభవము గదా! అట్టితరి యాత్మలేని యా శరీరములకు నిద్రాకొఱకు ప్రయత్నమే లేకుండవలెను. ఏల నందురా? ఆత్మ సుఖస్వరూపమైనది గాన సుఖ స్థియందా యాత్మస్వరూప సుఖము ననుభవించుటకే నిద్రాకై ప్రయత్నింతుము. ఆ శరీరములలో నాత్యయే లేనిచో నిక నామాత్మస్వరూపాత్మకమైన సుఖానుభవ మెక్కడిది? ఈవిషయమునే

‘స్వాపే ఖత్వాభిజ్ఞానాత్ తద్విచ్ఛేదేచరో మహా తదర్థమన్యత్యాగాచ్చ ప్రతిన్యతితితైరపి’

అనెడు విష్ణుచిత్తవచనమున నివాన్వితలో నాత్మసుఖస్వరూపానుభవ ముండును గాన లేచి దానిని చెడగొట్టిన వారిపై యపరిమిత, కోప ముదయించును. ఆ యనుభవముకొఱ కన్ని ప్రియవస్తువులను కార్యములను విడిచిపెట్టుచున్నా ము అని కలదు.

దీని వలన నిద్రావస్థయం దాత్మసుఖస్వరూ పానుభవము కలదనియే తెలియబడుచున్నది.

5. చైత్రుడను వాడొక విత్తనమును నాటు చున్నాడు. ఆ విత్తనమువలన పుట్టెడు ఫలము ననుభవించు యదృష్ట మా చైత్రున కున్నచో నా బీజ మంకురించును. కావున బీజమండలి యంకురత్వావస్థకు చైత్రుని యదృష్టము కారణ మగుచున్నది గదా! కార్యకారణములు రెండు నొక్కచోట చుంకనలెనను నియమము కలదు. అంకురత్వావస్థ విత్తనముం దున్నది. అదృష్టమో చైత్రాత్మ్యముం దున్నది. అయినను చైత్రుని యాత్మ విభువు గాన దానికి విత్తనముతో సం బంధముండటచే నా యదృష్ట మా యాత్మ్యము దే యుండును గాన ఆత్మద్వారా యదృష్టము నకు బీజముతో సంబంధము కుదురుచున్నది. ఆత్మ యణువైనచో నిది యెట్లు కుదురును?

ఇట్లెన్నియో దోషము లుండుటచే నాత్మ యణువనరాదు.

ఈ దోషముల పరిహరించుటకై జైసులవలె నాత్మ మధ్యమపరిమాణ మందురా? అనగా శరీర మెంత కలదో యాత్మ యంత పరిమాణము కల దందురా? ఉల్లి తినినను రోగము కుదుర లేదన్నట్లు ఒక శరీరములో నొక్కసారిగా కలుగు

సుఖదుఃఖానుభవము కుదిరినను పై దోషము లొక్కటియు పరిహరింపబడక పోవుటయే గాక మరికొన్ని యనర్థములు సంభవించును. చూడు ము—

ఒక డేదో పాపమువలన యేనుగగా పుట్టె ననుకొనుము. అప్పు డా యాత్మ యెంత యుం డును? ఆ యేనుగంత, సరియే. వాడా జన్మను విడిచి ప్రారబ్ధానుభవమునకై చీమగా పుట్టవలసి యున్నది. అప్పుడా యేనుగాత్మ యంతయు నా చీమ శరీరములో పట్టదుగదా! అప్పు డెట్లు? అం దొక భాగము మాత్ర మాక్రమించిన దన్నచో నపరిపూర్ణత రాదా! దాని కేమున్నది? ఆత్మక సాగుటయు ముడుచుకొనుటయు కలదందుము. ఏనుగు శరీరము పెద్దదిగాన నందు బాగుగ సాగి యుండును. చీమ శరీరము పట్టదు గాన ముడు చుకొనిపోయి యందు ప్రవేశించును. దోష మేమున్న దందురా? అట్లుగుచో నాత్మ, పుట్టక చావు, దానిచే ననిత్యత్వము మొదలగు దోష ములు కలదై కుండవంటిదే కావలసి వచ్చును.

మరియు జీవునకు మోక్షము లభించిన పిమ్మ ట యది నిత్యము గాన తిరిగి దానికి పుట్టుక యుండదు కదా! ఐనచో మోక్షావస్థలో నున్న యాతని పరిమాణము ఆఖరి పరిమాణమే యని చెప్పక తప్పదు. ఐనచో నది నిత్యమే యగును గాన నదియే ఆత్మకు స్వాభావిక పరిమాణ మగును. అట్లుగుచో నంతకు పూర్వము మాత్ర ము తన స్వాభావిక పరిమాణ మెట్లు మారును?

ఇట్లు పెక్కు దోషము లున్నవి గాన ఆత్మ యణుపరిమాణ మని గాని మధ్యమపరిమాణ

మని గాని చెప్పక అది విభుపరిమాణమనియే చెప్పి తీరవలెను అందుడు.

ఇక నీచిక్కులనెల్ల పరిహరించుచు త్రియ్యై నిష్ణాత (విశిష్టాద్వైతు) తెల్లు నిర్వచింతురో విందువా?

వా రాత్మ యణుపరిమాణ మందురు. అందులకు 'ఏమోఁ బలు రాత్మా చేతనా వేదతవ్యో బుద్ధేర్గుణే నాత్మగుణేన చైవ హ్యరాగ్రిమాతో హ్యవరోఽపి దృష్టః,

ఈ జీవుడు యోగముచే పరిశుద్ధమగు మనస్సుచే మాత్రమే తెలుసుకొనదగినవాడు. ఈతని బుద్ధి విభువగుటకు తగినదే యైవచ కర్మచే సంకుచితమైనది గాన మన్నుచేపూయబడిన మాణిక్యము వలె తన కాశ్రయమగు శీవునితో సమాన పరిమాణము కలిగియే యుండునలెను గాన జీవుని వలె నిదియు శోలుకుట్టు సూది మొనవలె నఃపరిమాణము కలిగియే యుండును అనుశ్రుతియు.

'వాలాగ్రితభాగస్య శతభా కల్పితస్య చ భాగోజీవ స్స విజ్ఞేయః'

'లోక పెంట్టుక కొనను నూరు భాగములుగ విభజించి యందొకభాగమును తిరిగి నూరు భాగములుగ విభజించినచో నందొక భాగమంత పరిమాణమే జీవుని పరిమాణ మగునను శ్రుతియు ప్రమాణములుగ గనపరచబడినవి.

క్రియలు గల వేనియు విభువులు కాజాలవు. ఘటమును చూచుటలేదా! అట్లే జీవుడును క్రియ కలవాడు కావున విభు వెట్లగును? జీవునకు క్రియ లెచ్చటువందురా? వినుడు—

జీవునకు ఉత్కాంతి, గతి, ఆగతు' లనెడు

మూడు క్రియలు ప్రమాణ సిద్ధములై గాన్పించుచున్నవి.

ఎట్లనఁ—

“తేన ప్రద్యోతేన ఏష ఆత్మా నిష్ఠామతి చక్షుషో వా మూర్ధ్నో వా అన్యేభ్యో వా శరీర దేశేభ్యః”

అను శ్రుతిచే “పరమాత్మ గనపరచు కాంతి నూతగ గాని యీ జీవుడు కంటినుండియో, బ్రహ్మకపాలమునుండియో, ఇతరశరీరప్రదేశములనుండియో నుత్క్రమించును (లేచిపోవును)’ అనియు

‘యే నై కే చా స్మా ల్లోకా త్ప్రియన్తి చంద్రమస మేవ తే సర్వే గచ్ఛన్తి’

అను శ్రుతిచే కామ్యములగు పుణ్యకర్మల నాచరించి యీ లోకమును వీడిపోవు నాత్మలన్నియు చంద్రలోకమున కేగు ననియు,

“తస్మాల్లోకా త్రైత్యపున ర్మైత్ర లోకాయ కర్మణే”

అను శ్రుతిచే వారా పుణ్యము తీరించగనే యీ లోకమును వీడి తిరిగి కర్మఫలాచుభవమునకై యీ లోకమున కేఁబెను రనియు ఉత్కాంతి గత్యాగతులు స్పష్టముగా తెలుపబడుచున్నవి గదా! విభుపరిమాణము కలిగి యున్నచో యీ క్రియలు సంభవమా?

అగుచుడుఁ— ఇంతవరకు బాగుగనే యున్నది. కాని అణువను పక్షమున నిదివరలో వారు చూపిన దోషములు పరిహరింపబడినగదా! యీ సిద్ధాంతము సుస్థిర మగునది.

కృష్ణుడుఁ— అయ్యా! వీరాదోషముల నన్నిటిని

చక్కగ పరిహరించిరి. వినుము.

1. ప్రత్యక్షమగుటకు మహత్పరిమాణముండవలెననియు పరమాణువులు గోచరించకపోవుట అది లేకపోవుటచేతనే గాన ఆత్మయు నసప్రత్యక్షము కాకపోవలసివచ్చుననికదా మొదటి యాక్షేపము.

ప్రత్యక్షమగుటకు మహత్పరిమాణము కారణము కానే కాదందుము. అయినచో పరమాణువు కాన్పించదేమి యనిగదా యాక్షేపించవలెను. పరమాణువు కాన్పించుచునే యున్నది. పరమాణువనగా యెండవేళ యింటిపెంకుల మధ్యరంధ్రమునుండి యింటిలోని ప్రసరించు సూర్యకిరణములలో గాన్పించు సూక్ష్మరేఖ వులే కాని యంతకంటె సూక్ష్మతమమగు వేరొక వస్తువనుటకు ప్రమాణము లేదు. అట్టి పరమాణువు కాన్పించుచునే యున్నది గదా!

2. ఇక రెండవ యాక్షేపము, నీవు డణున గుచో సౌబరి యనేక శరీరములతో నొక్కసారి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుట దుర్లుభ మని గదా? దాని కేమున్నది. ఆత్మ యణునైనను దానికి గల జ్ఞానము సంరోచవికాససామర్థ్యము కలది. అది దీపకాంక్షివలె ఆత్మయున్న స్థానము కంటె దూరముగ వ్యాపించగలిగి యుండును. యోగులు తమ యోగసామర్థ్యముచే దాని నెంత దూరమునకైనను వ్యాపింపచేయగలరు. అందుచే సౌబరియు దానిని తన శరీరముల నన్నింటిలోని కిని వ్యాపింపచేయగలిగి యుండెను. అందుచే నా శరీరము లన్నిటిలోను ఒకేసారి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచున్నాడు. అందులకై ఆ

యాత్మ శరీరము లన్నిటిలోనికిని పోవలసిన పని లేదు.

3. శరీరమును పడకుండగ నాపుటయు నీ ధర్మభూతజ్ఞానము వలననే. ఇదియే ప్రయత్న త్యాగస్థను పొంది యన్నిశరీరములలో నుండి వాటిని పడకుండ కాపాడును.

4. ఇక నిద్రకై ప్రయత్నము కుదుర దనెడు యాక్షేపమును సరియైనది కాదు ఏలనన—

ఆత్మస్వరూపసుఖానుభవము నాశించి కాదు నిద్రకై ప్రవర్తించుట. కింతు, జాగదవస్థలోని శరీరాయాసముచే కలిగిన క్లేశము శమించుటకై మాత్రము నిద్రకై ప్రవర్తించరు. విష్ణుచిత్తులు చెప్పిన దానికి కూడా విరోధములేదు. ఆమాట సాక్షాత్తుగ ఆత్మగల శరీరమునుగూర్చి చెప్పబడినది.

5. ఇక చివర యాక్షేపము నీజమునుండి మొలకపుట్టుటనుగూర్చినది కదా! అదృష్టమనగా భగవత్సంకల్పమే. అయ్యది జీవాత్మద్వారమున గాక పరమాత్మద్వారమున పరమాత్మ విభువే గాన ఆయన సకలవస్తువులతో సంయోగించియే యుండుటచే నేదోషమును లేదు. కావున ఆత్మ యణుప్రమాణము అను సిద్ధాంతము నిరుపద్రవముగ చిరింజీవి యగును.

— ఆత్మనిత్యత్వము —

అర్జునుడు:—కృష్ణా! నీ యుపసాదనవలన ఆత్మ అణుపరిమాణము కలదని చక్కగ తలకెక్కినది గాని ప్రారంభింపబడిన ఆత్మనిత్యత్వము మూల పడినది.

కృష్ణుడు:—ఇదిగో! ఈ ప్రయత్నమంతయు

అందునిమిత్తమే కదా! వినుము.

అవినాశిత తద్విధి యేన సర్వ మిదం తతం
వినాశ మవ్యయస్యా స్య న కశ్చి త్కర్తు
మర్హ తి.

యే యాత్మతత్వ మీ ప్రపంచమునగదలి
పతివస్తువునందును ఒక్కదానినైనను విడువక
నువ్వులలో నూనెవలెను కట్టలో నిప్పువలెను
వ్యాపించియున్నదో ఆ తత్వము నశించు స్వభా
వముకలది కాదని యెఱుంగుము. ఈ లోకము
లోని యేవస్తువుకూడ దానిని నశింపజేయజా
లదు అని యిశ్లోకభావము. లోకమున నశింప
జేయునట్టి శత్రుము, నీరు, నిప్పు, గాలి మొద
లగు పదార్థములు తమచే నశింప జేయబడు
వస్తువులయందు వ్యాపించి వాటిని నశింపజేయు
చున్నట్లు మనము నిత్యమును చూచుచునే
యున్నాము. ఇందువలన నశింపజేయునవి
సూక్ష్మముగాను, నశింపజేయబడునవి యంత
కంటె స్థూలముగాను ఉండవలెనను విషయము
పామరునకైనను తెలియనిదికాదు. సూక్ష్మమైనది
స్థూలమైనదానియందే వ్యాపించి దానిని
నశింపజేయునే గాని స్థూలము సూక్ష్మమునందు
వ్యాపించి నశింపజేయజాలదు కదా! ఈయాత్మ
తత్వము లోకములో నన్నింటికంటెను మిక్కిలి
సూక్ష్మమైనది. అందులకు కారణ మదియే
యన్నిటను వ్యాపించి యుండుటయే. ప్రపంచ
మున నేవస్తువునందైనను 'ఇది యీ ద్రవ్యము
కలదికాదు, యీ గుణము కలదికాదు, యీ
క్రియకలదికాదు సలానాజీవుకుకలదికాదు' అని
యిట్టి భేదముండుచే కాని సామాన్యముగ

ఆత్మయే కలదికాదని మాత్రమెన్నడు నుండదు.
కావుననే "నిత్య స్సర్వగత స్థాణుః" యేన సర్వ
మిదం తతం" మొదలగు ప్రమాణవాక్యములు
సరసముగ నన్వయించుచున్నవి. ఇట్లు ఆత్మతత్వ
మన్నింటియందును వ్యాపించి యుండును.
తక్కినవన్నియు దానిచే వ్యాపింపబడును గాన
దానికంటెను స్థూలములగును. ఇట్లంతటను
వ్యాపించియుండుటచే నిరతిశయ సూక్ష్మమును,
అందువలన నశించుట కన్వ మును నైయుండు
ఆత్మతత్వమును, దానిచే వ్యాపింపబడిన దగుట
వలన దానికంటెను స్థూలముగానుండుడు తక్కిన
యచేతన వస్తువులేవియు నశింపజేయజాలవు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! స్థూలము సూక్ష్మమును
నశింపజేయజాల దంటివే! సుత్తి మొదలగునవి
స్థూలముగా నుండిననుకుండ మొదలైన వాటిని
నశింపజేయుట లేదా?

కృష్ణుడు:- వాటిని గట్టిగా విసరి కుండపై
కొద్దినప్పుడా వేగము వలన సూక్ష్మమైన గాలి
పుట్టి ను. ఆ గాలి కుండకంటె సూక్ష్మమే గదా!
దాని మూలమున ఆ కుండ నశించు చున్నది.
అర్జునా! సుత్తిమీద కుండను బెట్టిత కుండ పగు
లునా? కావున నశింపజేయుటకు సంయోగము
మాత్రమే చాలదు. గాలిని పుట్టిండు వేగము
కూడా నుండవలెను. వేగము మాత్రముండి ఆ
కుండకు సుత్తి తగలనిచో నది పగులునా? కా
వున కుండతో సుత్తికి సంయోగ ముండవలెను.
గడ్డిపరకకు వేగము కుండతో సంయోగము
రెండు నుండినను లాభమేమి? కుండ పగులుగా?
కావున ఆ వస్తువునకు కానిత్యముకూడ నుండ

వలెను. ఆ సుత్తి వెనుకటి భాగముతో కొట్టినను కుండ యంత సులువుగ పగులదు. కావున కఠినమైన నొక వస్తువుయొక్క ఒక భాగముతో వడియైన సంయోగము కలిగిననే అది పగులును

అర్జునుడు:- ఇది బాగుగనే యున్నది గాని యిచ్చుట కుండను బద్దలు కొట్టినది సుత్తికదా! గాలిచే నది పగిలిన దందువేమి? వేగమువలన గాలి పుట్టుట యెట్లు?

కృష్ణుడు:- అయ్యో! ఇదియే యెఱుగవా? గట్టిగా ఊరిమిగప్పుడు యిట్టిగోడ లదురుట చూడలేదా? ఇంటిలోని బిందెలు చెంబులు మొదలగు వస్తువులు కదలుట చూడలేదా? అవియట్లు కదలుడకు కారణ ముహింపుము. ఆశబ్ద వేగము వలన చిన్నగాలి పుట్టి అది యా వస్తువులలో జొచ్చుటచేతనే యవి యట్లు కదలు చున్నవి. ఇట్టి గాలియే సుత్తి వేగము వలన పుట్టి తాను

కుండకన్నను సూక్ష్మమైనది గాన కుండలో ప్రవేశించి దానిని బద్దలు కొట్టుచున్నదని యంగీకరించవలెను. తెలిసినదా?

అర్జునుడు:- కృష్ణ! అది తెలిసినది కాని కొన్నిచోట్ల యిట్టివేగము లేకపోయినను సుత్తిని విసరక దానితో గట్టిగ నొక్కినను కుండ పగులుచున్నదే! అది యెట్లు?

కృష్ణుడు:- అట్టిచో సుత్తి యవయవములచే నొత్తబడిన కుండ యవయవములు తమకంటె సూక్ష్మమైన కుండ యితరభాగమును జొచ్చును అందుచే కుండ పగులును;

ఇట్లు ఆత్మ యన్నిటిలోను వ్యాపించి యుండదగిన అణుపరిమాణము గల దగుటచే దానితో ప్రవేశించి నశంపచేయు పదార్థ మొక్కటియు లేదు గాన ఆత్మ నిశ్యమైనది. కావున దానిని గూర్చి విచారించుట యవివేకములెమ్ము గాండి వమును చేబూని యుద్ధసన్నద్ధుడవు కమ్ము.



శ్రీ. ఉ. పే. శ్రీమాన్ తిరుమల నల్లాని చక్రవర్తుల

శ్రీవేంకటాచార్యులయ్యవార్లంగారు.

శ్రీ త్యక్తా పాఠ భూమాశ్రితజనల హరీరక్షకోదారనామా
భాస్వచ్చన్ద్రాగ్నిధామా ఘుమ ఘుమితలసద్వైజ యస్తీసుదామా
శ్రీమానమ్మోజధామా ద్యుల సుర వర పౌఢితో తితశీమా
భూమానఃపాతు భూమాపరిచిత చరణామ్మోరు హారజ్జధామా॥

౧.

మృదుమధురగభీర వాగ్విలాసైః
శ్రుతిమధురై రఖిలాగమాన్త సారైః
సహృదయ హృదయాన్తరాణ్యశేషా
ణ్య మృతమయాని వితన్వతీ సఖేయమ్॥

౨.

తర్కవ్యాకృతి తన్త్ర సాగరమహామృదాన శైలా యిత
ప్రస్ఫుజ్జత్పర మాద్భుతోజ్వలతర ప్రేతా సముద్భాసితైః
శ్రీమద్వేదవతం సయుగృపదవీజక్షాల వాన్వైఖరీ
నిఘాణే తరదుర్మతాన్దత మసైః త్తోణీ విభూషాయితైః॥

౩.

శ్రీమన్నాథమునీష్ఠి యామునముని శ్రీభాష్యకారాదిమ
ప్రాచార్యవృత సమ్ప్రదాయ పదవీ స్థిరంరక్షణైక వర్జితైః
విద్యద్భిమౌ హనీయకీర్తి విభవైస్సంవధి తేయంసభా
నీయాదాగ్మని శాకరంభువి సతామాన్ద్ర సన్ధాయినీ॥

౪.

శ్రీమద్రజపతేః కృపాజలనిధి స్పాయన్తర జచ్చటా
పాతైభిద్ర మముద్రమస్తుని తరామేతన భాయాంసతాన్
దేశోయంనిగుపద్రవోస్త్య విరతంనిశ్చిత్సతై స్సమ్భుతో
వధన్తాన్నిజ ధర్మలోలుప ధియస్సర్వై శుభానాంశ్చతైః॥

౫.

తిరుమల నల్లా వంశో
వాత్స్య శ్రీ చక్రవర్త్యభిజనోయం
ఇతి విజ్ఞాయతి సతా
మరుగశ్శీ వేద్యటాహ్వ యోదాసః॥

౬.

అష్ట శ్లో కి



టీకా తాత్పర్య సహితము

అ న య న్

శ్లో. శ్రీపరాశర భట్టార్యశ్రీరంగేశ పురోహితః
శ్రీవత్సానకసుత శ్రీమాన్ శ్రేయసే మే
భూయసే.

టీ. శ్రీరంగేశ - శ్రీరంగినాడునియొక్క -
పురోహితః - పురోహితులును
శ్రీవత్సానక - కూతత్తానాదులకు
సుతః - కుమారులును
శ్రీమాన్ - కైంకర్యదురంభదులును అగు
శ్రీపరాశరభట్టార్యః - శ్రీపరాశరభట్టర నెడి అచార్యులు
మే - నాకు
భూయసే - అధికమైన
శ్రేయసే - మేలును కలిగించుటకు
అష్ట - అగుదురుగాక.

తా. శ్రీమద్రంగనాయకస్వామికి పురోహితు
లుగాను, శ్రీకూరేశులకు కుమారులుగాను, అ
భ్యాస్త సంప్రదాయ ప్రవర్తకులుగాను వేంచేసి
యుండు శ్రీపరాశరభట్టర నెడి పూర్వాచార్యులు
దాసునికి అధికమగు మేలును అనుగ్రహము
చేయుదురు గాత.

అవ. రహస్యత్రయమునందు మొదటిదైన
తిరుమంత్రమునందు సంగ్రహముగాఁ జెప్పబడి

యాండునట్టి ఉపాయోపేయములను ద్వయము
విస్తరించి చెప్పబడియుండుటచేత; ఈ ద్వయము
నందు చెప్పబడియుండు ఉపాయోపేయములను
బొందుటకు ముఖ్యముగాఁ దెలియ వలసినవియగు
ఉపాయాంతరత్నాగమును, సర్వపాప నివృత్తి
యను, చరమశ్లోకము వివరించుట చేతను; ఈ
రెండు రహస్యములకును మూలభూతముగానుండు
ఈ తిరుమంత్రముయొక్క అర్థమును కృపచేయు
టకు యత్నించి తిరుమంత్రమునందు ప్రథమము
న స్మరించు ప్రణవమునం దణగియుండు అకార
ఉకార మకారములయొక్క అర్థమును, ప్రథమ
మున ప్రసాదించుచున్నారు.

శ్లో. ఆకారార్థో విష్ణు
ర్జగదు దయ రత్నో ప్రళయకృత్ |
మన కారార్థో శివ
స్తదుపకరణం వైష్ణవ మిదం ||
ఉకారోఽనన్యార్థం
నియమయతి సంబంధ మనయోః |

త్రయీసార స్త్రోత్రా
ప్రణవ ఇమ మర్థం సమదిశత్.

టీ. జగదుదయరక్షప్రకయకృత్,
జగత్-లోకములయొక్క
ఉదయ-ఉత్పత్తియును
రక్ష-రక్షణయును
ప్రకయ-సంహారమును
కృత్-చేయునట్టి

విష్ణుః-సర్వవ్యాపియుభగవంతుడు అయిన శ్రీమన్నారాయణుడు
అకారాధ్యః-(ప్రణవమందణియుండు) అకారమునకువాచ్యుడు
జీవా-బుద్ధముక్త నిత్యులైన త్రివిధజీవులు
మహారాష్ట్రః-మహారమునకు వాచ్యులు,
వైష్ణవం-విష్ణువునుండి వలగిన
ఇంద్రః-ఈ త్రివిధజీవులను
పదపర్వరణం,

తన-అభిగమతనకి

ఉపకరణం-ఉపయోగింపఁదగినవస్తువుగా (ఉన్నవి)

ఉకారః-ప్రణవమందణియుండు ఉకారమైన

అనయోః-ఈవరమాత్మజీవాత్మలయొక్క

సంబంధం-శేషశేషిభావరూపసంబంధమును

అనన్యార్థం-వేతొక్కరిని సంప్రాప్తముకానితెఱంగున
నియమయతి-నియమించుచున్నది

త్రయీసారః,

త్రయీ-ఋగ్యజుస్సామములనెడి మూడువేదములయొక్క
సారః-సారమగు

త్రాత్రా,

త్రీ-మూఁగతీరములైన అకారఉకారమకారములే

అత్మా-స్వరూపముగాఁగల

ప్రణవః-ఓంకారము

ఇమం-మీఁదఁజెప్పిన ఈ యర్థమును

సమచిత-చక్కఁగాఁజెప్పుచున్నది.

తా. లోకములయొక్క సృష్టినితని సంహార
కర్తయును, సర్వవ్యాపియునునైన భగవంతుండు
సౌఖ్యసంబునందణియుండు అకారిమునకు అర్థ
ముగానున్నాడు. బుద్ధముక్త నిత్యులైన త్రివిధ
జీవులు మకారమునకు అర్థముగానున్నారు. భగ
వంతునివలనఁగలిగిన ఈజీవులు భగవంతునకు
శేషభూతులను దానిని అకారమునకు మీఁద

లోపించియుండు చతుర్థీవిభక్తి చెప్పుచున్నది.
ప్రణవమందణియుండు ఉకారము జీవపరమా
త్మలు ఒకరికొకరికి గలిగియుండు శేష శేషిత్వ
రూపసంబంధమును, అక్షిప్త, భాగవతులు, ఆచార్యులు అన వీరితక్క తక్కినవారికి తగదని నిర
యించుచున్నది. ఇట్లు వేదత్రయసారమైన ప్రణ
వము ఈయర్థమును స్పష్టముగాఁ జెప్పుచున్నది.

అన. నమః పదమునుగూడఁచి వ్యాఖ్యానము
చేయు గుర్తగు.

శ్లో. మంత్రో బ్రహ్మణి సుఖ్యమేన

నమసా పుంస స్వరూపం తతిః|

గమ్యం శిక్షిత మిక్షితేన

పురతః పశ్యాదపి స్థానతః|

స్వాతంత్ర్యం నిజరక్షణం

సముచితా స్మృత్తి శ్చ నాన్యోచితా|

తస్యైవేతి హరే

ర్యవిచ్య కథితం స్వస్యాపి గార్హం తతః

టీ. మంత్రబ్రహ్మణి.

మంత్ర-మంత్రములలో

బ్రహ్మణి-బ్రహ్మమునందగు అష్టాక్షరమునందె

మధ్యమేన-నడిమిమందునట్టి (నమః అనుపదము)

పురతః-ముందుండునట్టి (ప్రణవములోఁగూడ)

ఈక్షితేన-చేర్చఁబడియుండు

నమసా-నమః అనుపదముచేత

పుంసః-జీవునియొక్క

స్వరూపం-శేషబుద్ధుడు స్వరూపము

శిక్షితం-శోధింపఁబడుచున్నది

స్థానతః-అదియుండు స్థానమునందు అవృత్తివలన

లభ్యమైన అఖండసమస్తంలోఁ జేర్చఁబడి

యుండు సఖండమైన నమః పదముచేత

గతిః-పొందఁదగినది (శోధింపఁబడుచున్నది).

పశ్చాత్ - వెనుకనుండు నారాయణాయ అను పదము
తోడ చేర్చబడియుండు సఖింధమైన నమః
పదముచేత

గమ్యం - పొందఁదగినదైన కైంకర్యము శోధింపఁబడు
చున్నది.

తస్య - ఆయొక్క

హరేరేవ - సర్వశేషియగు భగవంతునికే

స్వాతంత్ర్యం - స్వాధీనముగా నుండుటయును

నిజరక్షణం - తననురక్షించుటయును

వృత్తిశ్చ - శేషభూతులైన ఈజీవులకుచగినట్టికైంకర్యమును
ఁజేయుచితా - చక్కగాఁదగినది

అన్యోవితాన - ఇతరులకు దగినది కాదు.

ఇతి - ఇట్లు

వివిద్య - విభజించి

కదితం - చెప్పఁబడినది

తతః - కావున

స్వస్యాపి - పరమాత్మకును తనకును

న, అర్హం - తగినదికాదు.

తా. మంత్రశ్రేష్ఠమైనట్టి అష్టాక్షరియందలి
మృగ్యయందుండు నమఃపదమును దీనికి ముం
దుండు ప్రణావముతోడఁజేరిన మకారముతోను,
వెనుకనుండు నారాయణాయ అనుపదముతోను,
అచ్చటనే రెండు మాటలు ఆవృత్తిచేసి చేర్చఁ
బడియుండు నమః అనుపదముతోను, ఇట్లు
మూడుచోటవియందును అర్థముచేయుటచేత,
ఈజీవునికిఁగూడ ఉపాయ పుగుష్కారములను
సీమూడును చక్కగా శోధింపఁబడిన వైనవి.
ఎట్లన, నమః అను సఖింధమైన (రెండుపదములు
గాఁబ్రభజింపఁబడియుండు) నమశ్కర్యమును ప్రణా
వముతోఁగూడచేర్చి అర్థముచేయుటవలన ఈజీ
వుండు పరమాత్మ కేశేషుండు అని తెలుపబడు

చున్నది. ఇట్లుతనవాడుకాదని అర్థముచేయుటవ
లన ఈజీవునికి స్వతంత్రము నివర్తయై పరమాత్మ
కేషేషుండుకేషుండనెడి స్వరూపము చక్కగాగనఁ
బఱచఁబడుచున్నది. ఈ నమః పదమునే నమః
నమః అని రెండుమాటలు ఆవృత్తిచేసి అచ్చ
టనే అర్థముచేసినయెడల ఉపాయము (ప్రపత్తి)
జీవునిదికాదని అర్థమగుటచేత పరమాత్మ చేయిం
పఁగా జీవుండు ఉపాయమును చేయుటవలన పర
మాత్మవలె జీవునికి ఉపాయమునందు ప్రధానక
ర్తృత్వములేదని ఉపాయస్వరూపము చక్కగాఁ
దెలియపఱచఁబడినది. ఈ నమశ్కర్యమును వెనుక
నుండు నారాయణాయ అనుపదముతోఁజేరి అర్థ
ముచేసినయెడల శ్రీమన్నారాయణునికేనకలవిధ
కైంకర్యములును చేయఁగలవాడను, నాకొఱకు
చేయువాడనుగానని అర్థమగుటవలనను, ఆకైం
కర్యమునందు తన ప్రయోజనము నివర్తయగుట
చేతను, ప్రాప్యస్వరూపముచక్కగా కనఁబఱచ
బడినదగుచున్నది. దీనివలన స్వరూపము, ఉపా
యము, పురుషార్థము అరు సీమూడును స్పష్ట
ముగాగనఁబఱచఁబడినవి. గనుక స్వామిగానుం
డుట, తననురక్షించుట, శేషత్వరూపమైన భగ
వత్కైంకర్యము, స్వీకరించుట ఇవి భగవంతునికే
తగునుగాని తక్కినవారికి తగదనిసిద్ధించెను. ఈ
జీవుండు పరమాత్మకుతక్కు వేరెవ్వరికినికేషుండు
కాదు. వేరెవ్వరిని రక్షకునిగా పొందువాడును
కాదు. వేరెవ్వరికిని అర్హుడుకాదు. అని ఆకారత్ర
యము సిద్ధించెను. ౨.

అవ. ఈశ్లోకముచేత నారాయణశబ్దార్థమును
కృపచేయుచున్నారు.

శ్లో. అకారార్థాయైవ
స్వమహా మథ మహ్య స్మ నివహా
నరాణా నిత్యానా
మయస మితి నారాయణ పరగి
య మాహాస్త్రి కాలం
సకలమపి సర్వత్ర సకలా
స్వవస్థా స్వావిస్సు
ర్మమ సహజ కైంకర్య విధయః.

శ్లో. అహం నను
అకారార్థాయైవ-అకారమునకు అర్థమైన పరమాత్మకే
స్వం-శేషుడును,
అథ-మఱియును (నేను)
మహ్యం-నాకు
న-శేషుడనుకాను.

(1) నరాణాం-నరములని చెప్పబడెడి
నిత్యానాం- నిత్యములుగానుండు జ్ఞానము, ఆనందము,
అమలత్వము-శక్తి-వాత్సల్యము-సౌఖ్యము- ఈ మొద
లగు దర్శగుణములయొక్కయు; దివ్యమంగళ విగ్ర
హముయొక్క గుణములగు కాంతి, సౌకుమార్యము
(మృదుత్వము), మొదలగువానియొక్కయు; ధివ్యభూ
షణముల యొక్కయు, దివ్యాయుధముల యొక్కయు,
నిత్యసూరులయొక్కయు, భగవంతునియొక్క ఉపచార
సాధనములైన చక్రబాహుదారులయొక్కయు, ద్వాపరపాలకులు
గణధిపతులు, ముక్తులు, పరమాకాశము, మూలప్రకృతి, బద్ధ
త్వము, కాలము మహాదాధి విచారములు, అంశములు, అంధ
ములమన్వయండుండు పదార్థములు, అను నీ మొదలగువాని
యొక్కయు.

నివహా (స్వ)-సమూహమునకు
అయనం-అధారము

(2) నిత్యానాం-నిత్యులని చెప్పబడెడి
నిత్యానాం-నిత్యులైన శేషులయొక్క
నివహా(స్వ)- సమూహమునకు
అయనం-ప్రాప్త్యవ(పొందదగినది) ప్రాప్తకము
(ఉపాయము).

(3) నరాణాం, నిత్యానాం-నిత్యులైన సకలవాత్సల్యములయొక్క

నివహా:-సమూహమునకు
అయనం, ఇతి-అధారమని
యం-వీభగవంతుని
నారాయణపదం-నారాయణ అనుపదము
అహ-చెప్పుచున్నదో
అస్మై-ఈభగవంతునిపొందు నిమిత్తము
సకల-సమస్తమైన
కాలం-కాలములయందును
సర్వత్ర-సర్వదేశములయందును
సకలాను-సమస్తమైన
అవస్థాను-అవస్థలయందును
మమ-నాయొక్క
సహజకైంకర్యవిధయః-స్వభావముచే గలవిధముల
కైంకర్యములు
అవిస్సు-కలుగునుగాని.

తా. నరాణాం మొదలయొక్క అకారార్థాయైవ భగ
వంతునికి నేను శేషభూతుడను. నాకునేను శేషు
డనుకాను. (దీనివలన (పరావనమస్సుల యొక్క
అర్థములను అనువాదము చేసినట్లు) నర అను
శబ్దమునకు నిత్యపదార్థములని అర్థము. నారము
అనగా వానియొక్క సమూహము. అయనమ్
అనగా ప్రాప్త్యము ప్రాప్తకము-ఆధారము అని
మూడు అర్థములు దీనివలన నిత్యములని చెప్ప
బడు జ్ఞానానందాదులకు ఆధారమని సిద్ధించు
చున్నది.

జ్ఞానాదికాలమునాటకుగలవి వాని యొక్క
స్థితిచేతనే నిత్యములుగా మన్నవి. మహాదాని
తత్త్వములు సహాహముచేత నిత్యములు. స్థితి
చేత నిత్యములేవియనగా, ఉత్పత్తి నాశములు
గలవియే యైనను పూర్వమందున్న నామరూప
ములు చెడక తిరిగి అట్టివాటిని కలిగియుండు
నట్టివి.

మఱియు నరులు అని చెప్పబడు జీవుల న
మూహమునకు ప్రాప్యకనియును, ప్రాసకుడని
యును వేతాక యర్థము. ఈయర్థముచేత భగ
వంతునికి పరత్వము సిద్ధించుచున్నది.

మఱియు నరులని చెప్పబడు జీవులనమూహ
మును ఆధారముకాగలవాడు పరమాత్మయని
వేతాకయర్థము. దీనిచేత భగవంతుడు అందరి
లోపల ప్రవేశించియున్నాడని స్ఫురించుటవలన
భవగంతుడే సర్వాంతర్యామి యనియును సర్వ
స్థుల సులభమనియును చెప్పబడుచున్నది.

ఇట్లు ఏభగవంతుని గూర్చినాశ్వాసము చెప్పబ
డుచున్నదో, ఆభగవంతునిపొందు నిమిత్తము సర్వ
కాలములయందును, సర్వావస్థలయందును, సర్వ
దేశములయందును, నిలుచుట, కూర్చుండుట,
పరుండుట, మొదలగు సర్వావస్థల యందును,
నాకు స్వభావ సిద్ధములుగా నుండు సకల విధ
క్షాంతకర్మములును, వాని విరోధములైన అనాది
కర్మముల నివర్తియు సిద్ధించునుగాక. కావున
ఈ తిరుమంత్రమునందుండు ప్రణవముచేత ఈ
జీవులకు విశేషత్వమును, నమశ్శబ్దముచేత పర
మాత్మకు పరాధీనముగానుండుటయును, నారా
యణశబ్దముచేత పరమాత్మకు క్షాంతకర్మముచేయు
టయును చెప్పబడినది.

వ. ఇట్లు మూడుశ్లోకములచేత తిరుమంత్ర
ముయొక్క అర్థమును తెలియజేసి ప్రపన్నులకు
తర్వాత నేదేని విషయాంతరములవలన దేహాత్మ
భ్రమము మొదలగునవి కలుగక యుండునిమి
త్తము ఈ అర్చనసంధానము అవశ్యముగా
జేయవలయునని ప్రసాదించుచున్నారు.

శ్లో. దేహా సక్రాత్మ బుద్ధి ర్యది భవతి పదం
సాధు విద్యా తృతీయం!

స్వాతంత్ర్యాంధో యది స్యాత్
ప్రథమ మితర శేషత్వ దీ శ్చే ద్వితీయమ్,
ఆత్మ తాణోన్ముఖ శ్చేత్

నమ ఇతి చ పదం బాంధవాభాస లోలః

శబ్దం నారాయణాఖ్యం

విషయచపలధీ శ్చే చ్చతుర్థిం ప్రపన్నః.ర.

టీ.

ప్రపన్నః - ప్రవత్తిచేసినవారికి

దేహే - కమరేహమునందు

అసక్తి - సంబంధించిన

ఆత్మ - ఆత్మయనెడి

బుద్ధిః - బుద్ధికలవాడుగా

భవతియది - అగుదురేని

తృతీయపదం - మూడవపదమైన (మకారము) యొక్క

అర్థమును

సాధు - చక్కగా

విద్యాత్ - తెలుసుకొనవలయును (అనుసంధించుకొన
వలెను.)

స్వాతంత్ర్యాంధః.

స్వాతంత్ర్య - స్వతంత్రముగలవాడనెడి

అంధః - గ్రుడ్డివారుగా (మూర్ఖులుగా)

భవతియది - అగుదురేని

ప్రథమం - ప్రణవమునందలి ప్రథమపదమైన ఆకారము

యొక్క అర్థమును తెలియవలయును.

ఇతరశేషత్వదీశ్చేత్.

ఇతర - భగవంతుడు శ్రీదేవి భాగవతులు అధ్యక్షులు

వీరుగాక తక్కినవారికి

శేషత్వ - శేషభూతులుగానుండుటయందు

దీశ్చేత్ - బుద్ధికలుగునెని

ద్వితీయం - ప్రణవమునందలి ద్వితీయపదమైన ఉకారము

(యొక్క అర్థమును తెలియవలయును.)

ఆత్మరాణోన్ముఖశ్చేత్.

ఆత్మ - తనయొక్క

తాణ - రక్షణమునందు

ఉన్ముఖశ్చేత్ - ప్రయత్నముగలవారుగురేని

నను జతి పదం-నమః అనెడి పదముయొక్క అర్థమును తెలియవలయును.
 బంధవాచక లోకశ్చేత్
 బంధవాచక-బంధువులుగఁ జూచుచున్నారని.
 లోకశ్చేత్-అకగలవారగుదురేని
 నారామదాఖ్యం.
 నారాయణ-నారాయణ అనెడి
 ఆఖ్యం-అభిధానముగల
 పదం-పదముయొక్క అర్థమును తెలియవలయును.
 విషయపదశ్చేత్.
 విషయ-శబ్దవిషయములతోను
 తపః-ఆశగల
 దీశ్చేత్-బుద్ధిగలవారగుదురేని
 దత్తం-నారాయణపదముమీదనుండు దత్తవర్తిత్య
 త్తమును (అయవతముయొక్క అర్థమును) తెలియవల
 యును.

తా. భగవంతుని ప్రతిచేసిన ప్రపన్నులు
 బుద్ధిభ్రంశముచేత దేహమే ఆస్థయనెడి బుద్ధి
 గలుగుటకు నోవములు గల్గినవారై దేని అప్పుడు
 ప్రణవముయొక్క శృతీయపదమైన మకారార్థ
 మును అనుసంధింపవలయును. ఆమకారమువలన
 జనముగాను అచేతనముగాను నుండు దేహమున
 కలది కేంద్రానట్టియు, జ్ఞానానంద స్వరూపమై
 నట్టియు, అణుస్వరూపమైనట్టియు, ఆత్మవస్తువు
 చెప్పబడుటవలన అజ్ఞానము నివర్తయగును.

తాను స్వతంత్రుడనని భగవచ్ఛేషత్వరూప
 మైన తనస్వరూపమును మఱచిపోయి దేని అప్పుడు
 ప్రణవముయొక్క ప్రధమపదమైన అకారార్థ
 మును అనుసంధింప వలయును. దానిమీద
 లోపించియుండు చతుర్థి విభక్తితోడఁగూడిన
 అకారముచేత సర్వకారణమైనట్టియు సర్వరక్షక
 మైనట్టియు సర్వసంహారకారకమైనట్టియు లక్ష్మీ

పతిమైనట్టియు స్వశేషియైనట్టియు పరమాత్మ
 వస్తువుచెప్పబడుచున్నది. ఆయర్థమును అనుసంధి
 ఁచుటవలన భగవంతుడు సర్వస్వతంత్రుడని
 యును ఈ శేషుండు ఆభగవంతునికి పరాధినుడనై
 నియును జ్ఞానముగలుగుటవలన తాను స్వతంత్రుడనై
 డనెడి అజ్ఞానము నివర్తయగును.

పెరుమాళ్లు, పిరాట్టి, భాగవతులు, ఆచార్యు
 లులక్క, లక్ష్మీనవానికి తాను శేషుండుకావచ్చు
 వనెడి జ్ఞానముతోడఁగూడినవారై యుందురని
 అప్పుడు ప్రణవముయొక్క ద్వితీయపదమైన ఉకా
 రార్థమును అనుసంధింపవలయును. ఆ ఉకారము
 వలన ఈ జీవపరమాత్మలలో ఒకరికొకరికి గల్గి
 యుండు శేష శేషిత్వరూపసంబంధము వేరుక్క
 రినది తగవునిచెప్పబడుటచేత, తాను పరులకు
 శేషుండు కావగుచునెడి అజ్ఞానము నివర్త
 యగును.

తనను రక్షించుకొనుటకు స్వతంత్రుడనై
 ప్రయత్నియు చేయునట్లుండు సమపదార్థమును
 అనుసంధింపవలయును. సఖిండుసమస్పృతోగూ
 డిన ఆనమశ్శబ్దమువలన ఉపాయము భగవంతు
 డనెడియర్థము స్ఫురించుటవలన ఉపాయముగల
 తాను స్వతంత్రుడనై యునెడి అజ్ఞానము నివర్త
 యగును.

పుత్రి, మిత్ర, కళత్రాదులయందు ఆశల
 వారుగా నుండుదేని అప్పుడు నారాయణపదార్థ
 మును అనుసంధింపవలయును. ఆనారాయణ పద
 మువలన సకలవివిధ బంధువులును శ్రీమన్నామ
 యుడే యనెడి అర్థము స్ఫురించుటచేత, పరులు

మనకు బంధువులనడి అజ్ఞానము నివర్తియగును.

శాస్త్రవిహితముగను శాస్త్రగర్భితముగను నుండు దుర్విషయములయందు ప్రేమగలవారుగ నుండుచేసి అప్పుడు నారాయణ పదముమీఁద నుండు చతుర్థివిభక్తివలన అనుసంధింపవలయును. ఆచతుర్థివిభక్తివలన శ్రీమన్నారాయణుని కోరిక కైంకర్యము చేయగలవాడనేగాని, వేత విధముగా నేదియు చేయువాడనుకొననడి అర్థము స్ఫురించుటవలన, తనస్వరూపమునకు తగనివియును, అల్ప సుఖములను కలుగజేయు నవియును, అంత్యమున విరసము నొసంగునవియును, అశ్చిరములైనవియును, జగుప్సాస్పదములైనవియును నగు శ్రీ మొలగు విషయానుభవమాయందు ఆశుకలుగజేయు అజ్ఞానము నివర్తియగును.

సోల పేదశాస్త్రములని చెప్పబడుఅర్థం చక్షమును ఈ తిరుమంతమునందు సంగ్రహముగాఁ చెప్పబడియున్నది. ఎట్లన:-

౧. పొందఁగినట్టి పరమాత్మస్వరూపమును ౨.దానిని పొందనట్టి జీవస్వరూపమును, ౩. జానిని పొందుటకు సాధనమైన భక్తి ప్రపత్త్యాది ఉపాయ స్వరూపమును, ౪. ఆ ఉపాయములవలన పొందఁగిన ఫలస్వరూపమును, ౫. దాని విరోధి స్వరూపమును, ఇట్లుగా అయిదు అర్థములు చెప్పబడెను. వీనిలో,

౧ ప్రణవమువలన జీవస్వరూపమును, ౨ అఖండనమశ్శబ్దమువలన ఉపాయ స్వరూపమును,

౩ సఖండనమశ్శబ్దమువలన విరోధి స్వరూపమును, ౪ నారాయణ పదమువలన పవమాన్య స్వరూపమును, ౫ నారాయణ పదము మీఁద నుండు చతుర్థివిభక్తివలన ఫలస్వరూపమును, ఇట్లు అయిదర్థములు ఈమంత్రమునందు చెప్పబడియున్నవి.

అవ. ఇట్లు నాలుగు శ్లోకములచేత మూలమంత్ర వ్యాఖ్యానముచేసి ప్రపత్త్యనుష్ఠానక్రిమమును ప్రకాశింపజేయునదైన ద్వయమనడి మంత్రతత్వమును చెందు శ్లోకములచేత కృప చేయుచున్నారు.

శ్లో నేతృత్వ నిత్య యోగం

సముచిత గుణ జాతంతను ఖ్యాపనం చో

పాయం కర్తవ్య భాగం

త్వథ మిథున పరంపాప్య మేవం ప్రసిద్ధమ్,

స్వామిత్వం ప్రార్థనాం చ

ప్రబలతర విరోధి ప్రహాణం ద శై తా

మంతారం త్రాయతే చే

త్వధిగత నిగమ వ్షట్పనోయంద్విఖండః. ౫.

టీ. నేతృత్వం - పురుషకారముచే రక్షించబడును.

నిత్యయోగం - నిత్యమైన సంబంధమును

సముచితగుణజాతం

సముచిత - మిక్కిలి తగినవియైన

గుణజాతం - కల్పాణగుణమాల సమూహములు

తనుభ్యావనం

తను - దివ్యమంగళవిగ్రహముమొక్క

ఖ్యాపనం - ప్రకాశమును

ఉపాయం - సాధనములు

కర్తవ్యభాగం

కర్తవ్య-చేయదగిన ఉపాయముయొక్క
భాగం-అంశమును
అధి-మోటియను
మిథునపదం,
మిథున-చక్రీనారాధనాపద్ధతి,
పరం-ప్రేక్షించు
గణ్యం-పొందుకొనుట,
స్వామిత్వం-స్వామిగానుండుటయును
ప్రార్థనా-ప్రార్థనయును
ప్రబల-ప్రబలము,
ప్రబలతర-మిగుల బలముగలదియైన
విరోధ-విరోధులైన అహంకార మమకారములు
విరోధం-పదబిరుదులు
ఓక-ఇను) తొందరపడదులు (తొందరపడదులు
కలదు.

సతే-ఇవి
సతాన్-వీనిని
మంతారం-మనముచేయువారిని
త్రాయతేన-రక్షించుచున్నవిరూపం.
ఇతి-ఇట్లు
పట్టదా-అటువదములు గలదియును
స్వీకరణ-రెండువ్యాక్యములుగలదిగాను
అహం-ఈద్వయమనెడి మంత్రము
అధికతనిగమః,
అధికత-పొందఁబడిన
నిగమః-వేదముగలదిగానున్నది.

తా. ఈమంత్రమునందు ఆరుపదములుగలవు
వానికి 10 అర్థములు కలవు. ఆ అర్థములను క్రమ
ముగాఁ జెప్పించునామ. ఎట్లనె,—

1. శ్రీమహాశక్తియొక్క పురుషకారమును,
2, పరమపురుషునితో శ్రీదేవి సర్వకాలములం
దును ఏకబాహుక యుండుటయును, 3 భగవం
తుని ఆశ్రయించినవారిని రక్షించుటకు మిగుల
తగినవైయున్న వాత్సల్యము స్వామిత్వము సౌ

శీల్యము సౌలభ్యము జ్ఞానము శక్తి పూర్తియును,
ప్రాప్తి యెందలగు గుణములయొక్క సమూహ
4 దివ్యమంగళవిగ్రహమును తెలియపఱచు
టయును, (ఈఅర్థము తిరుమంత్రమునందలి చరి
త్రముననుసరించి పఠింపబడినది) 5 ఉపాయమును
(ఈఅర్థముతిరుమంత్రము నందలి శరణ శబ్దార్థ
మగును) 6 ప్రపత్తికి అధికాంగులైన చేతనులు
అనుష్ఠింపవలసిన అంశమును, (ఈఅర్థము తిరు
మంత్రమునందలి ఏకదేవ అను పదార్థమగును)
7 లక్ష్మీనారాయణ రూపమైన ఉత్కృష్టస్వరూ
మును, (ఈఅర్థము తిరుమంత్రమునకు పైభాగ
మందుండు శ్రీమత్ అనెడి పదార్థమగును) 8
శేషిత్వమును, అన. గాతమకు శేష్మలైన చేతనులు
యెందలగు సకల వస్తువుల చేతను పొందదగు
ఉత్కృష్టస్థితి, (ఇది తిరుమంత్రమునందు చెప్పిన
నారాయణ పదార్థమగును) 9. సర్వదేశ సర్వ
కాల సర్వావస్థలయందును సర్వవిధ కైంకర్య
ములును నేనుచేయుటకు బాహ్యుడననెడి ప్రార్థ
నమును, (ఇది తిరుమంత్రమునందలి నారాయణ
పదముమీఁదనుండు చతుర్థివిభక్తియొక్క అర్థ
మగును) 10. చేతనులకు విరోధులైన అహంకా
రమును మమకారమును విడుచుటయును, (ఇది
తిరుమంత్రమునందలి వమః పదార్థమగును. దీని
వలన అజ్ఞాన నివర్తియును, అనాధికర్య మూల
ములైన ప్రకృతिसంబంధాదులయొక్క నివర్తి
యును చెప్పబడెను. ఇవి నివర్తిగాక మీఁదఁ
చెప్పిన అహంకార మమకారములు నివర్తికావు)
అను ఈపదియర్థములను అనుసంధింపువారిని,

ఆరుపదములతోడను రెండువాక్యములతోడను
గూడినదియును కథవల్ల్యాద్యపనిషత్తులయందు
ప్రఖ్యాతమైనదియు నగు ద్వయమనెడి యీమం
త్రము రక్షించుచున్నది.

అవ. ఎట్లు మంత్రోరత్నముయొక్క పదార్థ
ములను కృపచేసి ఈ అర్థములను అనువాదము
చేయువాక్యాగ్రమును విశదీకరించుచున్నారు.

శ్లో॥ ఈశానాం జగతా మధీన దమితాం
నిత్యానసామాం శ్రియం
కం శిశ్వా శ్రియః శోచిణా జలగుణ
స్యాన్మహారే రాశ్రయే,
ఇష్టో పాయతయా శ్రియా చ సహితా
యాత్మాశ్వరా యార్థయే
కన్యూ దాస్య మశేష మప్రిహతం
నిశ్శం త్వహ నిర్భయః,

టీ. జగతాం-లోకములకు

ఈశానాం-నియమించునదియును

ఆవీకదయితాం.

అశీక-సర్వేశ్వరుడైన భగవంతునకు

దయితాం-ప్రియదార్యమై దీయును

నిత్యానసామాం.

నిత్య-విలప్పుచును

అనసామాం-భగవంతునియొక వాయనిదియును అగు

శ్రియం-శ్రీమహాలక్ష్మి దేవిని

సంశ్రిత్య-శరణుజెండి

అశ్రయ ... గుణస్య.

అశ్రయణ-శరణముజెందుటకు

ఉచిత-తగినవిధమైన

అఖిల-సమస్తములైన

గుణస్య-కల్యాణగుణములుగల

హరే-అశ్రీతుల అవరాధములను క్షమించుభగవంతుని

అంఘ్రీ-చరణములను

ఇష్టోపాయతయా.

ఇష్ట-అభిష్టఫలమునకు

ఉపాయతయా-సాధనముగా

ప్రపద్య-పొందుచున్నాడను.

శ్రియాచ-శ్రీమహాలక్ష్మితోగూడ

సహితాయ-నిత్యముగా జేరియుండునట్టి

అత్మేశ్వరాయ.

అత్మ-జీవులకు

ఈశ్వరాయ-ఈశ్వరుడైన పరమాత్మనకు

అహం-నేను

నిర్భయ-అహంకారమహంకారములులేనివాడై

అశేషమ-సమస్తమైన

అప్రిహతం-అటంకములేని

నిత్యం-సర్వకాలమునుజేయునట్టి

దాస్యం-కైంకర్యమును

కర్తం-చేయుటకు

అర్పణ-పార్థింపుచున్నాడను.

తా. లోకములకు ఈశ్వరిగను, సర్వేశ్వరుడైన భగవంతునకు ఇష్టమహిమిగను, భగవంతునితో నల్లువలచును ఎకబాయక యుండునట్టిదిగను నుండు శ్రీమహాలక్ష్మిని పురుషకారముగా శరణమొంది, తర్వాత ఆశ్రీతులు శరణమొంగుటకు యోగ్యమగు వాత్స్య స్వామిత్య సౌశీల్య సౌలభ్య జ్ఞానశక్తి పూర్తి పాప్తిమొదలగు కల్యాణగుణములచే ప్రకాశించువాడును సర్వసాప నివారకుడును నగు భగవంతునియొక్క దివ్యచరణములను నీకువలయు మోక్షరూపఫలమునకు సాధనముగా, ఆశ్రీయించు చున్నాడను. (ఇది ద్వయముయొక్క పూర్వఖండిార్థము). ఇట్లు శరణాగతులకు పురుషకారమును జేయు శ్రీమహాలక్ష్మి దేవితో గూడియుండునట్టియు సర్వాత్మలకును

ఈశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణునకు దాసుఁ
డనై అహంకార మమకారములు లేనివాడనై
సర్వవిధకైంకర్యములను సర్వకాలములయందును
సర్వావస్థలయందును చేయుటకు ప్రార్థించు
చున్నాడను. (ఇది ఉత్తరఖండముయొక్క
అర్థము).

అవ. ఇట్లు మధ్యరహస్యమైన ద్వియమునకు
వ్యాఖ్యానముచేసి పుష్కర ఆవ్యయార్థమునకు
వివరిగామును, భగవంతుడు చేతనోజ్జ్వలముగా
కృపచేసినదియును నగు చరమశ్లోకమునకు
వ్యాఖ్యానముగా నీశ్లోకమును కృపచేయుచు
నారు.

శ్లో॥ మత్ప్రియైర్దత్తయా మయోక్త మఖిలం

సప్తజ్య ధర్మం పునః

మామేకం మదవాప్తయే శరణ మితి

త్యాగోవసాయం కురు

త్యా మేవం న్యసనాయయుక్త మఖిలం

జ్ఞానాది-ప్రార్థో హ్యహం

మత్ప్రియై-ప్రతిబంధకై స్వరహితం

కుర్యాం పున మ్మాకృతాః,

టీ. మత్ప్రియైర్దత్తయా.

మత్-నాయెక్త-

ప్రార్థి-హిందుటను

అర్థతయా-ప్రయోజనముగాఁగలిగియుండుటచే

మయా-నాచేత

ఉక్తం-చెప్పఁబడియుండు

అఖిలం-సమస్తమైన

ధర్మం-ధర్మయోగజ్ఞానయోగములతోఁగూడిన

ధర్మయోగమును

సప్తజ్య-ఉపాయబుద్ధిని పూరిగావిడిచి

మాం-నన్ను

ఏకం ఒక్కనినిమాత్రమే.

ఆర్థ-దుఃఖపడెడినిపు

మదవాప్తయే-నన్నుబొందుటకు

శరణమితి-ఉపాయమని

అవసాయం-నిస్సయమును

కురు-చేయుడు.

ఏవం-ఈప్రకారముగా

వ్యవసాయయుక్తం,

వ్యవసాయ-నిస్సయమునాఁగి

యుక్తం-హిందుటకు

త్యాం-నన్ను

అఖిలజ్ఞానాదిపూర్వః.

అఖిల-సమస్తమైన

జ్ఞానాది-జ్ఞానమే ప్రధానముగాఁగలిగివ్యగుణములవలన

పూర్వః-నిండినవాడైన

అహం-నేను

మత్ప్రియై-ప్రతిబంధకై.

మత్-నన్ను

ప్రార్థి-హిందుటకు

ప్రతిబంధకైః-విరోధములైన అనాదిపుష్కరపాపహాసము

లగు సర్వకర్మలచేతను

విరహితం-విడువఁబడినవానినిగా

కుర్యాం-చేయగలను

కుచం-వ్యసనమును

మాకృతాః-హిందవలదు.

తా. నన్ను బొందుటకు సాధనములుగాఁ

జెప్పఁబడియుండు కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తి

యోగములనెడి మోక్షసాధనములను అనుష్ఠిం

చుటకు శక్తిలేదని నీవు వ్యసనపడవలను. నీవు

నన్నొకనినే ఉపాయముగా నిశ్చయించుకొనవల

యను. ఇది చరమశ్లోక పూర్వార్థము,

ఇచ్చుట కర్మయోగాదులను అనుష్ఠింపక

నన్నొకనినే శరణుసొందిన చాలునని చెప్పినంత

మూర్త్యమున నిత్యవైమిత్తికాది ప్రపత్తిసాధనములనుకూడ వదలిపెట్టవచ్చునని యూహింపవలగదు. ప్రతిపాదును తమతమ వర్ణాశ్రమప్రయుక్త కర్మలనన్నింటిని భగవదాజ్ఞారూపముగ భగవదర్పణబుద్ధ్యా చేయవలయును. ఇట్టి శిష్టయముతోఁ గూడిన నిన్ను జ్ఞానశక్త్యాదిగుణములతోఁ గూడిన నేను, నన్ను పొందుటకు విరోధములేయుండు పుణ్యపాపరూపములైన సర్వకర్మలయందుండి నివర్తింపజేసెదను. దుష్కరమైన అపాయకరమైయుండు కర్మయోగాది సాధ్యోపాయములను చేయుటకు శక్తుడనుకాను కణాయని చింతింపవలదు.

ఇచ్చట భగవంతునిఁ బొందుటకు విరోధులైనవన్నియు పాపములని చెప్పబడుచున్నవి. అవి యేవనగా, అవిద్య, కర్మము, వాసన, అభిలాష, ప్రకృతీసంబంధము, దానిభేదమైన దేహత్యాభిమానము, దానిని సంబంధించిన అహంకార మనుకారములు అనునవి.

అవిద్యయనగా, జ్ఞానహీనము. ఇది అజ్ఞానము, అన్యథాజ్ఞానము, విపరీతజ్ఞానము, అని మూడువిధములు. వీనిలో అజ్ఞానమనగా, మూఢత్వము. అన్యథాజ్ఞానమనగా, ఒకటిని వేత్రాకటిగాఁదెలియుట. విపరీతజ్ఞానమనగా, శత్రువును మిత్రునిగా భ్రాంశించుట.

కర్మమనగా ఇది పుణ్యమనియు పాపమనియు రెండువిధములు. పుణ్యకర్మము ఫలాప్యేక్షాహితమైనది. పాపకర్మము సరహింసాకరమైనది.

ఇచ్చట పుణ్యకర్మలును పాపకర్మలవలె మోక్ష విరోధములు. ఈరెండు కర్మములును పూర్వార్థములనియును ఉత్తరార్థములనియును ఒక్కొక్కటియును రుండువిధములు. పూర్వార్థములనగా, తాము ప్రపత్తిని అనుష్ఠించుటకు పూర్వముచేయఁబడు కర్మములు. ఉత్తరార్థములనగా, ప్రపత్తిని అనుష్ఠించిన అనంతరము చేయఁబడు కర్మములు.

వాసనయనగా, అనాదిగా తాము చేయుచు వచ్చిన కార్యములను, ఇష్టాదును తమయిష్టములేకయే చేయుచుండునట్టి అభ్యాసము. అభిలాషయనగా, ఇంద్రాది మహాభోగములు కావలెనను కోరిక. ప్రకృతి సంబంధమనగా స్థూల సూక్ష్మమైన దేహసంబంధము. మతియు పూర్వార్థములు సంచితమనగా, కర్మములయొక్క ఫలములను నిచ్చుటకు పారంభించిన కర్మములు

ఈచెప్పబడిన ఉత్తరార్థములు బుద్ధి పూర్వకములనియును, అబుద్ధిపూర్వకము లనియును రెండువిధములు. బుద్ధిపూర్వోత్తరార్థములు పాయశ్చిత్తముచే నివర్తయగుచున్నది. పాయశ్చిత్తము చేయకపోయినను అనుభవమువలన నివర్తయగుచున్నది. భక్తియోగమనెడి ఉపాయాంతరమును అనుష్ఠించినవారికి పైన చెప్పిన కర్మములయందు ప్రారబ్ధ కర్మములును పాయశ్చిత్తముచేయని ఉత్తరార్థములును అనుభవముచేతనే నివర్తయగుచున్నది. అబుద్ధిపూర్వోత్తరార్థములు తామచుష్ఠించిన ప్రపత్తిబాముచేత నివర్తయగుచున్నది.

దృష్టప్రస్తులకు అభ్యుపగత ప్రార్థకర్మములును, ప్రాయశ్చిత్తములేని బుద్ధిపూర్వోత్తరాఘములును అనుభవించగా నివర్తయగుచున్నది. సంచితకర్మములును, అనభ్యుపగత ప్రార్థకర్మములును, ప్రపత్తివలన నివర్తయగుచున్నది. అబుద్ధి పూర్వోత్తరాఘములు వారిని చెందవు.

ఆర్తప్రస్తులకు ఈకర్మము లన్నియును దాననుస్థించిన ప్రపత్తివలన నివర్తయగును. ఆర్తప్రస్తులకు ప్రపత్తిని యనుస్థించినచోడనే మోక్షము సిద్ధములు చేసే వీరికి ఉత్తరాఘములేదు. ఇచ్చట మోక్షవిషయమును, తద్విరోధములైన సకలపాప నివర్తలను చెప్పవలసి యుండగా, పాపనివర్తనములనుమాత్రము చెప్పబడిన దానికిం గారణమేమనగా, మోక్షవిరోధములైన పాపములుగల ర్తించినవారికి సకలసంకేసేసిరింపబోవునది మోక్షమేకావున, మోక్షవిషయమును సూక్ష్మ ప్రస్తావన చేయలేదు.

అవ, కైశోకమువలన తమకు గర్భియగు కైశోకమునకు కారణమును, అది నివర్తయగు విధమును జెలియబోచి, తమకు ఆత్మరక్షణము గలదు భయములేకని యనుసంధించుచున్నారు.

శ్లో॥ నిశ్చిత్త్య త్వదధీనతా మ్మయి సహ

కర్మాద్యుపాయా హారే

కర్తృం త్వక్తు మపి ప్రపత్తు మనలం

సీదామి దుఃఖాకులః

ఏతత్ జ్ఞానముపేయుషో మమ పునః

సర్వాపరాధ క్షయం

కర్తా సీతి దృఢోస్మి తే నా చరమం

వాక్యం స్మరన్ సారణేః

టీ. హరే. అశ్రితదోషములను వోగొట్ట భగవంతుడా!

మయి. నాయండు

సదా. సర్వకాలమును.

త్యజిష్యతాం.

త్యక్-నివృత్తి.

అతీనశాం. అతీనముగానుండుటకు.

నిశ్చిత్త్య. నిశ్చయించి

కర్మాద్యుపాయాన్.

కర్మ. కర్మయోగము

అది. మొదటగా గల

ఉపాయాన్. ఉపాయములను

కర్తృం. చేయుటకును

త్యజృం. విడుదలుకును

ప్రపత్తుమపి. ప్రపత్తిచేయుటకును

అనలం. ఆకర్తృత్వదీననేను

దుఃఖాకులః.

దుఃఖ. వ్యసనముచేత

అకులః. కలఃకనొందినవాడనై

సీదామి. దుఃఖించుచున్నాను.

సారణే. పాపమును సారణిగానున్న

తే. నీయొక్క

పరమం. పరమపదైన

కర్తాం. కర్తృమను

స్మరన్. స్మరించుచున్నట్టి

ఏతత్. ఈ

జ్ఞానం. ప్రపత్తిరూపజ్ఞానమును

ఉపేయుషః. పొందియుండునట్టి

మే. నాయొక్క

సర్వాపరాధక్షయం.

సత్వ సమస్తమైన

అపరాధ. అపరాధములయొక్క

క్షయం. నాశమును

కర్తాని. చేయుదువుగాక

ఇతి. అని

దృఢోస్మి. కృతమనఁబడుచున్నాను.

తా. ఆశ్రితపాపహరుడగు భగవంతుడా!

హ. నేనెల్లప్పుడును నీకు పరాధీనుడ గాననాకు కర్మ

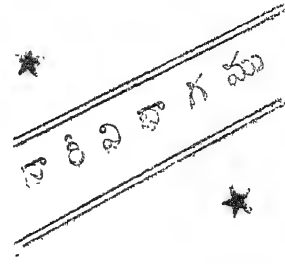
యోగజ్ఞానయోగ భక్తియోగములగు మోక్షోపాయములను అనుష్ఠించుటకు స్వతంత్రమును లేదు. అయినను శాస్త్రములయందు చేతనులను ఉద్దేశించి యీ ఉపాయములను అనుష్ఠించునట్లు నీవు విధించి యుండుటచేత, ఈ యుపాయములను అనుష్ఠించుటకు దాసునికి నీవలన స్వతంత్ర మొనంగబడినది. అట్లుండియును మిగుల అల్పజ్ఞానముతోడఁ గూడిన దాసుఁడు వీనిని అనుష్ఠించక యుండవచ్చునన్ననో, మోక్షోపాయములను అనుష్ఠించుటకు అవి నాథనములుగా ఉండుటవలన వీనియందభిలాషయున్నది. అయినను అనుష్ఠించుటకు అశక్తుడనై యున్నాడను. ఈఉపాయములను అనుష్ఠించుటకు అశక్తులుగా నుండువారిని యుద్దేశించి సులభోపాయముగా శాస్త్రములయందు విధింపబడియుండు ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠించునగుంగాదా యుగా, దీనికి అంగముగా లిఖిం బడియుండు కర్మలయందు విశ్వాసు ముఖ్యం

చుట మిగుల దుష్కరముగాన, ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠింప నసమర్థుడనుగా నున్నాడను. ఇట్లు ఏ యొక్క గతియునులేక దుఃఖాకుల మానసుండ నైన దాసునకు అర్జునునకు సారథిగా నున్నప్పుడు ఉపదేశించిన నీయొక్క కడపటివాక్యమైన గీతా శాస్త్రమందలి చరమశ్లోకమునందు నన్ను నీవు శరణుపొందము, నిన్నునేను సకలవిధములైన పాపములనుండి రక్షించెదను, అనిదేవరవారు కృపచేసినదానిని తలంచి, ఇతడు మహా విశ్వాసుముగలవాడనై ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠించితిని. దీనివలన దేవరవారు దాసునిపాపములను నివర్తి చేయుదురని దృఢమైన నమ్మికతోఁగూడిన వాఁడుగా నున్నాడను.

అష్టశ్లోకి ఆంధ్రప్రదేశ్ శాతాత్పర్య శహితము

సంపూర్ణము.





ప్రాచీన చారిత్ర సామాజిక జీవనమున స్త్రీల సంగతి ప్రాచీనము



(కల్యాణి పత్రికానువాదము - అనువాదకురాలు: చి. సా. మాపురాణి మాడామణి)

నేడు పాశ్చాత్యశిక్ష, పాశ్చాత్యవిద్యాప్రచారము మూలమున భారతదేశమునకూడ నారీభర్త విభాగమున నాందోళనలు జరుగుచున్నవి. స్త్రీలకు సరళతాపూర్ణమగు జ్ఞానము కోమల శిశువులకు నూడిన ధైర్యము, త్యాగమయమగు విషయభోగము, మొదలగు సుగుణపరిపూర్ణములగు ననేక చిత్రముల ప్రాచీన నేతిహాసములయందు చూచినచో పూర్వకాలపు స్త్రీలకును అధునాత నాంగ్లవిద్యాప్రవీణులును, పాశ్చాత్యనాగరికత నలవరచుకొనవలెనని యాందోళన మందుచున్న విప్పటి స్త్రీలకును కలతాత్పర్యము కాననగును. సాధారణముగ నేవచేయుటయే తన ధర్మముగ నెన్నుకొనుటచే నామె 'దేవియనియు' త్యాగ మొనరిన వగుటచే 'సామ్రాజ్ఞి' యనియు, విద్యవంతులగుటచే తన చాత్యుల్లు పరిపూర్ణ

మొనర్పజాలి యుండుటచే 'జగన్మాత' ననెడు సాగ్ధకనామములు కలదియే స్త్రీ యనబడుచు, ఆమె ప్రపంచము నంతయు తన నిస్సార్థసేవ త్యాగములచేనాహ్లాదపరచు తక్కికలిగియుండును సమాజమున నామె కుచ్చస్థాన మీయబడెను. కాని యధునాత నాంగ్లశిక్షిణీకులగు స్త్రీలు విషయసేవనా లాలసులై విడాకుల చట్టమును గూర్చియు, వివాహనిరోధములగూర్చియు, ధన ధాన్యములయందు స్త్రీలకుకూడ పురుషులతో సమానహక్కులు కావలయుననియు, పౌరాణికులైనా నేడును సమాజమున స్త్రీల కున్నత స్థానమున్నను యది విషయవాదముచే మోక్షోపాధిమగు రూపమున కేగింది, పూననీయులెందును స్వర్గముకన్నను ఉక్రోష్టయు నగు నూతన రూపము కొనంగబడుటేదు. నేటి కప్పును, కాలే

జీలు, వివిధములగు సంఘములు మొదలైనవే యితిసితలకు కారణములు. యుగపరి వర్తన ముతో బాటు ఆచారవ్యవహారములయందు మారుపుకలుగుట తప్పని సరియైనను యనాది స్థిరములగు ధర్మములకు హాని కలిగింపరాదు. సంసారమున స్త్రీపురుషు లిరువురకును మహత్త్వమున్నది. వారిలో నొకరి కొకరు సహాయు లగుచున్ననే వారి జీవితము సార్థకమగును. స్త్రీలు భగవన్నిర్మితమగు తమ స్థానము నతిక్రమించి పురుషుని స్థానము నధిస్థించవలెనన్న తప్పకముప్పు వాటిల్లును. మన ప్రాచీన హిందూ సామ్రాజ్యతీయందు గృహధర్మమున కెంత యజ్ఞముగ పోల్చియున్నారు. దానివలన స్త్రీ యర్థాంగిని రూపమున పురుషునకు సహచారిణియై యుండును. రఘువింశమున నప్పటి కాలపు స్త్రీలను కాలిదాసెట్లు వర్ణించెనో గాంచుడు. నిర్జన వన ప్రదేశమున యశ్వరాజుగ నశిష్యుడు తన భార్యయగు యగురభి వేదిహోగూఢ సాయంకాలపు క్రోధోమక్రముల జరుపుచున్నాడు. ఇది స్త్రీలకు ధర్మలోకమున కెట్టి యందమగు నుదాహరణము అట్లే స్త్రీరామచంద్రుడు పితృవాక్యపరిపాలనమున బద్ధకంకణుడై యుండ సహధర్మచారిణియగు సీతయు వనమున కాతని పేరబడించెను. ప్రాచీన భారతనారీమణులు తమ జీవితమును తపశ్శ్రమచేతనే సార్థకమగునని తలంచుచుండిరే నాని విషయభోగమున వారిచిత్తము లగ్న మయ్యెడివి కాదు, పార్వతీవలె తపశ్శ్రమవలన వివిధముగు జీవితము లెక్కువైనను చేతి వాతావరణము కాక రాదునదా! పార్వతి తన కను

కూలుడగు భర్తను లోకహితకరమగు రామకథ యడిగి తన కోర్కెను తీర్చుకొననేగాని విషయ భోగముల కాంక్షించలేదు. అట్లు తన భర్తకు సహధర్మచారిణియై యుండిదానికి తగిన ఫలముగ కీర్తిమంతములగు కార్తికేయ గణపతులను పుత్రులనుగా పొందగలిగినది. పతివ్రతసరించి వర్తించుటయే. నారీధర్మమున ముఖ్యదేశము. పతిని పరమదైవముగ నెంచి సతి తన సర్వస్వము నాతని యధీనయొనర్చవలెను. ఎట్టి పరిస్థితులలో నైనను స్త్రీ చూపదల లోనైనను తాను స్వతంత్రురాలు కాగూడదు. ఇట్లామె భర్తకు సరాధీనురాలై యహంకారమును వీడియుండిన ప్రకృతీయంతయు నామె యధీనమగును. ప్రపంచమునందలి సర్వశక్తులును యామె యధికతేజమున నిస్తేజములై వ్యర్థములగును సృష్టియామె వచనాచుసారము ప్రవర్తించును. కావుననేకుష్మభోగోడిశుడగు భర్తను సంగ్రహించుటకు పతి వ్రతాలలామయగు శాంక్షిలి తన పాతివ్రత్య ప్రభావమున సూక్ష్మని వర్ణించెను. యమధర్మ రాజు బెరినుండి నాధ్యమణియగు సావిత్రి తన పతి జీవనముల వరదాశముగ బడసెనన నిందా శ్చర్యమేమున్నది? ఆధునికులీ కథల నాలకించి యివి యన్నియు కృతయుగమున జరిగినవే కాని యీనాటి కలియుగమున వీటి నెవ్వరు నమ్ముదురని నుడివిన నుడువనచ్చును. అట్లు కానిచో నిప్పటికిని రాజపుత్రానుయోక్త యితీహాసము లింకను యంతరించ లేదు కదా! వాటివైనన జూచిన సీరీ వాదనను వదలవచ్చును. చూడవలసిన వాడుకయొక్క భార్యయు సౌందర్యనిధి

కుసుమతోమలయునగు సతీతిలకము తన భర్తయగు
యసువుల వీడిన కథ నేటికిని సువర్ణాక్షరముల
ముద్రితమై ప్రకాశించుచున్నది. ఇట్లే భర్తతో
సహాగమున మాచరించిన స్త్రీల కథలును లె
క్కన మిక్కుటముగ నీ యతిహాసములలో కాన
నగును. ఆ యతిహాసములు కాకున్నను శారద
కస్తూరిబా మొదలగు నాగీమణుల చరిత్రములు
గూడ మనకు ప్రమాణములేకా! భార్యారూప
మున భర్తకు సహధర్మచారిణియై స్త్రీధర్మముల
కాపాడునట్లు మాతృస్థానము నలంకరించి సంతా
నమును, సగార్థము నవలంబింపజేయుటయు
స్త్రీల కవశ్యకర్తవ్యమే యగుచున్నది. కౌసల్య
శ్రీరామచంద్రు డడవుల కేగుతరి వాత్సల్య
కోమలతా పూర్ణమగు మనమున బాధపడు
చున్నను రాముని పితృవాక్య పరిపాలనమున
దృఢప్రతిజ్ఞ కలవాడ వగువని యుపదేశించెను.
సుమిత్రీయు తన తనయును శ్రీరాముననుస
రించి ననవాసము చేయుట కనుజ్ఞ యొసగి
సోదరున కగ్రజుని యందుండవలసిన భక్తి శార
నమును వెల్లడించినది. లక్ష్మణుని కన్నను, యూ
ష్మణా సుమిత్రీల త్యాగమే యీ విషయమున
ప్రశంసించ దగియున్నది. కుంతీదేవియు తన
పుత్రుల రణరంగమున వెనుకంజవేయక తమ
ప్రతిజ్ఞల నెరవేర్చుకుని శాశ్వతకీర్తిని బడయు
నట్లుపదేశ మొనర్చి తన వీరమాతృత్వమును
సాటియున్నది. శివాశయంత వీరపురుషు డగు
టకు కారణము జిజాబు యొసంగిన యుప
దేశమే కదా! నేటికాలమున నేస్త్రీయైనను ఇట్లా

దర్శప్రాయముగ తన సంతానమును పోషించు
చున్నదా? నేడు భారతదేశ వింతటి దారిద్ర్యము
ననుభవించుచు నిక్కట్లుల లోగుటకు ధన
ధాన్యలోపము కానేరదు. కాని మీద చెప్పి
నట్లు పవిత్రపత్నీత్వము నట్టిమాతృత్వ లోపమే
సంసారమునంతయు సఫల పరుపజాలు అధ్యా
త్మిక తత్వమీరోజులలో నేస్త్రీలయందును కాన
రాదు. మహారాణీ దుర్గావతీ లక్ష్మీబాయి నేటి
కిని యాదర్శప్రాయులై యున్నారు. వీరు గాక
గార్గివంటి విచుషీమణులును అజన్మ బ్రహ్మ
చారిణులై విద్యలనేర్చుటయందును నేర్చుకొనుట
యందును బ్రహ్మచుభవము నందుచు తమ
జీవితముల గడిపే యున్నారు. ప్రాచీన
భారత నారీమణులలో సానుశీలత, సరళత
డివ్యత్వములు వెల్లివిరియు చుండెడివి. వారికి
మోక్షము కరతలామలక మగుచుండెడి దనుట
నిర్వివాదాంశము. కాని నేటికాలపు నాగరికత
యొక్క స్త్రీస్వభావమును మాయోమోహిత మొ
నర్చి తప్పుదారిని ప్రోత్సహించుచున్నది.

కావున నోదరీమణులారా! పాశ్చాత్యరీతుల
ననుసరించి స్వధర్మపాలనమున కేమరపాటు చెం
డక దేశహితమును స్వహితమును కోగువారై
యత్నింపిని పుట్టినింటిని కీర్తి ప్రదాతలై పతి
హృదయముల చూరకొని దేశోద్ధరణ యొనర్చు
చు శాశ్వత కీర్తిని బడయుదురు గాక యని సవి
నయముగ ప్రార్థించుచు నింతటితో విరమించు
చున్నాను.



శ్రీ భగవద్గీతా సందేశ మహోత్సవము

మ ద రా సు

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ మదరాసు శాఖామూజమాన్యమున మదరాసు నగరమున శ్రీఉప్పలూరు ఆశ్వాసుశ్రేష్ఠివార రామానుజ కూటమున ది 2-12-1951 తేదీ లగాయతు శ్రీభగవద్గీతా సందేశమహోత్సవము మహావై భవముగా 18 రోజులు జరుపబడినది. అందు అనేకమంది సుప్రసిద్ధ ఆచార్యపురుషులు, పండి తోత్తములు, భగవతశిఖామణులు, మదరాసు ప్రభుత్వ మంత్రిపుంగవులు, మదరాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు, అధ్యాపకులు, అనేకమంది పుర పముఖులు, విద్యుషీమణులు పాల్గొనిరి.

ప్రతినిత్యము ఉదయమున భక్తులందరున్న కలసి రోజునకొక్క అధ్యాయము చొప్పున భగ వద్గీతను పారాయణ నొనర్చుచు తిరువీఘ్యత్సవ ముల జరిపిరి. ఆ సమయమున ప్రతినిత్యముకూడ అనేకమందిభ క్తశిఖామణులు ఈ భగవతగోష్ఠినం తను తమ యింకిలోనికి ఆహ్వానించుచు అందరికి చందన-కుసుమ- తాబూలాదుల సమర్పించి గౌరవించుచుండిరి. పిమ్మట రామానుజకూట మున సమిష్టిగ పారాయణజేయుచుండిరి. పిమ్మట గండు.

అందు నిమిషములు శ్రీకృష్ణసామజపము - పిచ్చట 18 ఋత్వికులు గీతసంతను పూరి గ పారాయణ మొనర్చుచుండిరి. అదేసమయమున ఆనాటి అధ్యాయమునకు ఆంధ్రమునను, అరవ మున్ను విశేషార్థములతో శాలక్షేపము జరుగు చుండెడిది.

మధ్యాహ్నము గం. 1-0 మొదలు గం. 2-0 వరకు స్త్రీలకై ప్రత్యేకము విద్యుషీమణులచే ఉప న్యాసములున్ను, గం. 2-0 మొదలు 5-30 వ రకు ఆనాటి అధ్యాయముపై విశేషవిమర్శనా పూర్వక పండితోపన్యాసములున్ను గం. 5-30 లగాయతు రాత్రి గం. 8-30 వరకు భక్త వరులచే గీతపై సామాన్యోపన్యాసములున్ను జరుప బడినవి.

ఈ 18 రోజులున్ను ఖండఖండంతరముల యందుకూడ ప్రచురించబడిన వివిధభాషలలో అనువదించబడిన శ్రీభగవద్గీతా గ్రంథముల ప్రదర్శనము జరుపబడెను.

ఈ ఉత్సవనివేదిక ముందు ప్రచురించబడ గలదు.

కె ట్టు ము లు

పా ల కొ ల్లు.

“శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి, వారు భక్తినివేదన సన్మాన్యముగా 50 రూపాయలు సమర్పించిరి. వీరికి క్రియఃపతి ఆయరాశోగ్య విశ్వరూపులు కట్టాక్షించుగాక.

విశిష్ట ద్వైత ప్రచారక సంఘము

ఉత్తర ప్రదేశ్ పూజలు

పశ్చిమ బెంగాల్ పూజలు

రాష్ట్ర ప్రచారక (మూల గ్రంథాలకు)

అర్చనా మూర్తు.

సర్వ సత్సవారాయణరెడ్డి భార్య విశాఖాక్షమ్మ
పతన సూరమ్మ
పతన కొండయ్య భార్య జగ్గమ్మ
పతన ఆదెమ్మ

స్వామిల్లి వేంకటరెడ్డి భార్య శాంతమ్మ
18-1-51 సత్తిబుల్లి స్వామి భార్య మంగమ్మ

కళింగ పట్నం

ఈ గ్రామంలో బాదాపు ప్రతి శుక్రవారం
20 లేక 30 మంది భక్తురాలైతే ప్రతి శుక్రవారం
పూజలు మహా వైభవముగా జరిపించబడెను.

డి 20-12-1950 తేదీన మార్గశీర్ష శుక్ల
బుధవారం దినమున శ్రీ గీతామండలి (కళింగ
పట్నం) శ్రీ గీతాజయంత్యుత్సవమును జరిపినది.

పేకేరు ప. గోదావరి జిల్లా.

కార్యక్రమము.

స్వామిల్లి బుచ్చిరెడ్డి భార్య మాణిక్యం ఉదయం:-
పులగం రావమ్మ
పులగం సత్యనారాయణ
పులగం భద్రాద్రి
పులగం తిరుపతిరెడ్డి

ఈ గ్రామంలో భక్తులతో ప్రతి శుక్రవారం
పూజలు భజనలు మహా వైభవముగా జరుప
బడెను.

శ్రీ గోదండరామస్వామివారి సన్నిధిని-
శ్రీ గీతాకోశము-శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ శ్రీవ్యాస
మహర్షుల మారాధనము-సమిష్టి పారాయ
ణము, 18 అధ్యాయములు-గోపీతీర్థ-ప్రసాద
స్వీకృతి.

సాయంత్రం:-

అర్చనా మూర్తు.

కోనాల సత్తిరెడ్డి భార్య వీరమ్మ
కోనాల వెంకన్నగారు
మంక అచ్యుతరామయ్య భార్య సూరమ్మ
12-1-51 పోతులెట్టి మహాలక్ష్మి
పెద్దపండుగరోజు

5 గంటలు- సంగమత పాశ్చాత్య మందిర
మన, కూర్మం-దేవస్థాన పండితులు- ఉ.వే.
శ్రీమాన్ శ్రీభద్రం వేంకటకూర్మాచార్యు
లవారి యధ్యక్షతన సమావేశము జరుపబడి
నది. గీతాప్రాశస్త్యమునుగూర్చి, గీతాపఠ
నావశ్యకతనుగూర్చి చక్కని ఉపన్యాసము
అనుసంగబడినది.

పోతుల అప్పారావు భార్య సూర్యకాంతమ్మ
19-1-51 సత్తిబుల్లి స్వామి భార్య మంగమ్మ

కార్యవర్గ-గీతామండలి.

వీ. వే. రా. న. ఆచార్య.

భక్తినివేదన

(వేదాంత మానసాత్మిక)



ఇందు వేదాంత విషయ గాఢములున్ను;
భక్తి ప్రచార విషయమైన "వార్తలున్ను;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చందాలు :

సాధారణ చందా సం. ౧౦ 1కి రు. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రు. 10-0-0

ద్రవ్యములు :

పోషకులు సం. ౧౦ 1కి రు. 25-0-0
రాజపోషకులు ,, రు. 58-0-0
మహారాజ పోషకులు ,, రు. 116-0-0

రాజ్యాలయము :

"భక్తినివేదన" కార్యాలయము,
అగస్త్యుని (పయ) ద్వారమున,
తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

Book-Post

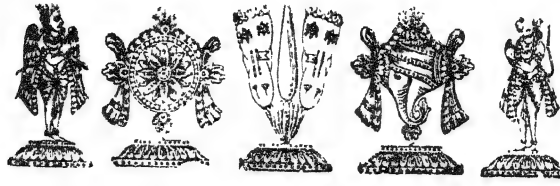
భక్తినివేదన

వేదాంత మానసాత్మిక

అగస్త్యుని

(పయ) ద్వారమున

తూర్పు గోదావరి జిల్లా



కాకతీ



భాగ్య

నివేదన

విక్రమ-పుష్కర-మాసము

సంపుటి ౨ సంచిక ౧౦



ఓం తత్ సత్

(శ్రీ) సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమత్సమేత

(శ్రీ) రామచంద్ర పరబ్రహ్మణేనమః

(శ్రీ) చక్రీణే సత్యభామానమేత (శ్రీ) వేణుగోపాల పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీరామకృతశ్రీమద్భాగవతసప్తహసహిత

శ్రీమహావిష్ణుకోటిమలనీడ శ్రీపూజామహోత్సవం

రాజమహేంద్రవరము

ఆ హ్వా న ప త్రి క

(శ్రీ)

ప్రారంభము 6-4-51

ఆఖరు 21-4-51

దయచేసి నీవిని మీ మిత్రులకు కనపరచుడు.

మీ రితరులకు పంపుటకు ఆహ్వాన పత్రికలు

కావలసిన 18/330 మెయిక్రోడ్డు

రాజమండ్రికి మీ చిరునామా

గల కవరు పంపండి.

హాచే రామ హాచే రామ రామ రామ హాచే హాచే
హాచే కృష్ణ హాచే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హాచే హాచే॥
హాచే రామ రామ రామ రామ హాచే రామ రామ కేవలం॥
కనా నాస్త్వేన నాస్త్వేన నాస్త్వేన గురవ్యానామ్ ॥
యస్య స్వభావోఽప్రేణ జన్మసంసార గంధనాత్ ॥
విమలచక్రే నమస్తస్మై విష్ణవే ప్రభవిష్ణవే॥

మనకు స్వరాజ్యము పెచ్చినది కాని, సురాజ్య మింకను ముష్టాపి
తము కాలేదు. ప్రభుత్వము లభించినది కాని ప్రజాశాంతి లభించలేదు.
అధికారము లభించినది కాని అన్ని సత్యములు లభించుటలేదు. ఇప్పుడు
దేశములో నలుమూలలయందును అతివృష్టి, అనావృష్టి మున్నగు ఈతి
బాధలు, నీనినబట్టి అంతటను ఆహారకొరత, వస్త్రోద్రులకొరతయు అమ్మి
తముగ వ్యాపించియున్నవి. పొరుగుదొంగలను ఎచ్చటకు వెళ్ళినను ఆర్తనా
దములు, అవినీతి, అధర్మము, అశాంతి, అవిశ్వాసము, అధికారవాంఛ,
పరస్పరకూర్ష్య, మోసము, దురాశ, హింస మాత్రమే గోచరించు
చున్నవి.

భయప్రద నిమిత్తేషు తథానావృష్టికాదెషు॥
వర్షదం సర్వహాకగ్య శాంతీదం సర్వపుష్టిదం॥
వ్యాధి దుర్బిధ్య శాంత్యుముత్సవం శా యోధ్యరేఖ॥
రాజరాష్ట్రాభి సృష్ట్యం రాజ్యం ధైవాభివృద్ధయో॥
సర్వదుఃఖాన్ శాంత్యుర్ధం విష్ణో రుత్సవ మాచరేత్ ॥

అను ఆగావె శాస్త్రప్రమాణముల వనుసరించి ఇటీవలిలో జగ
త్పతియు, లోకరక్షకుడును, అర్హతాగ్రహ పరాయణుడును, సర్వజ్ఞుడును,
సర్వశక్తిమంతుడును, అచ్యుత శాశ్వత వాత్సల్య బంధయు, భక్తజన
మందారుడును, అగు శ్రీ యుగసతియు అగు శ్రీమహావిష్ణువు ఉత్సవా
చరణము మాత్రమే మన ముఖ్యకర్తవ్యమున్ను గతియు అయి
మున్నది. ఇటీవలిలో —

ఆయన దివ్యకటాక్షశీక్షణము తస్య నునకు మర గతిలేదు
 ఆయన దివ్యనామసంగ్రహణముతస్య సునరమునకే ఖటములేదు
 ఆయన దివ్య అద్భుత భానామముల తస్య సునర మర కర్తవ్యములేదు
 ఆయన దివ్య సూత్రావిభాగము తస్య సునర మర వ్యత్యములేదు
 ఆయన తైలవ్య సుతయేతస్య సునర మర సునిత్యములేదు
 ఆయన అష్టా సరిమాలముల తస్య సునర మర ము త్రదు

దేవాకా భావయతానేని పేదేనా భావయంతేవః।

పరస్పరం భావయంతో ప్రేమ సదా మోక్షస్థిభిః॥

ఇష్టాకా భోగినా హంసోదేహా దాగ్యంతే యస్త్వభావితాః।

తైరతైః సప్రదా మైస్త్వయో భాంతేనేన ఏవః॥

ఈజగత్తంతయు భగవదనుగ్రహం కూపమైనది. ఆయన ఆరాధనము మాత్రమే మన శ్రేయస్సునకు ఏకైకసాధనము. ఆయనను ఆరాధించనివాడు పాపాత్ముడు.

(శ్రీ) మహావిష్ణువు నారాధించుట ఎటుల? భక్త పురస్కర తులసీదళ పూజల్పద్వారా. (శ్రీ) మహావిష్ణు కటాక్షము పొందుట ఎటుల? (శ్రీ) సీతా కల్యాణాచరణము ద్వారా. (శ్రీ) మహావిష్ణువు ప్రసాదము లభించుట ఎటుల? సవిగమ భగవత్కథా వినియముద్వారా.

—♦ తు ల సీ మ హా త్మ్య ము ♦—

సర్వేషా మపి సుహృణాం తులసీప్రీతిదా హరేః।

మణికాంచన సుహృణి ముక్తావేదూగ్యకాని చ।

తులసీదళ దానస్య కలాం నార్హంతి హరేశీం।

సుమంజరీదళై ర్యుక్తైః కోమలై స్త్యుగ్ధైః॥

యే కుర్వంతి హరేః పూజాం తే కృతార్థాః కతాయుగే॥

శుష్కం పమ్యపితం వాల్మీకిం కాష్ఠంవా సేవయీదళం।

అర్చనే వాసుదేవస్య లక్ష్మకోటిగుణం భవేత్।

సకృదభ్యర్చ్య గోవిందం సులస్యా ప్రేమ మానవః

ముక్తిభాగీ నిరాతంకం కృష్ణస్యానుచరో భవేత్॥

ఆస్తికాగ్రేసరులారా! భగవద్భక్తులారా!

ప్రస్తుతపు మన ఈ అన్న వస్త్రాది కొరతదీరి, అవినీతి, అధర్మ, అశాంత్యాదులు; ఇంక ప్రభుత్వము ప్రజలతో ఆనందముతో ధర్మముతో శాంతికోటి వర్ణించు లోకకల్యాణము సిద్ధింతుట కొరకున్న ప్రజాసామ్యమున ఆస్తికత, సత్యము, అహింస, శాంతి భక్తిభావన, సేవా సేవ, స్వధర్మ నిర్వహణము, త్యాగశీలత వ్యర్థిపొందుట కొరకున్న-

స్వస్తిశ్రీ భరనామనందత్సర చైత్ర శు ౧ స్థిరవాసరము (అనగా ది 7-4-1951) తేది. లగాయతు వంశగ వదునాలుగు దిన మూలార్చన పరమపావనియగు శ్రీ గౌరీమొనడితీరమున రాజమహేంద్రవర నిట్టణమున శ్రీ రామక్రతు - శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహసహిత శ్రీమహావిష్ణు కొటెరులసీదళ పూజామహోత్సవమును జరుపుటకు పెద్దలచే నిశ్చయింపబడినది.

అంతురార్పణము.

ది 6-4-1951 సాయంకాలము.

ఉత్సవదీక్షా ప్రారంభము

శ్రీ రామక్రతుదీక్షాశ్రీవిష్ణుకోటి
తులసీదళ పూజా ప్రారంభము

ది 7-4-1951 ఉదయం.

24 శ్రీ సీతాకళ్యాణములు

ది 8-4-1951 ఉదయం.

శ్రీ పాదుకాపట్టాభిషేకములు

ది 9-4-1951 ఉదయం.

శ్రీ రామక్రతు సమాప్తి

ది 15-4-1951 రాత్రి

శ్రీ రామపట్టాభిషేకోత్సవము

ది 16-4-1951 మధ్యాహ్నము.

శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహ

ది 14-4-1951 ఉదయం.

దీక్షా ప్రారంభము

శ్రీ మద్భాగవత సప్తాహ

ది 20-4-1951 సాయంకాలము

దీక్షాసమాప్తి

శ్రీ కొటెరులసీదళపూజా

ది 20-4-1951 మధ్యాహ్నము

సమాప్తి

పూర్ణాహుతి

ది 20-4-1951 సాయంకాలము

అనభృదోత్సవము

ది 21-4-1951 ఉదయం

శ్రీ దుక్కిణీ కల్యాణము

ది 21-4-1951 మధ్యాహ్నము

ఈ ఉత్సవదీక్షయగు ది 7-4-1951 తేదీ ఉదయము లగాయతు
 ఈ ఉత్సవముయొక్క దీక్షాంతము : 10-4-1951 రాత్రి 12 గంటలు
 (శ్రీ) వేణుగోపాలస్వామివారి ధ్యానముతో - (శ్రీ) విష్ణుసహస్ర
 నామావళిపఠనముతో - మొత్తము కొత్తపల్లిపేట దళములతో అర్చన
 ఆరాధనాదికములున్ను; ఈపడునాలుగు రోజులు అహోరాత్రములు
 అఖండ హరినామ సంకీర్తనమును; ఆగమోక్త పంచాగ్నిహోత్ర విధా
 నానుసారము హోమమున్ను; (శ్రీ) మహావిష్ణుజప - హోమ-తర్పణ -
 పుష్పాంజల-శాంత్యాదులున్ను; సుమారు 350 మంది ఋత్విగ్వరేణ్యు
 లచే జరుపబడును.

ప్రతినిత్యము పెక్కు-రు పండిత ప్రకాండలచే వేదాంతోపన్యా
 సములు యివ్వబడును.

ప్రతినిత్యము పెక్కు-రు పండితులచే హరికిథా కాలక్షేపములు-
 భజనలు-పురాణావతసములు-జరుపబడును.

ఈ ఉత్సవమునిమిత్తమై పండరీపురమునుండి ప్రత్యేకముపండరీభజన
 సంఘము ఆహ్వానించబడుచున్నది.

ఈ మ హా త్స వ ము స కు

అధ్యక్షులవారు:- (శ్రీ) మహావిష్ణువు

అధినేతలు :- (శ్రీ) సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్న హనుమ

త్సమేత శ్రీరామచంద్ర మహాప్రభువు

నిర్వాహకులు :- (శ్రీ) చక్రిణీ సత్యభామాసమేత (శ్రీ) వేణుగో

పాలస్వామివారు.

నాయకులు :- (శ్రీ) భక్తాంజనేయ స్వామివారు

ఆశీర్వాదకులు:- (శ్రీ) భాగవతోత్తములు

అనుమోదకులు:- (శ్రీ) భక్తబృందము

ఆధ్వర్యులు:- శ్రీ విశిష్టాద్యైత ప్రచారకసంఘ కార్యదర్శులు

అనుమోదప్రోత్సాహకులు:- శ్రీ మాణిక్యం సుబ్బారాయుడు

గారు రాజమహేంద్రవరం.

కార్యకర్తలు :- శ్రీ రాజమహేంద్రపురవాసులు భక్తులు.

ఫలభాక్తులు:- శ్రీ భగవద్భక్తులు.

—: ని త్య కార్య క్ర మ ము :—

ది 6-4-1951 శుక్రవారము సాయంత్రమున శ్రీ వేణుగోపాల స్వామివారి అనుజ్ఞతీసుకొని కోవిలనుండి ఊరేగింపుతో బయలుదేరి వచ్చి ఉత్సవమండప ప్రవేశము భగవత్పూర్ణ విష్ణుశైవారాధనము, మృత్యుంగహారము- అంకురార్పణము- చాతుర్పూజ- ధ్వజారోహణము.

ది 7-4-1951 శనివారము మొదలు ప్రతిదినము ఉదయము గం 5-0 తిరువారాధనము-తర్థవినియోగాదికము. గం 6-0 నుండి 7-0 వరకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రముతో తిరుచిఘ్నత్సనము- 7-0 నుండి 8-0 వరకు శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ సమిష్టి పారాయణము- 8-0 నుండి 8-15 వరకు నామజపము (సమిష్టి) 8-15 నుండి 11-30 వరకు పూజామండపమున శ్రీవిష్ణు సహస్రనామములతో కోటిసంకీర్తనపూజ ముమంటమున తత్త్వద్విశేషాది హోమములున్ను, పారాయణములమున ఉభయవేదములు-శ్రీరామాయణ శ్రీమద్భాగవత విష్ణుపురాణాది పాఠములును, జపములున్ను; భజనమంటపమున హరినామ సంకీర్తనములున్ను, “హరే కృష్ణ హరే రామ” మహామంత్ర పఠనమున్ను, ఉపన్యాసమంటపమున ఉపన్యాసములు, పుర్ణాణపఠనాదులున్ను, 11-30 నుండి 12-0 వరకు శాంతిపాఠ ప్రవచనము.

మధ్యాహ్నము 2-0 నుండి 4-0 వరకు కాలక్షేపాదులున్ను 4-0 నుండి 6-0 వరకు ఉపన్యాసములున్ను, సాయంత్రము 6-0 నుండి 7-30 వరకు శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ స్తోత్రసమిష్టి పారాయణగానమున్ను శ్రీ లక్ష్మీఅష్టోత్తర శతనామార్చనయున్ను.

రాత్రి 7-30 నుండి 8-0 వరకు సమిష్టిహరినామ సంకీర్తనమున్ను, 8-0 నుండి 11-0 వరకు హరికథాకాలక్షేపములున్ను, ప్రతి దినము 24 గంటలు అఖండ హరినామసంకీర్తనమున్ను జరుపబడును.

ఈ సహోత్సవము లోక కల్యాణమునకై ప్రజాక్షేమమునకై చేయబడుచున్న మహాపవిత్ర పుణ్యకార్యమైయున్నది. ఇట్టి మహాత్తర కార్యము దర్శించుటకుగాని, పాల్గొనుటకుగాని సామాన్యముగ లభించు నట్టిదికాదు. గాన తామెల్లరు ధనరూపముగను, నస్తురూపముగను, తులసీదళముల సమర్పణరూపముగను, అన్నశాంతికినలయు సామగ్రి సమర్పణ రూపముగను, సేవారూపముగను, స్వహస్త పరహస్తముల ద్వారా సహాయముచేయుచు ఈ ఉత్సవమున పాల్గొనగోరుచున్నారము.

రు 3000 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకరోజు పూర్తి ఉత్సవము జరుపబడును.

రు 1000 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూట పూర్తి ఉత్సవము జరుపబడును.

రు 500 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకనాటి పూజలు జరుపబడును.

రు 250 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూట పూజలు జరుపబడును.

రు 125 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒక మహా పూజ జరుపబడును.

రు 58 లు సమర్పించినవారి గోత్రనామములతో ఒకపూజ జరుపబడును.

లోకస్సమస్తాసుఖినోభవంతు.

మం గ శం మ హా త్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

రాజమండ్రి }
24-2-51 }

ఇట్లు
(శ్రీ). (శ్రీ). (శ్రీ). 1008 శ్రీమహాష్టమ
అ ధ్యక్షులు

తె. కం. గోపాలాచార్యులు, ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు
శ్రీ విశిష్టాద్వైతప్రచారకసంఘ కార్యదర్శులు.

1. శ్రీ కామనానందస్వామిగారు, ఉపాధ్యక్షులు
2. ,, రాళ్ళబండి సుబ్బరావుగారు ,,
3. ,, సప్ప అప్పలస్వామిగారు ,,
4. ,, బుద్ధిలాల్. పి. మోగారు ,,
5. ,, పానాచంద్ గారు ,,
6. ,, కలిమిరెడ్డి అప్పలస్వామిగారు ,,
7. శ్రీ జి. వరదరావుగారు
8. ,, పినిశెట్టి ఆదినారాయణగారు
9. ,, ఆత్మూరి సూర్యనారాయణగారు
10. ,, దత్తి సోమరాజుగారు
11. శ్రీ వాక అప్పలస్వామిగారు
12. ,, సప్ప సూర్యనారాయణగారు
13. కామరస్వి రావూపాక సభ్యులు
14. శ్రీ ఆదిరెడ్డి అప్పలస్వామిగారు
15. ,, వాసిరెడ్డి రాములుగారు
16. ,, పచ్చిసీలం మునికేశవరావుగారు
17. ,, కె. యస్. ప్రకాశరావుగారు
18. ,, దూడ వీరాస్వామిరెడ్డిగారు
19. ,, సీనుకుర్తి సుబ్బరావుగారు
20. ,, పొడిపిరెడ్డి కృష్ణమూర్తిగారు
21. ,, కొల్లి అప్పలస్వామిగారు
22. ,, కొండపల్లి వీరవేంకయ్యగారు
23. ,, నాశం రాజారావుగారు
24. ,, పెండెం సత్యనారాయణగారు
25. ,, చలంచర్ల నారాయణమూర్తిగారు
26. ,, రంధి అప్పలస్వామిగారు
27. ,, బోర యరకయ్యగారు
28. ,, తాటికొండ శ్రీరాములుగారు



భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - పుష్క మాసం

సంచిక ౧౦

కృష్ణార్జున సంవాదము

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. తె. కం. గోపాలాచార్యులుగారు

జీవనిత్యత్వము

కృష్ణుడు:-అర్జునా! ఇదేమి? నీ వెంతో ధైర్యశాలివి. ప్రాజ్ఞుడవని నేను భ్రమించితిని. అయ్యయ్యా! ఈ దుఃఖ మేమి? ఈ పిరికితన మేమి? ఇట్టి హృదయ దౌర్బల్యము నీవంటి వీరునకు తగునా? తీత్రియునకు యజ్ఞోపవీతము వలె విడువతగని ధనుర్భాణముల విడిచి రథముపై చతికిలబడితివే! నీవుచింతించునది యెవరి నిమిత్తము? భీష్మాదులలో శరీరము ఆత్మయని రెండంశములు కలవు. అందు శరీరమును గూర్చి విచారింప పనిలేదు. శరీరము పంచమహాభూతములు, అహంకారము మహతత్వము, అవ్యక్తము అనబడు పదార్థములతో నిర్మింపబడును. అవి యచేశనములును ప్రతిక్షణమునకున్ను మారుచున్నవి.

స్వభావములు కలవి గాన శరీరముకూడ నట్టిదే యగును. కావుననే దానికి శరీర మనియు దేహ మనియు పేరు లుంచబడినవి. (దిహ-ఉపచయే (పెగుగుట) అనెడు ధాతువు వలన 'దేహ' శబ్దమును శీర్షత- ఇతి శరీరం అనెడు వ్యుత్పత్తిని బట్టి శరీర శబ్దమును కలిగినవి.)

దాని కందుచే పుట్టుట గిట్టుట సహజము. దానినిగూర్చి దుఃఖించ దగదు.

ఇక ఆత్మాంశ మందువా! దానిని గూర్చి బాత్తుగ దుఃఖింపరాదు. దానికి పుట్టుట, నశించుట, అను వికారములు లేవు గాన పుట్టుక వలన నుండుటయు, గిట్టుట వలన లేకుండుటయు దానికుండజాలవు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! ఆత్మకు జనన మరణాదుల సకలలోక సాక్షికముగ కనిపించుచున్నవే!

అంతియగాక “ఏతేభ్యో భూతేభ్య స్సముత్థాయ తాన్యేవా నువినశ్యతి” ఈ భూతములనుండిపుట్టి యవి నశించుననెడ ప్రమాణమును బట్టి కూడ దేహముతో పాటిదిగనే గోచరించుచుండగ నది నిత్యమనియు, దానినిగూర్చి దుఃఖించరాదనియు చెప్పట తగునా?

♦ ఆత్మనిత్యసమర్థనము ♦

కృష్ణుడు:- ఓహో! పెద్దపనియే కల్పించితివి. ఆ విషయమును సమగ్రముగ వివరింతును, సావధానముగ వినుము.

ఆత్మ నిత్యమని యెఱుంగుటకు ముందు దాని పరిమాణమును గూర్చి విమర్శించవలసి యున్నది. అసలు పరిమాణము-విభుపరిమాణము, మధ్యమ పరిమాణము, అణుపరిమాణము అని మూడువిధములు. ఆత్మ కీ త్రివిధపరిమాణములును వేరు వేరు దార్శనికు లంగీకరింతురు. తార్కికులు విభువందురు. జైనులు మధ్యమ పరిమాణ మందురు. త్రైయ్యస్త నిష్ఠాతులు (విశిష్టాద్వైతులు) అణువందురు, అందు తార్కికుల విభువాదమును ముందుగ వినుము.

1. ఆత్మ అణుపరిమాణ మన్నచో నది ప్రత్యక్షమే కారాదు. మహత్పరిమాణ మున్న గాని వస్తువులు గోచరించనే గోచరించవు. అది లేకనే గదా పరమాణువులు గోచరించకపోవుట.

2. ఆత్మ అణువన్నచో ననేక శరీరములలో నొక్కసారి సుఖదుఃఖాదుల ననుభవించుట దుర్భటము. సౌబరి మొదలగు వాకే కాలమున గూఢశరీరములతో సుఖదుఃఖముల ననుభవించి నట్లు పురాణాదులవలన వినుచున్నాము. ఈ

యణుజీవుడే యతివేగముతో క్రమముగ నా యీ శరీరములకేగి క్రమముగనే యనుభవించుచున్నను ఆ వేగాతిశయమున మన మాక్రమమును గానలేక ఒక్కసారియే ఆ యనుభవము లుదయించుచున్నవని భ్రమించుచున్నారనుట దుస్సహనము. యోగులకును మనవలె భ్రమ యున్నచో నిక వారి యతిశయ మేమి?

3. అడియును గాక శరీరమును పడకుండ నీ యాత్మ ధరించు విధాన మేమందురు? ప్రయత్నపూర్వకమైన యాత్మతో నా శరీరము నకుగల సంబంధమే యందురా? అట్లగుచో సౌబరియొక్క అణువగు నాత్మ ఒకేసారి నూరు శరీరములతో ప్రయత్నపూర్వకముగా సంబంధించి యుండుట. నమ్మదగిన విషయమేనా? ఒక శరీరముతో నట్లు సంబంధించి యుండునపుడు ఇతర శరీరములతో నా సంబంధ మేది?

4. మరియు ఆత్మ యణువగుచో నేదోయొక శరీరమందే యుండును గాని తక్కిన తొంబది తొమ్మిది శరీరములలో నుండుట యనుభవము గదా! అట్టితరి యాత్మలేని యీ శరీరములకు నిద్రకొఱకు ప్రయత్నమే లేకుండవలెను. ఏల నందురా? ఆత్మ సుఖస్వరూపమైనది గాన సుఖ స్థియందా యాత్మస్వరూప సుఖము ననుభవించుటకే నిద్రకై ప్రయత్నింతుము. ఆ శరీరము లలో నాత్మయే లేనిచో నిక గాయాత్మస్వరూప పాత్యకమైన సుఖానుభవ మెక్కడిది? ఈవిషయమునే

‘స్వాపేన సుఖత్వాభిజ్ఞానాత్ తద్విచ్ఛేదేచరోషణః, తదగమస్యత్యాగాచ్చ ప్రతిస్మృతిశితైరపి’

అనెడు విష్ణుచిత్తవచనమున నిద్రావస్థలో నాత్మసుఖస్వరూపానుభవ ముండును గాన లేపి దానిని చెడగొట్టిన వారిపై యపరిమిత కోప ముదయించును. ఆ యనుభవముకొరక నన్ని ప్రియవస్తువులను కార్యములను విడిచిపెట్టుచున్నా ము అని కలదు.

దీని వలన నిద్రావస్థయం దాత్మసుఖస్వరూ పానుభవము కలదనియే తెలియబడుచున్నది.

5. చైత్రుడను వాడొక విత్తనమును నాటు చున్నాడు. ఆ విత్తనమువలన పుట్టెడు ఫలము ననుభవించు యదృష్ట మా చైత్రున కున్నచో నా బీజ మంకురించును. కావున బీజమందలి యంకురత్వానృక్కు చైత్రుని యదృష్టము కారణ మగుచున్నది గదా! కార్యకారణములు చెండు నొక్కచోట చుండువలెనను నియమము కలదు. అంకురత్వాన్ విత్తనమం దున్నది. అదృష్టమో చైత్రాత్మ్యం దున్నది. అయినను చైత్రుని యాత్మ విభువు గాన దానికి విత్తనముతో సం బంధముండుటచే నా యదృష్ట మా యాత్మ్యం దే యుండును గాన ఆత్మద్వారా యదృష్టము నకు బీజముగో సంబంధము కుదురుచున్నది. ఆత్మ యనునై నచో నిది యెట్లు కుదురును?

ఇట్లెన్నియో దోషము లుండుటచే నాత్మ యనునవరాదు.

ఈ దోషముల పరిహరించుటకై జైనులవలె నాత్మ మధ్యమపరిమాణ మందురా? అనగా శరీర మెంత కలదో యాత్మ యంత పరిమాణము కల దందురా? ఉల్లి తినినను రోగము కుదుర లేనన్నట్లు ఒక శరీరముగో నొక్కసారిగా కలుగు

సుఖదుఃఖానుభవము కుదిరినను పై దోషము లొక్కటియు పరిహరింపబడక పోవుటయే గాక మరికొన్ని యనర్థములు సంభవించును. చూడు ము—

ఒక డేదో పాపమువలన యేనుగగా పుట్టె ననుకొనుము. అప్పు డా యాత్మ యెంత యుం డును? ఆ యేనుగంత. సరియే. వాడా జన్మను విడిచి ప్రారబ్ధానుభవమునకై చీమగా పుట్టవలసి యున్నది. అప్పుడా యేనుగాత్మ యంతయు నా చీమ శరీరములో పట్టదుగదా! అప్పు డెట్లు? అం దొక భాగము మాత్ర మాక్రమించిన దన్నచో నపరిపూర్ణత రాదా! దాని కేమున్నది? ఆత్మకు సాగుటయు ముడుచుకొనుటయు కలదందుము. ఏమగు శరీరము పెద్దదిగాన నందు బాగుగ సాగి యుండును. చీమ శరీరము పట్టదు గాన ముడు చుకొనిపోయి యందు ప్రవేశించును. దోష మేమున్న దందురా? అట్లగుచో నాత్మ, పుట్టి క చావు, దానిచే ననిత్యత్వము మొదలగు దోష ములు కలదై కుండవంటిదే కావలసి వచ్చును.

మరియు జీవులకు మోక్షము లభించిన పిమ్మట యది నిత్యము గాన తిరిగి దానికి పుట్టుక యుండదు కదా! ఐనచో మోక్షావస్థలో నున్న యాతని పరిమాణము ఆఖరి పరిమాణమే యని చెప్పక తప్పదు. ఐనచో నది నిత్యమే యగును గాన నదియే ఆత్మకు స్వాభావిక పరిమాణ మగును. అట్లగుచో నంతకు పూర్వము మాత్ర ము తన స్వాభావిక పరిమాణ మెట్లు మారును?

ఇట్లు పెక్కు దోషము లున్నవి గాన ఆత్మ యానుపరిమాణ మని గాని మధ్యమపరిమాణ

మని గాని చెప్పక అది విభుపరిమాణమనియే చెప్పి తీరవలెను అందుడు.

ఇక నీచిక్కులనెల్ల పరిహరించుచు త్రయ్య న్ననిష్ఠాత (విశిష్టాద్వైతు) తెల్లు నిర్వచింతులొ విందువా?

వా రాత్మ యణుపరిమాణ మందురు. అందు లకు 'ఏహోఽ. ఒణు రాత్మా చేతసా వేదతవ్యో బుద్ధేర్దుణే నాత్మగుణేన చైవ హ్యరాగ్రమాత్త్రో హ్యవరోఽ. పి దృష్టః,

ఈ జీవుడు మోగముచే పరిశుద్ధమగు మన స్సుచే మాత్రమే తెలుసుకొనదగినవాడు. ఈతని బుద్ధి విభవగుటకు తగినదే యైనను కర్మచే సంకు చితమైనది గాన మన్నుచేప్రాయబడిన మాణిక్య ము వలె తన కాశ్రయమగు జీవునితో సమాన పరిమాణము కలిగియే యుండవలెను గాన జీవుని వలె నిదియు తోలుకుట్టు నూది మొనవలె నణు పరిమాణము కలిగియే యుండును అనుశ్రుతియు.

'వాలాన్త్రితభాగస్య శతథా విప్రీతస్య చ భాగోజ్జీవ స్స విక్షేయః'

'హోవో నెంబుకొనను నూరు భాగము లుం విభజించి యందొకభాగమును తిరిగి నూరు భాగములుగ విభజించినచో నందొక భాగమంత పరిమాణమే జీవుని పరిమాణ మగునను శ్రుతి యు ప్రమాణములుగ గనపరచబడినవి.

క్రియలు గల వేనియు విభువులు కాజాలవు. ఘటమును చూచుటలేదా! అట్లే జీవుడును క్రియ కలవాడు కావున విభు నెట్లగును? జీవునకు క్రియ లెచ్చటవందురా? వినుడు—

జీవునకు ఉత్కాంతి, గతి, ఆగతు' లనెడు

మూడు క్రియలు ప్రమాణ సిద్ధములై గాన్పించు చున్నవి.

ఎట్లనె—

“తేన ప్రద్యోతేన వష ఆత్మా నిష్ఠామతి చక్షుషో వా మూర్ధ్నో వా అన్యేభ్యో వా శరీర దేశేభ్యః'

అను శ్రుతిచే “పరమాత్మ గనపరచు కాంతి నూతగ గాని యీ జీవుడు కంటినుండియో, బ్రహ్మకపాలమునుండియో, ఇతరశరీరప్రదేశము లనుండియో నుత్క్రమించును (లేచిపోవును)’ అనియు

‘యే వై కే చా స్మా ల్లోకా త్ప్రీయన్తి చందమస మేవ తే సర్వే గచ్ఛన్తి'

అను శ్రుతిచే కామ్యములగు పుణ్యకర్మల నాచరించి యీ లోకమును వీడిపోవు నాత్మల నియు చంద్రలోకమున కేగు ననియు,

“తస్మాల్లోకా త్రేన్యపున రస్మై లోకాయ కర్మణే"

అను శ్రుతిచే వారా పుణ్యము చేరించగనే యీ లోకమును వీడి తిరిగి కర్మఫలముభవ మునకై యీ లోకమున కేగెంపు రనియు ఉత్కాంతి గత్యాగతులు స్పష్టముగా తెలుప బడుచున్నవి గదా! విభుపరిమాణము కలిగి యున్నచో యీ క్రియలు సంభవమా?

అనునుడు— ఇంతవరకు బాగుగనే యున్నది. కాని అణువను పక్షమున నిదివరలో వారు చూపిన దోషములు పరిహరింపబడినగదా! యీ సిద్ధాంతము సుస్థిర మగునది.

కృష్ణుడు— అయ్యా! వీరాదోషముల నన్నిటిని

చక్కగ పరిహరించిరి. వినుము.

1. ప్రత్యక్షమగుటకు మహత్పరిమాణముండవలెననియు పరమాణువులు గోచరించకపోవుట అది లేకపోవుటచేతనే గాన ఆత్మయు నట్లే ప్రత్యక్షము కాకపోవలసివచ్చుననికదా మొదటి యాక్షేపము.

ప్రత్యక్షమగుటకు మహత్పరిమాణము కారణము కానే కాదందుము. అయినచో పరమాణువు కాన్పించదేమి యనిగదా యాక్షేపించవలెను. పరమాణువు కాన్పించుచునే యున్నది. పరమాణువనగా యెండవేళ యింటిపెంకుల మధ్యరంధ్రమునుండి యింటిలోని ప్రసరించు సూర్యకిరణములలో గాన్పించు సూక్ష్మరేణువులే కాని యంతకంటె సూక్ష్మతమమగు వేరొక వస్తువనుటకు ప్రమాణము లేదు. అట్టి పరమాణువు కాన్పించుచునే యున్నది గదా!

2. ఇక కెండవ యాక్షేపము, తీవు డణున గువో సౌబరి యనేక శరీరములతో నొక్కసారి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుట దుష్టుల మనినదా? దాని కేమున్నది. ఆత్మ యజ్ఞులైన దానికిగల జ్ఞానము సంకోచవికాససామర్థ్యము కలది. అది దీపకాంతినలె ఆత్మయున్న స్థానము కంటె దూరముగ వ్యాపించగలిగి యుండును. యోగులు తమ యోగసామర్థ్యముచే దాని నెంత దూరమునకైనను వ్యాపింపజేయగలరు. అందుచే సౌబరియు దానిని తన శరీరముల నన్నింటిలోని కిని వ్యాపింపజేయగలిగి యుండెను. అందుచే నా శరీరము లన్నిటిలోను ఒకేసారి సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచున్నాడు. అందులకై ఆ

యాత్మ శరీరము లన్నిటిలోనికిని పోవలసిన పని లేదు.

3. శరీరమును పడకుండగ నాపుటయు నీ ధర్మభూతజ్ఞానము వలననే. ఇదియే ప్రయత్న త్యాగస్థను పొంది యన్నిశరీరములలో నుండి వాటిని పడకుండ కాపాడును.

4. ఇక నిద్రకై ప్రయత్నము కుదుర దనెడు యాక్షేపమును సరియైనది కాదు ఏలనన—

ఆత్మస్వరూపసుఖానుభవము నాశించి కాదు నిద్రకై ప్రవర్తించుట. కింతు, జాగ్రదవస్థలోని శరీరాయాసముచే కలిగిన క్లేశము శమించుటకై మాత్రము నిద్రకై ప్రవర్తించరు. విష్ణుచిత్తులు చెప్పిన దానికి కూడా విరోధములేదు. ఆమాట సాక్షాత్తుగ ఆత్మగల శరీరమునుగూర్చి చెప్పబడినది.

5. ఇక చివర యాక్షేపము బీజమునుండి మొలక పుట్టుటనుగూర్చినది కదా! అదృష్టమనగా భగవత్సంకల్పమే. అయ్యది జీవాత్మద్వారమున గాక పరమాత్మద్వారమున పరమాత్మ విభువే గాన ఆయన సకలవిస్తువులతో సంయోగించినయే యుండుటచే నేదోషమమును లేదు. కావున ఆత్మ యజ్ఞప్రమాణము అను సిద్ధాంతము నిరుపద్రవముగ చిరంజీవి యగును.

— ఆత్మనిత్యత్వము —

అర్జునుడు:—కృష్ణ! నీ యుపపాదనవలన ఆత్మ అణుపరిమాణము కలదని చక్కగ తలకెక్కినది గాని ప్రారంభింపబడిన ఆత్మనిత్యత్వము మూల పడినది.

కృష్ణుడు:—ఇదిగో! ఈ ప్రయత్నమంతయు

అందునిమిత్తమే కదా! వినుము.

అవినాశితు తద్విధి యేన సర్వ మిదం తతం
వినాశ మవ్యయస్యా స్య న కశ్చి త్కర్తు
మర్హతి.

యే యాత్మతత్వ మీ ప్రపంచమునందలి ప్రతివస్తువునందును ఒక్కదానినైనను విడువక నువ్వులలో నూనెవలెను కట్టలో నిప్పునలెను వ్యాపించియున్నదో ఆ తత్వము నశించు సౌభావముకలది కాదని యెఱుంగుము. ఈ లోకము లోని యేవస్తువుకూడ దానిని నశింపజేయజాలదు అని యిట్లాశ్లోకభావము. లోకమున నశింపజేయునట్టి శస్త్రము, నీరు, నిప్పు, గాలి మొదలగు పదార్థములు తమచే నశింపజేయబడు వస్తువులయందు వ్యాపించి వాటిని నశింపజేయుచున్నట్లు మనము నిత్యమును చూచుచునే యున్నాము. ఇందువలన నశింపజేయునవి సూక్ష్మముగాను, నశింపజేయబడునవి యంతకంటె స్థూలముగాను ఉండవలెనను విషయము పామరునకైనను తెలియనిదికాదు. సూక్ష్మమైనది స్థూలమైనదానియందే వ్యాపించి దానిని నశింపజేయునే గాని స్థూలము సూక్ష్మమునందు వ్యాపించి నశింపజేయజాలదు కదా! ఈయాత్మతత్వము లోకములో నన్నింటికంటెను మిక్కిలి సూక్ష్మమైనది. అందులకు కారణ మదియే యన్నిటను వ్యాపించి యుండుటయే. ప్రపంచమున నేవస్తువునందైనను 'ఇది యీ ద్రవ్యము కలదికాదు, యీ గుణము కలదికాదు, యీ క్రియకలదికాదు సలానాదీవునుకలదికాదు' అని యిట్టి భేదముండునే కాని సామాన్యముగ

ఆత్మయే కలదికాదని మాత్రమెన్నడు నుండదు. కావుననే "నిత్య స్సర్వగత స్థాణుః" యేన సర్వ మిదం తతం" మొదలగు ప్రమాణవాక్యములు సరసముగ నన్వయించుచున్నవి. ఇట్లు ఆత్మతత్వ మన్నింటియందును వ్యాపించి యుండును. తక్కినవన్నియు దానిచే వ్యాపింపబడును గాన దానికంటెను స్థూలములగును. ఇట్లంతటను వ్యాపించియుండుటచే నిరతిశయ సూక్ష్మమును, అందువలన నశించుట కన్తమును నైయుండు ఆత్మతత్వమును, దానిచే వ్యాపింపబడిన దగుట వలన దానికంటెను స్థూలముగానుండుడు తక్కిన యచేతన వస్తువులేవియు నశింపజేయజాలవు.

అర్జునుడు:- కృష్ణా! స్థూలము సూక్ష్మమును నశింపజేయజాల దంటివే! సుత్తి మొదలగునవి స్థూలముగా నుండిననుకుండ మొదలైన వాటిని నశింపజేయుట లేదా?

కృష్ణుడు:- వాటిని గట్టిగా విసరి కుండపై కొద్దినప్పుడా వేగము వలన సూక్ష్మమైన గాలి పుట్టినది. ఆ గాలి కుండకంటె సూక్ష్మమే గదా! దాని మూలమున ఆ కుండ నశించు చున్నది. అర్జునా! సుత్తిమీద కుండను బెట్టిన కుండ పగులునా? కావున నశింపజేయుటకు సంయోగము మాత్రమే చాలదు. గాలిని పుట్టించు వేగము కూడా నుండవలెను. వేగము మాత్రముండి ఆ కుండకు సుత్తి తగలనిచో నది పగులునా? కావున కుండతో సుత్తికి సంయోగ ముండవలెను. గడ్డిపరకకు వేగము కుండతో సంయోగము రెండు నుండినను లాభమేమి? కుండ పగులునా? కావున ఆ వస్తువునకు కాశిన్యముకూడ నుండ

వలెను. ఆ సుత్తి వెనుకటి భాగముతో కొట్టినను కుండ యంత సులువుగ పగులదు. కావున కఠినమైన నొక వస్తువుయొక్క ఒక భాగముతో వడియైన సంయోగము కలిగినచే అది పగులును

అర్జునుడు:- ఇది బాగుగనే యున్నది గాని యిచ్చుట కుండను బద్దలు కొట్టినది సుత్తికదా! గాలిచే నది పగిలిన దందువేమి? వేగమువలన గాలి పుట్టుట యెట్లు?

కృష్ణుడు:- అయ్యో! ఇదియే యెఱుగవా? గట్టిగా ఊరిమిన్నప్పుడు యింటిగోడ లదురుట చూడలేదా? ఇంటిలోని బిందెలు చెంబులు మొదలగు వస్తువులు కదలుట చూడలేదా? అవియట్లు కదలుకను కారణ ముహింపుము. ఆశేబ్బ వేగము వలన చిన్నగాలి పుట్టి అది యా వస్తువులలో జొచ్చుటచేతనే యవి యట్లు కదలు చున్నవి. ఇట్టి గాలియే సుత్తి వేగము వలన పుట్టి తాను

కుండకన్నను సూక్ష్మమైనది గాన కుండలో ప్రవేశించి దానిని బద్దలు కొట్టుచున్నదని యంగీకరించవలెను. తెలిసినదా?

అర్జునుడు:- కృష్ణా! అది తెలిసినది కాని కొన్నిచోట్ల యిట్టివేగము లేకపోయినను సుత్తిని విసరక దానితో గట్టిగ నొక్కినను కుండ పగులుచున్నదే! అది యెట్లు?

కృష్ణుడు:- అట్టిచో సుత్తి యవయవములచే నొత్తబడిన కుండ యవయవములు తమకంటె సూక్ష్మమైన కుండ యితరభాగమును జొచ్చును అందుచే కుండ పగులును;

ఇట్లు ఆత్మ యన్నిటిలోను వ్యాపించి యుండ దగిన అణుపరిమాణము గల దగుటచే దానితో ప్రవేశించి నశంపచేయు పదార్థ మొక్కటియు లేదు గాన ఆత్మ నిత్యమైనది. కావున దానిని గూర్చి విచారించుట యవివేకములెమ్ము గాంక్షి వమును చేబూని యుద్ధసన్నద్ధుడవు కమ్ము.



శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తిరుమల సల్లాని చక్రవర్తుల

శ్రీవెంకటాచార్యులయ్యవార్లంగారు.

శ్రీ త్యక్తా సార భూమాశ్రితజనల హరిరక్షకోదారనామా
భాస్వచ్చన్ద్రాగ్నిభామా ఘుమ ఘుమితలసద్వైజయస్తీసుదామా
శ్రీమానమ్భాజభామా ద్యఖిల సుర వర ప్రాధికతో తీతశీమా
భూమానఃపాతు భూమాపరిచిత చరణామ్భారు హారజ్జభామా॥ ౧.

మృదుమధురగభీర వాగ్విలాసైః
ఘృతిమఘునై రఖిలాగమాస్త సానైః
సహృదయ హృదయాస్తరాణ్యశేషా
ణ్య మృతమయాని వితన్వతీ సఖేయమ్॥ ౨.

తర్కవ్యాకృతి తస్య సాగరమహామధ్ధాన శైలా యిత
ప్రస్ఫుజ్జతృర మాద్భుతోజ్వలతర ప్రేతా సముద్భాసితైః
శ్రీచుద్వేదవతగ సయుగ్మ పదవీ జ్ఞాన వాన్వైఖరి
నిఘ్నానే తరదుర్మతాన్దత మసైః క్షోణీ విభూషాయితైః॥ ౩.

శ్రీమన్నాథమునీంద్ర యామునముని శ్రీభాష్యకారాదిమ
ప్రాచార్యదృత సమ్ప్రదాయ పదవీ స్థిరరక్షణైక వ్రతైః
విద్యద్భిమౌ హనీయకీర్తి విభనైస్సంవధి తేయంసభా
తీయాదార్కని శాకరంభువి సతామానస్ సద్గాయినీ॥ ౪

శ్రీమద్రజపతేః కృపాజలనిధి స్పాయతర జ్ఞచ్చటా
పాతైభకద్ర మముద్రమస్తుని తరామేతన భాయాంసతామ్॥
దేశోయంనిదుపద్రవోస్త్య విరతంనిశ్శోత్సవై సమృద్ధిశో
నధ్కాన్తన్నిజ ధర్మలోలుప ధియస్సర్వై శుభానాంశజైః॥ ౫.

తిరుమల సల్లాన్ వంశో
వాత్స్య శ్రీ చక్రవర్త్యభిజనోయం
ఇతి విజ్ఞాయతి సతా
మరుగ శ్రీ వేద్యటాహ్వ యోదాసః॥ ౬.

అష్టాంగీ



జీవా తాత్పర్య సహితము

అ. వి. ఉ. ౧

జ్ఞో. శ్రీపరాశర ఇట్టార్య శ్రీరంగేశ పురోహితః
శ్రీవత్సాంగనుత శ్రీమాన్ శ్రీయసే మే
భూయసే.

జ్ఞో. శ్రీరంగేశ. శ్రీరంగినాథవియోక్త
పురోహితః. పురోహితుడును
శ్రీవత్సాంగ. మారత్వాద్యులకు
మరః. కుమారులును
శ్రీమాన్. శ్రీరంగవ్యవహారములను అగు
శ్రీవరాహరత్నార్కః. శ్రీవరాహరత్నార్కనది అతాద్యులు
మే. నాడు
భూయసే. అర్చన
శ్రీయసే. పేరును కలిగించుటకు
అష్ట. అగుచుండునా.

తా. శ్రీమద్రంగనాయకస్వామికి పురోహితు
లుగాను, శ్రీకూశేసులకు కుమారులుగాను, అ
ధ్వాన్త సంప్రదాయ ప్రవర్తకులుగాను పేంచేసి
యుండు శ్రీ పరాశరభట్టరసి శ్రీ పూర్వార్వాచార్యులు
దాసునికి అధికమగు మేలును అనుగ్రహము
చేయుదురు గాత.

అన. రహస్యత్రయమునందు మొదటిదైన
తిరుమంత్రమునందు సంగ్రహముగాః చెప్పబడి

యందునట్టి ఉపాయోపేయములను ద్వయము
విస్తరించి చెప్పబడియుండుటచేత; ఈ ద్వయము
నందు చెప్పబడియుండు ఉపాయోపేయములను
బొందుటకు ముఖ్యముగాఁ దెలియ వలసినవియగు
ఉపాయాంతరత్నాగమును, సర్వపాప నివృత్తి
యొను, చరమశ్లోకము వివరించుట చేతను; ఈ
రెండు రహస్యములను మూలభూతముగానుండు
ఈ తిరుమంత్రముయొక్క అర్థమును కృపచేయు
టకు యత్నించి తిరుమంత్రమునందు ప్రథమము
న స్మరించు ప్రణవమునందలియందు అకార
ఉకార మకారములయొక్క అర్థమును, ప్రథమ
మున ప్రసాదించుచున్నారు.

శ్లో. అకారార్థో నిష్ఠు
ర్జగదు పయ రతో ప్రళయకృత్ |
మన కారార్థో జీవ
స్తమపకరణం జైవత మనం |
ఉకారో జనన్యార్థం
నియమయతి సంబంధ మనయో |
త్రయీసార స్త్రోత్రా
ప్రణవ ఇమ మర్థం సమదిశత్.

టీ. జగదుదయరక్షప్రళయకృత్,
జగత్-లోకముయొక్క
ఉదయ-ఉత్పత్తియను
రక్ష-రక్షణమును
ప్రళయ-సంహారమును
కృత్-చేయునట్టి
విష్ణు:-సర్వవ్యాపియుభగవంతుడు అయిన శ్రీమన్నారాయణుడు
అకారార్థ:- (ప్రణవమందణియుండు) అకారమునకు వాచ్యుఁడు
జీవా:-బద్ధముక్త నిత్యులైన త్రివిధజీవులు
మకారార్థ:- మకారమునకు వాచ్యుఁడు.
వైష్ణవం:-విష్ణువునుండి కలిగిన
ఇహం-ఈ త్రివిధజీవులును
వనినవిరణం,
జతో-ఆద్యవంతునకి
ఉపకరణం:-ఉపయోగింపఁదగినవస్తువుగా (ఉన్నది)
ఉకార:-ప్రణవమందణియుండు ఉకారమైన
అనయో:-ఈవరమాత్మ-జీవాత్మయొక్క
సంబంధం:-శేషశేషిభావరూపసంబంధమును
అనన్యార్థం:-వేటొక్కరిని సంప్రాప్తముకానితెఱంగున
నియమయతి:-నియమించుచున్నది
త్రయీసార:-
త్రయీ-ఋగ్యజుస్సామములనెడి మూఁడు వేదములయొక్క
సార:-సారమగు
త్రాత్రా,
త్రి-మూఁడక్షరములైన అకారఉకారమకారముచే
అత్మా-స్వరూపముగాఁగల
ప్రణవ:-ఓంకారము
ఇమం-మీదఁజెప్పిన ఈ యర్థమును
సమదిశత్-చక్కఁగాఁజెప్పుచున్నది.

తా. లోకములయొక్క సృష్టినిత్య సంహార
కర్తయును, సర్వవ్యాపియునుచైన భగవంతుండు
స్వీకారమునందణియుండు అకారమునకు అగ్ర
ముగానున్నాడు. బద్ధముక్త నిత్యులైన త్రివిధ
జీవులు మకారమునకు అర్థముగానున్నారు. భగ
వంతునివలనఁగలిగిన ఈజీవులు భగవంతునకు
శేషభూతులను దానిని అకారమునకు మీఁద

లోపించియుండు చతుర్థివిభక్తి చెప్పుచున్నది.
ప్రణవమందణియుండు ఉకారము జీవపరమా
త్మలు ఒకరికొకరికి గలిగియుండు శేష శేషిత్వ
రూపసంబంధమును, లక్ష్మీ, భాగవతులు, ఆచా
ర్యులు అన వీరితక్క తక్కినవారికి తగదని నిర
యించుచున్నది. ఇట్లు వేదత్రయసారమైన ప్రణ
వము ఈయర్థమును స్పష్టముగాఁ జెప్పుచున్నది.

అన. నమః పదమునుగూడఁచి వ్యాఖ్యానము
చేయుచున్నాఁడు.

శ్లో. మంత్రో బహ్మశ్చ మధ్యమేన

నమసా పుంస స్వరూపం తతిః |

గమ్యం శిక్షిత మీక్షితేన

పురతః పశ్యాదపి స్థానతః |

స్వాతంత్ర్యం నిజరక్షణం

సముచితా చృత్తి శ్చ నాన్యోచితా |

తస్యైవేతి హరే

ర్విచ్య కథితం స్వస్యాపి నార్హం తతః

టీ. మంత్రవిహితే.

మంత్ర-మంత్రములతో

బ్రహ్మజే-బ్రహ్మమునందును అష్టాక్షరమునందె

మధ్యమేన-సదుమనుంచునట్టి (నమః అనుపదము)

పురతః-ముందుండునట్టి (ప్రణవముతోఁగూడ)

ఈక్షితేన-చేర్చఁబడియుండు

నమసా-నమః అనుపదముచేత

పుంసః-జీవునియొక్క

స్వరూపం-శేషత్వమును స్వరూపము

శిక్షితం-శోధింపఁబడుచున్నది

స్థానతః-అదియుండు స్థానమునందు అవృత్తివలన

అభ్యసేన అఖండనమస్సుతోఁ జేర్చఁబడి

యుండు సఖండమైన నమః పదముచేత

గతిః-పొందఁదగినది (శోధింపఁబడుచున్నది).

పశ్చాత్ - వెనుకనుండు నారాయణాయ అను పదము
తోడ చేర్చబడియుండు సఖిండ్మైన నమః
పదముచేత
గమ్యం - పొందఁదగినదైన కైంకర్యము శోధింపఁబడు
చున్నది.
తస్య - ఆయొక్క
హరేరేవ - సర్వశేషముగు భగవంతునికే
స్వాతంత్ర్యం - స్వాధీనముగా నుండుటయును
నిఘరక్షణం - తననురక్షించుటయును
వృత్తిశ్చ - శేషమిడుటైన ఈతీవులకుదగినట్టికైంకర్యమును
ముచిత - చక్కఁగాఁదగినది
అన్యోవిధాన - ఇతరులకు దగినది కాదు.
ఇతి - ఇట్లు
వివిధ్య - విభజించి
కదితం - చెప్పఁబడినది
తతః - కావున
స్వస్యాపి - పరమాత్మకును తనకును
న. అర్చన - తగిన నీకాదు.

తా. మంత్రశ్రేష్ఠమైనట్టి అష్టాక్షరియందలి
మధ్యయందుండు నమఃపదమును దీనికి ముం
దుండు ప్రణావముతోడఁజేరిన మకారముతోను,
వెనుకనుండు నారాయణాయ అనుపదముతోను,
అచ్చటనే రెండు మాటలు ఆవృత్తిచేసి చేర్చఁ
బడియుండు నమః అనుపదముతోను, ఇట్లు
మూడు రోపనియందును అర్థముచేయుటచేత,
ఈజీవునికి స్వరూప ఉపాయ పురుషార్థములను
నీమూడును చక్కఁగా శోధింపఁబడిన వైనవి.
ఎట్లన, నమః అను సఖిండ్మైన (రెండుపదములు
గా విభజింపఁబడియుండు) నమశ్చైవమును ప్రణా
వముతోఁగూడఁచేర్చి అర్థముచేయుటవలన ఈజీ
వుడు పరమాత్మ కేశేషుఁడు అని తెలుపబడు

చున్నది. ఇట్లుతనవాడుకాదని అర్థముచేయుటవ
లన ఈజీవునికి స్వతంత్రము నివర్తయై పరమాత్మ
కేషేషుఁడనెడి స్వరూపము చక్కఁగాగనఁ
బఱచఁబడుచున్నది. ఈ నమః పదమునే నమః
నమః అని రెండుమాటలు ఆవృత్తిచేసి అచ్చ
టనే అర్థముచేసినయెడల ఉపాయము (ప్రపత్తి)
జీవునికాదని అర్థమగుటచేత పరమాత్మ చేయిం
పఁగా జీవుడు ఉపాయమును చేయుటవలన పర
మాత్మవలె జీవునికి ఉపాయమునందు ప్రధానక
ర్తృత్వములేదని ఉపాయస్వరూపము చక్కఁగాఁ
దెలియపఱచఁబడినది. ఈ నమశ్చైవమును వెనుక
నుండు నారాయణాయ అనుపదముతోఁజేరి అర్థ
ముచేసినయెడల శ్రీమన్నారాయణునికేసకలవిధ
కైంకర్యములును చేయఁగలవాడను, నాకొఱకు
చేయువాడనుగానని అర్థమగుటవలనను, ఆకైం
కర్యమునందు తన ప్రయోజనము నివర్తయగుట
చేతను, ప్రాప్యస్వరూపముచక్కఁగా కనఁబఱచ
బడినదగుచున్నది. దీనివలన స్వరూపము, ఉపా
యము, పురుషార్థము అను నీమూడును స్పష్ట
ముగాఁగఁబఱచఁబడినవి. గనుక స్వామిగానుం
డుట, తననురక్షించుట, శేషత్వరూపమైన భగ
వత్కైంకర్యము, స్వీకరించుట ఇవి భగవంతునికే
తగుచుగాని తక్కినవారికి తగదనిసిద్ధించెను. ఈ
జీవుడు పరమాత్మకుతక్కు వేరెవ్వరికినిశేషుఁడు
కాదు. వేరెవ్వరిని రక్షకునిగా పొందువాడును
కాదు. వేరెవ్వరికిని అర్థుడుకాదు. అని ఆకారత్ర
యము సిద్ధించెను. ౨.

అవ. ఈశ్లోకముచేత నారాయణశబ్దార్థమును
కృపచేయుచున్నారు.

శ్లో. అకారాధ్యమైవ
స్వమహ మథ మహ్య స్మ నివహో
సరాణా నిత్యానా
మయస నితీ నారాయణ పరత
య మాహాస్త్రి కాలం
సకలమపి సర్వత్ర సకలా
స్వవస్థా ప్రాప్తిస్సుప్త
ర్మమ సహజ శైలకర్మ విధయః.

టీ. అహం. నేను
అకారాధ్యమైవ-అకారమునకు అర్థమైన పరమాత్మ శే
స్వం-శేషుడనును,
అథ-మఱియును (నేను)
మహ్యం-నాకు
స-శేషుడనుకాను.

(1) సరాణాం-నరములని చెప్పి, అదేది
విత్తానాం-నిత్యములుగానుండు జ్ఞానము, అనందము,
అమలత్వము-కత్తివాత్సల్యము-సౌఖ్యము-ఈమొద
లగు ధర్మగుణములయొక్కయు; దివ్యమంగళ విగ్ర
హముయొక్క గుణములగు కౌంతి, సౌఖ్యమార్గము
(మృదుత్వము), మొదలగువానియొక్కయు; దివ్యభూ
షణమలయొక్కయు, దివ్యాయుధములయొక్కయు,
నిత్యసౌరులయొక్కయు, భగవంతునియొక్క ఉపచార
సౌధనములైన ఛిత్రచామరాదులయొక్కయు, ద్వారపాలకులు
గలదివ్యపుట, ముత్రులు, పరమాకాశము, మూలప్రకృతి, అద్భు
తములు, కాలము, మహాదాది వికారములు, అందములు, ఆంధ
ములమత్స్యయందుండు పద్మాదులు, అను నీ మొదలగువాని
యొక్కయు.

నివహ (స్వ)-సమూహమునకు
అయనం-ఆధారము

(2) సరాణాం-నరులని చెప్పి, అదేది
నిత్యానాం-నిత్యులైన జీవులయొక్క
నివహ (స్వ)-సంఘమునకు
అయనం-ప్రాప్త్యమ(పొందదగినది) ప్రాప్తము
(ఉపాయము).

(3) సరాణాం, నిత్యానాం-నిత్యులైన జీవులయొక్క

నివహః-సమూహమునకు
అయనం, ఇతి-ఆధారముని
యం-ఏభగవంతుని
సరాయణవదం-నారాయణ అనునదను
అహం-చెప్పుచున్నచో
అస్మై-ఈభగవంతునిపొందు నిమిత్తము
సకలం-సమస్తమైన
కాలం-కాలములయందును
సర్వత్ర-సర్వదేశములయందును
సకలాను-సమస్తమైన
ఆవస్థాను-అవస్థలయందును
మమ-నాయొక్క
సహజశైలకర్మవిధయః-స్వభావముచే గలిగియుండు
కైంకర్యములు
ఉచిస్సుప్తః-కలుగునుగాని.

శ్లో. ప్రకాశముగల అకారాధ్యమైన భగ
వంతునిగ నేను శేషభూతుడను. నాకు నేను శేషు
డనుకాను. (దీనివలన (పరావనమస్సుల యొక్క
అర్థములను అనువాదము చేసినట్లు) నర అను
శబ్దమునకు నిత్యపదార్థములని అర్థము, నారము
అనగా వానియొక్క సమూహము. అయనమై
అనగా ప్రాప్త్యము ప్రాప్తము-ఆధారము అని
మూఢులగములు దీనివలననే నిత్యములని చెప్ప
బడు జ్ఞానానందాదులకు ఆధారమని సిద్ధించు
చున్నది.

జ్ఞానాదీకాలమువలనకుండు గలవి వాని యొక్క
శ్రితిచేతనే నిత్యములుగా చున్నవి. మహానాని
తత్త్వములు ప్రవాహముచేత నిత్యములు, శ్రితి
చేత నిత్యములేవియనగా, ఉత్పత్తి నాశములు
గలవియే యైనను పూర్వమందున్న సామరూప
ములు చెడక తిరిగి అట్టివాటిని కలిగియుండు
నట్టివి.

మఱియు నరులు అని చెప్పబడు జీవుల న
మూహమునకు ప్రాప్యకనియును, ప్రాపకుడని
యును వేతాక యర్థము. ఈయర్థముచేత భగ
వంతునికి పరత్వము సిద్ధించుచున్నది.

మఱియు నరులను చెప్పబడు జీవులనమూహ
మును ఆభారముకారణవాడు పరమాత్మయని
వేతాకయర్థము. దీనిచేత భగవంతుడు అందరి
లోపల ప్రవేశించియున్నాడని స్ఫురించుటవలన
భగవంతుడే సర్వాంతర్యామి యనియును సర్వ
ముల సాక్షినియును చెప్పబడుచున్నది.

స్వస్థి స్థితిగలవాని నాయనాశ్చర్యము చెప్ప
బున్నదో, ఆభగవంతునిపొందు నిమిత్తము సర్వ
కాలములయందును, సర్వావస్థలయందును, సర్వ
దేశములయందును, నిలుచుట, కూర్చుండుట,
పరుండుట, మొదలగు సర్వావస్థల యందును,
నాకు స్వభావ సిద్ధములుగా నుండు సకల విధ
క్షాంకర్యములును, వాని విరోధములైన అనాది
కర్మముల నివర్తియు సిద్ధించునుగాక. కావున
ఈ తిగుమంత్రమునందుండు ప్రణావముచేత ఈ
జీవులకు విశేషత్వమును, నమశ్శబ్దముచేత పర
మాత్మకు పరాధీనముగానుండుటయును, నారా
యణాశ్చర్యముచేత పరమాత్మకు క్షాంకర్యముచేయు
టయును చెప్పబడినది.

వ. ఇట్లు మూడుశ్లోకములచేత తిరుమంత్ర
ముయొక్క అర్థమును తెలియజేసి ప్రపన్నులకు
తర్వాత నేడేని విషయాంతరములవలన దేహాత్మ
భ్రమము మొదలగునవి కలుగక యుండునిమి
త్తము ఈ అర్థానుసంధానము అవశ్యముగా
చేయవలయునని ప్రసాదించుచున్నారు.

శ్లో. దేహా సక్తాత్మ బుద్ధి ర్యది భవతి పదం
సాధు విద్యా తృప్తీయం!

స్వాతంత్ర్యాంధో యది స్యాత్
ప్రథమ మితర శేషత్వ ధీ శ్చే ద్విత్తీయమ్,
ఆత్మ తాణోన్ముఖ శ్చేత్

నమ ఇతి చ పదం బాంధవాభాస లోలః

శబ్దం నారాయణాఖ్యం

విషయచపలధీ శ్చే చ్చతుర్థీం ప్రపన్నః.౪.

టీ. ప్రపన్నః. ప్రపత్తివేదినవారికి

దేహ-తమదేహమునందు

ఆసక్త-సంబంధించిన

ఆత్మ-ఆత్మయనెడి

బుద్ధి-బుద్ధికలవాడగా

భవతియది-అగుదురేని

త్వతీయపదం-మూడవపదమైన (మకారము) యొక్క

అర్థమును

సాధు-చక్కగా

విద్యాత్-తెలుసుకొనవలయును (అనునందించుకొన
వలెను.)

స్వాతంత్ర్యాంధః,

స్వాతంత్ర్య-స్వతంత్రముగలవాడనెడి

అంధః-గుడ్డివాడగా (మూర్ఖులుగా)

భవతియది-అగుదురేని

ప్రథమం-ప్రణవమునందలి ప్రథమపదమైన ఆకారము

యొక్క అర్థమును తెలియవలయును.

ఇతరశేషత్వధీశ్చేత్.

ఇతర-భగవంతుడు శ్రీదేవి భాగవతులు ఆచార్యులు

వీరుగాక తక్కినవారికి

శేషత్వ-శేషభూతులుగానుండుటయందు

ధీశ్చేత్-బుద్ధికలుగనెడి

ద్విత్తీయం-ప్రణవమునందలి ద్వితీయపదమైన ఉకారము

(యొక్క అర్థమును తెలియవలయును.)

ఆత్మతాణోన్ముఖశ్చేత్.

ఆత్మ-తనయొక్క

తాణ-రక్షణమునందు

ఉన్ముఖశ్చేత్-చరియత్వముగలవారగుదురేని.

నమః శక్తి సదం-నమః అనెడి సకమయొక్క అష్ట
 మును, తెలియవలయును
 బంధవాదానలోకే
 బంధవాదాన-బంధువులుగా వోయనట్టివారియందు,
 లోకే-అశగంధరగుడురేని
 శారానుజ్ఞానం,
 నారాయణ-నారాయణ అనెడి
 అష్టం-అధిపతియగును
 సకం-పదమయొక్క అష్టమును తెలియవలయును.
 విషయ-పరిశీలన
 విషయ-శక్తివిషయములందు
 కవల-అశగం
 పీఠే-బుద్ధిగంధరగుడురేని
 పశుత్వం-నారాయణపదమయొక్క పశుత్వం పశుత్వం
 క్షమును (అయవకమయొక్క అర్థమును) తెలియవల
 యును.

తా. భగవంతుని ప్రతిచేసిన ప్రపన్నులు
 బుద్ధిభ్రంశముచేత దేహమే ఆత్మయనెడి బుద్ధి
 మొదలగు దోషములు గల్గినవారైరేని అప్పుడు
 ప్రణవముయొక్క తృతీయపదమైన మకారార్థ
 మును అనుసంధింపవలయును, ఆమకారమువలన
 అక్షముగాను అచేతనముగాను నుండు దేహమున
 కంఠే కేతై నట్టియు, జ్ఞానానంద స్వరూపమై
 నట్టియు, అణుస్వరూపమైనట్టియు, ఆత్మవస్తువు
 చెప్పబడుటవలన అజ్ఞానము నివర్తయగును.

తాను స్వతంత్రుడనని భగవచ్ఛేషస్వరూప
 మైన తనస్వరూపమును మఱచిపోయిరేని అప్పుడు
 ప్రణవముయొక్క ప్రథమపదమైన అకారార్థ
 మును అనుసంధింప వలయును. దానిమీద
 లోపించియుండు చతుర్థి విభక్తిలోడగూడిన
 అకారముచేత సర్వకారణమైనట్టియు సర్వరక్షక
 మైనట్టియు సర్వసంహారకారకమైనట్టియు లక్ష్మీ

పతియైనట్టియు స్వశేషియైనట్టియు పరమాత్మ
 వస్తువుచేప్పబడుచున్నది. ఆయర్థమును అనునంత
 ఘంటవలన భగవంతుడు సర్వ స్వతంత్రుడని
 యును ఈ శేషుడు ఆభగవంతునికి పరాధినుడ
 నియును జ్ఞానముగలుటవలన తాను స్వతంత్రు
 డనెడి అజ్ఞానము నివర్తయగును.

పెద్దమాట్లు, పిరాట్టి, భాగవతులు, అచార్యు
 లుతక్కు, రక్తివారికి తాను శేషుడుకావచ్చు
 ననెడి లజ్జానముతోడగూడినవారై యుండురేని
 అప్పుడు ప్రణవముయొక్క ద్వితీయపదమైన ఉకా
 రార్థమును అనుసంధింపవలయును. ఆ ఉకారము
 వలన ఈ జీవపరమాత్మలలో ఒకరికొకరికి గలిగి
 యుండు శేష శేషిత్వరూపసంబంధము వేరొక్క
 రికిని తగదనిచెప్పబడుటచేత, తాను పరులకు
 శేషుడు కానగుచుననెడి అజ్ఞానము నివర్త
 యగును.

తనను రక్షించుటనుటకు స్వతంత్రుడై
 ప్రయత్నము చేయునప్పుడు సమపదార్థమును
 అనుసంధింపవలయును. సఖిండ్లనమస్సుతోగూ
 డిన ఆనమశ్శబ్దమువలన ఉపాయము భగవంతు
 డనెడియర్థము స్ఫురించుటవలన ఉపాయమునకు
 తాను స్వతంత్రకర్తయనెడి అజ్ఞానము నివర్త
 యగును.

పుత్ర, మిత్ర, కళత్రాదులయందు ఆశగల
 వారుగా నుండురేని అప్పుడు నారాయణపదార్థ
 మును అనుసంధింపవలయును. ఆనారాయణ పద
 మువలన సకలవివిధ బంధువులును శ్రీమన్నాయ
 ణుడే యనెడి అర్థము స్ఫురించుటచేత, పరులు

మానకు బంధువులనెడి అజ్ఞానము నివర్తియగును.

శాస్త్రవిహితముగను శాస్త్రగర్హితముగను నుండు దుర్విషయములయందు ప్రేమగలవారుగ నుండుచేని అప్పుడు నారాయణ పదముమీఁద నుండు చతుర్థివిభక్తివలన అనుసంధింపవలయును. ఆచతుర్థివిభక్తివలన శ్రీమన్నారాయణుని కొఱకే కైంకర్యము చేయగలవాడనేగాని, వేత విధముగా నేదియు చేయవాడనుకాననెడి అర్థము స్ఫురించుటవలన, తనస్వరూపమునకు తగనివియును, అల్ప సుఖములను కలుగఁజేయు నవియును, అంత్యమున విరసము నొసంగునవియును, అస్థిరములైనవియును, జగుప్సాస్పదములైనవియును నగు స్త్రీ మొదలగు విషయానుభవములయందు ఆశనుకలుగఁజేయు అజ్ఞానము నివర్తియగును.

నకల వేదశాస్త్రర్థములని చెప్పబడుఅర్థపంచకమును ఈ తిరుమంత్రమునందు సంగ్రహముగాఁ చెప్పబడియున్నది. ఎట్లన:-

౧. పొందఁదగినట్టి పరమాత్మస్వరూపమును ౨. దానిని పొందనట్టి జీవస్వరూపమును, ౩. తానిని పొందుటకు సాధనమైన భక్తి ప్రపత్త్యాది ఉపాయ స్వరూపమును, ౪. ఆ ఉపాయములవలన పొందఁదగిన ఫలస్వరూపమును, ౫. దాని విరోధి స్వరూపమును, ఇట్లుగా అయిదు అర్థములు చెప్పబడెను. వీనిలో,

౧ ప్రణవమువలన జీవస్వరూపమును, ౨ అఖండనమశ్శబ్దమువలన ఉపాయ స్వరూపమును,

౩ సఖండనమశ్శబ్దమువలన విరోధి స్వరూపమును, ౪ నారాయణ పదమువలన పవమాత్మ స్వరూపమును, ౫ నారాయణ పదము మీఁద నుండు చతుర్థివిభక్తివలన ఫలస్వరూపమును, ఇట్లు అయిదర్థములు ఈమంత్రమునందు చెప్పబడియున్నవి.

అవ. ఇట్లు నాలుగు శ్లోకములచేత మూలమంత్ర వ్యాఖ్యానముచేసి ప్రపత్త్యనుష్ఠానక్రమమును ప్రకాశింపఁజేయునదైన ద్వయమనెడి మంత్రతత్వమును రెండు శ్లోకములచేత కృపచేయుచున్నారు.

శ్లో నేతృత్వ నిశ్శత్రు యోగం

సముచిత గుణ జాతంతను ఖ్యాపనం చో

పాయం కర్తవ్య భాగం

తృణ మిథున పరం ప్రాప్య మేవం ప్రసిద్ధమ్,

స్వామిత్వం ప్రార్థనాం చ

ప్రబలతర విరోధి ప్రహాణం దశైతాన్

మంతారం త్రాయతే చే

తృణిగత నిగమ వ్లట్పదోయంద్విఖండః. ౫.

టీ. నేతృత్వం - శుభషకాతముచే రక్షించబడును.

విశ్వయోగం - విశ్వమైన సంబంధమును

సమచితగుణజాతం

సమచిత - మిక్కిలి తగినవిదైన

గుణజాతం - కల్యాణగుణముల సమూహమును

తనుభ్యావనం

తను - దివ్యమంగళవిగ్రహముయొక్క

భ్యావనం - ప్రకాశమును

ఉపాయం - సాధనమును

కర్తవ్యభాగం

ఽర్చవ్య-చేయదగిన ఆపాయముయొక్క,
 వాగం-అంశమును
 అథ-మఱియు
 మిథునవరం,
 మిథున-లక్ష్మీనారాయణాదృష్ట
 వరం-శ్రేష్ఠమై
 గమ్యం-పొందగలదు
 స్వామిత్యం-స్వామిగానుండుటయను
 ప్రార్థనాం-ప్రార్థనమును
 బ్రహ్మ... బ్రహ్మంబు
 వ్రజలకం-మిగుల బండ్లుగలవియైన
 విరో-విరోధులైన ఆహంకార మమకారములను
 ప్రిహం-విడుదలయింపు
 దశ-అను) ఈపదివిధవిధులు (భక్తిలోమొదలైనవి
 కలవు,
 శ్రీశ్రీ-శ్రీశ్రీ
 ఫితానో-వీనిని
 మంతారం-మననముచేయువారిని
 త్రాయలేద-రక్షించుచున్నవిహద,
 ఇతి-ఇట్లు
 వత్సదః-అటుపదములు గలదియును
 ద్వీశంకః-రెండువ్యాక్యములుగలదిగను
 అయం-ఈద్వయమనెడి మంత్రము
 అధికశనిగమః,
 అధికశ-పొందగలదీన
 నిగమః-వేదముగలదిగానున్నది.

తా. ఈమంత్రమునందు ఆరుపదములుగలవు
 వానికి 10 అర్థములు కలవు. ఆఅర్థములను క్రమ
 ముగాఁ జెప్పుచున్నాఁడు. ఎట్లన,-

1. శ్రీమహాఽష్ట్రీయొక్క పురుషకారమును,
 2. పరమపురుషునితో శ్రీదేవి సర్వకాలములం
 దును ఏడబాంక యుండుటయును, 3 భగవం
 తుని ఆశ్రయించినవారిని రక్షించుటకు మిగుల
 తనివ్వైయున్న వాత్సల్యము స్వామిత్యము సా

శీల్యము సౌలభ్యము జ్ఞానము శక్తిపూర్తియును,
 ప్రాప్తి మొదలగు గుణములయొక్క సమూహ
 4 దివ్యమంగళవిగ్రహమును తెలియపఱచు
 టయును, (ఈఅర్థము తిరుమంత్రమునందలి చర
 నీపదమువలన సూచించబడినది) 5 ఈపాయమును
 (ఈఅర్థముతిరుమంత్రము నందలి శిరణ శబ్దార్థ
 మగును) 6 ప్రపత్తికి అధికారులైన చేతనులు
 అనుష్ఠింపవలసిన ఆంశమును, (ఈఅర్థము తిరు
 మంత్రమునందలి ప్రపద్యే అగు పదార్థమగును) 7
 లక్ష్మీకారాయణ రూపమైన ఉత్కృష్టస్థాన
 మును, (ఈయర్థము తిరుమంత్రమునకు ప్రభాగ
 ముందుండు శ్రీమత్ అనెడి పదార్థమగును) 8
 శేషిత్వమును, అనఁగాతమకు శేష్టులైన చేతనులు
 మొదలగు సకల వస్తువుల చేతను పొందదగు
 ఉత్కృష్టితి, (ఇది తిరుమంత్రమునందు చెప్పిన
 నారాయణ పదార్థమగును) 9. సర్వదేశ సర్వ
 కాల సర్వావస్థలయందును సర్వవిధ కైంకర్య
 ములును నేచుచేయుటకు బాధ్యుడననెడి ప్రార్థ
 నమును, (ఇది తిరుమంత్రమునందలి నారాయణ
 పదముమీఁదనుండు చతుర్థీవిభక్తియొక్క అర్థ
 మగును) 10. చేతనులకు విరోధులైన అహంకా
 రమును మమకారమును విడుచుటయును, (ఇది
 తిరుమంత్రమునందలి వమః పదార్థమగును. దీని
 వలన అజ్ఞాన నివర్తియును, అనాధికర్మ మూల
 ములైన పశ్చత్తిసంబంధాదులయొక్క నివర్తి
 యును చెప్పబడెను. ఇవి నివర్తిగాక మీఁద
 చెప్పిన అహంకార మమకారములు నివర్తికావు)
 అను ఈపదియర్థములను అనుసంధించువారిని,

ఆరుపదములతోడను రెండువాక్యములతోడను
గూడినదియును కథవల్ల్యాద్యుపనిషత్తులయందు
ప్రఖ్యాతమైనదియు నగు ద్వయమనెడి యీమం
త్రము రక్షించుచున్నది.

అన. ఎట్లు మంత్రరత్నముయొక్క పదార్థ
ములను కృపచేసి ఈ అగ్రములను అనువాదము
చేయువాక్యార్థమును విశదీకరించుచున్నారు.

శ్లో॥ ఈశానాం జగతా మధీశ- ద్ముతాం
నిశా-నసానాం శియం
సంశ్రిత్యా శ్రయోచిషా బలగుణ
స్యాప్రి హరే రాశ్రయే,
ఇష్టో పాయతయా శియా చ సహితా
యాత్పాశ్వరా యార్థయే
కన్తుం దాస్య మశేష మప్రిహతం
నిత్యం త్యహ నిర్మమః,

టీ. జగతాం-లోకములకు

ఈశానాం-వియమించునదియును

ఆదీశదయితాం.

ఆశీశ-సర్వేశ్వరుడైన భగవంతునకు

దయితాం-ప్రియభార్యయై-దియును

నిత్యానపాయాం.

నిత్య-ఎల్లప్పుడును

అనపాయాం-భగవంతునియెడదాయనిదియును అగు

శ్రియం-శ్రీమహాలక్ష్మిదేవిని

సంశ్రిత్య-శరణుజెంది

అశ్రయ-...గుణార్థ.

అశ్రయణ-శరణుజెందుటకు

ఉచిత-చగిసిబిడైన

అఖిల-సమస్తమునైన

గుణస్య-కల్యాణగుణములుగల

హరే-అగ్రీతల అపరాధములను క్షమించుభగవంతుని

యొక్క

అంప్రి-చరణములను

ఇష్టోపాయతయా.

ఇష్ట-అభీష్టఫలమునకు

ఃపాయతయా-సారనముగా

ప్రవర్త్య-పొందుచున్నాడను.

శ్రియాచ-శ్రీమహాలక్ష్మిచో-గూడ

సహితాయ-విత్యముగాజేరియుండునట్టి

అత్యేశ్వరాయ.

ఆత్మ-జీవులకు

ఈశ్వరాయ-ఈశ్వరుడైన పరమాత్మునకు

అహం-నేను

నిర్మయ-అహంకారమమకారములులేనివాడై

అశేషమైనమస్తమైన

అప్రిహతం-అటంకములేని

నిత్యం-సర్వకాలమునుచేయునట్టి

దాస్యం-తైంకర్యమును

కన్తుం-చేయుటకు

అర్థయే-ప్రార్థించుచున్నాడను.

తా. లోకములకు ఈశ్వరిగను, సర్వేశ్వరుడైన భగవంతునకు ఇష్టమహిమిగను, భగవంతునితో నెల్లప్పుడును ఎవగ్రాయక యుండునట్టిదిగను నుండు శ్రీమహాలక్ష్మిని పురుషకారముగా శరణమొంది, తర్వాత ఆశీతులు శరణమొందుటకు యోగ్యమగు వాత్సల్య స్వామిత్య సౌశీల్య సౌలభ్య జ్ఞానశక్తి పూర్తి పాప్తిమొదలగు కల్యాణగుణములచే ప్రకాశించువాడును సర్వసాప నివారకుడును నగు భగవంతునియొక్క దివ్యచరణములను నీకునలయు మోక్షరూపఫలమునకు సాధనముగా, ఆశ్రయించు చున్నాడను. (ఇది ద్వయమయొక్క పూర్వఖండార్థము). ఇట్లు శరణాగతులకు పురుషకారమునుజేయు శ్రీమహాలక్ష్మిదేవిచో గూడియుండుశక్తియు సర్వాత్మలకును

ఈశ్వరుడైన శ్రీమన్నారాయణునకు దాసుఁ
డనై అహంకార మమకారములు లేనివాడనై
సర్వవిధకైంకర్యములను సర్వకాలములయందును
సర్వావస్థలయందును చేయుటకు ప్రార్థించు
చున్నాడను. (ఇది ఉత్తరఖండముయొక్క
అర్థము).

అవ. ఇట్లు ముగ్యరహస్యమైన ద్వియమునకు
వ్యాఖ్యానముచేసి ఇప్పుడు ఆస్వయాంశమునకు
వివరణమును, భగవంతుడు చేతనోజ్జ్వలము
కృపచేసినదియును నగు చరమశ్లోకమునకు
వ్యాఖ్యానముగా నీశ్లోకమును కృపచేయుచు
న్నారు.

శ్లో॥ మత్ప్రియైర్వృత్తయా మయోక్త మఖిలం

సన్త్యజ్య ధర్మం పునః

మామేకం మదవాప్తయే శరణ వితి

త్యారోపసాయం కురు

త్వా మేవం వ్యవసాయయుక్త మఖిలం

జ్ఞానాది-పూర్ణో హ్యహం

మత్ప్రిస్తి-సృతిబంధకై ర్విరహితం

కుర్యాం శుచ మ్మాకృతాః,

టీ. మత్ప్రియైర్వృత్తయా,

మత్ - నాయెక్క

ప్రిస్తి - పొందుటను

అర్థతయా - పరియోజనముగాఁగలిగియుండుటచే

మయా - నాచేత

ఉక్తం - చెప్పఁబడియుండు

అఖిలం - సమస్తమైన

ధర్మం - ధర్మయోగజ్ఞానయోగములతోఁగూడిన

ధర్మయోగమును

సన్త్యజ్య - ఉపాయబుద్ధిని పూర్తిగా విడిచి

మాం - నన్ను

వికం ఒక్క - నిమగ్నత్రాణము

అర్థ - దుఃఖపడెడిసీను

మదవాప్తయే - నన్ను పొందుటకు

శరణమితి - ఉపాయమని

అవసాయం - నిశ్చయమును

కురు - చేయుము

ఏవం - ఈవ్రతముగా

వ్యవసాయయుక్తం,

వ్యవసాయ - విశ్వయముతోఁగూడ

యుక్తం - పూడియుండు

జ్ఞానం - నిన్ను

అఖిలజ్ఞానాదిపూర్ణః,

అఖిల - సమస్తమైన

జ్ఞానాది - జ్ఞానమే ప్రధానముగాఁగలిగి వ్యగుణములవలన

పూర్ణః - నిండినవాడైన

అహం - నేను

మత్ప్రిస్తి ప్రతిబంధకైః,

మత్ - నన్ను

ప్రిస్తి - పొందుటకు

ప్రతిబంధకైః - విరోధములైన ఆనాదిపుణ్యపాపదోషము

లగు సర్వకర్మలచేతను

విరహితం - విరువఁబడినవానినిగా

కుర్యాం - చేయగలను

శుచం - వ్యసనమును

మాకృతాః - పొందవలదు.

తా. నన్ను పొందుటకు సాధనములుగాఁ

జెప్పఁబడియుండు కర్మయోగ జ్ఞానయోగ భక్తి

యోగములనెడి మోక్షసాధనములను అనుష్ఠిం

చుటకు శక్తిలేదని నీవు వ్యసనపడవలదు. నీవు

నన్నొకనినే ఉపాయముగా నిశ్చయించుకొనవల

యును. ఇది చరమశ్లోక పూర్వార్థము,

ఇచ్చట కర్మయోగాదులను అనుష్ఠింపక

నన్నొకనినే శరణుపొందిన చాలునని చెప్పినంత

మాత్రమున నిత్యనైమిత్తికాది ప్రపత్తిసాధనములనుకూడ వదలిపెట్టవచ్చునని యూహింపవగదు. ప్రతిపాదులను తమతమ వర్ణాశ్రమప్రయుక్త కర్మలనన్నింటిని భగవదాజ్ఞారూపముగ భగవదర్పణబుద్ధ్యు చేయవలయును. ఇట్టి చిత్తయముతోఁ గూడిన నిన్ను జ్ఞానశక్త్యాది గుణములతోఁ గూడిన నేను, నన్ను పొందుటకు విరోధములై యుండు పుణ్యపాపరూపములైన సర్వకర్మలయందు నివర్తింపజేసెదను. దుష్కర్మలైన అపాయకరమైయుండు కర్మయోగాది సాధ్యోపాయములను చేయుటకు శక్తుండనుకాను కవాయని చింతింపవలదు.

ఇచ్చట భగవంతునిఁ బొందుటకు విరోధులైనవన్నియు పాపములని చెప్పబడుచున్నవి. అవి యేననగా, అవిద్య, కర్మము, వాసన, అభిలాష, ప్రకృతिसంబంధము, దానిభేదమైన దేహాత్మాభిమానము, దానిని సంబంధించిన అహంకార మనుకారములు అనునవి.

అవిద్యయనగా, జ్ఞానహీనము. ఇది అజ్ఞానము, అన్యథాజ్ఞానము, విపరీతజ్ఞానము, అని మూడువిధములు. వీనిలో అజ్ఞానమనగా, మూఢత్వము. అన్యథాజ్ఞానమనగా, ఒకటిని నేత్రాకటిగాఁ జెలియుట. విపరీతజ్ఞానమనగా, శత్రువును మిత్రునిగా భావించుట.

కర్మమనగా ఇది పుణ్యమనియు పాపమనియు రెండువిధములు. పుణ్యకర్మము ఫలానేయోహితమైనది. పాపకర్మము కరహింసాకరమైనది.

ఇచ్చట పుణ్యకర్మలును పాపకర్మలవలె మోక్ష విరోధములు. ఈరెండు కర్మములును పూర్వార్థములనియును ఉత్తరార్థములనియును ఒక్కొక్కటియును రుండువిధములు. పూర్వార్థములనగా, తాము ప్రపత్తిని అనుష్ఠించుటకు పూర్వముచేయఁబడు కర్మములు. ఉత్తరార్థములనగా, ప్రపత్తిని అనుష్ఠించిన అనంతరము చేయఁబడు కర్మములు.

వాసనయనగా, అనాదిగా తాము చేయుచు వచ్చిన కార్యములను, ఇష్టపడును తమయిష్టము లేకయే చేయుచుండునట్టి అభ్యాసము. అభిలాషయనగా, ఇందాద్రీ మహాభోగములు కావలెనను కోరిక. ప్రకృతి సంబంధమనగా స్థూల సూక్ష్మమైన దేహసంబంధము. మతియు పూర్వార్థములు సంచితమనగా, కర్మములయొక్క ఫలములను నిచ్చుటకు ప్రారంభించిన కర్మములు

ఈచెప్పబడిన ఉత్తరార్థములు బుద్ధి పూర్వకములనియును, అబుద్ధిపూర్వకము లనియును రెండువిధములు. బుద్ధిపూర్వోత్తరార్థములు ప్రాయశ్చిత్తముచే నివర్తియగుచున్నది. ప్రాయశ్చిత్తము చేయకపోయినను అనుభవమువలన నివర్తియగుచున్నది. భక్తియోగమనెడి ఉపాయాంతరమును అనుష్ఠించినవారికి పైన చెప్పిన కర్మములయందు ప్రారబ్ధ కర్మములును ప్రాయశ్చిత్తముచేయని ఉత్తరార్థములును అనుభవము చేతనే నివర్తియగుచున్నది. అబుద్ధిపూర్వోత్తరార్థములు తామచుష్ఠించిన ప్రపత్తిబలముచేత నివర్తియగుచున్నది.

దృష్టప్రస్తులకు అభ్యుపగత పాశ్రబ్దకర్మములును, పాశ్రయశ్చిత్తములేని బుద్ధిపూర్వోత్తరాఘములును అనుభవింపగా నివర్తియగుచున్నది. సంచితకర్మములును, అనభ్యుపగత పాశ్రబ్దకర్మములును, ప్రపత్తివలన నివర్తియగుచున్నది. అబుద్ధి పూర్వోత్తరాఘములు వారిని చెందవు.

ఆర్తప్రస్తులకు ఈకర్మము లన్నియును పారనుష్ఠించిన ప్రపత్తివలన నివర్తియగును. ఆర్తప్రస్తులకు ప్రపత్తిని యనుష్ఠించినతోడనే మోక్షము సిద్ధించుటచేత వీరికి ఉత్తరాఘములేదు. ఇచ్చట మోక్షవిషయమును, తద్విరోధములైన సకలపాప నివర్తులను చెప్పవలసి యుండగా, సాపనివర్తనములనుమాత్రము చెప్పబడిన దానికిం గారణమేమనగా, మోక్షవిరోధములైన పాపములును రించినవెంటనేతనంతనే సిద్ధింపబోవునది మోక్షమేకావ్వన, మోక్షవిషయమును కూర్చి ప్రస్తావన చేయలేదు.

అవ. వైశ్లోకమువలన తమకుఁ గల్గియుండు శోకమునకు కారణమును, అది నివర్తియగు విధమును జెలియబట్టి, తమకు ఆత్మరక్షణమునందు భయములేదని యనుసంధించుచున్నారు.

శ్లో॥ నిశ్చిత్త త్వదధీనతా మ్మయి సహ

కర్మాద్యుపాయా హారే

కర్మం త్యక్తు మపి ప్రపత్తు మనలం

సీదామి దుఃఖాకులః

ఏతత్ జ్ఞానమువేయుమో మమ పునః

స ర్వాపరాధ క్షయం

కర్మా నీతి దృఢోస్మి తే శు చరమం

వాక్యం స్మరక సారణేః.

టీ. హారే-అత్రదోషములను బోగొట్టు భగవంతుడా!

మయి-నాయందు

సదా-సర్వకాలమును

త్వదధీనతాం.

శ్మత్-నీయొక్క

అధీనతాం-అధీనముగానుండుటను

నిశ్చిత్త-నిశ్చయించి

కర్మాద్యుపాయాన్.

కర్మ-కర్మయోగము

అది-మొదలుగాగల

ఉపాయాన్-ఉపాయములను

కర్మం-చేయుటను

త్యక్తుం-విడుదలకును

ప్రపత్తుమపి-ప్రపత్తిచేయుటను

అనలం-అశక్తుడైనవేను

దుఃఖాకులః.

దుఃఖ-వ్యసనముచేత

అకులః-కలఁతనొందినవాడనై

సీదామి-దుఃఖించుచున్నాను.

సారణేః-సారనకు సారవిగాడున్న

తే-నీయొక్క

చరమం-కడవటికైన

వాక్యం-వాక్యమును

స్మరన్-స్మరించుచున్నట్టి

ఏతత్-ఈ

జ్ఞానం-ప్రపత్తిరూపజ్ఞానమును

ఉపేయుషః-పొందియుండునట్టి

మే-నాయొక్క

సర్వాపరాధక్షయం.

సత్వ సమస్తమైన

అపరాధ-అపరాధములయొక్క

క్షయం-నాశమును

కర్తాసి-చేయుదువుగాక

ఇతి-అని

దృఢోస్మి-దృఢమనస్కుడనైయున్నాను.

తా. ఆశీతపాపమారుడగు భగవంతుడా!

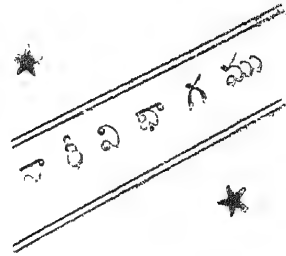
హ. నేనెల్లప్పుడును నీకు పరాధీనుడ గాననాకు కర్మ

యోగజ్ఞానయోగ భక్తియోగములగు మోక్షోపాయములను అనుష్ఠించుటకు స్వతంత్రమును లేదు. అయినను శాస్త్రములయందు చేతనులను ఉద్దేశించి యీ ఉపాయములను అనుష్ఠించునట్లు నీవు విధించి యుండుటచేత, ఈ యుపాయములను అనుష్ఠించుటకు దాసునికి నీవలన స్వతంత్ర మొసంగబడినది. అట్లుండేయును మిగుల అల్పజ్ఞానములతోడఁ గూడిన దాసుఁడు వీనిని అనుష్ఠింపక యుండవచ్చునన్ననో, మోక్షోపాయముల దాసునకు అవి సాధనములుగా నుండుటవలన వీనియందభిలాషయున్నది. అయినను అనుష్ఠించుటకు అశక్తుడనై యున్నాఁడను. ఈ ఉపాయములను అనుష్ఠించుటకు అశక్తులుగా నుండువారిని యుద్దేశించి సులభోపాయముగా శాస్త్రములయందు విధింపబడియుండు ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠింపనగుంగదా యనగా, దీనికి అంగముగా లిఖింబడియుండు కర్మలయందు విశ్వాసము లభిం

చుట మిగుల దుష్కరముగాన, ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠింప నసమర్థుడనుగా నున్నాఁడను. ఇట్లు ఏ యొక్క గతియునులేక దుఃఖాకుల మానసుండ నైన దాసునకు అర్జునునకు సారథిగా నున్నప్పుడు ఉపదేశించిన నీయొక్క కడపటివాక్యమైన గీతా శాస్త్రమందలి చరమశ్లోకమునందు నన్ను నీవు శరణుపొందఁము, నిన్నునేను సకలవిధములైన పాపములనుండి రక్షించెదను, అనిదేవరవారు కృపచేసినదానిని తలంచి, ఇందు మహా విశ్వాసముగలవాడనై ఈప్రపత్తిని అనుష్ఠించితిని. దీనివలన దేవరవారు దాసునిపాపములను నివర్తి చేయుదురని దృఢమైన నమ్మికతోఁగూడిన వాఁడుగా నున్నాఁడను.

అష్టశ్లోకీ ఆంధ్రప్రదేశ్ కాతాత్పర్య శహితము





ప్రాచీన ధారిత సామాజిక టీచింగ్ మును స్త్రీలకొసంగిన ప్రాచీనము



(కల్యాణి పత్రికానువాదము - అనువాదకురాలు: చి. పొ. సూపురాణి చూడూమణి)

నేడు పాశ్చాత్యశిక్ష, పాశ్చాత్యవిద్యాప్రచారము మూలమున భారతదేశమునకూడ నారీభర్త విభాగమున గాంధోళనలు జరుగుచున్నవి. స్త్రీ మెక్కు సరళతాపూర్వముగా జ్ఞానము కోమల శిశోశిశుకూడిన ధైర్యము, త్యాగమయమగు విషయభోగము, మొదలగు సుగుణపరిపూర్ణములగు ననేక చిత్రముల ప్రాచీన నీతిహాసములయందు చూచినవో పూర్వకాలపు స్త్రీలకును అధునాత నాంగ్లవిద్యాప్రవీణులును, పాశ్చాత్యనాగరికత నలవరచుకొనవలెనని యాంధోళన మందుచున్న నిప్పటి స్త్రీలకును. కలతాత్పర్యము కాననగును. సాధారణముగ సేవచేయుటయే తన ధర్మముగ నెన్నుకొనుటచే నామె 'దేవియనియు' త్యాగ మెఱింగిన వగుటచే 'సామ్రాజ్ఞి' యనియు, పరిపూర్ణమునగాను తన నాత్మల్య పరిపూర్ణ

మొనర్పజాలి యుండుటచే 'జగన్మాత' ననఁచు సార్థకనామములు కలదియే స్త్రీ యనబడును. ఆమె ప్రపంచము సంతతు తన నిస్సార్థసేవ త్యాగములచేనాహ్లాదపరచు శక్తి కలిగియుండును సమాజమున నామె కుచ్చస్థాన మీయబడిను, కాని యధునాత నాంగ్లశిక్షాశీతలగు స్త్రీల విషయసేవనా లాలసులై విభాకుల చట్టమును గూర్చియు, వివాహనిరోధములగూర్చియు, ధన ధాన్యములయందు స్త్రీలకుకూడ పురుషులతో సమానహక్కులు కావలయుననియు, పోరాడు చున్నారు. నేడును సమాజమున స్త్రీల కున్నత స్థానమున్నను యది విషయవాసనలచే మోహో వృత్తిమగు రూపమున నేగాని, పూజనీయురాలును స్వర్గముకన్నను ఉక్రోష్టయు నగు మాతృ రూపము కొసంగబడుటలేదు, బోధి క బుచ్చుచు, కాలే

జీలు, వివిధములగు సంఘములు మొదలైనవే యిట్టిస్థితులకు కారణములు. యుగపరి వర్తన ముతో బాటు ఆచారవ్యవహారములయందు మార్పుకలుగుట తప్పని సరియైనను యనాది స్థిరములగు ధర్మములకు హాని కలిగింపరాదు. సంసారమున స్త్రీపురుషు లిరువురకును మహత్త్వమున్నది. వారిలో నొకరి కొకరు సహాయు లగుచున్నచో వారి జీవితము సార్థకమగును. స్త్రీలు భగవద్విర్మితముగు తమ స్థానము నతిక్రమించి పురుషుని స్థానము నధిష్టించవలెనన్న తప్పక ముఖ్య వాఙ్మయము. మన ప్రాచీన హిందూ సామ్రాజ్యమున గృహస్థాశ్రమమున కెక్కు యజ్ఞముగ ప్రోత్సహింపబడినది. దానివలన స్త్రీ యర్థాంగిని రూపమున పురుషునకు సహచారిణియై యుండును. రథమువంశమున నప్రతి కాలపు స్త్రీలను కాళిదాసుని వర్ణించినో కాంచుడు. చిర్రన వన ప్రదేశమున యిషిరాజుకు పశిశువు తన భార్యయగు యగురభతీజీవితోగూడ నాయంకాలపు కుశలముల జరుపుచున్నాడు. ఇట్టి స్త్రీలకు భర్తభోగమున కెట్టి యుదమగు నుదాహరణము అట్లే స్త్రీరామచంద్రుడు పితృవాక్యపరిపాలనమున బద్ధకంకణుడై యుండ సహధర్మచారిణియగు సీతయు వనమున కాయని పేరబడించెను. ప్రాచీన భారతసారీమణులు తమ జీవితమును తపశ్శర్యచేతనే సార్థకమగునని తలంచుచుండిరే కాని విషయభోగమున వారిచిత్తము లగ్నమయ్యెడిది కాదు. పార్వతివలె తపశ్శర్యనలన పవిత్రమగు జీవితము లేశమైనను నేటి వాతావరణమున కాకరాదునదా! పార్వతి తన కు

మారుడగు భర్తను లోకహితకరమగు రామకథ యడిగి తన కోర్కెను తీర్చుకొననేగాని విషయభోగముల కాంక్షించలేదు. అట్లు తన భర్తకు సహధర్మచారిణియై యుండిదానికి తగిన ఫలముగ కీర్తిమంతులగు కార్తికేయ గణపతులను పుత్రులనుగా పొందగలిగినది. పతినుసరించి వర్తించుటయే. సారీధర్మమున ముఖ్యోద్దేశము. పతిని పరమదైవముగ నెంచి సతి తన సర్వస్వము నాతని యధీనయొనర్పవలెను. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనను ఎట్టి యాపదలలోనైనను తాను స్వతంత్రురాలు కాగూడదు. ఇట్లామే భర్తకు పరాధీనురాలై యహంకారమును వీడియుండిన పౌత్రకృత్యుగతయు నామే యధీనమగును. ప్రపంచమునందలి సర్వశక్తులును యామే యధికతేజమున నిస్తేజములై న్యర్థములగును సృష్టియామే వననాచుసాగము ప్రవర్తించును. కావుననేకుష్ఠులొగ్గడిశుకగు భర్తను పరక్షించుటకు పతి వీతాలలామయగు శాంజిలి తన పాతినృత్య ప్రభావమున సూర్యుని నడ్డగించెను. యమధర్మరాజు బారినుండి సాధ్యమణియగు సావిత్రి తన పతి జీవనముల వరదాశముగ బడసెనన నిందా శ్చర్యమేమున్నది? ఆధునికులీ కథల నాలకించి యివి యన్నియు కృతయుగమున జరిగినవే కాని యీనాటి కలియుగమున వీటి నెవ్వరు నమ్ముచు రని నుడివిన నుడువవచ్చును. అట్లు కానిచో నిప్పటికిని రాజపుత్రానుయోక్కు యతిహాసము లింకను యంతరించ లేదు కదా! వాఙ్మయము జూచిన సీతీ వాదనను వదలవచ్చును. చూడామత సతదాగుయొక్క భార్యయు సౌందర్యనిధియు

గుసుమకోమలయునగు సతీతిలకము తన భర్తై
 యసువుల వీడిన కథ నేటికిని సువర్ణాక్షరముల
 ముద్దితమై ప్రకాశించుచున్నది. ఇట్లే భర్తతో
 సహగమున మాచరించిన స్త్రీల కథలును లె
 క్కకు మిక్కిలముగ నీ యితీహాసములలో కాన
 వగును. ఆ యితీహాసములు కాకున్నను శౌరద
 కస్తూరిబా మొదలగు శారీమణుల చరిత్రములు
 కూడ మనకు ప్రమాణములేకదా! భార్యరూప
 మున భర్తకు సహధర్మచారిణియై స్త్రీధర్మముల
 కాపాడునట్లు మాతృస్థానము నలంకరించి సంతా
 నమును, సన్మార్గము నవలంబింపజేయుటయు
 స్త్రీల కవశ్యకర్తవ్యమే యగుచున్నది. కౌసల్య
 శ్రీరామచంద్రు డడవుల కేగుతరి వాత్సల్య
 కోమలతా పూర్ణమగు మనమున బాధపడు
 చున్నను రాముని పితృవాక్య పరిపాలనమున
 దృఢప్రతిజ్ఞ కలవాడ వగునని యుపదేశించెను.
 సుమిత్రీయు తన తనయును శ్రీరాముననుస
 రించి ననవాసము చేయుట కనుజ్ఞ యొసగి
 సోదరున కగ్రీజుని యందుండవలసిన భక్తి గౌర
 వమును వెల్లడించినది. లక్ష్మణుని కన్నను యూ
 ర్విశా సుమిత్రీల త్యాగమే యీ విషయమున
 ప్రశంసించ దగియున్నది. కుంతీదేవియు తన
 పుత్రుల రణరంగమున వెనుకంజవేయక తమ
 ప్రతిజ్ఞల నెరవేర్చుకుని శాశ్వతకీర్తిని బడయు
 నట్లుపదేశ మొనర్చి తన వీరమాతృత్వమును
 సాటియున్నది. శివాజీయంత వీరపురుషు డగు
 టకు కారణము జిజ్ఞాసయొసంగిన యుప
 దేశమే కదా! నేటికాలమున నేస్త్రీయైనను ఇట్లా

నర్మప్రాయముగ తన సంతానమును పోషించు
 చున్నదా? నేడు భారతదేశ మింతటి దారిద్ర్యము
 ననుభవించుచు నిక్కట్టుల లోనగుటకు ధన
 ధాన్యలోపము కానేరదు. కాని మీద చెప్పి
 నట్లు పవిత్రపట్నీత్వము నట్టిమాతృత్వ లోపమే
 సంగారమునంతయు సఫల పరుపజాలు అధ్యా
 త్మిక తత్వమిరోజులలో నేస్త్రీలయందును కాన
 రాదు. మహారాణీ దుర్గావతీ లక్ష్మీబాయి నేటి
 కిని యాదర్శప్రాయులై యున్నారు. వీరు గాక
 గార్గివంటి విదుషీమణులును ఆలంకృత బ్రహ్మ
 చారిణులై విద్యలనేర్చుటయందును నేర్చుకొనుట
 యందును బ్రహ్మనుభవము నందుచు తమ
 జీవితముల గడిపే యున్నారు. ప్రాచీన
 భారత నారీమణులలో సాధుశీలత, సరళత
 డివ్యత్వములు వెల్లివిరియు చుండెడివి. వారికి
 మోక్షము కరతలామలక మగుచుండెడి దనుట
 నిర్వివాదాంశము. కాని నేటికాలపు నాగరికత
 యిట్టి స్త్రీస్వభావమును మాయోమోహిత మొ
 నర్చి తప్పుదారిని ప్రోత్సహించుచున్నది.

కావున సోదరీమణులారా! పాశ్చాత్యరీతుల
 ననుసరించి స్వధర్మచాలనమున నేమరపాటు చెం
 డక దేశహితమును స్వహితమును కోరువారలై
 యుత్తింటికిని పుట్టినింటికిని కీర్తి ప్రదాతలై పతి
 హృదయముల నూరికొని దేశోద్ధరణ యొనర్చు
 చు శాశ్వత కీర్తిని బడయుదురు గాక యని నవి
 నయముగ ప్రార్థించుచు నింతటితో విరమించు
 చున్నాను.



శ్రీ భగవద్గీతా సందేశ మహోత్సవము

మదరాసు

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారకసంఘ మదరాసు శాఖామూలమునకు మదరాసు నగరమున శ్రీకృష్ణటూరు ఆశ్రమశ్రీష్టివారి రామానుజ కూటమున ది 2-12-1951 తేదీ లగాయతు శ్రీభగవద్గీతా సందేశమహోత్సవము మహావైభవముగా 18 రోజులు జరుపబడినది. అందు అనేకమంది సుప్రసిద్ధ ఆచార్యపురుషులు, పండితోత్తములు, భాగవతశిఖామణులు, మదరాసు ప్రభుత్వ మంత్రిపుంగవులు, మదరాసు హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు, అధ్యాపకులు, అనేకమంది పురస్కారములు, విడుషీమణులు పాల్గొనిరి.

ప్రతినిత్యము ఉదయమున భక్తులందరున్న కలసి రోజునకొక్క అధ్యాయము చొప్పున భగవద్గీతను పారాయణ నొనర్చుచు తిరువీధ్యుత్సవముల జరిపిరి. ఆ సమయమున ప్రతినిత్యముకూడ అనేకమంది భక్తశిఖామణులు భాగవతగోష్ఠినంతయు తమ యింటిలోనికి ఆహ్వానించుచు అందరికి చందనకుసుమ... తాబూలాదుల సమర్పించి గౌరవించుచుండిరి. పిమ్మట రామానుజకూటమున సమిష్టిగ పారాయణజేయుచుండిరి. పిమ్మట

అందు నిమిషములు శ్రీకృష్ణనామజపము... పిమ్మట 18 ఋత్వికులు గీతనంతను పూరిగ పారాయణ మొనర్చుచుండిరి. ఆదేశమయమున ఆనాటి అధ్యాయమునకు ఆంధ్రమునను, అరవమును విశేషార్థములతో కాలక్షేపము జరుగుచుండెడిది.

మధ్యాహ్నము గం. 1-0 మొదలు గం. 2-0 వరకు స్త్రీలకై ప్రత్యేకము విడుషీమణులచే ఉపన్యాసములున్న, గం. 2-0 మొదలు 5-30 వరకు ఆనాటి అధ్యాయముపై విశేషవిమర్శనా పూర్వక పండితోపన్యాసములున్న గం. 5-30 లగాయతు రాత్రి గం. 8-30 వరకు భక్తవరులచే గీతపై సామాన్యోపన్యాసములున్న జరుపబడినవి.

ఈ 18 రోజులున్న ఖండఖండంతరముల యందుకూడ ప్రచురించబడిన వివిధభాషలలో అనువదించబడిన శ్రీభగవద్గీతా గ్రంథముల ప్రచురణము జరుపబడెను.

ఈ ఉత్సవనివేదిక ముందు ప్రచురించబడ గలదు.

రట్నములు

పాలకొల్లు.

“శ్రీయతిరాజసేవా మహిళాసమితి, వారు భక్తినివేదన సన్మాన్యముగా 50 రూపాయలు సమర్పించిరి. వీరికి క్రియఃపతి ఆయరాశ్యో విశ్వరూపులు కటాక్షించుగాక.

శ్రీ విశిష్టా ద్వైత ప్రచారక సంఘ

శుక్ర ప్రచార పూజలు

ప్రచార పూజలు

రావుల పాతెం (తూ.గో. జిల్లా.)

అర్చ మూరు.

సత్తి సత్యనారాయణరెడ్డి భార్య వీణాక్షమ్మ
పజాల సూరమ్మ
పజాల కొండయ్య భార్య జగ్గమ్మ
పజాల ఆదెమ్మ

చల్లమిల్లి వెంకటరెడ్డి భార్య కాంతమ్మ
18-1-51 సత్తిబుల్లి స్వామి భార్య మంగమ్మ

కళింగ పట్నం

ఈ గ్రామంలో శాదాపు ప్రతి శుక్రవారం
20 లేక 30 మంది భక్తురాలైతోటి శుక్రవార
పూజలు మహా వైభవముగా జరిపించబడెను.

డి 20-12-1950 తేదీని మార్గశీర్ష శుక్రం
బుధవారం దినమున శ్రీగీతామండలి (కళింగ
పట్నం) శ్రీగీతాజయంత్యుత్సవమును జరిపినది.

పేరేరు ప. గోదావరి జిల్లా.

కార్యక్రమము.

చల్లమిల్లి బుచ్చిరెడ్డి భార్య మాణిక్యం ఉదయం:-
పులగం రావమ్మ
పులగం సత్యనారాయణ
పులగం భద్రాది
పులగం తిరుపతిరెడ్డి
ఈ గ్రామంలో భక్తులతోటి ప్రతి శుక్రవారం
పూజలు భజనలు మహా వైభవముగా జరుప
బడెను.

శ్రీకోదండరామస్వామివారి సన్నిధిని-
శ్రీగీతాకోశము-శ్రీకృష్ణపరమాత్మ శ్రీవ్యాస
మహాగుల మారాధనము-సమిష్టి పారాయ
ణము, 18 అధ్యాయములు-గోష్ఠి తీర్థ ప్రసాద
స్వీకృతి.

సాయంత్రం:-

అర్చ మూరు.

కోనాల సత్తిరెడ్డి భార్య వీరమ్మ
కోనాల వెంకన్నగారు
మండల అచ్యుతరామయ్య భార్య సూరమ్మ
12-1-51 పోతుశెట్టి మహాలక్ష్మి
పెద్దపండుగరోజు

న గంటల్కు సంస్కృత పాఠశాలాశ్రమందీర
మాన, కూర్మం దేవనాన పంశితులు ఉ.వే.
శ్రీమాన్ శ్రీభద్రం వేంకటకూర్మాచార్యు
లవారి యధ్యక్షతన సమావేశము జరుపబడి
నది. గీతాప్రాశస్త్యమునుగూర్చి, గీతావత
నావశ్యకతనుగూర్చి చక్కని ఉపన్యాసము
లా సంగబడినవి.

పోతుల అప్పారావు భార్య సూర్యకాంతమ్మ
19-1-51 సత్తిబుల్లి స్వామి భార్య మంగమ్మ

కార్యదర్శి-గీతామండలి.

వీ. వే. తా. న. అచార్య.

భక్తినివేదన

(వేదాంత మాసపత్రిక)



ఇందు వేదాంత విషయ రాజములున్ను;
భక్తి ప్రచార విషయమైన వార్తలున్ను;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్ను ప్రచురించబడును.

చలన చిత్రాలు :

సాధానగా చందా సం. రం 1కి రూ. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రూ. 10-0-0

ప్రత్యేకములు :

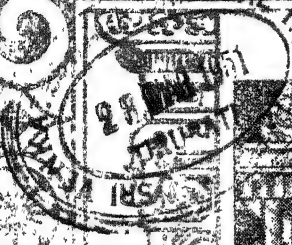
పోషకులు సం. రం 1కి రూ. 25-0-0
రాజపోషకులు ,, రూ. 58-0-0
మహానాజ పోషకులు ,, రూ. 116-0-0

కావ్యాలయము :

భక్తినివేదన" కార్యాలయము,
"అర్జునమూల" (వయా) వారిచే.
కూర్పు గోదావరి జిల్లా.

Book-Post

భక్తినివేదన" వేదాంత మాసపత్రిక అర్జునమూల, (వయా) వారిచే.



5608/丁



సివేదన

శ్రీమతే రామానుజాయనమః



భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

• సంపుటి ౨

వికృతి - మాఘ మాసం

సంచిక ౧౧

ఆచార్య నిర్ణయము

శ్రీ. డి. వే. శ్రీమాన్. ఆ. తి. కాం. వెంకట శాశిచార్యులుగారు, కాంచీపురము.

శ్రియః పతియగు సర్వేశ్వరుడు లోకోజ్జీవనార్థముగ ఆచార్యరూపముగ నవతరించి అస్మదా కుల నుజ్జీవింప చేయుచున్నాడు. తానున్నా అవతరించినప్పుడెల్ల ఆచార్యులను వరించుకొని వారివల్ల నుంచి విద్యాభ్యాసాదులను పొందినట్లు గ్రంథములయందు కానబడుచున్నది. ఈవిషయమై ఆత్మీకులకు వివాదముండదని తలచెద.

అయితే ఆచార్యులు జ్ఞానానుసానపూర్ణులై యుండవలయునని గంభములయందు కాన బడుచున్నది. అట్టి ఆచార్యులు దివిటీపై వెతకినను దొరకరు. అట్టిది పూర్వార్చాచార్యులతోనే కరి. వారివద్ద గ్రహించవలయుననిన ఉపసక్తిలేనిదే శిష్యులకు విశేషార్థములు సాయించువారు కారు. మరియు ఈశిష్యుల ఆదరణాదులను పరీక్షించియే సాయించువారు. ఇప్పటివారివలె రు1-0-0 టికెట్లు రు2-0-0 టికెట్లు పెట్టి అధికా ర్యనధికారుల వివక్షలేక చెప్పినట్లు కనుపించదు. ఇట్టి పరిస్థితిలో చాచినాచార్యులు జ్ఞానవంతులు కారని కొందరు కులకమాగతాచార్యులను పరిత్యజించుచున్నారు. పైబాహ్యవేషము విధ్వనుమాత్రమే బహుశిష్టత్వముగ నెంచి వారి ఆంతరంగిక వృత్తులను నేమియు గమనించక వీరిని అశ్రయించుచున్నారు. పూర్వార్చాచార్యులు కేవల బాహ్య

వేషములు లేనివారని చూచి అంతః వారియొక్కస్థితులు ఎట్టివి అని గమనించక లిప్రతిపత్తిగలుగ చేసికొనుట చాలా అయుక్తము. ప్రాక్తకర్మమువలన విద్యలభించవచ్చును. అనుష్ఠానముమాత్రము అట్టివారికి దుర్లభము. జ్ఞానానుష్ఠానములన్నచో ఉపర్యపరి అనన్య, ఒకరికన్న ఒకరు కనుపించు చూపుందురు. పైవారిని చూచినప్పుడెల్ల పూర్వములను వదలవలసివచ్చును. గొప్ప ఉపన్యాసము లను చేయువారలను చూచినచో అతను విభవలై, హరిణీఖరమ్మా తావయపములయ్యాదు మోహము కలవారై యున్నారే కాని అనన్యభోగ్యత్వాకారము ఎచ్చటను కనుపించదు. ఎవరిని చూచినను స్వోదరిపూరిత జాయాభూషణైక తత్పరఫలక నేదాంత వేషధారులగనే కనిపించుచు న్నారు. గోమోహమున్నచో అదరియందును మేనో ఆరోపించనచ్చును. కులక్రిమాగతా చార్యులు మహాపాతికాది దోషములు కలవారై సె శిష్యు వారిని త్యజించుట మిక్కిలి పాతకము, నరకావహమని పూర్వాచార్యులే వచించియున్నారు.

శ్రీవచనభూషణః॥

పంచరాత్రే కరమపురుష సంహితామూలం॥

గీ. ౧—నూ. త్రిశంకులైప్పలై కర్మచందాళనాయ్ మార్వి

లిట్టి యజ్ఞోపవీతందానే వారాయ్విదుం॥

ఈ వాక్యన్యాయ్యవసరమున ఎంబార్ జీయర్ అరుంబడమున కులక్రిమాగతాచార్యులను విడిచి ఆచార్యాంతరము నాశ్రయించుటచే ఇహపరములకు భష్టుడై ఛంజాళత్వమునుపొంది సాక్షాత్ స్వర్గమునకు భూలోకమునకు నరకమునకు గాక అధోశిరస్కుడై త్రిశంకుస్వర్గమును నొంది స్వాభీష్టస్వర్గ చ్యుతుడైన త్రిశంకువువలె పురుషార్థమును లభించదని తార్పర్యము.

శ్లో. ఆచార్యో ద్వివిధః ప్రోక్త సుర్వశాస్త్రార్థ వేదిభిః ।

కులక్రిమాగతః పూర్వః ప్రత్యగ్ శాఖ్య స్తథా పరః ॥

అర్థము: కులక్రిమాగతాచార్యులనినీ - ప్రత్యగ్చార్యులనినీ రెండుప్రకారములుగ నున్నారు.

శ్లో. ధర్మద్వారా కర్మయస్మిక్ జాతి స్తత్కుల మువ్యతే ।

కులమనగ- అలిప్త వాయధర్మాణాం, అని వస్త్రాశమధర్మములకు హానిరాకుండా భగవన్ముఖోల్లాసకరమైన కర్మ సిగ్ధముగ నీజాతియందున్నచో అది కులశబ్దార్థము.

శ్లో. తత్ప్రవాహముఖ్యస్యాపి పదవిక్షేపణం క్రిమః ।

పూర్వోక్తధర్మములు పూర్వోక్త పరంపరగ అవిభిన్నముగ నచ్చుట క్రిమశబ్దార్థము.

శ్లో. ఆగతస్తత్వబోధాయ విభు రాచార్యమూర్తిమాణ్॥

పూర్వోక్తధర్మముగలవారు సంసారులకు తత్వబోధార్థముగ ఆచార్యరూపియై శ్రియఃపతి అవతరించి వచ్చిన ప్రకారము ఆగతశబ్దార్థము ఈ మాదువాక్యములకు చేర్చి అర్థమును చెప్పి చూపారు.

శ్లో. కుల కమాగతాచార్యం త మాచార్యభిదో విదుః ॥

అట్టివానిని కులకమాగతాచార్యులని పెద్దలు చెప్పుదురు.

[పత్న్యగాచార్యుల శబ్దార్థమును సూచించుచున్నారు:

శ్లో. పుంసః పరగతిజ్ఞానే జిజ్ఞాసా జాయతే యది !

తత్సూర్యదేశికాభావాత్ య సమిత్యాణి రాశయేత్ ॥

త గాన మస్య నయమూదీక్షాసంస్కారపూర్వకం ।

మస్త్రవ్యాఖ్యాకృదాచార్యః ప్రత్యగ్భిః ఉచ్యతే ॥

ఇంతవరకు తనకులమం దాచార్యులులేక అవైష్ణవవంశుడైయుండి ఇప్పట్లో అర్థపంచక జ్ఞానముద్యారా ఉజ్జీవింపనిచ్చయించి జాయమాన భగవత్కటాక్షపాతుడై నివసముగ సమిత్యాణియై సదాచార్యుల నాశ్రయించి వైష్ణవేష్టిని చేయించుకొని సమాశ్రయణాదులను లభించుకొని మస్త్రమస్త్రార్థములు లభించుటకు హేతువైన ఆచార్యులు ప్రత్యగ్భిః అచార్యులనంబడుదురు. అనగా అవివరకు ఆచార్యులు ఆకులమునందు లేక కొంతగ నాచార్యవరణము చేసికొని ఏర్పరచుకొను ఆచార్యులు ప్రత్యగ్భిః అచార్యులని చెప్పబడుదురు. వీరుభయలలోను కులకమాగతాచార్యులు మాఖ్యులు. ఇందులకు ప్రమాణము.

శ్లో॥ కులాచార్యస్య భజనం యే వా సుకృతినో జనాః ।

కుర్వంతి సతతం భక్త్యా తే వంద్య స్మర్యదేవతైః ।

సర్వక్రతుశతం కృత్వా యత్ఫలం సమవాప్నుయాత్ ।

తత్ఫలం సమవాప్నోతి కులాచార్యస్య పూజనాత్ ।

సార్వత్రికోటితద్ధేషు స్నాత్వా యత్ఫలం సమవాప్నుయాత్ ।

తత్ఫలం సమవాప్నోతి కులాచార్యస్య పూజనాత్ ।

సాక్షుష్టే శు కులాచార్యే శ్రద్ధయా యస్య భక్తితా ।

తేన శుష్టం జగత్సర్వం శుష్టా శుష్ట స్మర్యదేవతాః ॥

పుణ్యవంతులైన యేజనులు కులాచార్యులను భజించుచున్నారో వారు సర్వదేవతల చేతను భజింపబడుదురు. నూరుయజ్ఞముచేసి ఏళలమును పొందుదురో షోడశమహాదానాదుల వలన నే షలమును పొందుదురో మూడున్నర కోటితీర్థములయందు తీర్థమాజిన ఏళలమును పొందుదురో, ఆళలములన్నియు కులాచార్య పూజవలననే పొందగలరనియు, ఎవరియొక్క శ్రద్ధాభక్తులచే కులాచార్యులు సంతోషింతురో వారియెడల సర్వజగత్తు సర్వదేవతలును సంతోషించెదగు. అని కులాచార్య భజనను మిక్కిలి ప్రశంసించి.

శ్లో॥ దైవా ద్దేశాంతరగతే లుక్తే వా కులదేశికే ।
తదీయ పుత్రభ్రాతాదే గుపదేశోఽపి గృహ్యతాం॥

ఆచార్యులు శిష్యులకజ్ఞాన దశయందు సమాశ్రయణాదులను చేసి శిష్యులు తెలుసు కొనుటకు వీలులేని దేశమునకు వెళ్ళినకూ లేక పరమపదించినకూ పూర్వాచార్యుల యొక్క పుత్ర భ్రాతాదుల సన్నిధియందు ఆశ్రయించి వుట్టి ప్రతిపత్తినిచేసి గృహాదులను అది కరింపవలయును. భ్రాతాదే: అని అది శబ్దముచే జ్ఞాతులు తత్సంబంధులు తదీయగోత్ర కులాదుల గలవారు అన్ని యూ వివక్షతిములు. ఇట్లు స్పష్టముగ ప్రతిపాదించుటచే జాత్యన్తరుల నాశ్రయించకూడదనియును స్పష్టమగుచున్నది. అట్టివారెవ్వరునూ లేనిచో ఇతరత్రా ఆశ్రయించవలయునని వ్యాఖ్యానకర్తలు సాయించియున్నారు.

శ్లో॥ తస్మత్ప్రతేనభావే న శిష్యశ్చేత్ తస్మిలోలుపః ।
తస్మైభావం సర్వజ్ఞం ఆచార్యాంతర మాశ్రయేత్ ॥

అని పుత్రతాదైవ్యరూ లేనిచో ఇతరత్రా ఆశ్రయించవచ్చునని సాయించిరి. దైవాదీన మున పునః పూర్వాచార్యులుగాని వారి పుత్రాదులుగాని వారిజ్ఞాతులు వగైరాదులుగాని తరిగి వేంచేసినచో ఎట్లు వర్తించవలసినదిని చెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ దైవాధీనా కులాచార్యే తత్పుత్రానా తథాగతే ।
ఉపరేణో గృహీతవ్యః పునః కులగురో ర్మనుః

పూర్వాచార్యాదులు వేంచేయగనే యిప్పుడాశ్రయించిన ఆచార్యులనువదలి వాడెట్లు లభించిన విశ్రేష్ఠార్థములను త్యజించి సేరినదై తిరిగి సమాశ్రయణాదులను లభించి తిరిగి మన్త్ర మన్తార్థములను లభించవలయునని అభిప్రాయము—

మరియు

శ్లో॥ పునస్సంస్కారసంశుద్ధాః స్వర్ణవత్ గతకల్మషాః ।

వంశపూతా వివర్ణంతే రాజస్తే శిష్యకోటియః ॥

తిరిగి ప్రాచీనాచార్యులనాశ్రయించి పంచసంస్కారాదులనులభించి స్వర్ణమువలె పరిశుద్ధులై పవిత్రమైన వంశముగలవారై శిష్యులు ప్రకాశించుచుందురని తాత్పర్యము.

ఆచార్యులు అనుష్ఠాపగులనగ శాస్త్రవిరుద్ధాను స్థానములేక యున్నంతమాత్రము చాలును. శాస్త్రజ్ఞులము విశేషముగ లేకున్నచో చాలును. జ్ఞానము మాత్రము రావణాదులకువలె యున్నంతమాత్రముచే ప్రయోజనములేదు. పరోపదేశే చూడెదమనునట్లు నిష్ప్రయోజనముగను. విశేషజ్ఞానములేకున్నచో వారి చూడ్చుచే ఇతరులవలన అగవిశేషములను గ్రహించవచ్చును.

శ్లో॥ కులాచార్యా నిదేశేన తత్ర వై దేశికాంతరం ।

తత్తుల్యభక్తిర్భజనం స నై నరకభాజనం ॥

కులాచార్యులయొక్క యాజ్ఞవలన ఇతరులవలన విశేషార్థమును గ్రహించవచ్చును. ఆజ్ఞలేనిచో యితరుల భజించుట నరకకారణమగును.

శ్లో॥ అన్యత్ర శృణు యా ద్దేయం అనుజ్ఞాప్యైవ జీవతి॥

ఆచార్యజ్ఞచేతనే ఇతరులవల్ల గ్రహించవచ్చును. అనిభావము. ఆచార్యజ్ఞలేనిది ఇతరత్ర గ్రహించకూడదనియును తాత్పర్యము ఉపయవస్తును పెరియనంగిగారి యాజ్ఞవలన ఇతరాచార్యుల వలన సకలార్థములను గ్రహించినట్లు కనుపించుచున్నందున స్వాచార్యులకు విశేషజ్ఞానము లేకపోయినచో ఇతరులవల్ల వారాజ్ఞచే గ్రహించి యుజ్జీవింపవచ్చును. ఆచార్యులను అవమానించే ఇతరత్రా ఆచార్యప్రపత్తిని చేసినచో నరకభాక్కుకాగలడని స్పష్టముగ వర్ణించుచున్నది.

శ్లో॥ నారాయణోప నికృతిం యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్య ।

దుర్బుధైః కమలం జలాదనేతం శోషయతి రవి ర్న శోషయతి॥

వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌఖ్యలాది గురోపేక్షుడైన నారాయణుడున్నా స్వాచార్య తిరస్కారముకు చేసిన దుర్బుధుల మనుజుని విషయమై వికృతిని పొందును. అనగ షీసా మృజ్యు మశుభా గానునీ క్షీణ యోనిషు నక్షమామి యను వాక్యములకు సానుడుగ చేయునని తాత్పర్యము ఎట్లనిన జలమునుంచి పోకినేయబడిన కమలమును కనులాస్తుడు (నూర్కుడు) వికసింపచేయుక ఎట్లు ఎంతవేగమునో అట్లు అని తాత్పర్యము.

శ్లో॥ నాన్వై రుపాయై ర్వివిధై ర్మంత్రాపధపురస్కరైః ।

కులకమాగ తాచార్య తిరస్కార జపాతకాత్ ।

ముచ్యతే మలజోమూఢో సర్వదుర్గతిభాజనం ॥

నిన్నిపుణ్యకార్యములను చేసిననూ మంత్రాపధపురస్కరములైన ఉపాయములెన్ని చేసిననూ కులకమాగ తాచార్యతిరస్కారమువలన పుట్టిన పాపమున విడువబడదు. సర్వదుర్గతులను చిందగలదు.

తిస్మా త్పిర్వాత్మనా బ్రహ్మన్ కులాచార్యం ప్రపూజయేత్ ॥

కరణా మనసా వాచా నిర్లోష మ్మృగీ మాపునయాత్ ॥

గురుదారసుతాదౌ తు గురువ ద్భక్తి మాచరేత్ ॥

సర్వప్రకారములచేతను కులాచార్యులను పూజించినయెడల మనోవాక్కాయ కర్మముల చేతను సుద్ధిని పొందగలదు.

గురుదారసుతాదులను గురువు నువలెనే పూజించవలయును. ఆచార్యులకు తమకుమారుల నాశ్రయించక ఇతరుల నాశ్రయించినచో వీనియందు అనుగ్రహ మెట్లు కలుగును. ఆచార్యునిగ్రహ పాత్రుడుకావలయునే గాని అనుగ్రహమునకు కారణభూతుడు ఎన్నడును కానేరడు.

ఆచార్యులుగాని వారిపుత్రాదులుగాని పతితశబ్దవాచ్యులై నిందిత కర్మాచరణము గలవారై యుండినచో

జ్ఞానహీనం గురుం ప్రాప్య కులో నోక్ష మవాపునయాత్ భిష్మం నావం సమాశ్రిత్య
ప్రభిః పారం న గచ్ఛతి॥ అనినా

ధ. సూ. న పతిత మాచార్యం జ్ఞాతం వా దర్శనార్థో గచ్ఛేత్.

ఇత్యాదివచనముల ఆచార్యత్వాగబోధగముగ కనుపించిననూ ఇవి కేవల మహాపాతకాది దోషులైనవారి విషయము. అప్పటికి వారి పుత్రభ్రాతృనులు జ్ఞాతులు మొదలగు వారి నాశ్రయణ నిషేధపరములు కావు.

ఆచార్యాపచార తద్భక్తాపచారంగళాల్ వ్య చండాశత్సత్తే ।

అన్య ఆచార్యభ క్తరిగభుజ్జయ శాపతాల సర్వగోకలోచన ।

గోచరమాక పెత్తుతిశంకుతైస్పాలె యెన్నపడి... ..

అని పాఠించియున్నారు. ఈవాక్యము స్పష్టార్థము.

కందాడై వారి శిష్యులు ఎట్టివారైనను వారిని తప్ప ఇతరుల నాశ్రయించరు.

శ్లో॥ గురుం హంకృత్య ధీక్వత్వ తారవం నరకం వ్రజేత్॥

ఆచార్యులను హం అనిననూ ధీక్ అనినను తాళవనకరమును పొందును అని యున్నందున ఎన్నడు ఆచార్యులను తిరస్కరించకూడదు. ప్రకృతమున శిష్యులకు ఆచార్యులు తమ చందాను పుత్తులగుంటేనే చాలాసాత్వికులు, లేనిచో వాగులయోగులు, గీచేసే అకృత్యములకు తోడ్పడి కృత్యములుగ స్తుతించుచున్న ఆచార్యులే కావలయును ఈ కాలమున ఆస్తిక నాస్తిక త్వమేతప్ప సిద్ధాంతిక ఎచ్చటకు కావరాదు. ఆచార్యదోషమునే యెంచువారు ఎట్టి జ్ఞానవంతులో యరునది స్పష్టముగ తెలుసుకొనవచ్చును. తాను జ్ఞానవంతుడనుకొని గదా ఇట్టి నిందను చేయుటయూ స్వీకరించుటయూ వీనికి ఏర్పడును. ఇది జ్ఞానకార్యముగదా? విజ్ఞులు యోచించండి.

హనుగులు గుర్రములు పల్లకీలు వగైరాలు మోక్షసాధనములు కావు ఆహంబంధములు లోకభ్రామకములు, విద్యకన్న అనుమానమే శిష్యుల కుజ్జీవనము గాని లోకభ్రామక వేషములు ఎన్నడు రక్షకము కానేరదు. గనుక యెన్నడు వేషమును చూచి భ్రమించక పూర్వాచార్యుల కుటుంబస్థులనే ఆశ్రయించుట భగవన్ముఖోల్లాసకరమగును.

ఆచార్యపురుషులమనినీ మమ్ములనే ఆశ్రయించిన మోక్షమనిద్దమనినీ (స్వయం తరితు మక్షమః కి మపరా నసౌ తారయేత్) యనునట్లు తనకుదిక్కు లేదు గాని ఇతరులకు తాను దిక్కు గుట ఎట్లు గలుగును. తాను జ్ఞానాధికుడై జే ఇతర శిష్యుల కెట్లు సమాశ్రయణమును చేయును. నేను అధిగుణవనుకొనుట జ్ఞానాధిక లక్షణమా? గుణకోషములను ఎంచబోయిన సర్వత్రసమానము గనే ఉండును గాని వేరు విధముగనుండదు. ఆచార్యులగువారలు క్రొత్తగ నా శ్రమించుటకువస్తే మీరు యెవరిశిష్యులని విచారించకయే వచ్చింతమాత్రముచేత, తన కాధిక్యము గలిగినదని సంకోషముచే సమాశ్రయణమును చేసి తనకు శిష్యునిగ చేసుకొనుట ఎంతయోగ్యత యరునది అందువలననే స్పష్టమగుచున్నది. ఇందువలన యేర్పడిన విషయమేమనగ

కొందరు కులక్రమాగ ఆచార్యులను జ్ఞానాధికులు కాక గోవులచే వారినివదలి ఇతరుల నాశ్రయించుచున్నారనిన్ని కులక్రమాచార్యులకు వేషభాషలు లేననిన్ని అందువలన వారిని త్యజించుటయు క్షమనిన్ని జ్ఞానసీనులు నాశ్రయించకూడదనునది శాస్త్రములయందు బోధించుచున్న ఎనిన్ని అందువలన త్యజించవచ్చుననేవివాదమును పూర్వపక్షవిధముగ ప్రతిపాదించి సిహంమున అట్లు ఆశ్రయించుట శాస్త్రవిహితముకాదను సంతిని వచనములచే పతిపాదించి, అట్లు ఆశ్రయించుట సరికావహమనిన్ని ఆచార్యవంశము నంతరించినగా వారి జ్ఞాతాత్మకులనే ఆశ్రయించ వలయుననిన్ని ఆచార్యులున్నట్లుగాని వారి పంశ్యులున్నట్లుగాని బొత్తిగ కెలియక ఇతికుల సాశ్ర

యించి వారివలన గగ్గన్దాదుల నధికరించియున్నను దైవాధీనమున పూర్వాచార్యులుగాని వారి నంశ్యులుగాని వారిజ్ఞాత్యాదులుగాని తిరిగి వచ్చిన యడల ముందర నాశ్రయించినవారిని వారివలన గగ్గహించవలసిన గగ్గంధములను త్యజించి కులకమాగతాచార్యులవారినే తిరిగి నాశ్రయించి ఉత్త వించవలయుననిన్ని వారు విశేషజ్ఞానాధిక్యులుకానిచో, వాఁలజ్ఞచే ఇతరతా ఆశ్రయించి గ్రంథాదులను మాత్రము నధికరించవచ్చుననిన్ని అట్లు ఆజ్ఞా వశమున ఉండనిచో, చుట్టుపై చండాశత్వమునుపొంది అధోముఖుడైన తిశోఖువుంబోలె ఇతోభ్రష్టః తతో భ్రష్టః యచునట్లు అగును అనిన్ని కులకమాగతాచార్యులు పతితులైనచో వారిని త్యజించి వారపుత్రాదులు ఆశ్రయించవలయుననిన్ని వారున్నా అట్లు భ్రష్టులైనచో వారిజ్ఞాతుల నాశ్రయించ నచ్చు నిన్ని వారెవరూ లేనిచో ఇతరతా ఆశ్రయించవలయుననిన్ని పెద్దలు పోలిపాదించి యున్నారు.

శ్రీ వైష్ణవ మ

బాహ్యవిషయముల నన్నింటిని వాసనతో సహా విడుచుటయు, సర్వేశ్వరునే గతుకు శని ఆశ్రయించుటయు, ఫలముసిద్ధించక తప్పదు అని నమ్మియుండుటయు, ఫలసిద్ధికై స్వరపడుటయు, ఈ శరీరముతో యున్నంతకాలము సర్వేశ్వరుడు ఆనందముతో అర్హారూపగ పోంచేళియున్న దిన్యదేశములయందు ఆసక్తికలవాడై భగవంతునియొక్క గుణానుభవమునందుచుకైంకర్యముల యందును నొద్దుబుచ్చుకొనుటయు ఈవిధముగ యుండునట్టి శ్రీవైష్ణవులయొక్క ఆధిక్యతను తెలిసికొని సంతోషపడుచుండుటయు, తిరుమంత్రమునందుచుద్వయమంత్రమునందును, నియమముగలవాడై యుండుటయు, ఆచార్యులపట్ల ప్రేమను అధికముగ కలిగియుండుటయు, ఆచార్యుల పట్లను సర్వేశ్వరుని పట్లను కృష్ణుడై యుండుటయును, జ్ఞానమును విరక్తినిశాంతిని కలవాడై యుండునట్టి పరమాసాత్వికునితో సహవాసము జేయుటయు వైష్ణవాదికారికి అవశ్యము అనిపింపదు యున్నది.

వాల్మీకి

శ్రీమాన్ పండితకేశరి వరకాలా సూర్యనారాయణ శర్మగారు, వెనుగొండ ప. గో. జిల్లా.

శ్రీమద్రామాయణ గ్రంథకర్తయగు శ్రీవాల్మీకి మహర్షియొక్క చరిత్రనుగూర్చి అనేక గ్రంథములు వ్రాయుచు అనేక విధములుగ యున్నది. అందు ఒక రామాయణమున ఇట్లునున్నది.

చతుర్ముఖ బ్రహ్మ ఒకనాడు దేవేంద్రునిచే ఆహ్వానించబడి ఆయనసభకు వెళ్ళెను. అపుడు దేవేంద్రుడు వినోదార్థమై రంభ, ఊర్వశి, మేనక మున్నగువారిచే నాట్యము చేయించెను, అపుడు వారలయొక్క హావభావరూపసౌందర్యాదుల తిలకించుటచే బ్రహ్మగారికి వీర్ల స్థలన మాయెను, ఇందులకు బ్రహ్మ సిగ్గుపడి ఆమర్శము సభికులకు తెలియకుండగ యుండ నలెనని క్రిందపడిన తనవీర్లమును యిసుకచే కప్పివేసెను. ఆ యిసుకనుంకి 60,001 మంది (అరువదివేల ఒక్కరు) జన్మించిరి. ఇందు అరు వదివేల మందియు వాలఖిల్లులను పేర పిలువ బడిరి. వీరందరు వెంటనే తపమాచరించుటకై అడవికి వెళ్ళిపోయిరి. మిగిలిన వకడు బ్రహ్మ గారిని దర్శించి “తండ్రి నాగతి యేమి సెలవిచ్చె దను ? నన్ను యిట్లు సృజించి వైచిత్ర్యే” అని సభలో అడిగెను. అపుడు బ్రహ్మగారు తనమర్మ మును బైటపెట్టినాడని అతనిపై కోపించి ‘నీవు భూలోకమున నిహదుడనై చరించుచు. పుష్కళ స్త్రీని పెండ్లాడి. సంతాననంతుడనై భృష్తశ్శ

మును పొందుమా’ యని శపించెను.

ఇందులకాయన మిక్కిలి పశ్చాత్తాపపూర్ణ బ్రహ్మను శాపవిముక్తికై వేడుకొనెను. అందుపై బ్రహ్మదేవుడు ఆయనపై దయగలవాడై కొన్ని వేల సగత్సరముల యనంతరము మహర్షుల యపదేశముచే నీకు శాపవిముక్తి కాగలదు. అపుడు నీవు తరించగలవని సెలవిచ్చెను.

ఆ ప్రకారము ఆయన నిహదుడై పుష్కల స్త్రీని వివాహమాడి ఆకుటుంబ పోషణకొరకు అరణ్యమధ్యమున నోవకొట్టి గోచుకొనుచుం డెను. ఒకనాడు మహర్షులు ఆమార్గమునవచ్చిరి. వారిని యాయన అడ్డగించెను. వారు యాయ నను యాదౌష్ట్యమునుండి మరలించగలచి “ఓయీ నీవు మావంటి ఋషుల కౌసీన్ద్రమం డలములనుకూడ గోచుకొని పోవుచుంటివే నీని వలన మహాపాపము కలుగునని నీకు తెలియునా?

ఈయన: ఆహా! తెలియును. పాపమో, పుణ్యమో కుటుంబపోషణమున చేసు కొనవలసి యున్నది.

మహర్షులు: నీవల్ల పోషింపబడుచున్న నీభార్య
బిడ్డలు నీవు సంపాదించిన ధనమును
మాత్రమే తీసుకొందురా లేక నీవు
ఆర్జించిన పాపమునుకూడ పంచుకొం
దురా ?

ఈయన: ధనమును తీసుకొనువాగు అందులకై
చేసిన పాపమునుకూడ ఏల పంచు
కొనదు ?

మహర్షులు: ఒకపర్యాయము నీవు యింటికివెళ్ళి
తారి నీవివయమును అడిగిరమ్ము. నీవు
నీవు వచ్చువరకు మేమిచ్చటనే యుం
దుము. మేము ఎచ్చటకును పోము.

ఈయన: సరే అని తనయింటికి వెళ్ళి మహర్షులు
అడిగిన ప్రశ్నను తన భార్యనడిగెను.

అందులకామె “మమ్మలను పోషించు
భారము నీది. నీవు ధనమును పాపపు పనులను
చేసి సంపాదించుచుంటివో, లేక పుణ్య కార్య
మును చేసి సంపాదించుచుంటివో మాకేమి తెలు
సును. మరియు నీవు మాపోషణకు చలయు ధన
మును పుణ్యకార్యముల ద్వారానే ఏల సంపా
దించకూడదు. నిన్ను మేము పాపపుపనుల చేయ
మగనిమా? నీడబ్బుతో మాత్రమే తప్ప మాకు
నీపాపములతో ఏమియు సంబంధము లేదు.

నీకర్మను నీవు మాత్రమే అనుభవించి వలసినదే
గాని మాకే మాత్రము అందు పాలువలదు”
అనిరి. ఈమాటలు వినిన తోడనే ఈయనకు
మిక్కిలి విచారము కలిగెను. ఈభార్య బిడ్డలు
పెరితే తినేవారేగాని తనకుపకరించువారు కారని
తెలుసుకొని ఏరిల కొరకై మనమేల పాపముల
పాపకృత్యముల నాచరించుచు అనఃపతిశులము
కావలయును. ఆమహర్షులను ఆశ్రయించి తీరిం
తుముగాక’ అని జ్ఞానవైరాగ్యములు గలవాడై
మహర్షులవద్దకు పరుగెత్తుకొని వెళ్ళి వారి పాద
ములపై పడి తాను తరించు మార్గమును తెలుప
ప్రార్థించెను.

ఆమహర్షులు ఈయనయందు కరుణగలవారై
నారదుని ద్వారా తారకమంత్రము నుపదేశిం
చిరి.

ఆక్షణమునుండి అచ్చటనే ఆయన తదేక
నిష్కారమై తనపై పుట్టులు పోయుచున్నను
లక్ష్యపెట్టకుండగ ఘోరతప మాచరించి భగవ
ద్భాగవత కటాక్షమునకు పాశురగుటచే ఈయ
నకు వాల్మీకియను దివ్య తిరుగామము కలిగెను.

పిమ్మట ఒకనాడు నాగదమహర్షి తిరిగి ఈ
వాల్మీకి వద్దకువచ్చి శ్రీరామకథను ఉపదేశించి
శ్రీరామాయణ కర్తయగు తమిషుని పేరెను.



శ్రీ కృష్ణలీలలు

శ్రీకృష్ణుడు ధర్మసంస్థాపనార్థము తొనవలె రించినట్లు భగవద్గీతయందు బోధించియున్నాడు, సర్వధర్మములకు ఆదిస్థానమను నీ పరమ దయా నిధి భూలోకమున జేసిన కార్యములు ధర్మాభివృద్ధికి దగినవిగనుండునుగాని ఇతరముగనుండుట సాధ్యము కాదుగదా. శ్రీకృష్ణలీల లన్నియును గోష్ఠ అంశరార్యము గలిగియున్నవి ఈ లీలు జరిపినపుడు శ్రీకృష్ణుడు యెచ్చిదేవుడు తక్కువ వయస్సుగల బాలుడుగ నుండినట్లు భాగవతమున జెప్పబడియున్నది గన! శ్రీకృష్ణుడు మనుష్య మాతృజని యెంచినను ఇంతటి వయస్సున నిగదిత కార్యములు చేయుటసాధ్యముకాదు. దేవుడనిపించిన చెడుకార్యములే చేయుడుకాన ఇతర మతస్థుల దూషణసరికాదు. నవనీతచోరుడు (వెన్నదొంగ యనగనేమి? పెరుగును జిలుకగ జిలుకగ వెన్నపుట్టును. వెన్నయనగ పరిశుద్ధ మనస్సు. భక్తిజ్ఞానానుష్టానములు చేయగ చేయగ మనస్సు స్థిమితమునకు వచ్చి పరిశుద్ధ మగును. ఇట్టిభక్తుని పరిశుద్ధమనస్సు అనెడి వెన్నను స్వామి దొంగిలించును. అనగా దానిని తనయందు తీర్చుకొని దానియందు తనజేబును నుంచును. గనుకనే శ్రీకృష్ణునికి గోపికా మనోహరుడనిపేరు. ఇట్లు వెన్నదొంగయనగ భక్తుల మనస్సు సదా తనయందు లయింపజేయు పరమ దయానిధియని యర్థము. గోపికా వస్త్రావహరణము. భక్తుడు సుసారసాగరమున మునుగుచు దేలుచు మోక్షము బొందయత్నించి భగవంతుని సాదారణిగము జేరుకును అట్లే సాక్షాత్కారము బొందుకును బ్రీయత్నపడును ఇట్టి భక్తిని బొందవలయునన్న ప్రపంచవిషయములను వదిలివలయునా. దేహభోగానములు, అహం

కారాదులను, వదలి సర్వసంగరహితుడై ఈశ్వరుని యందు మనస్సు నిలిపి లయింపజేయ వలయును. ఇట్లు చేసిన భక్తుడు ఈశ్వరానుగ్రహమును (ఆత్మతేజస్సు) బొందునని ఈకథ బోధించుచున్నది.

గోపికలు స్నానముచేసెడి సరస్సు యనగా సంసార చక్రము నగ్నత (గుడ్డలు లేకయుండుట) సర్వసంగరాహిత్యమును దెలుపుచున్నది. పొన్న చెట్టుహిందనుండు శ్రీకృష్ణుడు గోపికలను వస్త్రములు విడిచి తనవస్త్రము రమ్మని చెప్పుట యనగ మోక్షస్వరూపుడగు స్వామి తన భక్తులు తనను జేరవలెనన్నచో సర్వసంగములను వదలి తన యందేమనస్సులయింప జేయవలయుననియర్థము

శ్రీస్తువుల గంధములందుగూడ భక్తుడునగ్నతగా (బిత్తలాకా) దేవునిదగ్గరికు బోవలయుననియు, జీవుడు దేవుని వెండ్లి చేసుకొనవలయునని వాయబడియున్నది. ఇదియును అదే అర్థమును బోధించుచున్నది. గోపికలు పరమభక్తులు అతర్కుఖులు శ్రీకృష్ణుని తమ హృదయకమలమందునిల్పి సదా ధ్యానముచేయువారు నారదుడుబకదినము ద్వారకకుబోగా ప్రతిరాచస్త్రీ యింటియందును శ్రీకృష్ణస్వామినిజూచి మిగులఆశ్చర్యముజండెను అతగా నారదుడు దివ్యదృష్టితో ప్రతిస్త్రీయొక్క మనస్సును పరిక్షచేయగా ప్రతిస్త్రీయును శ్రీకృష్ణునిమీదు మనస్సు లయింపజేసి యుండెను. భక్తుడు భార్యగను దేవుడుభర్తగను భావించి పతివ్రత తనపురుషునియందువలె భక్తుడు తన దేహమును మనస్సును స్వామికినర్పింపవలయును గోపికలు శ్రీకృష్ణునితో కీడించుట ఇదియే.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘం

మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు

హిలకొల్లు.

పశ్చిమగోవాలోని జిల్లా పాలకొల్లు గ్రామమున శ్రీ అష్టభుజ శ్రీనివాసాయనామకవారి సన్నిధియందు స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సం.రం. పుష్య బ ౧౩ ఆదివారము 4-2-1951 తేదీ నుండి మూడు దినములున్ను మదరాసు వాస్తవ్యులైన నట్టి రామాయణ రత్నాకర, ఉపన్యాస భూషణ, మహావిద్యా కంఠూరి రామానుజాచార్యులువారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు అతి వైభవముగా జరిగినవి. ఆహ్వానసంఘమువారు అతి చక్కని ఏర్పాటులను చేసినారు.

విచ్చేసిన ఉపన్యసించిన పండితుల తిరునామములు.

- శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూర్తి రామాయణ రత్నాకర, ఉపన్యాసభూషణ, మహావిద్యాకంఠూరి రామానుజాచార్యులుగారు మదరాసు
- నడాచారి గోపాతకృష్ణమాచార్యులుగారు మంగళంపాడు
- గుడిమొల్ల వెంకటనరసింహాచార్యులుగారు కొండుకొండ
- ఈయన్ల శేషసింహరాచార్యులుగారు అంతర్వేదిపాలెం
- ఈయన్ల శ్రీరాఘవాచార్యులుగారు నరసాపురము
- తిరుమలపురిఘల్స ధర్మాచార్యులుగారు పసిద
- ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు అర్ధచూడు
- శాంతలూరి వెంకటాచార్యులుగారు పాలకొల్లు
- ముడుంటై చిన వెంకటాచార్యులుగారు కొండుపూర్తి
- శూపురాణి వెంకటాచార్యులుగారు
- కొల్లుముక్కల రామానుజాచార్యులుగారు పూరి

- “ “ “ కృష్ణమాచార్యులుగారు ఆచంట
 “ “ గోవర్ధనం వెంకటేశేషబట్టరాచార్యులుగారు
 “ “ కవివర కటవగుంట శేషాచార్యులుగారు తణుకు

వి దు షీ మ జు లు

ప్రీతి నంబూరి ఆనందమ్మగారు వీలూరు

- “ ముకుందై రామానుజమ్మగారు రాజమహేంద్రవరము
 “ మరంగంటి రంగనాయకమ్మగారు కోరుకొండ
 “ కండ్లూరి లక్ష్మీనరసమ్మగారు
 “ గొట్టుముక్కల వెంకటలక్ష్మీరంగనాయకమ్మగారు తంగుడుపల్లి

ఆఖరునాటి రాత్రి చి॥ సా॥ గో. గోపాలరత్నము అను సం 10 రం బాలిక శ్రీకృష్ణ
 లీలను అత్యద్భుతముగ హరికథా కాలక్షేపము జేసినది.

నిరుటి సంవత్సరపు జమ-ఖర్చుల వివరములు:

(విరోధి సంవత్సరము)

జమలు.

| | |
|---|------------------|
| భక్తులవల్ల వసూలైన మొత్తము | 857— 4—3 |
| సర్వజిత్తు సం॥రం॥ శ్రీమాన్ ధర్మాచార్యులుగారివద్ద యున్ననిల్వ | 50— 0—0 |
| పాలకొల్లు కార్యదర్శి శ్రీరేపాక రంగయ్యగారివద్దయున్న నిల్వ | 314— 6— 0 |
| నిల్వసొమ్ముమీద వసూలైన వడ్డీ | 22— 9—6 |
| లేటు సలాది చినరామలింగయ్యగారివద్ద యుంచినది | 126— 5—9 |
| | <u>1370— 9—6</u> |

ఖర్చులు.

358— 2—0 పండితులకు ఖర్చులు వగైరెకాలకు.

59—15—3 సాదర్శ

379—12—0 తదీయారాధనఖర్చు

797—13—3

1370_ 9_6

797_13_3

578_12_3

ఇందులో పాఠకొల్లు శాఖ కార్యదర్శిగారగు 'దేవాక' రంగయ్యగారిపేర్లున్నవి

నిల్వ రు. 446_6_6

లేకు సలాది రామలింగయ్యగారి కౌతాను నిల్వయున్నది

రు. 126_5_9

మొత్తము నిల్వ రు. 572_12_3

అంతిమముగా పరిశీలించినది 1951 ఫిబ్రవరి 7, 8, 9

శ్రీ రామ సేవ,

శ్రీ వాసుదాస స్వామివారి
జన్మదినోత్సవములు.

శ్రీ కోదండరామ సేవక

సమాజము 23 వ వార్షిక సభలు

దాసకుటీ-అంగలకుదురు.

(1951-ఫిబ్రవరి 7, 8, 9)

స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర మాఘ శు.
౨, ౩, ౪ బుధ, గురు, శుక్రవారములలో శ్రీ
వాసుదాస స్వామివారి జన్మదినోత్సవములు, శ్రీ
కోదండరామ సేవక సమాజ సభలు మిక్కిలి
వైభవముగా జరిగెను.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
సభలు

స్వస్తిశ్రీ వికృతి సం॥ మాఘ శు ౪, ౫, ౬లకు
సాయమున 1951 ఫిబ్రవరి 9, 10, 11 తేదీ లందు
దాసకుటీలో అత్యంత వైభవముగ జరిగెను.
మహాత్వస్థిపూర్ణమాలయిన యువన్యాసములు
సాంప్రదాయము సారముగా ననుభవజ్ఞులగు
విద్వాంసులచే నొనగఁబడెను.

దాసకుటీ }
అంగలకుదురు. } సమాజపక్షమున విస్తరించు. భవచ్చ
5-1-51 } దా స శ్రీ ఘోషు. రు.



సంభావన

శ్రీ. ఉ. వ. శ్రీమాన్ కొడమగుళ్ళ తాండవ కృష్ణమూర్త్యులు గారు తమ మామగారి తిరు వధ్యయన మహాత్మ్యవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 5-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. వీరిని శ్రియఃపతి కటాక్షించుగాక.

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. వరమి; స్వామి; గోపాలాచార్యులు వార్లు తమతల్లి గారగు సీతమ్మగారి పరమపద మహాత్మ్యవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 5-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. వీరిని శ్రియఃపతి కటాక్షించుగాక.

కట్నములు

మదరాసు వాస్తవ్యులగు శ్రీమాన్ గొత్తూరి జాలయ్య శ్రేష్ఠిగారి కుమారుడు శ్రీమాన్ గొత్తూరి రంగనాథం శ్రేష్ఠిగారికి

(17, వరదము తప్పక పీఠి)

శ్రీమాన్ నామజయరామ శ్రేష్ఠి గారి కుమార్తె శ్రీమతి లక్ష్మీకాంతమ్మను యిచ్చి

మదరాసులో జరిపించిన వివాహ మహాత్మ్య వమున వరుని తల్లిగారగు శ్రీమతి గొత్తూరి కృష్ణవేణమ్మ గారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ. 5-0-0 కట్నమును సమర్పించిరి. ఈనూతన వధూవరులకు శ్రియఃపతి ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధిల కృపచేయుగాక.

ఇట్లు,

యతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము

ఈ క్ర వా రో త్న వ ము లు

బ రం పు రం

శ్రీమతి తి. పె. తిరువేంగళ తాయారమ్మగారు

,, ర్యాలి శ్రీరంగనాయకమ్మగారు

,, ,, జగ్గమ్మగారు

,, గా. జగ్గమ్మగారు

,, గా. సింహాద్రిలక్ష్మీనరసమ్మగారు

,, కొ. లక్ష్మీనరసమ్మగారు.

,, న్యా. సీతారామమ్మగారు

ఈ స్త్రీభక్తశిఖామణులు ఉపన్యాసములు తిరు నామమాలు మంగళహారతులు సంకీర్తనలు జరిపి సంఘమునకు కట్నముగా రు. 2-0-0లు సమర్పించిరి.



మంగళశాసన పద్యములు

కవివళ: కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు

తణుపచాలాకా, పాలకొలను.

సీ॥ శ్రీకరంబగుచునుఁ జెన్నాఁడుచున్నట్టి
క్షీరపురంబున సిరతనుండి
వైష్ణవభక్తులై వర్తిలుచుండెడి
భక్తబృందములతివాంఛతోడ
శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత మార్గముల్
బాగుగాఁ దెలియంగఁ బ్రజలకెల్ల
బహుదూరమునుండి పండితవర్యుల
రప్పించి వారిచే రమ్యముగను

తే॥ గీ॥ వేదవేద్యుని బొందెడి విధముఁదెలుపు
నట్టి వేదాంత సభలను ననువుగా
జరుగునట్టులఁ జేయించి చలముమీర
వేరుగాంచిన మిక్కిలి వీక తోడ.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక ద్వాదశవార్షిక విరాట్ సమావేశము

రాజమహేంద్రవరము తూ. గోపాలరిజిల్లా.

ఆ హ్వా స ప త్రి క

స్వస్తి శ్రీ విశ్వనాథ సరస్వత్యుర నైత శుక్ల బుధవారముది 11—4—51
తేదీని శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యకారిణి సమితి సమావేశమున్ను;
ఆ నాడే పండిత పరిషత్తు సమావేశమున్ను;

ది. 12 4—1951 గురువారము; 13—4—51 శుక్లవారము; ఈరెండు
దినములు ఈ సంఘ విషయ నిర్ణయ సమితి సమావేశములున్ను;

ది. 14—4—51 శనివారము; 15—4—51 ఆదివారము; ఈరెండు
దినములు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వాదశ వార్షిక విరాట్ సమావేశమున్ను
శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టరు అయ్యవార్లంగారి అధ్యక్షతక్రింద
తూ. గో. జిల్లాలోని రాజమహేంద్రవరమున జరుపుటకు నిర్ణయించబడినది.

గాన ఈ సంగతులుయొక్క కార్యకారిణి సమితి సభ్యులు పండితపరిషత్తు
సభ్యులు, సంఘముయొక్క అన్ని తరగతులకు చెందిన సభ్యులు, అభిమానులు,
సానుభూతిపరులు అగునటు తప్పక విచ్చేసి వీటిని స్వగమమ గను, జయప్రదముగను
జరిపించి ప్రార్థించుచున్నారము.

ఇట్లు,

ప్రస్తుత కార్యాలయము:

లె. కం. గోపాలాచార్యులు,

అర్థ మూ రు.

ప్రధానకార్యదర్శి.

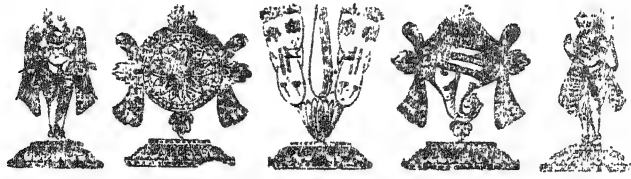
(వయా) ద్వారపాడి, తూ. గో. జిల్లా.

ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు,

సహాయకార్యదర్శి.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

మరా:— తీర్మానములు పంపదలచినవారు ది. 31-3-51 తేదీలోపుగ కార్యదర్శికి
అందునటుల పంపగోరుచున్నారము.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ యతిరాజసేవామహిళా మండలి

(శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ స్త్రీశాఖ)

వార్షిక సభ

ఆహ్వాన పత్రికా కేసు

స్వస్తి శ్రీ, ఖరనామ సంవత్సర చైత్ర శుక్ల 3 సోమవారము ది 9-4-51 తేదీ
లగాము వరుగు అయిదు దినములు గూర్పు గోదావరి జిల్లాలోని రాజమహేంద్రవరమున
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ స్త్రీశాఖయగు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళా
మండలి యొక్క వార్షిక సభ జరుగుటకు ఏర్పాట్లు చేయవలెనది. గాన మండలి
సభ్యురాలు, అభిమానురాలు నానుభూతిపరులు అందరు వచ్చునో విశేషముగా
పాల్గొని దీనిని జయప్రసముగ నడిపించ గోరుచున్నాము.

ప్రస్తుతకార్యాలయము

మెయిన్ రోడ్

19/288.

రాజమహేంద్రవరము

తూర్పు గోదావరి జిల్లా

ఇట్లు

ఆహ్వాన సంఘము.

అధ్యక్షురాలు

మునుగులై రంగనాయకమ్మ

ఉపాధ్యక్షురాలు

గాబి నీ రామకమ్మ

సలూనినకర్రపల్లె తాయారమ్మ

పోడరి నాథా గానాబాయిమ్మ

బూ. వెంకటరెణమ్మ

కార్యద్యక్షులు

మునుగులై రామానుజమ్మ

కోశాధికారిణి

మునుగులై వెంకటసత్యవతిమ్మ

పరా: తీర్మానాదులను ది 31-3-51 తేదీలోపుగా కార్యసర్వీణికి పంప గోరు
చున్నాము.

భక్తినివేదన

(వేదాంత మానవత్వం)



ఇందు వేదాంత, పుష్య రాజములున్న;
భక్తిప్రసార విషయమైన వార్తలున్న;
వేదాంత సాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నోత్తరములున్న ప్రచురించబడును.

ప్రకాశనములు :

సాధారణ చందా సం. 1కి రూ. 5-0-0
సహాయ చందా ,, రూ. 10-0-0

ప్రత్యేకములు :

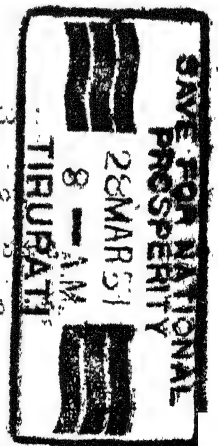
భాషకులు సం. 1కి రూ. 25-0-0
రాజభాషకులు ,, రూ. 58-0-0
మహారాజ భాషకులు ,, రూ. 116-0-0

దాతా లయము

“భక్తి నివేదన” కావ్యము

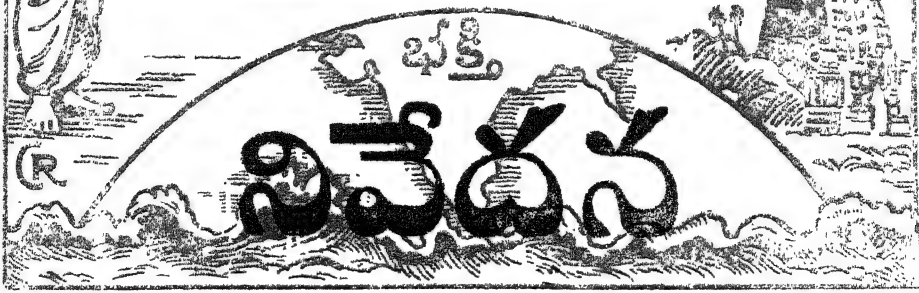
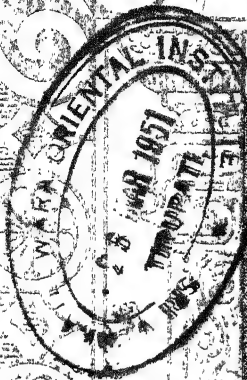
అర్చనము (మహా) ద్వారా

జాన్మ నోదవరి



Book-Post

భక్తినివేదన మానవత్వం అర్చనము (మహా) ద్వారా జాన్మ నోదవరి



శ్రీమతే రామానుజాయనమః



భక్తి

నివేదన

వేదాంతమాసపత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - మాఘ మాసం

సంచిక ౧౧

ఆచార్య నిర్ణయము

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్. అ. తి. కాం. వెంకట శాశిచంద్రులుగాడు, కాంచీపురము.

శ్రియః పతియగు సర్వేశ్వరుడు లోలోజ్జ్వలనార్థముగ ఆచార్యరూపముగ నవతరించి అస్మదామల నుజ్జీవింప చేయుచున్నాడు. తానున్నా అవతరించినప్పుడెల్ల ఆచార్యులను వరించుకొని వారివల్ల నుంచి విశ్వాభ్యాసాదులను వొందినట్లు గ్రంథములయందు కానబడుచున్నది. ఈవిషయమై ఆత్మీకులకు వివాదముండుదని తలచెద.

అయితే ఆచార్యులు జ్ఞానానుమానపూర్ణులై యుండునలయునని గంభములయందు కానబడుచున్నది. అట్టి ఆచార్యులు దివిటీపై వెతకినను దొరకగు. అట్టిది పూర్వాచార్యులతోనే సరి. వారివద్ద గ్రహించవలయుననిన ఉపసక్తిలేనిదే శిష్యులకు విశేషార్థములు సాయించువారు కాదు. మరియు ఈశిష్యుల ఆనరణాదులను పరీక్షించియే సాయించువారు. ఇప్పటివారితలె రు1-0-0 టిక్కెట్లు రు2-0-0 టిక్కెట్లు పైకి అధికార్థనధికారుల వివక్షలేక చెప్పినట్లు కనుపించదు. ఇట్టి కరిస్తితో ప్రాచీనాచార్యులు జ్ఞానవంతులు కారని కొందరు కులకమాగతాచార్యులను పరిత్యజించుచున్నారు. వైఖ్యావేషము విద్యనుమాత్రమే బహుశిష్టత్యముగ నెంచి వారి అంతరంగిక వృత్తులను నేమియు గననించక నీచిని అశయించుచున్నారు. పూర్వాచార్యులు కేవల భాష్యా

వేషములు లేనివారని చూచి అంతః వారియొక్కస్థితులు ఎట్టివి అని గమనించక లిప్రతిపత్తిగలుగ చేసికొనుట చాలా అయుక్తము, ప్రాక్తనకర్మమువలన విద్యలభించవచ్చును. అనుష్ఠానముమాత్రము అట్టివారికి దుర్లభము. జ్ఞానానుష్ఠానములన్నచో ఉపర్యుపరి అనవస్థ, ఒకరికన్న ఒకరు కనుపించు చూపుందురు. పైవారిని చూచినప్పుడెల్ల పూర్వాలను వదలవలసివచ్చును. గొప్ప ఉపన్యాసము లను చేయువారలను చూచినచో అతను విభవలై, హరిణీఖురమాతావయవములయందు మోహము కలవారై యున్నారే కాని అనన్యభోగ్యత్వాకారము ఎచ్చటను కనుపించదు. ఎవరిని చూచినను స్వోదరిపూరిత జాయాభూషణైక తత్పరఫలక వేదాంత వేషధారులగనే కనిపించుచు న్నారు. దోహదోపకాయన్నచో అదరియందును మేనో ఆరోపించవచ్చును. కులక్రిమాగతా చార్యులు మహాపాతికాది దోషములు కలవారై యె యిచ్చ వారిని త్యజించుట మిక్కిలి పాతకము, నరకావహమని పూర్వాచార్యులే వచించియున్నారు.

శ్రీవచనభూషణే॥

పాంచరాత్రై నరమపురుష సంహితాయాం॥

౧౦౮—నూ, త్రిశంకులైస్పాలై కర్మచందాశనాయ్ మార్వి

లిట్టి యశోపవీతందానే వారాయ్విడుం॥

ఈ వాక్యన్యాఖ్యావసరమున ఎంబార్జీయర్ అరుంబదమున కులక్రిమాగతాచార్యులను విడిచి ఆచార్యాంతరము నాశ్రయించుటచే ఇహపరములకు భ్రష్టుడై భండాశ్రయమునుపొంది సాక్షాత్స్వర్గమునకు భూలోకమునకు నరకమునకు గాక అధోశిరస్సుడై త్రిశంకుస్వర్గమును నొంది స్వాభీష్టస్వర్గ చ్యుతుడైన త్రిశంకువువలె పురుషార్థమును లభించదని తార్పర్యము.

శ్లో. ఆచార్యో ద్వివిధః ప్రాక్తస్సర్వశాస్త్రార్థ వేదిభిః ।

కులక్రిమాగతః పూర్వః ప్రత్యక్షాఖ్య స్తథా పరః ॥

అర్థము: కులక్రిమాగతాచార్యులనినీ - ప్రత్యక్షాచార్యులనినీ రెండుప్రకారములుగ నున్నారు.

శ్లో. ధర్మద్వారా కర్మయస్మిన్ జాతి స్తత్కుల ముద్యతే ।

కులమనగ— అలిప్త వాయుధర్మాణాం, అని వర్ణాశ్రమధర్మములకు హనిరాకుండా భగవన్ముఖోల్లాసకరమైన కర్మ సిద్ధముగ ఏజాతియందున్నచో అది కులశబ్దార్థము.

శ్లో. తత్ప్రవాహముఖ్యస్యాపి పదవిజ్ఞేపణా క్రమః ।

పూర్వోక్తధర్మములు పూర్వోక్త పరంపరగ అవిభిన్నముగ వచ్చుట క్రమశబ్దార్థము.

శ్లో. ఆగతస్తత్త్వబోధాయ విభు రాచార్యమూర్తిమాక॥

పూర్వోక్తధర్మముగలవారు సంసారులకు తత్త్వబోధార్థముగ ఆచార్యరూపియై శ్రీయఃపతి అవతరించి వచ్చిన ప్రకారము ఆగతశబ్దార్థము ఈ మూడువాక్యములకు చేర్చి అర్థమును చెప్పవచ్చును.

శ్లో. కులక్రమాగతాచార్యం త మాచార్యనిగో విదుః ।

అర్హిణాని కులక్రమాగతాచార్యులని పెద్దలు చెప్పదురు.

ప్రత్యగ్దాచార్యుల శబ్దార్థమును సూచించుచున్నారు.

శ్లో. పుంసః పరగతిజ్ఞానే జిజ్ఞాసా జాయతే యది !

తస్మ్యుర్నదేశికాభావాత్ య శ్శమిత్యాది రాశయేత్ ।

తస్మాత్ మన్య దయమా దీక్షసంస్కారపూర్వకం ।

మస్త్రవ్యాఖ్యాకృదాచార్యః ప్రత్యగ్దాచార్యస్య ఉచ్యతే ।

ఇంతవరకు తనకులము దాచార్యులులేక అనైష్ఠ్యవంశుడైయుండి ఇప్పట్లో అర్థపంచక జ్ఞానముద్యారా ఉజ్జీవింపనిచ్చయించి జాయమాన భగవత్కృతాక్షపాత్రుడై సవినముగ సమిత్యా దియై సదాచార్యుల నాశ్రయించి నైష్ఠ్యవేష్టిని చేయించుకొని సమాశ్రయణాదులను లభించుకొని మస్త్రమస్త్రార్థములు లభించుటకు హేతువైన ఆచార్యులు ప్రత్యగ్దాచార్యులనంబడుదురు. అనగా ముగిసినవరకు ఆచార్యులు ఆకులమునందు లేక కొంతగ నాచార్యవరణము చేసికొని ఏర్పరచుకొను ఆచార్యులు ప్రత్యగ్దాచార్యులని చెప్పవచ్చుదురు. వీరుభయలలోను కులక్రమాగతాచార్యులు ముఖ్యులు. ఇందులకు ప్రమాణము.

శ్లో॥ కులాచార్యస్య భజనం యే వా సుకృతినో జనాః ।

కుర్వన్తి సతతం భక్త్యా తే వంద్య స్సర్వదేవతైః ।

సర్వక్రతుశతం కృత్వా యత్ఫలం సమవాఘ్నయాతీ ।

తత్ఫలం సమవాప్నోతి కులాచార్యస్య పూజనాత్ ।

సార్థత్రిణోజితార్థేషు స్నాత్వా యశ్శల మాఘ్నయాత్ ।

శశ్శలం సమవాప్నోతి కులాచార్యస్య పూజనాత్ ।

సగఘ్నై శు కులాచార్యే శ్రద్ధయా యస్య భక్తితః ।

తేన శుప్తం జగత్సర్వం శుప్తా స్త్యు స్సర్వదేవతాః ।

పుణ్యవంతులైన యేజనులు కులాచార్యులను భజించుచున్నారో వారు సర్వదేవతల చేతను భజింపబడుదురు. నూరుయజ్ఞముచేసి ఏఫలమును పొందుదురో షోడశమహాదానాదుల వలన నే ఫలమును పొందుదురో మూడున్నర కోటితీర్థములయందు తీర్థమాశీన ఏఫలమును పొందుదురో, ఆఫలములన్నియు కులాచార్య పూజవలననే పొందగలరనియు, ఎవరియొక్క శ్రద్ధాభక్తులచే కులాచార్యులు సంశోషింతురో వారియెడల సర్వజగత్తు సర్వదేవతలును సంశోషించెదరు. అని కులాచార్య భజనము మిక్కిలి ప్రశంసించి.

శ్లో॥ దైవా స్తేషాంతరగతే లుప్తే వా కులదేశికే ।
తదీయ పుత్రభ్రాతాదే నుచనేశోపి గృహ్యతాం॥

ఆచార్యులు శిష్యులకజ్ఞాన దశయందు సమాశ్రియణాదులను చేసి శిష్యులు కేలును కొనుటకు వీలులేని దేశమునకు వెళ్ళినకూ లేక పరమపదించినకూ పూర్వాచార్యుల యొక్క పుత్ర భ్రాతాదుల సన్నిధియందు ఆశ్రయించి పుట్టి ప్రతిపత్తినిచేసి గృహాదులను అది కరింపవలయును. భ్రాతాదే: అని అది శబ్దముచే జ్ఞాతులు తత్సంబంధులు తదీయగోత్ర కులాదుః గలవారు అన్నియు వివక్షతిములు. ఇట్లు స్పష్టముగ పరిపాధించుటచే జాత్యంతరుల నాశ్రయించకూడదనియును స్పష్టమగుచున్నది. అట్టివారెవ్వరునూ లేనిచో ఇతరతా ఆశ్రయించవలయునని వ్యాఖ్యానకర్తలు సాయించియున్నారు.

శ్లో॥ తత్పుత్రాదేరభావే తు శిష్యశ్చేత్ తత్స్వలోలుపః ।
తత్సత్యభావం సర్వజ్ఞం ఆచార్యాంతర మాశ్రియేత్ ॥

అని పుత్రాదులెవ్వరూ లేనిచో ఇతరతా ఆశ్రయించవచ్చునని సాయించిరి. దైవాదీనమున పునః పూర్వాచార్యులుగాని వారి పుత్రాదులుగాని వారిజ్ఞాతులు వగైరాదులుగాని తరిగి పేంచేసినచో ఎట్లు వర్తించవలెననినదిని చెప్పుచున్నారు.

శ్లో॥ దైవాగీనా త్కులాచార్యే తత్పుత్రానా తథాగతే ।
ఉపశేనో గృహీతవ్యః పునః కులగురో ర్మనుః

పూర్వాచార్యాదులు పేంచేయగనే యిప్పుడాశ్రయించిన ఆచార్యులనువదలి వాఁడెల్ల లభించిన విశ్రాంతములగు త్యజించి సరివద్ద తిరిగి సమాశ్రియణాదులను లభించి తిరిగి మన్త మస్తోత్రములను లభించవలయునని అబి పాయము—

మరియు

శ్లో॥ పునస్సంస్కారసంశుద్ధాః స్వర్ణవన్ గతకల్మషాః ।

వంశపూతా వివర్ణంతే రాజస్తే శిష్యకోటియః ॥

తిరిగి ప్రాచీనాచార్యులనాశ్రయించి పంచసంస్కారాదులనులభించి స్వర్ణమువలె పరిశుద్ధులై పవిత్రమైన వంశముగఁబారై శిష్యులు ప్రకాశించుచుందురని తాత్పర్యము.

ఆచార్యులు అనుష్ఠానపరులనగ శాస్త్రవిరుద్ధానుష్ఠానములేక యున్నంతమాత్రము చాలునా. శాస్త్రజ్ఞులమునీశేషముగ లేకున్ననూ చాలును. జ్ఞానము మాత్రము రావణాదులకువలె యున్నంతమాత్రముచే ప్రయోజనములేదు. పరోపదేశే సాదిత్యమనునట్లు నిష్ప్రయోజనముగనగు విశేషజ్ఞానములేకున్ననూ వారి యజ్ఞచే ఇతరులవలన అగవిశేషములను గ్రహింపవచ్చును.

శ్లో॥ కులాచార్యా నిదేశేన తత్ర నై దేశికాంతరం ।

తత్తుల్యభక్తిర్భజన స నై నరకభాజనం ॥

కులాచార్యులయొక్క యజ్ఞవలన ఇతరులవలన విశేషార్థమును గ్రహించవచ్చును. అజ్ఞులనిదే యితరుల భజించుట నరకకారణమగును.

శ్లో॥ అన్యత్ర శృణు యా దేయం అనుజ్ఞాప్యైవ జీవతి॥

ఆచార్యాజ్ఞచేతనే ఇతరులవల్ల గ్రహించవచ్చును. అనిభావము. అచార్యాజ్ఞలేనిది ఇతరత్ర గ్రహించకూడదనియును తాత్పర్యము ఉదయవస్తును పెరియనంబిగారి యజ్ఞవలన ఇతరాచార్యుల వలన సకలార్థములను గ్రహించినట్లు కనుపించుచున్నందున స్వాచార్యులకు విశేషజ్ఞానములేకపోయినను ఇతరులవల్ల వారాజ్ఞచే గ్రహించి యుజ్జీవింపవచ్చును. ఆచార్యులను అవమానించే ఇతరత్రా ఆచార్యప్రపత్తిని చేసినచో నరకభాక్కుకాగలడని స్పష్టముగ వర్ణించుచున్నది.

శ్లో॥ నారాయణోపి వికృతిగి యాతి గురోః ప్రచ్యుతస్య ।

దుర్బుధ్ధైః కమలం జలాదపేతం శోషయతి రవి ర్న శోషయతి॥

వాత్సల్య స్వామిత్య సౌఖ్యలాది గురోవేతుడైన నారాయణుడున్నూ స్వాచార్య తిరస్కారమును చేసిన దుర్బుధ్ధిగల మనుజుని విషయమై వికృతిని పొందును. అనగ క్షిపా మృజసౌ మశుభా నాసురీ క్షేప యోనిషు నక్షమామి యను వాక్యములకు పాత్రుడుగ చేయునని తాత్పర్యము ఎల్లవిన జలముచుంచి పెరికివేయబడిన కమలమును కమలాపుడు (సూర్యుడు) వికసింపజేయక ఎట్లు నరకప్రేయో అట్లు అని తాత్పర్యము.

శో॥ నాన్వై రుపాయై ర్వివిధై ర్మంత్రాపదపురస్సరైః ।
 కులకమాగతాచార్య తిరస్కార జపాతకాత్ ।
 ముచ్యతే హలజోమూఢో సర్వదుర్గతిభాజనం ॥

ఎన్ని పుణ్యకార్యములను చేసిననూ మంత్రాపదపురస్సరములైన ఉపాయములేన్ని చేసిననూ కులకమాగతాచార్యతిరస్కారమువలన పుట్టిన పాపమునవిడువబడదు. సర్వదుర్గతులను పొందగలడు.

తిస్మాత్పూర్వాత్మనా బ్రహ్మన్ కులాచార్యం ప్రపూజయేత్ ॥
 తిరస్కార మనసా వాచా నిర్దోష మ్మృత మాపునయాత్ ॥
 గురుదారసుతాదౌ తు గురున ద్విష్యతి మాచరేత్ ॥

సర్వప్రకారములచేతను కులాచార్యులను పూజించినయెడల మనోవాక్కాయ కర్మముల చేతను మెదది పొందగలడు.

గురుదారసుతాదులను గురువునువలెనే పూజించవలయును. ఆచార్యులకు తమకుమారుల నాశ్రయించక ఇతరుల నాశ్రయించినచో వీనియందు అనుగ్రహ మెట్లు కలుగును. ఆచార్యునిగ్రహ పాతుడుకావలయునే గాని అనుగ్రహమునకు కారణభూతుడు ఎప్పుడును కానేరడు.

ఆచార్యులుగాని వారిపుత్రాదులుగాని పతితశబ్దవాచ్యులై నిందిత కర్మాచరణము గలవైనై యుండినచో

జ్ఞానహీనం గురుం ప్రాశ్య కుశో మోక్ష మవాపునయాత్ భిన్నం నావం సమాశ్రిత్యై
 స్తబ్ధః పారం న గచ్ఛతి॥ అనినా

ధ. సూ. న పతిత మాచార్యం జ్ఞాతం నా దర్శనార్థో గచ్ఛేత్.

ఇత్యాదివచనముల ఆచార్యుత్యాగబోధగముగ కనుపించిననూ ఇవి కేవల మహాపాతకాది నోషులైనవారి విషయము. అప్పటికి వారి పుత్రభ్రాతృదులు జ్ఞాతులు మొదలగు వారి నాశ్రయణ నిషేధపరములు కావు.

ఆచార్యాసచార తద్భక్తాసచారంగభావైః చండాలైశ్చై ।
 అగ్నే ఆచార్యభక్తగ్రాభయై శాపతాలై సర్వగోళలోచన ।
 గోచరమాక మ్పెత్తుతిశంకుతైస్పౌలై యెన్నపడి....

అని పొందియున్నారు. ఈవాక్యము స్పష్టారము.

కంచాడై వారి శిష్యులు ఎత్తివారై నను వారికి తప్ప ఇతరుల నాశ్రయించరు.

శ్లో॥ గురుం హుంకృత్య ధీక్వృత్య రారవం నరకం వ్రజేత్॥

ఆచార్యులను హుం అనిననూ ధీక్ అనినను శాశ్వతకరమును పొందును అని యున్నందున ఎన్నడు ఆచార్యులను తిరస్కరించకూడదు. ప్రకృతమున శిష్యులకు ఆచార్యులు తమ చందాను వృత్తులగుంటేనే చాలాసాత్వికులు, లేనిచో చాదులయోగులు, వీరుచేసే అకృత్యములకు తోడ్పడి కృత్యములుగ స్తుతించుచున్న ఆచార్యులే కావలయును ఈ కాలమున ఆ స్థిక నా స్థిక త్వమేతప్ప సిద్ధాప్తికలి ఎచ్చటను కావరాదు. ఆచార్యనోషమునే యెంచువారు ఎట్టి జ్ఞానవంతులో యునునది స్పష్టముగ తెలుసుకొనవచ్చును. తాను జ్ఞానవంతుడనుకొని గదా ఇట్టి నిందను చేయుటయూ త్యజించుటయూ పీనికీ వరకడును. ఇది జ్ఞానాచార్యమగునా? విజ్ఞు యోచించండి.

యేనుకుల గుర్రములు పల్లకీలు వృక్షాలు మోక్షసాధనములు కావు ఆశంబరములు శోక భ్రామకములు. విద్యకన్న అనుష్ఠానమే శిష్యుల కుజ్జీవనము గాని లోకభ్రామకవేషములు ఎన్నడు రక్షకము కానేరదు. గనుక యెన్నడు వేషమును చూచి భ్రమించక పూర్వాచార్యుల కుటుంబస్థులనే ఆశ్రయించుట భగవన్ముఖోల్లాసకరమగును.

ఆచార్యపురుషులమనిన్నీ మమ్ములనే ఆశ్రయించిన మోక్షమనిద్దమనిన్నీ (స్వయం తదిత మక్షమః కి మపరా నసా తారయేత్) యనుకట్లు తనకుదిక్కు లేదు గాని ఇతరులకు తాను దిక్కు గుట ఎట్లు గలుగును. తాను జ్ఞానాధికుడై తే ఇతర శిష్యుల కెట్లు సమాశ్రయణమును చేయును. నేను అధికుడననుకొనుట జ్ఞానాధిక లక్షణమా? గుణనోషములను ఎంచబోయిన సర్వత్రసమానము గనే ఉ డును గాని వేరు విధముగనుండదు. ఆచార్యులగువారలు క్రొత్తగ నా శ్రయించుటకువస్తే మీరు యెవరిశిష్యులని విచారించకయే వచ్చింతమాత్రముచేత, తన కాధిక్యము గలిగినదని సం నోషముచే సమాశ్రయణమును చేసి తనకు శిష్యునిగ చేసుకొనుట ఎంతయోగ్యుత యునునది యందువలననే స్పష్టమగుచున్నది. ఇందువలన యేర్పడిన విషయమేమనగ

కొందరు కులక్రమాగతాచార్యులను జ్ఞానాధికులు కాక గోవులచే వారినివదలి ఇతరుల నాశ్రయించుచున్నారనిన్ని కులక్రమాచార్యులకు వేషభాషలు లేవనిన్ని అందువలన వారిని త్యజించుటయు క్షమనిన్ని జ్ఞానహీనులు నాశ్రయించకూడదనునది శాస్త్రములయందు బోధించుచున్న వినిన్ని అందువలన త్యజించవచ్చుననెడివాదమును పూర్వపక్షవిధముగ ప్రతిపాదించి సిద్ధాంతము అట్లు ఆశ్రయించుట శాస్త్రవిహితముకాదను సంకతిని వచనములచే ప్రతిపాదించి, అట్లు ఆశ్రయించుట సరకావహమనిన్ని ఆచార్యనంశము నంతరించినగా వారి జ్ఞాత్నాదులనే ఆశ్రయించ వలయుననిన్ని ఆచార్యులున్నట్లుగాని వారి వంశ్యులున్నట్లుగాని బొత్తిగ తెలియక ఇతరుల నాశ్రయించుట

యించి వారివలన గగ్గనాదుల నధికరించియున్నను దైవాధీనమున పూర్వాచార్యులుగాని వారి వంశ్యులుగాని వారిజ్ఞాత్యాదులుగాని తిరిగి వచ్చిన యడల ముందర గాశ్రయించినవారిని వారివలన గగ్గహించవలసిన గగ్గంధములను త్యజించి కులకమాగతాచార్యులవారినే తిరిగి నాశ్రయించి ఉజ్జీ వించవలయుననిన్ని వారు విశేషజ్ఞానాధిక్యులుకానిచో, వాఁతఁడచే ఇతరతా ఆశ్రయించి గండాదులను మాత్రము నధికరించవచ్చుననిన్ని అట్లు ఆజ్ఞా వశమున ఉండనిచో, చ్చుకుడై చండాశత్వమునుపొంది అధోముఖుడైన త్రిశంఖువుంబోలె ఇతోభ్రష్టః తతో భ్రష్టః యనునట్లు అగును అనిన్ని కులకమాగతాచార్యులు పతితులైనచో వారిని త్యజించి వారిపుత్రాదులు ఆశ్రయించవలయుననిన్ని వారున్నా అట్లు భ్రష్టులైనచో వారిజ్ఞాతుల నాశ్రయించ వచ్చుననిన్ని వారెవరూ లేనిచో ఇతరతా ఆశ్రయించవలయుననిన్ని పెద్దలు పోషిచాదించి యున్నాడు.

శ్రీ వైష్ణవుడు

బాహ్యవిషయముల నన్నింటిని వాసనతో సహా విడుచుటయు, సర్వేశ్వరునే రక్షకుని ఆశ్రయించుటయు, ఫలముసిద్ధించక తప్పదు అని నమ్మియుండుటయు, ఫలసిద్ధికి త్వరపడుటయు, ఈ శరీరముతో యున్నంతకాలము సర్వేశ్వరుడు ఆనందముతో అర్ఘ్యరూపిగ వేంచేయున్న దివ్యదేశములయందు ఆసక్తి కలవాడై భగవంతునియొక్క గుణానుభవమునందురుక్తై రంకర్యముల యందును సౌదురుచ్ఛుగొనుటయు ఈవిధముగ యుండునట్టి శ్రీవైష్ణవులయొక్క ఆధిక్యతను తెలిసికొని సంతోషపడుచుండుటయు, తిరుమంత్రమునందురుద్దయమంత్రమునందును, నియమముగలవాడై యుండుటయు, ఆచార్యులపట్ల ప్రేమను అధికముగ కలిగియుండుటయు, అచార్యుల పట్లను సర్వేశ్వరుని పట్లను కృష్ణుడై యుండుటయును, జ్ఞానమును విరక్తిని శాంతిని కలవాడై యుండునట్టి పరమసాత్వికునితో సహావాసము జేయుటయు వైష్ణవాదికారిక అవశ్యము అపేక్షితముల యున్నవి.

వాల్మీకి

శ్రీమాన్ సరిడికేశ్వరి పరకాలా సూర్యనారాయణ శర్మగారు, వెనుగొండ ప. గో. జిల్లా.

శ్రీమద్వామాయణ గ్రంథకర్తయగు శ్రీవాల్మీకి మహర్షియొక్క చరిత్రనుగూర్చి అనేక గ్రంథముల యందు అనేక విధములుగ యున్నది. అందు ఒక రామాయణమున ఇటులనున్నది.

చోటబ్బులు బ్రహ్మ ఒకనాడు దేవేంద్రునిచే ఆహ్వానించబడి ఆయనసభకు వెళ్ళెను. అప్పుడు దేవేంద్రుడు వినోదార్థమై రంభ, ఊర్వశి, మేనక మున్నగువారిచే నాట్యము చేయించెను, అప్పుడు పాఠలయొక్క హావభావరూపసౌందర్యాదుల తిలకించుటచే బ్రహ్మగారికి వీర్యస్థలన మాయెను, ఇందులకు బ్రహ్మ సిగ్గుపడి ఆమర్మము సభికులకు తెలియకుండగ యిండ్ వలెనని క్రిందపడి తనవీర్యమును యిసుకచే కప్పివేసెను. ఆ యిసుకనుండి 60,001 మంది (అరువదివేల ఒక్కడు) జన్మించిరి. ఇందు అరు నదివేల మందియు వాలఖిల్లులను పేర పిలువ బడిరి. వీరందరు వెంటనే తపమాచరించుటకై అడవికి వెళ్ళిపోయిరి. మిగిలిన వకడు బ్రహ్మ గారిని దర్శించి “తండ్రి నాగతీ యేమి సెలవిచ్చె దను ? నన్ను యిట్లు సృష్టించి వైచిత్ర్యే” అని సభలో అడిగెను. అప్పుడు బ్రహ్మగారు తనమర్మ మును బైటపెట్టినాడని అతనిపై నోపించి “నీవు భూలోకమున నిహదుడనై చరించుచు. పుష్కళ స్త్రీని పెండ్లాడి, సంజ్ఞానవంతుడనై భగవత్స

మును పొందుమా’ యని శపించెను.

ఇందులకాయన మిక్కిలి పశ్చాత్తాపపూర్వకముగా శాపవిముక్తికై వేడుకొనెను. అందుపై బ్రహ్మదేవుడు ఆయనపై దయగలవాడై కొన్ని వేల సంవత్సరముల యనంతరము మహర్షుల యపదేశముచే నీకు శాపవిముక్తి కాగలదు. అప్పుడు నీవు తరించగలవని సెలవిచ్చెను.

ఆ ప్రకారము ఆయన నిహదుడై పుష్కళ స్త్రీని వివాహమాడి ఆకుటుంబ పోషణకొరకు అరణ్యమధ్యమున నోవకొట్టి నోచుకొనుచుం డెను ఒకనాడు మహర్షులు ఆమార్గమునవచ్చిరి. వారిని యాయన అడ్డగించెను. వారు యాయ నను యాదౌష్ట్యమునుండి మరలించగలచి “ఓయీ నీవు మానంటి ఋషుల కౌన్సలకమం డలములచుకూడ నోచుకొని పోవుచుంటివే నీవి వలన మహాపాపము కలుగునని నీకు తెలియునా?

ఈయన: ఆహా! తెలియును. పాపమో, పుణ్యమో గుంటుంబపోషణముచు చేసెు కొనవలసియున్నది.

మహర్షులు: నీవల్ల పోషింపబడుచున్న సీభార్య
బిడ్డలు నీవు సంపాదించిన ధనమును
మాత్రమే తీసుకొందురా లేక నీవు
ఆర్జించిన పాపముచూడ పండుకొ
దురా ?

ఈయన: ధనమును తీసుకొనువాడు అందులకై
చేసిన పాపముచూడ ఏల పండు
కొనదు ?

మహర్షులు: ఒకపర్యాయము నీవు యింటికివెళ్ళి
వారి నీవిషయమును అడిగిరమ్ము. నీవు
నీవు వచ్చువరకు మేమిచ్చటనే యుం
దుము. మేము ఎచ్చటకును పోము.

ఈయన: సరే అని తనయింటికి వెళ్ళి మహర్షులు
అడిగిన ప్రశ్నను నీవ భార్యనడిగెను.

అందులకామె “మమ్ములను పోషించు
భారము నీది. నీవు ధనమును పాపపు పనులను
చేసి సంపాదించుచుంటివో, లేక పుణ్య కార్య
మును చేసి సంపాదించుచుంటివో మాకేమి తెలు
సును. మరియు నీవు మాకోషులకు నలయు ధన
మును పుణ్యకార్యముల ద్వారానే ఏల సంపా
దించకూడదు. నిన్ను మేము పాపపుపనుల చేయ
మనదిమా? నీడబ్బుతో మాత్రమే తప్ప మాకు
ఏపాపములతో ఏమియు పండుకొను లేదు.

నీకర్మను నీవు మాత్రమే అనుభవించ వలసినదే
గాని మాకే మాత్రము అందు పాలువలదు”
అనిరి. ఈమాటలు వినిన తోడనే ఈయనకు
మిక్కిలి విచారము కలిగెను. ఈభార్య బిడ్డలు
పెరిగే తినేవారేగాని తనకుకరించువారు వారని
తెలుసుకొని పీరల కొరకై మనమేల పనులు
పాపకృత్యముల గాచరించుచు అభివృద్ధిలము
కావలయును. ఆమహర్షులను ఆశ్రయించి తరిం
తుముగాక’ అని జ్ఞానవైరాగ్యములు గలవాడై
మహర్షులవద్దకు పరుగెత్తుకొని వెళ్ళి వారి పాద
ములపై పడి తాను తరించు మార్గమును తెలుప
ప్రార్థించెను.

ఆమహర్షులు ఈయనయందు కరుణగలవారై
నారదుని ద్వారా తారకమాత్రము నుపదేశిం
చిరి.

ఆక్షణమునుండి అచ్చటనే ఆయన తదేక
నిష్ఠాగరిష్టుడై తనపై పుష్పలు పోయుచున్నను
లక్ష్యపెట్టకుండగ భోగతప మాచరించి భగవ
ద్భాగవత కటాక్షమునకు పాశురిగగుటచే ఈయ
నకు వాత్మీకియను దివ్య తిరునామము కలిగెను.

పిమ్మట ఒకనాడు నారదమహర్షి తిరిగి ఈ
వాత్మీకి వద్దకువచ్చి శ్రీరామకథను ఉపదేశించి
శ్రీరామాయణ కర్తనగా తయారు కేసెను.



శ్రీ కృష్ణలీలలు

శ్రీకృష్ణుడు ధర్మసంస్థాపనార్థము తానవతరించినట్లు భగవద్గీతయందు బోధించియున్నాడు, సర్వధర్మములకు ఆదిస్థానమను నీ పరమ దయానిధి భూలోకమున జేసిన కార్యములు ధర్మాభివృద్ధికి దగినవిగనుండుచుగాని ఇతరముగనుండుట సాధ్యము కాదు. శ్రీకృష్ణలీల లన్నియును నొకట ఆంధ్రార్థము గలిగియున్నవి ఈ లీలలు జరిపినపుడు శ్రీకృష్ణుడు యెన్ని దోష్టకు తక్కువ వయస్సుగల బాలుడుగ నుండినట్లు భావతమున జెప్పబడియున్నది గన' శ్రీకృష్ణుడు మునుష్యమాత్ముడని యెరిచినను ఇంతటి వయస్సున నిగదిత కార్యములు చేయుటసాధ్యముకాదు. దేవుడనిపించిన చేమకార్యములే చేయడుకాన ఇతర మతస్థుల దూషణసరికాదు. నవనీతచోరుడు (వెన్నచొంగ యనగనేమి? పెరుగును జలుకగ జలుకగ వెన్నపుట్టును. వెన్నయనగ పరిశుద్ధమనస్సు. భక్తిబానాను ప్థానములు చేయగ చేయగ మనస్సు స్థిమితమునకు వచ్చి పరిశుద్ధమగును. ఇట్టి భక్తుని పరిశుద్ధమనస్సు అనెడి పేర్నను స్వామి పొంగిలిండును. అనగా దానిని తలయందు శిశువొని వానియందు తనతేజస్సు నుంచును. గనుకనే శ్రీకృష్ణునికి గోపికా మనోహరుడని పేరు. ఇట్లు వెన్నచొంగయనగ భక్తుల మనస్సు సదా తనయందు లయింపజేయు పరమ దయానిధియని యర్థము. గోపికా వస్త్రావహరణము, భక్తుడు సంసారసాగరమున మునుగుచు దేలుచు మోక్షము గొందయత్నించి భగవంతుని పాదారవిరము చేరుటకును ఆత్మ సాక్షాత్కారము గొందుటకును బ్రయత్నపడును ఇట్టి స్థితిని బొందవలయునన్న ప్రపంచవిషయములను విన వలయును. దేహభిరూపములు, అహం

కారాదులను, వదలి సర్వసంగరహితుడై ఈశ్వరుని యందు మనస్సు నిలిపి లయింపజేయ వలయును. ఇట్లు చేసిన భక్తుడు ఈశ్వరాను గ్రహమును (ఆత్మతేజస్సు) బొందునని ఈకథ బోధించుచున్నది.

గోపికలు స్నానముచేసెడి సరస్సు యనగా సంసార చక్రము నగ్నత (గుడ్డలులేకయుండుట) సర్వసంగరహిత్యమును దెలుపుచున్నది. సొన్న చెట్టును నడుండు శ్రీకృష్ణుడు గోపికలను నత్త్రములు నిడిచి తనవస్థకు రమ్మని చెప్పుట యనగ మోక్షస్వరూపుడగు స్వామి తన భక్తులు తనను జేరవలెనన్నచో సర్వసంగములను వదలి తన యందేమనస్సులయింప జేయవలయుననియర్థము

శ్రీస్తువుల గంభములందుగూడ భక్తుడుచగ్నతగా(బిత్తలకా)దేవునిదగ్గరకు బోవలయుననియు, బేవుడు దేవుని పెండ్లి చేసుకొనవలయునని వాయబడియున్నది. ఇదియను అదే అర్థమును బోధించుచున్నది. గోపికలు పరమభక్తులు అగ్రర్ముఖులు శ్రీకృష్ణుని తమ హృదయకమలమందునిల్పినదా ధ్యానముచేయువారు నారదుడుఒకదినము ద్వారకకుబోగా ప్రతిరాచస్త్రీ యింటియందును శ్రీకృష్ణస్వామినిజూచి మిగులఆశ్చర్యముజెందెను అనగా నారదుడు దివ్యదృష్టితో ప్రతిస్త్రీయొక్క మనస్సును పరిక్షచేయగా ప్రతిస్త్రీయును శ్రీకృష్ణునియందు మనస్సు లయింపజేసి యుండెను. భక్తుడు భార్యగను దేవుడుభర్తగను భావించి పతివ్రత తనపురుషునియందువలె భక్తుడు తన దేహమును మనస్సును స్వామినివలె వలయు. గోపికలు శ్రీకృష్ణునికో ప్రేమించుట ఇదియే.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము

మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు

పాఠకొల్లు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పాలకొల్లు గ్రామమున శ్రీ ఆర్జున . స్వీనాథాయనామో వారి పన్నిధియందు స్వప్తిశ్రీ వికృతినామ సం.రం. పుష్య బ ౧౩ ఆదివారము 4-2-1951 తేదీ నుండి మూడు దినములున్న మదరాసు వాస్తవ్యులైనట్టి రామాయణ రత్నాకర, ఉపన్యాస భూషణ, మహావిద్యాకా కంఠ్యురి రామానుజాచార్యులువారి అధ్యక్షత క్రింద శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ మాఘమాస పండిత పరిషత్సభలు అతి వైభవముగా జరిగినవి. ఆహ్వానసంఘమువారు అతి చక్కని ఏర్పాటులను చేసినారు.

సచ్చసిన ఉపన్యసించిన పండితుల తిరునామములు.

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమూకా రామాయణ రత్నాకర, ఉపన్యాసభూషణ, మహావిద్యాకా

- “ “ కంఠ్యురి రామానుజాచార్యులుగారు మదరాసు
- “ “ సతాచారి గోపాత్మకృష్ణమాచార్యులుగారు మంగళంపాడు
- “ “ గుడిమొళ్ళ నెంకటాచార్యులుగారు కోడుకొండ
- “ “ తుయుణ్ణి శేషసింగరాచార్యులుగారు అంతర్వేదిపాతెం
- “ “ ఈయ్య శ్రీరాఘవాచార్యులుగారు నరసాపురము
- “ “ తిరుమలపురిఘట్ట ధర్మాచార్యులుగారు ఏడిద
- “ “ ఆ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులుగారు అర్చిమూరు
- “ “ శాంతాచారి నెంకటాచార్యులుగారు పాలకొల్లు
- “ “ ముడుంటై చిననెంకటాచార్యులుగారు (పాలకొల్లు)
- “ “ శూపురాణి నెంకటాచార్యులుగారు
- “ “ స్వయంకృత రామానుజాచార్యులుగారు పూరి

- “ “ “ కృష్ణమాచార్యులుగారు ఆచంట
 “ “ “ గోవర్ధనం వెంకటశేషబట్టరాచార్యులుగారు
 “ “ “ కవివర కటవగుంట శేషాచార్యులుగారు తణుకు

వి దుష్టీ మ ఋ లు

శ్రీమతి నంధూరి ఆనందమ్మగారు ఏలూరు

- “ ముడుంటై రామానుజమ్మగారు రాజమహేంద్రవరము
 “ మరింగంటి రంగనాయకమ్మగారు కోడుకొండ
 “ కండ్లూరి లక్ష్మీనరసమ్మగారు
 “ గొట్టుముక్కల వెంకటలక్ష్మీరంగనాయకమ్మగారు తంగుడుపల్లి

ఆఖరునాటి రాత్రి చి|| సో|| గో. గోపాలరత్నము అను సం 10 రం బాలిక శ్రీకృష్ణ
 లీలను అత్యద్భుతముగ హరికథా కాలక్షేపము జేసినది.

నిరుటి సంవత్సరపు జమ-ఖర్చుల వివరములు:

(విరోధి సంవత్సరము)

జమలు.

| | |
|---|------------------|
| భట్టలవల్ల వసూలైన మొత్తము | 857— 4—9 |
| సర్వజిత్తు సం రం శ్రీమాన్ ధర్మాచార్యులుగారివద్ద యున్ననిల్వ | 50— 0—0 |
| పాలకొల్లు కార్యదర్శి శ్రీరేపాక రంగయ్యగారివద్దయున్న నిల్వ | 314— 6—0 |
| నిల్వసాముమీద వసూలైన వడ్డీ | 22— 9—6 |
| తేటు సలాది చినరామలింగయ్యగారివద్ద యుంచినది | 126— 5—9 |
| | <u>1870— 9—6</u> |

ఖర్చులు.

358— 2—0 పండితులకు ఖర్చులు వగైతాలకు.

59—15—3 సాదర్శ

379—12—0 తదీయారాధనఖర్చు

797—18—3

1370-9-6

797-13-3

573-12-3

అందులో పాఠకొల్లు శాఖ తార్యవర్తిగారగు రేపాక రంగయ్యగారివద్దయున్న

నిల్వ రు. 446-0-6

తేలు సలాది రామలింగయ్యగారి కౌతాను నిల్వయున్నది

రు. 126-5-9

మొత్తము నిల్వ రు. 572-12-3

శ్రీ రామ సేవ.

శ్రీ వాసుదాన స్వామివారి
జన్మదినోత్సవములు.

శ్రీ కోదండరామ సేవక

సమాజము 23 వ వార్షిక సభలు

దాసకుటి-అంగలకుదురు.

(1951-ఫిబ్రవరి 7,8,9)

స్వస్తిశ్రీ వికృతినామ సంవత్సర మాఘ శు||
౨, 3, ౪ బుధ, గురు, శుక్ర)వారములలో శ్రీ
వాసుదాన స్వామివారి జన్మదినోత్సవములు, శ్రీ
కోదండరామ సేవక సమాజ సభలు మిక్కిలి
వైభవముగా జరిగెను.

శ్రీమతీ రామానుజాయ నమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ
సభలు

స్వస్తిశ్రీ వికృతి సం॥ మాఘ శు ౪,౫,౬లకు
సాయమున 1951 ఫిబ్రవరి 9,10,11 తేదీ లందు
దాసకుటిలో అత్యంత వైభవముగ జరిగెను.
మహత్వ పూర్ణములైన యుపన్యాసములు
సాంప్రదాయానుసారముగా ననుభవజ్ఞులగు
విద్వాంసులచే నొసంగబడెను.

దాసకుటి
అంగలకుదురు. } సమాజపక్షమున పెన్సియించు. భవద్భ
5-1-51 } ఇట్లు.
రజ్జుదూలి.
దా స శే షుం దు.



సంభావన

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ కొడమగుళ్ళ తాండవ కృష్ణమాచార్యులు గారు తమ మామగారి తిరు వధ్యయన మహాత్మ్యవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 1-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. నీతిని శ్రీయఃపతి కటాక్షించుగాక.

శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీమాన్ తె. కం. వరసా స్వామి; గోపాలాచార్యులు వార్లు తమతల్లిగారగు సీతమ్మగారిపరమపద మహాత్మ్యవమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0 సంభావనను సమర్పించిరి. వీరిని శ్రీయఃపతి కటాక్షించుగాక.

కట్నములు

మదరాసు వాస్తవ్యులగు శ్రీమాన్ గొత్తూరి జాలయ్య శ్రేష్ఠిగారి కుమారుడు శ్రీమాన్ గొత్తూరి రంగనాథం శ్రేష్ఠిగార్ని

(17, వరదము శత్రుప్రవీధి)

శ్రీమాన్ నామజయరామ శ్రేష్ఠి గారి కుమార్తె శ్రీమతి లక్ష్మీకాంతమ్మను యిచ్చి

మదరాసులో జరిపించిన వివాహ మహాత్మ్య వమున వరుని తల్లిగారగు శ్రీమతి గొత్తూరి కృష్ణవేణమ్మ గారు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమునకు రూ 5-0-0 కట్నమును సమర్పించిరి. ఈనూతన వధూవరులకు శ్రీయఃపతి ఆయు రాగోష్ఠ్యశ్వరాభివృద్ధుల కృపచేయుగాక,

కట్న,

యతిరాజ సేవా మహిళా సంఘము

కు క్ర వా రో త్న వ ము లు

బ రం పు రం

శ్రీమతి తి. పె. తిరువెంగళ తాయారమ్మగారు

,, ర్నాలి శ్రీరంగనాయకమ్మగారు

,, ,, జగ్గమ్మగారు

,, గా. జగ్గమ్మగారు

,, గా. సింహాద్రిలక్ష్మీనరసమ్మగారు

,, కొ. లక్ష్మీనరసమ్మగారు.

,, న్యా. సీతారామమ్మగారు

ఈస్త్రీ భక్తిభావములు ఉపన్యాసములు తిరు నామమాలు మంగళహారతులు సంకీర్తనలు జరిపి సంఘమునకు కట్నముగా రూ 2-0-0లు సమర్పించిరి.



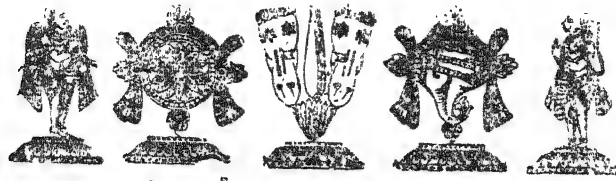
మంగళశాసన పద్యములు

వివర: కలవగుంట శేషాచార్యులుగారు

సంపాదించినా, పాల్గొన్నాను.

సీ॥ శ్రీకరంబగుచునుఁ జెన్నారచున్నట్టి
క్షీరపురంబున సిరతనుండి
వైష్ణవభక్తులై వర్ణించుండెడి
భక్తబృందములతివాంఛతోడ
శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంత మార్గముల్
బాగుగాఁ దెలియంగఁ బ్రజలకల్ప
బహుదూరమునుండి పండితవర్యుల
రప్పించి వారిచే రమ్యముగను

శే॥ నీ॥ వేదవేద్యుని బొందెడి విధముఁ దెలుపు
నట్టి వేదాంత సభలను ననువుగా
జగుగునట్లులఁ జేయించి చలమువొగ
వేరుగాంచిన మిక్కిలి వీక తోడ.



శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ య తి రా జ సే వా మ హి శా మం ద లి

(శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారిక సంఘ ప్రీతాఖ)

వార్షిక సభ

ఆ హ్వాన పత్రికా

స్వప్తి శ్రీ, ఖరనామ సంవత్సర చైత్ర శుక్ల 3 నామవారము ది 9-4-51 తేదీ
లగామున వరుసగా అయిదు దినములు గూర్పు గోదావరి జిల్లాలోని రాజమహేంద్ర
వరమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారిక సంఘ ప్రీతాఖయగు శ్రీయతిరాజసేవా మహిశా
మండలి యొక్క వార్షిక సభ జరుగుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడినది. గాన మండలి
సభ్యురాలు అభిమానురాలు నానుభూతిపరులు అంగుళ దంపతు విచ్చేసి అందు
పాల్గొని నీవిని జయప్రసంగం పొందిన గోరుచున్నాము.

ప్రస్తుతకార్యాలయము

మెయిన్ రోడ్

19/288.

రాజమహేంద్రవరము

తూర్పు గోదావరి జిల్లా

ఇట్లు

ఆహ్వాన సంఘము,

అధ్యక్షులు

మూడుబై రెంగునాయకమ్మ

ఉపాధ్యక్షులు

గామినీదేవి రామమ్మ

సలూచినవర్గముల తాయారమ్మ

పోదరి నాథా గనాబాయిమ్మ

బూ. వెంకటరవణమ్మ

కార్యదర్శిలు

ముడుంబై రామానుజమ్మ

కోశాధికారిణి

ముడుంబై వెంకటసత్యవతిమ్మ

మరా:- తీర్మానాదులను ది 31-3-51 తేదీలోపుగా కార్యదర్శిణికి పంప గోరు
చున్నాము.



శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక ద్వాదశవార్షిక విరాట్ సమావేశము

రాజమహేంద్రవరము తూ. గోపావరిజిల్లా.

ఆ హ్వా న ప త్రి క

స్వస్తి శ్రీ ఖరనామ సంవత్సర చైత్ర శుక్ల బుధవారముది 11—4—51
 తేదీని శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ కార్యకారిణి సమితి సమావేశమున్ను;
 ఆ నాడే పండిత పరిషత్తు సమావేశమున్ను;

ది. 12 4—1951 గురువారము; 13—4—51 శుక్రవారము; ఈ రెండు
 దినములు ఈ సంఘ విషయ నిర్ణయ సమితి సమావేశములున్ను;

ది. 14—4—51 శనివారము; 15—4—51 ఆదివారము; ఈ రెండు
 దినములు శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ ద్వాదశ వార్షిక విరాట్ సమావేశమున్ను
 శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదగ్ధన భట్టరు అయ్యవార్లంగారి అధ్యక్షతక్రింద
 తూ. గో. జిల్లాలోని రాజమహేంద్రవరమున జరుపుటకు నిర్ణయించబడినది.

గాన ఈ సంఘముయొక్క కార్యకారిణి సమితి సభ్యులు పండితపరిషత్తు
 భ్యులు, సంఘముయొక్క అన్ని తరగతులకు చెందిన సభ్యులు, అభిమానులు,
 నామభూతిపరులు అంగదు తప్పక విచ్చేసి వీరిని సక్రమముగను, జయప్రదముగను
 జరిపించి ప్రార్థించుచున్నారము.

ఇట్లు,

ప్రస్తుత కార్యాలయము:

అ. కం. గోపాలాచార్యులు,

అర్థ మూ రు.

ప్రచారకార్యదర్శి.

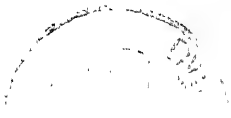
(వయా) ద్వారపాడి, తూ. గో. జిల్లా.

అ. చి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులు,

సహాయకార్యదర్శి.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

మరా:— తీర్మానములు పంపదలచినవారు ది. 31—3—51 తేదీలోపుగా కార్యదర్శికి
 అందునటుల పంపగోరుచున్నారము.



Book-Post

۱۰۰

29
28
27
26

உயிர் உயிர்

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

2000

२३५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

(చేదంత మానవ, తుల)

—★

ఇందు కేదాంత విషయ నానమూలున్ను;
భక్తిప్రసాద విషయమైన వార్తలున్ను;
వేదాంత నాంప్రదాయ విషయకమైన ప్రశ్నో
త్తరములున్ను ప్రసంగించబడును.

పరమార్థము :

సాధారణ చంపా నం. ౪౦ 15 5-0-0

సహాయ నిధి ,, No. 10-0-0

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय :

[illegible]

రాష్ట్రపతిగారి కు, 58 (1-0)

మహారాజు ఆదేశములు , No. 116.0-0

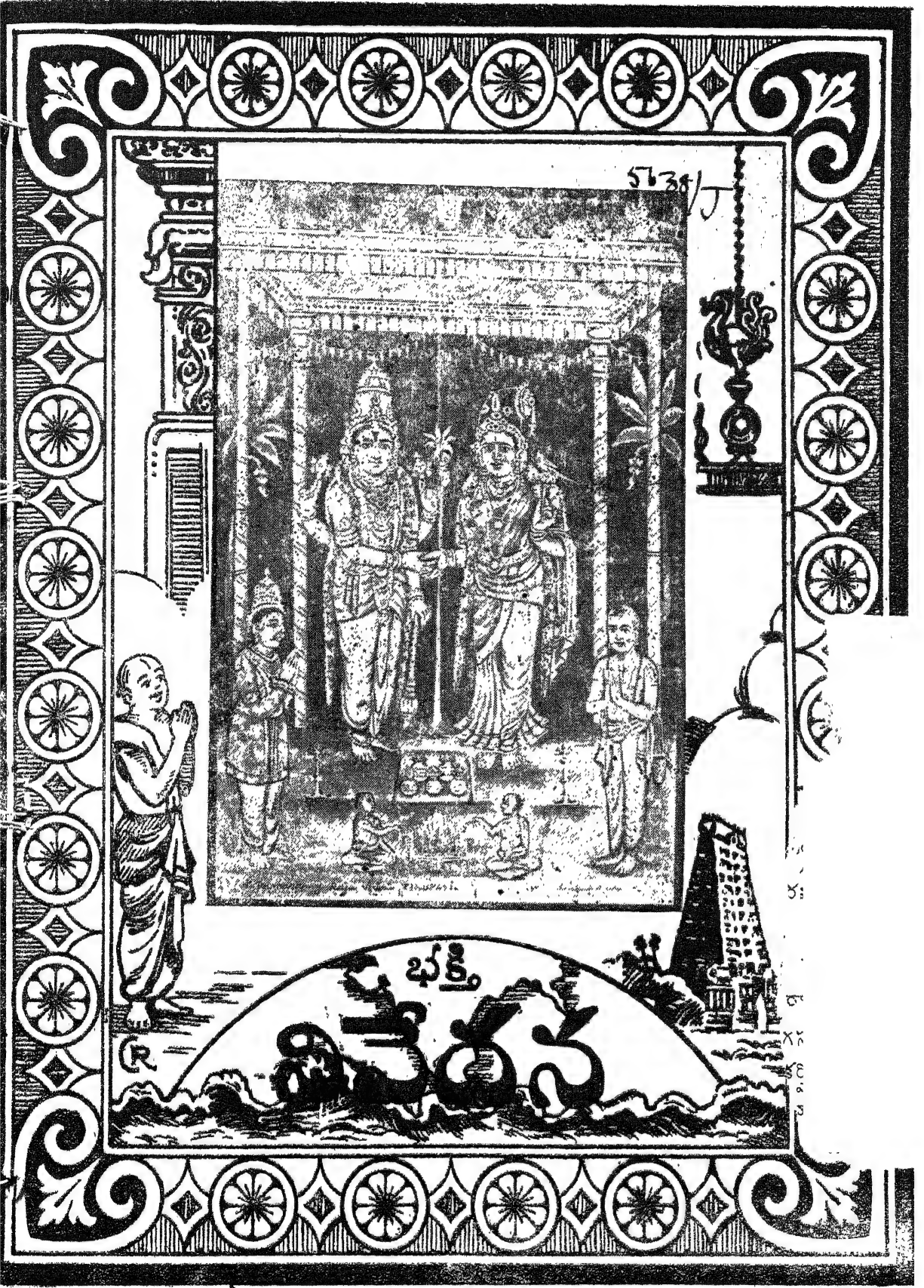
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय :

"Queen's College" 3000-3500

అనుష్టంబు (పాదము) ద్వారా

హుస్సేన్ సాదాత్

SAVE FOR NATIONAL
PROSPERITY
Remain 51
8 - A.M.
TIRUPATI





భక్తి

నివేదన

వేదాంత మాస పత్రిక

సంపుటి ౨

వికృతి - ఫాల్గుణమాసం

సంచిక ౧౨

సవినయ భక్తినివేదన

ప్రియపాతక మహాశయులారా!

శ్రియఃపతి కటాక్షముచే భక్తి "నివేదన" పత్రికకు ఈమాసముతో రెండు సంవత్సరములు పూర్తియైనవి. మేము ఏతశయముతో పత్రికను ప్రారంభించితిమో మీరందరు ఏతశయమునకు సానుభూతితో దీనికి సహాయపడిరో ఆ ఆశయమును ఎంతమాత్రము మేము పూర్తిచేయలేక పోతిమి. ఈరెండు సంవత్సరములలోను ఎన్నో తప్పుడుగులులను వేసితిమి. ఎన్నో మోటు మాటలను వాడియుండవచ్చును. అయినను వీని లోకొన్ని మంచి అడుగులు ఉండును. వీనిలో కొని ముద్దుమాటలూ పలికి యుండవచ్చును.

అచ్చుకూట సౌభీర్యములు లేకుండుట పూవులదిద్దువారు లేకుండుట కాగితము కొరవడుట

ధరలు పెరుగుట ఇత్యాది బాలారిష్టములు ఎన్నో మమ్ముల నెదుర్కొన్నవి. అన్నింటికీన్ని ప్రభానము చందాదారులందరి వద్దనుండియు -తగు ఆర్థిక సహాయము లేకుండుటయే. సహాయము చేసిన కొద్దిమంది సానుభూతిపరుల ప్రోత్సాహముచేతను ఏదోవిధముగ ఈసంవత్సరమును కూడ గడుపగలిగితిమి.

ఇక మూడవవత్సరము ప్రారంభము కానున్నది. ఆర్థికసహాయమున్నగాని ప్రతిక సర్వాంగ సుందరముగ యుండజాలదు. సర్వాంగసుందరముగ యున్నగాని సర్వులను ఆకర్షించజాలదు. నిజమే, గాని ఇది ఆధ్యాత్మిక వేదాంత పత్రిక. దీనిని అభిలషించు వారే మాటి కొకరిద్దరుండురు. దానిలోను అనేక అవాంతభేదములచే మరింత బీటలువారియుండు నేటిసంఘమున ఇక

యిట్టివానియందు సానుభూతి గలవారు వేళ్ళపై
తెఱచబడతగినంతమందియే గదా యుందురు.
ఇందును ఇది బాల్యావస్థలో నున్నది. మరియు
నిస్సహాయస్థితిలో నున్నది అనుభవము తక్కువ.
యిట్టిస్థితిలో ఈకొద్దిమందైనను ముందుగ తగు
ఆర్థికసహాయ రూపముగ చేయూతనిచ్చిన గాన
ఇది వృద్ధిలోనికి రాజాలదు. ఇది సక్రమాభి వృ
ద్ధిని చెందుచున్నగాని సంఘసేవ చేయజాలదు.
ఇప్పటికే ఎంతో నష్టమునకు గురికావలసి వచ్చి
నది.

గాన సహృదయ హృదయములు ఊహాస్వ
రూలుయగు తామెల్ల దీని గత ప్రస్తుత స్థితు
లకు కలియక దీనిని స్వపరహాస్యముల ద్వారా
అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొనివచ్చి సేవ చేయించు
కొందురుగాకయని సవినయ భక్తితో నివేదించు
చున్నారము.

ఈసంవత్సరము శ్రీవిష్ణుభక్తలందరు జేలును
కొనవలసినట్టియు ఆచరించ వలసినట్టియు విశే

షము లన్నింటితోను “క్యాలండరు-పంచాం
గము” నొకదానిని ప్రచురించు చున్నాము.
దానిని త్వరలోనే అందజేయగలము,

రాబోవు సంవత్సరమున శ్రీరామాయణము
లోని ప్రధానఘట్టములలోని విశేషార్థములు;
శ్రీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతవివరములు మనశ్శెడలను
శ్రీకృష్ణతో ఆత్మారాచార్యులయొక్క చారిత్రక
విశేషములు-భక్తులయనుష్టానమునకు సంబంధిం
చినప్రశ్నోత్తరములు ప్రచారవివరములు ఇంకా
అనేకవిశేషాంశములను ఈపత్రికద్వారా ప్రచు
రించినభిలషించుచున్నారము చందాదారులందరు
తమచందాలను సకాలములోపంపియుఁకొక్క
చందాదారు కనీసము మరోయిద్దరు చందా
దారులవైనను చేర్పించియు ఈపత్రికమును నిర్వి
ఘ్నముగను, వైభవోపేతముగను నడిపించ
ప్రార్థించుచున్నారము.

ఇట్లు,

సూచానకవర్తము, “భక్తినివేదన”



గాయత్రీమంత్రము — శ్రీరామాయణము

“శ్రీ మ న్న రా య ణ”

“న గాయత్ర్యాః పరం మంత్రమ్”

జగత్తంతయు పరమాత్మ స్వరూపము జగత్తునందుగల శబ్దము లన్నియు పరమాత్మ వాచకములు. అట్టి పరమాత్మయొక్క స్వరూపరూపగుణవిభవముల ప్రతిపాదించు ధ్వనులన్నియు కూడ మంత్రము లనబడును.

“మంత్రారం త్రాయత ఇతి మంత్రః” (తనను మననము చేయువానిని రక్షించునది మంత్ర మనబడును. రక్షకములగు యిట్టి మంత్రము లన్నింటిలోను పరమోత్కృష్టమైన మంత్రరాజము గాయత్ర మంత్రము. లక్ష్యముతో సాధనములతో అనుష్ఠానములతో ఎట్టి బేధాభిప్రాయము లున్ననూ బ్రహ్మచారి మొదలు పరివ్రాజకుని పర్యంతము ప్రాణినిత్యము పఠింపవలె నట్టిదియు, ద్విజసామాన్యమున కంతకు సమానాకారమైనదియు గాయత్రీమంత్రము. ద్విజత్వము దీని యాధీన మయ్యేకదా యున్నది. దీనియుపదేశమాత్రము చేతనే సర్వకర్మలకు ప్రాయశ్చిత్తము చేయబడినదగు చున్నది. దీని యుపదేశమాత్రము చేతనే సర్వపుణ్యకర్మాచరణము కలుగుచున్నది. దీని యుపదేశ మాత్రము చేతనే సర్వఫలములు లభించుచున్నవి. అస్త్రముల కన్నింటికీన్ని బ్రహ్మమైన బ్రహ్మ స్త్రమునకున్న తత్తుల్యమైన బ్రహ్మ శిరోనామాస్త్రమునకున్న తత్సహచరియైన వాయవ్యాస్త్ర మునకున్న కూడ ఈ మంత్రమే ప్రాణము.

అర్థగ్రహణమువలన గాని రసానందానుభవము కలుండు. రసానుభవ మున్నగాని అనుష్ఠాన ఫలము సిద్ధించదు. అందునిమిత్తమై గాయత్రీ ప్రతిపాదకుడైన ఆ శ్రీమఃపతియే నారద-బ్రహ్మ వాక్మీకుల ద్వారా ఆ గాయత్రీ మంత్రరాజమునకు శ్రీరామాయణ రూప శ్యాఖ్యానము ననుగ్రహించెను.

మరియు గాయత్రీమంత్రము వేదమంత్రము. ఇది, ఉపదేశింపబడుటకు బ్రాహ్మణుడై యుండ వలెను. అందును పురుషుడై యుండవలెను. అందును సద్గురునిచే యోగ్యమగు దేశకాలముల యందు మాత్రమే ఉపదేశింపబడుట కర్హుడగును. మిగత బ్రాహ్మణేతరులకు గాని, స్త్రీలకుగాని ఉపనయనము లేని పురుషులకుగాని దీని ఉపదేశము నందన్వయము లేదు.

మరియు గాయత్రీమంత్రోపదేశము నాటిననుండి శరీరపోత పర్యంతము ప్రాణినిత్యము ముప్పొంగుల దీనిని తృప్తక యథాశక్తి జపించుచుండవలయును ఏపూట జపించుట మానునో ఆవెంటనే ప్రశ్నవాయము కలుగును. దానికి ప్రాయశ్చిత్తము చేసుకొననచో తన బ్రాహ్మణత్వమే బ్రష్టత చెందును.

4. ఇది స్త్రీ లింగాంతము.

4. ఇది స్త్రీచారిత్రము.

“సీతాయాః చరితం మహత్”

5. ఇది మహామంత్రము, ఆదిమంత్రము

5. ఇది మహాకావ్యము, ఆదికావ్యము

6. ఇది ఛందోబద్ధము.

6. ఇదియు ఛందోబద్ధము.

7. దీనికి విశ్వామిత్రుడు ప్రవర్తకఋషి
(అస్య శ్రీగాయత్రీ మహామంత్రస్య
విశ్వామిత్ర) ఋషిః)

7. దీనికి, విశ్వామిత్రుడు సర్వాస్త్రప్రదానము
ద్వారా, శ్రీసీతారామ కల్యాణ సంధానము
ద్వారా ప్రవర్తకఋషి.

8. దీనికి సూర్యుడు అదిదేవత
(సవితాదేవతా)

8. దీనికి సూర్యుడు ఆదిపురుషుడు

9. దీనికి అగ్ని ముఖము.

9. దీనియందును అగ్నిముఖముగనే (పాయస
ప్రదానము ద్వారా) శ్రీరాముని యవ
తారము.

10. దీనికి బ్రహ్మ శిరస్సు.

10. దీనికి శిరస్సు (ఆలోచనచెప్పి శక్తిసామర్థ్య
ములు కలుగజేసినది) బ్రహ్మయే
“మచ్చందాదేవ తే బ్రహ్మ” ।
ప్రవృత్తేయం సరస్వతీ॥

11. దీనికి విష్ణువు హృదయము.

11. దీనికి విష్ణువుయొక్క శ్రీరామావతారరూప
లీలయే హృదయము

12. దీనికి రుద్రుడు శిఖ.

12. దీనికి ‘పౌలస్త్యవధ’ అని కూడ పేరు. రుద్రుడ
దేవతాత్మక కృత పౌలస్త్యసంహార కార్య
ముతో ఇది ఉపసంహరించ బడుటచే దీని
కిన్ని రుద్రుడే శిఖ.

13. దీనికి పృథివి యోని.

13. ౧. దీనికి భూపుత్రికయైనసీతయేకారణము.
“సీతాయాః చరితం మహత్”

..౨. శ్రీవైకుంఠనికేతనుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వచ్చి అవతరించి తన లీలను అనుభవించుటకు ఆశీరము ఈ పృథివి యేగాన శ్రీరామాయణమునకు పృథివియే యోని.

౩. శ్రీరామాయణ ప్రవృత్తికి ప్రచారిమునకు పృథివియే యోని (స్థానము)

14. దీనికి సాంఖ్యాయనుడు గోత్రప్రవర్తకుడు.

౧. సాంఖ్యం అయనం యస్య సః సాంఖ్యాయనః (సాంఖ్యం-జ్ఞానము) జ్ఞానరూపం పరంబ్రహ్మ - పరమాత్మ జ్ఞానస్వరూపుడు లేక జ్ఞాన గుణకుడు.

౨. సాంఖ్యం-పంచవింశతి తత్వములు. వానికి ఆధారభూతుడు.

౩. సంఖ్య ఏవ సాంఖ్యం - నవాదిసంఖ్య తదేవ అయనం యస్యసః- సాంఖ్యాయనః- నిత్యములైన నవాదిసంఖ్యలకు ఆధారభూతుడు - అనగా నిత్యుడు. అట్టి నారాయణుడే దీనికి గోత్ర ప్రవర్తకుడు.

15. దీనికి ఇరువది నాలుగక్షరములున్నవి.

ఒక్కొక్క అక్షరమునకు ఒక్కొక్క విశేషార్థము, ప్రయోజనము మున్నగునవికలవు

14. దీనికి జ్ఞానస్వరూపుడున్న జ్ఞానగుణకుడును జగదాధారభూతుడున్న అగు శ్రీరామచంద్రుడే గోత్ర ప్రవర్తకుడు.

“బుద్ధిమాన్ శీతిమాన్ బుద్ధి శ్రీమాన్”

“యశస్వీ జ్ఞాన సంపన్నః”

“ధాతా రసనిషూదనః”

“రక్షితా జీవనోకస్య ధర్మస్య పరిరక్షితా”

“సదైక ప్రియదర్శనః”

“స చ సత్వగురోపేతః”

15. దీనికి ఇరువదినాలుగువేల శ్లోకములున్నవి.

గాయత్రీలోని ఒక్కొక్క అక్షరము రెండుక్కొ విశేషార్థ-ప్రయోజనాదులను ఈ వేయ్యేసి శ్లోకములు విశదపరచుచున్నవి.

(వీటివివరములు మరొకవ్యాసమున తెలుపబడగలవు.)

ఇంతకు పైనయున్న అధిక శ్లోకములు గాయత్రీయొక్క నాలుగవ పాదమునకు సూచకములు.

16. దీనికి మూడు పదములున్నవి. (అనగా 16. శ్రీరామాయణమున శ్రీరాముల చరిత్రలు నిలుపవలసిన స్థానములు మూడున్నవి.)
 1. నారదరామాయణము.
 2. బ్రహ్మరామాయణము.
 3. వాల్మీకి రామాయణము.
 గాయత్రియొక్క నాలుగవ పదసూచకము కుశలవ రామాయణము లేక హనుమంతునిచే తెలుపబడిన రామాయణముగాని చెప్పుకొనవచ్చును.
17. దీనికి ఆరు కుక్షులున్నవి.
 17. శ్రీసీతా-లక్ష్మణ-భరత-శత్రుఘ్న-హనుమ-త్సమేత శ్రీరామచంద్ర పరబ్రహ్మలను అరుగురు దీని కుక్షిస్థానీయులు.
18. దీనికి అయిదు శిరస్సులున్నవి.
 18. గాయత్రిలోని ఒక్కొక్క శిరస్సు నందలి అర్థమును ఒక్కొక్క-వందస్వర్గము చొప్పున వివరించునట్టి మొత్తము అయిదు సూక్త స్వర్గము దీనికి గలవు.
 (వీనికంటె అధికముగానున్న స్వర్గము గాయత్రి యొక్క నాలుగవ పాదమందలి యర్థమును వివరించునవి)
19. భూః, భువః, సువః, అని మూడు వ్యావృతులు కలిసి గాయత్రి శిరస్సు లనబడును. ఇదిగాయత్రి మంత్రమునకు ముందుకలదు. దీని సంస్కరణచే పాపములన్నియు తొలగి పోవును.
 19. అచే అదియుకూడ ఈవ్యావృతులువలెనే పాపాత్ములను సశింపజేయును.
 “భూ రిత్యగ్నా ప్రతితిష్ఠతి”
 భూః అనువ్యావృతి అగ్ని దేవతాకమైనది.

ఇది ఆగ్నేయాస్త్ర సంబంధమైనది. ఈ అస్త్రముచేతనే శ్రీరామచంద్రుడు సుబాహువును నశింపజేసెను. (మారీచుని మానవాస్త్రముతో కొట్టుట లెక్కలోనిదికాదు. అది అస్త్రప్రయోగ ప్రారంభమునకు నాందివంటిది.)

“భువ ఇతి వాయా”

భువః అను వ్యాహృతి వాయుదేవతాకమైనది. శ్రీరామచంద్రుడు ఈఅస్త్రముచేతనే సకలరాక్షసుల సంహరించెను.

“శేషాన్ వాయన్య మాదాయ

జఘాన రజనీ చరాన్”

“సువ ఇతి ఆదిత్యే”

అని సువః అను వ్యాహృతి ఆదితిదేవతాకమైనది. శ్రీరామచంద్రుడు అగస్త్య పోక్తమైన సూర్యదేవతాకమైన ఆదిత్య కవచగ్రహణము చేతనే రావణునితలలు మొలవకుండునట్లు కొట్టి సంహరించెను.

ఇట్టి ఈ చరిత సంస్మరణముచే భగవత్ప్రాప్తికి విరోధములైన పాపములు తొలగి పోవును.

20. ఇది వ్యాహృతి స్తోత్రక పూర్వకమైనది.

20. ఇదియు స్తోత్రకాండలస్మరణ పూర్వకమైనది

21. ఇది సామాన్యమానవుని తనయుపదేశముచే ద్విజునిగ జేయును.

21. ఇదియు సామాన్యమానవుని తన యుపదేశముచే అజునిగ జేయును.

ఇటులనే శ్రీరామాయణము గాయత్రీ మంత్రముతో అన్ని విషయములలోను సామ్యముగలదై తద్వివరణాత్మకమైనదై యున్నది. ఈవిషయము ఈవ్యాసమున దిజ్ఞాత్రముగ మాత్రమే సూచింపబడినది,



ప్రాతః పర్వపారసంస్మరణము

“శ్రీమన్నారాయణ”

—♦ శ్లోకములు ♦—

—♦ అర్థములు ♦—

1. సత్సంగాత్ భవ-నిస్పృహ-గురు-ముఖాత్
శ్రీశం ప్రపద్యాత్మవాన్ ।
ప్రారబ్ధం పరిభ్రజ్య కర్మశకలం
ప్రక్షీణ-కర్మాంతరః ।
న్యాసాదేవ నిరంకుశేశ్వర-దయా
నిర్దూన-మాయాన్వయో ।
హర్దానుగహ-లబ్ధ-మధ్య-ధమని
ద్వారాత్ బహిర్నిర్గతః ॥

శ్రీవిష్ణుభక్తులైన సత్పురుషుల సహవాసము వలన
ఈ జీవుడు సంసారమున విరక్తిని చెందినవాడై గురువుద్వారా,
శ్రీయః పతిని శరణునిజొచ్చి అత్మ సాక్షాత్కార సంపన్నుడై,
ప్రారబ్ధరూపమైన కర్మశేషమును పూర్తిగా అనుభవించి
సంచిత-ఆగమి రూపమైన ఇతరకర్మల నాశనముచే పూర్తిగా
నశింపజేయబడిన ప్రకృతి సంబంధము కలవాడై, హృదయ
గుహయందున్న పతమాత్మనియొక్క అనుగ్రహముచే పొంద
బడిన మూర్త్యవ్యాధీద్వారము ద్వారా శరీరములో నుండి
బయటికివచ్చును.

2. ముక్తోర్చి-ర్చిన-పూర్వశత్రు-షడుదజ్
మాసాబ్ధ - వాతాంశుమత్ ।
గ్లా-విద్యుత్-వరుణేంద్ర-ధాతృ-మహితః
సీమాంత - సింధ్యాపుత్రః ।
శ్రీవైకుంఠ ముపేత్య నిత్య మజడం
తస్మిన్ పరబ్రహ్మణః ।
సాయుజం సమవాప్య నందతి సమం
తేనైవ ధన్యః పుమాన్ ॥

ప్రకృతి విముక్తుడైన ఈ జీవుడు అగ్ని-పగలు - శుక్ల
పక్షము-ఉత్తరాయణము-సంవత్సరము అను వీనియొక్క అని
మాని దేవతలచేతను, వాయువు-సూర్యుడు చంద్రుడు-
విద్యుత్తు-వరుణుడు-ఇంద్రుడుబ్రహ్మ అనువీరలచేతను వరుసగ
వారివారి లోకములయందు పూజింపబడినవాడై, ప్రకృతి సరి
హద్దు అయిన విరజానదియందు స్నాతుడై: నిత్యమున్ను
స్వయం ప్రకాశమానమున్ను అగు ఆ వైకుంఠమునుబొంది
అందలి పరబ్రహ్మయొక్క సాయుజ్యమును చక్కగా
చేంది, ధన్యుడై ఆ శ్రీమన్నారాయణునితో సమముగా
అనందమును అనుభవించును.

3. ప్రాతః స్మిత్యానుసంధేయం ।
పరమార్థం ముముక్షుభిః ।
శ్లోకద్వయేన సంక్షిప్తం ।
సువ్యక్తం వరదోఽభివీత్ ॥

మోక్షమును గోరువారిచే ప్రతినిత్యము ఉదయముననే
అనుసందించుకొనవలసిన పరమార్థము రెండు శ్లోకముల
ద్వారా ఇటుల సంక్షేపముగ చెప్పబడినది, దీనిని క్రుతప్రకాశ
కను సాయించిన వరదాద్యులు సాయించిరి.

సూచన :— ముముక్షువులైన ప్రతివారు ప్రతినిత్యము బ్రాహ్మముహూర్తముననే మేల్కొంచి
కూర్చుని నమస్కరించుచు, మనస్సున శ్రీయః పతిని ద్యానించుచు, ఈరెండు శ్లోక
ములను తప్పక చదువుకొనవలయును. దీనినే గతించితన మందురు.
ఈవిషయమును, సాక్షాత్తు భగవంతుడున్న, ఋషులున్న, శ్రుతులున్న, మనువు
మున్నగు శ్రుతికర్తలున్న, ఆశ్వారాచార్యులున్న విధించియున్నారు.
ఈసంస్మరణము మోక్షమార్గమనమునకు అత్యంతము అవసరము. అనుసరణీయము.

శ్రీ విశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ నిజాషాడమాస పండిత పరిషత్సభ

ఆ హ్వో న సంఘా ద్యక్షో పన్యాసము

స్తోనుహవుసుపేట, నెల్లూరు.

ఆహ్వన సంఘాద్యక్షులు :—కోటమూర్తి వెంకట సుబ్బయ్యగారు,

వడివినవాడు :—నామసాహేబ్ చుండూరు సుబ్బయ్యగారు.

దక్షిణామణివారా! ఆచార్యవర్యులారా!

వివిధ ప్రాంతములనుండి యీ మహా సభకు భక్తాగ్రగణ్యులను ఆహ్వనింపగల అత్యుత్తమ పదవికి నన్ను నియమించునట్లు మా సింహపురి సోదరులను, భగవంతుడు వలపురికొల్పెనో, నాకు తెలియకున్నది. దాసానుదాసుడనై భగవత్ భాగవత ఆజ్ఞను నాశక్తికొలది నిర్వహింప ప్రయత్నించెద.

దేశమునందు భగవత్ భక్తి నానాటికి ఊఁగించుచున్న యీ కాలమున శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘమువారు మాసమాసము ఒక్కొక్క ప్రాంతమునందు సభలు జరిపి మన సిద్ధాంతమును జన సామాన్యమునకు బోధించి వారిని భగవదను గ్రహించునకు పాత్రులగునట్లు చేయుట అత్యంత శ్లాఘనీయమగు కార్యము. ఈనాడు సింహపురమున యీ మహాసభ జరుగునట్లు తటస్థించుట మన పూర్వపుణ్యఫలమని చెప్పగలను. త్రిమతసిద్ధాంతముల విషయము నేమాత్రమును గ్రహించి యెరుగని నేను వేదాంత విచారిమున ఆసక్తైన యీసభ్యుల ఎవరు వక్తా

చింప సాహసించు చున్నందునకు ఊహింప నలయును.

ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతములు మూడును, వైదిక మతములందు మిక్కిలిగా ప్రచారమును గాంచినవి. యీమూడు సిద్ధాంతములను ఆ నాదులే కాని ఆచార్యులయము సృష్టించినవి కావు. ఋషి ప్రోక్షములగు స్మారకములను బట్టియు, వైదికగ్రంథములపై ఆధారపడియు త్రిమతాచార్యులు విమర్శనము చేసి గొప్పించి వైదిక ప్రజలకు విపులమగునట్లు బోధనాచారము గావించిరి. ఈమూడు మతములను, మోక్ష మార్గమును మూడువిధములుగా బోధించు చున్నవి. యీమార్గముల తారతమ్యములను సూక్ష్మముగా వివరింప ప్రయత్నించెద.

ఎప్పుడైనను సరియే యదార్థమగు విషయము ఒకేవిధమైయుండునుగాని భిన్న భిన్న విషయముగ యుండును అయినను దేశ-కాల-పాతల ననుసరించి ఆవక్కయదార్థమే వివిధతరగతులుగ పతిపాదించబడుచుండును.

ఇచ్చట ఈ కాలమున మనము ఏమార్గ మన

లంభించిన లక్ష్మ్యమును చేరగలమో నిర్ణయించుకొనవలసియున్నది.

అద్వైతము కేవలము జ్ఞానమార్గము ఇందు జీవపరమాత్మలకు భేదములేదు. ఘటమునందలి ఆకాశమును ఘటాకాశమందురు. ఘటము పగిలిన వెంటనే ఘటాకాశము వేరుగా కనుపించదు మహాకాశములో కలసిపోవును. అట్లే అజ్ఞానము చే నావరింపబడియున్న పరమాత్మయే జీవాత్మ యనబడుచున్నాడు. అజ్ఞానముపోయిన తక్షణము జీవాత్మ వేరుగా కనుపించడు. సర్వత్రావ్యాపించియున్న సర్వాత్మయందు కలసిపోవును, ఇదియే అద్వైత సిద్ధాంతము నందు మోక్షము. అజ్ఞాన నివృత్తియేమోక్షము. అట్టినివృత్తిని పొందుటకు పరమాత్మ నిశ్చయసితిని అనగా జ్ఞానానందాకారమును జీవుడు తెలిసికొనవలెను. పిమ్మట తానువేరు, భగవంతుడువేరు అను భ్రమతోలగి త్రానే పరమాత్మ, పరమాత్మయే తాను అను అభేదఅజ్ఞానరూపమగు మోక్షమును పొందగలడని వారిమతము. ఈ ప్రపంచమంతయు మిథ్య అనియును అజ్ఞానముచే యీ సర్వము స్వాప్నకి పదార్థములువలెను, ఎండమావుల యందలి నీటివలెను కనబడుచున్న దనియును అభిన్నమగు ఆత్మయొక్కటియే సత్యమనియును వారి నమ్మకము.

ద్వైత మతము, పైసిద్ధాంతమును వొప్పుకొనదు. సర్వజగన్నియూ మకుడగు పరమాత్మయొక్కడ మనమెక్కడ అని వారందురు. వారి సిద్ధాంతము ప్రకారము జీవుడు నిరంతర సత,

నిష్టాద్యాచరణలవలన బంధమోక్షము గావించుకొని భగవత్సాన్నిధ్యమును పొందవలయును. పరమాత్మతో జీవాత్మకు సాయుజ్యము యెన్నటికిని పొసగదు సాన్నిధ్యమే మోక్షమగుచున్నది శ్రీవైకుంఠమున శ్రీమన్నారాయణ పాదారవింద దర్శనానందముననుభవించుచు తల్ సాన్నిధ్యజనిత జ్ఞానానందము ననుభవించుటయే వారి పరమాశయము. వారికి జగత్తు మిథ్యకాదు. సత్యము. జీవాత్మ పరమాత్మ వేరువేరు సత్యములు. ఇదియే ద్వైతమత సంగ్రహము.

పై రెండు మతములయందును గల క్లిష్ట పరిస్థితులను దొలిగించి జీవపరమాత్మలకు గల సంబంధమును అత్యుత్తమ రీతిని బోధించి యెట్టి సందేహములు లేనివిధమున విపులముగ తెలియజేయు సిద్ధాంతము విశిష్టాద్వైతము బోధాయనాదులు విమర్శించి వివరముగను ఆచారణయోగ్యముగను స్వరూపానుకూలముగను వ్రాసిన మహాగ్రంథముల సహాయముతో అనాదిగా వచ్చుచున్న మన యీ సిద్ధాంతమును అసమాన ప్రజ్ఞతో సహస్ర శిరస్సులు మరుగుచేసుకొని ఆదిశేషువేమనుష్యరూపమును ధరించి అవతరించిన శ్రీమద్రామానుజాచార్యుల వారు అఖలభారత దేశమును సంచరించి, అఖండదిగ్విజయముచేసి ప్రచారమొనర్చిరి. భక్తి మార్గావలంబమగు సిద్ధాంతమే విశిష్టాద్వైతము. భగవంతుని యనుగ్రహము పొందుటకు నేనే భగవంతుడననుట తగునా? నేనే భగవంతుడనై నవో నేను చేయు పూజా పునష్కారము లెవరికి? నాకు అవిద్య యెట్లు పట్టినది? భగవంతునకు అవిద్య

పట్టునా? ఇట్టి సం దేహములకు అవకాశముగలుగ నీయక, మనమతము రాజమార్గమగు భక్తిమార్గమును బోధించుచున్నది.

విశిష్టాద్వైతము ప్రేమసోపాన నిర్మితము. పరమ పురుషుని మనమునూ, మనలను పరమ పురుషుడును నవవిధసంబంధములతో చనుభవించుము. మొదటి మెట్టునుండి చివరవరకు ఆనందానుభవమగు ప్రేమమయ జ్ఞానమే. అసమాన సుఖదాయకమగునిరంతర శ్రీనిహార్థకద్యానమే తైలధారవలె భక్తుని హృదయమునుండి శ్రీమన్నారాయణ పాదారవిందాభిముఖముగా సదా ప్రవహించు ప్రేమప్రవాహమే. ఆపరమపురుషుని పేరు వినినంత మాత్రమున నిశ్చయమగు భక్తులకు హర్షాశ్రువులు దొరలకమానవు. భగవంతుడు త్వ ఇతర విషయము లుదేదియు వాని మనస్సున జొరజాలదు. కృనుముగా అహంకారము అశృశ్యము అగును. ఇట్టి పరమభక్త వృద్ధికానుకాను కేవలము స్వప్రయత్నాభిలాష మగుగొడిపోయి సర్వమనో రథములు రూపుమాసి సంపూర్ణశరణాగతి లభ్యపడును. దానినే ప్రపత్తియందురు.

ఆత్మపరమాత్మ సంబంధవిషయమున యితర మతములకు, మనకుగల భేదముల వివరించెద.

అద్వైతులు పరమాత్మయే జీవాత్మ, పరమాత్మకు అజ్ఞానము పట్టుటవలన జీవాత్మ ననుకొనుచున్నాడు. అజ్ఞానముపోయిన నెంటునే తానే పరమాత్మయని తెలుసుకొనుచున్నాడు, అని చెప్పుదుకదా! ద్వైతులు అట్లుగాక పరమాత్మ

ను జీవాత్మ స్పర్శించుటకుకూడ అడ్డుడుకాడు, వారిరువురికిని యెట్టిపోలికయు లేదు అని వాదించుదు కదా! మనము చెప్పనది అట్లుకాదు. పరమాత్మ సర్వాంతర్యామి, అనగా అన్నిటికి ఆత్మ అయివున్నాడు. అంతర్యామియగు ఆయనయొక్క ఆధారములేక ప్రపంచమునందు యేవస్తువును లేదు. అనగా ప్రకృతికృతటికిన్ని ఆయనయే ఆత్మ. ఇదిగాక శేవులందరికిని కూడ ఆయనయే ఆత్మ. కనుక జీవ ప్రకృతులకు రెండింటిని ఆయనఆత్మగా నున్నాడు. జీవ ప్రకృతులు రెండును ఆయనకు శరీరములు. ఇట్టి శరీర శరీరి సంబంధమున యితర మతములు అభేదముగా తలంచి పొరబడుచున్నారు. తత్త్వములు యధార్థమున మూడే అవి అపృథక్ సిద్ధములగుటచే అభేదము లగుటచే అభేదము లనుకొనుచున్నారు. బంధమోక్షము నకు జీవుడు స్వప్రయత్న మాశింపక పామ పురుషుడు సంపూర్ణ శరణాగతి నొనర్చుననే యేకైకమార్గము మన మతమిది.

భగవద్భక్త్యనము విషయమున పూర్వహా, పిదప అంతర్యామి అర్చనతారముని అయిదు విధములు, కేవలము శ్రీమహాలక్ష్మీ సమేతులై ప్రపంచ సంబంధములేక నిష్కాస్మితమోడను ముక్తాత్మలమోడను, అపాగానంతి భోగములతోడను ఆనందించు శ్రీనైకుగతనాథుడే పరస్వరూపము. జగత్పరిచాలనా కార్యమును నిర్వహించుచు లక్ష్మీనమేతుడై ధీరసాగర శయనుండగా నుండుట పూర్వహా స్వరూపము. రామకృష్ణాద్యవతారముల నెత్తి దుష్ట శిక్షణ శిష్ట

రక్షణ యుగయుగముననూచేయుట విభవ స్వ
రూపము. ప్రకృతికిని జీవునకు ఆత్మయై చేతనా
చేతనములయందతర్యామియై యుండుట అంత
ర్యామి స్వరూపము. సర్వజనులచే పూజింపబడు
టకు, సేవింపబడుటకు సులభుడై దర్శన మీయ
దగిన విగ్రహ స్వరూపుడై యుండుట అర్చా
స్వరూపము. ధ్యానమునకు అంతర్యామి స్వరూ
పమున్ను, అర్చన-ఆరాధన-ధ్యానములకు అర్చా
స్వరూపమున్ను కరుణామయుడగు శ్రియఃపతిచే

కటాక్షించబడినవి. ఇటు సర్వేశ్వరుని మనము
తెలుసుకొని, ఆశ్రయించి, భక్తిగలవారలమై
శరణజేసి తరించి ఆనందింతుము గాక. ఇందు
లకు వలయు జ్ఞాన-శక్తులను భగవంతుడు మన
కనుగ్రహించుగాక.

ఇట్లు భాగవత విధేయుడు,

జీటుకూరి వెంకటసుబ్బయ్య.



| | |
|-------------------|-----------|
| దోళదేశములు — | 48 |
| పాండ్యదేశములు — | 18 |
| వర్ణతప్రాంతములు — | 18 |
| మధ్యదేశములు.... | 2 |
| | <u>78</u> |

శ్రీ మతే రామానుజాయ నమః



శ్రీవైష్ణవులకు ఆతిమఖ్యమైన యుండు



108 దివ్యదేశయాత్రా స్థలములు



| | |
|----------------|------------|
| కొండదేశములు — | 22 |
| ఉత్తరదేశములు — | 12 |
| పశ్చిమపడము — | 1 |
| మొత్తము | <u>108</u> |

| | |
|------------------------------------|--|
| 1 శ్రీరంగము | |
| 2 ఉత్తైయూరు | |
| 3 తంజమూరునికోయిల్ | |
| 4 అన్నిల్ | |
| 5 ఉత్తమర్ సన్నిధి | |
| 6 తిరువెళ్ళై | |
| 7 పుళ్ళంపూతంగుడి | |
| 8 తిరుప్పేర్ నగర్ (అప్పక్కడత్తాల్) | |
| 9 తిరువాడనూరు | |
| 10 తేరందూరు | |
| 11 శిలుపులియూరు | |
| 12 తిరుచ్చేరై (నాగవేళై) | |
| 13 తలైచ్చెంగనాణ్ణుదియం | |
| 14 తిరుక్కుడనై | |
| 15 తిరుక్కుండియూరు | |
| 16 ఉప్పిలియప్పన్ సన్నిధి | |

| | |
|-------------------------|------------------------------------|
| శ్రీరంగము | 17 తిరుక్కణ్ణపురం |
| శ్రీరంగంనుండి 8 మైళ్లు. | 18 తిరువాలితిరునగరి |
| 8 మై, తంజావూరు | 19 నాగపట్నం |
| 8 మై, బూడచూరు | 20 తిరునత్తైయూర్ (నాన్మార్ కోవిల్) |
| శ్రీరంగంనుండి 8 మై. | 21 నందిపురవిణ్ణగరం (నాదన్ కోవిల్) |
| శ్రీరంగంనుండి 10 మై. | 22 తిరువిదనగూరు |
| కుంభకోణం | 23 చిత్రకూటము |
| అన్నిల్ నుండి 6 మై. | 24 తిరుక్కాళిచ్చీరామ విణ్ణగరమ్ |
| కుంభకోణంనుండి 10 " | 25 కూడలూరు |
| కుత్తాళం నేషన్ 5 " | 26 తిరుక్కణ్ణంగుడి |
| కొలిమాపట్టినేషన్ 9 " | 27 తిరుక్కణ్ణామంగై |
| కుంభకోణంనుండి 7 " | 28 కప్పిపలం |
| అకూరు నేషన్ 3 " | 29 తిరువెళ్ళియంగుడి |
| కుంభకోణం | 30 తిరుమనీమాడకోయిల్ |
| తంజావూరు నుండి 5 " | 31 నైకుండ విణ్ణగరమ్ |
| కుంభకోణంనుండి 4½ " | 32 తిరునవసేమ విణ్ణగరమ్ |

| | |
|---------------------------|--|
| సన్నిలమ్ నేషన్ 4 " | |
| శియ్యాలిసేన్ 6 " | |
| నాగపట్నం ½ " | |
| కుంభకోణంనుండి 6 " | |
| కుంభకోణంనుండి 6 " | |
| మాయవరం 3 " | |
| చిదంబరమ్ 1 " | |
| తిరివాలినుండి | |
| ఆడుదురనేషన్ 4 " | |
| కీవనూరు నేషన్ 1 " | |
| తిరువాలూరు నేషన్ 4 " | |
| కుంభకోణం నుండి 13 " | |
| తిరువిడమరుదూర్ నుండి 5 " | |
| (శియ్యాలి) తిరువాలి నుండి | |
| " " | |
| " " | |

| | | | | | |
|----|-----------------------------------|--------------------------|----|---------------------------------------|------------------------------|
| 33 | తిరుక్తవనార్యంగై | “ | 58 | తిరుక్కోగూరు (పాండ్య దేశతిరుపతులు 18) | తిరునగరి |
| 34 | పురుషోత్తములన్నిధి | “ | 59 | తిరువనంతపురం | తివేరుంట్రము |
| 35 | తిరుచ్చెంబూర్ శెయ్యోయిల్ | “ | 60 | తిరువణ్ పరిశారం | పురేంద్రపురం నుండి 5 మై. |
| 36 | తిరువైత్తియంబలము | “ | 61 | తిరుక్కోట్టూరై | ఎడపల్లి సేవక్ 2 మై. |
| 37 | తిరుమణి కూడము | “ | 62 | తిరుమూడిక్కళం | అంగమాలిసేవక్ 8 మై. |
| 38 | తిరుక్కోవళంబాడి | “ | 63 | తిరుప్పులియూరు (కుట్టనాడు) | చెంగనూరి నుండి 5 మై. |
| 39 | తిరువెళ్ళక్కోళము | “ | 64 | తిరుచెంగునూరు | తిరువల్లవార్ నుండి 6 “ |
| 40 | పార్తవల్లి (40 చోళదివ్య దేశములు) | “ | 65 | తిరునావాయ్ | ఎడక్కళం మై. 3 |
| 41 | తిరుమాలిరుంశోలై | మధుర నుండి 12 మై. | 66 | తిరువల్లవార్ (స్త్రీలు నెళ్ళ కూడదు) | తిరుక్కడిత్తాన నుండి 6 “ |
| 42 | తిరుక్కోట్టియూరు | శ్రీరంగం నుండి 18 “ | 67 | తిరువణ్ వణ్ణూరు | తిరుచ్చెంగనూరి నుండి 4 “ |
| 43 | తిరుమెయ్యము | శ్రీరంగం నుండి | 68 | తిరువాట్టూరు | తిరువణ్ పరిశారం నుండి |
| 44 | తిరుప్పల్లణి | రామనాథపురం నుండి 6 “ | 69 | విత్తువణ్కోడు | పట్టామిబిసేవను 5 “ |
| 45 | తిరుత్తణ్ణార్ | శ్రీవిల్లిపుత్తూరు నుండి | 70 | తిరుక్కడిత్తానం | తిరుళ్ళవార్ నుండి 5 “ |
| 46 | తిరుమోసూర్ | ఆనై మల్లై మధుర నుండి 7 “ | 71 | తిరువార్ణవిల్లై (మల్లై యాళము 13) | తిరుచ్చెంగనూరింపిడవతో 6 “ |
| 47 | తిరుకూడల్ | మధుర నుండి 3 “ | 72 | తిరువహింద్రపురం | N. T. కడలూరుతిరుప్పావులిచూర్ |
| 48 | శ్రీవిల్లిపుత్తూరు | మధుర నుండి | 73 | తిరుక్కోవలూరు | తిరుక్కోవలూరు |
| 49 | తిరుక్కురుకూర్ (ఆళ్వార్ తిరునగరి) | ఆళ్వార్ తిరునగరి | 74 | కాంచీపురము | విభుపురం మారిరైలు ఎక్కవలయుచు |
| 50 | వోలై విల్ల మంగలం (రెట్టితిరుపతి) | ఆళ్వార్ తిరునగరి నుండి | 75 | అష్టభుజం | కాంచీపురము |
| 51 | వానమామల (శిరివరమంగై) | తిరునల్వేలి నుండి 20 మై. | 76 | తిరుత్తణ్ గా (విళ్ళక్కోలి) | “ |
| 52 | తిరుప్పళింగుడి | ఆళ్వార్ తిరునగరి నుండి | 77 | వేళుక్కై | “ |
| 53 | తెన్ తిరుప్పేరై | “ | 78 | పాడగము (పాణ్ణవదూతలు) | “ |
| 54 | శ్రీవైకుంఠము | “ | 79 | నీరగము (ఊలగళందపెరుమాళ్ళ సన్నిధిలో) | “ |
| 55 | వరగుణమంగై | తిరునగరి నుండి | 80 | నీల తిజ్జి తుండం | { (వకాంబరేశ్వరుని గుడిలో |
| 56 | తిరుక్కుళనై (పెరుంకుళం) | “ | | | మొదటి ప్రకారములో) |
| 57 | తిరుక్కుఱుడుడి | వానమామల నుండి 8 మైళ్ళు. | | | “ |

| | | | | |
|----|---|-----|------------------------------------|----------------------------------|
| 81 | ఉరగ్గం (ఉలకశస్త్రం) ఉలకశస్త్రపరుమాళ్ళపన్నిది 4 సన్నధులు | 95 | కడికై (శోశసిహపురం) | అక్షదేశతిరుపతులు 22 |
| 82 | తిరువె.కా (యథోక్తకారిపన్నది) | | | { (అరగ్గోణంసేవకానుండి 18 |
| 83 | కారగ్గం (ఉలకశస్త్రపరుమాళ్ళపన్నిదిలో) | 96 | తిరుప్పతి (తిరువేంగడవ్వు) | కేశిగుంటమూర్తి రైలుపక్కనలయును |
| 84 | కారగ్గం | 97 | అహోబలం (శింగవేళ్ళకున్నమ్) | కడపనుండి బస్సు 60 |
| 85 | కళ్ళగ్ (కంచుకామాత్మమృగుడిలో) | 98 | అయోధ్య | అయోధ్యసేవకా |
| 86 | పవళవణ్ణ | 99 | నైమిశారణ్యము | నైమిశారణ్యంసేవకా |
| 87 | పరమేశ్వరవిద్యారము (వైకుంఠసాదులు) | 100 | సాల్మగామము | నేపాళనుండి |
| 88 | తిరువుట్టుళి | 101 | బదరికాశ్రమము | హరిద్వారంనుండి 188 |
| 89 | తిన్నన్నూరు | 102 | దేవప్రయాగ | బదరికిపోవుమార్గమున |
| 90 | తిరువళూరు | 103 | తిరుప్పిరిది (నగదప్రయాగ) | " |
| 91 | తిరుసీర్మలై | 104 | శటిద్వారక | గోమతిద్వారకనుండి పడవలో పోవచ్చును |
| 92 | తిరువిడనై | 105 | ఉత్తరమధుర (గోవరనం) | బృందావనంనుండి 6 |
| 93 | తిరుక్కడల్మలై (మహాబలిపురం) | 106 | తిరువాయ్చ్చాడి (గోకులం) | " |
| 94 | తిరువల్లి క్కేణి | 107 | తిరుప్పాచ్చికడల్ (ఉత్తరదేశములు 12) | (బతులు) మేలుకోట |
| | | 108 | పరమపదము | (బతులు) శ్రీపెరుబూదూరు |





★
పాఠీ విభాగము
★

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ యతిరాజసేవా మహిళా మండలి బందరు

ప క్రి వా రో త్స ప ము లు



(18-8-1950 వ సంవత్సరము) వికృతినామ సం॥ర శ్రావణశుద్ధ పంచమీ శుక్రవారమున బందరు గొడుగుపేట వెంకటేశ్వరాలయములో శుక్రవారోత్సవములు ప్రారంభించబడినవి.

- | | |
|---|--|
| 25-8-50 శ్రీమతి కార్యదర్శి శీతమ్మగారింట్లో | 24-11-50 గొడుగుపేట వెంకటేశ్వరాలయంలో |
| 1-9-50 అద్యక్షురాలు శ్రీపతి శీతమ్మగారింట్లో | 1-12-50 కంటేటి గంగాధరుడుగారింట్లో |
| 8-9-50 బలభద్ర సూరమ్మగారింట్లో | 8-12-50 అద్యక్షురాలు శ్రీపతి శీతమ్మగారింట్లో |
| 15-9-50 ,, ,, | 15-12-50 మరంగంటి భిర్రామ్మగారింట్లో |
| 22-9-50 జగ్గయ్యపేట మరంగంటి నప్పెన్నమ్మగారింట్లో | 22-12-50 వేముల శీతారత్నమ్మగారింటిలో |
| 29-9-50 దోరెడ్డ లక్ష్మీకాంతమ్మగారింట్లో | 29-12-50 గొడుగుపేట వెంకటేశ్వరాలయంలో |
| 6-10-50 కంటేటి తాయారమ్మగారింట్లో | 5-1-51 అద్యక్షురాలు శ్రీపతి శీతమ్మగారింటిలో |
| 13-10-50 పొట్టిరారి రామారావుగారింట్లో | 12-1-51 కొప్పర్తి యతిరాజమ్మగారింటిలో |
| 20-10-50 పల్లభోతు రామారావుగారింట్లో | 19-1-51 దుస్తుంబాదా బాబ్బిలి గోపాలస్వామి కోవెలలో |
| 27-10-50 రాజుపేట గోపాలస్వామికోవెల | 26-1-51 గొడుగుపేట వెంకటేశ్వరాలయంలో |
| 8-11-50 కోట రంగడుగారింట్లో | 2-2-51 వంకాయల వరదరాజులగారింటిలో |
| 10-11-50 దోరెడ్డ జగన్నాథంగారింట్లో | 9-2-51 అన్నవరపు లక్ష్మమ్మగారింటిలో |
| 17-11-50 శీలంశెట్టి నర్మదమ్మగారింట్లో | 16-2-51 వంకాయలహనుమంతరావుగారింటిలో |

ఈ క్రింది యతిరాజ సేవా మహిళా మండలిలో సభ్యురాలు

సంవత్సరం చందా యిచ్చినవారు :-

శ్రీమతి గుడవర్తి తాయారమ్మగారు

„ అన్నవతపు లక్ష్మమ్మగారు

„ గజ్జల శేషారత్నమ్మగారు

„ కోటి రంగడుగారు

„ పువ్వాడ శేషారత్నమ్మగారు

„ పువ్వాడ అన్నపూర్ణమ్మగారు

„ శీలం శేట్టి నర్మదమ్మగారు

„ దోరెడ్ల లక్ష్మీకాంతమ్మగారు

„ నంకాయల రాజమ్మగారు

„ వేముల శీతారత్నమ్మగారు

„ బలభద్ర సూరమ్మగారు

„ మరంగంటి భిరాట్టమ్మగారు

„ మరంగంటి శీతమ్మగారు

„ వంకాయల హనుమంతరావుగారి భార్య
[శీతమ్మగారు

వీరిలో శ్రీమతి శ్రీమతి శీతమ్మగారిని అధ్యక్షు
రాలుగాను, శ్రీమతి మరంగంటి శీతమ్మగారిని
కార్యదర్శిగాను ఎన్నుకోవడమైనది.

బందరు శ్రీయతిరాజ సేవా మహి శామం
డలివారు శుక్రవారోత్సవముల యందు జరిపిన
కార్యక్రమము:-

మధ్యాహ్నము గం 3 నుండి ప్రారంభము

గం 3 మొ. గం 3-30ని. వరకూ తిరువా
రాధనము శ్రీకృష్ణ-లక్ష్మీ-రామానుజ అష్టో
త్తర శతనామములపూజ, శ్రీమాన్ మరంగంటి
నరిశింహాచార్యులవారిచే జరుపబడును.

గం 3-30ని నుండి గం 4 వరకూ శేవా
కాలం తిరుప్పల్లాడు తిరుప్పావై ఉపదేశ రత్న
మాల తిరువాయిమొడి మొదలగునవి అవకాశము
ననుసరించి శేవాకాలం గం 4 మొ 5 వరకూ
ఉపన్యాసములు అవకాశమున్నచో అప్పడప్పడు
పురుషులు ఉపన్యసించుటయు కూడకలను. ఇది
వరలో ఉపన్యసించిన వార్ల తిరునామములు,
శ్రీ వచన భూషణం నరిశింహాచార్యులు గారు
వేదాల వరదాచార్యులుగారు

ఇల్లైవిల్లి కొమాండ్లూరి వెంకటరామానుజా
చార్యులవారు తాము రచించిన కుశేఖ
రాశ్వాల్ల చరిత్ర చెప్పిరి. స్వరూపభారణ భక్తి
విశిష్టాద్వైత విశిష్టత మొదలగు వాటిని గురించి
పై వారు ప్రవచనశించిరి.

స్త్రీల ప్రసన్యాసములు

శ్రీమతి నల్లందిఘో లక్ష్మీనరసమ్మగారు

„ శీతమ్మగారు

„ శేషమ్మగారు

„ కంఠేటి తాయారమ్మగారు

„ మరంగంటి శీతమ్మగారు

తదుపరి చి|| సా|| యం. విద్యుల్లతా

„ యం. కాంచనం

భగవద్గీత సంభాషణము - తిరునామములు
భజయిరాజం మంగళాశాసనం జరుగును.

మాశుక్రవారం సభలలో స్త్రీల విజ్ఞానాభివృద్ధికై ఉ. వే. ప్ర. శ్రీమాన్ బెల్లంకొండ రాఘవాచార్యస్వామివారు సుమారు సా 6 గం మొ 80 రి వరకూ వుపన్యసించి స్త్రీలకు తేలికగా భక్తిమార్గములు చూపి తరింపజేయుచున్నారు. వారికి మాసంఘము తరపున అనేక దానోహములు సమర్పించుచున్నాము.

17-2-51 శనివారం సా 4 గం-6 గం వరకూ బాపట్ల వాస్తవ్యులు ఉ. వే. ప్ర శ్రీమాన్ కొమాంఘారి ఇశై నెల్లి శ్రీనివాస రామానుజాచార్యస్వామివారు సృష్టిమాయా తరుహోపాయం గురించి వుపన్యసించిరి.

మార్గశిమాసం నెల రోజులు ఉ. వే. ప్ర. శ్రీమాన్ వచన భూషణం నరశింహాచార్యుల వారు తిరుప్పావు కాలక్షేపము చెప్పిరి. వారికి మాసంఘమువారు రజితపాత్ర నొసంగిరి. మాసంఘమువారు భక్తినివేదనకు 3 రూ. కానుక యిచ్చినారు. మా సభలు యింకాయంకా వృద్ధి అగునని ఆశించుచున్నాము.

కార్యదర్శి.

యం. శీతమ్మ. గొడుగుపేట, బందరు, బడినవి.

అర్త మూ రు

| | |
|-----------------------------------|-------|
| కోనాల వీరన్న భార్య మంగమ్మ | 0-5-6 |
| పెడపర్తి బాపన్న శాస్త్రిగారిభార్య | |
| వెంకమ్మ | 0-5-6 |
| కర్రి వీరేశ్వరిభార్య వెంకమ్మ | 1-1-6 |
| కర్రి అబ్బాయిభార్య అమ్మాయి | 0-0-9 |
| కర్రి వీరేశ్వరిభార్య సత్యమ్మ | 0-6-3 |
| కర్రి భద్రయ్యభార్య వెంకమ్మ | 0-6-0 |
| పడాల శ్రీరాములుభార్య గంగమ్మ | - |
| (శివరాత్రిపూజ) | 0-6-3 |

ఏకాదశ పూజలు

| | |
|-----------------------------------|-------|
| పెడపర్తి బాపన్న శాస్త్రిగారిభార్య | |
| వెంకమ్మ | 0-5-6 |

| | |
|-----------------------------------|-------|
| కర్రి కొండయ్యభార్య బుల్లి అమ్మాయి | 0-6-3 |
|-----------------------------------|-------|

ఈభక్తులచేతను శుక్రవారపూజలు జరుప





మొదటి పాఠము

గతనెలలో ఇచ్చట వరహామూర్తి యప్పనోవీధిలోని సుధానిధియందు ఇది వరలోపలనే శుక్రవారోత్సవములు శ్రీయతిరాజసేవామహిళామండలి నిర్వాహకులురాలగు శ్రీమతి పువ్వాడ మంగమ్మ గారిచే జరుపబడెను.

ఆమెకు ఈమధ్య కొద్దిగ అనారోగ్యముగా యుండుటచే రెండు వారములు శ్రీయతిరాజసేవా మహిళామండలి యొక్క కార్యదర్శినియగు శ్రీమతి మట్టపల్లి చంద్రమ్మగారిచే జరపబడెను. పిమ్మట ఒక శుక్రవారోత్సవము శ్రీమాన్ పితాపురం యువరాజు దంపతులు వారిచే ఆహ్వానించబడి తేనాంపేటలోని వారి స్వంత భవనమున అత్యంత వైభవముగ జరుపబడెను.

శ్రీమాన్ శ్రీయుతరాజావారు వైదిక శాస్త్రమున సరిపెరి. శ్రీమాన్ డియ్యూరు రాజావారు అష్టపదులను గానముచేసిరి. ఉపన్యాసభూషణ శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీ మాన్ తిరుమల కంపెనీని రామానుజ

చార్యులు వారి చేతను, శ్రీ. ఉ. వే. శ్రీ మాన్ ఆ. లి. శ్రీమన్నారాయణాచార్యులవారి చేతను శ్రీభగవద్గీత యందలి పదునెనిమిదవ అధ్యాయము ఉపన్యసింపబడెను.

శ్రీశ్రీశ్రీ పితాపురం మహారాజు వారిచే 745 శ్లోకములతో ప్రచురింపబడిన భగవద్గీతా గ్రంథముందలి అదిక శ్లోకములు ప్రక్షిప్తములను విషయము చక్కగ సవిమర్శముగ ప్రస్తావించబడెను. శ్రీయువరాజు దంపతుల సత్కారములతోను పుంగళముతోను ఉత్సవము పూర్తిచేయబడెను.

అటుపిమ్మట శుక్రవారమున శ్రీమాన్ శ్రీడియ్యూరు రాజాదంపతులు తేనాంపేటలోని తమ శరత్కళ భవనమున ఉత్సవమును అమిత వైభవముగ జరిపించిరి.

శ్రీమాన్ శ్రీడియ్యూరు రాజావారు శ్రీలక్ష్మీఅష్టోత్తర శతగామ స్తోత్రమును రాగతాళములతో అత్యంత మనోహరముగ గానము చేసిరి.

కవిరత్నశ్రీమాన్ గుడిమెళ్ళతామా
నుజాచార్యులుగారు తాము రచించిన
శబరిమాండవి కావ్యములను పఠించిరి.

శ్రీఉయ్యూరు రాజాదంపతుల సత్తా
రముతోను మంగళముతోను ఉత్సవము
పూర్తిచేయబడెను.

శ్రీమాన్ శ్రీఉయ్యూరురాజావారి
భవనమునందే మరివకసమావేశము జరి
గెను. అందుశ్రీరాజావారు తాము రచిం
చార్యులైన మహాభారత అష్టపదులను గానము
గురించినది. మధ్యమధ్య వివిధభారత గ్రంథ

ములనుండియు తాము విమర్శించి గ్ర
హించిన అపూర్వవిషయములతో సహా
మహాభారతగాథ నంతను స్తుతముగను
అత్యంత విమర్శనాత్మకముగను, మృదు

మధురమగు శైలిలో హృద్యంగముగను
శ్రీఉయ్యూరు రాజావారే ఉపన్యసించిరి.

మరియుతాము స్వయముగ తయారు
చేయించిన మహాభారత చిత్రములను
మ్యాజికు లాంట్రను ద్వారా ప్రదర్శింప
జేసిరి. ఈచిత్రముల రచనలోని వీరికళా
నైపుణ్యము, వాస్తవికత త్వ విజ్ఞానము,
దేశకాలానుగుణవిషయ విమర్శనము,
సులలిత మృదుమధుర పదగుంభనా
విశిష్ట కవితా సామర్థ్యము అత్యంతము
శ్లాఘనీయములు.

శ్రీయశతి వీరియందు తన పరిపూర్ణ
కటాక్ష ప్రసరణము గావించి వీరిని శ్రీ
వైష్ణవ శ్రీనిష్ఠా గరిషులగు నటుల
జేయుగాక.

స్వస్తి శ్రీ ఖరనామసంవత్సర చైత్ర శు
కలది వరుసగా 14 రోజులు తూర్పుగోదా
వంశిల్లాలోని రాజమహేంద్రవరము పట్టణమున
శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘ చైత్రమాస
పండితపరిషత్సభలు జరుగును.

ది 11-4-1951 తేదీ నుండి శ్రీవిశిష్టాద్వైత
ప్రచారకసంఘ వార్షిక విరాట్ సమావేశము
శ్రీ ఉ. వే. శ్రీమాన్ పరాశర సుదర్శన భట్టదు
రియ్యవార్లంగారి అధ్యక్షతను రాజమహేంద్ర
వరముననే జరుగును.

ది 9-4-51 తేదీనుండి శ్రీవిశిష్టాద్వైత సృ
చారక సంఘ శ్రీశాఖయగు శ్రీయతిరాజసేవా
మహిళామండలియొక్క వార్షికసభలు జరుగును

దీనినే ఆహ్వానముగ అంగీకరించి సభ్యులు,
సభ్యురాండు అందరు వీనితో పాల్గొన గోరు
చున్నారము.

ఇట్లు,

శ్రీవిశిష్టాద్వైత ప్రచారక సంఘము.

శ్రీ రస్తు.

పత్రికాభిమానులకు సవినయమునవి

శ్రీ ఖరసంవత్సరమునకు ఈ పత్రికానుబంధముగ పంచాంగమును గంటల పంచాంగ సహితక్యాలండరును కలిపి ప్రచురించుచున్నాము. దీనిలో శీవిశిష్టాద్వైత మతస్థులు తెలుసుకొనవలసిన వివరములుండును. 14" X 20" పైజులో తిరువరం గం-పొన్నడితో సహా నలుగురు ప్రముఖ-ముఖ్యశిష్యులకు కాలక్షేపము నాయించు చున్న భగవదాభిమానుజులవారి త్రివర్ణ చిత్రమునకు ఇది అంటించబడియుండును. నెల కొక్కొక్కపేజీ

ముందువైపున గంటలలో తిధి, వార, నక్షత్ర, వర్ణములు, ఉత్సవములు, తిరు నక్షత్రములు, ఏకాదశులు, సంక్రమణములు, దర్శపౌర్ణమాసములు, ప్రభుత్వశలపులు తెలుపుచు ఇంగ్లీషు తారీఖులు తెలుపు క్యాలండరున్ను,

దాని వెనుకవైపున ఘడియలు-విఘడియలలో అన్నివివరములు గల పంచాంగ మున్ను నెల కొక్కొక్క కాగితము చొలిన యుండునట్లుల పెర్కపైజులో ఇది యుండును. దీని ఆఖరున ప్రత్యేక మొక పుటలో పంచాంగం పేరికకు సంబంధించిన ముఖ్య వివరము లుండును.

శ్రీ ఖరసంవత్సరమునకు ఈ పత్రిక చందాదారులుగా చేసిన వారందరికిన్ని ఇది ఉచితముగ పంపబడగలదు.

దీనిని విడిగా కోరినవారు రు 1-4-0ను ముందుగ మణియ్యారగు ద్వారా పంపినచో బుక్కుపోస్టుగా పంపగలము.

వలయువారు ముందుగనే తెలుప గోరుచున్నారము.

అర్థ మూ రు
(వయా) ద్వారపూడి.
తూ గో. జిల్లా.

ఇట్లు,
సంపాదకుడు,
భక్తి "నివేదన" పత్రిక

